
BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
LVIII
F
18
NAPOLI

MUSEUM
VERONENSE

Musei Veronensis Prospectus et Ichnographia.

Doricae Porticus *Orthographia*

5 10 20 30 40 50 60 70 80
Pedes Veronenses Octoginta

MUSEUM VERONENSE

HOC EST

ANTIQUARUM INSCRIPTIONUM ATQUE ANAGLYPHORUM COLLECTIO

CUI TAURINENSIS ADIUNGITUR ET VINDOBONENSIS.

ACCEDUNT

MONUMENTA ID GENUS PLURIMA

NONDUM VULGATA, ET UBICUMQUE COLLECTA.

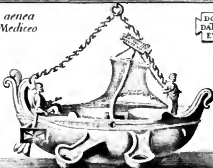

VERONAE MDCCXLIX

TYPIS SEMINARII.

Superiorum Permissu.

BENEDICTO XIV
PONTIFICI
EX OMNI PARTE SUMMO

SCIPIO MAFFEIUS

Ovum fortaſſe & inſuetum videri poterit, BENEDICTE MAXIME, *vetera Ethnicorum monumenta, & paganorum memorias temporum collectas undecumque, tantoque labore congeſtas ſupremo Chriſtianae*

ſtianae religionis Principi, ac moderatori exhibere, venerandoque eius nomine inſignire univerſas, & quodammodo conſecrare. Verumtamen in hanc profecto cogitationem non incidet, qui probe ſciat, quam in omne literarum genus propenſus, quam in omni praeſtans, verſatuſque ſis; nec qui praeterea norit, quot, & quanta veritati ſubſidia e mendaciis ipſis hauſta quandoque fuerint, atque etiamnum erui poſſint. Sed alia inſuper cauſa impulit, quamobrem me Pontificio throno volumen hocce praeferens ſiſterem. Conſilium meum ſtatim aperire, atque exponere, nequaquam vereor. Huius, ut ita dicam, oblationis qualicumque merito precem, ac obſecrationem admovere, & magnum quid a Sanctitate Tua petere, diutius quidem a me perpenſum, atque exoptatum conſtitui. Id autem eſt, ut poſt decantatas Gentilium cimeliorum, non ſine ingenti pecu-

niae

niae profuſione,tot in locis a multis coactas congeries,Muſeum Chriſtianum,novo quidem exemplo ſed magno pietatis incremento,auctoritate,ac ſapientia tua Romae demum adornare, atque exſtruere velis. Quanta hinc, Beatiſſime Pater, immortalis gloriae tuae, quanta praeſtantiſſimorum, qui ubique praedicantur, in Chriſtianam Rempublicam meritorum acceſſio fiet! neque enim de recreandis ſolummodo piorum animis, ac de ſacrae eruditionis cultoribus iuvandis agitur. Dogmata ipſa catholica, incorruptamque diſciplinam mirum eſt, quantum contra veteres, recenteſque oppugnatores monumenta antiqua, & quod reliquum a priſcis ſeculis habetur, ſive marmoreum, ſive aeneum, ſive eburneum, ſive denique figlinum, aut vitreum ſit, confirmet, corroboret, patefaciat. Ex veteribus profecto inſcriptionibus quid hauriri poſſit, ac diſci, paucae, quas mihi adipiſci contigit, non contemnendum ſpe-

p.179. *cimen praebent: in illis enim* DEO CHRISTO *Licinia teſtimonium reddens, Apoſtolo concinit, Arianoſque profligat. In illis Daciana Diaconiſſa, quae* MULTA PROPHETAVIT, *Spiritus Sancti dona adhuc permanentia oſtendit, & Origenis contra Celſum de*
l. 1. n. 46. *Chriſtianis ſanctitate conſpicuis enuntiatum comprobat. In illis* DEO AETERNO MAGNO *tam primaeva Chriſtianorum aetate, adeoque praecoci religione votum, palma, & oleagina corona ornatus, ſolvit Diodorus, ut ab uſitata Gentilibus formula, & modo cavere nondum ſciret, & abſtinere. In illis Maria*
p. 66. ΘΕΟΤΟΚΟΣ *praedicatur, atque ut Imperatorem, & Corinthi incolas, apud Filium ſuum tueatur, poſcitur. At non verbis tantum, ſed aeque anaglypticis operibus, & ſculpturis loquuntur marmora, & contemplantes erudiunt.* Paſtor bonus *e Pario marmore Muſeum noſtrum nobilitat, inventam ovem*

im-

imponens in humeros suos. *Quot histo-* Io. X. 11. Luc. XV. 5.
riis praeditos, quot documentis refertos eru-
diti viri in lucem sarcophagos protulere?
Conditoria id genus eo maxime interest col-
ligere, & conservare, quod cum saepe illauda-
torum artificum fuerint opera, contemptui ha-
bentur, quapropter non pauca ex iis evanue-
re iam, & neglecta, aut miserandum in mo-
dum adhibita periere. Ne a Veronensibus
monumentis discedam, in eadem sepulcralis
arcae fronte, qua collectionem hanc clausi, pag. 484.
duplex conspicitur imaginum ordo, quorum
unus novi Testamenti repraesentat facta, al-
ter veteris. Hinc docemur, in idem conspi-
rare utrumque, unumque ad aliud referri.
Serpens ante aram ad dexteram visitur, es-
cas ab homine excipiens ore; quo fit, ut unica
neutiquam haberi debeat huiusmodi repræsen-
tatio apud Arringhium, qui ne Apollinem l. 2. c. 10.
quidem *quid significet divinaturum dixit:*

ſed procul dubio Daniel exhibetur, *qui* maſ-
Dan. XIV. 36. ſas dedit in os draconis. *Hinc autem conii-
cere in promptu eſt*, *Danielis capita poſtre-
ma duo communiter tunc quoque pro authen-
ticis habita*, *quamvis in Hebraico textu non
appareant*, *qui huic Prophetae verbis illis*
לְקֵץ הַיָּמִין *finem imponit*. *In ſarcophago altero*,
*quem vetuſtiorem eſſe exquiſitius artificium
prodit*, *Petrus Apoſtolus Clavium Symbolo*
Matt. XVI. 19. *deſignatur:* tibi dabo claves regni Caelo-
rum. *Marmoreo teſti ærea Lucerna addatur*,
Muſeum Mediceum condecorans, *quam huic
Epiſtolae delineatam praefixi*. *Navis ſpecie*
XIV. 11. *repraeſentatur Eccleſia*. *Paullus*, *qui* Dux
Verbi *in Actis dicitur*, *e prora concionatur;
Petrus in puppi ſedet*, & *gubernaculum regit:
nonne facundo volumini*, *ad Pontificium aſſe-
rendum Primatum antiquis temporibus elu-
cubrato*, *vetuſta haec navicula aequivalet?*

Priſca marmora, *quae in Gallia exſcrip-*

ſi

si, *exhibere memini quiescentem in pace*, Qui post acceptam poenitentiam migravit ad Dominum: *item alium*, Qui resurget in Christo Domino: *alium*, Qui Percepit, *Baptismatis suppresso nomine*; *unde discimus*, *etiam mysterium istud ad Arcani disciplinam pertinuisse*, *quod etiam ex iis formulis*, Ex die acceptionis suae, *et* Gratiam sanctam consecutus, *quas in aliis lapidibus habemus*, *colligi potest*. *Religionem Romanam quam item perspicue ac nitide ecclesiastica Diptycha eloquuntur? in iis siquidem Episcoporum illius*, *aut illius Ecclesiae nomina*, *ab origine initio ducto*, *successionisque ordine servato*, *inscribebantur*, *ut pro illis iam requiescentibus inter Missarum solemnia oraretur*, *si qui a recta doctrina deflexissent*, *expunctis*. *In Actis Mopsuestenae Synodi*, *Concilio Constantinopolitano II insertis* recitentur nobis sacra

Gall. Ant. pp. 90. 93. 94.

Conc. tom. 6. p. 116.

Diptycha, quae declarant sanctae memoriae connumerationem Sacerdotum istius Civitatis, ex quo immaculata, & orthodoxa Fides praedicatur, usque ad hunc. *Ab his ergo tabulis discimus, servata in Ecclesiis ab aevo usque Apostolico, quasi per manus tradita deinceps dogmata, & instituta. Ex Diptychis huiusmodi unum*
pag. CX. *Novariae vidi, de quo in hac collectione verba feci. Consulare fuerat, ut saepe usuvenit. Consulare prius fuit Brixianum quoque, in cuius faciebus interioribus non nomina, sed ab una parte precem scripserunt, MEMENTO DOMINE OMNIUM DEFUNCTORUM PONTIFICUM &c. Lazari ad vitam revocati miraculo supe-*
tom. 18. *rius depicto, ut in Veneto eruditorum Diario ostensum fuit; ab altera tres collucent imagines his adiectis nominibus GERONIMU AGUSTINU GREGORIU. qua-*

rum

rum poſtrema Pallii antiquam formam, albumque colorem docet. Pete pro parentes tuos, *hoc eſt*, ora pro parentibus tuis, *exſcripſi Romae e funereo lapide, quem in* p. 264. 13. *hac collectione referre non ſum oblitus. Marmorea Hippolyti Epiſcopi ſede, Paſchalem cyclum, & illius ſcriptorum catalogum continente, quis monumentum illuſtrius vidit? At nonne ipſa vitreorum poculorum picturata fragmina, a primaevis Chriſtianis adhibitorum, multa, & praeclara docent? vidiſti abunde, Pater ſancte, in egregio Philippi Bonarrotii volumine, & collaudaſti. Inauratam columbam aliquando conſpexi, in qua antiquitus, velut in pyxide, Euchariſtia ſervabatur*: *eius divinitatis opinio, & cuſtodiendi mos inde apparent. Frequentem ſacrarum imaginum uſum, & cultum plurimae quidem & variae priſcorum temporum reliquiae ob oculos ponunt. Notum eſt, Ne-*

ſtorii

ſtorii haereſin ut contererent, puerum Ieſum in immaculatae matris gremio pingere coepiſſe Graecos. Eccleſiaſtica denique, & vetus traditio, in quam praecipue religio innititur, & Chriſtiana incumbit doctrina, ex huiuſcemodi monumentis, ac lipſanis mirum eſt quam certo deducatur, & quam nitide eluceat. Non minimum eapropter eximiis, atque in omnem aetatem celebrandis Sanctitatis tuae decretis, & factis additamentum habebitur, ſi ſplendidam id genus rerum collectionem iubebis fieri. Id quidem Romae praeſtare haud arduum fuerit. Inſtrumenta ad Martyres cruciandos adhibita, vaſcula eorum ſanguine conſecrata, figuratas laminas, muſiva opera, anulos, ſacra vaſa, Chriſtiana ſymbola in dies antiqua coemeteria ſuppeditant. Multa in iis reperiuntur, quae incruentum ſacrificium a primitivis Chriſtianis in latebroſis eis ſpecubus peragi conſue-

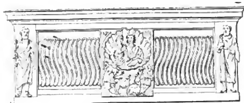
viſſe,

viſſe, perſpicue oſtendunt: in illo autem potiora Fidei Romanae dogmata, & quae ad Eccleſiae Sacramenta pertinent, quibus divinitus aut confertur Gratia, aut augetur, includi conſtat. Quid de picturis dicam, quarum magna & praeclara vulgavit Boſius ſpecimina? earum non pauca fruſta diligenter ſecta alicubi ſervantur. Nec gemmae perfunctorie erunt perquirendae: non inclinati aevi tantummodo exſtant plures, ſed ſuperioris etiam aliquas contrectavi, literis praecipue inſignitas, Inſcriptioni quoque a Fabretto allatae praefixis, ΙΧΘΥC. *Piſcis figuram Chriſtianos veteres in anulis geſtaſſe, Clemens docet Alexandrinus.* Paed. l. 3. c. 10. *In piſcis nomine* ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ ΣΩΤΗΡ *latet: hinc Tertullianus:* de Bapt. c. 1. nos piſciculis ſecundum ΙΧΘΥΝ noſtrum Ieſum Chriſtum in aqua naſcimur. *Numiſmata quoque Chriſtianis notis inſignita huic ſupellectili aggregare par erit,*

rit, cum ſacro in illis uti monogrammate, Graeciſque prima, & poſtrema literis Conſtantini iam incoeperint filii, Conſtantius, & Conſtans, documento ab Apocalypſi accepto, Apoc. I. 8. Ego ſum Alpha & Omega, principium & finis. *Quin Romanorum Pontificum nummi, quos uſque ab Hadriano I qui colligerent non defuere, quorumque ſine Imperatorum etiam nomine ſpectantur plures, Muſeum augeant oportet; nec eorum profecto aere cuſas effigies, quas, ab illa Martini V initio ſumpto, in ſcrinium digeſtas olim inſpexi, fas erit praetermittere.*

At ſera adveniet luſtris labentibus aetas,
Cum tua complures inter, quocumque metallo,
Lux hominum BENEDICTE, olim fulgebit imago.
Tum vero extremis fortaſſe profectus ab oris
Advena, perluſtrans omnes, quiſnam, inquiet, hic eſt,
Cuius magnum animum prodit frons ipſa? renidens
Tunc gazae cuſtos, ille eſt, eſt ille, reponet,
Quo Clavem geminam, & triplicem geſtante Tiaram,
Auri dira fames, furor impius, invida peſtis,
Fraus bifrons, vanae laudis maleſana cupido,

Intestina odia, & scelerum tetra agmina, ubique
Nequidquam infremuere, imum detrusa sub Orcum;
Rursus & invisit nostras Themis aurea terras.
Ille est, qui totum divinis iussibus orbem
Cum regeret, Christoque addictis Oceanum ultra,
Et qua perpetuus Boreas vaga flumina durat,
Et qua Phoebeo campi fervore dehiscunt,
Prospiceret, cura velut esset liber ab omni,
Aurea dictabat populis documenta, & in aevum
Admiranda, perampla volumina, Numine dextro,
Tradebat. Fines extendere vera sub illo
Religio visa est; morum incorrupta sub illo
Illuxit norma: o felicia tempora! felix,
Cui tunc iucunde mortali vescier aura
Contigit, aeternaeque simul praeludere vitae.

PRAEFATIO

NNI, heu quam propere, quinque ac triginta effluxere, ab inventis in Veronensi agro priscis quibusdam Epigrammatis, quae cum exscriberem, alia plane me cupido incessit, ac quoscumque huic literarum generi deditos sollicitare soleat. Nihil enim aliud iis, qui sedulo in antiquis Inscriptionibus operam ponunt, ut plurimum cordi est, quam ut illas typis committant, publicaque luce donent: laudabili profecto, ac literariae Reipublicae perutili consilio. Verum me, qui ad eiusmodi oblectamenta nondum accesseram, mirus quidam statim ipsorum lapidum tunc amor invasit, ita ut de iis a temporis, atque hominum iniuriis vindicandis, collocandisque ubi in posterum occultari, aut interire amplius non possent, iam ab eo tempore impense cogitare coeperim. Re vera nonne mirificum quiddam est, magnifacere exempla, autographa vero negligere? non eadem vi penetrant animos, neque eadem voluptate afficiunt, quae in archetypis legimus, & quae in apographis. Id perpendebam quoque: postquam vetustos e marmoribus sumptos in millenas chartas transfudimus titulos, ubi de verborum fide, ut saepe usuvenit, fortassis ambigatur, quo confugiemus, si marmora, aut æra, easdem illas a Graeca vel Romana manu insculptas olim literarum notas praeseferentia evanuerint? neque enim idem, eiusdemque omnino continentiae usquam gentium monumentum occurrat, spes superest ulla; plures scilicet haberi quidem possunt eiusdem Auctoris veteres codices, plura eiusdem formae numismata, at Inscriptionum longe diversa ratio est. Quandocumque non nisi perscripta, chartisque tradita istiusmodi elogia serventur, in easdem prorsus dubitationes adducimur, in easdem quaestiones revolvimur, ac e veterum Auctorum libris oriri perpetuo soleant, quod a librariorum inscitia, & a Criticorum licentia immutati, aucti, diminuti persaepe fuerint. His argumentis, ipsorum lapidum curam suadentibus, forte eve-

nit, ut novus poſt dies aliquot ſtimulus adderetur: nam duas inſcriptas baſes in fundamenta cuiuſdam aedificii a murorum ſtructoribus tunc coniectas fuiſſe, ad me perlatum eſt; quod haud infrequenter accidere, facile credi poteſt, mire ſiquidem ingentia iſta, & complanata ſaxa fabricantibus quadrant. Multa etiam comminuuntur, atque ut variis inſerviant uſibus, mutilantur; multa obruuntur iterum, vel abditis tenebricoſiſque in locis deliteſcunt; nec defuere qui de aliquibus calcem coquerent. Eapropter mirari nequaquam debemus, Inſcriptionum poſt literas reſtitutas partem maximam periiſſe. Earum quae Mazochius, quae Panvinius, quae Gruterus exhibuerunt, quota pars ſupereſt?

Cum igitur quotquot mihi liceret, tueri ex his cimeliis, atque excidio eximere conſtituiſſem, primùm quae forte in agris, aut viis *ſub Iove frigido* adhuc iacerent, conquirenda duxi, ut in concluſum tutumque locum comportarentur; deinde ut quam plura undecumque colligerem, operam dare coepi. Illa vero intra lares meos congerere nequaquam volui, nec quem coacervare theſaurum meditabar, domui meae credere. Privatis in locis ob frequentes familiarum viciſſitudines, nihil diutius perſtat: nimirum quae magno tibi ſteterunt pretio, quaeque tu admiraris, & colis, heres fortaſſe, aut ſucceſſor tuus aſpernabitur, ac deribebit. Antiquitus quo-
Epigr. 1. que monuit Lucianus;

Ἀλλ᾽ ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦτ᾽ ἑτέροισι γέλος.

Quod tibi mirificum eſt, ridiculum eſt aliis.

Fabretti collectionem, quam *ad aedes paternas* tranſmiſit, Urbini diviſam, & ita collocatam, ut maior eius pars nec ſpectari quiverit, deflevi. Privatae domus, quamvis nobiles, impares ſunt ut plurimum, & ad eiuſmodi congeries continendas, & explicandas nequaquam aptae. Ego quidem de nomine ipſo cavi, ita ut illos, qui Muſeum Maffeianum appellare coeperant, rogarim, ut Publicum potius dicerent, cum cuicumque, ſive municeps ſit, ſive advena, hos lapides conſulere, quandocumque liceat. Quin quod Academia amore nimio, & longe ſupra meritum, veſtibulo in medio ſtatuerat, rubore ſuffuſus abſtuli. Nihil mihi tam magnificum videtur, & nobile, quam Auguſti effatum in marmoribus Ancyranis: *Capitolium, & Theatrum refeci* SINE VLLA IN-
SCRI-

SCRIPTIONE NOMINIS MEI. Caeterum quae publicum praestant bonum, meo iudicio publicare oportet, ibique sistere, unde nemo unus potis sit avellere, aut deturbare. Asinius Pollio *primus bibliothecam dicando, ingenia hominum rem publicam fecit*. M. Agrippa *de tabulis omnibus, signisque publicandis* orationem habuit *magnificam, & maximo civium dignam*. Plin. l. 35. c. 2. Mihi quidem cui Societati, cui Collegio quam parabam eruditorum marmorum collectionem dono darem, quove in sacrario collocarem, nequaquam ambigendum fuit. Academia Veronensis, cui, cum a coetu in artis Musicae gratiam coalito ante annos viginti ac ducentos initium duxerit, Philarmonicae adhaesit nomen, aedificium nobile avorum memoria exstruxit, studiis omnibus, eorumque exercitationibus destinatum. Ante ipsum impluvium amplum, sive area protenditur, cuius partem fere tertiam domunculae occupabant, quibus opera mea deiectis platea in quadrum redacta est, ita ut aptissima huius generis Museo circumquaque excipiendo fieret.

Quicumque literatos lapides conservare in longum aevum contendit, ac nititur, id caveat ante alia, ne soluti, ac liberi relinquantur, adeoque facillime quocumque impellendi, traiiciendique. In permanentem figantur murum opus est, alteque adigantur, at non in quemcumque: domos scilicet, aedes, atque aedificia caetera, vel ut instaurentur, vel ut aliter construantur, non raro contingit, ut immutent domini, aut demoliantur. Contingit etiam, ut Inscriptiones in iis defixae a mensulis, aut scabellis, aut ianuis operiantur quandoque, occultenturque. Sed neque in cubiculorum, aularumque parietibus ab imo ad summum ita inclusas velim, ut nisi scalis admotis, & difficulter admodum legi, perpendique possint. Antiquarum legum consuetudo in his quoque observanda est, qua ita proponendae, ac fingendae erant, *ut de plano recte legi possent*. Brevi murum in hunc unice usum, atque his stylobatis ipsis, marmoreisque tabulis struere oportet; epigraphasque, nec minus toreumata, agmine in longum acto, ordine etiam in quantum licet, ac dispositione quadam servata reponere, & distribuere. Haec omnia, quae nemo adhuc ulla in regione praestiterat, videbatur mihi ab Academia nostra praestari posse beneficio loci: magnam scilicet

in

in longitudinem muri porriguntur, quibus a tribus lateribus quadrata area praecingitur. Deterrebat quidem me, quo minus rem tantam aggrederer, maxima monumentorum series, numerusque incredibilis, quem immane spatium exigebat: verumtamen magnis potius ausis excidere decrevi, quam cogitationem adeo iucundam, consiliumque rei literariae tam commodum deserere, atque eliminare. Perquirere incoepi non in proximis tantùm regionibus, sed & in valde dissitis: perduravi ad hanc usque diem pervestigans, flagitans, comparans. Multa a viris praestantissimis, & splendidissimi ac supremi ordinis sponte oblata sunt: videsis *Veronae Illustratae* Partem tertiam cap. VII. ubi multorum nomina recensentur. Multa aliorum generum cimelia tradens commutando acquisivi, plurima denique nec exiguo quidem saepe pretio coemi. Non semel etiam itinera in hunc finem, atque his mercibus inhians suscepi: quamobrem constantiae demum, ac diligentiae annis procedentibus datum aliquando est, ut supellex loco par coacervata sit, atque ut triplicem aut inscriptis, aut sigillatis marmoribus complere prorsus, & contegere licuerit murum.

Arcenda a tot praeclaris monumentis pluviarum inclementia erat, providendumque, ne inimicum imbrem umquam acciperent. Dorica propterea porticus, nobiles, magnosque spiritus gerentium expensis, quorum sub huius voluminis finem recensentur nomina, circum circa constructa est: huius partes architectonicas nequaquam undulatas volui, aut novitiis monstrosas inventis, sed sicut meus est mos, puras ut a maioribus accepimus, & quae Romanas, Graecasque dedecere haud viderentur antiquitates. Has qui consultum veniet, atque exploratum, eleganti porticula commode protectus, genio ac studio indulgere poterit suo. Beneficium hinc aliud quoque emanat, nam columnae, aut teretes cippi Imperatorum inscripti nomina, quos infigere haud possumus; tum bases, quibus, quod ab omni parte loquantur, debetur ambitus, in intercolumniis aptissime statuuntur. Caeterum Etrusca primo locavi marmora, exinde Graeca: inter Romana prius votiva comparent; subsequuntur Imperatoria, postea magistratus, honoresque alios memorantia, militaria, ad spectaculorum notitiam pertinentia, artibus & officiis praedita, funebria

bria demum, poſtremiſque curis devota. Chriſtianas quoque, aevoque medio exaratas inſcriptiones coniunxi; poſt quas miſcellam videas congeriem, illa ſcilicet cuiuſcumque generis monimenta complectentem, quae cum tardius advenerint, ſuis locis aptari non potuerunt. Huicne accenſebimus exotica, ut ita nuncupem, quaedam, quibus extremam porticus faciem inſignivi? Quid quod ad erudiendos ſtudioſorum oculos, ita ut falſa a veris internoſcere aſſueſcant, ſpuriorum item lapidum claſſi, marmoreis lineis ab aliis diſcretae, ſedem adſignavi, eo tamen artificio elaboratorum, ut doctis etiam hominibus fucum facere poſſint, & fecerint. Magnum quoque aedis veſtibulum utrimque monumenta decorant ſelecta. Ut finem faciam, duo tantùm ad ultimum, quod animo ſtatueram, operis complementum adhuc deſunt: antiquae Portae translatio, cuius, ait Gruterus, *altitudo, ac maieſtas in ſtuporem convertunt*, & qua pro- pag.
ſecto, cum inſcriptionem in fronte praeferat, ad inſcrip- 187.1.
tionum ſedem nihil aptius: & labri porphyretici deportatio, ex quo marmore haud ſcio an maiorem uſquam viderim molem, cum eius diameter pedes habeat octo cum dimidio. Inſignes hae veteris magnificentiae reliquiae occultae fere, & vix ipſis civibus ſatis notae, in Civitate nunc iacent: videſis *Veronae Illuſtratae* Part. III. p. 42. & 68. Porphyreticus quidem lacus areae medium eo concinnius nobilitaret, quod ea, Seguierio meo inter Botanicos percelebri operam dante, in hortum botanicum aliquando, ut cupio, & ſpero, evaſura ſit.

Verumtamen collectione demum, itemque collocatione, ad exitum ſatis fauſtum perductis, tertius reſtat nec aſpernandus quidem labor, nempe ut monumenta haec ſingula ante eruditorum oculos typographorum ope ordinatim proponantur, publicique vere iuris fiant. Id tam enixe, tam vehementer quam plurimi non poſtulant modo ſed flagitant, ut in hodierna librorum deſpicientia, ac faſtidio haud minimum in me ea cupiditas aliquando excitarit admirationis. Cur tam multa, aiebam ego, rurſus edere epigrammata properem, quae pluries edita noverunt omnes? At reponebatur mihi, nemini tamen conſtare quo nunc devenerint, intereſſe autem Reipublicae, ut cuivis innoteſcat, circa ve-

ritatem horum monumentorum quaeſtiones omnes in poſterum hoc in loco ipſis oculis diremptum iri. Reponebatur, quam plura ex vulgatis, recenter etiam, & ab illuſtribus viris, a quibus inſpecta non ſunt nondum haberi ſincere excuſa, ſed erratis ſcatere non paucis. Addi item poterat, quam plurima ex iis nondum in lucem veniſſe, quae cum edere oporteat, a caeteris ſeiungi haud decere. Inter monumenta numquam emiſſa fere omnia computes velim maioris in hoc Muſeo pretii anaglypha: ex anaglyphis autem non minus quam e ſcriptis lapidibus, antiquam eruditionem hauriri, his initiati ſacris haud ignorant.

Monere non praetermittam, repraeſentanda ſolummodo, non etiam enucleanda, & illuſtranda in hac editione monumenta me ſuſcepiſſe. De quibuſdam tantum peculiari aliqua ex cauſa verba faciam. Qui magnam inſcriptionum phalangem afferens, commentario inſuper augeret ſingulas, ut aliqui expectant, & cupiunt, exitum vix inveniret. De uſu, & praeſtantia inſcriptionum agere meditabar olim: quantam in hunc finem ὕλην congeſſerim, vix habeatur mihi fides, ſi dixero. Ex rudi, indigeſtaque mole ſi potiora aliquando excerpere aggrediar, in titulos praeſertim inquiram ab hoc volumine exhibitos. Graecas epigraphes cum adduco, earumdem exemplum minuſculis literis repetitum adiungere ſoleo, quem morem Seldenus in Arundelianis, & Falconerius in Athleticis praeivere: ea diligentia ad earum rectam intelligentiam nihil utilius autumo. Latinae ſubſequuntur verſiones, quas ut plurimum de novo adornare ſatius viſum eſt. Adnotationes adduntur breviloquentes interdum, ut de lectionis, atque interpretationis fide, ac ratione conſtet. De anaglyphis, ſigillatiſque marmoribus idoneum heic non erat, explicationes ingredi. Tam diverſe procedunt, quae verbis loquuntur monumenta, & quae ſculpturis tantum, figuriſque, ut nequeant utraque commixtim pertractari, minuſque apte poſſimus eodem tempore, eodemque in opere de utriſque rem habere. Diutiſſime eſt ac meditor de figuratis Antiquorum operibus fuſe diſſerere: nihil quidem ad genuinae antiquitatis amatores beneficio perutili demerendos, magis hodie expetendum, multi ſunt qui opinentur, ac neceſſarium magis. Hoc ſi umquam,

ut

ut ſedet animo, praeſtare Deo favente dabitur, quae nunc anaglypha profero, ſingillatim enitar exponere. Ea quidem cum undequaque, ſed ab urbe Roma praecipue, quo ob hanc cauſam anno MDCCXXXIX me contuli, ad Muſei amplificationem accerſerem, nequaquam temere, & fortuito ut ita dicam, conquiſivi, ſed cum in effigiatis ſarcophagis animadvertiſſem, argumenta quaedam priſcis ſculptoribus, publicae etiam eruditioni gratificantibus, acceptiora fuiſſe, atque ab iis libentius, ac frequentius arrepta, ut unumquodque in hac congeſtione appareret, operam dedi; quod etiam conſequi tandem licuit. Illa vero enumerari ſic ferme poſſunt: Bacchica. Circenſia. Nereides. Muſae. Venantes. Phaethon. Extremo laborantes morbo, ſupremiſque affinium officiis circumſeſſi.

Iam vero de inſcriptionibus praefari oportet, quae poſt tria Muſea *Variarum* nomine conſequuntur. Qui Graecorum Siglas meas edidit, promiſerat in Prooemio Capitolinum quoque, & in Collegio Romano collectum; nimirum quia parata erant, antequam Novus Theſaurus prodiret. Hocce ſtudii genus olim fortuito ingreſſus (quomodo id acciderit in Opuſculis Eccleſiaſticis Theologicae Hiſtoriae annexis pag. 109. exponitur) cum in illud ſerio incumberem, quam utilis, immo eruditioni univerſae quam neceſſaria foret generalis veterum inſcriptionum collectio, dilucide perſpicere mihi viſum eſt. Qui per ſexcenta diſperſas volumina in unum quaſi corpus compingeret, recteque ordinaret, interpretis ſimul quodammodo ſuppleret vicem, nam eiuſdem generis, eiuſdemque claſſis ſi congregamus omnes, explicant ſeſe invicem, & una ab alia lucem mutuatur. Quam iucundum eſſet, Graecas ſeparatim intueri, ita quidem diſpoſitas, ut praecederent antiquiſſimae, conſequerentur quae ad Reges pertinent, quae ad Graecas urbes, & ad Aſiaticas, earumque Reſpublicas, rectores, foedera, decreta, inſtituta, ludos: deinceps quae Imperatores, Romanoſque Magiſtratus memorant: funebres demum, quarum ſi poeticae ſimul ponantur, nova & preclara exſurget Anthologia. Ex Latinarum vero agmine confertiſſimo, quantum adiumenti bonis afferret literis, qui leges primum, aliaſque vetuſtiores a Reipublicae temporibus reliquas con-

sociaret; prolixioresque adderet legale quid, aut iuridicum continentes. Hinc historicas constitueret, cuiusmodi sunt Fasti Capitolini, & Augusti acta ex Ancyranis marmoribus. Municipalia psephismata, Collegiorum decreta, Hospitales tesserae si consociarentur, placerent multo magis. Magnopere delectaret in Votivis topicorum Deorum coniunctio, itemque Deo Mithrae dicatarum, & fragmentorum ad Arvales Fratres pertinentium. Multum prodesset Imperatorias omnes ordinatim recensere, & nominum in aliquibus captiones prodere, atque eludere. Quis inter militares plaudens non conspiceret Honestas Missiones collectas, itemque maritimas omnes ab aliis segregatas? Kalendaria quis non amaret coniunctim exhibita? Carmina quis non libentissime exciperet in unum coacta? Christianas denique nedum eruditionis, sed etiam religionis valde interesset, colligere, atque opportune disponere. Ad hanc capiendam monumentorum ingentem, & uberrimam copiam, non LX quidem requiruntur tomi, ut quidam autumabant, sed X satis praeberent loci. Spuriae, confictaeque exsulent oportet; monstrosae itidem, sphalmatisque prorsus deformes: communissimis etiam tantum nominibus signatas quid refert multiplicare millies? quid fragmentis prorsus inutilibus chartas implere? Non defuisse qui generalis collectionis consilium improbaret, quod Fabretti exempli gratia Nov. Thes. in Praef. congeries *numquam ad Gruterianum ordinem accommodari possit*, valde admiratus sum; quis enim hoc impedit, aut vetat? de colligendis siquidem commentariis non agitur: improbavit quoque, quod *notam ingrati hominis vix effugeret, qui collectionem universarum susciperet*. At subiitne hanc notam qui a Donio, a Gorio, & a me vulgatas collegit? Non deerit, auguror, annis volventibus qui intrepide magnum aggrediatur opus, ego scilicet senio iam confectus spem omnem, ipsamque cogitationem abieci.

Cum vero in ea diutius perstiterim, ut infinitos pene literatos lapides variis in Provinciis contemplarer, operam Nov. Thes. ad cxv. 2. Epist. Epigr. p. 84. dedi. Obstupui, fateor, cum viri illustris verba haec, ab alio etiam nuper laudata, legi. *Nullum discrimen statuo inter epigrammata adhuc in vetustis lapidibus existentia, & quae in suis libris veteres, aut in schedis recentiores, nobis servarunt.* Prae-

Praeter veritatis, aut falſitatis argumentum primarium, & maximum, ut quoddam diſcriminis ſpecimen habeas, erudite Lector, videſis quid interſit inter hanc a Grutero e Scaligeri ſchedis acceptam, qui ex aliis ſchedis hauſerat :

..... ANTII . NEP . AC . F . FL . MEMORIO Grut. 495.6.
V . P . QVI . MILITI . INT . IOVIANO . S . ANNOS
XXVIII . P . PO . POM . ANVI . PRAEF. LANCIA . RIS . ST
.. AMICO . MES . P . L . PAEANICO . M . MAVRE . ET
INCANT ... VIX . ANN . LXXV . PRAESIDI
COS .. DVVMVIR

& eam, quam ex ipſo marmore in Galliae Antiquitatibus recenſui :

BENE PAVSANTI IN PACE FL MEMO pag. 51.
RIO V P QVI MILIT INT IOVIANOS AN
NOS XXVIII PRO DOM ANN VI PRAE
LANCIAR ..... III COMES RIPE AN
I. COM MAVRET TING AN IIII VIX ANN
LXXV PRAESIDIA CONIVX MARITO DVL
CISSIMO

Viden quo abeat *Praeſes* & *Conſul*? viden quam miſere pereant, quae praeclara inſcriptio ſincere reddita nos docet, & quae cum ederem, oſtendere non praetermiſi? Adde in Mſs collectionibus elogia non infrequenter reperiri, quae marmori conſignata numquam fuere. Ego quidem archetypa magno ſtudio conſului, & diffiſus ingenio meo, adiumenta oculorum quaeſivi. Hinc cum maiorem ineditarum inſcriptionum partem Roma ſuppeditaret, quamvis eas ab eruditis viris accepiſſem, anno MDCCXXXIX, ut lapides, atque æra ipſa inſpicerem, Romam me contuli; ibique non Capitolini Muſei tantummodo epigrammata (quae tanquam aliis in locis exiſtentia deinde vulgata ſunt) & in Collegio Romano collecta; ſed quae in Urbe maxima ubicumque diſperſa reperiri potuerunt Seguierii mei ope in librum, nec exilem quidem, redegi. Multo ante quotquot in pluribus Italiae partibus habentur, exſcripſeram; deinde ex iis quae in

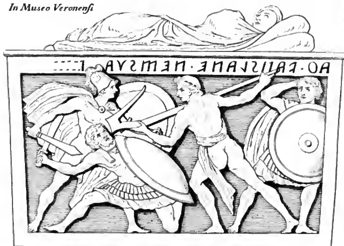
Gallia, & Anglia, Vindobonae, & alibi reperiuntur, quam plurimas. Servabam omnes, ut nondum vulgatae maximo equidem numero univerfalem collectionem magis acceptam, atque exoptatam redderent. Illius profpectum anno MDCCXXXII vulgaveram, orans ut quicumque infcriptiones ex autographis acceptas in Adverfariis haberet, vel tranfmittere non gravaretur, vel in publicam lucem, ut confilium meum iuvaret, proferret. Protulit ergo Thefaurum fuum, ex amicorum epiftolis collectum, Cl. Muratorius, fed tam opulentum & amplum, ut iuvandi, & augendi loco aedificium ferme fubruerit meum; nam ineditarum, quas mihi fepofueram, maximam partem vulgavit. Quod me protrahentem diutius, & immodice procraftinantem vir doctiffimus praeverterit, nequaquam dolui; dolui confilium fuum mecum non communicaffe, & quantam eiufmodi iam collegiffet meffem, non aperuiffe; nam ego focietatem libentiffime iniiffem, illumque collectionum mearum participem feciffem. Notum eft, perquififfe me huic ftudiorum generi deditos, quibus provinciam iftam laboriofiffimam, taedioque, & periculis undecumque plenam, traderem, & commendarem.

Iam vero mirum eft, ultra duo millia tamen Infcriptionum veterum, ac monumentorum relicta adhuc mihi fuiffe, ut huic volumini pretium facerem. Longe maiori numero agglomerare potuiffem, fi e Mfs. Collectionibus, quas percurri aliquando plurimas, non promulgatas excerpere libuiffet: triginta etiam Ligorii tomis autographis libere uti, quod nulli antea permiffum, mihi clementiffime indultum fuit: fed nec unam e chartaceis fodinis erutam huc attuli. Libri quoque cufi, fed ferme ignoti, plures fuppeditabant; verumtamen pauciffimis exceptis, nonnifi exiftentes, & a me, vel ab eruditis qui miferunt originitus infpectas exhibui.

Unum adhuc reftat, quod profecto non praetermittam. Saepius in adnotatiunculis infcriptiones, verfiones, opiniones, quae in *Novo Thefauro* exhibentur, reprehendi contingit. Id equidem fieri debuiffe nollem, nollem etiam factum, fed ad id neceffitate quadam me adactum cenfui. Attamen Herculeum, & χαλκέντερον collectorem me propterea parvifacere, aut minori exiftimatione profequi, fufpicetur nemo. Multiplicem eius doctrinam, & infinita

pene

pene, ac utiliſſima, quae ſupra omnia exempla in manus hominum dedit, & continue dat, maximifacio, celebro, admiror. Quod ad eam collectionem maximam pertinet, perpendendum eſt, aliorum opera ſaepe in his uti oportere, itemque opere in longo fas eſſe obrepere ſomnum. Inſcriptiones ſine erroribus conglobare, impoſſibile factu eſt. Addas velim, non huic praecipue ſtudiorum generi, quamvis & in hoc praeſtet, virum doctiſſimum ſe dediditſe: maioribus intentum argumentis, atque occupatum rebus, haec interdum velut aliud agentem tractaſſe puto. Ut ut ſit, permultas, praeſtanteſque ab eo vulgatas eſſe epigraphes, quae alioquin adhuc deliteſcerent, omnino conſtat, multaque etiam enarrata, & tradita, quae antiquam eruditionem non minimum illuſtrant, & iuvant.

NOI

N O I
RIFORMATORI
DELLO STUDIO DI PADOVA

AVendo veduto per la Fede di Revifione , ed Approvazione del P. *Fra Girolamo Giacinto Maria Medolago* Inquifitor Generale del S. Officio di *Verona* nel Libro intitolato *Mufeum Veronenfe, hoc eft Antiquarum Infcriptionum atque Anaglyphorum Collectio, cui Taurinenfis adiungitur, & Vindobonenfis. Accedunt Monumenta id genus plurima nondum vulgata , & ubicumque collecta* . non efservi cofa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per l'Atteftato del Segretario Noftro; niente contro Principi, e buoni coftumi, concediamo Licenza ad *Agoftino Carattoni Stampatore in Verona*, che poffa effere ftampato; offervando gl' ordini in materia di ftampe, e prefentando le folite Copie alle Publiche Librerie di Venezia, e di Padova.

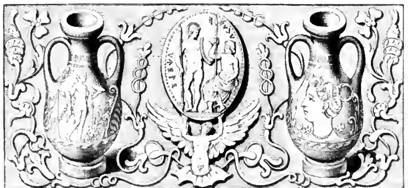
Dat. li 31. Gennajo 1747.

{ Barbon Morofini Cav. Proc. Rif.
{ Marco Fofcarini Cav. Proc. Rif.

Regiftrato in Libro a Carte 18. al Num. 235.

Michel Angelo Marino Seg.

MU-

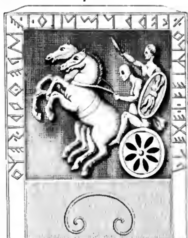
MUSEI VERONENSIS
MONUMENTA ETRUSCA

Eterrimae eruditionis amatoribus in tantum aetate hac noſtra gratificata eſt temporum felicitas, ut inexploratum hactenus, & literatorum univerſitati tranſactis retro ſeculis ferme incompertum, priſcorum monumentorum genus emerſerit, quae nihil profecto minus ac Romana, & Graeca, & Aegyptia marmora conſueverint, oblectent oculos, animoſque alliciant, gentiſque antiquiſſimae ſimul & praeſtantiſſimae facta, opiniones, mores ob oculos ſiſtant, & ad penitiora indaganda ſpectantes excitent, atque impellant. Maiores quidem noſtri Etruſcas literas a quibuſvis aliis diverſas conſpicantes, ſtudii aliquantum in iis impendere non omiſerunt; quapropter Scriptores non defuere, qui Alphabeta (quo eventu non exquiro) colligerent, ac vulgarent. Ulterius autem non ſunt progreſſi; qua deſidia factum eſt, ut anaglypha pulcherrima, figuratae paterae, depicta vaſa, omnigenaeque, atque eximiae ab antiquioribus, iiſque apprime ingenioſis, Italiae incolis perfectae operum reliquiae, ignotae tamdiu iacuerint, & tamquam quiſquiliae inutiles latitarint. Percurrat modo quiſquis has delicias amat, & contempletur quae perelegantibus typis viri clariſſimi Bonarrotius, & Gorius edidere. Ego quidem ubi primum antiquitatis amore captus, quidquid ab ea inſcripti, aut inſculpti ſupereſt perquirere coepi, & quoad fieri poſſet, acquirere, ſimul cum Latinis & Graecis Etruſca exoptavi; quapropter amicis non ſemel parum abfuit quin moleſtus eſſem. Prima huius generis, quam adipiſci contigerit, inſcriptio, illa fuit campeſtri ſaxo credita, & in agro Patavino olim reperta, quam vides hic pag. IX. 9.

E Sertorii Ursati museo acceptam illustris Comes Silvestrius Rodiginus anno MDCCXIV cum Latina, ut desiderio meo satisfaceret, commutavit. Non multo post Patavii, nec exiguo quidem pretio, durissima petra Euganeorum collium propria insculptam obtinui, quam modo ante alias omnes exhibeo. Anno MDCCXVI Eques Marmius Florentinus operculum IX. 6. in ditione Senensi erutum, cum testis 7. & 8. dono misit. Supervacuum quidem non est huiusmodi monumentorum patriam callere: quin magnopere doleo, longo temporis cursu rerumque vicissitudine, aliquorum loca, & eorum nomina quibus debentur, excidisse mihi, & chartulas, quibus consignata fuerant, evanuisse. Maiora quinque, & speciosiora anaglypha ex alabastrite lapide, quo Volaterranus ager nobilitatur, constant; eaque cum Volaterris essem, liberali munere obtinui: in ea siquidem Civitate Praesul amplissimus Marius Guarnaccius, S. Stephani Eques Marius Maffeius, Franceschinii nobiles fratres, Pictor egregius & eruditus Hippolytus Cigna, aliique certatim officiis omnibus me devinxerunt. Perusina sunt quae in III. 4. 5. 6. prodeunt, & ab Equite Pompeio Eugenio gratuito oblata: marmorea, & e lapide Tiburtino, in ea etiam Urbe plurima, atque eximia perennavere monumenta Etrusca. Fictilium atcularum duas Senis acquisivi; perbrevem epigraphen Clusii. Clusino autem agro adscribendas iudico, quas vir nobilis, in quo eruditio & humanitas certant, Petrus Bucellius in Montepolitiano ferme usque ad tercentas huius generis breves inscriptiones congessit, & in Museo suo dedicavit. Vasorum primum amicus inclitus triginta abhinc annis Vallisnerius dedit: alterum Apostolus Zenius, quem ob publicum bonum sospitet Deus in longum aevum: duo Comes Andreas Gazola Veronensis inter eius cimelia prius custodita. Cum vero ad insigniora Musei nostri epigrammata aliquas me additurum observationes promiserim, non deerunt qui opinentur, Etruscorum explicationem heic me aggressurum esse; a quo tamen consilio ego quidem longissime absum: hoc scilicet eruditionis genus a Graeca, & a Romana tam diversum, ac difficitum est, tot praeterea tenebris circumvolutum, & obsitum, ut paucis discuti, ac pertractari nequaquam possit. Ad res Etruscas quod attinet, de Italis primitivis qualemcumque olim dissertationem elucubravi, cui opellam aliam quarto libro adhuc diminutam addidi. Si vita suppetet, extremam imponam labori manum, & quam plurima, quae in hoc argumentum mihi seposui Deo favente adiungam. De illis praecipue, quae modo in hac collectione exhibentur, tunc sermo habebitur, & investigationibus singulis hae tabulae praesto erunt. Gemma, quae anterioris paginae frontem illustrat, & qua in signandis epistolis saepe utor, magni profecto facienda est, nam duarum literarum potestatem, quae valde prius in ambiguo erat, nobis patefecit; edocuitque, alteram X Graecum valere, seu *ch*, alteram *x*, vel duo *ss*. Achillis scilicet, & Ulyxis personas, & nomina continet: *Achele Uluxe*. Vetustissimae in Sicilia ex aere galeae Merionis, & Ulyxis servantes nomina, huic enunciandi modo accedebant, Οὐλίξυ enim, sive ut legi debet, Οὐλύξυ praeseferebant; τουτέστιν Ὀδυσσέως, ut Plutarchus explicat in Marcello.

1

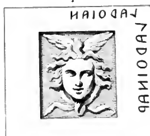
2

3

4

5

6

7

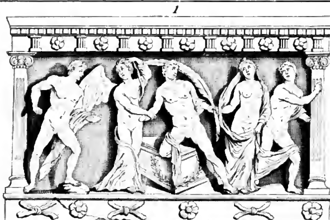

Cignaroli dis.

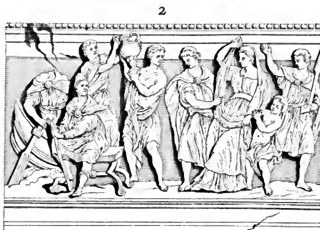
A 2

F. Z... inc.

1

2

3

Cignaroli dis.

A 3

P. Zucchi sculp.

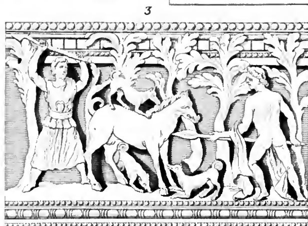
1

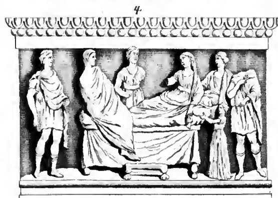
2

3

4.

Cignaroli dis.

1

2

3

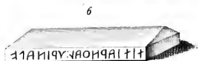
4

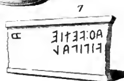
5

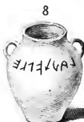
6

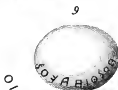
7

8

9

10

C. gnaroli dis.

F. Zucchi sc.

B

MUSEI VERONENSIS
MONUMENTA GRAECA

Expensa in opera quaedam publica , & Reipublicae Corcyrensis probatio.

------ΑΣΑΓΩΓΑΣ :Ρ: ΑΓΩΓΑΙΕΚΑΤΟΜΜΕΝ------
------ΑΤΡΙΩΙΤΟΤΑΓΟΡΘΩΜΑΤΟΣΕΡΓΑΣΙΑΣ:Η------
------ΟΙΤΟΜΜΗΤΡΟΔΩΡΟΤΤΟΙΧΟΝΕΡΓΑΣΙΑΣ : ΤΤΤ------
------Σ: ΤΡΡΡ:ΜΙΣΘΩΤΟΙΣΡΟΤΤΟΜΒΩΜΟΝ:ΡΙΙΙΙ---ΑΒΑΛΕ--
------ΑΓΩΓΑΣ:ΡΡΡΡΓΟΑ----ΘΙΔΑΙΧΟΟΤΑΓΩΓΑΣ : ΡΡΡ------
------ΦΙΛΟΤΕΝΕΙΧΟΟΤΑΓΩΓΑΣ : ΡΡΡΡ :ΣΙΜΙΑΙΡΕΔΑ------
------ΙΣΕΓΟΜΕΝΟΙΣΤΑΙΣΑΜΑΞΑΙΣ: ΤΤΓΙ:ΜΕΛΑΝΘΙΩΙ------
------ΓΟΑΙΤΑΙΤΟΥ---ΟΣΕΡΓΑΣΙΑΣ : ΗΡ:ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΥ------
------ΤΟΝΟΦΙΝΧΑΛΚΟΥΤΑΛΑΝΤΟΝΗΜΙΤΑΛΑΝΤΟΝΔΕΚΑ--
------ΤΡΡ: ΜΕΤΑΛΛΑ : ΤΤΤΓ :ΧΑΛΚΟΥΕΣΤΟΝΟΦΙΝ------
------ΜΑ:Ρ : ΓΟΜΦΩΝΧΑ------ΓΛΑΤΚΩΙΜΝΑΙΔΕΚΑΓΕΝΤΕ
------ΟΥΔΥ----ΝΑ----ΜΑ:ΡΡ: ΕΣΤΟΜΒΩΜΟΝΝΙΤΡΟΥ : Ι------
------ΑΝΘΙΩΙ:Ρ
------ΤΟΣΜΙΙ ΤΤΡΡΙΙΙΙ–ΤCC
------------Ο Φ-------ΕΓΙΤΤΧΟΣ : ΗΗΗΗΤΓΡΡΡΙΙΙΙ------

. . ΟΙΔΙΚΑΣΤΑΙΚΑΙΚΟΙΝΟΙΕΥΔΟΚΟΥ
. . ΚΑΙΥΓΕΡΤΑΝΓΟΑΙΝΤΩΝΣΥΝ
. . ΝΑΙΚΑΝΕΙΜΕΝΑΓΟΔΙΚΟΝ
. . ΑΤΟΣΤΑΣΣΤΕΓΑΣΤΟΥΝΑΟΥ
. . . ΑΑΓΤΗΤΟΡΥΜΑΤΟΝΤΟΙΧΟΝ
. . . ΟΣΕΓΙΣΚΕΑΞΕΙΝΤΑΝΓΟΑΙΝ
. . . ΑΝΑΛΩΜΑΤΩΝΑΝΥΓΟΔΙΚΟΝ
. . . ΤΗΡΙΩΝΑΓΕΡΙΤΑΝΚΟΡΧΥΡΕ sic
. . . ΑΝΕΚΤΑΣΟΙΚΙΑΣΕΙΣΤΟΝΑ
. . . ΡΥΜΑΤΟΣΤΟΥΡΕΟΝΤΟΣΑΠΟ
. . . ΕΓΙΤΟΝΑΩΡΙΟΝΣΤΡΕΨΑΙΔΕ
. . . ΑΣΣΚΕΟΘΗΚΑΣΤΑΜΓΟΑΙΝ sic
. . . ΕΜΒΑΛΕΙΝΔΕΚΑΙΕΙΣΕ . . .
. . . ΡΑΟΒΕΑΙΣΚΟΝΟΡΘΟΝΟΓΩΣ
. . . ΗΑΝΑΓΡΑΦΗΤΩΕΙΣΣΤΑ
. . . . ΤΟΝΤΟΙΧΟΝΕΝΤΩΙΔΑ
. . . . . ΕΘΗΕΙΣΤΟΙΕΡΟΝΤΟΥΑ
. . . . . . ΟΣΤΑΝΕΓΙΜΕΛΕΙΑΝ
. . . . . . ΑΝΑΓΡΑΦΗΑΥΤΑΑΕΓΙ
. . . . . . ΤΙΕΣΤΙΕΓΙΤΙΜΙ
. . . . ΕΡΟΙ

. . . .
. . ας ἀγωγὰς ..... ἀγωγαὶ ἑκατὸμ μεν ....
. . ατρίῳ τῶ ἀπορθώματος ἐργασίας : Η ...
. . . . τὸμ Μητροδώρω τοῖχον ἐργασίας ...
. . μισθωτοῖς ποτὶ τὸμ βωμὸν ... . εβαλε...
. . ἐγωγάς .... θιδαι χόου ἀγωγὰς ....
. . φιλου ενειχόου ἀγωγὰς .... σιμίᾳ πεδα
. . τοῖς ἑπομένοις ταῖς ἁμάξαις ... Μελανθίῳ
. . πολιταιτου ... ος ἐργασίας .... κασσιτέρου
. . τὸν ὄφιν χαλκοῦ τάλαντον, ἡμιτάλαντον δὲ κα...
. . μέταλλα ... χαλκοῦ ἐς τὸν ὄφιν
. . γόμφων χα ... Γλαύκῳ μναῖ δεκαπέντε
. . . . ες τὸμ βωμὸν νίτρου .....
. . . .

. . . οἱ δικασαὶ καὶ κοινοὶ ευδοκοῦντες
. . . καὶ ὑπὲρ τὰν πόλιν τῶν σωμ
. . . . κ' ἂν εἶμεν ἀπόδικον
. . . . τὰς σέγας τῶ ναῶ
. . . . βλάπτῃ τὸ ῥύμα τὸν τοῖχον
. . . . ἐπισκιάζειν τὰν πόλιν
. . . . ἀναλωμάτων ἀνυπόδικον
. . . . τηριων ἁ περὶ τὰν Κορκυραίων
. . . . ἐκ τᾶς οἰκίας εἰς τὸν ....
. . . . ῥύματος τῶ ῥέοντος ἀπὸ
. . . . ἐπὶ τὸ ναώριον σρέψαι δε
. . . . ας σκευοθήκας τὰμ πόλιν
. . . . ἐμβαλεῖν δὲ καὶ εἰς....
. . . . ὀβελίσκον ὀρθὸν ὅπως
. . . . ἀναγραφήτω εἰς σάλαν
. . . . τὸν τοῖχον ἐν τῷ ....
. . . . εθη εἰς τὸ ἱερὸν τῶ Α ....
. . . . . . τὰν ἐπιμέλειαν
. . . . . . ἀναγραφὴ αὐτὰ ἁ ἐπὶ
. . . . . . ἐς τι ἐπιτίμιος
. . . . ερος

Lib. 3. VEtustissima illa in Gadibus inscriptio, de qua verba facit Strabo, nihil aliud continebat, nisi *expensarum summam* ἀναλώματος κεφάλαιον· aereae siquidem columnae in Herculis delubro spectabantur, ἐν αἷς ἀναγέγραπται τὸ ἀνάλωμα τῆς κατασκευῆς τῶ ἱερῶ· *quibus sumptus inscriptus erat aedificationis Templi*. Quiddam simile in dimidiato hoc priscoque admodum Corcyrensi marmore, nec ad hanc diem usquam agnito, conspicere est; ex eius enim intercisis verbis, abruptoque ad quemlibet versum sermone, quamvis contextum sensuum plane perspicere, ac reddere nequeamus, intelligimus tamen, impendium pariter in eo descriptum fuisse, quo steterant opera quaedam publica.

Quanti *vecturae centum* constiterint; quid deberetur (forte *Demetrio* Dorice enuntiato) *ob opificium erectionis* (memoratur obeliscus inferius) & ob *Metrodori murum*; quantumque *in mercenarios propter aram* erogatum esset. Ἐργασία Italice *fattura*, Latine *manupretium*. Varro: *si quid datum pro opera, aut opere: manupretium a manibus, & pretio*. Cicero Verr. 3. *tantum operis in ista locatione fuit, quantum paucae operae fabrorum mercedes tulerunt, & manupretii machinae*. ΤΟΜ quamvis nec μ, nec ν sequatur: & ΠΟΤΤΟΜ, quod vernacule pro ποτὶ τὸν, Dorice siquidem ποτὶ erat πρὸς. ΑΒΑΛΕ num ἀβαλαίαν connotabat, hoc est apocham? Vecturae itidem memorantur, num *Thidaechoi*, & *Enichoi*? aut fuerant egestae *terrae*, si χόου a χοῦς deducimus? Θιδᾳ forte illius nomen designabat cui solvendum erat, velut Ἀγαθίδᾳ. Sic forte in sequentibus erat Φιλογένει χόου ἀγωγὰς, & Σιμίᾳ item nomen, ut puto. Πέδα Dorice pro terra dici Hesychius monet; vel erat πέδαλα, memorata pariter ab Hesychio vox? a verborum abruptione, vernaculisque institutis tenebricosa redduntur omnia. Illis quoque, qui *sequuti erant plaustra* sua merces data, & *Melanthio*. *Stannum* item adhibitum L. L. lib. 4.

lib. 34. c.16. & 17. tum, vel *plumbum album*, quod a ſtanno diſtinguit Plinius: *album habuit auctoritatem & Iliacis temporibus, teſte Homero, caſſiteron ab illo dictum*.

Exinde marmor: *in Serpentem æris talentum; ſemitalentum vero* in opus aliud: profecto de minimis non agebatur: Corcyraeorum antiquas opes, ac potentiam Thucydidis liber primus, & Diodori duodecimus abunde produnt. Heic tamen pondus tantummodo fuſi æris forte ſignificatur. Heſychius: Τάλαντον· σταθμὸς, ζυγός· ὁλκὴ λιτρῶν ἑκατὸν, ἢ ἑκατὸν εἰκοσιπέντε, ἢ &c. ΜΕΤΑΛΛΑ num *metalla* heic ſignificarit, an *poſt alia*, decernere non audeo. *Æris ad Serpentem* conflandum iterum mentio; *clavorum* quoque, qui antiquitus ex ære fingebantur ferrugini non obnoxio. *Glauco minae quindecim* ſunt traditae. *Nitrum in aram*, ſeu in arae conſtructionem adhibitum etiam eſt. Nitri ſpecies apud Plinium habetur,
l. 31. c. 10. quae in Aegyptiis nitrariis *lapideſcit, multique ſunt tumuli ea de cauſa ſaxei; faciunt ex his vaſa*. Quae verba, ſicuti quae ſubſequuntur ad ſpumam nitri pertinentia, in erudito *de Nitro* opere expendit Schelhamerus. Sub finem *Melanthii*, & *Epitychi* exhiberi videntur nomina: poſt quae numerales occurrunt notae, quibus haud exigua conficitur ſumma.

De his vero notis, quae duobus hinc inde punctis ſemper includuntur, quid afferam? in Atticas vergunt, & eapropter inſignem inſcriptionis antiquitatem teſtantur, ſed ab iis, & a quibuſcumque aliis uſquam viſis aliquanto abeunt. Vide quae de illis, ubi de Graecorum ſiglis ad huius voluminis calcem agitur, enarravi. Diverſis forſitan ab iis, quae hucuſque innotuerunt, utebantur ſignis, cum de nummariis quibuſdam rationibus agebatur. Ͱ hic non πέντε ſed πεντήκοντα videtur connotare, nam bis ante quinque I ſignatur, & bis ante Ⴒ. Ͳ autem plus quam quinquaginta, & minus centum, nam poſt H, & ante Ͱ non ſemel. Obolos, drachmas, vel minas ſubeſſe opinabimur? drachmas, aut vernaculam quamdam monetam crediderim. Mirum eſt μνᾶς δεκαπέντε ſcirpis omnibus ſublatis ſemel enuntiari.

Singulare itidem eſt, quod in hoc lapide occurrit. Duae in eo habentur epigraphae. Prima, de qua hactenus, literis exilioribus, inaequalibus, parumque cavatis efficta eſt, & rationes continet, expenſique æra ſingula: altera aliquanto maioribus, & magis affabre elaboratis conſtans, decretum exhibet, quo *Iudices, & magiſtratum gerentes comprobant* quae facta fuerant, *etiam ultra Civitatem*, & adminiſtratorem, ſeu conductorem, cui forte locata fuerant opera, *eſſe abſolutum*, videntur ſtatuere. Ἔμεν pro Dorico ἦμεν ſcribebant Corcyrenſes. Tectum Templi renovatum, aquae curſus abductus, *ne laederet impetus murum: reconcinnare Civitatem* haud neglexerant: verba ἐπισκευάζειν, & σκευοθήκην Corcyrae υ litera multabantur. Procuratorem ergo, ſive operum effectorem a reddendis rationibus *impenſarum minime obnoxium* declarant. Δικαστηρίων *iudicum conſeſſuum* forte heic incidebat mentio; περὶ τάν, forte erat περὶ τᾶν, videbimus enim in ſubſequenti item Dorica τᾶν Μουσᾶν. Dictiones *Corcyraeorum*, & *ex domo*, quo referantur quis divinet? *Impetus fluentis* aquae; *ad navale convertere, armamentaria, incurrere, obeliſcum erectum*, verba deſtituta ſunt, quorum ſententiam cum marmoris dimidio Genius malus abſtulit. Tot literae in Latino monumento ſi extarent, ſententiarum aliquanto plus decerperemus; ſed Graece τὸν ταῖς, ὑπὲρ τὰν τῶν, περὶ τὰν τῶ, ἐν τᾶς, εἰς τὸ non parum loci abſumunt, & nihil dicunt. Quod Demoſtheoes, aliique κύριον vocant, Dorice effert inſcriptio. Ad finem *ſcribatur in columna* iubent haec conſtitutio, & *murum in quo* forſitan τιθῆ *ponatur*, deſignant. *In Templum* ut inſerretur cippus Dei ab A incipientis (forte τῶ Ἀσκληπιῶ, quem ſerpens antea memoratus ſubindicat) *cura* iniuncta fuit. *Inſcriptio ipſa ſub* eponymo forſan Corcyrae Magiſtratu eſt conſignata, qui evanuit. Ἐπιτίμιον quoque, hoc eſt multa aliqua, impoſita videtur fuiſſe.

Corcyraearum rerum miram nobis notitiam praebet prolixa Inſcriptio, quam e ſchedis Apoſtoli Zenii viri clariſſimi clariſſimus item P. Montſauconius in Diarium Italicum traduxit. Sed cum eiuſmodi monumentorum loquutio aliquando ab uſitata valde recedat, multis in locis Latina docti viri verſio a genuino ſenſu abſceſſit. Diſtincte hoc, praefatione honoris adhibita, oſtendit quidam in libello anno MDCCXX Venetiis cuſo, cui titulus *Traduttori Italiani*. Renovata nuper in *Novo Theſauro* inſcriptio eſt, at Latina ea verſione ad amuſſim repetita, nullaque emendationum mentione adiecta. Hoc eſt quod hodie dici ſolet, librorum multiplicatione aliquando progredi literas, aliquando regredi.

Epictetae Spartanae testamentaria institutio, & affinium consensus, atque acceptio.

ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ

ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΦΟΙΒΟΤΕΛΕΙ
ΤΑΔΕΔΙΕΘΕΤΟΝΟΟΥΣΑΚΑΙΦΡΟΝΟΥΣΑΕΠΙΚΤΗΤΑ
ΓΡΙΝΝΟΥΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΥΠΕΡΕΙΔΟΥΣΤΟΥΘΡΑ
ΣΥΛΕΟΝΤΟΣΣΥΝΕΥΑΡΕΣΤΟΥΣΑΣΚΑΙΤΑΣΘΥΓΑ
ΤΡΟΣΕΠΙΤΕΛΕΙΑΣΤΑΣΦΟΙΝΙΚΟΣ ΕΙΗΜΕΝΜΟΙΥΓΙΑΙ
ΝΟΥΣΑΙΚΑΙΣΩΙΞΟΜΕΝΑΙΤΑΙΔΙΑΔΙΟΙΚΕΝΕΙΔΕΤΙΚΑ
ΓΕΝΗΤΑΙΠΕΡΙΜΕΤΩΝΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝΑΠΟΛΕΙΠΩ
ΚΑΤΑΤΑΝΓΕΓΕΝΗΜΕΝΑΝΜΟΙΥΠΟΤΟΥΑΝΔΡΟΣ
ΦΟΙΝΙΚΟΣΕΝΤΟΛΑΝΤΟΥΚΑΙΚΑΤΑΣΚΕΥΑΞΑΜΕΝΟΥ sic
ΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΥΠΕΡΤΟΥΜΕΤΑΛΛΑΧΟΤΟΣΑΜΩΝ
ΥΙΟΥΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥΚΑΙΑΓΑΓΟΝΤΟΣΤΑΞΩΙΑ
ΚΑΙΤΟΣΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΕΑΥΤΟΥΤΕΚΑΙΚΡΑΤΗΣΙ
ΛΟΧΟΥΚΑΙΤΑΗΡΩΙΑΚΑΙΕΝΕΥΞ ΜΕΝΟΥΩΣΤΕ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΞΑΙΜΕΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΚΑΙΘΕΜΕΝΤΑΣ sic
ΤΕΜΟΥΣΑΣΚΑΙΤΟΣΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣΚΑΙΤΑΗΡΩΙΑ
ΜΕΤΑΔΕΔΥΟΕΤΗΤΟΥΑΠΟΛΕΛΕΙΜΜΕΝΟΥΕΤΙ
ΜΟΥΥΙΟΥΑΝΔΡΑΓΟΡΑΜΕΤΑΛΛΑΣΣΟΝΤΟΣΤΟΝ
ΒΙΟΝΚΑΙΕΝΤΕΙΛΑΜΕΝΟΥΕΠΙΤΕΛΗΜΕΠΟΙΗΣΑΙ
ΤΑΝΤΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΟΥΦΟΙΝΙΚΟΣΕΝΤΟΛΑΝΚΑΙ
ΘΕΜΕΝΚΑΙΥΠΕΡΑΥΤΟΥΩΣΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ
ΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΤΟΝΤΕΑΝΔΡΙΑΝΤΑΚΑΙΤΟΗ
ΡΩΙΟΝΚΑΙΣΥΝΑΓΑΓΕΝΚΟΙΝΟΝΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓ
ΓΕΝΩΝΚΑΙΔΟΜΕΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΔΡΑ
ΧΜΑΣΤΡΙΣΧΙΛΙΑΣΠΟΘΟΔΟΝΑΦΟΥΣΥΝΑΧΘΗ
ΣΟΥΝΤΙΕΠΙΤΕΤΕΛΕΚΕΙΑΟΥΝΚΑΙΕΣΤΑΚΕΙΑΠΑΝ
ΤΑΚΑΤΑΤΑΣΕΚΕΙΝΩΝΕΝΤΟΛΑΣΚΑΙΤΟΚΟΙΝ
ΟΝΣΥΝΑΓΑΓΟΧΕΙΑΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΩΝΚΑΙΤΑΟΝΟ
ΜΑΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΠΤΑΙΩΣΤΕΣΥΝΑΓΑΓΕΣΘΑΙΤΟΚΟΙ
ΝΟΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΔΙΔΩΜΙΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΣΧΙ
ΛΙΑΣΤΩΙΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙ
ΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΩΣΤΕΟΦΕΙΛΕΣΘΑΙΑΥΤΑΣΕΠΙ
ΤΟΙΣΥΠΑΡΧΟΥΣΙΜΟΥΑΥΤΟΚΤΗΤΟΙΣΧΩΡΙΟΙΣΤΟΙΣ

ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ

Ἐπὶ Ἐφόρων τῶν σὺν Φοιβοτέλει τάδε διέθετο νοοῦσα καὶ φρονοῦσα Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος, συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς Ἐπιτελείας τᾶς Φοίνικος·

Ἔιη μέν μοι ὑγιαινούσᾳ καὶ σωζομένᾳ τὰ ἴδια διοικέν· εἰ δέ τι κα γένηται περὶ μὲ τῶν ἀνθρωπίνων, ἀπολείπω κατὰ τὰν γεγενημέναν μοι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς Φοίνικος ἐντολάν· τοῦ καὶ κατασκευασαμένου τὸ Μουσεῖον ὑπὲρ τοῦ μεταλλαχότος ἁμῶν υἱοῦ Κρατησιλόχου, καὶ ἀγαγόντος τὰ ζῷα, καὶ τὸς ἀνδριάντας ἑαυτοῦ τε καὶ Κρατησιλόχου, καὶ τὰ Ἡρῷα, καὶ ἐνευξαμένου ὥστε κατασκευάσαι με τὸ Μουσεῖον, καὶ θέμεν τάς τε Μούσας, καὶ τὸς ἀνδριάντας, καὶ τὰ Ἡρῷα· Μετὰ δὲ δύο ἔτη τοῦ ἀπολελειμμένου ἔτι μου υἱοῦ Ἀνδραγόρα μεταλλαχόντος τὸν βίον, καὶ ἐντειλαμένου ἐπιτελῆ με ποιῆσαι τὰν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φοίνικος ἐντολὰν, καὶ θέμεν καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τόν τε ἀνδριάντα καὶ τὸ Ἡρῷον, καὶ συναγαγὲν κοινὸν ἀνδρείου τῶν συγγενῶν, καὶ δόμεν τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου δραχμὰς τρισχιλίας πόθοδον, ἀφ' οὗ συναχθήσουντι· Ἐπιτετελεκεία οὖν καὶ ἑστακεία πάντα κατὰ τὰς ἐκείνων ἐντολὰς, καὶ τὸ κοινὸν συναγαγοχεία τῶν συγγενῶν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα ὑπογέγραπται, ὥστε συναγαγέσθαι τὸ κοινὸν ἐν τῷ Μουσείῳ, δίδωμι δραχμὰς τρισχιλίας τῷ προδεδηλωμένῳ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν, ὥστε ὀφείλεσθαι αὐτὰς ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσί μου αὐτοκτήτοις χωρίοις

AN-

PErampla hypobasis: Scriptura in columnas octo dispertita. Monumentum Venetiis olim editum, exinde a Grutero. Literae heic emendantur plures ex marmore, aut adduntur. Latinam translationem satius visum est de novo cudere, quam saepe reprehendere: etiamsi primo difficilis huius monumenti interpreti non minima nihilominus debeatur laus.

Authenticum, atque apographum ut ita dicam, testamenti scriptum hoc ipso vetustius nusquam profecto, amice Lector, reperies; neque monimentum aliud, in quo solemnia quaedam veterum instituta magis ob oculos constituantur. Eius vetustatem literarum etiam forma subindicat, quam in anteriori quoque inscriptione spectavimus: Ξ pro Z, & Γ, & Σ. tum nomina, quorum nullum Romanum olet imperium. Dialectus Dorica est Atticismis admixtis, & insuetis quibusdam dictionibus

ANDRAGORAS PHOENICIS FILIUS, EPICTETA GRINNI, CRATESILOCHUS PHOENICIS.

Sub Ephoris Phoebotele, & collegis haec testamento constituit Epicteta Grinni filia mentis compos, & consilio usa, simul cum domino Hyperide Thrasyleontis filio, assentiente etiam Epitelia filia sua, & Phoenicis.

Eveniat quidem mihi, ut res meas sana & salva administrem: at si quid mihi humanitus acciderit, lego, sicuti vir meus Phoenix mihi praecepit: qui etiam Museum construxit pro defuncto filio nostro Cratesilocho, & animantium formas intulit, ac statuas tum sui ipsius, tum Cratesilochi, & monumenta; rogavitque me, ut Museum exornarem, inque eo & Musas, & simulacra, & cenotaphia collocarem. Post duos autem annos, cum filius, qui mihi adhuc supererat, Andragoras, vitam cum morte commutaret, praecepit ut patris sui Phoenicis mandatum perficerem, poneremque tum pro ipso, tum pro patre, ac fratre, & statuam, & Heroum, atque ut hominum cognationis nostrae universitatem cogerem, eidemque erogarem drachmarum tria millia, quo proventu se congregent. Perfectis igitur, & adimpletis a me omnibus iuxta illorum mandata; coactoque affinium Communi, quorum nomina inferius descripta sunt, ut conventus in Museo cogatur, supradictae affinium masculorum universitati drachmarum tria millia trado, quae debeantur ex praediis meis a me speciatim possessis in Meldinis

ANDRAGORA FIGLIUOLO DI FENICE, EPITTETA DI GRINNO, CRATESILOCO DI FENICE.

Sotto gli Efori Febotele, e Colleghi, così testò, sana della mente, e ben considerando Epitteta figliuola di Grinno, unitamente col Signor' Iperide figl. di Trasileonte, assentendo anche Epitelia figl. sua, e di Fenice.

Avvengami pure di amministrar sana e salva le cose mie; ma se umano accidente mi accaderà, lascio secondo il comando fattomi già da Fenice mio consorte: il quale per lo defonto figliuol nostro Cratesiloco eresse Museo, e ci pose figure d' animali, e statue di lui, e di Cratesiloco, e Depositi; e mi pregò, perchè adornassi anch' io questo Museo, e ci ponessi le Muse, e le statue, e i depositi. Anzi dopo due anni mutando la vita con la morte il figliuolo, che ancora m' era rimaso, Andragora, e avendomi ordinato d' adempiere interamente il comando di suo padre Fenice, e di porre anche per lui, come pel padre, e pel fratello, e la statua, e il monumento, e di ragunare tutti i maschi del nostro parentado, e di dare alla lor comunanza tre mila dramme, con la qual rendita si ragunino. Avendo io adunque adempiuta, e stabilita ogni cosa secondo gli ordini loro, e ragunata la comunanza de' congiunti, de' quali appaiono qui descritti i nomi; acciocchè si congreghi nel Museo, conferisco alla prenominata comunanza de' parenti maschi tre mila dramme, le quali debbano da i poderi miei, e da me posseduti nelle Meldine

ΦΟΙ

Inspersa. Stylus non uno loco implexus, involutus, dicta iterans, ac ambiguos, sibi parum constantes, atque incompletos quandoque sensus superaddens, ut hodiernis etiam actuariis aliquando usuvenit. Epictetae, quae testatur, filiorumque in quorum honorem testatur, maioribus literis superponuntur nomina.

Ἐπὶ Ἐφόρων· Sicut Athenis inter Archontes novem Ἐπώνυμος habebatur, ita Spartae ex Ephoris quinque unus nomen anno dabat: παρέχονται τὸν ἐπώνυμον inquit Pausanias in Laconicis. Thucydides lib. 5. Ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν Ἔφορος Πλειστόλας, ἐν δὲ Ἀθήναις Ἄρχων Ἀλκαῖος· Ephorum, & Archontem eponymos saepius recitat Xenophon. Messeniorum quoque memorat Ephoros Polybius.

Νοῦσα καὶ φρονοῦσα. Ratum esse, si quis testamentum conderet, iubebant leges, ἀλλ' εἰ εὖ φρονῶν.

ΦΟΙΝΙΚΟΣ

ΕΜΜΕΛΔΙΝΑΙΣ . . . , . . ΚΑΙΑΠΟΤΩΝΚΛΗ
ΡΟΝΟΜΩΝΚΑΙ . . . .
ΧΟΤΑΠΟΛΕΙΠΩΔΕΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝ
ΤΩΝΗΡΩΙΩΝΤΑΙΘΥΓΑΤΡΙΜΟΥΕΠΙΤΕΛΕΙΑΩΣ
ΤΕΠΑΡΑΛΑΒΟΥΣΑΝΑΥΤΑΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΩΝ
ΑΛΛΩΝΜΟΙΥΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΤΕΛΕΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ
ΕΤΟΣΕΜΜΗΝΙΕΛΕΥΣΙΝΙΩΙΔΡΑΧΜΑΣΔΙΑ
ΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥ . . .
ΑΓΑΓΟΧΑΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΜΗΕΧΕΤΩΕΞΟΥ
ΣΙΑΝΜΗΘΕΙΣΜΗΤΕΑΠΟΔΟΣΘΑΙΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΜΗ
ΤΕΤΟΤΕΜΕΝΟΣΤΩΝΗΡΩΩΝΜΗΔΕΤΩΝΠΡΑΓ
ΜΑΤΩΝΤΩΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΜΗΔΕΤΩΝΕΝ
ΤΩΙΤΕΜΕΝΕΙΤΩΝΗΡΩΙΩΝΜΗΘΕΝΜΗΤΕΚΑΤΑ
ΘΕΜΕΝΜΗΤΕΔΙΑΛΛΑΞΑΣΘΑΙΜΗΤΕΕΞΑΛΛΟ
ΤΡΙΩΣΑΙΤΡΟΠΩΙΜΗΘΕΝΙΜΗΔΕΠΑΡΕΥΡΕΣΕΙ
ΜΗΔΕΜΙΑΙΜΗΔΕΕΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙΕΝΤΩΙΤΕ
ΜΕΝΕΙΜΗΘΕΝΕΙΚΑΜΗΤΙΣΣΤΟΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΑΙ
ΠΡΟΑΙΡΕΙΤΑΙΜΗΔΕΧΡΗΣΑΙΤΟΜΟΥΣΕΙΟΝΜΗΘΕΝΙ
ΕΙΚΑΜΗΤΙΣΤΩΝΕΞΕΠΙΤΕΛΕΙΑΣΓΑΜΟΝΠΟΙΗΙ
ΕΙΔΕΜΗΚΩΛΥΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΙΚΥΡΙ
ΟΝΕΣΤΩΤΟΚΟΙΝΟΝΚΩΛΥΟΝΤΟΝΤΟΥΤΩΝΤΙΠΟΙ
ΟΥΝΤΑΜΗΕΧΕΤΩΔΕΕΞΟΥΣΙΑΝΜΗΔΕΕΞΕΝΕΓ
ΚΑΙΤΩΝΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΟΝΤΩΝΜΗΘΕΝΕΙΔΕΜΗ
ΚΩΛΥΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΚΑΙΚΥΡΙΟΝΕΣΤΩΚΩΛΥΟΝΤΑΝΔΕΙΕΡΑΤΕΙΑΝΤΑΝ
ΜΟΥΣΑΝΚΑΙΤΩΝΗΡΩΙΩΝΕΧΕΤΩΟΤΑΣΘΥΓΑ
ΤΡΟΣΜΟΥΥΟΣΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣΕΙΔΕΤΙΚΑΠΑΘΗΟΥ
ΤΟΣΑΕΙΟΠΡΕΣΒΥΤΑΤΟΣΕΚΤΟΥΓΕΝΟΥΣΤΟΥΕΠΙ
ΤΕΛΕΙΑΣΟΔΕΑΝΔΡΕΙΟΣΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝΣΥΝ
ΑΓΕΣΘΩΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣ
ΕΜΜΗΝΙΔΕΛΦΙΝΙΩΙΛΑΜΒΑΝΩΝΠΑΡΑΤΩΝΔΙ
ΑΔΟΧΩΝΜΟΥΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΣ
ΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΑΠΟΔΕΙΞΑΣΕΠΙΜΗΝΙΟΣΕΞΑΥ
ΤΩΝΚΑΙΘΥΕΤΩΤΑΙΜΕΝΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΑΙ
ΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙΣΤΑΙΔΕΕΙΚΑΔΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΝ

ΦΟΙΝΙΚΟΣ

τοῖς ἐν Μελδίναις ..... ϗ ἀπὸ τῶν κληρονόμων, ϗ .... χυ· Ἀπολείπω δὲ τὸ Μυσεῖον τῶν Ἡρώων τᾷ θυγατρί μυ Ἐπιτελείᾳ, ὥστε παραλαβῦσαν αὐτὰν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄλλων μοι ὑπαρχόντων τελὲν καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἐν μηνὶ Ἐλευσινίῳ δραχμὰς διακοσίας δέκα τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείυ, ὃυ ἀγάγοχα, τῶν συγγενῶν· Μὴ ἐχέτω ἐξυσίαν μηθεὶς μήτε ἀποδόσθαι τὸ Μυσεῖον, μήτε τὸ τέμενος τῶν Ἡρώων, μὴ δὲ τῶν πραγμάτων τῶν ἐν τῷ Μυσείῳ, μὴ δὲ τῶν ἐν τῷ τεμένει τῶν Ἡρῴων μηθὲν, μήτε καταθέμεν, μήτε διαλλάξασθαι, μήτε ἐξαλλοτριῶσαι τρόπῳ μηθενὶ, μὴ δὲ παρευρέσει μηδεμιᾷ, μὴ δὲ ἐνοικοδομῆσαι ἐν τῷ τεμένει μηθὲν, εἴ κα μή τις στοὰν οἰκοδομῆσαι προαιρεῖται· μὴ δὲ χρῆσαι τὸ Μυσεῖον μηθενὶ, εἴ κα μή τις τῶν ἐξ Ἐπιτελείας γάμον ποιῇ· εἰ δὲ μὴ, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, καὶ κύριον ἔστω τὸ κοινὸν κωλύον τὸν τούτων τι ποιοῦντα· μὴ ἐχέτω δὲ ἐξυσίαν μὴ δὲ ἐξενέγκαι τῶν ἐν τῷ Μυσείῳ ὄντων μηθὲν, εἰ δὲ μὴ, κωλυέσθω ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν συγγενῶν, καὶ κύριον ἔστω κωλύον· Τὰν δὲ ἱερατείαν τᾶν Μυσᾶν ϗ τῶν Ἡρῴων ἐχέτω ὁ τᾶς θυγατρός μυ υἱὸς Ἀνδραγόρας· Εἰ δέ τι κα πάθῃ οὗτος, ἀεὶ ὁ πρεσβύταιος ἐκ τοῦ γένυς τοῦ Ἐπιτελείας· Ὁ δὲ ἀνδρεῖος τῶν συγγενῶν συναγέσθω ἐν τῷ Μυσείῳ καθ᾽ ἕκαστον ἔτος ἐν Μηνὶ Δελφινίῳ, λαμβάνων παρὰ τῶν διαδόχων μυ τὰς διακοσίας δέκα δραχμὰς, ἁμέρας τρεῖς ἀποδείξας ἐπιμήνιος ἐξ αὐτῶν· ϗ θυέτω τᾷ μὲν ἐννεακαιδεκάτᾳ ταῖς Μύσαις, τᾷ δὲ εἰκάδι τοῖς Ἥρωσιν Φοι- ....&

Docet Isaeus de Haered. Nicostr. repetitque, nequaquam permitti a lege, res suas cuiquam tradere, *ἐὰν ὑπὸ γήρως, ἢ ὑπὸ νόσυ, ἢ ὑπὸ τῶν ἄλλων παρανοῇ· Si aut senectute, aut morbo, aut aliis de causis sana mente non uteretur.*

Vers. 3. *Μετὰ κυρίου*. Honorifico dominarum titulo saepe apud Graecos quoque occurrunt mulieres. Epictetus cap. 36: *ab anno XIV ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κυρίαι καλῦνται, ab hominibus dominae vocantur*: quapropter Servius ad Aen. VI. *aut de Graeco tractum est, qui uxorem δέσποιναν dicunt*: Lacedaemones praesertim, de quibus heic agitur, usque ab aevo Lycurgi *δεσποίνας προσηγόρευον*, quod Plutarchus in Lycurgo tradit. Ita quidem mulieres; in viros autem hac honoris praefatione ornatos multo rarius evenit ut incidamus. Nihilominus sic nuncupabantur maiores natu, qui legitima pollerent

. . . . . . & ab heredibus, & . . . . Relinquo autem, Museum monumentorum filiae meae Epiteliae, ut & reliqua mearum facultatum accipiens, eroget quotannis mense Eleusinio collegio cognatorum hominum, quod collegi, drachmas ducentas & decem. Potestatem habeat nemo vendendi Museum, neque campum Heroum, neque quidquam quod in Museo, vel in Heroum campo sit; neque depositio dandi, neque commutandi, neque alienandi ullo modo, neque quocumque praetextu, neque aedificandi in campo quidquam (nisi quis porticum extruere vellet) neque utendum cuiquam dandi Museum, nisi forte quis ex Epiteliae genere nuptias celebret. Sin aliter fiat, prohibeatur a Collegio, potestatemque Collegium habeat prohibendi eum, qui horum aliquid faceret. Nec cuiquam facultas sit extrahendi quicquam eorum, quae in Museo sunt, sin minus, prohibeatur ab affinium collegio, & prohibitio rata esto. Sacerdotium autem Musarum, & Heroum filiae meae filius Andragoras suscipiat: at si ei quicquam contigerit, senior suscipiat semper ex familia Epiteliae. Virile cognationis collegium in Museo congregetur quotannis mense Delphinio, acceptisque ab heredibus meis ducentis & decem drachmis, trium dierum sacrificulos ea pecunia constituat, & Sacrificium fiat die quidem nonodecimo Musis, vigesimo Heroibus,

. . . . . . e da gli eredi . . . . Lascio il Museo de i Depositi a mia figliuola Epitelia, perchè ricevendo lei anche il rimanente dell' altre mie facoltà, paghi ogn' anno nel mese Eleusinio dramme 210 *alla comunità virile de' congiunti da me raccolta. Niuno abbia potestà di vendere nè il Museo, nè il campo degli Eroi, nè cosa alcuna di quelle del Museo, nè di quelle del campo degli Eroi, nè di dare in deposito, nè di commutare, nè di alienare in verun modo, nè con qualunque pretesto, nè di fabricar nulla nel campo, se pur non volesse qualcuno fabricarvi il portico; nè di prestare a chi si sia il Museo, se alcuno del parentado d' Epitelia non facesse nozze: e altramente qualcun facendo, gli sia impedito dalla comunanza, qual sia padrona di vietare a chiunque alcuna di queste cose facesse. Niuno abbia facoltà nè meno di portar fuori cosa alcuna dal Museo, altramente gli sia impedito dal collegio de' congiunti, e il divieto sia valido. Il Sacerdozio delle Muse, e degli Eroi lo abbia il figlio di mia figlia Andragora: e se questi mancherà, l' abbia sempre il più vecchio della famiglia d' Epitelia. Il Collegio virile del parentado si raguni ogn' anno nel Museo il mese Delfinio, con ricevere da miei eredi le* 210 *dramme, costituendo con esse sacrificatori per tre giorni; e si sacrifichi il giorno diecinove alle Muse, e il venti agli Eroi*

ΦΟΙ-

auctoritate. Aeschines in Timarchum: πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς, ἢ θεῖος, ἢ ἐπίτροπος, ἢ ὅλως τῶν κυρίων τις· *pater, aut frater, aut patruus, aut tutor, aut universe dominorum quisquam*: hoc est eorum, qui auctoritatem habent. Demosthenes in Neaeram: *detur actio* ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ *pro muliere tutori eius*. Domini ergo appellatio tutorem fuisse Epictetae Hyperidem docet, quamvis aetate iam provectae, nam *mulieres omnes propter infirmitatem consilii maiores in tutorum potestate esse voluerunt*, ut memorat Cicero pro Muraena; in Graecia praesertim, ubi cum de emptionibus, aliisque contractibus ageretur, *tutor his rebus Graecorum legibus adscribendus fuit*: docet idem pro Flacco. Discimus nunc e marmore nostro, ultimis etiam feminarum voluntatibus adscribendum fuisse. Neque obstat, Epictetae generum, ut pote filiae suae virum, Hyperidem fuisse, nam statuebatur etiam a legibus, ut Demosthenes inter alios refert, *adv. Pantaenet.* τοὺς παῖδας ἡβήσαντας κυρίους τῆς μητρὸς εἶναι, viduam *matrem in filiorum puberum potestate esse*.

Vers. 5. Εἴη μὲν μοι &c.) Ἔσται μὲν εὖ Aristotelis, & Theophrasti testamenta incipiunt apud Laertium.

 Vers.

ΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΑΙΤΑΙΔΕΑΜΦΕΙΚΑΔΙ
ΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΩΙΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΙΕΙΔΕΚΑΜΗΑΠΟ
ΔΩΙΕΠΙΤΕΛΕΙΑΗΟΙΚΛΑΡΟΝΟΜΟΙΑΥΤΑΣΕΝΤΩΙΕ
ΛΕΥΣΥΝΙΩΙΜΗΝΙΤΩΙΑΝΔΡΕΙΩΙΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΔΡΑΧΜΑΣΕΣΤΩΑΚΑΡΠΕΙΑ
ΤΩΝΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΝΧΩΡΙΩΝΤΩΝΕΜΜΕΛΔΙ
ΝΑΙΣΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΠΟΤΙΤΑΣΔΙΑΚΟΣΙΑΣΔΡΑΧΜΑΣΕΙΔΕΚΑΠΡΟΑΙΡΩΝΤΑΙ
ΤΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΝΔΟΜΕΝΟΙΔΙΑΔΟΧΟΙΜΕΥΤΩΙΚΟΙΝΩΙ
ΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΑΝΤΡΙΣΧΙΛΙΑΝΔΡΑΧΜΑΝΚΑΙΕΣΑΛΛΑ
ΧΩΡΙΑΕΞΟΥΣΙΑΝΕΧΟΝΤΩΝΔΙΔΟΝΤΕΣΑΣΦΑΛΕΙΣ
ΤΑΣΥΠΟΘΗΚΑΣΤΩΝΔΕΣΥΓΓΕΝΩΝΩΝΣΥΝΑΓΑ
ΓΟΧΑΟΝΟΜΑΤΑΕΣΤΙΤΑΥΠΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑ
ΥΠΕΡΕΙΔΗΣΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣΙΣΟΚΛΕΥΣ
ΚΑΤΑΔΕΜΟΘΕΣΙΑΝΓΡΙΝΝΟΥΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣΙΣΟΚΛΕΥΣ
ΤΙΜΗΣΙΟΣΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣΕΥΑΓΟΡΑΣΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΠΡΟΚΛΕΙΔΑΣΕΥΑΓΟΡΑΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΑΓΝΟΘΕΝΗΣΚΑΡΤΙΔΑΜΑΠΡΟΚΛΕΙΔΑΣΑΛΚΙΜΕΔΟΝΤΟΣ
ΒΩΔΑΚΡΑΤΗΣΑΙΣΩΣΘΕΝΟΥΣΑΡΧΙΝΙΚΟΣΓΟΡΓΩΠΑ
ΣΤΑΡΤΟΦΟΣΒΩΔΑΚΡΑΤΟΥΣΓΟΡΓΩΠΑΣΑΡΧΙΝΙΚΟΥ
ΓΟΡΓΩΠΑΣΕΧΕΚΡΑΤΟΥΓΟΡΓΩΠΑΣΚΑΡΤΙΔΑΜΑ
ΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΣΑΓΗΣΙΛΟΧΟΥΜΟΛΛΙΣΠΟΛΥΜΗΔΟΥΣ
ΚΑΡΤΙΔΑΜΑΣΚΑΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΣΚΑΙΔΙΩΝ
ΚΑΙΔΩΡΟΚΛΕΙΔΑΣΟΙΑΓΑΘΟΣΤΡΑΤΟΥ
ΙΜΕΡΤΟΣΙΜΕΡΟΦΩΝΤΟΣΚΡΙΤΟΣΤΕΙΣΑΝΟΡΟΣ
ΠΟΛΥΝΙΚΟΣΚΑΙΕΥΑΓΟΡΑΣΟΙΣΩΤΕΛΟΥΣ
ΠΟΡΕΥΕΣΘΩΣΑΝΔΕΚΑΙΑΙΤΟΥΤΟΙΣΣΥΝΟΙΚΟΥΣΑΙΓΥ
ΝΑΙΚΕΣΚΑΙΤΑΤΕΚΝΑΑΥΤΩΝΤΑΜΕΝΘΗΛΕΙΑΕΩΣ
ΚΑΙΥΠΟΤΟΝΠΑΤΕΡΑΤΑΔΕΑΡΣΕΝΑΚΑΙΕΝΑΛΙΚΙΑΙΓΕ
ΝΟΜΕΝΑΚΑΙΤΑΕΚΤΟΥΤΩΝΚΑΤΑΤΑΑΥΤΑΠΟΡΕΥΕΣ
ΘΩΝΔΕΚΑΙΑΙΕΠΙΚΛΑΡΟΙΚΑΙΟΙΞΥΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣΑΥ
ΤΑΙΣΚΑΙΤΑΕΚΤΑΥΤΑΝΤΕΚΝΑΚΑΤΑΤΑΥΤΑΤΟΙΣΠΡΟ
ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΙΣΠΟΡΕΥΕΣΘΩΔΕΚΑΙΑΟΜΩΝΥΜΟΣ
ΜΟΥΕΠΙΚΤΗΤΑΚΑΙΑΘΥΓΑΤΗΡΜΟΥΕΠΙΤΕΛΕΙΑΚΑΙ
ΑΙΓΟΡΓΩΠΑΘΥΓΑΤΕΡΕΣΜΝΑΣΩΚΑΙΑΙΝΗΣΙΠΠΑ
ΚΑΙΑΙΘΡΑΣΥΛΕΟΝΤΟΣΘΥΓΑΤΕΡΕΣΒΑΣΙΛΟΔΙΚΑ
ΚΑΙΤΕΛΕΣΙΠΠΗΚΑΙΚΑΛΛΙΔΙΚΑΚΑΙΑΙΣΟΚΛΕΥΣΚΑΙΟΙ
ΤΑΥΤΑΙΣΣΥΝΟΙΚΟΥΝΤΕΣΠΟΡΕΥΕΣΘΩΔΕΚΑΙΑΑΡΙ
ΣΤΑΡΧΟΥΘΥΓΑΤΗΡΕΠΙΤΕΛΕΙΑΚΑΙΤΑΕΚΤΑΥΤΑΝΤΕΚΝΑ
ΜΑΡΤΥΡΕΣΧΑΡ . . . . . . ΑΤΑΓΟΡΑΣΠΡΟΚΛΕΙΔΑ
ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ . . . .

νικι καὶ Ἐπικτήτᾳ, τᾷ δὲ ἀμφ' εἰκάδι Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ· Εἰ δὲ κα μὴ ἀποδῷ Ἐπιτελεία ἢ οἱ κλαρονόμοι αὐτᾶς ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ μηνὶ τῷ ἀνδρείῳ τῶν συγγενῶν τὰς διακοσίας δέκα δραχμὰς, ἔστω ἁ καρπεία τῶν προδεδηλωμένων χωρίων τῶν ἐν Μελδίναις τοῦ κοινοῦ τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν ποτὶ τὰς διακοσίας δραχμάς. Εἰ δὲ κα προαιρῶνται τὰν ἀσφάλειαν δόμεν οἱ διάδοχοί μου τῷ κοινῷ τοῦ ἀνδρείου τᾶν τρισχιλίαν δραχμᾶν καὶ ἐς ἄλλα χωρία ἐξουσίαν ἐχόντων, διδόντες ἀσφαλεῖς τὰς ὑποθήκας· Τῶν δὲ συγγενῶν, ὧν συναγάγοχα, ὀνόματα ἐστὶ τὰ ὑπογεγραμμένα· Ὑπερείδης Θρασυλέοντος· Ἀντισθένης Ἰσοκλεῦς, κατὰ δεμοθεσίαν Γρίννου· Ἀριστόδαμος Ἰσοκλεῦς· Τιμήσιος Πραξιτέλους· Εὐαγόρας Προκλείδα· Προκλείδας Εὐαγόρα. Καρτιδάμας Προκλείδα· Ἀγνοθένης Καρτιδάμα· Προκλείδας Ἀλκιμέδοντος· Βωδακράτης Αἰσωθένους· Ἀρχίνικος Γοργώπα· Στάρτοφος Βωδακράτους Γοργώπας Ἀρχινίκου· Γοργώπας Ἐχεκράτου· Γοργώπας Καρτιδάμα· Ἀγαθόστρατος Ἀγησιλόχου· Μόλλις Πολυμήδους· Καρτιδάμας καὶ Κρατησίλοχος, καὶ Δίων καὶ Δωροκλείδας οἱ Ἀγαθοστράτου· Ἵμερτος Ἱμεροφῶντος. Κρίτος Τεισάνορος. Πολύνικος καὶ Εὐαγόρας οἱ Σωτέλευς· Πορευέσθωσαν δὲ καὶ αἱ τούτοις συνοικοῦσαι γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, τὰ μὲν θήλεια ἕως καὶ ὑπὸ τὸν πατέρα, τὰ δὲ ἄρσενα καὶ ἐν ἁλικίᾳ γενόμενα, καὶ τὰ ἐκ τούτων κατὰ τὰ αὐτά· πορευέσθων δὲ καὶ αἱ ἐπίκλαροι καὶ οἱ ξυνοικοῦντες αὐταῖς, καὶ τὰ ἐκ ταύταν τέκνα κατὰ ταὐτὰ τοῖς προγεγραμμένοις· πορευέσθω δὲ καὶ ἁ ὁμώνυμός μου Ἐπικτήτα, καὶ ἁ θυγάτηρ μου Ἐπιτελεία, καὶ αἱ Γοργώπα θυγατέρες Μνασὼ καὶ Αἰνησίππα, καὶ αἱ Θρασυλέοντος θυγατέρες Βασιλοδίκα καὶ Τελεσίππη καὶ Καλλιδίκα, καὶ ἁ Ἰσοκλεῦς, καὶ οἱ ταύταις συνοικοῦντες· πορευέσθω δὲ καὶ ἁ Ἀριστάρχου θυγάτηρ Ἐπιτελεία, καὶ τὰ ἐκ ταύταν τέκνα. Μάρτυρες Χαρ ...... Εὐαγόρας Προκλείδα· Ἀντισθένης ......

Phoe-

Verf. 11. Ζῶα. In lapide ΖΩΙΑ, antiqui fcilicet iota, quod deinde fubfcriptum eft, non ad finem folum, fed etiam in dictionum medio ponebant, ut in praecedenti quoque epigraphe vidimus.

De

Phoenici & Epictetae, vigesimo primo Cratesilocho, & Andragorae. Quod si Epitelia, aut eius heredes Eleusinio mense virili cognatorum coetui ducentas ac decem drachmas non persolverint, praedictorum in Meldinis praediorum ususfructus esto virilis cognatorum coetus pro ducentarum drachmarum summa. Quod si heredes mei virili communitati cavere velint pro tribus drachmarum millibus, dummodo securas hypothecas praebeant, & in a..a praedia potestatem habento. Nomina autem cognatorum a me collectorum sunt haec infra scripta. Hyperides Thrasyleontis filius. Antisthenes Isoclis, legis vero constitutione Grinni. Aristodemus Isoclis. Timesius Praxitelis. Evagoras Proclidae. Proclidas Evagorae. Cartidamas Proclidae. Agnothenes Cartidamae. Proclidas Alcimedontis. Bodacrates Aesosthenis. Archinipus Gorgopae. Startophus Bodacratis. Gorgopas Archinici. Gorgopas Echecratis. Gorgopas Cartidamae. Agathostratus Agesilochi. Mollis Polymedis. Cartidamas, & Cratesilochus, & Dion, & Doroclides Agathostrati. Himertus Himerophontis. Critus Tisanoris. Polynicus, & Evagoras Sotelis filii. Interveniant quoque coniugio istis iunctae mulieres, & earum liberi; feminae quidem donec in patris potestate sunt, mares vero etiam adulti, & similiter eorum filii. Interveniant vero etiam mulieres orbae, & mariti, earumque liberi, ut antea scriptum est. Interveniat pariter cognominis mea Epicteta, & filia mea Epitelia, & Gorgopae filiae Mnaso, & Aenesippa, & filiae Thrasyleontis Basilodica, & Telesippe, & Callidica, & Isoclis filia, & earum mariti: interveniat & Epitelia Aristarchi filia, & earum liberi. Testes Char... .....Evagoras Proclidae, Antistenes.....

Fenice, ed Epitteta, e il dì seguente a Cratesiloco, e ad Andeagora. Che se Epitelia, overo gli eredi suoi non pagassero nel mese Eleusinio al maschil parentado le 210 deamme, sia l' usufrutto de' predetti poderi posti nelle Meldine della viril communanza de' congiunti per l' impoetare delle 200 deamme. Che se volessero i miei eredi dar sicuetà alla viril communanza per le 3000 dramme, abbiano potestà anche sopra gli altri poderi, dando ipoteche sicure. I nomi de' paeenti da me raccolti son questi che seguono. Ipeeide figl. di Trasileonte. Antistene d' Isocle, ma per costituzion della legge di Geinno. Aristodemo d' Isocle. Timesio di Prassitele. Evagoea di Proclida. Proclida d' Evagoea. Cartidama di Proclida. Agnotene di Cartidama. Proclida d' Alcimedonte. Bodaceate di Esostene. Archinico di Gorgopa. Startofo di Bodacrate. Gorgopa d' Archinico, Goegopa d' Echecrate. Gorgopa di Cartidama. Agatostrato d' Agesiloco. Molli di Polimede. Cartidama, e Cratesiloco, e Dione, e Dorocli de d' Agatosteato. Imerto d' Imerofonte. Ceito di Tisanore. Polinico, ed Evagora figlinoli di Sotelo. Vadano ancoea le donne consorti di questi, e i loe figliuoli, le femmine finchè son sotto il padre, i maschi anche quando sono in età, e parimente i figliuoli loro. Ci vadano ancora le donne orfane, e i maciti loro, e i figliuoli, come sopra è scritto. Ci vada ancora quella, che ha lo stesso nome di me, Epitteta, e mia figlinola Epitelia, e le figliuole di Gorgopa Mnaso, ed Enesippa, e quelle di Trasileonte Basilodica, e Telesippe, e Callidica, e la figliuola d' Isocle, e i loro mariti: ci vada alteesì Epitelia figl. d' Aristaeco, e i figliuoli di queste. Testimonj Car........... Evagoea di Proclida, Antistene..............,

ΕΠΙΚ-

De picturis intelligo animalia saepe exhibentibus; unde ζωφόρος, & ζωγράφος. Forte etiam sic intexta aulaea intelligamus, quamobrem *tapetia belluata* apud Plautum in Pseud.

Vers. 13. ΗΡΩΙΑ· τὰ ἡρῶα. Sic appellabantur insignium virorum monumenta magnifice extructa, & quae Templa referrent. Dio de Augusti vita functi honoribus sub finem lib. LVII. ἐν ᾧ δ' οὖν τὸ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἡρῷον ἐγίγνετο· *Dum ergo Romae heroum extruebatur.*

Vers.

ΕΠΙΚΤΗΤΑ

ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΙΜΕΡΤΩΙΔΙΟΣΘΥΟΥ
ΕΠΕΙΔΗΕΠΙΚΤΗΤΑΓΡΙΝΝΟΥΜΕΤΑΚΥΡΙΟΥΤΟΥΤΑΣ
ΘΥΓΑΤΡΟΣΑΝΔΡΟΣΥΠΕΡΕΙΔΟΥΣΤΟΥΘΡΑΣΥΛΕΟΝ
ΤΟΣΣΥΝΕΥΑΡΕΣΤΟΥΣΑΣΚΑΙΤΑΣΘΥΓΑΤΡΟΣΑΥ
ΤΑΣΕΠΙΤΕΛΕΙΑΣΕΠΙΔΕΔΩΚΕΕΣΘΥΣΙΑΝΤΑΙΣ
ΜΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΑΙΕΣΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓ
ΓΕΝΩΝΣΥΝΑΓΩΓΑΝΚΑΤΑΔΙΑΘΗΚΑΝΔΡΑΧΜΑΣ
ΤΡΙΣΧΙΛΙΑΣΕΣΔΕΚΑΙΛΑΜΒΑΝΕΙΝΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝ
ΕΤΟΣΠΑΡΑΤΩΝΔΙΑΔΟΧΩΝΑΥΤΑΣΔΡΑΧΜΑΣΔΙ
ΑΚΟΣΙΑΣΔΕΚΑΩΣΤΕΓΙΝΕΣΘΑΙΤΑΝΣΥΝΑΓΩ
ΓΑΝΕΠΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΩΙΑΥΤΑ
ΚΑΤΕΣΚΕΥΩΚΕΥΠΕΡΤΕΤΟΥΑΝΔΡΟΣΑΥΤΑΣΦΟΙ sic
ΝΙΚΟΣΚΑΙΑΥΤΑΣΚΑΙΤΩΝΥΙΩΝΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥ
ΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΚΑΙΘΥΕΝΤΟΝΜΕΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙ
ΜΗΝΙΕΥΟΝΤΑΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙΣΤΟΝΔΕΤΑΝΔΕΥΤΕ
ΡΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΑΙΤΟΝΔΕ
ΤΑΝΤΡΙΤΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΩΙΚΑΙΑΝ
ΔΡΑΓΟΡΑΙΑΓΑΘΑΙΤΥΧΑΙΔΕΔΟΧΘΑΙΤΑΝΤΕΕΠΑΓ
ΓΕΛΙΑΝΑΠΟΔΕΞΑΣΘΑΙΑΥΤΑΣΚΑΙΠΟΙΕΙΣΘΑΙΤΑΝ
ΤΑΝΣΥΝΑΓΩΓΑΝΑΠΟΤΟΥΠΡΑΤΟΥΠΛΕΙΜΜΑΤΟΣ sic
ΚΑΙΕΠΙΧΕΙΣΘΑΙΠΑΝΤΑΣΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥΕΠΙΤΟΠΡΑ
ΤΟΝΠΟΤΕΙΡΙΟΝΤΑΝΤΕΜΟΥΣΑΝΚΑΙΦΟΙΝΙΚΟΣΚΑΙΕΠΙ
ΚΤΗΤΑΣΚΑΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΟΥΚΑΙΑΝΔΡΑΓΟΡΑΤΑΝ
ΔΕΣΥΝΑΓΩΓΑΝΤΟΥΑΝΔΡΕΙΟΥΤΩΝΣΥΓΓΕΝΩΝ
ΓΙΝΕΣΘΑΙΕΜΜΗΝΙΔΕΛΦΙΝΙΩΙΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙ
ΚΑΘΕΚΑΣΤΟΝΕΤΟΣΑΜΕΡΑΣΤΡΕΙΣΚΑΙΛΕΙΤΟΥΡΓΕΝ
ΑΠΑΞΑΝΑΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΔΩΡΕΑΝΠΑΝΤΑΣΟΜΟΙ
ΩΣΔΕΚΑΙΤΟΣΕΚΤΟΥΤΩΝΓΕΝΟΜΕΝΟΣΚΑΙΠΑΡΑ
ΓΙΝΟΜΕΝΟΣΕΣΤΟΚΟΙΝΕΙΟΝΛΕΙΤΟΥΡΓΕΝΓΕΝΟ
ΜΕΝΟΣΕΚΤΩΝΕΦΗΒΩΝΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙΜΗΝΙΕΙ
ΑΝΔΩΡΕΑΝΠΑΡΕΞΟΥΝΤΙΔΕΟΙΔΩΡΕΑΝΕΠΙΜΗ
ΝΙΕΥΟΝΤΕΣΟΙΝΟΝΞΕΝΙΚΟΝΙΚΑΝΟΝΔΟΚΙΜΟΝΕΩΣ
ΤΡΙΩΝΠΙΝΟΝΤΩΝΣΤΕΦΑΝΟΣΜΟΥΣΙΚΟΝΜΥΡΟΝ
ΕΙΔΕΚΑΤΙΣΜΗΕΠΙΜΗΝΙΕΥΣΗΙΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕ
ΝΑΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΚΑΙ
ΠΡΑΣΣΕΣΘΩΥΠΟΤΟΥΚΑΤΑΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣΑΡΤΥ

ΕΠΙΚΤΗΤΑ

Ἐπὶ Ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτῳ Διοσθύω· Ἐπειδὴ Ἐπικτήτα Γρίννου μετὰ κυρίου τοῦ τᾶς θυγατρὸς ἀνδρὸς Ὑπερείδους τοῦ Θρασυλέοντος, συνευαρεστούσας καὶ τᾶς θυγατρὸς αὐτᾶς Ἐπιτελείας, ἐπιδέδωκε ἐς θυσίαν ταῖς Μούσαις καὶ τοῖς Ἥρωσι καὶ ἐς ἀνδρείου τῶν συγγενῶν συναγωγὰν κατὰ διαθήκαν δραχμὰς τρισχιλίας· ἐς δὲ καὶ λαμβάνειν καθ' ἕκαστον ἔτος παρὰ τῶν διαδόχων αὐτᾶς δραχμὰς διακοσίας δέκα, ὥστε γίνεσθαι τὰν συναγωγὰν ἐπ' ἁμέρας τρεῖς ἐν τῷ Μουσείῳ, ᾧ αὐτὰ κατεσκεύακε ὑπέρ τε τοῦ ἀνδρὸς αὐτᾶς Φοίνικος, καὶ αὐτᾶς, καὶ τῶν υἱῶν Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα, καὶ θύειν τὸν μὲν τὰν πράταν ἐπιμηνιεύοντα ταῖς Μούσαις, τὸν δὲ τὰν δευτέραν τοῖς Ἥρωσι Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ, τὸν δὲ τὰν τρίταν τοῖς Ἥρωσι Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ· Ἀγαθᾷ τύχᾳ, δεδόχθαι τάν τε ἐπαγγελίαν ἀποδέξασθαι αὐτᾶς, καὶ ποιεῖσθαι τὰν συναγωγὰν ἀπὸ τοῦ πράτου πλείμματος, καὶ ἐπιχεῖσθαι πάντας ἀπὸ δείπνου ἐπὶ τὸ πρᾶτον ποτείριον τάν τε Μουσᾶν καὶ Φοίνικος καὶ Ἐπικτήτας καὶ Κρατησιλόχου καὶ Ἀνδραγόρα· τὰν δὲ συναγωγὰν τοῦ ἀνδρείου τῶν συγγενῶν γίνεσθαι ἐν μηνὶ Δελφινίῳ ἐν τῷ Μουσείῳ καθ' ἕκαστον ἔτος ἁμέρας τρεῖς, καὶ λειτουργεῖν ἅπαξ ἀναπρεσβύτατα δωρεὰν πάντας, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς ἐκ τούτων γενομένους, καὶ παραγινομένους ἐς τὸ κοινεῖον λειτουργεῖν γενομένους ἐκ τῶν ἐφήβων τὰν πράταν ἐπιμηνιείαν δωρεάν· παρεξοῦντι δὲ οἱ δωρεὰν ἐπιμηνιεύοντες οἶνον ξενικὸν, ἱκανὸν, δόκιμον, ἕως τριῶν πινόντων, στέφανος, μουσικὸν, μύρον· εἰ δὲ κα τὶς μὴ ἐπιμηνιεύσῃ κατὰ τὰ γεγραμμένα, ἀποτεισάτω τῷ κοινῷ δραχμὰς ἑκατὸν, καὶ πρασσέσθω ὑπὸ τοῦ κατατυγχάνοντος Ἀρτυ-

Sub

Verſ. 22. Κοινὸν ἀνδρεῖον. Pricaeus, Reineſius, Prideaux, Chishullius marmoreum foedus inter Prianſios, & Hierapytnios afferentes, ἐς ἀνδρήιον (idem omnino eſt ac ἀνδρεῖον) *ad ſacras epulas* explicant. Ego vero praeclaris his nominibus debitum honorem praefatus, animadverto, minus apte in monumentum illud epularum mentionem incidere, & commodius videri, ſi de conſeſſu intelligamus ita dicto, quod e ſolis conſtaret hominibus, & qui in illis oppidis feſtis diebus in ſacrum quemdam uſum cogeretur. Favet Epicteta noſtra, quae iuſſa eſt συναγαγεῖν κοινὸν ἀνδρεῖον τῶν συγγενῶν, *congregare commune hominum ex cognatione*, ipſique drachmarum tria millia con-

SUb Ephoris Himerto, & Collegis, mense Diosthyo.

Quoniam Epicteta Grinni filia cum domino Hyperide Thrasyleontis fil. filiae suae viro, adsentiente filia ipsa Epitelia, ut sacrificetur Musis, & Heroibus, atque ut virilis cognatio congregetur ad normam testamenti, tradidit drachmarum tria millia, egitque ut quotannis eadem cognatio ab eius successoribus ducentas ac decem drachmas recipiat, ut congregatio fiat per dies tres in Museo, quod ipsa exornavit, cùm pro eius coniuge Phoenice, tùm pro se ipsa, & filiis Cratesilocho, & Andragora; & sacrificet, qui primo rem sacram peraget, Musis, qui secundo, heroibus Cratesilocho, & Andragorae: quod felix faustumque sit, placitum est, & eius constitutionem recipere, & primo anno conventum agere, & primo poculo libare omnes in convivio Musis, & Phoenici, & Epictetae, & Cratesilocho, & Andragorae: virilis autem cognationis conventum fieri Delphinio mense in Museo singulis annis dies tres, ac munus obire unumquemque gratis pro una vice a senioribus initio facto; & similiter qui ex his geniti sunt, & qui convivio intererunt, sintque ex adultorum numero, prima solennitate gratuito munus subeant. Gratuito autem subeuntes vinum praebebunt peregrinum probatum, tribus sufficiens, coronas, musicam, unguentum. At si quis secundum praescripta non ministraverit, persolvat collegio drachmas centum, & exigatur a Structore tunc existente

SOtto gli Efori Imerto, e Colleghi nel mese Diostio.

Posciachè Epitteta di Grinno col Signor' Iperide di Trasileonte marito di sua figliuola, consentendo la figliuola stessa Epitelia, assegnò per lo sagrifizio delle Muse, e degli Eroi, e per la radunanza de' parenti maschi giusta il testamento tre mila dramme; ed ancora da ricevere ogn' anno 210 dramme da suoi successori, perchè si faccia la congregazione tre giorni nel Museo, ch' essa adornò per suo marito Fenice, e per lei stessa, e per li figliuoli Cratesiloco, e Andragora; e perchè si sagrifichi dal sacerdote del primo giorno alle Muse, da quello del secondo agli Eroi Fenice, ed Epitteta, da quello del terzo agli Eroi Cratesiloco, e Andragora: sia con buona fortuna, si è stabilito di accettare la sua costituzione, e di far la radunanza nel primo anno, e di sparger tutti in terra nella cena al primo bicchiere per le Muse, e per Fenice, ed Epitteta, e Cratesiloco, e Andragora: e che la radunanza maschile del parentado sia nel mese Delfinio dentro il Museo ogn' anno per tre giorni, e ognuno faccia l' ufizio una volta gratuitamente, principiando da' più vecchi, e lo facciano all' istesso modo i figliuoli loro; e quelli che interverranno al convito, e saranno adulti, il facciano altresì nella prima solennità gratuitamente. Coloro che presteranno gratis il lor ministero, presenteranno vino forastiero, lodato, bastante a tre persone, corone, musica, manteca. E se qualcuno non somministrerà giusta il prescritto, paghi cento dramme alla comunanza, e sia riconvenuto secondo le leggi da chi allora sarà Soprastante

ΓΡΙΝ-

ferre. Aristotelis locus qui affertur, eam vim habere non videtur mihi; nam Spartae plebeios saepe numero, & venales fuisse Ephoros, auctor ibi tradit, *Polit. lib. 2. c. 9.* quod eo ipso tempore apparuerat ἐν τοῖς ἀνδρείοις: ubi gratis latinus interpres addit de suo, *in virorum conviviis, quae Andria appellabant*: quin de conviviis ibi non agi, quod sequitur perspicue ostendit. Quamobrem nec doctissimo Casaubono assenserim, ubi ἀνδρεῖα in Alcmanem violentae emendationis adminiculo invehit, *ad Athen. l. 4. p. 167.* additque: *quae postea vocata sunt Spartae phiditia, prius dicebantur* ἀνδρεῖα. Plutarchus contra: τὰ δὲ συσσίτια Κρῆτες μὲν ἄνδρεια, οἱ Λακεδαιμόνιοι δὲ φιδίτια προσαγορεύουσι. *in Lycurgo.*

Col. 2. v. 1. EMME. Suppleo ἐν Μελιδίαις, cuius loci nomen col. 3. redit, ubi perperam interpres prior, *iis qui curam habent communitatis*, ac si de verbo μελεδαίνω vocabulum deduceretur.

Vers. 5. KATA: marmor KAITA, suppleo λοιπὰ τῶν, verbis, & spatio exigentibus. Τὸ τέμενος. locus nempe seiunctus, circa quem περίβολος, designabatur, ut innuit Pollux.

ΓΡΙΝΝΟΥ

ΤΗΡΟΣΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΚΑΙΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΕΠΙΔΕΤΑΥΤΑΤΑΕΤΗ
ΤΑΝΠΙΠΤΟΥΣΑΝΠΡΟΣΟΔΟΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΟΚΑΤΑ
ΤΥΓΧΑΝΩΝΑΡΤΥΤΗΡΠΑΞΑΣΑΠΟΔΙΔΟΤΩΕΠΙ
ΣΥΛΛΟΓΟΝΚΑΙΔΑΝΕΙΞΕΣΘΩΥΠΟΤΩΝΑΙΡΕ
ΘΕΝΤΩΝΕΓΓΥΑΝΕΙΣΤΑΝΕΠΙΥΠΟΘΗΚΑΙΣΕΓΓΑΙ
ΟΙΣΑΞΙΟΧΡΕΟΙΣΧΩΡΙΤΟΥΑΦΑΙΡΟΥΜΕΝΟΥΕΣ sic
ΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΙΣΤΕΜΟΥΣΑΙΣΚΑΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙ
ΚΑΤΑΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΑΦΑΙΡΟΥΝΤΩΝΔΕΚΑΙΣΤΑ
ΛΟΓΕΥΤΙΚΟΝΜΗΠΛΕΙΟΝΔΡΑΧΜΑΝΔΕΚΑΠΕΝ
ΤΕΕΙΔΕΚΑΤΑΔΩΡΕΑΣΕΠΙΜΗΝΙΟΙΜΗΚΕΤΩΝΤΙ
ΔΕΞΟΥΝ...ΚΑΤΑΤΟΕΞΑΝΑΝΑΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑ sic
ΠΑΝΤΕΣΟΙΠΑΡΑΓΙΝΟΜΕΝΟΙΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠΤΑΙ
ΚΑΙΤΟΣΔΩΡΕΑΝΔΕΧΟΜΕΝΟΣΚΑΙΔΑΝΕΙΟΥΝΤΑΙ
ΠΑΡΑΤΟΥΑΡΤΥΤΗΡΟΣΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ
ΠΡΟΤΟΥΤΑΝΣΥΝΟΔΟΝΗΜΕΝΠΡΟΑΜΕΡΑΝΔΕ
ΚΑΕΙΔΕΚΑΜΗΔΕΞΗΤΑΙΛΑΒΩΝΑΠΟΤΕΙΣΑΤΩ
ΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΠΡΑΞΑ
ΤΩΑΥΤΟΝΟΑΡΤΥΤΗΡΚΑΙΕΝΕΧΥΡΑΣΤΩΣΕΣ
ΤΩΑΥΤΩΙΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΕΣΟΔΕΚΑΕΚΤΕΙ
ΣΗΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΠΙΜΑΝΕΥΣΑ
ΤΩΔΕΚΑΤΑΛΛΤΤΟΝΟΑΡΤΥΤΗΡΚΑΙΚΟΜΙΣΑΣΘΩ
ΑΠΟΤΑΝΠ..ΘΟΔΩΝΠΡΑΤΟΣΤΟΔΕΔΕΙΠΝΟΝ
ΓΙΝΕΣΘΩΩΣΚΑΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΙΑΦΟ
ΣΟΥΚΑΔΟΞΕΙΟΔΕΑΡΤΥΤΗΡΕΙΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑ
ΞΕΙΤΟΙΣΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΟ
ΜΕΝΕΠΙΜΗΝΙΟΣΠΑΝΤΩΣΔΕΧΕΣΘΩΚΑΙΘΥ
ΕΤΩΤΑΝΕΠΙΒΑΛΛΟΥΣΑΝΑΥΤΩΙΘΥΣΙΑΝΟΔΕ
ΑΡΤΥΤΗΡΩΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑΞΕΙΕΠΙΜΗΝΙΩΙΟΦΕΙ
ΛΕΤΩΔΡΑΧΜΑΣΕΚΑΤΟΝΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΚΑΙΑ
ΠΡΑΞΙΣΕΣΤΩΤΩΙΜΗΛΑΒΟΝΤΙΚΑΤΑΤΟΥΑΡΤΥ
ΤΗΡΟΣΚΑΤΕΝΕΧΥΡΑΣΙΑΝΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΚΑΙ
ΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΘΥ
ΕΤΩΔΕΟΤΑΝΠΡΑΤΑΝΕΠΙΜΗΝΙΕΥΩΝΑΜΕ
ΡΑΝΤΑΙΣΜΟΥΣΑΙΣΙΕΡΕΙΟΝΚΑΙΙΕΡΑΕΛΛΥΤΑΣ
ΕΚΠΥΡΩΝΧΟΙΝΙΚΩΝΠΕΝΤΕΚΑΙΤΥΡΟΥΚΑΙΠΥ

ΓΡΙΝΝΟΥ

τῆρος κατὰ τὸς νόμος, καὶ μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ. Ἐπὶ δὲ ταῦτα τὰ ἔτη τὰν πίπτουσαν πρόσοδον τῷ κοινῷ ὁ κατατυγχάνων Ἀρτυτὴρ πράξας ἀποδιδότω ἐπὶ σύλλογον, καὶ δανειζέσθω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἐγγύαν ἐς τὰν, ἐπὶ ὑποθήκαις ἐγγαίοις ἀξιοχρέοις χωρὶς τοῦ ἀφαιρουμένου ἐς τὰς θυσίας ταῖς τε Μώσαις καὶ τοῖς Ἥρωσι κατὰ τὰν διαθήκαν· ἀφαιρούντων δὲ καὶ συλλογευτικὸν μὴ πλεῖον δραχμᾶν δεκαπέντε· εἰ δὲ κατὰ δωρεὰς ἐπιμήνιοι μηκέτ' ὦντι, δέξουντι κατὰ τὸ ἐξαναπρεσβύτατα πάντες οἱ παραγινόμενοι καθὼς γέγραπται, καὶ τὸς δωρεὰν δεχομένος· καὶ δανειοῦνται παρὰ τοῦ Ἀρτυτῆρος δραχμὰς πεντήκοντα πρὸ τῶ τὰν σύνοδον ἦμεν πρὸ ἀμερᾶν δέκα. εἰ δέ κα μὴ δέξηται λαβὼν ἀποτεισάτω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα· καὶ πραξάτω αὐτὸν ὁ Ἀρτυτὴρ, καὶ ἐνεχύρασος ἔσω αὐτῷ κατὰ τὸς νόμος· ἐς ὅ δὲ κα ἐκτείσῃ μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ· ἐπιμανευσάτω δὲ κατ' αὐτὸν ὁ Ἀρτυτὴρ, καὶ κομισάσθω ἀπὸ τᾶν ποθόδων πρᾶτος· τὸ δὲ δεῖπνον γινέσθω ὡς κα δόξει τῷ κοινῷ, καὶ ἀφ' ὅσου κα δόξει. Ὁ δὲ Ἀρτυτὴρ εἴ κα μὴ ἐξοδιάξει τοῖς ἐπιμηνίοις κατὰ τὰ γεγραμμένα, ὁ μὲν ἐπιμήνιος πάντως δεχέσθω καὶ θυέτω τὰν ἐπιβάλλουσαν αὐτῷ θυσίαν· ὁ δὲ Ἀρτυτὴρ ᾧ κα μὴ ἐξοδιάξει ἐπιμηνίῳ, ὀφειλέτω δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ ἁ πρᾶξις ἔσω τῷ μὴ λαβόντι κατὰ τῶ Ἀρτυτῆρος κατ' ἐνεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος, καὶ μὴ μετεχέτω τοῦ κοινοῦ ἐς ὅ κα ἐκτείσῃ· θυέτω δὲ ὁ τὰν πράταν ἐπιμηνιεύων ἀμέραν ταῖς Μώσαις ἱερεῖον, καὶ ἱερὰ, ἐλλύτας ἐκ πυρῶν χοινίκων πέντε, καὶ τυροῦ

secun-

Col. 3, v. 11, *ἐχόντων* accipio pro *ἐχέτωσαν*, ut col. 5. *ἀφαιρούντων* pro *ἀφαιρείτωσαν*.
Vers. 15. *Κατὰ δεμοθοσίαν·* Duas literas, ni fallor, sculptor omisit: *κατὰ δὲ τομοθεσίαν*.
Vers. 29. Insigne *παροραμάτων* exemplum ob eiusdem aut similis verbi repetitionem facillime, ac frequentissime obtingentium in Latina apud Gruterum versione, heic apparet; interpres enim ab illis *περινίσσονται δὲ καὶ αἱ ἐπίκλαροι* oculis digressus, eosdem ad lapidem referens, incidit in subsequentia *περινίσσονται δὲ καὶ οἱ ὁμώνυμοι*, quamobrem duos integros versus, dum transcriberet, ac deinde converteret, praetermisit. Liceat hoc loco animadvertere, documentum hinc quoque erui posse, cur in plurimis S. Ioannis epistolae exemplaribus Caelestia testimonia desiderentur, quam alibi quaestionem pertractavi; cum enim ea verba, *& hi tres unum sunt*, bis eo loco habeantur, interiecta librarius quispiam ex vetustioribus acie aberrante transiliit. Evenisse idem pluries deprehendit Lud. Capellus in *Critica Sacra* lib. 1.

Post

ſecundum leges, neque conventus particeps fiat, donec ſolverit. His autem annis qui Structorem aget, reditum univerſitati provenientem exigens, conventui reddat, ac pro eo fideiuſſionem recipiat ab electis ſub idoneis agrorum hypothecis, ſeorſim a portione pro Muſarum, & Heroum ſacrificiis ſecundum teſtamentum detracta. Detrahatur etiam quod pro conventu eſt, non ultra drachmas XV. Si vero gratis miniſtrantes nulli amplius ſint, omnes qui aderunt, capient aetatis ordine, ut ſupra ſcriptum eſt, etiam illos, qui largitionem participant: accipientque a Structore drachmas L, decem dies antequam conventus fiat: qui vero accipere noluerit, perſolvat drachmas CL, & agat contra eum Structor, & ei oppigneratus eſto ſecundum leges: donec autem perſolverit, conventum non participet: miniſterium autem ex ſe peragat Structor, ſumatque de proventibus primus. Inſtruatur convivium eo modo, & ea expenſa, quae univerſitati probabitur. Quod ſi Structor non erogabit iis, qui munus ſubierunt, ut ſcriptum eſt, Miniſter ipſe ſuſcipiat omnino, & ſacrificium peragat ad ſe pertinens: Structor vero Miniſtro, cui non erogavit, drachmas debeat CL. & non recipienti actio competat oppignerationis contra Structorem ſecundum leges: neque ad conventum admittatur, donec ſolverit. Sacrificet autem qui prima die miniſtrat, Muſis hoſtiam, & ſacra, placentas ſcilicet ex tritici choenicibus quinque, & caſei ſolidi ſtatere;

al convito, e non partecipi della comunanza, finchè non averà pagato. Ma in queſti anni chi ſarà Sopraſtante facendo l'entrata, che alla comunanza ſcaderà, la renda alla congregazione, e riceva da quelli, che ſaranno a ciò eletti, ſicurtà per eſſa ſopra ipoteche idonee di terreni, ſenza il detratto per li ſacrifizii delle Muſe, e degli Eroi ſecondo il teſtamento. Detraggano ancora ciò che va per ragunarſi, non più di 15 dramme. Che ſe non ci ſarà più chi gratuitamente faccia la funzione, tutti quelli che ci ſi troveranno, prenderanno ſecondo la maggior' età, come ſta ſcritto, chiunque partecipa di queſta largizione; e queſti riceveranno dal Sopraſtante 50 dramme, dieci giorni avanti che ſi faccia la radunanza: e chi non conſentirà accettando, paghi dramme 150, e il Sopraſtante lo convenga, ed abbia azione ſopra di lui ſecondo le leggi, e finchè non averà pagato, non partecipi della comunanza. Il Sopraſtante ſuppiiſca al miniſterio da ſe, e primo prenda delle entrate. Il paſto ſi faccia come piacerà alla comunanza, e di quanta ſpeſa le piacerà. Che ſe il Sopraſtante non darà fuori a' miniſtri, conforme ſta ſcritto, colui, che miniſtrerà, aſſuma egli interamente, e faccia il ſagrificio, che gli tocca. E il Sopraſtante a quel miniſtro, cui non darà il danaro, ſia debitore di 150 dramme; e non le ricevendo queſti, gli competa azione di pignora contra il Sopraſtante ſecondo le leggi; e non partecipi della comunanza finchè non averà pagato. Sagrifichi adunque chi ſarà Miniſtro il primo giorno alle Muſe vittima, e oblazioni; focaccie di cinque miſure di frumento, e di formaggio ſodo per valore di quattro dramme;

KPA-

Poſt Epictetae teſtamentariam conſtitutionem ſolennis ſequitur cognatorum, propinquorumque acceptio, nam neque *donationem ſine acceptione intelligi poſſe*, Tullius docet in Topicis.

Col. 4. Διοθύου· Primo intuitu patris nomen putes: cum tamen Ephoro Phoeboteli pater non adiiciatur, & cum *Dioſthyus menſis* mox memoretur, quamvis olim aliter ſenſerim, menſis nomen & heic praemitti iudico, die forte a Sculptore omiſſa. Duo in hoc monumento habentur menſium nomina alibi numquam viſa, quae & Cl. Albertum Fabricium ſugerunt, cum in *Menologio* eruditiſſimo nomina menſium omnia compingeret. Alia tria Lacedaemoniorum menſium nomina refert Thucydides. Dioſthyum a Iovis ſacrificiis denominatum fuiſſe, par eſt credere.

Verſ. 14. Επιμηνιεύοντα· Decies in hae inſcriptione verbum habemus ἐπιμηνιεύειν, aut derivata: Orationis autem contextum expendenti patebit, nihil in ea menſtruo ſpatio adſignari, nam inſtituta ſolennitas καθ' ἕκαστον ἔτος celebranda erat, ut legitur col. 2. Ne dum ergo quae in Grutero

eſt

Κ Ρ Α Τ Η Σ Ι Λ Ο Χ Ο Σ

ΡΟΥΣΤΑΤΗΡΟΣΠΑΡΕΞΕΙΔΕΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΣΤΟΙΣ
ΘΕΟΙΣΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΤΑΠΟΤΙΤΑΝΘΥΣΙΑΝΠΑΝΤΑ
ΑΠΟΔΕΤΟΥΤΩΝΚΑΡΠΩΣΕΙΤΟΙΣΘΕΟΙΣΤΑΤΕΕΚ
ΚΤΟΥΙΕΡΕΙΟΥΝΕΝΟΜΙΣΜΕΝΑΙΕΡΑΚΑΙΕΞΑΥΤΑΝΟ sic
ΔΕΤΑΝΔΕΥΤΕΡΑΝΤΟΙΣΗΡΩΣΙΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠΙ
ΚΤΗΤΑΙΙΕΡΕΙΟΝΚΑΙΙΕΡΑΕΛΛΥΤΑΣΕΚ...ΡΩΝΧΟΙ
ΝΙΚΩΝΠΕΝΤΕΚΑΙΤΥΡΟΥΚΑΠΥΡΟΥΣΤΑΤΗΡΟΣ
ΠΑΡΕΞΕΙΔΕΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΣΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΑΙΤΑΛΟΙ
ΠΑΤΑΠΟΤΙΤΑΝΘΥΣΙΑΝΠΑΝΤΑΚΑΙΚΑΡΠΩΣΕΙΤΑ
ΤΕΕΚΤΟΥΙΕΡΕΙΟΥΝΟΜΙΖΟΜΕΝΑΙΕΡΑΚΑΙΕΛΛΥ
ΤΑΝΚΑΙΑΡΤΟΝΚΑΙΠΑΡΑΚΑΚΑΙΟΨΑΡΙΑΤ...ΑΟΔΕ
ΤΑΝΤΡΙΤΑΝΘΥΣΕΙΤΟΙΣΗΡΩΣΙΚΡΑΤΗΣΙΛΟΧΩΙΚΑΙ
ΑΝΔΡΑΓΟΡΑΙΚΑΤΑΤΑΑΥΤΑΚΑΘΑΓΕΓΕΝΗΤΑΙΘΥ
ΕΝΦΟΙΝΙΚΙΚΑΙΕΠΙΚΤΗΤΑΙΟΙΔΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΘΥΟΝ
ΤΕΣΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΥΤΑΣΑΠΟΔΩΣΟΝΤΙΤΩΙ
ΚΟΙΝΩΙΤΟΣΤΕΕΛΛΥΤΑΣΠΑΝΤΑΣΚΑΙΤΩΝ
ΣΠΛΑΓΧΝΩΝΤΑΗΜΙΣΗΤΑΔΕΛΟΙΠΑΕΞΟΥΝΤΙ
ΑΥΤΟΙΟΔΕΑΡΤΥΤΗΡΔΙΕΛΕΙΤΑΙΕΡΑΤΟΙΣΠΑΡΟΥ
ΣΙΕΙΔΕΚΑΗΕΠΙΜΗΝΙΕΙΑΔΩΡΕΑΝΠΩΛΕΙΤΩΟΕ
ΠΙΣΟΦΟΣΟΣΤΙΣΘΥΣΕΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣΑΥΤΑΣ
ΚΑΤΑΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΟΣΟΥΔΕΚΑΑΠΟΔΩΤΑΙΟ
ΑΡΤΥΤΗΡΕΞΟΔΙΑΖΕΤΩΑΙΡΕΙΣΘΩΔΕΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΚΑΙΕΠΙΣΣΟΦΟΝΟΔΕΑΙΡΕΘΕΙΣΣΥΝΑΓΕΤΩΣΥΛ
ΛΟΓΟΝΚΑΘΕΝΙΑΥΤΟΝΕΝΤΑΙΔΕΥΤΕΡΑΙΑΜΕΡΑΙ
ΚΑΙΠΡΟΝΟΕΙΣΘΩΠΑΝΤΩΝΤΩΝΚΑΤΑΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΟΠΩΣΔΙΟΙΚΗΤΑΙΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝΤΕΤΑΙΔΙΑ
ΘΗΚΑΙΚΑΙΤΩΙΝΟΜΩΙΚΑΙΕΝΓΡΑΦΕΤΩΤΟΣΤΕ
ΕΠΙΜΗΝΙΟΣΚΑΙΤΟΝΑΡΤΥΤΗΡΑΑΝΑΠΡΕΣΒΥΤΑ
ΤΑΚΑΙΕΠΙΣΣΟΦΟΝΚΑΙΕΚΔΑΝΕΙΣΤΑΣΚΑΙΕΙΚΑ
ΤΙΣΜΗΕΠΙΜΗΝΙΕΥΣΕΙΟΦΕΙΛΟΝΤΑΤΟΕΚΤΟΥΝΟ
ΜΟΥΕΠΙΤΙΜΟΝΚΑΙΕΙΤΙΚΑΑΛΛΟΑΥΤΩΙΕΠΙΒΑΛ
ΛΕΙΕΓΓΡΑΦΕΝΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΕΙΣΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝ
ΚΑΙΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΓΡΑΦΕΤΩΔΕΚΑΙΤΑΝ
ΕΣΟΔΟΝΚΑΙΕΞΟΔΟΝΤΑΝΓΙΝΟΜΕΝΑΝΕΠΑΥΤΟΥ
ΚΑΙΕΙΤΙΚΑΑΛΛΟΟΦΕΙΛΕΤΑΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΕΙΔΕΚΑ
ΜΗΠΟΕΙΤΑΠΟΤΙΤΕΤΑΓΜΕΝΑΟΦΕΙΛΕΤΩΤΩΙΚΟΙ

καπυροῦ ςατῆρος. παρέξει δὲ καὶ ςεφάνος τοῖς Θεοῖς, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσίαν πάντα· ἀπὸ δὲ τούτων καρπώσει τοῖς Θεοῖς τά τε ἐκ τοῦ ἱερείω νενομισμένα ἱερὰ καὶ ἐξ αὐτᾶν. Ὁ δὲ τὰν δευτέραν τοῖς Ἥρωσι Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ ἱερεῖον, καὶ ἱερὰ, ἐλλύτας ἐκ πυρῶν χοινίκων πέντε καὶ τυροῦ καπυροῦ ςατῆρος· παρέξει δὲ καὶ ςεφάνος ταῖς Ἥρωσι καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ποτὶ τὰν θυσίαν πάντα, καὶ καρπώσει τά τε ἐκ τῶ ἱερείω νομιζόμενα ἱερὰ, καὶ ἐλλύταν, καὶ ἄρτον, καὶ πάρακα, καὶ ὀψάρια τ' ἄλλα· ὁ δὲ τὰν τρίταν θύσει τοῖς Ἥρωσι Κρατησιλόχῳ καὶ Ἀνδραγόρᾳ κατὰ τὰ αὐτὰ καθὰ γεγίνηται θύεν Φοίνικι καὶ Ἐπικτήτᾳ. Οἱ δὲ ἐπιμήνιοι θύοντες τὰς θυσίας ταύτας ἀποδώσοντι τῷ κοινῷ τός τε ἐλλύτας πάντας καὶ τῶν σπλάγχνων τὰ ἡμίση, τὰ δὲ λοιπὰ ἕξοντι αὐτοί. Ὁ δὲ Ἀρτυτὴρ διέλει τὰ ἱερὰ τοῖς παροῦσι· εἰ δέ κα ἡ ἐπιμηνιεία δωρεὰν, πωλείτω ὁ Ἐπίσοφος, ὅστις θύσει τὰς θυσίας αὐτὰς κατὰ τὰ γεγραμμένα· ὅσω δέ κα ἀποδῶται ὁ Ἀρτυτὴρ ἐξοδιαζέτω. αἱρείσθω δὲ τὸ κοινὸν καὶ Ἐπίσοφον. ὁ δὲ αἱρεθεὶς συναγέτω σύλλογον κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τᾷ δευτέρᾳ ἁμέρᾳ, καὶ προνοείσθω πάντων τῶν κατὰ τὸ κοινὸν, ὅπως διοικῆται τὰ γεγραμμένα ἔν τε τᾷ διαθήκᾳ καὶ τῷ νόμῳ· καὶ ἐγγραφέτω τός τε ἐπιμηνίος καὶ τὸν Ἀρτυτῆρα ἀναπρεσβύτατα, καὶ Ἐπίσοφον, καὶ ἐκδανεισὰς, καὶ εἴ κα τὶς μὴ ἐπιμηνιεύσει ὀφείλοντα τὸ ἐκ τοῦ νόμου ἐπίτιμον, καὶ εἴ τι κα ἄλλο αὐτῷ ἐπιβάλλει ἐγγραφὲν κατὰ τὸν νόμον εἰς τὰν διαθήκαν καὶ τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ· γραφέτω δὲ καὶ τὰν ἔσοδον καὶ ἔξοδον τὰν γινομέναν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ εἴ τι κα ἄλλο ὀφείλεται τῷ κοινῷ. Εἰ δέ κα μὴ ποιῇ τὰ ποτιτεταγμένα, ὀφειλέτω τῷ κοινῷ

coronas

est, pluries peccat versio, sed & Scriptorum aliquando celebriores quoque; nec inculpate Lexica voci ἐπιμήνιος *menstrui* tantummodo significationem appingunt, & voci ἱερομηνία *primae mensis diei*. Πολλὰς ἱερομηνίας ἔπαυσε, in Dione lib. 60. significat *multos dies festos abolevit*: ἑορτώδης ἡμέρα Scholiastes Thucydidis. Svidas quidem Epimenia τὰ καθ' ἕκαστον μῆνα θύματα interpretatur, sed optime Hesychius Ἐπιμήνιοι οἱ ἱεροποιοί· Perperam in *Corrigendis* Gruterianis *menstruus ministris* redditur, & perperam improbatur Hesychius.

Vers. 20. Ἐπιχεῦσθαι πάντας· Hodie quoque in remotioribus regionibus Graeci funebres cum celebrant coenas, antequam primo bibant, vini guttas aliquas defuncto libant, hoc est in solum spargunt. Narrabat hoc olim mihi catholicae, ac Romanae addictissimus doctrinae Panagiotes

Sy-

coronas quoque Diis exhibebit, & reliqua omnia ad sacrificium spectantia: post haec Diis offeret, quae ex victima, & ex ceteris debentur, sacra dona. Qui ministrabit secunda die heroibus Phoenici, & Epictetae hostiam sacrificet, & sacra dona, placentas ex tritici sextariis V. & casei solidi statere: exhibebit etiam coronas heroibus, & reliqua omnia ad sacrificium spectantia, & offeret ex victima oblationes debitas, & placentam, & panem, & paraca, & alia obsonia. Qui vero die tertia, sacrificabit heroibus Cratesilocho, & Andragorae perinde ac sacrificatum est Phoenici, & Epictetae. Ministri haec sacrificia peragentes tradent universitati placentas omnes, extorumque dimidium; quae reliqua erunt ipsi obtinebunt. Structor oblationes adstantibus distribuet, & etiamsi ministerium gratis praestetur, vendat Epissophus, aut quicumque sacrificabit, sacrificia ipsa secundum praescripta: quanti vero vendita fuerint, Structor expendat. Commune etiam Epissophum eligat; electus autem conventum singulis annis cogat die secundo, & provideat omnia ad Commune pertinentia, ut singula peragantur, quae in testamento, & in decretis scripta sunt, atque in tabulas referat tum Ministros, tum Structorem aetatis ordine, Epissophum quoque, & foeneratores; & si quis non ministraverit, ut multae reum ex lege notet, & si quid aliud incumbit ipsi describere secundum legem, ac testamentum, & universitatis placita. Scribat etiam reditum, & expensam, quae sub ipso fit, & si quid aliud Collegio debetur.

presenterà ancora corone agli Dei, e l'altre cose tutte, che si ricercano per sagrificio, e dopo questo esibirà agli Dei le oblazioni debite, tratte dalla vittima, e dall'altre cose. Chi sarà ministro il secondo giorno, offerirà agli Eroi Fenice, ed Epitteta vittima, ed oblazioni, focacce di cinque misure di frumento, e di formaggio sodo per valor di quattro dramme; presenterà ancora corone agli Eroi, e ogn'altra cosa che a sagrificar si ricerca, ed esibirà quel ch'è dovuto della vittima, e torta, e pane, e parache, ed altri cibi. Chi il terzo giorno, sagrificherà agli Eroi Cratesiloco, e Andragora, all'istesso modo che si fece nel sacrificare a Fenice, e ad Epitteta. I ministri che fanno questi sacrificj daranno alla comunanza tutte le torte, e la metà delle viscere, e il rimanente l'avranno essi. Il Soprastante distribuirà le oblazioni a quei che saran presenti, e benchè si faccia il ministero gratuitamente, venda l'Episofo, qualunque sacrificherà, i sacrifizj stessi secondo il prescritto, e per quanto si sarà venduto il Soprastante spenda. Elegga il Comune anche l'Episofo, e l'eletto raguni la congregazione ogn'anno nel secondo giorno, ed abbia cura di tutto ciò che spetta al Comune, acciochè si eseguisca quanto è scritto, così nel testamento come nella legge: e riporti negli Atti per ordine d'età i ministri, il Soprastante, e l'Episofo ancora, e chi avrà, dato a censo il danaro. E se qualcuno non presterà il suo ministero, lo noti come reo della pena prescritta dalla legge, e s'altro gli tocca di notare secondo la legge, e il testamento, e secondo il piacer della comunanza. Scriva ancora l'entrata, e l'uscita, che si farà sotto di lui, e se altro sarà dovuto alla Comunanza.

ΦΟΙ-

Synopensis, acri ingenio vir, & moribus antiquis, quem plures annos, ut Graecas literas, quae diu exulaverant, gratis Veronae optanti cuicumque traderet, contubernalem habui.

Vers. 34. οἶνον ξενικόν· *Sic tritici Africi boni modios centum: vini Campani boni amphoras centum.* D. lib. 45. t. 1. l. 75.

Col. 5. v. 3. ΠΙΠΤ .... ΟΔΟΝ. ita in editis; supplevi πίπτουσαν πρόσοδον.

Vers. 25. Ἐξοδιάζει. Verbum hoc etiam in Gelensis Reipublicae placito mihi occurrit, quod cum selectis *Galliae Antiquitatibus* edidi. Mirum est, idem perstitisse usque ad hanc diem in vulgari Graecorum lingua; illo enim Scriptor quidem, quod meminerim, utitur nullus, & unice apud LXX reperiri puto 4. Reg. XII. 12. εἰς πάντα ὅσα ἐξοδιάζετο: *ad omnia quae expendebantur*. Apud

ΦΟΙΝΙΚΟΣ

ΝΩΙΔΡΑΧΜΑΣΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣΚΑΙΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΜΗΜΕΤΕΧΕΤΩΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣ
ΕΣΤΩΥΠΟΤΩΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΥΠΟ
ΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΤΕΝΕΧΥΡΑΣΙΑΝΚΑΤΑΤΟΣΝΟ
ΜΟΣΟΔΕΑΡΤΥΤΗΡΟΑΙΡΕΘΕΙΣΠΡΑΞΕΙΤΑΟ
ΦΕΙΛΟΜΕΝΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΤΑΤΕΤΑΝΔΙΑΘΗ
ΚΑΝΚΑΙΤΑΛΟΙΠΑΠΑΝΤΑΤΑΠΑΡΑΓΡΑΦΕΝΤΑ
ΑΥΤΩΙΥΠΟΤΟΥΕΠΙΣΣΟΦΟΥΚΑΙΕΞΟΔΙΑΞΕΙ
ΤΟΙΣΤΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣΤΑΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝ
ΤΟΙΣΝΟΜΟΙΣΚΑΙΤΟΣΥΛΛΟΓΕΥΤΙΚΟΝΚΑΙ
ΤΑΕΣΤΑΣΘΥΣΙΑΣΟΚΑΚΑΜΗΩΝΠΕΠΡΑΤΑΙ
ΚΑΙΕΙΤΙΚΑΑΛΛΟΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΑΔΕΛΟΙ
ΠΑΑΠΟΔΩΣΕΙΕΠΙΣΥΛΛΟΓΟΝΕΙΔΕΚΑΜΗΕ
ΞΟΔΙΑΞΕΙΤΙΤΩΝΓΕΓΡΑΜΜΕΝΩΝΕΙΤΑΠΕ
ΡΙΣΣΑΧΡΗΜΑΤΑΜΗΑΠΟΔΩΕΠΙΣΥΛΛΟΓΟΝ
ΟΦΕΙΛΕΤΩΟΚΑΤΟΥΤΩΝΜΗΠΟΗΣΕΙΔΙ
ΠΛΟΥΝΤΩΙΚΟΙΝΩΙΤΟΧΡΗΜΑΚΑΙΕΓΓΡΑΦΕ
ΤΩΑΥΤΟΝΟΕΠΙΣΣΟΦΟΣΕΣΤΑΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΟΚΑΜΗΠΟΗΣΕΙΤΟΥΤΩΝΟΦΕΙ
ΛΟΝΤΑΔΙΠΛΟΥΝΚΑΙΤΟΥΚΟΙΝΟΥΣΤΕΡΕΣΘΩ
ΕΣΟΚΑΕΚΤΕΙΣΗΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣΕΣΤΩΥΠΟ
ΤΩΝΑΙΡΕΘΕΝΤΩΝΑΝΔΡΩΝΑΠΟΕΝΕΧΥΡΑ
ΣΙΑΣΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΤΟΙΣΔΕΕΠΙΜΗΝΙΟΙΣ
ΕΙΚΑΜΗΕΞΟΔΙΑΞΕΙΕΣΤΩΚΑΤΑΥΤΟΥΤΑΓΕ
ΓΡΑΜΜΕΝΑΕΝΤΩΙΝΟΜΩΙΟΠΩΣΔΗΠΑΝΤΑ
ΔΙΟΙΚΕΙΤΑΙΚΑΤΑΤΕΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΚΑΙΤΟΝ
ΝΟΜΟΝΚΑΙΤΑΔΟΞΑΝΤΑΤΩΙΚΟΙΝΩΙΔΥΝΑ
ΤΩΣΕΣΠΑΝΤΑΤΟΝΧΡΟΝΟΝΑΙΡΕΙΣΘΩΤΟ
ΚΟΙΝΟΝΕΙΚΑΤΙΝΕΣΜΗΠΟΙΩΝΤΙΤΑΝΚΑΤΑ
ΝΟΜΟΝΕΙΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΕΙΤΑΔΟΞΑΝ
ΤΑΑΝΔΡΑΣΟΣΟΣΚΑΔΟΞΕΙΟΙΤΙΝΕΣΠΑΝΤΑ
ΠΡΑΞΟΥΝΤΙΚΑΘΟΤΙΚΑΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙ
ΚΑΙΕΓΓΡΑΦΕΤΩΚΑΙΤΑΝΤΟΥΤΩΝΑΙΡΕΣΙΝΟ
ΕΠΙΣΣΟΦΟΣΕΙΔΕΚΑΟΕΠΙΣΣΟΦΟΣΜΗΠΡΟ
ΑΙΡΕΙΤΑΙΕΓΓΡΑΦΕΝΠΑΡΑΧΡΗΜΑΤΟΚΟΙΝΟΝΑ
ΠΟΚΥΡΟΥΤΩΑΝΔΡΑΤΟΝΕΓΓΡΑΦΟΥΝΤΑΟΔΕ

ΦΟΙΝΙΚΟΣ

δραχμὰς τριακοσίας, ϗ τοῦ κοινοῦ μὴ μετεχέτω ἐς ὄκα ἐκτείσῃ ϗ πράκτος ἔσω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ κατ' ἐνεχυρασίαν κατὰ τὸς νόμος. Ο' δὲ Α'ρτυτὴρ ὁ αἱρεθεὶς πράξει τὰ ὀφειλόμενα τῷ κοινῷ κατά τε τὰν διαθήκαν, ϗ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ παραγραφέντα αὐτῷ ὑπὸ τῶ Ε'πισσόφω, ϗ ἐξοδιάξει τοῖς τε ἐπιμηνίοις τὰ γεγραμμένα ἐν τοῖς νόμοις, ϗ τὸ συλλογευτικὸν, ϗ τὰ ἐς τὰς θυσίας, ὄκα κα μὴ ὧν πέπραται, ϗ εἴ τι κα ἄλλο δόξει τῷ κοινῷ· τὰ δὲ λοιπὰ ἀποδώσει ἐπὶ σύλλογον. Εἰ δέ κα μὴ ἐξοδιάξει τι τῶν γεγραμμένων, εἰ τὰ περισσὰ χρήματα μὴ ἀποδῷ ἐπὶ σύλλογον, ὀφειλέτω ὄκα τούτων μὴ ποήσει διπλοῦν τῷ κοινῷ τὸ χρῆμα, ϗ ἐγγραφέτω αὐτὸν ὁ Ε'πίσσοφος ἐς τὰ τῶ κοινοῦ γράμματα ὄκα μὴ ποήσει τούτων ὀφείλοντα διπλοῦν, ϗ τοῦ κοινοῦ στερέσθω ἐς ὄκα ἐκτείσῃ, ϗ πράκτος ἔσω ὑπὸ τῶν αἱρεθέντων ἀνδρῶν ἀπὸ ἐνεχυρασίας κατὰ τὸς νόμος. τοῖς δὲ ἐπιμηνίοις εἴ κα μὴ ἐξοδιάξει, ἔσω κατ' αὐτοῦ τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ. Ο'πως δὴ πάντα διοικεῖται κατά τε τὰν διαθήκαν ϗ τὸν νόμον, ϗ τὰ δόξαντα τῷ κοινῷ δυνατῶς ἐς πάντα τὸν χρόνον, αἱρείσθω τὸ κοινὸν (εἴ κα τινὲς μὴ ποιῶντι τὰ κατὰ νόμον, εἰ τὰν διαθήκαν, εἰ τὰ δόξαντα) ἄνδρας ὅσος κα δόξει, οἵ τινες πάντα πράξοντι καθότι κα δόξει τῷ κοινῷ· ϗ ἐγγραφέτω ϗ τὰν τούτων αἵρεσιν ὁ Ε'πίσσοφος· εἰ δέ κα ὁ Ε'πίσσοφος μὴ προαιρεῖται ἐγγράφειν, παραχρῆμα τὸ κοινὸν ἀποκυρούτω ἄνδρα τὸν ἐγγράφοντα.

At

. eosdem ἐισοδιάζω quoque paulo ante habetur : v. 4. τὸ ἀργύριον ἐισοδιαζόμενον· *efferre*, & *inferre*.
Verſ. penult. Ελλύτας. Unice Heſychius Ελλυτὶς πλακοῦς τίς.
Col 6. v, 3. Καρπώσει τοῖς Θεοῖς· Diis *offeret*. Debetur huic loco Inſcriptinnis noſtrae, quod unicum & ſingulare non ſit huius verbi exemplum in eadem ſignificatione a LXX interpretibus adhibiti Levit. II. 11. καρπῶσαι τῷ Κυρίῳ δῶρον· *ad offerendum donum Domino*, ſive *ut ſacrificetis Domino*.
Verſ. 6, Ante ΡΩΝ una & altera literae abraſae ſunt. Qui primum edidit, ſupplevit ΤΕΣΣΑ. repugnante ſpatio, & ſenſu. Reponi debet ΠΥ, ac legi πυρῶν, cum praecedentia verba iterentur ἐκ πυρῶν χοινίκων·
Verſ. 11. Πάρακα· Cibi ſpecies a nemine memorati, quod ſciam : vocabula forte ἐπιχώρια,

quae

At si iussa non fecerit, trecentas drachmas universitati debeat, neque universitatis particeps sit, donec persolverit, & oppignerationis actio competat in ipsum iis, qui ab universitate delecti fuerint secundum leges. Electus porro Structor exiget, quae universitati debentur ex testamento, reliqua item omnia ab Epissopho ipsi adscripta, & ministris tradet, quae describuntur in legibus, & pecuniam pro conventu, & ex sacrificio quaecumque vendita non sunt, & si quid aliud videbitur universitati: reliqua in conventum conferet. Si vero quidquam ex iis, quae recensentur, minime erogabit, aut quae superfuerint in conventum non conferet, duplum universitati debeat pro iis omnibus quae non perfecerit, & notet illum Epissophus in universitatis tabulis, tamquam duplum debentem eorum quae non praestiterit; ac universitate privetur donec solverit, & oppignerationis actio in ipsum competat iis qui electi fuerint secundum leges. Ministris autem nisi erogaverit, contra ipsum valeant quae in lege scripta sunt. Ut omnia administrari possint secundum testamentum, & legem, & universitatis placita in omne aevum, eligat universitas (si qui erunt legem, aut testamentum, aut decreta minime implentes) viros quotcumque volet, qui omnia peragant ad libitum Communis, & horum quoque electionem in tabulas referat Epissophus: quod si Epissophus referre abnuat, statim constituat universitas hominem qui scribat;

E non facendo le cose ordinate, sia debitore al consesso di 300 dramme, e non partecipi di esso, finchè non avrà pagato, e sia sottoposto ad esser costretto dagli eletti dalla comunanza per via di pegni secondo le leggi. Il Soprastante eletto esiggerà tutto ciò che al Comune si dee in virtù del testamento, e anche tutto ciò che dall' Episofo gli è stato aggiunto, e darà a' ministri quanto è scritto nelle leggi, e il danaro per ragunarsi, e le cose de' sagrificj, che non si saranno vendute, e l' altro parrà alla comunanza: il rimanente consegnerà per la ragunanza. E se alcuna cosa non darà delle prescritte, o i danari che avanzano non consegnerà per congregarsi, sia debitore alla comunanza del doppio per tutto ciò che non farà, e lo noti l' Episofo nelle scritture della comunanza, come debitore del doppio per tutto ciò che non farà: e sia privato della comunanza finchè paghi, e sia sottoposto a esser pignorato dagli eletti secondo le leggi. E se non soddisferà i ministri, vaglia contra di lui quanto è scritto nella legge. Perchè adunque ogni cosa possa amministrarsi secondo il testamento, e la legge, e il parer della comunanza per sempre; elegga essa (se ci sarà chi non operi secondo la legge, e il testamento, e il voler suo) uomini quanti le piacerà, li quali tutto facciano secondo il voler della Comunanza, e scriva l' Episofo anche l' elezion di questi: e se l' Episofo non volesse scrivere, immantinente la comunanza stabilisca un altro che scriva;

Al-

quae regionem, aut oppidum quoddam vix egrederentur. Perperam in editis ΟΨΑΡΙΑΤΑ. Tres literae in marmore evanuerunt: lego ergo ὀψάρια τ' ἄλλα, sicut legere pariter memini sub finem Smyrnaeorum decreti, quod Oxonii visitur, ΚΑΙΤΑΟΨΩΝΙΑΤΑΛΛΑ.

Vers. 28. Ἀνὰ πρεσβύτατα, sive ἀναπρεσβύτατα, *Per ordine d' età*. Iteratur haec formula, a Scriptoribus ut opinor non adhibita: Budaeus in eruditis *Commentariis* non memorat: Notariorum forte erat propria.

Vers. 32. Ἐπίτιμον pro ἔντιμον, nisi tamen scalptoris errori imputandum, nam ἐπίτιμος καὶ ἔντιμος διαφέρει, ut Ammonius inquit in libello περὶ ὁμ. καὶ διαφ. λεξ.

Col. 8. v. 23. Ὑπόλαιος· Haec ipsa est, quam legimus, & quae ex vetustissimo illo Museo in nostrum commigravit.

Vers.

ΑΙΡΕΘΕΙΣΓΡΑΦΕΤΩΠΑΝΤΑΤΑΔΟΞΑΝΤΑ
ΤΩΙΚΟΙΝΩΙΑΔΕΚΑΔΟΞΕΙΤΟΙΣΠΛΕΙΟΣΙΤΟΥ
ΚΟΙΝΟΥΤΑΥΤΑΚΥΡΙΑΕΣΤΩΠΑΛΙΝΥΠΕΡΔΙΑ
ΛΥΣΕΩΣΥΠΕΡΔΕΤΟΥΤΟΥΜΗΕΧΕΤΩΕΞΟΥ
ΣΙΑΝΜΗΘΕΙΣΜΗΤΕΕΙΠΑΙΜΗΤΕΓΡΑΨΑΙΩΣΔΕ
ΕΙΣΗΔΙΑΛΥΣΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝΕΙΤΑΣΘΥΣΙΑΣΤΑΣ
ΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΣΕΙΤΩΝΤΟΥΚΟΙΝΟΥΤΙ
ΚΑΚΩΣΑΙΗΔΙΕΛΕΣΘΑΙΗΤΟΥΑΡΧΑΙΟΥΤΙΚΑ
ΤΑΧΡΗΣΑΣΘΑΙΕΙΔΕΤΙΣΚΑΕΙΠΗΗΓΡΑΨΕΙ
ΤΟΤΕΡΗΘΕΝΗΓΡΑΦΕΝΑΚΥΡΟΝΕΣΤΩΚΑΙΟ
ΕΙΠΑΣΗΓΡΑΨΑΣΣΤΕΡΕΣΘΩΤΟΥΚΟΙΝΟΥΚΑΙΟ
ΦΕΙΛΕΤΩΑΥΤΩΙΔΡΑΧΜΑΣΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ
ΚΑΙΠΡΑΚΤΟΣΕΣΤΩΚΑΙΑΠΟΕΝΕΧΥΡΑΣΙΑΣ
ΚΑΤΑΤΟΣΝΟΜΟΣΥΠΟΤΟΥΧΡΗΞΟΝΤΟΣΤΩΝ
ΣΥΓΓΕΝΩΝΟΠΩΣΔΕΕΠΙΣΣΟΦΟΣΤΕΑΠΟ
ΔΕΙΧΘΗΚΑΙΟΑΙΡΕΘΕΙΣΕΓΓΡΑΦΕΙΠΑΝΤΑ
ΚΑΤΑΤΟΝΝΟΜΟΝΣΥΝΑΧΘΗΤΩΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΕΠΙΕΦΟΡΩΝΤΩΝΣΥΝΙΜΕΡΤΩΙΜΗΝΟΣΔΙΟΣ
ΘΥΟΥΔΕΚΑΤΑΙΚΑΙΑΙΡΕΘΗΤΩΕΠΙΣΣΟΦΟΣ
ΟΥΤΟΣΔΕΕΓΓΡΑΦΕΤΩΤΑΤΕΚΑΤΑΤΟΝ
ΝΟΜΟΝΠΑΝΤΑΠΡΟΝΟΕΙΘΗΤΩΔΕΚΑΤΟ
ΠΩΣΟΝΟΜΟΣΑΝΑΓΡΑΦΗΙΚΑΙΔΙΑΘΗΚΑΕΣ
ΤΕΤΑΝΥΠΟΒΑΣΙΝΤΩΝΑΓΑΛΜΑΤΩΝΤΩΝ
ΕΝΤΩΙΜΟΥΣΕΙΩΙΚΑΙΕΣΔΕΛΤΟΝΞΥΛΟΓΡΑ
ΦΗΘΕΙΚΑΤΑΣΚΕΥΩΘΗΔΕΚΑΙΓΛΩΣΣΟΚΟ
ΜΟΝΕΣΟΕΜΒΑΛΟΥΜΕΣΤΑΤΟΥΚΟΙΝΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΑΚΑΙΟΠΩΣΑΙΡΕΘΗΑΝΗΡΓΡΑΜ
ΜΑΤΟΦΥΛΑΞΟΣΤΙΣΠΑΡΑΛΑΒΩΝΔΙΑΛΟΙ
ΓΟΥΠΑΡΑΤΟΥΕΠΙΣΣΟΦΟΥΤΑΝΤΕΔΕΛΤΟΝ
ΕΧΟΥΣΑΝΤΟΝΝΟΜΟΝΚΑΙΤΑΝΔΙΑΘΗΚΑΝΕ
ΞΥΛΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑΝΚΑΙΤΟΓΛΩΣΣΟΚΟΜΟΝ
ΚΑΙΤΑΕΝΑΥΤΩΙΒΥΒΛΙΑΦΥΛΑΞΕΙΕΣΟΚΑ
ΔΟΞΕΙΤΩΙΚΟΙΝΩΙΚΑΙΟΙΣΕΙΕΠΙΤΟΣΣΥΛ
ΛΟΓΟΣΕΙΔΕΚΑΑΛΛΟΝΕΛΗΤΑΙΤΟΚΟΙΝΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΟΦΥΛΑΚΑΑΠΟΔΩΣΕΙΤΩΙΑΙΡΕ
ΘΕΝΤΙΜΕΤΑΥΤΟΝΕΝΣΥΛΛΟΓΩΙΔΙΑΠΟΛΟΓΟΥ

ὁ δὲ αἱρεθεὶς γραφέτω πάντα τὰ δέξαντα τῷ κοινῷ· ἃ δέ κα δόξῃ τοῖς πλείοσι τοῦ κοινοῦ, ταῦτα κύρια ἔστω. Πάλιν ὑπὲρ διαλύσεως. Ὑπὲρ δὲ τούτω μὴ ἐχέτω ἐξουσίαν μηθεὶς μήτε εἶπαι μήτε γράψαι ὡς δεήσει διαλῦσαι τὸ κοινὸν, εἰ τὰς θυσίας τὰς προγεγραμμένας, εἰ τῶν τοῦ κοινοῦ τὶ κακῶσαι, ἢ διελέσθαι, ἢ τοῦ ἀρχαίω τὶ καταχρήσασθαι. Εἰ δέ τις κα εἴπῃ, ἢ γράψει, τό τε ῥηθὲν ἢ γραφὲν ἄκυρον ἔστω, καὶ ὁ εἴπας ἢ γράψας στερέσθω τοῦ κοινῶ, καὶ ὀφειλέτω αὐτῷ δραχμὰς πεντακοσίας, καὶ πράκτος ἔστω καὶ ἀπὸ ἐνεχυρασίας κατὰ τὸς νόμος ὑπὸ τῶ χρήζοντος τῶν συγγενῶν· ὅπως δὲ Ἐπίσσοφός τε ἀποδειχθῇ, καὶ ὁ αἱρεθεὶς ἐγγράφει πάντα κατὰ τὸν νόμον, συναχθήτω σύλλογος ἐπὶ Ἐφόρων τῶν σὺν Ἱμέρτῳ μηνὸς Διοσθύω δεκάτᾳ, καὶ αἱρεθήτω Ἐπίσσοφος· οὗτος δὲ ἐγγραφέτω τά τε κατὰ τὸν νόμον πάντα· προνοειθήτω δὲ καθ' ὅπως ὁ νόμος ἀναγραφῇ καὶ διαθήκα, ἔς τε τὰν ὑπόβασιν τῶν ἀγαλμάτων τῶν ἐν τῷ Μυσείῳ, καὶ ἐς δέλτον ξυλογραφηθεῖ· κατασκευάσθη δὲ καὶ γλωσσόκομον, ἐς ὃ ἐμβαλοῦμες τὰ τοῦ κοινοῦ γράμματα· καὶ ὅπως αἱρεθῇ ἀνὴρ γραμματοφύλαξ, ὅστις παραλαβὼν διαλοίπω παρὰ τοῦ Ἐπισσόφου τάν τε δέλτον ἔχουσαν τὸν νόμον, καὶ τὰν διαθήκαν ἐξυλογραφημέναν, καὶ τὸ γλωσσόκομον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ βυβλία, φυλάξει ἐς ὅκα δόξει τῷ κοινῷ καὶ οἴσει ἐπὶ τὸς συλλόγος· εἰ δέ κα ἄλλον ἕληται τὸ κοινὸν γραμματοφύλακα, ἀποδώσει τῷ αἱρεθέντι μετ' αὐτὸν ἐν συλλόγῳ δι' ἀπολόγω.

electus

Vers. 25. ἐς δέλτον ξυλογραφηθεῖ, deinde, διαθήκαν ἐξυλογραφημέναν· Apparet unde phrasis processerit, *in tabulas referre*. Scribebatur quidem in ligneis tabulis cera obductis, sed credibile est apud Graecos quoque, quod Ulpianus tradit, usuvenisse; nempe *tabulas testamenti*, sive essent *ligneae*, *sive cuiuscumque alterius materiae*, chartas etiam, & membranas recte vocatas fuisse, l. 1. Dig. de bon. poss.

Vers. 29. In marmore ΔΙΑΛΟΙΓΟΥ, propterea primus interpres *moriente*: verumtamen poetica dictio esset, & sermonis contextui parum quadrans. Non Γ sed Π legi debere opinor διὰ λοιπῶ *posthac*.

Δι' Ἀπολόγου·) Ἀπόλογος heic idem valet ac ἀπολογισμός· Apud Lucianum *in Encom. Demosth.* οὐδαμοῦ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἡμῶν ἀναλωμάτων· *in expensarum mearum rationibus nusquam descriptus est.*

Sicula

electus autem quæcumque universitati videbuntur describat : & quae maiori parti placebunt universitatis, ea rata sunto.

Iam vero de dissolutione. Quod hoc spectat, potestatem habeat nemo dicendi, aut scribendi, ut dissolvere oporteat Collegium, vel praedicta sacrificia abrogare, vel aliquid ad Collegium pertinens corrumpere, aut partiri, aut aliqua sortis parte abuti. At siquis ita loquatur, aut scribat, quod dixerit aut scripserit, irritum esto, & qui dixit vel scripsit universitate privetur, eique quingentas drachmas debeat, & ita obnoxius esto, ut etiam ab affinium quolibet pignora distrahi possint secundum leges. Ut vero Epissophus statuatur, electusque describat omnia secundum legem, congregetur conventus sub Ephoris Himerto, & Collegis die mensis Diosthyi decima, & eligatur Epissophus. Hic vero ad legis normam singula inscribat, & provideat ut in hypobasi statuarum quae in Museo sunt, lex inscribatur, ac testamentum, & in tabulas referatur; utque etiam conficiatur scrinium, in quo universitatis scripturae coniiciantur, atque ut vir eligatur ad scripturarum custodiam, qui accipiens deinceps ab Epissopho cùm tabulas legem continentes, tùm testamentum ligno inscriptum, & scrinium, & libros qui in ipso, custodiat usquedum videbitur universitati, & in conventus adferat. Quod si universitas alium actorum custodem eliget, electo post ipsum ab universitate tradet omnia, rationes reddens.

e l' eletto scriva quanto sarà di piacer del Comune. Quello che piacerà a i più, sia valido.

Ora del discioglimento. Sopra questo non abbia facoltà nessuno nè di dire, nè di scrivere, che bisognasse abolir la comunanza, o i sagrificj soprascritti, o danneggiare alcuna cosa di essa, o dividere, o fare altr' uso di qualche parte del capitale : e se alcuno tal cosa dirà, o scriverà, il detto, e scritto sia invalido, e chi disse, o scrisse, sia privato della comunanza, e sia debitore ad essa di 500 dramme, e possa esser convenuto anche per via di pegni da chi sarà deputato dal parentado secondo le leggi. Ma perchè l' Episofo sia creato, e l' eletto scriva tutto giusta la legge, si raduni la congregazione sotto gli Efori Imerto, e colleghi, a dieci del mese Diostio, e sia eletto l' Episofo. Questi e tutte queste cose scriva giusta la legge, e provegga, perchè la legge, e il testamento si scrivano nella sottobase delle statue, che son nel Museo, e altresì in tavole; e perchè si prepari ancora uno scrigno, nel quale si ripongano le scritture della Comunanza; e perchè si deputi un custode di esse, il quale ricevendo in avvenire dall' Episofo così la tavola contenente la legge, e il testamento in legno, come lo scrigno, e i libri che saranno in esso, custodisca queste cose finchè piacerà alla comunanza, e le porti nelle ragunanze. Che se la comunanza eleggerà altro Archivista, consegnerà il primo ogni cosa all' eletto dopo di lui nella congregazione, con render conto.

Sicula inscriptio apud Gr. p. 401. pariter clauditur iubens φέρειν τὰν ἔξοδον *di mettere a uscita*, διὰ τῶν ἀπολόγων *per ratiocinarias supputationes*.

Haec tantummodo ad interpretationem tuendam ex egregio monumento delibare voluit : ceterum ad Graecorum religionem, leges, opiniones pernoscendas, tot hinc erui possunt lumina, ut inscriptum aliud marmor haud forte norim, quod integro volumine illustrare expediret magis. Omitto dialecti proprietates quasdam, & insolita verba, ἀρτυτὴρ, ἐπίσοφος, πλεῖμμα, πάραχα, ἐπιμελωνία, ἐπιμελωνεύειν, ξυλογραφῆσθαι, συλλογιστικὸν, κοινὸν τῶ ἀνδρείου, ὑπόβασις sensu architectonico, Διόσθυος, Ἐλευσίνιος mensium nomina, & alia omitto, quae nunc persequi non vacat, & ad huius libri institutum non pertinent. Inscriptionis paginae modo longiores, modo breviores sunt, quia sic dividuntur in marmore verborum columnae.

Recensio eorum, qui per capita in opus quoddam publicum erogaverant.

. . . . ΑΔΕΛΦΟΥΔΙΟΝΥΣΙΚΛΕΙΟΥΣΚΑΙΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣΑΦ....ΤΗΣΛΕΥΚ.... Ρ	. . . . & pro Dionysicleo fratre, & uxore ....filia....... Centum.
ΤΗΣΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΜΗΤΡΟΦΑ ΝΟΥΤΟΥΧΑΡΗΤΟΣΤΟΥΜΗΤΡΟΦΑΝΟΥ... Ρ	filia Metrophanis, & pro Metrophane filio Charetis, qui Metrophanis C
ΕΥΚΛΗΣΣΩΣΤΡΑΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ . ΣΩΣΤΡΑΤΟΥΤΟΥΕΥΚΛΕΙΟΥΣ....... Ρ	Eucles Sostrati filius, & pro patre Sostra- to filio Euclei C
ΣΑΡΑΠΙΩΝΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣΟΦΥΣΕΙΠΥΘΙΩΝΟΣ Ρ ΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝ......... ΕΥΑΡΕΤΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ...... Ρ	Sarapio *(ex adoptione)* Sarapionis fil. natura Pythionis C & pro filiis...Evaretus Dionysii...C
ΕΥΚΛΕΙΔΗΣΧΑΡΙΔΗΜΟΥΤΟΥΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΓΛΑΥΚΙΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ ΤΟΥΣΙΜΗΛΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΗΔΕΙΑΣ ΤΗΣΓΛΑΥΚΙΟΥ .... Ρ	Euclides Charidemi, qui Metrodori, & pro filio Glaucia, qui Heraclidis, qui Simeli, & pro uxore Edia Glauciae filia...C
...ΕΙΤΟΣΠΟΛΤΥΟΣΤΟΥΚΛΕΙΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥΜΗΝΟΔΟΤΟΥΤΟΥΠΟΛΤΙΟΣΚΑΙ ΥΠΕΡΤΟΥΠΑΙΔΙΟΥΑΥΤΟΥΠΟΛΤΥΟΣ... Ρ	Heraclitus Poltyi filii Cliti, & pro Meno- doto fratre Poltyi filio, & pro puerulo suo Poltyo ... C
ΜΗΤΡΟΒΙΟΣΦΑΝΙΟΥΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ ΔΗΜΟΥΣΤΗΣΒΙΩΝΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣ ΗΔΙΣΤΑΣΤΗΣΗΡΩΕΙΧΟΥ .... Σ	Metrobius Phaniae etiam pro Demo uxore, Bionis filia, & pro Edista matre Heroichi filia CC
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣΕΥΔΟΜΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝΔΙΟΝΥ ΣΙΟΥΚΑΙΦΙΔΗΛΕΩΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΘΕΟΔΟ ΤΗΣΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΗΣΦΥΣΕΙΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ	Aristides Eudomii, etiam pro filiis Diony- sio, & Phideleo, & pro uxore Theodote Dionysii filia, secundum naturam Me- trodori.
ΜΕΝΕΚΛΗΣΕΡΜΟΓΕΝΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣΕΡΜΟ ΓΕΝΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΛΕΙΟΥΣΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΜΗ Ρ ΤΡΟΔΩΡΟΥΤΟΥΕΡΜΟΓΕΝΟΥΤΟΥΜΕΝΕΚΛΕΙΟΥΣ	Menecles Hermogenis, & pro Hermogene patre, filio Meneclei, & pro fratre Metro- doro, qui Hermogenis, qui Meneclei. C
ΛΑΜΠΡΙΑΣΝΕΩΝΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΝΕΩΝΟΣ Ρ	LampriasNeonis etiam pro Neone filio. C
ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗΣΙΚΕΣΙΟΥΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣΠΡΩΤΙΩΝ ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΑΤΤΑΛΟΥΚΑΙΕΡΜΟΓΕΝΟΥ ΤΟΥΙΚΕΣΙΟΥΤΟΥΙΚΕΣΙΟΥΤΟΥΑΤΤΑΛΟΥΚΑΙΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣΙΚΕΣΙΟΥΚΑΙΤΗΣΜΗΤΡΟΣΜΗΤΡΕΙΔΟΣΚΑΙ ΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΜΗΤΡΟΥΣΤΗΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥ ..	Apollophanes Hicesii, qui Protion vocatur, & pro Attalo fratre, & Hermogenis Hice- sii, filii Hicesii, qui Attali, & pro Hicesio patre, & Metreide matre, & Metro uxo- re filia Menophili ....
ΑΤΤΑΛΟΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΜΗΝΟΦΙ ΛΟΥΚΑΙΤΗΣΘΥΓΑΤΡΟΣΜΕΛΙΝΝΗΣ .... Ρ	Attalus Menophili, etiam pro filio Menophi- lo, & Melinna filia C
... ΤΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥΦΑΝΕΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥΜΕΝΑΝΔΡΟΥΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΤΟΥ ΦΑΝΕΙΟΥΚΑΙΤΟΥΠΑΤΡΟΣ .... Ρ	... Apollonii Phaniae, & pro Menandro fratre, qui Apollonii, qui Phaniae, & patre C
. . . .	. . . .
ΑΠΕΛΛΙΚΩΝΜΗΝΟΔΟΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥ ΜΗΝΟΔΟΤΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΔΗΜΟΥΣ ΤΗΣΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ .... Ρ	Apellicon Menodoti, & pro Menodoto filio, & uxore Demo Posidonii filia... C
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΤΡΟΦΙΜΗΣ ΛΑΟΔΙΚΗΣΠΟΛΥΚΡΙΤΟΣΕΥΓΕΙΤΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣΕΥΓΕΙΤΟΥΤΟΥΕΥΓΕΙΤΟΥΤΟΥΝΕΩΤΕΡΟΥ Ρ ΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣΑΡΤΕΜΟΥΣΤΗΣΛΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥΛΕΟΝΤΟΣΤΟΥΕΥΓΕΙΤΟΥ Ρ	Callicrates Apollonii, & pro alumna Laodi- ce. Polycritus Eugiti etiam pro Eugito patre, filio Eugiti iunioris C & pro matre Artema Leonis filia, & pro Leone fratre Eugiti filio C
ΙΑΣΩΝΙΑΣΟΝΟΣΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΘΥΓΑΤΡΟΣ Ρ	Iason Iasonis fil. etiam pro filia C
ΚΟΝΩΝΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΟΝΕΩΤΕΡΟΣ .... Ρ	Conon Artemidori iunior C

ΗΦΑΙ

ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΕΥΠΟΛΕΜΟΥ . . . . P	Hephaestio Eupolemi . . . . Centum.
ΑΘΗΝΟΚΛΗΣΜΗΝΟΦΙΛΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΠΑΤΡΟΣ ΜΗΝΟΦΙΛΟΥΤΟΥΑΘΗΝΟΚΛΕΙΟΥΣ . . . . . P	Athenocles Menophili, & pro Menophilo patre filio Athenoclei C
ΗΡΟΓΕΙΤΩΝΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝΔΙΙΜΗ ΤΡΙΟΥΚΑΙΕΡΟΓΕΙΤΟΝΟΣ . . . . P	Herogiton Demetrii, & pro filiis Deme- trio & Herogitone C
ΔΙΙΜΗΤΡΙΟΣΔΙΟΝΥΤΑΛΟΣΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣ . . . . P	Demetrius Dionysalis, qui Demetril, & pro matre C
ΝΙΚΟΛΑΟΣΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΤΙΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΚΑΙΝΙΚΟΛΑΟΥΚΑΙΘΕΟΚΡΙΤΟΥ P	Nicolaus Demetrii, & pro filiis Demetrio & Nicolao & Theocrito C
ΑΠΕΛΛΗΣ. . . . ΗΤΟΣΤΟΥΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ P	Apelles Artemidori C
ΔΙΟΝΥΣΙΟΣΖΩΠΙΡΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥ . . . . . P ΚΑΙΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ . . . . P	Dionysius Zopyri, & pro . . . . & fratre C
ΙΩΝΙΟΣΠΑΙΩΝΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΟΥΑΔΕΛΦΟΥ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥΚΑΙΤΗΣΜΗΤΡΟΣΜΕΓΙΣΤΟΥΣ ΑΡΑΤΩΝΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ . . . . P	Ionius Paeonii, & pro Artemidoro fratre, & Megisto matre C Arato Aristoxeni . . . .
. . . .	. . . .
ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣΑΝΤΙΦΙΛΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΩΝΥΙΩΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥΚΑΙΑΝΤΙΦΙΛΟΥ . . . . . . P	Posidonius Antiphili, & pro filiis Diony- sio & Antiphilo . . . C
ΜΟΣΧΙΩΝΜΟΣΧΙΩΝΟΣΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΣΑΡΑΠΙΟΝΚΑΙΥΠΕΡ	Moschion Moschionis vocatus Sarapion, & pro . . . .
. . . .	. . . .
ΜΕΤΑΣΗΡΟΔΟΤΟΥΤΟΦΥΣΕΙΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΚΑΙ ΥΠΕΡΤΗΣΘΥΓΑΤΡΟΣΜΟΣΧΙΟΣ	Herodoti, secundum naturam Apollonii, & pro filia Moschide . . . . . .
ΑΝΤΙΦΑΝΗΣΔΗΜΕΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΜΗΤΡΟΣΙΡ . . . ΗΡΑΚΛΕΙΤΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΟΝ . . . . . . ΟΣΝΑΙΥΠΕΡΤΟΥΥΙΟΥΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ . . . . ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥΤΟΥΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ N	Antiphanes Demei, & pro matre . . . . Heraclitae Dionysii, qui Heraclidis . . . pro filio Heraclide . . . Heraclidis se- nioris L
. . . . ΙΟΣΛΥΣΑΝΙΟΥΚΑΙΥΠΕΡΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ	Lysanil etiam pro uxore . . . .

Laer. in Zen.

ZEno Stoicorum auctor *columnae inscriptus erat cum aliis, qui in aedificationem balnei symbolum contulerant.* Τῶν εἰς τὴν ἐπισκευὴν τȣ̃ λουτρῶνος συμβαλλομένων εἷς ὤν, ϗ ἀναγεγραμμένος ἐν τῇ στήλῃ. Quod multi item dederant, enarratur in Oxoniensi pag. 93. Sed huic nostrae consimilis prorsus est, quae pag. 89. visitur, & novae editionis 19. Non habetur inter emissas anno 1629 a Seldeno. Doctus editor nec minoribus, consuetisque literis exhibuit ut inscriptiones caeteras, nec latine vertit, nam *cum propria tantum nomina contineat, nec versione, nec ulteriori explicatione indigere*, ipsi visum est. At non desunt tamen & in huiusmodi catalogis, quae aliquando in dubitationem adducant, & quae aliquid doceant. Quapropter ut marmoris nostri firmetur auctoritas, & Graecorum usus etiam ex Oxoniensi constet, quod ex illo, magnopere quidem exeso, exscribere mihi quoque Oxonii licuit, afferre, ac transferre nequaquam cunctabor.

. . . .
ὑπὲρ τȣ̃ Χρυσίππȣ τȣ̃ Ἀντιφάνȣ τȣ̃ φύσει Ἀτ]άλȣ, ϗ
ὑπὲρ τȣ̃ συγ-ράφȣ Κελ:ωνος τȣ̃ Διονυσίȣ τȣ̃ Κόνωνος P
Λεόνικος τȣ̃ Ἀπολλωνίȣ τȣ̃ Ἡφαιςίωνος, καὶ ὑπὲρ Ἀρ-
τεμιδώρȣ τȣ̃ Ἡφαιςίωνος P
Τιμόθεος Μηνοκρίτȣ, καὶ ὑπὲρ τȣ̃ θείου Τιμοθέȣ τȣ̃
Ἀπολλοδώρȣ τȣ̃ Μητροβίου, καὶ ἀδελφοῦ Ἀπολλο-
δώρȣ τȣ̃ Μηνοκρίτȣ Ἀπολλοδώρȣ N
Μητρᾶς Παραμόνȣ ὁ νεώτερος, καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς Λυ-
σάνδρας τῆς Στράτωνος τȣ̃ Ἀρίςωνος, καὶ ἀδελφȣ̃
Μητροδώρȣ τȣ̃ Μητροδώρȣ Τηΐου N

Quae

Quae ſequuntur omnino exeſa ſunt. Ex ſecunda ſcripturae columna vix haec verba nunc eruas:

. . . . οἱ δὲ ἐπηγγείλαντο . . . .
. . . Κεραμίδας N
Ἀρτεμίδωρος Ἡρακλείδου τοῦ Κλεινίου . . .
. . . .
. . . κεραμίδας Σ
Ἀπίων Ποταμώνιος κεραμίδας Σ

In tertia vero ;

Δημήτριος Μητροδώρου Ἀπαμεὺς, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀδελφῆς Μηνοθέας τῆς Μητροδώρου Ἀπαμείτιδος N
Ἥραιος Μηνοφίλου Περγαμηνὸς N
Ἀπαμωνίδης Δάμωνος Ἀπαμεὺς N
Παράμονος Ἀπολλωνίου Ἀπαμεὺς, καὶ ὑπὲρ Σωστράτου τοῦ Ἱππάρχου Ἀπαμέως N
Μηναγόρας Μηνάδος Νικομηδεὺς, καὶ ὑπὲρ Ἀνθρακιούσης Ἀντιοχίσσης Ἀπολλίνης N
Ἀντίοχος Ἀντιφάνου Γαζεὺς, καὶ ὑπὲρ τοῦ τροφίμου Ἀριστογένου τοῦ Ἀριστογένου N
Βάκχιος Περιγένου Ἡρακλειώτης N
Διονύσιος Σαραπίωνος τοῦ Ἀντιόχου Θυατειρηνὸς, καὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Στρατονίκης τῆς Ἡροφίλου Ἡρακλειώτιδος, καὶ Πατρῴου Πλουτάρχου τοῦ Ἡρωίλου Τμολίτου N
Ἡρακλείδης Φιλοστράτου Περίνθιος N
Μέτ.ρος καὶ Φιλέρως Μενάνδρου Ἀπαμεῖς N
Βάκχιος Διονυσίου Περπερήνιος, καὶ ὑπὲρ τῆς μητρὸς Μηνοφίλας τῆς Ἡρακλείδου Περπερηνίας N
Κόσμος . . . ειμενος ἐλεύθερος κατὰ διαθήκην ὑπὸ Μηνοδότου Διοδώρου, καὶ ὑπὲρ τῶν παιδίων
Ἡρονίκης καὶ Ἀρτεμισίου, καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς N
Διονύσιος Ἀφροδισίου Θυατειρηνὸς N
Ἀρχίας Μηνοφίλου Λυσιμαχεὺς N
Ἀπολλώνιος Ποπλίου Καταναῖος, καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ, καὶ τῆς γυναικὸς Ἀπολλωνίας τῆς Διονυσίου Ἀκληειτισίας N
Διογένης Λυσίου Λαοδικεὺς καὶ ὑπὲρ . . . . .
. . . .
. . . Πειινθίας καὶ τοῦ Διογένους N
Δημήτριος Λεοντίου Κνίδιος, καὶ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς Κλεοπάτρας τῆς Ἀλεξάνδρου Ἀλεξανδρείτιδος Ἀλεξανδρείας τῆς ἀπ' Αἰγύπτου N
. . . . Λυμιρηνὸς ἀπὸ Λυκίας, καὶ ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ N
Μένιππος Ἡρακλέωνος Λαοδικεὺς . . ων πρὸς θάλασσαν . . . .

Pro Chryſippo Antiphanis (*ex adoptione*) filius, natura vero Attali, & pro collactaneo Critone filio Dionyſii, qui Cononis. Centum.

2.Mac. IX.29. Act. XIII, 1. Σύντροφος in Machabaeorum libro, & in Actis Apoſtolorum *collactaneus* probe redditur.

Leonicus filius Apollonii, qui Hephaeſtionis, etiam pro Artemidoro Hephaeſtionis fil. C

Timotheus Menocriti fil. etiam pro patruo (vel avunculo) Timotheo Apollodori fil. qui Metrobii, & pro Apollodoro fratre, qui Metrobii, qui Apollodori. Quinquaginta.

Metras (*Metrodori nominis abbreviationem puto, ut Demas Demetrii*) Paramoni filius, iunior, etiam pro uxore Lyſandra Stratonis filia, qui Ariſtonis, & pro fratre Metrodoro filio Metrodori Teii. L.

Tion

Tion, sive Teum, Bithyniae civitas ad Pontum Euxinum. Additur, ut opinor, nominibus patria, cum ii qui contribuebant, ex aliis oppidis advenerant. Adnotati sunt etiam qui promiserant, & qui non pecuniam sed materiam quamdam largirentur.

. . . . hi vero promiserunt . . . .
. . . . tegulas Quinquaginta.
Artemidorus Heraclidis . . . . . tegulas CC

Apion Potamonius tegulas CC

Potamos in Paphlagonia fuit; χωρίον Marcianus appellat. Stephani Ποταμιάνων, & quod ibi traditur, abiice.

Demetrius Metrodori filius Apamensis, etiam pro sorore Menothea Metrodori filia Apamea. L

Heraeus Menophili fil. Pergamenus L

Apamea in Bithynia. Pergamus in Mysia.

Apamonides Damonis fil. Apamensis. L

Paramonus Apollonii fil. Apamensis, & pro Sostrato Hipparchi fil. Apamensi. L

Menagoras Menadis fil. Nicomedensis, etiam pro Apollina Antiochena Ceteris Pruniconda. L

Nicomedia in Bithynia: Antiochia Syriae, ni fuerit ad Maeandrum illa. Officium in Graecis scriptoribus numquam visum voce apud Latinos non audita, & de novo fabricata transferre audeo. Ab Ἄνθραξ, ἀνθρακία, ἀνθρακιεύω, ἀνθρακιῶσα· nempe ignitis carbonibus adstans, prunas custodiens, servans. Condus qui condit, hoc est servat. Religiosum munus hucusque ignotum hic discimus, quamvis de Cereris sacris tot Auctores personent. Selectas virgines in Cerealibus adhibitas scimus omnes, sed unam ad ignem, ne in Templo deficeret, custodiendum deputatam fuisse, audierat nemo; neque enim de Vestae penetralibus agitur, & quid Cereri, diceret quisquam, cum carbonibus, & cum igne? Verumtamen in Pausaniae locum incidi, ex quo res plana fit. Is Mantineae in Arcadia Cereris & Proserpinae templo memorato: πῦρ ἐνταῦθα καίουσι, ποιούμενοι φροντίδα μὴ λάθῃ σφίσιν ἀποσβεσθέν. *ignem in eo accendunt, curam adhibentes ne extin-*
ad Geor. lib. 3. 7. *ctus lateat*. Quod mirum videri non debet, quia *Ceres ipsa est Terra*, & condendis urbibus prae-
ad Aen. 4. 58 esse dicebatur, *quod eandem Terram volunt*: quin
ad Geor. 1. 21. *sacrum Cereale* fiebat *Telluri*, *& Cereri*: docet haec Servius. Inter illos, qui Cererem Terram volebant esse, numerandus Chrysippus apud Ci-
lib. 1. ceronem de natura Deorum. Verum Terram pro eodem numine habitam ac Vestam, liquet.

Dionysius: Ἑστίαν δ' ἀνακεῖσθαι τὸ πῦρ νομίζουσιν, ὅτι γῆ τε οὖσα ἡ θεὸς, καὶ τὸν μέσον κατέχουσα τοῦ κόσμου τόπον· *Vestae ignem dicari existimant, quod cum haec Dea sit Terra, & medium Mundi locum occupet*. Phurnutus ubi de Cerere & Vesta: ἐνταῦθα δ' ἔοικεν οὐχ ἑτέρα τῆς γῆς εἶναι· Ovidius: Ant. Rom. lib. 2.

Vesta eadem est ac Terra: subest vigil ignis utrique. Fast. l. 6.

Ecce & pro Cereris igne, & pro Prunifera nostra testimonium praeclarum.

Antiochus Antiphanis fil. Gazaeus, etiam pro alumno Aristogene Aristogenis fil. L

Bacchius Perigenis filius Heracleensis. L

Gaza Palaestinae. Heraclea Bithyniae.

Dionysius fil. Sarapionis, qui Antiochi, Thyatirenus, & pro Stratonica matre Herophili filia Heracleensi, & pro Patroo fil. Plutarchi, qui Heroili, e Tmolo. L

Thyatira in Lydia. Tmoli Lydiae oppidi gentile popularium nomen opinor alibi non haberi.

Heraclides Philostrati filius Perinthius. L

Perinthum Appianus inter Syriae oppida Graece denominata numerat. App. in Syr.

Mepirus, & Philerus Menandri filii Apamenses. L

Bacchius Dionysii fil. Perperenius, etiam pro Menophila matre, Heraclidis filia, Perperenia. L

Perperene in Mysia.

Cosmus dimissus liber (lego ἀφειμένος) ex testamento a Menodoto Diodori filio, etiam pro pueris Heroniae, & Artemisii, & pro uxore. L

Servorum enim oblationes non admittebantur.

Dionysius Aphrodisii filius Thyatirenus. L

Archias Menophili filius e Lysimachia. L

Plinii aetatem, & etiam Strabonis, monumentum hoc videtur antecedere, ille enim Lysimachiam numerat inter eas, *quae in Troade interciderant*, & inter eas, *quae evanuerant*, alter. Huius oppidi extant numismata.

Apollonius Poplii fil vel Publii, e Catina (ut Latini scripserunt) etiam pro

filio, & pro coniuge Apollonia Dionysii filia Aclcritisa. L

Catina in Sicilia, sed Apolloniae patriam immemoratam puto, & ad hanc diem ignotam Civitatem; infausti nominis, si ab ἀκληρία deductum. Ἀκίλα in Lycia recensetur a Stephano, sed femininum gentile Ἀκαλῖτις· Neque ad Ακραισιωτῶν oppidum refero, quorum habentur nummi. Civitates a Scriptoribus innominatas numismata exhibent plures.

Diogenes Lysiae fil. Laodicensis, etiam pro ...... Perinthia, & pro Diogene. L

Demetrius Leontii fil. Cnossius, etiam pro uxore Cleopatra Alexandri fil. Alexandrina ex Alexandria Aegypti. L

Plures siquidem hoc nomine Civitates, Alexandriae ad Scamandrum praeclarum edidi numisma *Ver. Ill.* pag. 240. Cnossus in Creta,

, ..., Lymirenus e Lycia, etiam pro filio. L

Perperam ergo in editis Plinii, Strabonis, Paterculi scribitur *Limyra*.

Menippus Heracleonis fil. e Laodicea maritima.

Lego τῶν, ut videre est in nummo, quem e novo, ditissimo, atque egregie ordinato viri nobilis in hac Civitate Iacobi Musellii thesauro exhibeo. In eodem & nuper memorata Alexandria ad Scamandrum visitur, & hi quoque ad civitates in Inscriptione laudatas spectantes nummi, quos heic exhibere pergo, quod nondum ab Antiquariis prolati sint. Apamenses annum signant Seleucidarum CCXCIII. Pythes heros numquam prodierat; quaenam illum Laodicea coluerit inquirendum, & an Pythes sit, cuius simula- Pauf. Eliac. crum Lysippus elaboraverat: Corinthium certe, quem Thucydides, Diodorus, Dionysius memorant, haud crediderim.

Supervacaneum non puto, occasione consimilis nostrae Oxoniensem quoque paulisper expendisse inscriptionem. Alia est inter Oxonienses, & quidem praeclara, quae ad hanc accedit pag. 93. itemque pag. 295. & huius generis alia vulgata est in Praefationis ad Gudianas Appendice, sed in qua pura nomina recensentur eorum, qui στατῆρας, hoc est monetas vel paucas vel multas obtulerant, stateres nuncupatas. Quatuor drachmis stater aequivaluit.

1

Postrema pars psephismatis a Dorica Civitate lati.

. . . .
. . . . ΤΟΝΠΑΝΤΑΧΡΟΝΟΝΕΙΔΕ . . . .
. . . . ΜΜΕΝΩΝΜΗΠΟΙΗΣΑΙΑΠΟΛΙΣΚΑΘΩΣΓΕΓΡΑΠ . . .
. . ΟΝΤΑΠΑΝΤΑΕΣΤΩΒΑΘΥΟΥΤΟΥΑΓΗΣΑΝΔΡΟΥΣΩΣΤΡΑΤΟΥ
ΤΟΥΛΑΜΙΣΚΟΥΔΙΑΚΡΙΤΟΥΤΟΥΣΑΘΩΝΟΣΔΑΜΥΛΟΥΤΟΥΔΑΜΥ
ΛΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΤΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥΑΝΔΡΩΝΟΣΤΟΥΣΩΤΙΩ
ΝΟΣΣΤΡΑΤΑΓΟΣΕΥΚΛΕΙΔΗΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΠΡΟΒΟΥΛΟΣΕΥΦΡΑ
ΝΩΡΑΡΧΕΛΑΟΥΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣΑΡΧΙΩΝΑΡΧΙΩΝΟΣΜΑΡΤΥΡΕΣ
ΣΟΣΤΡΑΤΟΣΛΑΜΙΣΚΟΥΑΓΕΜΩΝΤΕΛΕΣΩΝΟΣΑΡΙΣΤΟΜΕ
ΝΗΣΛΕΟΝΤΟΣΧΑΡΜΩΝΑΡΧΑΝΔΡΟΥΑΝΔΡΩΝΣΩΤΙΩΝΟΣΖΕΥ
ΞΙΣΔΩΡΙΩΝΟΣΕΙΣΗΝΕΓΚΕΣΩΣΤΡΑΤΟΣΛΑΜΙΣΚΟΥ

. . . .
. . . *τὸν πάντα χρόνον· εἰ δέ τι τῶν γεγραμμένων μὴ ποιήσαι ἁ πόλις καθὼς γέγραπται, τὰ πάντα ἔστω Βαθύου τοῦ Ἀγησάνδρου, Σωστράτου τοῦ Λαμίσκου, Διακρίτου τοῦ Σάθωνος, Δαμύλου τοῦ Δαμύλου, Πολεμάρχου τοῦ Πολεμάρχου, Ἄνδρωνος τοῦ Σωτίωνος· Στραταγὸς Εὐκλείδης Διονυσίου, Πρόβουλος Εὐφράνωρ Ἀρχελάου, Πολέμαρχος Ἀρχίων Ἀρχίωνος· Μάρτυρες Σώστρατος Λαμίσκου, Ἀγέμων Τελέσωνος, Ἀριστομένης Λέοντος, Χάρμων Ἀρχάνδρου, Ἄνδρων Σωτίωνος, Ζεῦξις Δωρίωνος· Εἰσήνεγκε Σώστρατος Λαμίσκου·*

. . . .
quod si quid eorum quae scripta sunt Civitas non fecerit, sicut scriptum est, sint omnia Bathyi Agesandri filii, Sostrati Lamisci fil. Diacriti Sathonis, Damyli, Damyli, Polemarchi Polemarchi, Andronis Sotionis. Praefectus Euclides Dionysii, Provisor Euphranor Archelai, Polemarchus Archio Archionis. Testes Socrates Lamisci, Agemo Telesonis, Aristomenes Leonis, Charmus Archandri, Andron Sotionis, Zeuxis Dorionis. Intulit in acta Sostratus Lamisci.

2

Frustum marmoreae tabulae.

. . . .
. . . . . Γ Ρ Α Ψ Α Ν Τ . . . .
. . . Ν Δ Ε Τ Α Ν Ε Α Ρ Τ Α Μ . . . . .
. . . Κ Α Δ Ε Μ Η Η Ι Τ Ο Υ Α Γ Ρ Ι Α . .
. . . Α Ι Τ Ω Ν Κ Α Ρ Υ Κ Ω Ν Α Ι Κ Α Κ . .
. . . Ε Τ Α Ρ Τ Α Ι Ο Π Ω Σ Α Ι Π Ε Ρ Κ Α . .
. . . Θ Α Ι Τ Ο Υ Τ Α Ι Κ Α Ι Τ Ι Μ Ω Μ Ε Ν Ο Σ . .
. . . Ι Σ Τ Ο Ι Σ Υ Π Ε Ρ Τ Ω Ν Α Υ Τ Α Ι . . .
. . . Ο Υ Σ Χ Α Ρ Ι Τ Α Σ Α Π Ο Δ Ι Δ Ω . .
. . . Α Ρ Τ Α Ι Τ Ω Ι Τ Ε Π Α Τ Ρ Ι Κ Α . .
. . . Κ Α Ι Α Υ Τ Ο Ι Σ Κ Α Ι Τ Ο Ι Σ . . .
. . . .

Informe hoc fragmentum τῶν καρυκῶν (bellariorum genus) mentionem facit: αἱ πέρκαι quoque, delicati pisces, in eo memorantur. Num *gratias nautae* marmorea epigraphe Dorice cuipiam *reddiderant*, eumque *honoraverant*, quod portorium aliquod remisisset? num Εάρτας nomen fuit?

1

. . . .
Ἐτεάνωρ Μελανθύρω· Οὗτος οἰκιζομένας τᾶς Ἱεραπύτνας ἄκμαζε. Τούτῳ γυνὰ Πύῤῥα, καὶ τέκνα . . . .
Νέων. Μελανθυ . . . . ρος ἔχοι τᾶς . . . . . . νλις.
Ἐτύμα ἀπὸ Μελανθύρω . . . . επαμε γένος Μελανθύρω . . . .

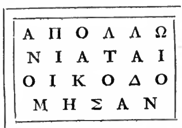
. . . .
ΕΤΕΑΝΩΡΜΕΛΑΝΘΥΡΩ
ΟΥΤΟΣΟΙΚΙΖΟΜΕΝΑΣ
ΤΑΣΙΕΡΑΠΥΤΝΑΣΑΚΜΑ
ΖΕΤΟΥΤ . . . ΓΥΝΑΠΥΡΡΑ
ΚΑΙΤΕΚΝ . . . . . ΝΕΩΝ
ΜΕΛΑΝΘΥ . . . . . ΑΡΟΣ
ΕΧΟΙΤΑΣ . . . . . ΥΛΙΣ
ΕΤΥΜΑΑΠΟΜ . . ΑΑΝΘΥΡΩ
. . ΕΠΑΜΕΓΕΝΟΣΜΕΛΑΝΘΥΡΩ
. . . .

Eteanor Melanthyri filius. Hic floruit cum Hierapytna condita est. Uxor ipsi fuit Pyrrha, & filii . . . . . . Neon. Melanthyrus habeat . . . . . . A Melanthyro Etyma . . . . . . Melanthyri genus . . . . . .

Acephala, & mutila genealogia. Rarissimum quidem, ac historicum monumentum, sed paucis verbis superstes. A Hierapytna condita incipiebatur, antiquissima Cretae civitate, de qua multa erunt dicenda alio loco.

2

Apolloniatae

aedificarunt.

Maximis literis publici olim aedificii titulus. Viginti quinque numerat Apollonias Stephanus.

3

Ἀγαθῇ Τύχῃ. Σμινθεῖ Ἀπόλλωνι, καὶ Ἀσκληπιῷ σωτῆρι, καὶ Μοξυνείταις Κλαύδιος Φλωρώνιος Μακρῖνος Κουράτωρ ἐκ τῶν ἰδίων ἀνέθηκε.

Quod bene vertat. Smintheo Apollini, & Aesculapio Servatori, & Moxynitis Claudius Floronius Macrinus Curator de pecunia sua posuit.

Paucis ab hinc annis vir inclytus Angelus Emius Eques, e Constantinopolitana legatione non sine gloria redux, lapidem hunc a Troicis littoribus attulit, & cum praestantibus aliis mihi dono dedit. Nihil clarius, quam dicatum fuisse Apollini Smintheo, Aesculapio, & epichoriis Diis vel Deabus, quarum appellatio *Moxynitae*. De huiusmodi Diis topicis, ut eos vocat Servius, tradentur multa ubi de Inscriptionum praestantia. Mosyna Phrygiae olim civitas; sed in praesens monuisse sufficiat, quam diversi abierint, qui verterunt *Contubernalibus*, vel *Consanguineis* (vid. Opusc. tom. 15) & *Moxynitas* mire deduxerunt a *σύνειμι*, vel a *σύνναος*, vel a *σύμβωμος*. Nihil magis absonum.

ΑΡΧΕ-

1

ΑΡΧΕΛΑΟΣΔΙΟΝΥΣΙΟΥΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣΤΟΑΓΑΛΜΑ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΥΠΕΡΤΕΕΑΥΤΟΥΚΑΙΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣ
ΚΑΙΤΩΝΤΕΚΝΩΝΚΑΝΗΦΟΡΟΥΣΗΣΔΩΡΟΘΕΑΣ
ΤΗΣΕΑΥΤΟΥΘΥΓΑΤΡΟΣΙΣΙΔΙΕΠΙΙΕΡΕΩΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥΕΠΙ
ΜΕΛΗΤΟΥΔΕΤΗΣΝΗΣΟΥΔΙΟΝΥΣΙΟΥΤΟΥΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣΚΑΙΜΟΣΣΧΙΩΝ sic
ΚΑΙΑΔΑΜΑΣΟΙΑΔΑΜΑΝΤΟΣΑΘΗΝΑΙΟΙ
ΖΑΚΟΡΕΥΟΝΤΟΣΜΑΡΑΘΩΝΟΣΕΠΟΙΟΥΝ

Ἀρχέλαος Διονυσίου Μαραθώνιος τὸ ἄγαλμα ἀνέθηκεν ὑπέρ τε ἑαυτοῦ καὶ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων, κανηφορούσης Δωροθέας τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς Ἴσιδι, ἐπὶ Ἱερέως Δημητρίου τοῦ Δημητρίου Ἀναφλυστίου, Ἐπιμελητοῦ δὲ τῆς νήσου Διονυσίου τοῦ Δημητρίου Ἀναφλυστίου·

Archelaus Dionysii filius Marathonius simulacrum dedicavit pro se ipso, & uxore, & filiis: canistrum Isidi gerente Dorothea eius filia, sub Sacerdote Demetrio Demetrii filio Anaphlystio, Insulae Curatore Dionysio Demetrii filio Anaphlystio.

Διονυσόδωρος καὶ Μοσχίων καὶ Ἀδάμας οἱ Ἀδάμαντος Ἀθηναῖοι, ζακορεύοντος Μαράθωνος, ἐποίουν.

Dionysodorus, & Moschion, & Adamas Adamantis filii Athenienses fecerunt, Marathone Aedituo.

Mirificum profecto fuisse inter recentiores Antiquarios (Opusc. tom. 15) qui inscriptionem hanc funeream putaret, & ἄγαλμα pro sepulcro acciperet. Memorat Tullius Verr. 6. duo signa, *virginali habitu atque vestitu, quae manibus sublatis sacra quaedam more Atheniensium virginum reposita in capitibus sustinebant: Canephorae ipsae vocabantur*. Inscriptionem Cl. Muratorius item dedit, sed ΝΗΕΟΥ scribit pro ΝΗΣΟΥ, & ΕΠΟΛΟΥ, quod tamquam nomen explicat, pro ΕΠΟΙΟΥΝ. Artificum qui Statuam elaboraverant, superesse vides nomina, quod perrarum est.

2

Θεόφιλος Θεοφίλου Ἀντιοχεὺς Μελανηφόρος τὴν κονίασιν τοῦ Παστοφορίου, καὶ τὴν γραφὴν τῶν τε τοίχων καὶ τῆς ὀροφῆς, καὶ τὴν ἔγκαυσιν τῶν θυρῶν, καὶ τοὺς προμόχθους τοὺς ἐν τοῖς τοίχοις, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς σανίδας ἀνέθηκεν Σαράπιδι Ἴσιδι Ἀνούβιδι Ἁρποκράτει ἐπὶ Ἱερέως Σελεύκου τοῦ Ἀνδρονίκου Ῥαμνουσίου.

ΘΕΟΦΙΛΟΣΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΑΝΤΙΟΧΕΥΣΜΕΛΑΝΗ
ΦΟΡΟΣΤΗΝΚΟΝΙΑΣΙΝ
ΤΟΥΠΑΣΤΟΦΟΡΙΟΥ
ΚΑΙΤΗΝΓΡΑΦΗΝΤΩΝ
ΤΕΤΟΙΧΩΝΚΑΙΤΗΣ
ΟΡΟΦΗΣ ΚΑΙΤΗΝΕ..
ΚΑΥΣΙΝΤΩΝΘΥΡΩΝ
ΚΑΙΤΟΥΣΠΡΟΜΟΧΘΟΥ...
ΤΟΥΣΕΝΤΟΙΣΤΟΙΧΟΙ...
ΚΑΙΤΑΣΕΠΑΥΤΟΙΣΣΑΝΙ..
ΑΝΕΘΗΚΕΝΣΑΡΑΠΙΔΙΙ...
ΑΝΟΥΒΙΔΙΑΡΠΟΚΡΑΤΕ..
ΕΠΙΙΕΡΕΩΣΣΕΛΕΥΚΟΥ
ΤΟΥΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ
ΡΑΜΝΟΥΣΙΟΥ

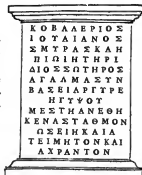
Theophilus Theophili filius Antiochenus Melanophorus tectorium Pastophorii, picturasque tum parietum, tum laquearis, & portarum picturam encausticam, & paxillos, qui ad parietes sunt, & tabulas ipsis superpositas dicavit Sarapidi, Isidi, Anubidi, Harpocrati, sub Sacerdote Seleuco Andronici filio Rhamnusio.

De praeclaro hoc lapide, ut & de aliis huius Musei pluribus multa occurrent dicenda, ubi de Inscriptionum praestantia. Edidit primo Petrus Bembus in Epistolis Italicis tom. 2. deinde Scri-

 ptores

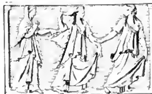
ptores sex, sed neutiquam integre, & nondum ad amussim redditam: sine versione Gruterus LXXXIV. 3. In ea neque ΕΚΑΥΣΙΝ, neque ΕΛΑΣΙΝ legas, ut eruditis viris placuisse video in *Corrigendis* Gruterianis. E ad versus septimi finem spectatur, ubi litera una evanuit, ut aliae quaedam ad extremitates. Constat propterea legendum ΕΓΚΑΥΣΙΝ, quam vocem pro ἐγκαυςικῶν accipio. Plinius lib. 35. c. 11. *Encausto pingendi duo fuisse antiquitus genera*, docet. Aegre qui lapides non vidit, de proba eorum lectione iudicium reddet.

Κόϊντος Βαλέριος Ἰουλιανὸς Σμυρναῖος Ἀσκληπιῷ ἰητρῷ Διὸς σωτῆρος ἄγαλμα σὺν βάσει ἀργυρέῃ γύψῳ μεςῇ ἀνέθηκεν ἄςαθμον, ὡς εἴη καὶ ἀτείμητον, καὶ ἄχραντον.

Quintus Valerius Iuliaous Smyrnaeus Aesculapio Medico Iovis Servatoris simulacrum cum basi argentea gypso repleta dedicavit, imponderatum, ut esset ioaestimatum, & intactum.

Ionice inscriptio loquitur ut pote Smyrnaea: a summo ad imum in stylobate per quam exiguo insculpta. Vestigium extat, in quo Iovis icuncula institit cum basi sua: ad utrumque latus Aquila efficta est *trisulcis Ignibus armata*. Dolendum est, ad hanc usque diem non innotuisse, singularem enim, & praeclaram affert notitiam: argentea nempe & aurea donaria, quae Templis inferebantur, ad Sacerdotum, ministrorumque surreptiones arcendas, praecavendasque fraudes, receptum fuisse ut penderentur, atque aestimarentur: pretium autem, & pondus authenticis tabulis procul dubio consignabantur. Mire congruit, quod apud Prophetam Baruch VI. 9. legitur. *Subtrahunt sacerdotes ab eis aurum, & argentum, & erogant illud in semetipsos*. Et inferius v. 32: *Vestimenta eorum auferunt sacerdotes, & vestiunt uxores suas, & filios suos*. At Quintus Iulianus noster vel superstitione tactus, vel donarium suum detrimenti quicquam passurum timens, si argentum ab alia materia segregaretur, ut pendi & aestimari posset, argenteam, quam dicabat basim, minime solidam esse, sed gypso repletam declaravit, aestimationemque, ac ponderationem inhibuit, ut servaretur incontaminata, & intacta. Latinum verbum *imponderatum* ad Graeci imitationem effinxi: *fabricemur si opus erit verba*, inquit Tullius. Ἄςαθμον videre non memini apud Scriptorem ullum; at habetur ἔνςαθμος *iusti ponderis*.

ΘΕΟΙΣ

ΘΕΟΙΣ ΠΑΤΡΙΟΙΣ
ΚΑΙ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ

Π̄ ΛΙΚΙΝΙΟΣ Π̄ῩΛΙΜ̄ ΠΡΕΙΣΚΟΣ
ΙΟΥΟΥΕΝΤΙΑΝΟΣΑΡΧΙΕΡΕΥΣΔΙΑ
ΒΙΟΥ ΤΛΣΚΑΤΑΛΥΣΕΙΣΤΟΙΣΑΠΟΤΗΣ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣΕΠΙΤΑΙΣΘΜΙΑΠΑΡΑΓΕΙΝΟ
ΜΕΝΟΙΣΑΘΛΗΤΑΙΣΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ
ΟΑΥΤΟΣΚΑΙΤΟΠΑΛΑΙΜΟΝΙΟΝΣΥΝΤΟΙΣ
ΠΡΟΣΚΟΣΜΗΜΑΣΙΝ ΚΑΙΤΟΕΝΑΓΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΑΙΤΗΝΙΕΡΑΝΕΙΣΟΔΟΝΚΑΙΤΟΥΣΤΩΝ
ΠΑΤΡΙΩΝΘΕΩΝΒΩΜΟΥΣΣΥΝΤΩΠΕΡΙ
ΒΟΛΩΚΑΙΠΡΟΝΑΩ ΚΑΙΤΟΥΣΕΝΚΡΙΤΗΡΙ
ΟΥΣΟΙΚΟΥΣ ΚΑΙΤΟΥΗΛΙΟΥΤΟΝΝΑΟΝΚΑΙΤΟ
ΕΝΑΥΤΩΑΓΑΛΜΑ ΚΑΙΤΟΝΠΕΡΙΒΟΛΟΝ ΤΟΝΤΕ
ΠΕΡΙΒΟΛΟΝΤΗΣΙΕΡΑΣΝΑΠΗΣ ΚΑΙΤΟΥΣΕΝΑΥΤΗ
ΝΑΟΥΣΔΗΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙΚΟΡΗΣ ΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ
ΚΑΙΑΡΤΕΜΙΔΟΣΣΥΝΤΟΙΣΕΝΑΥΤΟΙΣΑΓΑΛ
ΜΑΣΙΝ ΚΑΙΠΡΟΣΚΟΣΜΗΜΑΣΙΝ ΚΑΙΠΡΟΝΑΟΙΣ
ΕΚΤΩΝΙΔΙΩΝΕΠΟΙΗΣΕΝ ΚΑΙΤΟΥΣΝΑΟΥΣ
ΤΗΣΕΥΕΤΗΡΙΑΣ ΚΑΙΤΗΣΚΟΡΗΣ ΚΑΙΤΟΠΛΟΥ
ΤΩΝΕΙΟΝ ΚΑΙΤΑΣΑΝΑΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙΤΑΑΝΑΛΗΜ
ΜΑΤΑΥΠΟΣΕΙΣΜΩΝ ΚΑΙΠΑΛΑΙΟΤΗΤΟΣΔΙΑ
ΛΕΛΥΜΕΝΑΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕΝ ΟΑΥΤΟΣΚΑΙ
ΤΗΝΣΤΟΑΝΤΗΝΠΡΟΣΤΩΣΤΑΔΙΩΣΥΝ
ΤΟΙΣΚΕΚΑΜΑΡΩΜΕΝΟΙΣΟΙΚΟΙΣΚΑΙΠΡΟΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΣΙΝΥΠΕΡΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑΣ

ΑΝΕΘΗΚΕΝ

ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ Π̄ΛΙΚΙΝΙΟΥ ΠΡΕΙΣΚΟΥ
ΕΑΝΜΟΙΠΩΛΗΣΗΤΕΤΗΣΛΕΓΟΥΜΕΝΗΣΡΗΓΛΙΑ
. . . .

Θεοῖς

Θεοῖς Πατρίοις καὶ τῇ Πατρίδι

Πούβλιος Λικίνιος Πουβλίου ὑὸς ἐκ τῆς Αἰμιλίας Πρεῖσκος Ἰουουεντιανὸς Ἀρχιερεὺς διὰ βίου τὰς καταλύσεις τοῖς ἀπὸ τῆς οἰκουμένης ἐπὶ τὰ Ἴσθμια παραγεινομένοις Ἀθληταῖς κατεσκεύασεν. Ὁ αὐτὸς ϗ τὸ Παλαιμόνιον σὺν τοῖς προσκοσμήμασιν, ϗ τὸ ἐναγιστήριον, καὶ τὴν ἱερὰν εἴσοδον, ϗ τοὺς τῶν πατρίων θεῶν βωμοὺς σὺν τῷ περιβόλῳ, καὶ προνάῳ, ϗ τοὺς ἐνκειτηρίους οἴκους, ϗ τοῦ Ἡλίου τὸν ναὸν, ϗ τὸ ἐν αὐτῷ ἄγαλμα, ϗ τὸν περίβολον· τόντε περίβολον τῆς ἱερᾶς νάπης, ϗ τοὺς ἐν αὐτῇ ναοὺς Δήμητρος, καὶ Κόρης, ϗ Διονύσου, ϗ Ἀρτέμιδος σὺν τοῖς ἐν αὐτοῖς ἀγάλμασιν, ϗ προσκοσμήμασιν, ϗ προνάοις ἐκ τῶν ἰδίων ἐποίησεν· Καὶ τοὺς ναοὺς τῆς Εὐετηρίας, ϗ τῆς Κόρης, ϗ τὸ Πλουτώνειον, ϗ τὰς ἀναβάσεις, ϗ τὰ ἀναλήμματα ὑπὸ σεισμῶν, ϗ παλαιότητος διαλελυμένα ἐπεσκεύασεν· Ὁ αὐτὸς ϗ τὴν στοὰν τὴν πρὸς τῷ σταδίῳ σὺν τοῖς κεκαμαρωμένοις οἴκοις, ϗ προσκοσμήμασιν ὑπὲρ ἀγορανομίας ἀνέθηκεν.

Dis Patriis, & Patriae

P. Licinius P. F. Aemilia Priscus Iuventianus, Pontifex perpetuus Athletis, qui ab orbe universo ad Isthmicos ludos conveniunt, extruxit. Idem & Palaemonis aedem cum ornamentis, & sacrificiorum locum, & sacrum aditum, & patriorum Deorum aras, cum septo, & vestibulo, & iudiciales domos, & Solis Templum, & simulacrum quod in ipso est, & septum: septum quoque sacri luci, & Templa, quae in ipso sunt Cereris, & Proserpinae, & Bacchi, & Dianae cum simulacris, quae in ipsis sunt, & ornamentis additis, & vestibulis pecunia sua fecit: Templa etiam Abundantiae, & Proserpinae, & Plutonis fanum, & gradus, & fastigia terraemotibus, & vetustate labefactata instauravit: idem etiam porticum stadio proximam cum concameratis domiciliis, cumque ornamentis adiectis pro Aedilitate dedicavit.

Ὑπόσχεσις Πουβλίου Λικινίου Πρείσκου

Ἐάν μοι πωλήσητε τῆς λεγομένης Ῥήγλια . . . .

Promissio P. Licinii Prisci

Si mihi vendideritis eius quae Reglia dicitur . . . .

Eruditus Sponius, qui hoc marmor in Isthmo Corinthiaco vidit, & exscripsit, initium secundi monumenti, sub terra tunc forte latentis, non attulit. Minus recte in eius versione περίβολος redditur *hortus*, & ὑπὲρ ἀγορανομίας *ob fori utilitatem*. Misc. p. 306. Ἀναλήμματα, quae apud ipsum *repositoria*, in hac versione *fastigia* sunt. Vocis exemplum non nisi apud LXX interpretes afferunt Lexica in Paralipomenis, & Ecclesiastici L. 2. ubi ἀνάλημμα ὑψηλὸν *sublime fastigium*. At quae Priscus aedificaverat, forte Solaria horologia fuere, nam Ptolemaeus περὶ τοῦ ἀναλήμματος librum scripsit, quem Romae emisit Commandinus, hoc est de horologio Solario. Vitruvius l. 9. c. 4. *Umbrarum enim aequinoctialium magnitudinibus designantur analemmatum formae*.

ΟΔΑΜΟΣΟΤΩΝΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ
ΜΑΡΚΟΝΑΓΡΙΠΠΑΝΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΟΝΑΥΤΟΥΠΑΤΡΟΝΑΚΑΙΣΩΤΗΡΑ
ΘΕΟΙΣ

Ὁ δᾶμος ὁ τῶν Κορκυραίων Μάρκον Ἀγρίππαν Αὐτοκράτορα τὸν αὐτοῦ πάτρονα καὶ σωτῆρα Θεοῖς·

Populus Corcyraeorum Marcum Agrippam Imperatorem, patronum ac servatorem suum Diis commendat.

Versionem improbare videtur Cicero Verr. 4. *eum non solum patronum ipsius insulae, sed etiam Sotera inscriptum vidi Syracusis: hoc quantum est? ita magnum, ut Latino uno verbo exprimi non possit: est nimirum Soter qui salutem dedit*. Tuebitur me tamen idem Cicero, qui se *urbis Servatorem* a Senatu iudicatum in oratione pro domo sua professus est.

ΣΕ-

1

. . . .
Σ Ε Β Α Σ Τ Η Ν Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ
Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ
. . . Μ Η Τ Ε Ρ Α Ν . . .
. . . .

. . . .
Auguſtam Tiberii Caeſaris Auguſti
. . matrem . . . . .

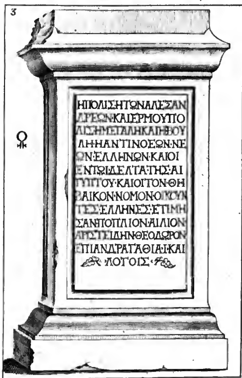
Liviae Druſillae honori dicata, Auguſti uxoris, & Tiberii ex Ti. Claudio Nerone matris. Eam in monumento alio nullo Tiberii matrem dictam videre memini.

2

Α Π Ο Λ Ι Σ Γ Ε Ρ Μ Α Ν Ι Κ Ο Ν Κ Α Ι Σ Α Ρ
Τ Ι Β Ε Ρ Ι Ο Υ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ Υ Ι Ο Ν
Σ Ε Β Α Σ Τ Ο Υ Κ Α Ι Σ Α Ρ Ο Σ
Υ Ι Ω Ν Ο Ν Υ Π Α Τ Ε Υ Ο Ν Τ Α
Θ Ε Ο Ι Σ

Α πόλις Γερμανικὸν Καίσαρα Τιβερίου Καίσαρος υἱὸν Σεβαστοῦ Καίσαρος υἱωνὸν ὑπατεύοντα Θεοῖς·

Civitas Germanicum Caeſarem Tiberii Caeſaris nepotem, Conſulatum gerentem Diis commendat.

H τό·

Η πόλις ἡ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ Ἑρμούπολις ἡ μεγάλη, καὶ ἡ βουλὴ ἡ Ἀντινοέων νέων Ἑλλήνων, καὶ οἱ ἐν τῷ Δέλτα τῆς Αἰγύπτου, καὶ οἱ τὸν Θηβαϊκὸν νομὸν οἰκοῦντες Ἕλληνες ἐτίμησαν Πόπλιον Αἴλιον Ἀριστείδην Θεόδωρον ἐπὶ ἀνδραγαθίᾳ, καὶ λόγοις·

Alexandrinorum Civitas, & Hermopolis magna, & Concilium Antinoitarum novorum Graecorum, & Graeci in Aegypti Delta, atque in Thebaico Nomo degentes Publio Aelio Aristidi Theodoro ob probitatem, ac eloquentiam.

Eximia haec epigraphe, quam eximius item & omni praeconio maior Marcus Contarenus Eques mihi dono dedit, Aelii Aristidis honori dicata fuit, cuius eloquentiae tot supersunt monumenta pluries vulgata. Nomen habetur hic *σὺν ἅπασι τοῖς περὶ αὐτὸ*, ut in quarto ex *sacris Sermonibus* eiusdem dicitur. In eodem videmus, cur
ed. O. primo Aristidis nomini illud Theodori accesserit:
xon. I. *ὁ γὰρ Θεόδωρος ἐπιθεῖν μοι τὴν ἀρχὴν ἐγένετο·* deinde:
p. 342. *πρὸς τῷ ἀρχείῳ τὸν Θεόδωρον προσέθετο·* Sed marmor
34-37. praenomen quoque profert, quod ignorabatur. Libertum putabimus, si praenomen ac gentilitium cum Graeco cognomine respicimus: sed ab iis etiam, qui servitutem numquam servierant, adscita quandoque fuisse Romana nomina, M. Julius Cottius Regis Donni filius in Arcu Secusino patefacit, & M. Antonius Tarcondimotus in Ci-
lib. 4 licia Rex e numismate, & C. Julius Masinissae
c. 6. filius apud Vitruvium. Credibile est in Adriani obsequium Aristidem has appellationes sumpsisse. Ad eum perhonorifica hac inscriptione decorandum Graeci per universam ferme Aegyptum sparsim degentes unanimes conspirarunt. Alexandrini, Hermopolitae, Antinoitae, Nomus Thebaicus, Aegyptium Delta in alio nullo monumento consignantur, & nobile aliquando argumentum suppeditabunt. Erudito volumini materiem haec inscriptio iam praebuit, quod Cl. Ioseph Bartolus nuper in lucem protulit.

Inscriptionis huius ipsissimam vides ac in marmore est, literarum speciem, & formam. Smyrnae post Augustea tempora insculptos scripturae modo huic valde similes plures lapides contrectavi. Non defuere & in regionibus haud multum dissitis, qui literas lineolis aliis adiectis ut pulchriores, aque ornatiores redderent, deformarent. Eadem prorsus ambitio, tentamen idem literas illas decimotertio, & magis decimoquarto integro seculo in Italia protulit, lapidibusque infixit, quas Gothicas appellamus. At ex eiusmodi Graecarum illius tractus inscriptionum facie non unus aliquando subortus error est. Erudita opella Aquis Sextiis an. 1733 typis est data, quae Ω literam in Greco titulo ita semper effingit ♀. Affertur inscriptio denuo in Novo Thesauro, additurque. *Quod heic praecipue animadvertendum est, 1336.*
Graecorum omega per omicron effertur, sed Crucicula 6.
subtus ducta. Verumtamen Crux ibi nulla oculis testibus meis: subtiliores lineae oculos fefellerunt. En tibi Smyrnaeum omega ad latus praesentis monumenti depictum, cuius inferior ornatus in lapide minus conspicuo, & aliquantulum detrito pro Crucis signo est habitus.

Α πόλις Νειραν ...
Ἀλέξα ἱερασαμένην
ἀρετῆς ἕνεκεν Θεοῖς·

Civitas Neiran... Alexae filiam sacra procurantem virtutis gratia Diis commendat.

Α ΠΟ-

ΑΠΟΛΙΣΑΤΩΝΑΡΓΕΙ
ΩΝΤ̄ΣΤΑΤΙΛΙΟΝΛΑΜ
sic ΠΡΙΟΥΥΟΝΤΙΜΟΚΡΑΤΗ
ΜΕΜΜΙΑΝΟΝΠΕΡΣΕΟΣΚΑΙ
ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝΑΠΟΓΟΝΟΝ
ΤΟΝΕΛΛΑΔΑΡΧΑΝΚΑΙΑΡΧΙ
ΕΡΕΑΔΙΑΒΙΟΥΤΩΝΕΛΛΑΝΩΝ
ΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑΤΩΝΑΧΑΙ
ΩΝΤ̄ΑΓΩΝΟΘΕΤΑΝΗΡΑΙ
ΩΝΚΑΙΝΕΜΕΙΩΝΚΑΙΣΕΒΑ
ΣΤΕΙΩΝΚΑΙΝΕΜΕΙΩΝΚΑΙΑΝ
ΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΑΡΓΕΙΚΑΙΑΝ
ΤΙΝΟΕΙΩΝΕΝΜΑΝΤΙΝΕΙΑ
ΚΑΙΑΣΚΛΑΠΕΙΩΝΕΝΕΠΙ
ΔΑΥΡΩΚΑΙΑΜΦΙΚΤΥΟΝΑΚΑΙ
ΕΛΛΑΔΑΡΧΑΝΑΜΦΙΚΤΥΟΝΩΝ
ΚΑΙΠΑΝΕΛΛΗΝΑΚΑΙΕΛΛΗΝΟ
ΤΑΜΙΑΝΚΑΙΑΓΟΡΑΝΟΜΗΣΑΝΤΑ
ΚΑΙΣΤΡΑΤΗΓΗΣΑΝΤΑΤΡΙΣΚΑΙΤΑ
ΜΙΕΥΣΑΝΤΑΚΑΙΠΡΕΣΒΕΥΣΑΝ
ΤΑΥΠΕΡΤΕΤΑΣΠΑΤΡΙΔΟΣ
ΚΑΙΤΩΝΕΛΛΑΝΩΝΠΡΟΣΤΕ
ΤΑΝΣΥΝΚΛΗΤΟΝΚΑΙΠΡΟΣΒΑ
sic ΣΙΛΕΑΣΚΑΙΤΑΛΛΑΑΚΑΙΛΟΓΟ
ΓΟΙΣΚΑΙΕΡΓΟΙΣΠΟΛΕΙΤΕΥΣΑ
ΜΕΝΟΝΑΡΙΣΤΑΚΑΙΦΙΛΟΤΕΙΜΟΤΑ
ΤΑΑΡΕΤΑΣΕΝΕΚΑ

Α πόλις ά τῶν Α'ργείων Τίτον Στατίλιον Λαμπρίυ ὑιὸν Τιμοκράτη Μεμμιανὸν, Περσέος καὶ Διοσκόρων ἀπόγονον, τὸν ἑλλαδάρχαν, καὶ ἀρχιερέα διὰ βίου τῶν Ε'λλάνων, ϛρατηγήσαντα τῶν Α'χαιῶν, τὸν ἀγωνοθέταν Η'ραίων, καὶ Νεμείων, καὶ Σεβαστείων, καὶ Νεμείων, καὶ Α'ντινοείων ἐν Α'ργει, καὶ Α'ντινοείων ἐν Μαντινείᾳ, καὶ Α'σκλαπείων ἐν Ε'πιδαύρῳ, καὶ Α'μφικτυόνα, καὶ ἑλλαδάρχαν Α'μφικτυόνων, καὶ πανέλληνα, καὶ ἑλληνοταμίαν καὶ ἀγορανομήσαντα, καὶ ϛρατηγήσαντα τρὶς, καὶ ταμιεύσαντα, καὶ πρεσβεύσαντα ὑπέρ τε τᾶς πατρίδος, καὶ τῶν Ε'λλάνων πρός τε τὰν Σύνκλητον, καὶ πρὸς Βασιλέας, καὶ τὰ ἄλλα καὶ λόγοις καὶ ἔργοις πολιτευσάμενον ἄριϛα καὶ φιλοτειμότατα, ἀρετᾶς ἕνεκα·

Argivorum Civitas Titum Statilium Lampriae filium Timocratem Memmianum a Perſeo, & a Caſtore ac Polluce oriundum, Helladarcham, & Pontificem Graecorum perpetuum, Achaeorum Praetura functum, Agonothetam ludorum Iunoniorum, & Nemeaeorum, & Auguſtalium, & Nemeaeorum, ac Antinoiorum Argis, & Antinoiorum Mantineae, & Aeſculapeiorum Epidauri, & Amphictyonem, & Helladarcham Amphictyonum, & Panellenen, & Graecorum aerario praefectum, & Aedilis, ac Praetoris ter, & Quaeſtoris, Legatique pro patria, & pro Graecis ad Senatum, atque ad Imperatores, aliiſque publicis muneribus cùm ſermone tùm re optime, atque honorificentiſſime functum ob virtutem honorat.

Ab eximio hoc marmore plura diſcimus, quae Deo favente aliquando perſequar. Edidi quidem olim, poſtquam in Muſeo dedicaſſem, ut oſtenderem, cum Romani Imperii civitates, & populi Romam legatos mitterent, non ad Imperatores tantum, ſed & ad Senatum eos mittere profeſſos fuiſſe. E *Verona Illuſtrata* in *Novum Theſaurum* inſcriptio commigravit, ſed neſcio quo paroramate *in Civitate Argos* dicatur eſſe, a Civitate enim Argo Venetias duobus retro ſeculis iam delatam Antonius Mocenicus Eques, quovis praeconio maior mihi dono dedit. Neſcio pariter cur verſionis meae ludi *Iunonii* (Η'ραίων) in *Ionios* tranſierint, quos numquam audivimus. Pollux l. 1. c. 1. Η'ρας Η'ραια, hoc eſt *Iunonis Iunonia*. Plutarchus in Lyſandro: Σάμιοι δὲ τὰ παρ' αὐτοῖς Η'ραῖα Λυσάνδρια καλεῖν ἐψηφίσαντο. *Samii quae apud ipſos Iunonia vocabantur, Lyſandria in poſterum decreverunt appellari.*

. . . .

ΕΠΙΤΑΠΡΟΕΙΡΗΜΕΝΑΕΤΗΔΥΟΘΑΛ
ΛΟΥΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΗΝΠΕΡΙΤΟΥΤΩΝ
ΑΝΑΓΡΑΦΗΝΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΣΧΑΡΙΝ
ΕΙΣΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΚΑΤΑΚΕΧΩΡΗΚΕΝΦΙ
ΛΟΤΙΜΙΑΣΕΝΕΚΕΝΚΑΙΤΗΣΛΟΙΠΗΣΕ
ΠΙΜΕΛΕΙΑΣΗΣΕΧΩΝΔΙΕΤΕΛΕΣΕΝΕΙΣ
ΑΥΤΟΥΣΠΑΛΑΙΝΤΕΕΙΣΤΟΚ̄ Ϛ̄ΚΑΙΞ̄Κ̄
LΚΑΙΗ̄Κ̄LΑΞΙΩΘΕΙΣΥΠΕΜΕΙΝΕΓΥ
ΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΙΚΑΙΤΗΝΑΡΜΟΞΟΥΣΑΝΕΥ
ΤΑΞΙΑΝΑΥΤΟΣΤΕΣΥΝΕΤΗΡΗΣΕΝΚΑΙ
ΤΟΥΤΟΠΟΥΚΑΙΤΩΝΑΛΕΙΦΟΜΕΝΩΝΕ
ΚΤΕΝΕΣΤΕΡΟΝΚΑΙΦΙΛΟΤΙΜΟΤΕΡΟΝΕΤΙ
ΠΟΛΛΩΙΠΡΟΕΣΤΑΤΗΣΕΝΤΟΥΣΤΕΤΩΙ
ΕΡΜΗΙΚΑΙΗΡΑΚΛΕΙΤΙΘΕΜΕΝΟΥΣΥΠΕΡ
ΤΟΥΒΑΣΙΛΕΩΣΓΥΜΝΙΚΟΥΣΑΓΩΝΑΣ
ΣΥΝΕΥΚΟΣΜΩΝΚΑΤΑΤΗΝΑΥΤΟΥΔΥ
ΝΑΜΙΝΚΑΙΙΔΙΑΝΕΚΤΙΘΕΙΣΑΘΛΑΤΑ
ΚΑΘΗΚΟΝΤΑΤΟΙΣΑΓΩΝΙΞΟΜΕΝΟΙΣ
ΕΦΟΙΣΘΕΩΡΟΥΝΤΟΚΟΙΝΟΝΠΑΣΑΝ
ΠΡΟΘΥΜΙΑΝΚΑΙΣΠΟΥΔΗΝΕΝΔΕΙΚΝΥΜΕ
ΝΟΝΑΥΤΟΝΥΠΕΡΤΟΥΤΟΠΟΥΣΤΕΦΑΝΟΥΣ
ΥΕΧΡΥΣΟΥΣΠΕΡΙΤΕΘΕΙΚΕΝΚΑΙΓΡΑΠΤΗ
ΤΕΤΙΜΗΚΕΝΕΙΚΟΝΙΒΑΤΩΝΑΦΙΛΩΝΟΣ
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΣΑΝΤΑΤΟΥΤΡΙΤΟΝΚΑΙΤΕ
ΤΑΡΤΟΝΚΑΙΠΕΜΠΤΟΝΕΞΗΣΚΑΙΤΗΝΕΝ
ΤΩΙΠΡΟΔΕΔΗΛΩΜΕΝΩΙΧΡΟΝΩΙΤΟΝΝΕ
ΩΝΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝΕΥΣΧΗΜΟΝΑΤΕΚΑΙ
ΥΡΕΠΟΥΣΑΝΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΝΔΕΔΟΧΘΑΙΔΕ
ΚΑΙΝΥΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥΤΟΝΕΠΙΤΟΥΤΟΙΣ
ΚΑΙΠΡΟΣΕΠΙΣΤΕΦΑΝΩΣΑΙΠΑΛΙΝΧΡΥΣΩΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΙΚΑΙΤΟΥΣΜΕΝΧΡΥΣΟΥΣΣΤΕΦΑ
ΝΟΥΣΕΙΣΑΛΕΥΚΩΜΑΚΑΤΑΧΩΡΗΣΑΙΤΟΔΕΔΟ
ΓΜΑΤΟΔΕΑΝΑΓΡΑΨΑΙΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΙ
ΝΗΝΚΑΙΑΝΑΘΕΙΝΑΙΕΝΤΩΙΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑ
ΤΩΙΤΟΠΩΙΤΟΥΓΥΜΝΑΣΙΟΥΠΡΟΣΑΞΙΩΣΑΙ
ΔΕΑΥΤΟΝΚΑΙΕΙΣΤΟΘ̄Κ̄LΕΤΙΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ
ΣΑΙΔΙΟΤΙΤΟΥΤΟΠΡΑΞΑΣΕΣΤΑΙΠΑΣΙΤΟΙΣ
ΑΛΕΙΦΟΜΕΝΟΙΣΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣ

Ἔδοξε

Ε῎δοξε τοῖς Α᾿λειφομένοις· Ε᾿πειδὴ Βάτων Φίλωνος πρότερον μὲν ἐπ᾿ ἔτη δύο προχειρισθεὶς Γυμνασίαρχος, προεςάτησεν ἐνδόξως καὶ καταξίως αὐτοῦ καὶ τῆς τῶν Α᾿λειφομένων προαιρέσεως τοῦ Γυμνασίου· ἀνθ᾿ ὧν τὸ κοινὸν εὐδοκημήσαντα ἐςεφάνωσεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ προειρημένα ἔτη δύο θαλλοῦ ςεφάνῳ, καὶ τὴν περὶ τούτων ἀναγραφὴν ὑπομνήματος χάριν εἰς τὸ Γυμνάσιον κατακεχώρηκεν φιλοτιμίας ἕνεκεν καὶ τῆς λοιπῆς ἐπιμελείας ἧς ἔχων διετέλεσεν εἰς αὐτούς· πάλιν τε εἰς το Κ̄ Ϛ̄, καὶ Ξ̄ Κ̄ L καὶ Η̄ Κ̄ L ἀξιωθεὶς, ὑπέμεινε γυμνασιαρχῆσαι, καὶ τὴν ἁρμόζουσαν εὐταξίαν αὐτός τε συνετήρησεν, καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν Α᾿λειφομένων ἐκτενέςερον καὶ φιλοτιμότερον ἔτι πολλῷ προεςάτησεν· τούς τε τῷ Ε᾿ρμῇ καὶ Η῾ρακλεῖ τιθεμένους ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως γυμνικοὺς ἀγῶνας συνευκοσμῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ δύναμιν, καὶ ἰδίαν ἐκτιθεὶς ἆθλα τὰ καθήκοντα τοῖς αγωνιζομένοις. Ε᾿φ᾿ οἷς θεωροῦν τὸ κοινὸν πᾶσαν προθυμίαν καὶ σπουδὴν ἐνδεικνύμενον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ τόπου, ςεφάνους τε χρυσοὺς περιτέθεικεν, καὶ γραπτῇ τετίμηκεν εἰκόνι Βάτωνα Φίλωνος γυμνασιαρχήσαντα τὸ τρίτον καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον ἑξῆς, καὶ τὴν ἐν τῷ προδεδηλωμένῳ χρόνῳ τῶν νέων προςασίαν εὐσχήμονά τε καὶ πρέπουσαν ποιησάμενον. Δεδόχθαι δὲ καὶ νῦν ἐπαινέσαι τε αὐτὸν ἐπὶ τούτοις, καὶ προσεπιςεφανῶσαι πάλιν χρυσῷ ςεφάνῳ, καὶ τοὺς μὲν χρυσοὺς ςεφάνους εἰς λεύκωμα καταχωρῆσαι, τὸ δὲ δόγμα τόδε ἀναγράψαι εἰς ςήλην λιθίνην, καὶ ἀναθεῖναι ἐν τῷ ἐπιφανεςάτῳ τόπῳ τοῦ Γυμνασίου· προσαξιῶσαι δὲ αὐτὸν καὶ εἰς τὸ Θ̄ Κ̄ L ἔτι γυμνασιαρχῆσαι· διότι τοῦτο πράξας ἔςαι πᾶσι τοῖς Α᾿λειφομένοις κεχαρισμένος.

Visum est Athletis. Quoniam Bato Philonis filius, primo quidem in annos duos Gymnasiarchus constitutus, honorifice, & cùm pro sua, tùm pro eligentium Athletarum dignitate Gymnasio praefuit; qua de causa commendatum per annos supradictos duos illum oleagina corona Commune coronavit, necnon memoriae gratia Inscriptionem hac de re in Gymnasio permisit, propter honoris amorem, studiumque, quod erga ipsos retinuit. Rursus autem rogatus ad annos vigesimum sextum, & vigesimum septimum, & vigesimum octavum Gymnasiarchi munus subire non recusavit, decentemque servavit disciplinam, & loco, Athletisque multo adhuc propensius, ac magnificentius praesedit; & gymnica certamina pro Imperatore Mercurio, & Herculi exhibita pro viribus condecoravit, proprioque sumptu congrua praemia certantibus proposuit. Propterea sedulitatem eius, & affectionem in locum eximiam Collegium perspiciens, coronas aureas obtulit, pictaque imagine Batonem Philonis F. honoravit; qui tertium, & quartum & quintum consequenter Gymnasiarchi munere functus est, & antedicto tempore honeste ac praeclare iuniotibus praesedit. Placuit autem nunc quoque ipsum collaudare de his, coronamque auream rursum superaddere, aureasque coronas in album referre; itemque ut praesens decretum marmoreo inscribatur cippo, & in maxime conspicuo Gymnasii loco statuatur: illum insuper obsecrare, ut & in annum vigesimum nonum Gymnasio praeesse velit, quoniam id praestans Athletis omnibus rem gratissimam faciet.

Inscriptionem hanc, quam Scaliger de Emend. p. 483. *numquam satis laudatam* vocat, marmoris porphyretici servat tabula, cui sex priores versus abscissi. Integra apud Gruterum, pag. 327. sed quibusdam mendis admixtis. Vide quae de illa in Graecorum Siglorum recensione disseruimus. Versionem construere oportuit novam.

1

. . . .

. . ΑΥΡΧΑΡΜΟΝΦΙΛΑΔΕΛΦΕΑΚΑΙ

sic ΚΑΙΝΕΙΚΟΜΗΔΕΑΚΑΙΑΘΗΝΑΙΟΝ

ΚΑΙΩΔΟΝΠΑΡΑΔΟΞΟΝΠΕΡΙΟ

ΔΟΝΕΙΚΗΝΣΤΕΦΑΝΩΘΕΝΤΑΙΕ

ΡΟΥΣΑΓΩΝΑΣΤΟΥΣΑΠΟΤΗΣΟΙΚΟΥ

sic ΜΕΝΗΣΠΑΝΠΑΣΑΠΟΚΑΠΕΤΩΛΕΙ

ΩΝΕΩΣΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣΤΗΣΣΥΡΙΑΣ

. . . .

.. Αὐρήλιον Χάρμον Φιλαδελφέα, καὶ Νεικομηδέα, καὶ Ἀθηναῖον, καὶ Ὠδὸν Παράδοξον Περιοδονείκην στεφανωθέντα ἱεροὺς ἀγῶνας τοὺς ἀπὸ τῆς οἰκουμένης πάντας ἀπὸ Καπετωλείων ἕως Ἀντιοχείας τῆς Συρίας.

. . . .

.. Aurelium Charmum Philadelphensem, & Nicomedensem, & Atheniensem, & Cantorem Paradoxum, Periodonican, in sacris certaminibus coronatum, quotquot ubicumque terrarum a Capitolinis usque ad Antiochiam Syriae celebrantur.

Athleticis egregie a Falconerio illustratis haec quoque adiungenda erit. Tres urbes Athletam hunc civitate donaverant. Περίοδον νίκα Photius (Cod. 9.) in Phlegonte Tralliano. Periodonica proprie dicebatur, qui periodum in ludis confecerat; hoc est Pythia, Isthmia, Nemaea, Olympia vicerat, ut Festus docet in *Periodus*. Zonaras tamen Neronem (Annal. L. 11.) ἵνα καὶ Περιοδονίκης diceretur, non haec ait egisse, sed saltu, cythara, buccina, & Tragica persona contendisse. Charmus noster praeter caetera Ὠδὸς etiam incredibili excellentia fuit, qua voce ad cantores significandos pluries utuntur οἱ Ο.

2

ΤΙ. ΚΛΑΥ. ΦΟΙΒΟΣ. ΤΟΜΝΗ

ΜΕΙΟΝΚΑΤΑΤΟΗΜΙΣΥ

ΜΕΡΟΣΕΞΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ

ΕΑΥΤΩΚΑΙΕΙΡΗΝΗΤΗ

ΓΥΝΑΙΚΙΚΑΙΤΟΙΣΑΥΤΗΣ

ΚΑΙΕΚΓΟΝΟΙΣΚΑΙΑΠΕΛΕΥ

ΘΕΡΟΙΣΚΑΙΤΟΙΣΙΔΙΟΙΣΕ

ΧΩΝΤΗΝΚΗΔΕΜΟΝΙΑΝ

ΚΑΙΤΟΥΛΟΙΠΟΥΜΕΡΟΥΣ

ΗΜΙΣΟΥΣ

Τιβέριος Κλαύδιος Φοῖβος τὸ μνημεῖον κατὰ τὸ ἥμισυ μέρος ἐξ ἀδιαιρέτου ἑαυτῷ καὶ Εἰρήνῃ τῇ γυναικὶ, καὶ τοῖς αὐτῆς καὶ ἐκγόνοις, καὶ ἀπελευθέροις, καὶ τοῖς ἰδίοις, ἔχων τὴν κηδεμονίαν καὶ τοῦ λοιποῦ μέρους ἡμίσους.

Tiberius Claudius Phoebus monumentum (condidit) partem dimidiam pro indiviso sibi, & Irene uxori, posterisque ac libertis eius, & sui ipsius, curam retinens etiam partis dimidiae reliquae.

1

ΓΑΙΟCCΙΛΙΟCΔΙΟΝΥCΛCCЄΙΛΙΑЄΡΩ
ΒΛΘΥΛΛΟC
ΑΖΗΝΙЄΥC
CΩΤΙΜΑCCЄΙΛΙΟCΤΙΝ

4.

ΜΑΡΚΟΝΑΡΤΩΡΙΟΝΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΝ
ΘΕΟΥΚΑΙΣΑΡΟΣΣΕΒΑΣΤΟΥΙΑΤΡΟΝ
ΗΒΟΥΛΗΚΟΔΗΜΟΣΤΩΝΣΜΥΡΝΑΙΩΝ
ΕΤΙΜΗΣΑΝΗΡΩΑΠΟΛΥΜΑΘΙΑΣΧΑΡΙΝ

2

ΚΡΙΝΩΑΡΤΕΜΩΝΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΑ
sic ΓΥΝΗΔΕΛΗΝΑΙΟΥΥΟΥ
ΑΡΤΕΜΩΝΟΣΑΘΗΝΑΙΟΥ

6

ΑΝΤΩΝ

5

ΣΜΥΡ.
ΜΑΓΝ.
ΟΥΛΠΙΑ ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΑ ΟΥΛ· Θ·
ΑΡΧΙΕΡΕΙΑ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΟΥΡΑΝΙΑΣ

3

sic ΠΑΝΦΙΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΙΡΕΤΕ

7

ΚΕΤΟΝ
ΕΥΧΑΝ
ΑΡΓΕΝΙΔΑΣ ΑΡΙΣΤοΓΕΝΙΔΑΔΙοΣΚοΡοΙΣ

1

ΕΥΚΑΕΛΑΓΑΘΩΝΟΣΓΥΝΗΔΕΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ

4

..ΡΓΕΝΟΣΟΥ....
.ΑΙ..ΟΝ..ΗΜΕΝΑΔΕ.ΦΗ
.Ω.ΕΛΙΠΕΜΦΛΟΣΕΥΜ.ΝΕΣΑ.
.ΕΝΑ-ΔΕΩΡΕΡΕΩΣ.

5

ΕΤΩΙΜΗΚΥΔΗΝΟΡΟΣ
ΕΚΒΕΡΝΕΙΚΙΔΩΝ

2

ΟΛΥΜΠΙΧΟΥ
ΣΟΥΝΙΕΩΣ
ΓΥΝΗ

6

ΑΔΕΛΦΟΥΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ

7

ΕΠΙΘΕΩΝΟΣ
ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΚΟΣΜΗΤΟΥΔΙΟΝ
ΥΣΙΟΥΜΑΡΚΟΣ
ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΟΣ
ΓΥΜΝΑ
ΣΙΑΡ
ΧΗΣ
ΑΣ

3

8

Cignaroli dis. G Fr. Zucchi inc.

Cignaroli dis. G. 2 Fr. Zucchi inc.

1
ΗΡΑΚΛΕΙΑ ΜΝΑΣΙΔΟΣ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

2
ΡΟΔΩΝ
ΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΑΙΞΩΝΕΥΣ

3

4

5

6

7
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑΕΠΑΓΑΘΟΥ
ΧΡΗΣΤΗΧΑΙΡΕ

8

9

10
ΣΗΜΑΜΕΝ

11
ΕΥΤΥΧΟΣ

12

13

NAPOLI

G 5

DE anaglyphis, ut iam praemonui, ac de his quae a figuratis veterum monumentis disci possunt, alio in opere (praestare ut possim summus Deus faxit) disseram. Modo inscriptiones harum quatuor tabularum figuris appositas recensebo, ordine quidem, quo ab æreo archetypo collocatae sunt, quamvis aliter dispositas voluissem.

Tab. I. p. XLVII. num. I.

Prima mendis insolitis, & verborum improprio positu est deformata. Lego augurando, *Γάϊος Σίλιος Βάθυλλος Ἀζηνιεὺς διόνυσας Σειλία Ἐρωσωτίμας Σείλιος Τιν·* & augurando interpretor. *Caius Silius Bathyllus Azeniensis in Bacchanalibus operatus, Silia Erosotimas, Silius Tin.* reliquum cognominis latet. Personae superpositae defunctum puerum inter scenicos artifices Baccho devotos numeratum fuisse, perspicue docent. Parentes adstant. Ἀζηνία populus Atticae.

2

Κρινὼ Ἀρτέμωνος Ἀθηναία, γυνὴ δὲ Ληναίου υἱοῦ Ἀρτέμωνος Ἀθηναίου·

Crino Artemonis filia Atheniensis, uxor Lenaei, filii Artemonis Atheniensis.

3

Πάμφιλος Ἀλέξανδρος χαίρετε.

Pamphilus, Alexander valete.

Atticos Iuvenes vita functos sub Castorum imagine quisquam repraesentavit.

4

Μάρκον Ἀρτώριον Ἀσκληπιάδην Θεοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ Ἰατρὸν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος τῶν Σμυρναίων ἐτίμησαν Ἥρωα πολυμαθίας χάριν·

Marcum Artorium Asclepiadem, Dei Caesaris Augusti Medicum, Senatus, populusque Smyrnaeorum Heroem ob eruditionem multiplicem honorarunt.

Artorium Augusti Medicum, de cuius honorifica epigraphe hic agitur, ob Minervam ante praelium apud urbem Philippos in somnio visam, & auditam, memorant Dio, Paterculus, Valerius, Plutarchus. De hydrophobia scripsisse testatur Caelius Aurelianus, de longa vita Clemens Alexandrinus.

Verumtamen artis Criticae lapidariae, quam aliquando favente Deo tradituri sumus, vestigium aliquod hic in antecessum exhibendi, necessitas quaedam suboritur. Huius inscriptionis tenor inculpatus videtur esse, & verus aevum sapere: caelatum item marmor antiquum procul dubio scalprum testatur. At verborum sententiae minime consentit quod desuper figuratur, quamobrem pro indubitato habeamus epigramma, ut huic inderetur marmori, primitus compositum non fuisse. Sculpti homines, eorumque positio, & gestus funebre monumentum manifesto ostendunt, ut ex aliis innumeris comprobatur: ad Asclepiadis honores nihil igitur conferunt. Quin honorifica monumenta vel nullis sculpturis sociabantur, vel basibus inscripta fuerunt, supra quas laudati viri statua collocabatur. Carolo Patino, qui Venetis aureis non paucis Graeca monumenta coemebat, *antiquarius proxeneta*, quem memorat in nuncupatoria eruditi commentarii sui epistola, imposuit, & hoc ac subsequens *apud Graeculum mercatorem* ostendens, ita e Smyrna advenisse fabulatus est. Viderat forte inscriptionem hanc in Graecia quisquam, sed in alio lapide, & exscripserat, quam exinde huic, ut eiusdem pretium maxime augeret, Venetiis indidit. Vel hoc, vel quid simile subodorabitur, qui animadvertet, marmor, ubi inscribitur, deprimi, & cavatum fuisse ut nomina prius insculpta absumerentur. Candidum insuper ibi apparet, nec ut totum reliquum vetustatis colore obscuratum. Literae caeteroquin egregie effictae sunt, praeter Δ, quod A potius repraesentat, & M, in cuius medio linea ad imum descendit, eodem modo ac binae ad latera.

5

Ὁ δῆμος Σμυρναίων Μαγνήτων·
Οὐλπία Μαρκελλίνα Οὐλπίου θυγάτηρ, Ἀρχιέρεια Ἀφροδίτης Οὐρανίας· Ἔρωτι Οὐρανίῳ·

Populus Smyrnaeorum Magnetum. Ulpia Marcellina Ulpii filia, Sacerdos primaria Veneris Caelestis. Cupidini Caelesti.

Postquam demum ut inscriptiones meas coniunctim in manus hominum darem, consensi, illas serio excutere, atque expendere incoepi; qua scrutatione ut quaedam in iis detexerim ac norim, quae primo ac propero intuitu haud subolevcrant, obtinui. Marmor prae manibus, e Pariis lapicidinis profectum, antiquum est, non minus ac praecedens; caelatura item antiqua; propterea inter coaeva monumenta iure suo commoratur: inscriptionem tamen superadditam, & quamvis Patini peramplo commentario ornatam, scalpri recentioris filiam puto. Hoc perspicere haud obvium est, neque enim ab idiotis, Imperitisque hominibus, ut plerumque falsarii sunt, processit, sed ad quarumdam editarum exemplum efficta. Civitates duas in publicum quoddam bonum, & grave negotium aliquando convenisse, notum quidem ac tritum est: iidem isti *Σμυρναῖοι, καὶ οἱ ἐν Μαγνησίᾳ κάτοικοι συνέθεντο τὴν*

φίλιαν

φιλίαν *amicitiam inierunt*, ut in Syriae Regis Seleuci assentationem conspirarent: eximia docet Oxoniensis inscriptio. At binos populos (copulativa erant in lapide particula distinguendi, & οἱ δῆμοι scribendum non, ὁ δῆμος) ad privatae mulieri honorificum sistendum titulum ὁμόνοιαν, & societatem conflavisse credat cui lubet. Unus autem, aut plures essent honore afficientes populi, honore affecti accusandi casu enuntiabantur; constat ex universis huius generis epigrammatis. Ο᾽ δῆμος Δημοῦν in hoc ipso Museo: siquidem *honorat* intelligi semper debet. In hoc vero lapide Ο᾽ δῆμος Οὐλπία Μαρκελλῖνα syntaxim non constituunt. *Ulpii filia* dicitur, quae patrem ex cognomine non ex gentilitio nuncupare de more debebat. Patinus interpretatur *Ulpiae*, at patrem ciere solemne erat, non matrem. Spatium, in quo tres versus Romanorum lapidum ad instar eleganter distribuuntur, aliquanto depressius est. Ara, bina verba, Cupido, posteriores caeli ictus tulisse, clare subindicant: idem dicas de arboris umbra, ut ita dicam, & de serpente, quae nihil ad rem, neque enim funereus est titulus. Verborum compendia quinquies puncto terminantur contra Graecarum inscriptionum morem, & ad versuum finem contra Latinorum quoque. M ter occurrens tres praefert aequales lineas eodem modo ac in Asclepiadis nuper allato titulo, ex quo sculptorem eumdem arguere est. Non ita effingitur M superius in Δῆμος, quia literae illae priscae, & genuinae sunt, marmor scilicet eamdem faciem olim videtur praetulisse, quam Oxoniensia pag. 82. & pag. 126. ubi Ο᾽ δῆμος Α᾽πολλωνίαν Κηφισοφῶντος· Ο᾽ δῆμος Φιλίξαν Μέμνονος.

6

. . . . . . τὸν Α᾽ρχιερέα διὰ βίυ . .
. . . . M. Αυρ. Α᾽λέξανδρος . . . . .

. . . Pontificem perpetuum . .
. . . M. Aurelius Alexander . . . . . .

Hermae lapidei in honorem frequenter apud Graecos erigebantur. Ex fugientibus, & incertis huiusce literis videtur colligi posse M. Aurelii Imperatoris libertum, nepotem suum τὸν ἀνεψιὸν, condecorare hoc titulo voluisse, ut pote τῇ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένον *virtutibus omnibus exornatum*.

7

Α᾽ργειΐδας Α᾽ριστογειΐδα Διοσκόροις.
Α᾽νάκειον. Ε᾽υχάν.

Argenidas Aristogenidae fil. Dioscuris.
Aedes Castorum. Votum.

Tab. II. p. XLIX. num. I.

Εὔκλεα Α᾽γάθωνος, γυνὴ δὲ Α᾽ριστοδήμυ.

Euclea Agathonis filia, Aristodemi coniux.

2

. . . Ο᾽λυμπικῦ Σουνιέως γυνή·

Olympici Suniensis uxor.

Mulieris nomen evanuit. Α᾽ντίγραφα transilimus.

4

. . . γένος . . . ἡ μὲν ἀδελφὴ . . . .
. . . . ἔλιπεν φάος εὐμενὴς δὲ . . . .
περεώσαι·

Carmina edax rapuit potis æra abolere vetustas; quatuor scilicet aut quinque versibus mulierem, quae benignam *lucem reliquit*, fatalemque amnem *traiecit*, *soror* defleverat.

5

Ε᾽τοίμη Κυδήνορος ἐκ Βερενικιδῶν·

Hetoeme Cydenoris filia ex Berenicidis.

Stephanus ἀπὸ Βερενίκης τῆς Μάγα θυγατρὸς, γυναικὸς δὲ Πτολεμαίου ὠνομάσθησαν Βερενικίδαι οἱ δημόται.

6

. . . ἀδελφῦ Σαλαμίνιος·

Vix patriae nomen superest Salamina.

7

Ε᾽πὶ Θέωνος Α᾽ρχοντος, Κοσμητῦ Διονυσίυ, Μάρκος Α᾽ναφλύστιος γυμνασιαρχήσας·

Sub Archonte Theone, Moderatore Dionysio, Marcus Anaphlystius Gymnasiarchae munere functus.

Vas & palma ludorum symbola.

8

Λούκιος Μούρδιος Η᾽ρακλῆς ἐτῶν Κ Η᾽ρως·

Lucius Murdius Hercules annorum XX. Heros.

Tab.

Tab. III. p. LI. num. I.

Ἀσκληπιάδη Ἀπολλωνίου Ἀμφιπολῖτα χρηστὲ χαῖρε·

Asclepiades Apollonii fili Amphipolita bone vale.

In sepulcralibus χρηστὸς occurrit saepissime. Theophrastus in Περιεργίᾳ eiusmodi characteris hominem in funereis titulis numquam omittere illud elogium monet, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν·
Quaest. Gr. Plutarchus. Τίνες οἱ παρὰ Ἀρκάσι καὶ Λακεδαιμονίοις χρηστοί; *Quinam sunt apud Arcades & Lacedaemonios chresti?* idest boni. Respondet, verba foederis in cippo olim inscripti, μὴ ἐξεῖναι χρηστοὺς ποιεῖν, *non licere bonos facere*, Aristotelem interpretatum esse, *neminem debere interfici*. Ha-
756. 9. betur χρηστὸς in Gruteriana epigraphe, quam cum Novus Thesaurus rursus afferat, vocem detor-
1427.5. sit in χρισας. Plura alia peccavit typographus, & iniuria ibidem subnotatur, *quaedam esse in Grutero vitiata*, qui titulum inculpate protulit. Vitium utique in schedis fuit, ob quas inscriptio etiam adnectitur alia, & priori agglutinatur. Gruterianam nondum translatam versibus constare cum animadverterem, iisdem metris utcumque transferre subiit.

Τύμβον μὴ παρίδῃς παροδεῖτα τῆς Ἀφροδίτης
Τοῦτον ἐμοὶ Αἰνείατε τέκνῳ ἐποίησεν ὁ χρηστὸς,
Σύμβιος Ερμαγόρας μνημοσύνης ἕνεκεν·
Χαίρετε·
Ζησάσῃ ἔτη ΛΕ
Ζήσαντι ἔτη Δ ἡμέρας ΙΒ

Ad Veneris tumulum paulum subsiste viator:
Hunc bonus Aeneae fecit nato, & mihi coniux,
Ut monumentum esset perpetuum, Hermagoras.
Valete.
Mihi, quae annos vixi XXXV.
Illi, qui annos vixit IIII. dies XII.

2

Μάρκος Οὐαρήϊος Γαΐου Οὐαρηΐου Γάϊος Οὐαρήϊος Γαΐου Οὐαρηΐου·

Marcus Vareius C. Varej F. C. Vareius C. Varej F.

Vareiam gentem de novo hic prodire opinor.

4

Ζωσίμη Ἀπολλοδώρου, γυνὴ δὲ Ἀττάλου, χρηστὴ χαῖρε·

Zosima Apollodori filia, uxor vero Attali, optima vale.

5

Σοιξίλδας Σωιγένεος.

Soexildas Soigenis f.

7

Ἀμμία Ἀσκληπιάδου χρηστὴ χαῖρε.

Ammia Asclepiadis optima vale.

8

Ὑπόμνημα Ζωσίμου, ὃ κατεσκεύασεν αὐτῷ Νείκη·

Monumentum Zosimi, quod ipsi Nice construxit.

9

Γῆ Ερμῆς

Terra Mercurius.

Haud infrequenter Graeci in sculpturis, picturisque suis nomina imaginibus supponebant. Vide praeclaram Iliadis tabellam a Fabretto in publicam lucem emissam.

11

Ἀπολλώνιος Ἀριστοφάνου . . . . . χρηστὲ χαῖρε·

Apollonius Aristophanis fil. . . . . . optime vale.

12

Ἀρχάγαθε Διοδώρου χρηστὲ καὶ ἄλυπε χαῖρε·

Bone & felix Archagathe Diodori fili, vale.

13

Ἐλευθερίας χαριστήρια τῇ Νεμέσει Ῥαμνουντόθεν Νεαίρα Ἀθηναία χαριτοβλέφαρος ἀνέθηκεν.

Gratiarum actionem pro libertate Nemesi Rhamnusiae Neaera Atheniensis Charitoblephara obtulit.

Inscriptionem hanc Reinesius a Pignorio ac- Rein.
ceptam iteravit, sed ipsi *nigrum praeligere theta*, p. 364.
minime cunctatus est. Eius quidem contextus Perius.
nonnihil haesitationis prima specie inducit, sed qui lapidem conspicit, & his cupediis assuevit, ab omni statim haesitatione extricatur. *Confictam* coniicit Reinesius *ad historiam, quam a Dyllo refert Athenaeus*; quae tamen historia, pace tanti viri, ad rem nostram nihil facit: imo quod aliam feminam memoret Athenaeus, cui Cha-
ritoblepharos nomen esset, ἐκαλεῖτο δὲ χαριτοβλέφαρος, inscriptionis comprobat fidem. Sedentis mu- Ath. lib. 13.

H licris

lieris icon, quae nunc primum in lucem prodit, literarum item aspectus scrupulos evellunt omnes. Neaera Nemesi, cui pro libertate adipiscenda preces fuderat, ea impetrata gratias agit. Χαριτοβλέφαρος heic superadditum cognomen est, sicut in Sponiana Misc. p. 349. exempli gratia habemus Flaviam Α'μμιον τὴν κεκλημένην Α'ρίστιον· Vertit Spanhemius *Ammion cognominatam Ariston*: Num. tom. 1. p. 574. libentius dicerem *Ammium* (arenulam) *cognominatam Aristium*, ut Eustochium, & similia. Secundam hanc denominationem laudi datam non deerit qui arbitretur, sed nomen erat quo Flavia communiter appellabatur. Charitoblepharae valde affinis est vox χαριτοπρόσωπος, quam ni fallor in illis versibus video a Cl. Montfauconio p. 587. in *Bibliotecha Coisliniana* recitatis: νυ ἰχάριτο πρόσωπε: cum enim haec nihil significent, nullus dubito quin legendum sit νύ χαριτοπρόσωπε, *sponsa gratiosa facie*.

Oxon. p. 287. Χαριστήριον Seldenus, & Reinesius *donarium* red- Rein. p. 267. dunt, quo verbo non explicatur in gratiarum actionem dari. Perperam etiam putant cum donario quodam oblatum hunc lapidem fuisse. Haec ipsa Inscriptio χαριστήριον fuit, hoc est beneficii accepti gratiarum actio, & grati animi testimonium publice exhibitum. Vidi annis non minus abhinc quam triginta Bononiæ in Marsiliano Museo exiguum marmor ita loquens. Μέλανθος ἐπιτελεῖ ἰατρευθεὶς Α'σκληπιῷ χαριστήρια· *Melanthus sanitate recepta gratiarum actionem Aesculapio persolvit*. Onesimus apud Sponium *altissimo Deo e* p. 341. *magno periculo ereptus* ἀνέθηκα, inquit, εὐχαριστήριον. Nec Graecis omnibus verbis, nec versioni fidendum ibi est, sed dicasse Onesimum, hoc est in Templo aliquo marmori vel æri incisam gratiarum actionem suam, eodem modo ac Neaera nostra, posuisse, extra dubitationem est. Quod Nemesis in Rhamnunte Atticae pago culta, laudatoque simulacro celebrata, pro Rhamnusia dicatur Ραμνουντόθεν, inflexione fit Atticis Δήμοις propria. De Sophocle in argumento Oedipi Colonei: ἦν γὰρ Κολωνόθεν· Strepsiades apud Aristo- in Antiph. phanem in Nebulis erat Κικυννόθεν· Plutarchus in Lyc. Orat. Demonici, Aristodemi, Theanonis natale solum in Alcib. sic indicat, Αλωπεκῆθεν, Βατῆθεν, Αγραυλῆθεν· Quod Atheniensis Neaera Αθηναία dicatur, *contra quam Athenis olim fieri consueverit*, ait Faleonerius, ubi hanc inscriptionem affert, vide quid vir doctissimus ibidem doceat. Eodem tamen modo Athenienses aliae mulieres in hoc Museo nuncupantur.

Tab. IV. p. LIII. num. I.

Η'ράκλεια Μνάσιδος χρηστὴ χαῖρε·

Heraclea Mnasidis filia bona vale.

2

'Ρόδων Α'ρίστωνος Αἰξωνεὺς·

Rhodon Aristonis fil. Aexonensis.

3

Υ'πόμνημα Μαρκέλλου· Κατεσκεύασεν αὐτῷ ἡ μήτηρ Μάρκελλα Δημητρίου ζήσαντι ἔτη ΚΘ. χαῖρε·

Monumentum Marcelli, quod ipsi Marcella mater Demetrii filia construxit: vixit annos XXIX. vale.

4

Ο' δῆμος Δημοῦν Διονυσίου Εὐξένου δὲ γυναῖκα·

Populus Demum Dionysii filiam Euxeni coniugem honorat.

Mulieribus quoque honorifica monumenta antiquitus non denegabantur, cum in publicum bonum eximium quid praestiterant. Nomen Δημώ valde infrequens; Α'ρτεμώ femina alia apud Sponium. Δῆμος hodie apud Graecos virile nomen, quod ab Εὔδημος; vulgaris scilicet dialectus libenter dictionum initium aufert.

6

Α'ντιόχη Α'λεξάνδρου Λαοδικεῦ χρηστὲ χαῖρε·

Antioche Alexandri fili Laodicensis bone vale.

7

Α'φροδισία Ε'παγάθου χρηστὴ χαῖρε·

Aprodisia Epagathi f. optima vale.

Reliquae huius tabulae inscriptiones inter subsequentes exhibentur.
De ἀσήμοις lapidibus heic ratio non habetur.

1

ΑΥΡΤΡΥΦΑΙΝΑΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΕΠΕΣΚΕΥΑΣΕ
ΤΟΠΡΟΓΟΝΙΚΟΝΗΡΩΟΝΑΥΤΗΚΑΙΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙΣ
ΑΥΤΗΣΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣΚΑΙΑΝΤΩΝΙΩΜΕΛΙΤΙΝΩΜΕ
ΤΑΤΗΣΓΥΝΑΙΚΟΣΟΜΟΙΑΣꝁΤΕΚΝΩΝΑΥΤΩΝꝁΠΑΜ
ΦΙΛΟΥΜΟΝΟΥΩΝΗΣΑΜΕΝΗΤΟΚΑΙΝΟΝΑΝΓΕΙΟΝΠΡΟ
ΚΟΝΝΗΣΙΟΝΤΟΚΑΤΑΤΟΥΣΩΛΑΡΙΟΥΜΗΔΕΝΟΣΕΧΟΝ
ΤΟΣΕΞΟΥΣΙΑΝΕΤΕΡΟΥΕΙΣΤΟΚΑΙΝΟΝΑΝΓΕΙΟΝ
ΤΕΘΗΝΑΙΗΜΟΝΗΣΤΗΣΤΡΥΦΑΙΝΗΣΟΜΟΙΩΣΜΗΔΕΕΙΣΤΟ
ΕΤΕΡΟΝΑΝΓΕΙΟΝΤΟΠΡΟΓΟΝΙΚΟΝΜΗΔΕΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙ
ΤΟΗΡΩΟΝΩΣΕΑΝΤΙΣΠΑΡΑΤΑΥΤΑΤΟΛΜΗΣΗΠΟΙΗΣΑΙ
ΑΠΟΤΕΙΣΕΙΜΗΤΡΙΘΕΩΝΣΙΠΥΛΗΝΗΔΗΝΑΡΙΑΔΙΣ
ΧΕΙΛΙΑΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΤΑΥΤΗΣΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣ
ΑΠΟΚΕΙΤΑΙΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝΑΠΟΤΕΘΕΝ
ΕΠΙΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥΑΙΛΒΙΩΝΟΣΜΗΝΟΣΤΡΙΤΟΥ

Αὐρηλία Τρύφαινα Ἀλεξάνδρου ἐπεσκεύασε τὸ προγονικὸν ἥρωον αὐτῇ, καὶ κληρονόμοις αὐτῆς, καὶ ἀπελευθέροις καὶ Ἀντωνίῳ Μελιτίνῳ μετὰ τῆς γυναικὸς Ὁμοίας, καὶ τέκνων αὐτῶν, καὶ Παμφίλου μόνου· ὠνησαμένη τὸ καινὸν ἀγγεῖον Προκοννήσιον τὸ κατὰ τοῦ σωλαρίου· μηδενὸς ἔχοντος ἐξουσίαν ἑτέρου εἰς τὸ καινὸν ἀγγεῖον τεθῆναι ἢ μόνης τῆς Τρυφαίνης, ὁμοίως μηδὲ εἰς τὸ ἕτερον ἀγγεῖον τὸ προγονικόν, μηδὲ ἀπαλλοτριῶσαι τὸ ἥρωον· ὡς ἐάν τις παρὰ ταῦτα τολμήσῃ ποιῆσαι, ἀποτείσει Μητρὶ Θεῶν Σιπυληνῇ δηνάρια δὶς χείλια πεντακόσια. Ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς ἀπόκειται τὸ ἀντίγραφον εἰς τὸ ἀρχεῖον, ἀποτεθὲν ἐπὶ στεφανηφόρου Αἰλίου Βίωνος μηνὸς τρίτου.

Aurelia Tryphaena Alexandri filia monumentum avitum instauravit sibi, & haeredibus suis, & libertis, & Antonio Melitino cum uxore sua Homoia, ipsorumque filiis, & Pamphyli solius. Arca nova e Proconnesio marmore iuxta solarium empta. In arca nova nemo tumulari possit nisi sola Tryphaena, neque in alia ex avitis; nec quisquam potestatem habeat monumentum alienandi. At si quis contra haec audebit facere, matri Deorum Sipylenae pendet denarios bis mille, & quingentos. Inscriptionis huius exemplum servatur in tabulario, repositum sub Aelio Bione Stephanephoro, mense tertio.

2

Θ К
ΑΓΑΘΕΙΝΟC
ΑΒΡΟΚΟΜΑΤω
ΑCΥΝΚΡΙΤω
ΦΙΛω

Θεοῖς καταχθονίοις.
Ἀγαθεινὸς Ἀβροκομάτῳ
ἀσυνκρίτῳ φίλῳ.

Djs Inferis.
Agathinus Abrocomato
amico incomparabili.

3

Θ К
ΑΥΡΗΛΙΟCΔΙΟ
ΔΟΤΟCΑCΚΛΗ
ΠΙΑΔΗΘΡΕΠΤ
ωΜΝΙΑCΧΑΡΙΝ

Θεοῖς καταχθονίοις.
Αὐρήλιος Διόδοτος Ἀσκλε-
πιάδῃ θρεπτῷ μνείας χάριν.

Djs Inferis.
Asclepius Diodotus Asclepiadi alumno memoriae gratia.

1

Χ Α Ρ Ι Ν Ο Σ
Ι Η Τ Ρ Ο Σ
Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ι Ο Σ

Charinus Medicus Corinthius.

Graeco huic Medico, qui Veronae post artem suam exercitam decessit, sepulcralis titulus non Graeco sed Latino more fuit positus: nempe verbis non in marmorea tabula, sed in stylobate, & non continuata linea, sed concinne
lib. 9. c. 1. dispositis. Plinius: *Solam hanc artem Graecorum nondum exercet Romana gravitas: in tanto fructu paucissimi Quiritium attigere*. Sed Cl. Richardi Mead in Londinensium Medicorum Collegio florentis eruditum opusculum vide, multis numismatis exornatum, inscriptumque *Oratio Anniversaria Harveiana*.

2

ΗΡΑΙΕΣΤΡΑΤΩΝΟΣ
ΣΙΔΩΝΙΕΧΡΗΣΤΕ
Χ Α Ι Ρ Ε

Herace Stratonis Sidonie
optime vale.

3

Α ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ
Σ Υ Μ Φ Ο Ρ Ο Σ
Ε Τ Ω Ν Ι Θ
Χ Α Ι Ρ Ε

Aulus Petronius Symphorus
annorum XIX. vale.

4

Λ Κ Ο Ρ Ν Ο Φ Ι
Κ Ι Ο Σ Α Κ Τ Ι
Ο Σ Ε Τ Ω Ν
Λ Γ
Χ Α Ι Ρ Ε

Lucius Cornificius Actius
annorum XXXII. vale.

5

in aversa parte

Ζ Ω Σ Ι Μ Η
Α Ρ Χ Ε Λ Α Ο Υ
Ε Τ Ω Ν Μ
Χ Α Ι Ρ Ε

Zosima Archelai f.
annorum XL. vale.

6

Γ Ρ Α Μ Μ Α
Τ Ε Υ Ϲ
Ε Τ Ω Ν Ι Θ
Χ Α Ι Ρ Ε

Grammateus annorum
XIX. vale.

7

Ε Υ Φ Ρ Ο Ϲ Υ Ν Α
Ε Τ Ω Ν Μ
Χ Α Ι Ρ Ε

Euphrosina annorum
XL. vale.

8

sic Κ Ο Υ Λ Χ Ι Ο Ϲ
Ν Ι Κ Η Τ Η Ϲ
Χ Α Ι Ρ Ε
ΚΟΥΛΤΕΛΕϹΦΟΡΟϹ
Ε Τ Ω Ν Κ Β
Χ Α Ι Ρ Ε

Caius Ulpius Nicetas vale.
Caius Ulpius Telesphorus
annorum XXII. vale.

9

Τ Ι Μ Α Σ Π Ω Ν
Χ Α Ι Ρ Ε

Timaspon vale.

ΦΙΑΙ.

1

Φ Ι Λ Ι Σ Τ Α
Δ Ι Ο Σ Κ Ο Ρ Ι Δ Ο Υ
Χ Ρ Η Σ Τ Η
Χ Α Ι Ρ Ε

Philiſta Dioſcoridis fil.
optima vale.

2

Β Λ Α Ϲ Τ Η
Ε Τ Ω Ν
sic μ
Ϲ Υ Ρ Ι Ω Ν
Ε Τ Ω Ν
Ι Ε

Blaſta ann. XL.
Syrion ann. XV.

3

Μ Ε Μ Μ Ι
Ο Ϲ Τ Α Υ Ρ Ο Ϲ
Ε Τ Ω Ν ϙ
Χ Α Ι Ρ Ε

Memmius Taurus
ann. XC. vale.

Subſequentes tres habes in anaglyphis quartae tabulae pag. LIII. Unciales prioris literas ibidem habes.

4

Πόλλα Περιγένυ χαῖρε Λικιννία χαῖρε
Λικιννία Ἑλένη χαῖρε
Λαίνεος σήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δέ με παςῶν
Νύμφην κἀκ θαλάμων ἥρπασ' ἄφνως Ἀΐδας
Πόλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπῶν μνημεῖα τέκνυ·

Polla Perigenis fil. vale. Licinia vale. Licinia Helena vale.
Marmoreus cippus me circumit; eque cubili
Sponſam, atque ex thalamo rapuit me Pluto repente
Pollan; moeſta patri & matri monumenta reliqui.

5

ΣΗΜΑΜΕΝΕΝΣΤΗΛΗΓΛΥΠΤΗΘΕΣΑΝΗΝΙΚΕΠΩΜΕΝ
ΑΕΛΙΟΥΓΛΥΚΕΡΗΝΑΕΙΠΟΝΕΠΕΣΧΑΤΙΗΝ
ΡΗΝΕΙΗΣΔΕΜΕΔΕΚΤΟΜΥΧΟΣΚΑΙΑΛΑΜΠΕΤΟΝΟΥΔΑΣ
ΑΙΔΕΩΜΑΡ . . . . ΥΠΟΣΚΟΤΙΗΝ
sic ΠΑΤΡΟΣΜΕΝΔΗΜΟΣΘΕΝΕΟΣΕΤΕΩΝΔΥΟΚΕΙΚΟΣΙΜΟΥΣΑΝ
ΙΣΤΕΔΕΜΕΤΡΙΤΑΙΗΝΗΜΑΤΟΣΟΛΛΥΜΕΝΗΝ
ΩΜΗΤΡΟΣΤΥΓΕΡΗΣΚΑΙΑΔΕΛΦΕΟΥΕΙΝΕΚΕΜΕΙΟ
ΝΟΥΣΟΣΑΚΩΛΥΤΩΙΜΟΡΣΙΜΟΝΕΙΛΕΤΥΧΗ

Σῆμα μὲν ἐν σήλῃ γλυπτῷ θέσαν, ἠνὶ κ' ἔπω μὲν
Ἀελίυ Γλυκερῆνα, εἶπον Ἐπεσχατίην·
Ῥηνείης δέ με δέκτο μυχὸς, καὶ ἀλάμπετον ὖδας
Ἀΐδέω . . . . ὑποσκοτίην·
sic Πατρὸς μὲν Δημοσθένεος ἐτέων δύο κ' εἴκοσί μ' ὖσαν
Ἴςε δέ με τριταίην νήματος ὀλλυμένην·
Ὦ μητρὸς συγερῆς καὶ ἀδελφεῦ εἵνεκ' ἐμεῖο,
Νῦσος ἀκωλύτῳ μόρσιμον εἷλε τύχῃ·

In cippo nomen ſculpſerunt: en Glycerena
Aelj dicta fui, dicta & Epeſchatia.

Me Rhenea ſuo, vix cognita terra, receſſu
Excepit, Ditis dum feror ad tenebras.
Viginti atque duos cum agerem annos, tertia patrem
Orbavit, Parca fila ſecante, dies.
O qui me amiſſo mater, fraterque doletis,
Morbus me, & fatum, & ſors domina abripuit.

ΡΑ

Ε Υ Τ Υ Χ Ο C
Α C Κ Λ Α Π Ω Ν Ο C Α Ι Ξ Ω Ν Ε Υ C
Π Ο Τ Α Μ Ι Λ Λ Α Λ Ο Υ Κ Ι Ο Υ Α Ζ Η Ν ...

Δ Ν Ε Ι Ω Π Ε Π Ο Λ Λ Ω Ν . . . .

Priores duo & tres poſtremi verſus evanuerunt; ſuperſunt hi:

ΑΛΛΑΕΙΜΑΤΗΝΟΥΠΑΝΤΑΒΟΥΛΕΥΗCΑΦΩC
ΕΤΑΤΕΙCΑΚΟΥΕΚΑΙΛΟΓΟΙCΠΕΙΡΑΝΜΑCΩΝ
ΖΗΘΟΙΤΟΝΕΠΙΛΟΙΠΟΝΕΝΒΙΩΧΡΟΝΟΝΚΑΛΩC
ΕΙΔΩCΟΤΙΚΑΤΩΠΛΟΥΤΕΩCΤΑΣΩΜΑΤΑ
ΠΛΟΥΤΟΥΓΕΜΟΥCΙΜΗΔΕΝΟCΧΡΗΖΟΝΤΑΟΛΩC
. . . .

Μάρκος Ἀυρήλιος Εὔτυχος Ἀσκλάπωνος Ἀἰξωνεύς.
Ποτάμιλλα Λυκίυ Ἀζηνίεια.

. . . .
Ἀλλὰ εἰ μάτην σὺ πάντα βυλέυῃ, σαφῶς
Ἐτά τ' εἰσάκουε, καὶ λόγοις πεῖραν μάσων·
Ζῆθι τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλῶς
Εἰδὼς ὅτι κάτω Πλυτέως τὰ σώματα
Πλύτυ γέμυσι, μηδενὸς χρήζοντα ὅλως·
. . . .

M. Aurelius Eutychus Aſclaponis filius Aexonenſis.
Potamilla Lucii filia Azenienſis.

. . . .
At mente ni praepoſtera uti gaudeas,
Quae vera ſunt audi, & fidem verbis habe.
Vitam optimam vivas hilaris in poſterum
Sciens in inferis nihili eſſe indigum
Quemcumque Diis ſervum, at eſſe divitem.
. . . . . .

1

ΛΑΜΠΑΔΑ
ΝΕΙΚΗϹΑϹ
ϹΥΝΕΦΗ
ΒΟΙϹΤΗΝΔΑ
sic ΝϹΟΗΚΑΕΥ
ΤΥΧΙΔΗϹ
ΠΑΙϹΩΝΕΥ
ΤΥΧΙΔΟΥ
ΑΘΜΟΝΕΥϹ

Λαμπάδα νικήσας σωὺ ἐφήβοις τήνδ' ἀνέθηκα
Εὐτυχίδης παῖς ὢν Εὐτυχίδου Ἀθμονεύς·

Lampada cum sociis victor dicat Eutychides hanc,
Pago Athmonensis, filius Eutychidis.

Gr. ccccxvii 3. Marm.Ox. p. 85. Videsis quot erroribus deformem, & versione quam aliena, & absona haec inscriptio apud Gruterum, & in Oxoniensibus afferatur.

2

ΠΛΕΙΣΤΗΝΔΗ
ΘΝΗΤΩΝΑΡΕΤΗΝ
ΠΑΤΡΙΜΗΤΡΙΤΕΔΕΙ
ΞΑΣΚΕΙΘΗΡΑΚΛΕΙ
ΔΗΣΟΦΙΛΩΝΟΣ
ΔΗΛΙΟΣΩΔΕ

Πλείστην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ, μητρί τε δείξας,
Κεῖθ' Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δήλιος ὧδε.

Qui multa moriens patribus virtute probavit
Sese Heraclides Philonis Delius heic est.

Pater, & mater dicuntur patres in Gruteriana 692. 1. Diversimode quidem redditur in novo Thesauro: *Quanta sit defunctorum virtus* &c. 1684. 11.

3

ΣΗΜΑΤΟΔΕΕΥΔΑΙΜΩΝΔΙΟΝΥΣΙΩΟΝΡΕΤΑΡΟΝΩΣ
ΦΙΛΑΤΟΚΑΙΜΟΥΣΑΙΣΕΞΟΧΑΦΙΛΑΜΕΝΩΙ
ΕΙΚΑΙΜΟΙΘΥΜΟΣΔΙΟΝΥΣΙΕΠΕΙΡΕΤΑΙΑΙΝΩΣ
ΑΜΦΙΣΟΙΑΛΛΕΜΠΗΣΟΙΑΠΑΡΕΣΤΙΔΕΧΟΥ
ΥΣΤΑΤΑΔΗΦΙΛΕΔΩΡΑΤΑΔΑΛΛΑΤΟΙΟΣΣΑΕΟΙΚΕ
ΚΑΙΠΑΡΟΣΕΥΔΑΙΜΩΝΔΩΚΕΚΑΙΟΙΧΟΜΕΝΩΙ
ΖΩΟΝΜΕΝΜΕΘΕΗΚΕΝΕΛΕΥΘΕΡΟΝΟΥΔΕΠΑΡΟΙΘΕΝ
ΟΥΣΥΓΕΕΠΕΙΡΗΘΗΣΠΩΠΟΤΕΔΟΥΛΟΣΥΝΗΣ
ΗΓΑΡΕΗΣΑΥΤΩΙΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣΕΞΕΤΙΠΑΙΔΩΝ
ΗΠΙΟΣΕΣΘΛΟΣΙΔΕΙΝΕΥΝΟΟΣΑΓΧΙΝΟΟΣ
ΚΑΡΠΑΛΙΜΩΣΓΡΑΨΑΙΣΗΜΗ...ΔΙΠΑΟΑΦΩΝΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣΕΥΕΙΔΩΣ...ΕΚΑΙΑΥΣΟΝΙΩΝ
. . . .

Σῆμα τόδε Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὅν ῥ' ἕταρον ὣς
Φίλατο, καὶ μούσαις ἔξοχα φιλαμένῳ.
Εἰκαί μοι θυμὸς Διονύσιε πείρεται αἰνῶς
Ἀμφί σοι, ἀλλ' ἔμπης οἷα πάρεστι δέχου

Ὕςατα

Ὕστατα δὴ φίλε δῶρα· τὰ δ' ἄλλά τοι ὅσσα ἔοικε
 Καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ.
Ζωὸν μὲν μεθέηκεν ἐλεύθερον· ἤδε πάροιθεν
 Οὐ σύγε ἐπειρήθης πώποτε δουλοσυνής·
Ἦ γὰρ ἔης αὐτῷ κεχαρισμένος ἐξ ἔτι παίδων,
 Ἤπιος, ἐσθλὸς ἰδεῖν, εὔνοος, ἀγχίνοος·
Καρπαλίμως γράψαι σημήια διπλόα φωνῆς
 Ἑλλάδος εὐειδὼς ἠδὲ καὶ Αὐσονίων.
. . . .

Eudaemon focii Dionyfio ad inftar amato,
 Caro etiam Mufis, haec monumenta dedi.
Et quamvis ob te Dionyfi maximus angor
 Me excruciet, tamen haec accipe, qualia fint
Munera, amice, extrema. Tibi quaecumque decebat
 Praefliti & ante, & idem praefto abeunti etiam.
Vivum donavi te libertate; fed illa
 Et prius utebaris, neque fervus eras.
Namque inter fervos etiam acceptiffimus, aptus,
 Et folers fueras, & fapiens, & amans.
Docte notis brevibus fermonem fcribere utrumque,
 Argolicum egregie, nec minus Aufonium:
. . . .

ΦΛΩΡΟϹΚΑΙΚΙΛΙΟΥϹΤΑΚΤΗϹΘΑΜΑΔΕΥΡΥΠΟΚΕΙΤΑΙ
 ΕΞΑΛΛΟΥΤΥΜΒΟΥΔΕΥΤΕΡΑΚΛΑΙΟΜΕΝΟϹ
ΕΞΕΤΕΩΝΩΡΗϹΟΛΙΓΟΝΔΕΜΑϹΑΛΛΑΤΕΛΗΟΝ
 ΘΡΕΠΤΗΡϹΙΝΛΕΙΠΩΝΗΛΙΚΙΗϹΕΛΕΟΝ
. . . . ΔΟΥΚΑΚΛΑΥΤΟΝΕΧΩΝΤΑΦΟΝΟΥΔΕΓΑΡΕΝΘΑ
 ΦΕΙϹΑΝΤΟΠΡΟΤΕΡΩΝΜΝΗϹΑΜΕΝΟΙΔΑΚΡΥΩΝ
ΔΕΙΛΑΙΟΙΤΡΟΦΕΩΝΚΕΙΝΑΙΧΕΡΕϹΑΙϹΥΝΕΛΕΞΑΝ
 ΤΗΝΟΛΙΓΗΝϹΠΟΔΙΗΝΟΥΚΟΛΙΓΗϹΟΔΥΝΗϹ

Φλῶρος Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται
 Ἐξ ἄλλου τύμβου δεύτερα κλαιόμενος·
Ἐξ ἐτέων ὥρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέληον
 Θρεπτῆρσιν λείπων ἠλικίης ἔλεον.
Δεύτερα δ' οὐκ ἄκλαυτον ἔχων τάφον, οὐδὲ γὰρ ἔνθα
 Φείσαντο προτέρων μνησάμενοι δακρύων.
Δείλαιοι τροφέων κειναὶ χέρες, αἱ συνέλεξαν
 Τὴν ὀλίγην σποδίην οὐκ ὀλίγης ὀδύνης.

Florus

Florus Caecilii, & Stactes iacet heic, tumulo actus
Ex alio, atque novas promeritus lacrimas.
Natus sex annos, exilia membra, sed apta;
Aetatis florem flevit uterque parens.
Nec caruit lacrimis iterati cura sepulcri,
Luctus nam memores anterioris erant.
Vix legere altores potuerunt urna ab inani
Exiguum cinerem, at non dolor exiguus.

In eodem lapide

CN. CALPVRNIVS
HELENVS
V. A. XXIIII

ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΣ ΕΤΩΝ ΚΓ
ΗΡΩΣ ΧΑΙΡΕ

ΠΥΝΘΑΝΕΑΙΤΙΣΕΦΥΝΞΕΝΕΤΙΣΔΕΓΕΝΗΘΗΝ
..ΠΑΡΟΔΕΙΤΑΜΑΘΕΣΤΑΣΟΛΙΓΟΝΠΡΟΤΑΦΩΝ
ΓΕΝΝΑΜΕΝΓΛΑΥΚΟΣΜΕΠΑΤΗΡΤΙΚΤΕΙΔΕΜΕΜΗΤΗΡ
ΧΡΥΣΟΓΟΝΗΚΑΙΜΕΥΔΥΣΜΟΡΟΣΟΥΚΟΝΑΤΟ
ΤΗΛΟΘΙΓΑΡΠΑΤΡΗΣΒΕΙΘΥΝΙΔΟΣΩΛΕΣΑΘΥΜΟΝ
ΝΑΥΤΙΛΙΗΛΥΓΡΗΝΗΙΤΕΜΗΠΙΣΥΝΟΣ
ΚΕΙΜΑΙΔΕΝΣΧΕΡΙΗΠΑΡΑΘΕΙΝ ΑΛΟΣ ΗΝΕΜΟΕΣΣΑΝ
ΥΣΤΑΤΑΛΥΓΡΟΝΕΜΟΙΔΕΡΚΟΜΕΝΟΣΠΕΛΑΓΟΣ

Βασιλείδης ἐτῶν ΚΓ Ἥρως χαῖρε

Πυνθάνεαι τίς ἔφυν ξένε, τίς δ' ἐγενήθην;
Ω παροδεῖτα μάθε σὰς ὀλίγον πρὸ τάφων·
Γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατὴρ, τίκτει δέ με μήτηρ
Χρυσογόνη, καί μευ δύσμορος οὐκ ὄνατο.
Τηλόθι γὰρ πάτρης Βειθυνίδος ὤλεσα θυμὸν,
Ναυτιλίῃ λυγρῇ νηΐ τ' ἐμῇ πίσυνος.
Κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θεῖν' ἁλὸς ἠνεμόεσσαν
Ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

Basilides annorum XXII. Heros vale.

Quis fuerim quaeris, quibus & natalibus, hospes?
Ut discas, paulo siste gradum ad tumulum.

Chryſogone peperit, genuit me Glaucus, at illis
Nullum equidem potui reddere promeritum.
Nam procul a patria perii Bithynidos ora,
Navicula temere fretus, & arte mea.
Nunc Scheriae iaceo ventoſo in littore, tandem
Exitiale mihi reſpiciens pelagus.

Cyr. p. 21. 1079. 2. Viderat Cyriacus Corcyrae in baſi ſtatuae ornatiſſimae. Latine vertit parum proſpere P. Montfauconius in Diario Italico. Latina, & Graeca in Novo Theſauro valde corrupta. Triginta & ultra ab hinc annis lapidem acquiſivi, ſtatimque ita reddere expertus fui.

Subſequens habetur in poſtrema anaglypticarum tabula.

1

. . . . *μὲ Οὐαλεντίλλα θῆκε λουτρῷ*
. . . . *ὡς ἀγλαΐῃ τε φάους.*

. . . . me Valentilla in lavacro poſuit.
. . . . tamquam in ſplendore lucis.

Diſtichon erat a Chriſtiano calamo profectum. Quod rariſſime in Chriſtianis monumentis occurrit, ſculpturae ſpecies egregia eſt. In mulierum baptiſmate Diaconiſſae operam praeſtabant ſuam.

2

✠ Α Γ . Μ Α Ρ Ι Α Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ε Φ Τ Λ Α Ξ Ο Ν
Τ Η Ν Β Α Σ Ι Λ Ε Ι Α Ν Τ Ο Τ
Φ Ι Λ Ο Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Τ Ι Ο Τ Σ Τ Ι Ν Ι Α Ν Ο Τ
Κ Α Ι Τ Ο Ν Γ Ν Η Σ Ι Ω Σ
Δ Ο Τ Λ Ε Τ Ο Ν Τ Α Α Τ Τ Ω
Β Ι Κ Τ Ω Ρ Ι Ν Ο Ν ✠ Σ Τ Ν Τ Ο Ι Σ
Ο Ι Κ Ο Τ Σ Ι Ν Ε Ν Κ Ο Ρ Ι Ν Θ Ω Κ̄ Θ Ε Ω Ν ✠ sic
Ζ Ω Ν Τ Α Σ ✠

✠ Ἁγία Μαρία Θεοτόκε φύλαξον τὴν βασιλείαν τοῦ φιλοχρίστου Ἰουστινιανοῦ, καὶ τὸν γνησίως δουλεύοντα αὐτῷ Βικτωρῖνον σὺν τοῖς οἰκοῦσιν ἐν Κορίνθῳ, κατὰ Θεὸν ζῶντας·

Santa Maria Deipara tuere Imperium Chriſtum amantis Iuſtiniani, eique ingenue famulantem Victorinum, & Corinthi incolas fecundum Deum viventes.

Θεῶν lapicida perverſe ſculpſit.

Ficti-

Fictitiarum Inscriptionum, quae tamen ab eruditis viris antiquae sunt habitae, atque ita effictae sunt, ut haberi & ab aliis possint, classis quaedam in hac collectione conspicitur, quam ad erudiendos oculos, & ad genuinas a spuriis secernendas perutilem antiquitatum indagator profecto deprehendet. Appendicis loco has subiicio. Tum hanc, tum subsequentem in vetustis tabulis scalprum minime vetustum insculpsit, cum caelata sed literis vacua reperisset. Haec quidem Sapphus carmina continet, quae solutae orationis facie in Athenaei lib. XI sic habentur.

1

Ε'λθὲ Κύπρι χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἁβροῖς συμμεμιγμένον
θαλίαισι νέκταρ οἰνοχόυσα τοῖς ἑταίροις ἐμοῖς καὶ σοῖς·

Magnus Casaubonus, qui plurimis Poetarum ab eo Scriptore adductis locis medicam adhibuit manum, ad hunc non respexit. Exigua mutatione carmina mihi videntur ita restitui posse.

Ε'λθὲ Κύπρι νῦν
Χρυσίαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἁβροῖς
Συμμεμιγμένον θαλίαισι νέκταρ
Τοῖς ἑταίροις ὦ θεὰ ἐμοῖς τε καὶ σοῖς
Οἰνοχόεσα.

Bis syllaba brevis longae locum tenet, sed ratione subsequentis liquidae. quod Sappho bis pariter praestitit in prima asmatis apud Dionysium Halicarnasseum strophe, Ποικιλόθρον &c.

Cantharis pulchris propera aureisque
Gaudio mixtum, Venus alma, nectar,
Et meis, oro, sociis, tuisque
Fundere vina.

Haec, & quae succedit, anaglyphis extremis sociantur.

2

Η' Κύπριδος ἢ Στρατονίκης·

Aut Veneris, aut Stratonicae. E Synesii monosticho ad iconem sororis suae in eius Epistola ad Nicandrum. Inferius:

Τὸν νοῦν διδάσκων αἰθερεμβατεῖν Πλάτων·

Mentem per aethera spatiari docens Plato. Prior versus est distichi sub Platonis effigie in Anthologiae lib. 4. relati. Αἰθερεμβατεῖν cùm in bonam partem, pro *in sublime ferri*, tùm in malam pro *insanire* accipi potest. Ad irrisionem detorsit, qui primus id verbum cudit Aristophanes in Nebulis, ubi Strepsiadi quid ageret interpellanti respondet Socrates: Α'εροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον· *aerem peragro, & Solem despecto.* Lapis in literis quater peccat, Στρατονίκης, νῦ, διδάσκων, Πλάτων, quod in Graecis legitimis non deprehenditur.

3

ΕΙΣΕΙΚΟΝΑΗΡΑΚΛΕΟΥΣ
ΟΙΟΝΚΑΙΚΡΟΝΙΑΗΣ &c.

Hexasticum sequitur, quod nequaquam ex hoc marmore in Anthologiae librum IV traductum est, sicuti non defuere qui opinarentur, sed ab Anthologia accepit qui curavit, ut insculperetur. Antiqua vero carmina recenter insculpta inscriptiones veteres non appello.

1

ΕΙΠΕΚΥΩΝΤΙΝΟΣΑΝΔΡΟΣ &c.

Epigramma est ex Anthologiae libro III.

2

ΣΩΚΡΑΤΗΣΟΣΟΦΟΣΕΡΩΤΗΘΕΙΣΤΙΕΣΤΙΓΥΝΗΕΙΠΕΝ
ΑΝΔΡΟΣΝΑΥΑΓΙΟΝ &c.

Sapiens Socrates interrogatus, quid est Mulier? dixit: viri naufragium &c. Congeries illa definitionum sequitur, quae Secundo Philosopho (de quo Philostratus in Sophistarum vitis) communiter tribuitur. Ex Antonii florilegio, quod *Melissam* nuncupavit, desumptae sunt. Ab hoc tamen commentitio lapide discimus, incerto patre eas quisquilias prognatas esse, Socrati enim heic tribuuntur. Recitantur etiam in *Opusculis Mythologicis* a Thoma Gale collectis.

3

ΠΙΣΤΟΤΣΕΓΩΠΟΛΙΤΑ
ΥΞΑΝ...ΑΧΟΣΑΛΛΩ
ΣΔΕΤΟΥΣΕΧΟΥΤΑΓ
ΧΟΝΗΠΕΜΠΩ
ΑΜ

Qui lapidem adornavit, ut ementes falleret; vel aliquid dicere nescivit, vel studuit ut nihil diceret.

In secundae tabulae anaglypho tertio recens & inerudita manus post inconditas literas scalpro levissimo designavit Χρυσίππῳ ἥλιον, quam inscriptionem vir eruditus non deesset, qui in lucem proferret.

Quidquam requirenti typographo, ne pagina haec magnam partem ingloria albicaret, aliquas ex plurimis adnotatiunculis dedi, quas olim adieceram, nunc vero praetermiseram.

Pag. XIV. *post verbum* laus. *adde*: In *Corrigendis* Gruterianis pag. 334. *Columna prima ex Pighio suppleri potest;* cum in ea nihil omnino desit.

Pag. XV. φρονῶσα. *adde*: In iuramento Hierapytniis praestito apud Grut. 505. 2. ἑκὼν καὶ γινώσκων· *sciens, & volens.*

Pag. XVI. tradit. *adde*: In Gruteriana 781. 3. τῇ συμβίῳ καὶ κυρίᾳ·

— incidamus. *adde*: Miratus sum, cum apud Gruterum vidi ἐν τοῖς κυρίου Κέλσου χωρίοις· 948. 2.

Pag. XVII. *potestate esse. adde*: Latine pater familias *herus* dicebatur. Aliquando filii quoque sic appellabantur servorum respectu. In Plauti Asinaria petenti, *ubinam est herus?* respondetur: *Maior apud forum, minor heic est intus.* Fabrettianus lapis *Domino Marito* p. 624. Vignolianus p. 315. *Domino Patri.* Gruteriani *Domino & Coniugi*: item *Dominae & Coniugi.* Claudius Imperator, *cur Domina non veniret*, requirens, uxorem intelligebat. Svet. Claud. 39.

Pag. XIX. Vers. 18. Μεταλλάξαντος· Latini *vitam cum morte commutare*, Graeci simpliciter *commutare vitam*, ac si Christianum quid cogitassent.

Pag. XXII. Vers. 22. Μίλλις nomen, sicut Πόλλις apud Plutarchum in Dione.

Pag. XXIII. Vers. 8. ἐς δὲ loco ὅτι δὲ prisce, & Poetice. Deinde Attice ᾧ pro ὃ ob praecedentem casum.

Pag. XXV. Vers. 4. Ἀρτυτὴρ· Epidaurii Senatores selectos Ἀρτύνας ἐκάλουν, docet Plutarchus initio Graecarum Quaestionum. Ἐν Ἄργει erant inter primores Magistratus αἱ Ἀρτῦναι, Thucydides lib. V.

Pag. XXXVI. praestantia. *adde*: Plurali numero aliquando efferebantur: *Comoedovis Augustis* exscripsi in Sabaudia; edidit Sponius.

— civitas *adde*, ex Hierocle. *Mossini* conveniebant ad *iurisdictionem Pergamenam* ex Plinio l. 5. c. 30. Μοσσύνοικοι in Ponto ex Xenophonte Exp. Cyr. l. 5. Sed &c.

Pag. XXXVIII. *post* iudicium reddet. *ad. Melanephori* memorantur in Atheniensi: haud multae dignitatis officium, nam cum Θεραπευταῖς sociantur, qui *ministri, in sacris famulantes.* Παστοφόριον habetur pluries in Graeco Scripturae textu. D. Hieron. *Pastophorium, hoc est thalamus, in quo habitat Praepositus Templi.* Vulgata *tabernaculum.* Habetur quater in libro 1. Par. & semper redditur *exedra.* In primo Machab. IV. *Pastophoria* bis, etiam in Latina: Templis coniuncta habitacula.

Rein. p. 108.

ad Is. 22.

Pag. LV. ad 2. Heic Phrynicus redarguitur, qui in Lexico Attico mulierem non Ἀθηναίαν dici sed Ἀττικὴν docet, ne cum Minerva confundatur, quae non Ἀθηναία sed Ἀθηνᾶ est, vel Ἀθηνᾶ ex Ἀθηνάα·

1

2

L·VALERIVS A············
QVOD SOMNO MON·········O
COMPOS I·····V·S

3

IVNONI
SACR

5

MINERVAE AVG
G·SEIVS
ITHARVS·D·D

4

SVAVIS DIANAE LVCIE
LVNAE

6

NAPOLI

I

2

Ara rotonda

3.

Ara rotonda

Cignaroli Dis. Fr. Zucchi Scol.

1

2

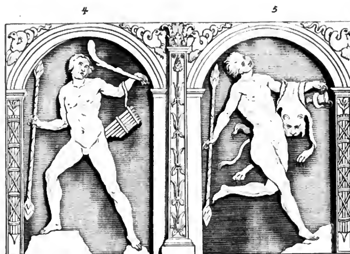

3

4

5

Cignaroli dis. K 1 Fr. Zucchi Scol.

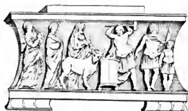
1

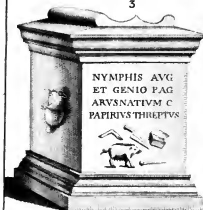
4

2

3

5

Cignaroli dis. K 2 Fr: Zucchi Scol.

MUSEI VERONENSIS

MONUMENTA LATINA

Quamvis, ut in Praefatione dictum est, volumen hocce vulgandis potius veterum monumentis, quam explicandis, illustrandisque destinaverim, ad eorum tamen aliquot in Museo nostro dedicatorum ubi peculiaris ratio exegerit, pauca verba apponere non mihi praeripui. Requirere non pauci solent, quid in prima ex his tabulis significet, ac quid sibi velit iuvenis ille posito insolito supra quadrupedis dorsum stans. Etiamsi detrita inscriptio satis non indicet, qui rei antiquariae sedulo operam dederunt, ex ipsa figura Iovi Dolicheno lapidem sacratum esse, percipiunt; intelliguntque, post *Iovi* supplendum esse O. M. D. cui votum solvit Valerius somno monitus, & voti sui compos. Ex consimili siquidem in promptu est hoc arguere, quem Patinus protulit, Sponius iteravit. Neque illi tamen, neque alius quisquam, cur equitans sedendi loco in pedes erectus sit, docuit, nec attigit quidem. Duo tantum statuunt, quae ut ipsis possim concedere, vereor; unum, quod Iovem esse dicunt, qui superstat, alterum, quod a Doliche Commagenes oppido denominatum volunt. Patinianum marmor hominem ostendit armis instructum, & militari omnino specie: a nostro iuvenis exhibetur venusta facie, & vestitu saltatorio. Itane occurrit usquam *Divum pater, atque hominum Rex?* quem palliatum barbatumque, atque ut plurimum sedentem in sculpturis effingebat antiquitas. Ita in egregio Musei Taurinensis anaglypho, quod suo loco proferemus, spectatur. Sponio Iovem indicari visum est a tauro, cui insistit, quia Iovi immolabatur; quae infirmissima ratio est; & quamvis apud Gruterum quoque describatur *bos, & super eo Deus*, a lapide nostro excluditur, in quo equum videmus non taurum. Indicari putavit etiam ab aquila, quam sub quadrupede Patinus posuit; sed disiunctam suisse par est credere, & ad signum illud non pertinuisse, nam neque in Gruterianis, neque in nostro aquila habetur ulla.

Imp. Num. p. 186.

M. f. p. 59.

Grut. xx. 7. xxi. 1.

Ad nomen e Doliche Commagenes oppido arcessendum Stephani locus unice impulit, quem ante omnes Giraldus vidit, & attulit, deinde Scriptores caeteri. Doctus Reinesius quoque post amplam commentitiae Dolicheni Iovis inscriptioni expositionem largitam, in subsequente hunc Stephani locum memoravit; quem tamen omnino corruptum esse, & ubi restituatur, ad hoc propositum nihil facere, manifestum puto. Civitatum nomine praemisso gentilia ubique subiungit Stephanus; hoc est quomodo appellarentur oppidani, minime vero quomodo cultorum ibi Deorum inflecteretur nomen. At in Δολιχὴ sic legitur: πόλις τῆς Κομμαγηνῆς· ἐθνικὸν Δολιχαῖος Ζεύς· Quis non videat, Iovem hic importune intrusum fuisse? Additur: οἱ δ' ἐπιχώριοι Δολιχηνοὶ λέγονται· cum caeteroquin ethnicum civium ab ethnico indigenarum Deorum Stephanus numquam distinguit. Qui Iovem hinc exturbare reformidaret, ita locum constituat oportet: ἔνθα Δολιχηνὸς Ζεύς· sicut in Ὀλυμπία, sic habetur, ἔνθα Ολύμπιος Ζεύς, & in Τάρας Bithyniae, ἔνθα τιμᾶται Ταραντaῖος Ζεύς· Sed credibilius videtur in Δολιχὴ verba quaedam irrepsisse, aut immutata esse, sive Hermolai epitomatoris, sive alterius culpa, qui Dolichenum Iovem in lapidibus legerat. Miror, nihil ad hunc locum suspicatos esse eruditos Stephani editores, atque expositores. Doliche caeteroquin erat altera in Thessalia, & Dulichium insulam Homerus, & Virgilius nominant, & de Icaria Plinius, *ante vocata Doliche*. Δολιχαίων nummi nihil aliud praeseferunt, quam nomen in corona positum. Sed a nulla Doliche suspicor ego Dolichenum Iovem processisse. Unde ergo emanavit? coniecturas afferam meas.

Hist. De o. Synt.a. pag.41.

Typum hominis quadrupedi ea ratione insistentis nulla umquam civitas, nullus populus adhibuit, nisi Tarsus celeberrima Ciliciae urbs. Illius tantummodo plures habentur ipsissima hac effigie nummi. Duos edidit Begerus delineatos, alium insuper Haimius, in quibus homo eodem prorsus modo bestiam pedibus premit. Quaenam sit bestia, satis in nummis discerni nequit; tauro certe non assimilatur: cervarium lupum vocat Begerus, leonem Vaillantius in Gordiano Pio, pantheram, qui Museum Teupolum recensuit. Superstantem hominem Begerus pro Sardanapalo habet, Tarsi, ut putabant, conditore: verumtamen regem illum, ut caeteri homines solent, equitasse crediderim, nec cur ludicra ea specie effingi deberet, ratio ulla affertur. Iacobus Gronovius in notationibus ad Arriani librum II numismata iterum dans quae Begerus dederat, quod aliquantum diversa viderentur, *nec dubito* inquit, *quin Amanus Deus more montium animali insistat*. Num probe cogitarit, iudicent, quibus qua ratione quadrupedibus insistant montes, aliquando videre contigerit.

Thes. Brand. t. 1. p. 557.

Tes. Brit. t. 1. p. 81.

Ut quod in re tam obscura coniicere nitor, proferam, animadverto primùm, δολιχὸν ludicri certaminis apud veteres nomen fuisse. Photius Phlegontis Tralliani libros legerat usque ad Olympiadem, qua inter victores numerabatur Caius, qui δολιχὸν vicerat. Λαβὼν δολιχῷ νίκην Pausanias

Cod. 97.

nias in Eliacis. Certamen cursu peragebatur, quapropter etiam metaphorice nomen id pro cursu usurpabant. Epicrates Comicus:

ap. Athen. l. 13. p. 570. Ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει,

quem senarium eo loco ita verterem: *Postquam vero illa Dolichum vitae a multis iam annis currit*. Dolichum autem appellabant ex vocabuli significatione, quia longius erat Diaulo. Pedites quidem ut plurimum certabant. Ladas, qui in Olympicis δολιχῷ κρατῶν coronam retulit, superabat omnes ὠκύτητι ποδῶν, ut Pausanias tradit.
Pauf. lib. 3. At equis etiam cursum aliquando institutum esse, Svidas docet, ubi Dolichum Hippodromium vocat: Δολιχός· τὸ ἱππόδρομον. Alios autem rara & peculiari dexteritate spatium aliquod non insidentes equis sed supra illorum tergum erectos confecisse, Musei nostri marmor ostendere videtur mihi: quid enim aliud quam ludum, & spectaculi gratia ostensionem factam, repraesentare dicamus hominem gradienti equo hilariter insistentem? Adolescentis aspectus est quibus Dolichaea certamina magis quadrabant. Lucianus de quodam victorias suas praedicante: Δόλιχον γάρ που οἶμαι ἐν παισὶ νενίκηκε. *Dolichum enim, puto, aliquo in loco puer vicerat*. (de conscrib. Hist.)

Hoc ludi genus alibi fortasse haud usitatum, a Tarsensibus exercitum fuisse, plura eorum numismata docent, quae illud ante oculos ponunt. Ludi fere omnes in Deorum honorem celebrabantur. Tarsus Iovis cultu maxime praestabat. Iuppiter *eo loci in primis colebatur*, ait Giraldus. Urbi nomen a Iove Tarsio advenisse, tradit Eustathius ex Eratosthene. Cum ergo Dolichaea spectacula Iovi sacrarentur, quem templum, simulacrumque in ipso loco, vel haud longe habuisse oportet, Dolichenus ibi Iuppiter dictus est, sicuti & Olympius Iuppiter commune habuit nomen cum ludis. Forte qui vicerant, lapideam memoriam in gratiarum actionem Dolicheno Iovi aliquando voverant. Singulare propemodum est, aream marmoris nostri non complanatam utrimque conspici, ut in spatio a figuris non occupato in aliis apparet semper, sed inaequalem, & undulatam, ac si velum quoddam, aut aulaeum significaret, a quo paries obtegeretur, ante quem signum in templo esset positum. (pag. 89. — in Perieg. n. 121.)

Quod si quis nihilominus a Doliche civitate Iovem denominatum mallet, non ipsum tamen, nec Deum quemquam, quadrupedi ioculariter insistere, sed spectaculum quoddam innui, adhuc stabit. Stabit item, si aliquoties non equi sed aliae bestiae adhibitae in eos ludos fuissent. Comprobatur quidem, & magnopere firmatur haec coniectatio, quod qui superstat, modo uno, modo alio in monumentis comparet habitu, ac specie, & modo haec, modo illa manibus, & capite tenet, ac gestat, ut praecipue videmus in nummis: nimirum varie ornabantur, & ad populum oblectandum personatorum in morem diversas induebant species. Haec certe diversitas non appareret, si Iovis, aut praefiniti herois alicuius exprimenda effigies fuisset. In marmore nostro, quamvis ibi detrito, Phrygii galeri iuvenis caput praetulisse videtur tegmen. Caeterum ad effusum cursum animal, quodcumque fuerit, superstans forte non compellebat; expedite tamen incedere in monumentis fere omnibus intcrooscimus.

Haec quidem mihi in alia quaevis intento plurimis ab hinc annis huius marmoris explicatio, qualiscumque sit, momento temporis subiit, & insedit. Cum enim extrema bacchanaliorum die Amphitheatrum cum amicis paulisper ingressus essem, & personatorum turmae, carpentaque, & rhedae hinc inde divagarentur, ecce super alios equitantes conspicuus ab opposita porta iuvenis introit, eleganti equo insistens, eiusque dorsum pedibus alacriter premens. Serico illum pene invisibili regebat funiculo: arenam celeri passu inter adstantium plausus pluries circumiit: mihi vero statim ante oculos sacrum Dolicheno Iovi anaglyphum obversatum est, & quid in eo repraesentetur, visus mihi sum percepisse. Hodie quoque apud aliquos Asiae populos morem vigere, ut ad agilitatem ostentandam stantes in tergo iuvenes equos ad cursum urgeant, in Itinerario quodam me legere memini. Nec reticebo tamen, incredibile prorsus non esse, desultorem a marmore nostro exhiberi. Numidas describit Livius, *quibus de-* l. 23. c. 29.
sultorum in modum binos trahentibus equos inter acerrimam saepe pugnam in recentem equum ex fesso armatis transultare mos erat: quem morem barbaris ad Istrum incolentibus praecipue tribuit Aelianus in Tacticis. Eam dexteritatem imitabantur, ostentabantque desultores in ludis. Ob oculos sistit Manilius:

Nec non alterno desultor fidere dorso
Quadrupedum, & stabiles poterit defigere plantas
Per quos vadit equos; ludet per terga volantum.

Fidere lego non *sidere*, sicut editi omnes. Lapis noster unum tantùm equum ostendit, sed non semper in eo certamine *unus duos equos habet, pileum in capite, & de equo in equum transilit*, quae Hygini verba sunt: aliquando enim uno tantùm desultores prodibant, ut ipse Manilius docet, qui sic prosequitur:

Aut solo vectatus equo.

Μόνιπποι tunc Graece vocabantur, *singulatores* Latine, ut in veteribus Glossis.

Tab. IV. pag. LXXV. num. 3.

Qui *Genio Pagi Arusnatium* solutum viderit votum, ubi terrarum Arusnates fuerint, fortasse percontabitur. Vallis in territorio Veronensi ob vini excellentiam celebratae geographicum nomen hucusque incognitum duo hac aetate eruti lapides docuere. Vide circa hoc quae dixi Veronae Illustratae P. 1. pag. 5. Pagus ergo heic non vicum valet sed populum, quo sensu Caesar: *Ci-* Gall. l. c. 12.
vitas Helvetiae in quatuor pagos divisa est.

I O-

1

IOVI O M
C TITIVS C L HEDYLVS
VIVIR AVG V S

2

I O V I
S A N C T O
C A S S I A
C F
I V S T A
V S L M

3

I O V I . V I
C T O R I
L. V I S A E
V S. C E R
I O. V. S. L
M

Nicephori Iovis fanum memorat Spartianus in Adriano. Iovis Victoris aedes erat in regione X Palatina.

4

I O M
CONSERVATORI
P. POMPONIVS
CORNELIANVS
CONSVLARIS
CVRATOR
RERVM
PVBLICARVM

Aut Venetiae Consularis Pomponius fuit, quamvis provinciae nomen reticeatur, ficut in nostra, quam videbimus suo loco, Tuticanus *Prolegatus* nude dicitur, & in Codicis Theodosiani titulo *de Consularibus* agitur de provinciarum administratione perfunctis; aut inter Consulares computabatur, quud Consul fuisset (puta ex suffectis) ficut ob eamdem caussam Consularis appellatur Rufinianus in Gr. 381.
1. *Consularem feminam* vocat Svetonius ob fami- Aug. 69.
liam Consulatu aliquando decoratam. Curator item dicitur Rerumpublicarum, nec quarum additur. Curatorem exempli gratia Rerumpu-
blicarum Pisaurensis, & Fanestris non unum ex- 185. 3. &c.
hibet marmor. At plurium fortasse curam Cornelianus gesserat, a quibus enumerandis expeditius fuit abstinere. Enumerantur in Gruteriana Rufiniani, peramplo siquidem stylobati insculpta. Marcus Imperator *Curatores multis civitatibus e Senatu dedit*: Capitolinus docet. Veronensis Gavii Squilliani *Curatoris Vicetinorum* videbimus honores suo loco. Forte etiam Cornelianus res curabat, quae in Civitate publici iuris erant. Viri huius in pago Stellarum hic etiam superest titulus.

P. POMPONIVS CORNELIANVS
ET IVLIA MAGIA CVM
IVLIANO ET MAGIANO
FILIIS
A SOLO FECERVNT

Perperam Gruterus REFECERVNT. neque enim consociari possunt *reficere*, & *a solo facere*. Idem in vico Scledo agri Vicetini votivum lapidem reliquit, quem *Novus* inscriptionum
Thesaurus affert, sed voce *commisit* intrusa, 87. 3.
quam nec Reinesius habet, nec sensui conducit. Marmor sic habet:

CORNELIANVS C
VT VOVIT

Discimus ex epigraphe nostra C non *commisit*, sed *Consularis* significare.

5

I O V I
A P E N I N O
T. V I V I V S C A R
M O G E N E S . .
S V L P I C I A E V P H R O
S Y N E C O N I V X
V. S. D. D

Eximium & unicum Iovis Apenini monumentum eruditus vir Marcellus Franciarinius, Iguvii cum essem, mihi dono dedit. Inemendate ergo in Peutingerianae, seu Theodosianae tabulae Segmento III scribitur *Iovis Pennmus*. Additur autem ibi: *idem Agubio*; qua additione aedes ipsa memorari videtur Apenino Iovi Agubii quoque dicata, ad quam lapis noster

ster olim stererit. Oppidi nomen varie prolatum fuit. In eius antiquo nummo, quem alibi exhibui, *Ikuvins*. Veragrorum iugo inditum prodit [lib. 21.] Livius nomen *ab eo* (lege *a Deo*) *quem in summo sacratum vertice Penninum* (l. *Penninum*) *montani appellant*. Sponiana in monte Magno S. Bernardi: [Misc. p. 85.] DEO PENINO OPTIMO MAXIMO. Ad Apeninum Iovem nostrum referendae fortasse sortes, de quibus Vopiscus in Firmo: *Apenninis sortibus additis*; & Pollio in Claudio Gothico: *quum in Apennino de se consuleret*. [p. 176.] Videsis quae de voce *Pen*, aut *Pin* in Verona Illustrata adnotavimus. In Novo Thesauro per[pag. 8.]peram *Comogenes*, & *Fuisyne*, & *Tabula Itineraria Antonino tributa*.

1

I O V I
IVNONI
MINERVAE
IVA VSLM

Deos Capitolinos Veronensis femina venerabatur. Servius quid esset *delubrum* docens: *ut* [ad Aen. 2.] *est Capitolium* (ita libri, at lege *Capitolinum*) *in quo Minerva, Iupiter Iuno sunt σύνναοι*.

2

IVNONI FERONIAE
BARBIA L. F. SECVNDA
AEDEM. SIGNVM. PORTI
CVS. D. P. S. D

3

FERONIAE. SAC
IN MEMORIAM
MINE[I]. PRISCI. FIL
T. KANIVS. IANVAR
SAC. GRATVITVS
ANNO XXXX
D . D

Sacerdotiorum annua fuere quam plura. Syracusis lex erat de religione, [Cic. in Verr. 4.] *quae in annos singulos Iovis sacerdotem sortito capi iubebat*. Omni anno eligebantur, qui in arce Ithomes Iovis templo praesidebant: *αἱρετοὶ κατ' ἔτος ἕκαστον*, inquit Pausanias in Messenicis. Multa etiam durabant ad vitam, quod in Graecis lapidibus formula *διὰ βίου* declarari solet. Inter Sacerdotes perpetuos Ianuarium nostrum computarim, cui honoris annum quadragesimum perraro exemplo votivam indere in tabulam complacitum est. *Anno trigensimo consecrationis suae* [Grut. 303. 2.] fuit qui consignaret. Tempus Siculorum discessus ab Italia indicaverat Hellanicus Lesbius anno sexto & vigesimo *sacerdotii ab Alcyone in Argorum urbe gesti*: Ἀλκυόνης ἱερασαμένης ἐν Ἄργει. [ap. Halic. l. 1.] Hereditario item iure familiae quaedam sicuti apud Hebraeos, inter ethnicos quoque sacerdotio fruebantur. Ἱερία κατὰ γένος Cyriaci epigraphe, & aliae praeseferunt. [Cyr. p. 38. n. 249.] Quin quod minime obvium est, primogenitos in eam dignitatem iure suo successisse reperio apud Heliodorum, ita enim apud ipsum loquitur Thyamis. Ἐγὼ γὰρ παῖς μὲν προφήτου τοῦ ἐν Μέμφει γεγονὼς, [Aeth. l. 1.] ἀποτυχὼν δὲ τῆς ἱερωσύνης μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς ὑπαναχώρησιν ἀδελφοῦ νεωτέρου ταύτην παρανομήσαντος παρελέσθαι. *Ego filius cum essem Memphitici antistitis, post patris discessum sacerdotio privatus ob minorem fratrem, qui illud abstulit contra legem*. Et libro septimo: τοῦ δὲ Θυάμιδος, ὡς ἂν πρεσβυτέρου παιδὸς ἐπὶ τὴν προφητείαν κληθέντος. *Thyamide, tamquam filio maiore natu, ad supremum Sacerdotium vocato*.

At non sine sumptu, nec sine erogationibus quibusdam consuevisse novos sacerdotes in dignitatem cooptari, rarissimo item exemplo docet inscriptio haec, in qua *Sacerdos Gratuitus* dicitur, cui nempe remissum impendium fuerat. *Gratis creato* apud Fabrettum p. 744. Seviros, & Decuriones gratuitos novimus, verum sacri honores eo adiuncto occurrere non solent. Augurem tamen Decurionum decreto gratuitum protulit Gruterus, quem in Augustalem reformandum censuit Reinesius, sed *Augur* scripsit, qui lapidem primus exscripsit, Felicianus, ut in eius [Ms. p. 63. 1.] apud me Ms. collectione conspicitur. Qui civiles dignitates consequebantur, aliquid certe pendebant, cuius generis vectigal haud novit Gualtherius, nec Burmannus qui erudite hoc [Gu. Tab. Sic. p. 116.] argumentum evolvit. Plinius Traiano de municipiorum Decurionibus. *Ii quos indulgentia tua quibusdam civitatibus super legitimum nume*[l. 10. ep. 113.]*rum adiicere permisit, & singula millia denariorum, & bina intulerunt*. Deinde. *Superest ergo, ut ipse dispicias, an in omnibus civitatibus certum aliquid omnes, qui deinde buleutae leguntur, debeant pro introitu dare*. Utrum autem quod ab ingredientibus sacerdotia erogabatur, in fiscalem item arcam coniiceretur, non liquet.

4

MINERVAE AVG
PAPIRI
THREPTVS ET PREPVSA
V S
L D D D

MI-

1

MINERVAE. AVG
Q. CASSIVS
PAPIRI ET CLODIA
V . S
L . D . D . D

Stylobates a Museo paucos abest passus, contra Amphitheatri portam domui infixus; sed extrahi sine periculo, & labe maxima non poterat. Praecedens quoque nondum ab Arusnatibus nostris huc advenit. Vel Cassius Papirius facit, vel Cassius, Papirii duo antea memorati, & Clodia.

2

SATVRNO
AVG SACR
P. TOSSIVS ZOSIMVS
VI VIR AVG ET
TOSSIA SATVRNNA
CONIVX
V S L M

3

SATVRNO
M FLAVIVS
FESTVS
ET CVSONIA
MAXIMA
FLAMINICA

4

SATVRNO
CONSERVATORI
. . . . . .

5

NEPTVNO
SACRVM
M. DVNILLIVS
HOMO

6

MARTI
L VISEVS CRESCENS

7

BE. . . sic
MARTI DD PRO SAL....
M. AVREIVS. . . . sic
AVGG. LIB. P. . .

Pro cuius salute rogaretur, Mars quoque ignoravit.

8

DIANAE
CONSERVATRICI
PRO SALVTE....ANIN
COS. FLAMIN. AVG. PROCOS
PONTIF. SODALIS
AVRELIANI ANTONINIANI
. . . .

Sodales *Aureliani Antoniniani*, hoc est Sacerdotes pro M. Aurelii Antonini cultu instituti, hoc nomine nondum prodierant. Lapidem viderant quidem multi, sed perlectis duobus verbis prioribus de reliquis iam iam evanescentibus desperarunt. Ea sodalitia sub Tiberio in honorem Augusti Sex. Pompeio, & Sex. Apuleio Consulibus initium habuere. Tacitus: *idem annus novas caeremonias accepit, addito Sodalium Augustalium sacerdotio*. (Ann. lib. 1.) Caeterum quisnam hic Consul (procul dubio ex suffectis) & pro Consule fuerit, divinari nequit: ex literarum reliquiis Caninius aliquis videtur indicari. Pro eius salute quis votum fecerit, mutilatum marmor occultat.

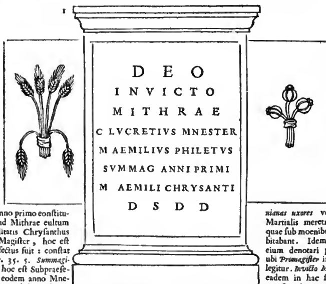
9

MERCVRIO
V S L M
M. SCAEVILIVS
CORNEOLVS

10

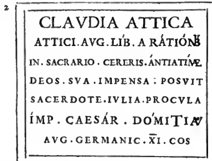
SOLI ET LVNAI
Q SERTORIVS Q F
FESTVS FLAMEN

1

Anno primo conſtitutae ad Mithrae cultum ſodalitatis Chryſanthus iſte Magiſter, hoc eſt Praefectus fuit: conſtat e Gr. 35. 5. *Summagiſtri*, hoc eſt Subpraefecti, eodem anno Mneſter, & Philetus fuere: Subpraefectos bis in Mazochianis invenias. Apud Gruterum ſcribitur SVM. MAG. at *ſummum Magiſtrum* numquam vidimus, & habetur in marmore SVMMAG. Summagiſtri vero ſicuti *ſummoenianas uxores* vocavit Martialis meretrices, quae ſub moenibus habitabant. Idem officium denotari puto, ubi *Promagiſter* in aliis legitur. *Invicto Mithrae* eadem in hac ſodalitas famulatur, quae in Gruteriana 35. 5. *Invicto Soli*. Tiridates Parthus Arſacis nepos cum Armeniae regno a Nerone augeretur, *ego*, dixit, *ut Deum te non ſecus ac Mithram colerem*, *acceſſi*: ὡς καὶ Μίθραν. Xiph. l. 62.

2

Is me Claudiae huius Atticae, pulcherrimis inſcriptae literis, verbiſque prius ab eo, qui tranſcriptam miſit, ſive errore ſive dolo additis, quibus pretium mirum augebatur in modum, amor invaſerat, ut ad eam adipiſcendam, cum aliter obtineri nequiret, Arſinoen Philadelphi, pulcherrimum, & perrarum maioris moduli, octo Venetos aureos aequans pondere, numiſma dederim. De Gentilium ſacerdotio, & Deorum ſtatuis in aliorum templa illatis multa congeſſi, quae nunc nimis nos abducerent.

3

MATRI DEVM ET ISIDI
G MENATIVS G FILIVS
FAB SEVERVS FANVM REFE
CIT ET PRONAVM DE SVO FE
CIT EX VO TO

C. Vero-

I

C. VERONIVS
CARPVS
VI VIR CL. MAI
VERONIAE
TROFIME. SACER
MATRIS. DEVM
MATRI
SANCTISSIMAE
ET VERONIO PRIMO

CL. MAI. *Collegii Maior* latere hic potest: Collegium Sevirum iterato in Gruterianis. Sed cum in alia Dioecesis nostrae suo loco proferenda habeatur CLA. ET. AVG. disco in hac quoque legendum esse *Claudialis*. Imp. Claudii sacerdotes, flamines, sodales, templa occurrunt pluries. *Maior*, quoniam in omni sodalitate, & Collegio erat qui vel propter aetatem, vel quia anterius creatus, vel ob aliam causam
Grut. 372. 7. praecederet. *Sacerdos primus corporis Augustalium* dicitur Aurelius Victor. *Flaminem primum Augustorum* laudat etiam Gruterianus Index, sed in ea inscriptione Primus cognomen est.
165. 4. Quod cl. Novi Thesauri editor e compendio MAI. *Maialem* deduxerit, liceat interpretari ludicre fecisse.

Veronios in epigrammatis nostris habemus quam plures. Ego quidem servos a Republica Veronensi libertate donatos, vel eorum posteros mihi videor in his deprehendere. Civitatium libertos agnovere iam Reinesius, & Fabrettus. Rarius ab aliis denominatos videmus, quia aliarum nomina non adeo opportuna fuere & commoda, ut in gentilitium nomen inflecterentur.

2

DECIMIA. C. F. CANDID
SACER. M. D. DELFICAM
CVM LARIBVS ET
CERIOLARIS N XXX
VI

Delphica, *tripus*, *cortina* voces sunt plurifariam olim acceptae: aliquando eadem significatione adhibitae, aliquando, earum etiam quaevis, diversa. Cortina quidem apud plures
L. L. lib. 6. concha: hinc Varro: *Cava concha dicta quod est inter terram, & Coelum ad similitudinem cortinae Apollinis*. Virgilius lib. 6. *neque te Phoebi Cortina fefellit*; lib. 3. *qui numina Phoebi, Qui Tripodas sentis*, eodem sensu. Ibi Servius: *Tripodes mensae fuerunt in templo Delphici Apollinis, quibus superimpositae Phoebades vaticinabantur*. Proprie ergo tripus cortinam, seu mensam sustinebat. Prudentius in Apotheosi: v. 505.

Non tripodas cortina tegit.

Forte quod tegeret, ad vela significanda vox est translata, quo sensu adhibetur in Vulgata versione. Hinc Isidorus: *cortinae sunt aulaea, idest vela*, l. 19. c. 25.
a quibus tabernaculum extrinsecus tegebatur. Delphicarum antiquitus invaluit nomen. Plinius.
Ex aere factitavere & cortinas, tripodum nomine, l. 34. c. 3.
Delphicas, quoniam donis maxime Apollinis Delphici dicabantur. Ita editiones omnes: at cum *dicari donis* nihil dicat, lego *ditabantur*: super eas siquidem collocabantur oblata dona, ut e praeclara hac inscriptione constat, docente Deorum Larium icones, & ceriolaria Delphicae imposita fuisse. A sacris usibus ad domesticos accidit nomen delabi. Martialis de domo magnifice instructa:

Argentum, atque aurum non simplex delphica portat.

sumptuosi scilicet in ea erant atque ornati abaci. Ob similitudinem mensae, quae Delphis in Apollinis templo visebatur, cuicumque ea forma constructae, nomen hoc est datum. Procopius in Vandalicis: Δελφικὰ τὸν τρίποδα καλοῦσι Ῥωμαῖοι l. 1. c.
ἐπεὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς γέγονε· *Delphicam vocant Ro-* 21.
mani tripodem, quia Delphis primum est factus. Haec verba cum exscriberet auctor magni Etymologici, καλοῦσι omisit, & imperfectam sententiam dedit; quod tamen librariis potius, aut editoribus imputandum. *Supellectili legata haec* D. 33.
continentur, inquit Iurisconsultus: *mensae, trape-* 10. 3.
zophora, delphicae, subsellia &c. Delphicae ex aere primum confectae, ut e Plinio vidimus, qui etiam *Delphicam tabulam antiqui aeris* memorat. Τρίποδας χαλκέους Herodotus, *delphicas aereas* antiqua exhibet inscriptio. Sed ea forma tabulae Grut.
eodem nomine appellatae sunt quamvis mar- 1115. 8.
moreae. Cicero inter Verris rapinas *mensas Del-* in
phicas e marmore numerat. *Mensa marmorea, quam* Verr. 6.
Delphicam vocant, ab antiquo Horatii enarratore laudatur. Accidit autem aliquando, ut huiusmodi denominationes ab oppidis, vel a regionibus sumptae, quid proprie denotent, aut cur obtinuerint, in obscuro sit. Quid dicemus esse *coronam Delphicam* in Laertio? Em- lib. 8.
pedoclem enim narrat ἐμβάδας χαλκᾶς, καὶ στέμμα Δελφικὸν gestasse. Svidas *auream* interpretatus est, his enim verbis id refert: στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν, καὶ ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς· *auream habens coronam in capite, & calceamenta aerea*. Nescio quidem, an probe ab omnibus intellecta sint, *signa Corinthia*, quorum Pl. l. 3.
Plinius iunior, & *Megarica*, & *Pentelica* quo- ep. 6.
rum Tullius meminit: *Deliaca* item, & *Corin-* Att. l.
thia suppellectilis, vestisque Melitensis, quas idem 1. ep. 7.
Tullius, tum *imago Corinthia*, & *argyrocorinthia cra-* in Verr. 4
tera, quas vetusta proferunt marmora. *Signis*, Grut. 175. 9. 148. 1.

l.34.c.8. *quae vocantur Corinthia, plerique in tantum ca-*
piuntur, ut secum circumferant: ita Plinius,
Or. 40. *Mensam Siculam* habet praeterea Libanius, *La-*
Sat. 11. *cedaemonium orbem* Iuvenalis, *aes Cyprium tenuis-*
l. 33. c. 9. *simum, quod coronarium vocant*, Plinius, *Æris*
t. 2. p. 23. ed. Ver. *Cyprii laminam* S. etiam Hieronymus nominat.
Ceriolarium, vel *Ceriolare* lexicis ignota vox,
sed non antiquis lapidibus. Cum *Ceriolaribus*
175. 4. *duobus aeneis* oblatum quid mutilata refert Gru-
Misc. p. 65. teriana inscriptio. In alia apud Sponium *Ceru-*
lari Arg. Forte *Ceriolarium* scribi debuit; ar-
vid. p. 238. & 300. genteum erat. Pro lychnuchis habuisse videtur
Reinesius, sed proprie *lichnuchos pensiles in de-*
l. 34. c. 3. *lubris* fuisse, docet Plinius, & quoniam apud
veteres instrumenta, & supellectiles saepissime
rei alicuius formam imitabantur, *arborum mo-*
do mala ferentium lucebant. Italice *lumiere*, Can-
delabra igitur intelligo, quibus *nomen a cande-*
Plin. ibid. *larum lumine impositum*, sicut ceriolariis ab im-
positis cereis. Candelabra, & lucernas paulo
ante laudatus Iurisconsultus distinguit, & insignis
Grut. 215. 2. item inscriptio. Haud vulgaris vero Decimiae
nostrae, Matris Deum Sacerdotis, munificen-
tia, quae cum Delphica Ceriolaria numero
triginta sex dono obtulit uno. Praeclarum hoc
cimelium misit mihi muneri Serenissimus Gua-
stallensis Dux.

1

L. VERONIVS
CALAIS
ISIDI
V. S. L. M

2

ISIDI
SACRVM
EX. MONIT
EIVS. D. D
L. VALERIVS
MEMOR
VIVIR. AVG
L. D. P

4

LIBERO
ET LIBERAE
SACRVM
P. GAVIVS
ASTECTVS
VI VIR
IMPERIO
POSVIT

3

ISIDI. SERAPI. LIBER
LIBERAE. VOTO
SVSCEPTO. PRO. SALVTE
SCAPVLAE. FILII. SVI
P. QVINCTIVS. PARIS
S. L. M

Donius, & ex eo Novus Thesaurus quinquies in brevi hac epigraphe aberrant. Exacte Gruterus dederat, nisi quod *Serapidi* scripsit. Libera communiter Proserpina est, Cereris scilicet *filia*, Κόρη. *Siciliam totam esse Cereri, &*
Liberae consecratam, & in iis locis *raptam esse* Cic. Ve. 1. 6.
Liberam, quam eamdem Proserpinam vocant, Siculis persuasum erat. Mirum non est, Isidem heic cum Serapide sociari, nam & Serapis Aegyptius Deus fuit, & Aegyptium ipsum nomen,
ut Plutarchus tradit. Sed Deorum historias, ac de Is. & Osir.
genealogias in volumine hoc nequaquam attingo, nimis enim exuberans argumentum est. Id tantum moneo: frustra aliquando digladiari, qui ob contrarias quas afferunt auctoritates, num ad unum vel ad alterum Deum nomen aliquod referri debeat, disceptant; variae siquidem multoties, & discordes veterum quoque fuere sententiae; neque ethnicorum religio catholicae aequiparabatur, in qua quod ad dogmata spectat, definitum omne atque constitutum est; sed ut apud heterodoxos videmus, nulli obsequens auctoritati, cuiusvis arbitrio opinionis, ac doctrinae potestatem faciebat, Isidis, & Serapidis fana coniunctim Romae de-
iecta fuerunt, & coniunctim restituta, ut a Dio- lib. 40. 42. & 47.
ne discimus.

5

IVSSV PROSERPINAE
L. CALVENTIVS L. L. FESTVS
ARAM POSIT
SACRVM

6

SILVANO
ISOCHRY
SVS
CORNELIAE
MAGNAE
V S L M

Silvano

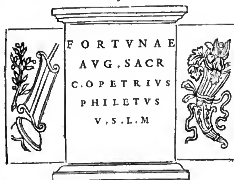
1

SILVANO.AVG
SACRVM
C·VERONIVS
SERVILIANVS
V.S.L.M

2

SILVANO.SALVTARI
SACRVM
SATVRNINVS.AVG.LIB
PROC.CASTRENSIS
VOTO.SVSCEPTO
FECIT

3

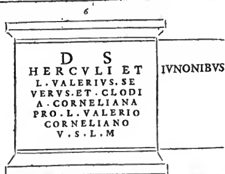
4

5

VICTORIAE
PRO SALVTE
Q.MINICI.MACRI
SEX.CABINASIVS
PRIMVS.EX.VOT

6

Deo sacrum Herculi: Herculi Deo in aliis. Scalptor Iunones omiserat, quas exinde sinistro lateri addidit.

1

IVNONꝹB
SACRVM
A MERYLLVS

2

IVNONIBVS
AVG.SAC
METELLA IDE NOMINE
SVO ET
T FLAVI HERMETIS
VIRI SVI
D D

Quae de Iunonibus rei antiquariae periti tradidere, iterare non attinet. At Iunones nostras olim etiam a filiis Israel deviis ac degenerantibus cultas suspicari quis posset e libro Iudicum, in [Iud. II. 13.] quo servisse dicuntur לבעל ולעשתרות *Babal, & Astaroth*, hoc est *Iovi & Iunonibus*, ut D. Augustinus explicat, eo quod a Punicis lingua [in Heptat. l. 7. q. 16.] Hebraeis valde affinibus *Iuno sine dubitatione Astarte* vocaretur. *Auctor* vero, inquit idem, *pluraliter hoc nomen posuit*, quoniam *ad simulacrorum multitudinem referri voluit*. Verumtamen id si spectasset, *Iovibus* pariter dixisset, ut Augustinus ipse statim addit. Plana profecto fieret loci intelligentia, si legeremus בעלים *Babalim*, ut praecedenti versu legitur, & in eiusdem libri duobus aliis, duobusque item aliis primi libri Regum, ubi enim ea simul verba recurrunt, *Babalim, & Astaroth* perpetuo scribitur: Augustinus quoque *illum*, qui ex Hebraeo converterat, Astaroth scripsisse, *nec Baal sed Baalim*, asserit: Astaroth quidem probe in Graeco ταῖς Ἀστάρταις redditur, ubi enim *Sidoniorum idolum* singulariter significandum fuit, עשתרת [4. Reg. xxiii. 13.] *Hastoreth* dixere. Ad summam Phoenicum, & Chananaeorum Iunones vel Iunonis simulacra fuerunt, vel somniantium figmenta, quibus Iunones plures, pluresve Ioves aedificare consueverant, diversis denominationibus, vel diversis adiunctis distinguentes, atque indigitantes.

Verum Iunones nostrae neque Iunonem Reginam, neque eius simulacra cognatione attingunt ulla. Senecae, & Plinii testimoniis pro mulierum Geniis habitae sunt: at quaenam ergo illis vota nuncupant viri, ait Praesul doctissimus, amicus olim meus ex intimis, Philippus [Mon. vet. Ant. p. 306.] Turrius? *Augustas Imperatorum uxores, aut sorores, aut filias* ita in lapidibus appellari, is suspicabatur, quod equidem aegre admiserim. Cur potius easdem illas imaginarias Deas Iunonum nomine votiva quaedam marmora compellare non credimus, quae in aliis Matres, in aliis Matronae nuncupantur? *Matribus, & Matronis* haud quidem pauca sacrantur. Vetustissimum memorat fanum Plutarchus in Siciliae oppido Engyio Deabus dicatum, ἃς καλοῦσι [in Marcel.] Ματέρας, *quas Matres* vocant. Praesentes & conspicuas ibi Deas adesse, vulgus firmissime asseverabat. Quaenam vero, vel quidnam essent Iunones, Matres, Matronae tunc invocatae, & cultae, neque ego scio, neque ipsi sciebant, qui vota & preces misere disperdebant suas. Popularium somnia, commentitiae species, pueriles fabulae. Matronis, & Matribus dicatos lapides transalpinis in regionibus ut plurimum repertos fuisse animadverto. Matrum omnium familias forte gentes illae sic venerabantur manes, siquidem Germani vivis etiam nescio quid attribuebant divini. Eam apud ipsos fuisse consuetudinem tradit Caesar, *ut matres familias eorum sortibus,* [Gall. lib. 1.] *& vaticinationibus declararent, utrum praelium committi ex usu esset, nec ne.* Tacitus de Germanorum moribus: illis *inesse quin etiam sanctum aliquid, & providum putant*. Et in Historia: [lib. 4.] *vetere apud Germanos more, quo plerasque feminarum fatidicas, & augescente superstitione arbitrentur Deas*. Lugduni binas exscripsi dicatas MATRIS.

3

PARCIS AVG
P.FALERIVS
TROPHIMVS
ORNAMENTIS
DECVRIONALIB
RESTITVTOR R VER

De ornamentis Decurionalibus, seu Decurionatus insignibus, videsis Galliae Antiquitates selectas in Epistola X. Reipublicae Veronensis restitutor obtinuit Trophimus benefactis ut diceretur.

4

PARCIS . AVGVSTIS . SACR
... PROBVS $\overline{\text{VI}}$ VIR . AVG
L . P . D

Loco

1

LOCO. PVBLIC. DAT. D. D

PARCIS . AVG . SACR

L . CASSIVS . VERVICI . F

NIGRINVS . VI . VIR . AVG . V . S . L . M

Apparet non ad templa tantùm sed publicis etiam in locis votiva haec saxa collocata interdum fuisse. At veterum prudentiam mirari ne omittamus: quamvis de numinibus honorandis ageretur, nihil omnium oculis exponere quisquam poterat Magistratibus inconsultis, & sine publicae auctoritatis consensu.

2

In magno stylobate nihil ultra visitur. Sepulcreto cuidam duobus his verbis fieri potuit satis. Vita functis omnibus divinitatem quam-
L. 2. ad fin. dam impertiebantur. Cicero de Legibus: *nisi maiores, eos qui ex hac vita migrassent, in Deorum numero esse voluissent*. Minucius Felix: *dum aras extruunt etiam ignotis numinibus, & Manibus*. Subsequens in exigua est lapidea tabula.

3

SACRIS

MANIBVS

DATVM

D. Augustinus Civ. D. l. 8. c. 26. *Omitto, quod Varro dicit, omnes ab eis mortuos existimari manes Deos*.

4

DIS MANIB

C H C

LOCVS ADSIGNATVS

MONIMENTO IN QVO EST

AEDICLA PRIAPI

IN FRP LXX IN AG P LXX

Hoc erat profectò lacrimas cum risu commiscere, nempe in funereo monimento aediculam deridiculo, illi nefandoque monstro construere. Ambiguum an a Priapo Troadis oppido acceperit nomen, an dederit: dedisse tamen Strabo censuit. Quantum in Asia obtinuerit, e sacris etiam paginis constat: Asa enim Rex *Maacham matrem suam amovit, ne esset princeps in sacris Priapi, & in luco eius, quem consecraverat: subvertitque specum eius, & confregit simulacrum turpissimum*. 3. Reg. XV. 13. Discimus nunc in subterraneis monumentis sacris etiam aediculis locum factum. Siglorum, quae in hac ex omni parte singulari inscriptione apparent, interpretationem, in libro de Notis ad voluminis calcem require.

5

. . . .

. . . . DIC . Q . .

. . . ROM . ET . AVG

. . . CONCIVIVM . ROM . .

. . . TANNIA . ANN . VII

. . . EQVIT . CYREN . ANN . VI

. . . . . .

Rarissimae quae supersint Romae, & Augusto inscriptiones dicatae. A Grutero & a Cl. Muratorio allata diutissime sane est cum evanuit, imo an talis umquam extiterit ac exhibita est, in dubium revocare licet. Dolendum quidem non inscriptionem sed miserabile fragmen heic ostendi; magnifaciendum tamen, quod Augusteis literis *concivis* vocem nobis servarit, qua ante hoc marmor visum aureae Latinitatis cultores uti horruissent. Perampla fuit haec marmorea tabula. Civium Romanorum cohortes, & alas iam novimus; Cyrenaicam item Legionem, at non *Cyrenacos Equites*. In *Britannia annos VII* qui epigraphen dedicat, militaverat.

1

V F
OFILLIAE
QVINTAE
SACRORVM.RO
MANIENSI.C.IVLIVS
HYMENAEVS.CONTV
BERNALI

Sacra Romaniensia opinor dicta, quae Romanorum propria fuere, & diversa erant a Municipalibus. *Municipalia sacra* vocabantur ex Festo, *quae ab initio habuerunt ante civitatem Romam* (ita legit Dacerius quoque, sed lege *Romanam) acceptam*. Romana quae proprie dice-
p. 341. rentur, caetera doctus *edoceri* optabat Fabrettus: cui, ni fallor, satisfacere potis erat Gellius
l. 13. c. 21. haec tradens. *Comprecationes Deorum immortalium, quae ritu Romano Diis fiunt, expositae sunt in libris sacerdotum populi Romani, & in plerisque antiquis orationis*. Lego *orationibus*, & obiter disco, nequaquam barbare in versione Vulgata centies haberi hanc vocem pro rogatione ac precibus, & nequaquam inerudite scripsisse I-
l. 6. c. 29. sidorum, *Oratio petitio dicitur*. Gellius enim eo sensu, ut videmus adhibet, quapropter debebat & in Latinis Lexicis recenseri. Recte Asconius in Verrinam primam: *rogare ut hominem, orare ut Deos*. Deos ergo iis comprecationibus venerari, quae *ritu Romano* fiebant, & in libris populi Romani sacerdotum habebantur, Romana sacra in hoc marmore appellari puto. Hinc est, quod feminae quoque ad ea sacra adhibebantur, ut discimus ab Ofillia nostra, neque enim hic ad *non convenientes Romanis Sa-*
cris hostias respicitur, quae a Spartiano memo- in Did. Iul.
rantur, neque, ut arbitror, ad *publica populi Romani sacra*, quorum mentio apud Asconium occurrit, & quorum in C. & L. Caesarum inscriptione *Pontifex minor* nominatur: illa enim pertinere ad mulieres non poterant. Haec verborum constructio *Ofillia Sacrorum* solennis erat. Memini lapidem Mutinae olim me exscribere, in quo *Aemilius Phoebus Sacrorum ab Roma Isidi* donum dedit, Romana & peregrina sacra, cuiusmodi erant Aegyptia, perperam miscens. Quae in Novo Thesauro Ofilliae nostrae appinguntur de *Circulatore novam Romaniensium Sacrorum formam importante*, & *deducta ex aliquo Romanorum Templo depraedicante*, viro clarissimo aliud agenti excidisse opinor.

De Romaniensi pro Romano si Grammaticos audimus, *Hispanienses sunt, qui provinciam Hispaniam incolunt, etsi non Hispani*: ita Charisius. Festus autem Corinthios ait dictos ante Coloniam missam, *Corinthienses, ex quo coloni Corinthum sunt deducti*: servatamque addit consuetudinem, cum *Romanenses, & Sicilienses negotiatores dicimus, qui in alienis civitatibus negotiantur*. Hanc tamen regulam perpetuo servatam non esse Tullius ostendit, qui *emptionem Siciliensem* vocat, quae facta in Sicilia fuerat, & in Sicilia collectum eadem pagina *frumentum*
Siculum, & *frumentum Siciliense* appellat. Etiam Verr. 5.
in de Haruspicum responsis *Latinos*, & *Latinienses* eosdem nuncupat. *Romaniensem salem*, qui Romae vendebatur, denominat Cato, & ara- R. R. c. 162.
tra etiam & iuga laudans *Romanica*, licentius c. 135.
ista quodammodo efficta fuisse, videtur admonere. *Germanicianum* exercitum apud Svetonium, Vesp. c. 6.
& *Illyricianum* in argenteo Traiani Decii nummo, *Europenses* videmus in Vopisci Probo.

2

HISTRIAE·FANVM
AB.C.VIBIO.VARO.PATRE.INCHOATVM
Q. CAESIVS. MACRINVS. PERFECIT. ET.DEDICAVIT

Genio civitatum, populorumque aedes sacratae, & vota reddita occurrunt aliquando; at provinciae in Deam sublimatae, & decoratae fano unicum, quod meminerim hoc exemplum
Mon. Par. p. 239 est. Ursatus quidem *passim* hoc reperiri affirmavit, at quae in testimonium Epigrammata laudavit, aut non admittuntur, aut non evincunt. Varum Macrini patrem minime iudico, sed patrem dictum, quod eius filius tribus eisdem nominibus uteretur. Perficere, & dedicare idem non esse videmus, quod aliquibus visum est. Unicam subsequentem quoque opinor Frugibus dicatam.

3

.....SACR...
FRVGIBVS.E..
FEMINIS.....

M. Te-

1

M . TERENTIVS
M . L . SECVNDVS
A . A . V . S . L . M

2

A . IVNIVS
MACRINO R . L
NIGELLVS
A . A . V . S . L . M

Aquis Aponi fontis duplici de causa vota nuncupabantur. Primo ob medicam vim propter quam ubique celebrabantur. Deinde ob fatidicam, ex qua Augur *Euganeo*

Colle sedens, Aponus terris ubi fumifer exit,

Pompeii & Caesaris arma, si vera fides apud
Lib. 7. Lucanum memorantibus, vidit concurrere. Tiberius ab oraculo monitus est, ut ad futuri
Svet. Ti. 14. explorationem *in Aponi fontem talos aureos iacerct*. Sed post haec difflata mendacia *salutiferi Aponi meminisse potentiam* iuvit, *quapropter anti-*
Var. l. 2. 39. *quam illic aedificiorum soliditatem innovari*, Theodorici nomine Cassiodorius iussit. *Patavinorum aquis calidis*, nempe his ipsis, *herbas virentes inna-*
l. 2. c. 103. *sci*, memorat Plinius. Singularias A. A. Ursatus in Mon. Pat. p. 281. interpretatur *aurum, argentum*, vel *apud agrum*. Argui potest quam perite vir ille caeteroquin doctus scribere de siglis posset.

3

C OCTAVIVS M F CAPITO
MEMORIAE SVORVM
NOMINE L P OCTAVIORVM M F
CLEMENTIS N . . . LLA . . . T
STABERI OPTVMORVM FRATRVM
VDISNAM AVGVSTAM LOCO PRIVATO
ARVSNATIBVS DEDIT

Perampla, & erassa tabula partim polita & nitida, partim ex usu, cui olim apud rusticos inserviit, scabra, & exesa. Capito nomine optumorum fratrum Lucii, & Publii Octaviorum, quorum alter Clemens cognomento, alter ex alio lapide Staberinus, Udisnae Deae simula-
237. 6. crum dat Arusnatium populo. Sic in Gruteriana quidam horologium *paganis Lacbalibus dederunt*. Capito autem *loco privato*, hoc est suo, Udisnam erexit. Alia vidimus votiva marmora *loco publico* posita. At quid de Udisna Augusta, ex hoc tantum epigrammate audita Arusnatium Dea dicemus? Quid de subsequente Cuslano in eadem Valle reperto? Ridebat Tertullianus *Deos Decuriones cuiusque municipii, quibus honor intra muros suos determinatur*: ita in libro 2. ad Nationes. At istorum opinionem ac cultum neque ad urbem nostram pervenisse crediderim, sed intra Arusnatium fines determinatum fuisse.

4

CVSLANO . SAC
L . OCTAVIVS
C . F . CRASSVS
L . C . OCTAVI . L . F
MARTIALIS . ET
MACER

5

. . . L O . . . . A
BENACO
SVCCESSVS Q
SAMICI MIRINI
V . S . L . M
Q SAMICIVS
SV . . . . S . ITER . .

Inter epichorios Deos nefas Veronensibus fuisset in hoc Museo Benacum non collocare; siquidem *lacus est Italiae Benacus in Veronensi agro*, ut Plinius docuit. In S. Vigilii vico per- l. 9. c.
spicuis undis imminente, & ubi universi lacus 22.
prospectus ridet, repertum fuit olim marmor, & in nobilium Brenzoniorum amoenissima villa servatum. Diis accensebantur lacus eo iure quo flumina, & fontes. Post *Mirini* L. puto sequebatur: *Libertus*.

6

SEX . NIGIDIVS
FAB . PRIMVS . AE
DIL . BRIX . DECVR
HONORE . GRAT . DD
EX . POSTVLATION . PLEB
ARAM BERGIMO . RESTIT

Bergimus Cenomanorum Gallorum Deus. Lapis in Brixiana ditione, a Ripa Benacensi oppido milliariis octo, repertus: antiquus est,

M & in-

& indubitatus : literae aliquanto obscurae, sed non ita detritae, ut optime non legantur. Viri Cl. Pantaleonis Borzii Canonici Tridentini munere Museo accessit. Gallorum linguam eamdem ac Germanorum fuisse nomina Bergimus, & Bergomum ostendunt, *perg* scilicet Germanicum hodieque verbum est *montem* significans. Plures hoc testantes animadversiones congessi : sed iam Scaliger ad Propertii lib. 4. *Gallorum veterum idioma sine dubio Teutonicum fuit*. De perraro occurrentibus lapidearum inscriptionum restitutionibus aliquid tetigi Galliae antiquitates perquirens. (in Epist. V.) Ex postulatione plebis haec ara fuit restituta, plebs siquidem, & vulgus epichorios hosce, ac peculiares Deos maiori quam communes, & maximos veneratione atque amore prosequebatur. Illa etiam, quam Nemausi exscripsi, restitutio Numinibus praecipue huiuscemodi *municipibus*, ut eos vocat Minucius, oblata fuerat.

1

NAVISALVIAE ET MATRI DEV DD CLAVDIA . SINTI

sic

Eiusdem Claudiae iisdem numinibus dicatam (Oss. t. 6. pag. 292.) hanc epigraphen reperi in Vaticana bibliotheca, & cum ignota adhuc esset, vulgavi.

MATRI DEVM ET NAVI SALVIAE
SALVIAE VOTO SVSCEPTO
sic CLAVDIAE SYNTHYCHE
D D

Servio tradente *Dii topici, idest locales, ad alias regiones numquam transeunt*, (ad Aen. 7. v. 47.) sed transiit ab urbe usque Roma *Navis Salvia* in Museum nostrum. Seculi ab V. C. sexti medio docuerunt libri Sybillini inspecti, hostem vinci posse, *si mater Idaea Pessinunte Romam advecta esset*. (Liv. l. 29.) Advecta est. *Matronae primores Civitatis, inter quas unius Claudiae Quintae* (perperam in Ciceronis editis omnibus *Q. Claudia*, ac si praenomen esset) *insigne est nomen, accepere*. (de Arusp. resp.) Vide quae dixi maximi moduli numisma, Romanumque anaglyphum describens, (Oss. Lett. t. 6. pag. 291.) in quibus Matris magnae adventus, & receptio egregie figurantur. Facti series omnis adhuc vividius ab Ovidio pingitur. (Fast. l. 4.) *Claudia Quinta* castissima, sed falso insimulata *exiguo funem conamine traxit*. Quod tamen tunc *mutarit sedem Berecynthia*, non videtur comprobari a Plutarcho, qui *Matris magnae Sacerdotem* post centum annos Pessinunte Romam advenisse narrat, ac nunciasse, ὡς ἡ θεὸς ἐκ τῶν ἀνακτόρων αὐτῷ ἐφθέγξατο, *Deam e templi adyto ipsi loquutam esse*. (in Mario.) Vide Herodianum lib. 1. Haud illepidum etiam est, Deam istam πολυθρύλλητον nihil aliud fuisse quam informem lapidem. Livius : *sacrumque iis lapidem, quem matrem Deum incolae esse dicebant, tradidit*. (lib. 29.) Arnobius coluisse memorat *Pessinuntios silicem pro Deum matre*. (lib. 6.) Sed ad rem nostram. Docent inscriptiones istae, non Deam tantummodo, sed navem ipsam, qua vecta fuerat, ab insanis feminis, quarum dux Syntyche nostra, votivis tabulis honoratam, & tamquam Deam alteram cultam. *Salviae* nomen certe a *salvando* impositum ; quamobrem nec nove, nec barbare centies hoc verbo usus est Vulgatus interpres. *Massam, quae Aquas Salvias nuncupatur*, Christianum documentum memorat apud Margarinium p. 18.

2

SANCIO SANCTO
T. AELIS HELIS DD

In Templo Sangi durasse quaedam ab aetate veterrima retulit Plinius auctoritate Varronis. (l. 8. c. 48.) *Sancus, Sangus, Sanctus, Sangius, Sanctus* cum in libris, tum in lapidibus aliquando invenias. Aelius Gallus apud Varronem *Dius Fidius dicebat Diovis filius, ut Graeci Διόσκουρον Castorem ; & putabant hunc esse Sanctum ab Sabina lingua, & Herculem ab Graeca*. (L. L. l. 4.) De Sangi sacello, & aede mentionem facit Livius : Rufus item, & Victor. (l. 8. & 32.) Plutarchus in Qu. Rom. ἐν τῷ τοῦ Σάγκτου ἱερῷ. *Sancum Sanctum* nondum quisquam viderat, sanctus enim in hac inscriptione epitheton est, ut *Iovi Sancto* vidimus. Alibi Dei nomen est. D. Augustinus : *Sabini etiam regem suum primum Sancum, sive ut aliqui appellant Sanctum, retulerunt in Deos*. (Civ. D. l. 18. c. 19.) Dictionis huius potestatem aliam, nempe pro Templo, neque ex Lexicographis, neque ex Scholiastis memini qui animadverteret : attamen Persius :

Divite Pontifices, in Sancto quid facit aurum ? (Sat. 2.)

In exiguo hoc lapide exile caelatum opus verbis superstabat, cuius pes cum quadrupedis crure remanet, qui felis videtur omnino fuisse. Eapropter incidit aliquando mihi cogitatio, num cognomentum *Helis* pro Fele steterit, inter spiritum enim asperum & F literam magna cognatio. *Hanula* docet Festus vocata parva delubra, *quasi fanula*. Figuras autem cognomentis non raro alludere, prisca tractantibus marmora notum est.

PAN-

1

PANTHEO

IVVENTI HERMA

ET PHILTATE

V . S . L . M

Panthea vocata sunt idola plurium Deorum symbola una figura complectentia. Excitatum ab Agrippa templum Pantheon dictum fuisse putaverunt multi, quod in eo duae haberentur plura simul numina repraesentantes statuae. Dio lib. 53. Προσαγορεύεται δὲ οὕτω τάχα μὲν ὅτι πολλῶν θεῶν εἰκόνας ἐν τοῖς ἀγάλμασι τῷ τε τοῦ Ἄρεως καὶ τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἔλαβεν· *Ita forte appellatur, quod multorum Deorum imagines in Martis, & Veneris*
in Dea Syr. *simulacris collectas contineat.* Iunonem describit Lucianus, quae ἔχει δέ τι *quidpiam etiam habebat* Minervae, Veneris, Lunae, Rheae, Dianae, Nemesis & Parcarum. At docet inscriptio haec nulli connexa figurae, Deum etiam peculiarem quemdam hoc nomine a delirantibus sibi confictum fuisse.

2

DIS . DEABVS

QVE . OMNIB

VS . SACRVM

L . C . QVARTVS

V . S . LIB . MER

3

DIS . DEABVSQ

OMNIBVS . PRO

SALVTE . CASTEL

LANORVM . VER

VASSIVM . C . V . Q

VADRATVS . L . L . P . D

Vervò vallis Noniae in Tridentina ditione pagus binas has epigraphas subministravit, quibus vetustatem testatur suam, Castelli dignitatem tuetur, nomenque antiquae Geographiae hucusque incognitum prodit. Mos apud Castellanos istos obtinuerat, gentilitia nomina per singularias significandi, nam praeter superiores duas in Museum nostrum translatas, haec etiam in eodem pago adhuc superest, quam pariter an Vihius, an Valerius, an Volusius dederit, quis divinet? Exscripsit eruditus Ioseph Frisinghelius Roboretanus qui in eam regionem dedita opera, ut mihi gratificaretur, profectus est. Ad hanc vallem refer *Anonium* Ptolemaei: recte Cluverius *Non* vocari addidit.

C . V . QVINTI

NVS . FILIVS C . V

FIRMI . VETERA

NI . CHORTIS . IIII

. . . . . ANINIA

QVARTI . FILIA

. . . . MATRE VI

VVS FECIT . SIBI

4

DIIS

PARENTIBVS

AVGVSTIS

PORTICVM DEDIT

L IVNIVS M F PAVPER

5

DIS PARENTIBVS

AEMILIA . . .

. . . . . .

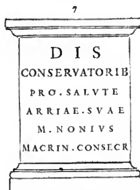
6

DIS PARENTIBV

S . VINNIA MODESTA

V S L M

7

Apud Rubeum ita haec bis loquitur: *pro salute animae suae.*

1

SIGN . BASIM
C . COR . MAR
VALERIA . FIRMINA
V S

Voto soluto simulacrum cum basi dederant. Cognomentum quoque heic decurtatum est.

2

M'. PVBLICIVS
FESTVS . D . D

3

TARQVINIA . Ɔ . L
FAVSTA . V . S . L . M

4

D M
EPITYME
TO . AVG . L
EX COLLEG
SANCTVAR
POSVER

Posuisse videntur qui erant ex Sanctuarii Collegio, inaudito ut opinor, & ex hac unice tabula noto. Aut locum aliquem sacrum Epitymetus curabat, aut tabularium, sive Imperatoris archivum. Siculus Flaccus de conditione agrorum. *Quod si quis contradicat, Sanctuarium Caesaris respici solet.* Paulo post: *si ambigatur de earum fide ad Sanctuarium Principis revertendum erit.*

5

SEXT CARIAVS
SEXT FIL
FIRMINVS
FLAMEN ET
POMPONSIA
PONTI FIL
SEVERA FLAM

Pomponisia gens ad hanc diem inaudita, quia haec Flaminica apud Gruterum Pomponia est.

6

C . AFRICANIVS
C . F . CAPITO
FLAMEN

Africania gens de novo prodit. Contra primae editionis meae fidem in Novo Thesauro *Africanus*, ac si cognomen esset, ut est in Maria Africana, quam videbimus suo loco.

7

. . . .
. . . FLAMINICA
. . . P . F . IVSTINA
. . . N . . A
. . . D

8

SEX . POMPEIVS . SEX . F
DEDIT

1

2

3

4

5

6

7

8

10

9

Mignardi dis. M 3 Fr. Zucchi Inc.

1

IMP . CAESAR . DIVI . F . AVG
PARENS . COLONIAE . MVRVM
ET TVRRIS DEDIT
T . IVLIVS . OPTATVS . TVRRIS . VETVSTATE
CONSVMPTAS . INPENSA . SVA . RESTITVIT

Colonia heic inscripta non Verona sed Iade-
ra est, ubi ingens marmor iacebat, haud ta-
men *uno lapide* diversissimas tres continens inscri-
84. 9. ptiones, ut Gruterus putavit. CONSVMPTAS
Augusteae maximae ac pulcherrimae praeferunt
literae, ut in consimilibus aliis. REDEM-
PTAE exscripsi olim Ravennae, ubi Novus
Thesaurus REDEMTAE modo exhibet, quod N.Th. 1308. 12.
nuper aliquibus fraudi fuit. In eadem collectio-
ne maxima hoc ipsum Augusti Epigramma tam-
quam *e schedis* erutum affertur, cum Gruterus
optime, & iterato dedisset: sed schedae illae
TILIIS ARMIS additis, & assutis praeclarissi- N.Th. 441.2.
mum titulum misere contaminaverant.

2

IMP . CAESAR
DIVI . F
AVGVSTVS . COS . $\overline{XI}$
TRIBVN . POTEST . $\overline{XIII}$
IMP . XIII

3

DEO AVG
T LAPPON
DOMITIA
CASSIA
V S L M
L D D D

Deo Augusto, & *Augusto Deo* apud Mediobarbum nummi sunt, qui praeseferant. Hinc patefit, lapidem quoque nostrum, unice sic inscriptum, a T. Lapponio, & a Domitia Imperatori sacratum fuisse, cui propterea Decurionum decreto locus est datus. Plus ultra progredi assentatorum ingenium haud poterat. Puncta in hoc lapide nulla.

4

TI . CAESARI . DIVI
AVGVSTI . F . DIVI . IVLI
NEPOTI . AVG . PONTIFICI
MAXIMO . COS . $\overline{V}$
IMP $\overline{VIII}$. TR . POT $\overline{XXXVIII}$
AVGVRI . $\overline{XV}$. VIR . SACR
FACIEND . $\overline{VII}$. VIR . EPVLON
L . SCRIBONIVS . L . F . VOT . CELER
AEDIL . EX . D . D
PRO . LVDIS

Tiberium Caesarem Augurem, Quindecemvirum, & Septemvirum fuisse nulla hactenus inscriptio docuerat. Quaenam civitas Voturiae tribui adsignata Tiberio pro ludis aut concessis, aut propria impensa exhibitis hoc monumento Romae reperto, & Imperatoris titulis omnibus insignito gratias egerit, ignoramus.

1

DRVSO . IVLIO . TI . F
AVGVSTI . NEPOTI
CAESARI

Literis pulcherrimis. Inter marmora carminibus praedita servus occurret LIVIAE DRVSI CAESARIS.

2

. . . . XENO . . .
ANTONIAE DRVSI A . . .
ALCHE ANTONI . . . .

Antonia Triumviri M. Antonii filia, Neronis Claudii Drusi coniux.

3

. . . .
. . . ACEREV . . . . .
. . . PROVIDERET . . .
. . GERMANICI CAESARIS D . . .
. . CI PATRVI EIVS
. . VR IN TRIBVNALI MARM . .
. . S PONERETVR QVO LOC . . . .
. . . . VAM IPSA AE . . . .
. . . . . . OLOS . . . . .
. . . .

Æreae tabulae fragmentum, in quo Germanici Drusi filii nomen superest. De honoribus eius, & de effigie *in tribunali marmoreo* ponenda municipium forte aliquod decreverat.

4

ARSINOE . SCARIPI . TABVL
sic C . CAESERIS . VERNA
ANNORV . XXII

Caius hic Caesar & Caligula potest esse, & Romani fundator Imperii. *Verna* de muliere perraro occurrit; Arsinoe scilicet verna fuit Scaripi, Tabularii Caesaris.

5

D . M . S . T . FLAVIO
AVG . LIB . TROPHIMO CONSTITV
TORI . COLLEGI . NVMINIS . DOMINORVM
QVOD . EST . SVP . TEMPLO . DIVI . CLAVDI sic
QVI . VIXIT . ANNIS . LXXXVII . V . V . V
ALIQVANDO . SECVRVS . SVM

Templi Claudio Imperatori sacrati, & Collegii ad Imperatorum maiestatem colendam constituti, huic numquam agnitae, quod sciam, inscriptioni notitiam debemus. De Claudio caeteroquin inter Divos relato optime Panvinius in librum II Fastorum. Numini dominorum ut *numine Divum* Virgilius. Raro tot annos vitae prisca, aut recentia monumenta consignant. V. V. V. singulariae hactenus numquam visae. Quomodo intelligi debeant, Servius me docet: *dici mortuis solet, Vale Vale Vale*. ad Aen. II. 644.

Tibe-

Tiberius Julius Pardala Sardianus
Caj Julii Charmi Sardiani
Tiberii Claudii Quirina Fidini Maoniani
Caj Julii Caj filii Collina Libonis Sardiani
Tiberius Fonteius Cerialis Sardianus
Publii Gralti (vel *Graiti*) *Publii filii Aemilia, Provincia Lipesius*
Marci Arrii Rufi Sardiani.

TI·IVLIVS
C·IVLI·CHAR
TI·CLAVDI
C·IVLI·C·F·COL
TI·FONTEIVS
P·GRALTI·P·F
M·ARRI·RVFI

PARDALA·SARD
MI·SARDIAN
QVI·FIDINI·MAO NIAN
LIBONIS·SARD
CERIALIS·SARD
AEM·PROVIN CIAL LPESIVS
SARDIAN

Unicam, ut opinor, quae hodie superfit, Imperatoris Servii Galbae inscriptionem vides. Vulgavi anno MDCCXXVII inchoante in Historia Diplomatum. Vide etiam si placet, quae Ver. Ill. P. 2. p. 262. adnotavi. Praeclarum monumentum Florentiae ante quinque annos exscripferam ex amicissimi viri, antiqua mire cuncha callentis, Abbatis Andreinii Museo. Accidit post annos duos ut eamdem honestam Missionem, iisdem a Galba militibus, & consimilibus aeneis tabulis datam ex Urbe aeterna L Venetorum aureorum pretio mihi mitteretur, quam in Academiae nostrae vestibulo statim publicavi. Indubia utraeque & sincera vetustate pollent. Nec mirum bina reperiri eiusdem Missionis autographa, cum enim de more septem fuerit militibus concessa, credibile est, plures ex ipsis penes se honorificum diploma servare voluisse. Edidit hanc eodem anno Cl. Gorius, & nuper iterum Cl. Muratorius; sed liceat dicere, qui aes originale non vident, non aliter posse harum inscriptionum diversam a monumentis omnibus formam intelligere, nisi eodem modo, & eadem facie exhibeantur, quo constructa sunt. Id ego curavi tunc ut fieret, quamvis libri compactores, duarum paginarum ceteris multo minorum rationem non intelligentes, consilium meum ut plurimum frustrati sint.

Binae sunt aeneae laminae hac ipsa magnitudine, aeneo filo forulos circumplicante con-

N iunctae

Servius Galba Imperator Caesar Augustus, Pontifex Maximus, Tribunicia Potestate, Consul Designatus iterum, Veteranis, qui militaverunt in Legione Prima Adiutrice, Honestam Missionem, & Civitatem dedit, quorum nomina subscripta sunt; ipsis liberis posterisque eorum; & Conubium cum uxoribus, quas tunc habuissent, cum est Civitas iis data, aut si qui caelibes essent, cum iis quas postea duxissent, dumtaxat singuli singulas.

SER·GALBA·IMPERATOR·CAESAR·AVGVST
PONTIF·MAX·TRIB·POT·COS·DES·IT
VETERANIS QVI·MILITAVERVNT·IN LEGIONE
I·ADIVTRICE·HONESTAM·MISSIONEM·ET
CIVITATEM·DEDIT·QVORVM·NOMINA·SVB
SCRIPTA·SVNT·IPSIS·LIBERIS·POSTERISQVE
EORVM·ET·CONVBIVM·CVM·VXORIBVS
QVAS·TVNC·HABVISSENT·CVM·EST·CIVITAS
IIS DATA·AVT·SIQVI·CAELIBES·ESSENT·CVM
IIS·QVAS·POSTEA·DVXISSENT·DVMTAXAT
SINGVLI·SINGVLAS·A·D·

Ez. xxxii. 5. Apoc. I. 6. Exod. II. 9. iunctae, ita ut libellus videatur emergere paginarum duarum. Liber *scriptus intus & foris*, & tabulae scriptae *ex utraque parte*, si sacra ea verba memorare hic licet. Diptychorum videtur ab horum monumentorum desumptum fuisse quodammodo exemplum. Themistius *libellos malleo ductos* diplomata, quibus ab Imperatore dignatus fuerat, appellavit: Orat. 4. δίλτους σφυρηλάτους· hanc enim primitus fuisse Romanorum diplomatum formam, hinc discimus. Propterea gratiosa rescripta *Imperatoris Duplices* vocavit Apollonius Tyaneus in tertia epistola: ἐν ταῖς τοῦ βασιλέως λεγομέναις Διπλαῖς· Ob hanc item formam Diplomatis nomen apud Romanos invaluisse opinor: nam etiamsi Graeca vox sit, hoc sensu a Graecis non est adhibita: unice, quod sciam, a Plutarcho in Othone, sed in castigatioribus libris habetur τὰ καλούμενα διπλώματα, ac si de improprio nomine veniam peteret. Admonui de his cum agerem, in libris Basilieis diplomata ad cursum publicum obtinendum Graece Epist. 118. appellari συνθήματα. Eadem voce D. Hieronymus usus est. *Iam demisso (l. dimisso) synthemate equus publicus sternebatur*. Aberrarunt profecto a vera significatione viri magni, Sve- Hist. Dipl. p. 32. & 85. tonium, Historiam Augustam, Apollonium, & Hieronymum enarrantes. Videsis Historiam Hier. t. 1. p. 785. Diplomatum, & Hieronymianam editionem Veronensem. *Honestae Missiones*, diversae ab Liv. lib. 43. iis, quas *ante emerita stipendia gratiosas* vocat Historicus, cum Civitatem simul conferrent, Ner. c. 12. diplomata eodem iure nuncupandae sunt, quo Svetonius *diplomata civitatis Romanae* obtulisse Neronem narrat.

Itera-

Ante diem undecimum Kalendarum Januariarum,
Caio Bellico Natale, Publio Cornelio Scipione Conſulibus.
Diomedi Artemonis filio Phrygio.
Deſcriptum & Recognitum ex tabula aenea, quae fixa eſt Romae in Capitolio, in ara gentis Juliae.

X I K I A N
C·BELLICO NATALE COS
P·CORNELIO SCIPIONE
DIOMEDI ARTEMONIS F
PHRYGIO
DESCRIPTUM ET RECOGNITUM EX TABULA AE
NEA QUAE FIXA EST ROMAE IN CAPITOLIO
IN ARA GENTIS IULIAE

Iteratae ſcripturae, & configurationis adeo inſolitae rationem reddere aggredior. Diptycha haec in Archivi ſcamillis, clavulo in æreum ſemitubum, qui ad medium viſitur, inſerto, recta & veluti ſtantia collocabantur, atque ope foruli in canaliculi ſummitate indicati clauſa tenebantur, & obſignata. Prima, & oculis obverſa facies illa erat, quae nomina continet, ut cuicumque Miſſionem ſuam perquirenti obvia fieret. Patet hoc ex ipſa tabellarum forma: confirmatur ex teſtamentorum tabulis, in quibus pariter *prima cera* heredum tantùm, ſecundum Horatium, & *primae duae cerae* ſecundum Svetonium *teſtatorum modo nomine inſcripto*, vacuae caeteroquin erant. Hor. l. 2. Sat. 5. Svet. Ner. c. 17.

Extrema, hoc eſt quarta pagina, diplomatis continentiam oſtendit. Sed ad fraudes, falſimoniaſque cavendas eamdem prorſus ſervabant interiores duae, verbis aliquanto largius inciſis. Hae vero filo per foramina media traiecto colligatae, ac ſignatae aperiri, & inſpici ſine publici cuſtodis interventu non poterant: & tunc demum authentici documenti vim habebant, ſi ob neceſſitatem quamdam quaeſitae ab externo nihil omnino diſferre interius ſcriptum inveniretur. Rem omnem comprobat in Sententiis Receptis Paulus IC.[us], ubi quid ſimile in contractuum ſcripturis factum eſſe tradit: ita ſcilicet ſignabantur, *ut in ſumma marginis (ſ. in ſummo margine) ad mediam partem perforatae triplici lino conſtringantur:* hoc autem ad quid? *ut exteriores ſcripturae fidem interiori ſervent: aliter prolatae nihil momenti habent.* lib. 5. tit. 25.

habent. Ab huiusmodi cautela usque ab aevo Sedeciae Regis parum absuisse videntur Hebraeorum instituta: namque cum Hieremias agrum emisset, & *librum possessionis* Baruch filio Neri
Ier. xxxii. 12. dedisset, iniunxit ei. *Sume libros istos, librum emptionis hunc Signatum, & librum hunc qui Apertus est*. Ad hunc locum Hieronymus: *quae emptionum consuetudo huc usque servatur, ut quod intrinsecus clausum signacula continent, hoc legere cupientibus apertum volumen exhibeat.*

Diomedi &c. quid ibi in externa facie VDIC? Memini animadvertere & in Honestis Missionibus aliis post Consules nomen sequi, illius ut opinor, cui, vel cuius rogatu dabatur diploma. Iis nominibus vox aliqua adiungi solet exotica, & incognita. In

SER·GALBA·IMPERATOR·CAESAR·AVGVSTVS
PONTIF MAX TRIB POT COS DES II
VETERANIS QVI MILITAVERVNT IN LEGIONE
I·ADIVTRICE HONESTAM MISSIONEM ET CIVI
TATEM DEDIT QVORVM NOMINA SVBSCRIPTA
SVNT IPSIS LIBERIS POSTERISQVE EORVM
ET CONVBIVM CVM VXORIBVS QVAS TVNC
HABVISSENT CVM EST CIVITAS IIS DATA AVT
SI QVI CAELIBES ESSENT CVM IIS QVAS POSTEA
DVXISSENT DVMTAXAT SINGVLI SINGVLAS
A·D· XI K·IAN

C·BELLICO NATALE P CORNELIO
SCIPIONE COS
DIOMEDI ARTEMONIS F PHRYGIA VDIC
DESCRIPTVM ET RECOGNITVM EX TABVLA AENEA
QVAE FIXA EST ROMAE IN CAPITOLIO
IN ARA GENTIS IVLIA

Gruteriana 573. 1. Vespasiani, quam in Museo Barberino integram vidi: *Platori Veneti F. Centurioni Maezeio*. In Traiani quae subsequitur *M. Nummio Saionis F. Corso Vinae*. In Vespasiani 574. 6. altera, quam in Museo Mediceo contrectavi: *Pediti Veneto Diti F. Davers, & Madenae Plarentis filiae uxori eius Derlaust*. Maezeio, Vinac, Davers, Derlaust, nihil magis nobis innotescunt quam Vdic. Iis vero vocibus natale illorum solum denotari puto, & vulgaria pagorum, ac vicorum nomina contineri, quorum mentionem in Geographis non attinet quaerere. Ita rem se habere constat, quia interdum Provinciae nomen praemittitur. *Phrygia Vdic. Corso Vinac*. Geographica non desunt nomina, quae aliquanto proximant, sed coniecturae eiusmodi inutiles. Militum quinque patria Sardis in Lydia. Num Maonianus ex Maon Iudeae oppido a D. Hieronymo memorato? De *provincia Lipesius* quid dicam non habeo. Fuit in Mysia *Pedasus*. Ab Herodoto lib. 7. n. 123. in Macedonia ponitur Λίπαξος· at plebeiarum locutionum corruptiones, & aenigmata quis in re geographica sibi arroget extricare?

De Descripto, & Recognito, de ara gentis Iuliae, de Civitate militibus eorumque liberis data multa heic congerenda essent: sed ea, quae in superius memorato volumine, & quae in prima de Galliae antiquitatibus Epistola disserui, iterum proferre supervacaneum duco.

LA-

1

....LARIBVS.AVG.ET.GENIS.CAESARVM...
....DESIG. X̄. P.P.PERMISSV.A.ANNI. CAMARTIS. T...
....ET. VIRTVTIS. MAGISTRI. ANNI LXXXXII AS...
...C.IVLIVS.C.L.ZOSIMVS.M.BIRRIVS.M.L.HIERVS.M.B...

Lego *Augustis*, sic enim habetur in alia huic gemella & compari, quam in Museo Capitolino exscripsi, vulgavit Fabrettus de Col. Traiana p. 273. quamvis perperam in Novo Thesauro
N.Th. p. 10. *Augusti*. Domitiano Consuli *Designato decimum* recte inscriptionem nostram adiudicavit Fabret-
p. 104. tus, nono scilicet Augusti Consulatu *Genis Caesarum* blandiri nemo poterat, cum post octo tantùm annos Caius, & Lucius adoptati fuerint. *Caesares* hic, cum progenies Caesarum in Nerone iam defecisset, communi Imperatoribus denominatione veniunt. Lares, & Genii confusi aliquando, aliquando distincti. Olympii Iovis templum Reges Octaviano amici perficere destinaverant, *Genioque eius dedicare*. Svet. Aug. 60. *Magistri* anno, haud quidem *Magisterii* ut Fabretto Inf. p. 104. visum, sed ab instituto Collegio nonagesimo secundo, assentatoriam epigraphen ponunt.

2

IMP. CAES. M. AN
TONINI. PII. GERM. SAR
FIL. DIVI. PII. NEP. DIVI. HA
DRIANI. PRONEP. DIVI. TRA
IANI. PARTH. ABNEP. DIVI
NERV. ABNEP. M. AVREL. COM
MODO. ANTONINO. PIO. FEL
AVG. SARM. GERM. MAX. BRIT
MAX. TRIB. POT. XIIII. IMP
...COS. V. P. P. NOBI
LISSIMO. PRINCIPI
BENACENSES

Imperatorum successionem ac seriem hic habes a Nerva ad Commodum. Plura nos docet integrum ac genuinum marmor, Veronam ferme ante duo retro secula e Benacensi Tusculano translatum, ubi & alia tria consimilia ponit Octavius Rubeus, & a Grutero accepta describit. Aliud item addit, in quo Benacenses, & *Trumplini* sociantur, quod a Grutero non accepit, & extitisse numquam multi opinantur. De Benacensibus adi si placet Veronae Illustratae pag. 138. *Nervae Abnepos* etiam pro Adnepote, seu nepote quarto in hoc marmore legitur.

3

PRO SALVTE ET INCOLVMITA
TE DOMINI NOSTRI MARCI
AVRELI SEVERI ANTONINI PII
ET IVLIAE AVG MATR AVG N ET
CASTRORVM
CER..........

Pro salute Iuliae Domnae, cui Matris Castrorum novus titulus delatus fuit, & Caracallae, quem Severi nomine nummi non donant, Cereri forte susceptum votum, obtruncatus servat, & labefactatus lapis.

4

STATIO VRBANA AVG N

5

CASTRIS PRAETOR

6

IMP CAES M OPELLI SEVERI MACRINI AVG

7

M OPELLI SEVERI DIADVMENIANI CAES PRINC IV..

1

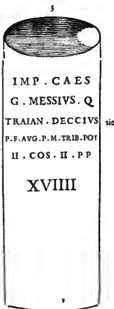
SEX EGNATIVS....DITVS FEC

2

TERENTIVS CASSANDER FECIT

Plumbeorum vides tuborum fragmina, quibus ad Castra Praetoria vehebatur aqua. Neglectis antea huius generis frustis, quae aliquando Romae eruuntur, Panvinius pretium fecit, eorumque usum in re antiquaria docuit; cum enim in iis conditorum, vel instauratorum nomina, ac saepe operis tempus, literis extantibus signarentur, Consulatus plures inde didicit, quos Fastis insertos, Gruterus exinde coniunctim exhibuit. Consulum loco Macrini Augusti, & Diadumeniani Caesaris Principis iuventutis, qui in lapidibus perraro occurrunt, in nostris habemus nomina. Gr. p. 182. 183.

3

IMP. CAES
G. MESSIVS. Q
TRAIAN. DECCIVS sic
P.F.AVG.P.M.TRIB.POT
II. COS. II. PP
XVIIII

Milliaria columna haud longe a Decentiano reperta decimum nonum a Verona milliarium indicabat. Notum est quod D. Augustinus quoque memorat, viatores antiquitus vidisse ubique *milliaria lapidea literis plena viam docere.*

Serm. 351. n. 11.

4

HERENNIAE
CVPRESSENIAE
ETRVSCILLAE.AVG
CONIVGI.D̄.N̄.DECI
AVG.MATRI.AVGG
N̄ N̄.ET CASTROR
S.P.Q.C

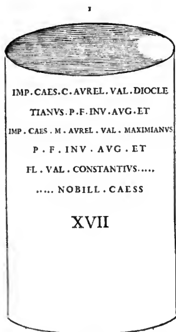
Duodecim Venetis aureis constitit mihi novum hoc Etruscillae nomen numismatis ignotum. Pretium tamen item auget, quod unicum sit huius Augustae monumentum lapideum, & quod titulos nondum visos ostentet coniugis Decii, & Augustorum (Herennii Etrusci, & Hostiliani) atque Castrorum Matris. Haud procul a Carseolis inventa est, unde discimus *Senatus populusque Carseolitanus* legendum esse.

5

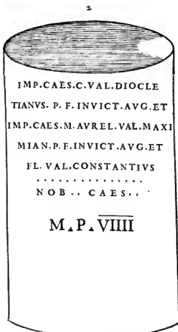
VLPIAE.SEVERI
NAE.AVG.COIVGI
DN.IMP.AVRELIANI

Imp.

1

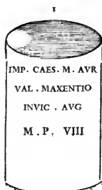

2

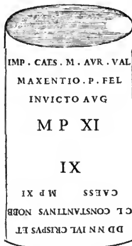

In hac, & in ſequente quartum nomen eraſum antiquitus fuit; in ſequente vero eraſae etiam in poſtremis verbis geminatae literae, quae duos praecedere Caeſares ſignificabant, quod antequam Ver. Ill. lib. VIII. de ſingulari hac Galerii Maximiani expunctione ſermonem haberem, nondum viſum, neque animadverſum fuerat. Verona antequam expugnaretur a Conſtantino pro Maxentio ſtetit, Galerii aemulo, & hoſte, quapropter eius nomen a Maxentianis tunc expunctum crediderim. Aliam mox videbimus, in qua vel Commodi, vel Caracallae nomen fuit abolitum. Commodi *ex omnibus privatis, publiciſque monimentis eradendum* Cingius Severus in Senatu cenſuit, ex Lampridio. Multa eraſionum exempla priſcis in inſcriptionibus occurrunt, ſed nonnumquam in earum editionibus, & illuſtrationibus aberratum eſt. In aliquas etiam incidi, quae nihil aliud niſi deletum inciſoris erratum portendunt. Antiquior caeteris Conſulis M. Furii Camilli Scriboniani abolitio eſt Gr. 113. 1. quod epigramma Mazochius ſeparatim dederat p. 49. ſed ambiguitate non vacat. Geta praecipue, vel fratricidae iuſſu, vel in eius aſſentationem multoties eraſus agnoſcitur. In Graeca quoque Severi, & filiorum, & Iuliae Auguſtae honori dicata Getae cognomentum evanuit, ut in Mediceo Muſeo olim animadverti: quapropter mira mihi ſemper viſa eſt eorum cogitatio, qui in Severi Arcu Getam Caeſarem praetermiſſum fuiſſe volunt, & eraſum nomen non Getae ſed Plautiani privati hominis contendunt: ac ſi Caracalla, qui *ſi quis Getae nomen ſcripſiſſet, aut tantummodo pronuntiaſſet, occidi ſtatim iubebat*, ut a Dione diſcimus lib. 77. in Arcu ſplendidiſſimo & in publicis monumentis aliis, id tranquille intueri umquam potuiſſet. Inter abolitos nemo Domitiano frequentius occurrit, cuius Se- Svet.
natus *eradendos ubique titulos* decrevit, & quod ſub fin.
infauſtum vocabulum ex omni aere, vel ſaxo pla- Macr.
cuit eradi. Eraſum etiam fuerat e Gruteriana Sat. I.
244. 2. quamvis ibi colluceat, ut Mazochius, 12.
a quo caeteri exſcripſere, docuit in Corrigendis. Hinc conſtat quam rara & magnifacienda ſit Claudiae Atticae inſcriptio noſtra, quae Senatus decretum eluſit, & *Domitianum XI Conſulem* magnis oſtentat literis.

1

2

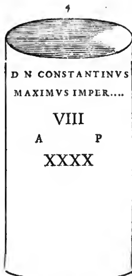
In eodem cippo. Maxentiana dum esset Verona, prima inscriptio sculpta. Cum deinde Crispus hac iter ageret post Alamannos devictos, columellam inverterunt, & Maxentii nomine in terram detruso, alteri capiti Crispi, & Constantini indiderunt nomina. Non in hoc tantum cippo haec obtigit contumelia Maxentio. Vide Gualtherii Siculas pag. 55. Eximii Norisius, & Tillemontius, cum ex alicuius schedis pro M. P. XI. legissent IMP. XI. undecimo victorem fuisse Maxentium credidere contra historiae fidem.

3

LARIBVS
AVGVSTO
RVM DO
MINORV
M NOSTRO
RVM ET CAE
SARVM

Dicata inscriptio aut post Constantium & Galerium *Caesares creatos* Diocletiano, & Maximiano imperantibus, aut postquam Caesares isti nuncupati fuerunt Augusti. *Creatis Caesaribus Severo per Italiam, Maximino per Orientem*, ut Victor docet in Epitome. Idem de Caesaribus animadvertit, quomodo Diocletianus *primus omnium, post Caligulam, Domitianumque, Dominum palam dici passus sit*. Gruterus 107. 2. hanc epigraphen cum alia commiscet.

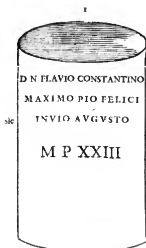
4

Ab Urbe milliaria *novem*, & ut interpretor, *adhuc pedes quadraginta*: singulariae in alio milliario lapide haud visae.

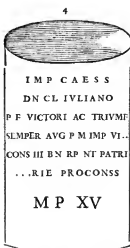
D N

1

sic

4

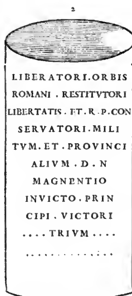

Leges plures, Victor quoque & Sozomenus Iulianum III Consulem Caesarem vocant, cum hi marmorei testes Augustum iam praedicent.

3

ORBIS....
PIISSIMO...
AC FELICI...
FL.VAL.CO...
....

2

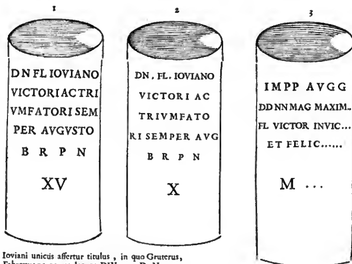

Columna ex Africano marmore.

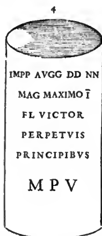
5

Haec columna a Sirmione peninsularum ocello, ubi antiqua fuit iter facientibus mansio, Museum propediem accedet.

Ioviani unicus affertur titulus, in quo Gruterus, & Fabrettus perperam legunt DIV. pro D. N.

In aliquibus ex veterum epitaphiis solo I aliquando usos esse, ut denotarent ET, admo-
p. 113. net Philippus Bonarrotius in egregio Tractatu de Christianorum vasibus vitreis figuratis. At discimus e milliario hoc lapide *Magno Maximo, & Flavio Victori* inscripto, ad ET significandum lineola superposita I literam auctam fuisse.

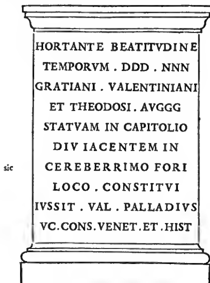
Maximi, & Victoris nulla in magnis collectionibus habetur inscriptio, nec ullam exstare scimus praeter has duas, & Bononiensem aliam, quam primo ab ea Urbe lapide quatuor & triginta ab hinc annis exscripsi. Exhibeo, nam a Malvasia ita vulgata est p. 164. ut pro inedita haberi possit.

DD NN MAG ...
ET FL VICTO ...
FELICIBVS ...
SEMPER AV ...
BONO R P NA ...

Qui addiderunt C, & *Magno Clementi* interpretati sunt, profecto aberrarunt. In altera eiusdem columnae facie:

D N FL VALERIO CO
NSTANTIO PIO FELI
CI INVICTO AVG FL
VALERI CONSTANTI D *sic*
IVI AGVSTI PII FILIO *sic*
BONO REIP NATO

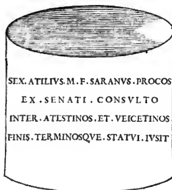
Hor-

Capitolium Veronae fuiſſe cur admiramur? Civitates, in quibus, vel apud quas eminebat collis, praecipue ſi aedificio nobili ornatus, & auctus, ob quamdam cum Romano ſimilitudinem magnifica Capitolii denominatione utebantur. Svetonius : *Capitolium Capuae de Caelo tactum eſt*. Cal. 57. Narboni plura videtur Capitolia tribuere Sidonius Apollinaris. Videſis Veronae Illuſtratae P. 1. p. 121. In Marzagaiae Veronenſis, Antonii Scaligeri praeceptoris, inedito libro *de modernis geſtis* ad Valerii imitationem compoſito, *Civitatis Capitolium* etiamnum memoratur. Statuam, quae in colle, ubi nunc S. Petri arx diu iacuerat, ad Forum tranſferri Venetiae & Hiſtriae Conſularis iuſſit, in cuius medio ab aevo Theodoſii uſque in hanc diem feliciter ſpectatur. Translatio haec ſi docto ſuccurriſſet Fabretto, ad *Signa Translata* inſcriptionis cuiuſdam nequaquam haeſitaſſet, nec *quid ſibi velit ea clauſula*, profeſſus fuiſſet neſcire. p. 334. Epigraphen hanc protulit Gruterus 285. 2. alteri male connexam, & colligatam: quod auctariom cum amplexus eſſet P. Bandurius, atque inter Imperatoria oumiſmata ita duplicatam iterum inſcriptionem proferret, *confictam* ſuſpicatus eſt. tom. 2. p. 430. A Gruteriana item editione deceptus Cardioalis Noriſius de Synodo V. cap. 4. *Sirmione ad Benacum*, ubi certe haberi Capitolium non poterat, monumentum extare putavit. Scaliger in praeclaro Indice Gruteriano Romanum Capitolium, & Forum, & Imperatorem Iulianum praepoſtere huic titulo immiſcuit: pag. 82. Diligenter adverte, quantum interſit monumenta huiuſmodi fideliter in manus hominum dare, & locum ſcire, & ipſa marmora inſpicere, & eorum contextum perpendere. De Valerio Palladio, ac de Venetiae Conſularibus aliis, & Correctoribus, & Comitibus vide Ver. Ill. p. 177. Statua translata, modo virilis eſſet, illuſtrem aliquem e noſtris referre, par eſſet credere, ſicuti de Orbilii illa, *Beneventi oſtenditur in Capitolio*, legitur in libro de illuſtribus Grammaticis.

SEX.

1

PAucissimae profecto, nequid amplius dicam, Latinae inſcriptiones marmori conſignatae ſuperſunt, de quarum fide ambigat nemo, & hae noſtra vetuſtiores ſint. Atilius ſiquidem Saranus anno Urbis Varroniano DCXVIII Conſulatum geſſit, & ſubſequenti ad componendum inter Veicetinos, & Ateſtinos de finium controverſia litem a Senatu miſſus Pro Conſule fuit. Ipſum, quem proconſulari auctoritate ſtatuit, ingentem, rotundumque terminum, a Leonico Comitis Hippolyti Bevilaquii munere advectum in Muſeo ante oculos habemus. Editum quidem epigramma pluries, ſed inculpatim numquam. Gruterus *Serranus*, *S. C. Iuſſit*. Urſinus *Fines Poſuit*; & *Seranos* item adoptavit, cum ipſi Conſulares nummi, quos exhibet, *Saranum* habeant. Ita & in Cicerone de Haruſp. reſponſis ſcribendum, ubi *Sex. Serrano*, vel *Serano* legimus. Noriſius Cen. Piſ. Diſſ. IV. c. III. Gruterianis ſcripturae aberrationibus *Veicentinos* addit: quod ethnicum nomen etiam in Novo Theſauro ita ſcribitur, quamvis e *Verona Illuſtrata* transcriptum, ubi *Veicetinos* legitur. *Vicentiae* item extare praemittitur, quamvis *Vicetiae* fuerit numquam.

Quae de regionum noſtrarum Reipublicae Romanae tempore conditione, ac ſtatu pauca huius inſcriptionis verba nos doceant, innuere curavi, cum illam ante aliquot annos proferrem. [Ver. Il. Iſt. p. 50.] *Senati* pro *Senatus* gignendi caſu. At Quintilianus [L. 1. c. 6]: *quid de aliis dicam, cum Senatus ſenatus ſenatui, an Senatus ſenati ſenato faciat, incertum ſit?* *Iuſit* pro *iuſſit*; at idem auctor [cap. 7.]: *ſuperiores etiam illud, quod nos gemina ſ dicimus, iuſſi, una dixerunt, iuſi*. Sarani aetate ita ſcribi conſuevisſe, mire confirmat decretum anno DCXXXVII latum de controverſiis pariter finium: namque in eo ii ad quos ſpectabat, *ex Senati conſulto terminos ſtatui iouſerunt*. Vide Gruterum pag. 204. v. 3. & 4. Antiquiſſimi raro geminabant. Veteres *Sueſſae* nummi *Sueſano* habent.

2

V. TI. LATINIVS. TI. L. DORI..
Θ. AGRASIA. T. L. RVFA
HOC. MANSVM. VENI. IIII. K. SEPT
P. SVLPICIO. C. VALGIO. RVFO
CONSVLIBVS

Conſules vides anni ante Chriſtum natum undecimi, Urbis DCCXLII. iuxta Varronianum computum, quem recte obſervavit Card. Noriſius adhibitum fuiſſe in publicis monumentis ſignandis: Capitolinus anno uno praevertit. De his Conſulibus vide Panvinium in Faſtis, qui Valgii cognomen etiam ſine hoc lapide reperit, illudque Sulpicii, quod heic reticetur, probe conſignavit, addiditque: *Hic eſt Sulpitius Quirinus, qui Conſularis dicitur a Ioſepho Ant. l. 17. c. 1. Syriae Legatus, quo tempore D. N. I. C. natus eſt, de quo S. Lucas mentionem facit, quum ait: haec deſcriptio prima facta eſt a Praeſide Syriae Quirino*. Typographi incorrecte *Cyrino*, & Κυρηνίου cudunt. [Luc. 11.] Qui Dionem in Latinum vertit, Sulpicio adiecit [lib. 54.] de ſuo *Quirinum*: quam inflexionem gentilitii nominis propriam Lipſius Tacitum illuſtrans, Noriſius noſtras in Cenotaphiis, Pagius in Apparatu, aliique perperam amplexi ſunt.

Hoc manſum, ſcilicet huc, ut hic manerem, veni. Solet populus hodie quoque o pro u libenter efferre. *Hoc tunc ignipotens*, Virgilius [Aen. 8. 423.] quoque videtur dixiſſe; namque ibi Servius: *hoc pro huc poſuit ſecundum antiquum morem, nam ante, hoc adverbium loci fuit*. Veni *manſum*, ut Horatius, *Hic ſponſum vocat, hic auditum*. [L. 1. ep. 2.] In *Antiquitatibus Italicis* tom. 2. p. 1010. improbatur explicatio ab alio editore allata: *manſum ideſt curia, vox barbara*: & quod ego multo [Ver. Il. ult. p. 317.] ante tradideram, recitatur. At nullem de hac voce additum fuiſſe, *originis fortaſſe Germanicae*: nam *maſſas* memoravit iam a quinto ſeculo Caſſiodorius, & vocabula *manſum*, *manſio*, [Var. l. 8. 13.] ac ſimilia quis non videat a verbo *maneo* legitime progenita? *Manſum certus agri modus cum loco manſionis*: Ferrarius in Originibus.

Ante annos aliquot fuit qui nunciaret, typis alicubi liberculum eſſe datum, in quo inſcriptionem hanc ab extrario, qui ad lapidum collectionem viſendam acceſſerat, arreptam fuiſſe, & in perulam coniectam clam aſportatam. Magis ridiculum dici poterat nihil; lapis enim, ut cuiuſcumque oculis patet, pedem Veronenſem cum dimidio eſt latus, ita ut neque Goliath gigantis perulam eum continere potuiſſe conſtet. Apage plebeias ſpecies. Conviciatori bonus Deus parcat, ut laceſſitus pepercit.

L. VIB

1

L. VIBIVS. VISCI. L. NYMPHODOTVS

BERGIMO VOTVM

C. ASINIO. GALLO. C. MARCIO. CENSOR

COS

L. SALVIO. APRO. C. POSTVMIO. COSTA

II. VIRIS. QVINQVENNALIBVS

Consules istos anni DCCXLVI Dio, Plinius, Censorinus, & alii recitant. Incognitum diutissime omnibus fuit, ubi marmor hoc delitesceret, cuius epigraphe ex incorrectis schedis prodierat. Protulerant Vinaccsius pessime in additione ad Rubeum, Fabrettus, & Turrius e schedis Barberinis non sine vitiis. Accidit autem multis ab hinc annis, ut Brixiae cum essem, in arcem me voluptatis caussa amici deducerent, ubi in quodam angulo tria inscriptionis alte terra obtectae verba conspexi; agnovi statim, & comitanti, amico atque eximio viro, Canonico Galcardo statim indicavi. Edita exinde est sed item imperfecte, & cum *Viscilu. Ariodotus* pro *Visci L. Nymphodotus*. Cum vero post recentem illius Castri ruinam petra illa inter rudera apparuisset, qui Castro tunc imperitabat, ut ad collectionem nostram augendam transmitteretur iussit. Bergimus ergo Clesium traiecit, cuius aqua antiquitus illius auctoritatem, & cultum una cum Cenomanorum Gallorum ditione terminabat.

2

EX PRA VLPIAE ACCE

PTA PAE ET APR COS

3

TATILTITMSQVILGACOS

EX PR Q SER PVD FMMV

4

TATILTITMSQVILGACOS

EX PR Q SER PVD FMMV

Non pauci ex quadratis Romanorum lateribus reperiuntur figlinarum signis, & aliquando Consulum nominibus impressi, in orbem ut plurimum, vel etiam directe extantibus literis. Decisa e lateribus literata parte, titulorum non inutilis constituitur species, qua ad Consularem chronologiam resarciendam usus ante alios Panvinius est, deinde Norisius, & Fabrettus, Fabr. cap. 7.
qui multas paginas doliariis huiusmodi notis implevit. In his nostris *Pae, & Apr.* Q. Arrium *Paetinum*, & T. Ventidium *Apronianum* connotant, ut in tertio ex aereis typis legitur, qui anno Christi CXXIV Consules processerunt. Processerunt anno CXXXV Servianus tertium, & Varus; atque an. CLXII Antoninus III. & Verus II. hoc est M. Aurelius Imperator, & Verus Aelii Caesaris filius, cuius nomina sic recitat Capitolinus, *L. Ceionius Aelius Commodus Verus Antoninus*. Binae, quae iisdem Consulibus exhibentur, easdem omnino literas continent, quamvis a Fabretto pluribus diversis afferantur. Sed nullum hic ex Villia gente Consulem agnosco, nam si *Villio* legimus, literis M. & S. praecedentibus quam significationem apponemus? lego *T. Atilio Titiano M. Sempronio* (vel gentilitium aliud appinge ab S incipiens) *Quilga Consulibus* suffectis, & sine doliari hoc opere ignotis. Forte etiam *Marco Squilga*, gentilitio suppresso, ut quandoque in aliis. Figlinum opus p. 510.
affert Fabrettus *Severo, & Stloga Cos.* Si *Squilla* legeretur pro Squilga a pisce noto, quem Plinius, & Horatius nominant, desumptum diceremus cognomen, cum ab animalibus saepe desumerentur.

In honesta Missione quam vidimus Consules habemus sub Galba suffectos, quos alibi frustra quaeras. Circensem suo loco videbimus, quam in Ver. Ill. P. 1. dederam. Consules in ea laudantur *Appius Annius Gallus*, & *L. Verulanius Sev.* Gallus anno Chr. CIX. tribuitur: collega Severus, vel Severinus, vel Severianus eius lapidis beneficio de novo prodit. Ad hanc diem nonnisi Gallum, & Braduam novimus, sed modo Braduae subrogatum fuisse videmus Severum. Cassiodorius Africanum, & Crispinum subiicit: tamquam substitutos Panvinius accepit: verumtamen cum Palmam, & Tullum omittat, videtur horum loco antedictos duos Senator enunciasse.

Diplomatum historiam cum traderem in *vetustissimo omnium*, quae celebris P. Mabillonius Re Diplom. Suppl. p. 9. & 89.
usquam viderit, *authentico instrumento* admonui, ubi ille *Cons Maximis reg patri* legerat, revera haberi *Conss Maximi ter & Pateri*: perperam ergo vulgares Fasti *Maxmus II. & Paternus*. Cum vero Maximus Consulatum tertium cum Paterio inierit, monui pariter, ad annum CCCCXLI. Ist. Diplom. p. 117.
ubi plures Codicis leges, Cassiodorius, Marcellinus, alii, Cyrum tantummodo orientalem Consulem signant, discere nos a monumento certissimo, Maximum II supplendum esse. Enim vero eo temporum tractu neque vacavit Consulare fastigium, neque ab uno tantum occupatum est. In Novo Thesauro binae inscri- p. 405.
ptiones afferuntur ad persuadendum, eo anno

dici consuevisse, *post Consulatum Valentiniani, & Anatoli*, quod Scriptoribus, & monumentis omnibus adversatur. Inscriptiones illae sub iis Consulibus exaratae sunt, & praepositione *post* non sine errore ab interpretantibus auctae.

Paulo ante memoratum, simul cum aliis quatuor papyro Aegyptia pariter exaratis documentis, quae diutina perquisitione inveneram, & acquisieram; Bullam item, quae Florentini Concilii decretum continet cum Imperatoris miniata, & cum Graecorum Episcoporum subscriptione authentica, Romam misi, ut in Vaticana Bibliotheca perpetuo custodiantur: neque enim privatorum larium vicissitudini monumenta huius pretii relinquenda reor. De Bullae exemplari rarissimo vide quae dixi, nova S. Irenaei nomine fragmenta edita excutiens in Opusculis *Theologicae Historiae* adiectis pag. 33.

EBurneum Dyptichum vides amice Lector, quod ad hanc diem viderat nemo, nec fando quidem audierat. Altera tantùm est ex iis tabulis, quae ostentabant *rutilum caelato Consule nomen*. (Claud. Stil. l. 3.) Inter lapides collocavi, sed ita ut in cubili Consul sedeat, chrystallo anteposita, quae ab omni eum iniuria defendet. XIV aliis, quae doctorum hominum opera iam nota sunt, hoc adiicere poterit Cl. Gorius, qui omnia in unum colligere sano consilio cogitat. Aliquot ex iis infortunium idem ac nostro contigit, nempe ut non nisi dimidiata supersint. Cum tabella altera quae periit, Consulis nostri nomen evanuit. Argumentum istud Philippus Bonarrotius tam docte exhausit, ut non multa esse, quae opportune addi possint, videatur. De hoc ipso tamen clarissimos Leichium, & Hagenbuchium, ingenio, & eruditione praestantes in Germania viros scripsisse nuper, vel in praesens scribere, laetus libens audio. Singulare quid in nostro habetur, quod in alio nullo conspicere memini, nempe Consulare capitis ornamentum, cuius simile nec numismata, nec monumenta quaevis exhibere puto. Tres etiam *προτομαί*, ac tria supra scipionem capitula, loco *volucris, sceptro quae surgit eburno*, (Iuv. Sat. 10.) speciatim observanda sunt. Consulis familiam designari puto. Ego quidem recentium quarumdam lucubrationum occasione, quae in praeclarum doctissimi Cardinalis Quirinii eimelium perscripta sunt (cum figura, materia, & specie consimile sit, *δελτίον δίπτυχον*, (lib. 7. in fin.) ut Herodoti verbis utar, illud quoque appellari potest) multa congessi, quae si dabit Deus, ut de Antiquitate Figurata aliquando perficiatur opus, proferre non praetermittam.

Duplicis generis fuere Diptycha, Consularia nempe, & Ecclesiastica. Verum pluries accidit, ut Consularia Christiana fierent, interiores enim facies *duplicium elephantinarum tabellarum* (ut eas Graece vocavit Libanius) cum vacuae apparerent, ac nitidae, Episcoporum nomina, vel defunctorum sanctitate illustrium inscribere volentibus inserviebant optime. De ecclesiasticis Diptychis vide inter alios Card. Norisium de Synodo V. c. 5. itemque si placet Veronae Illustratae pag. 208. Consulare in ecclesiasticum conversum humanitate summa ostenderunt aliquando mihi Canonici Novarienses, quod iure merito thesauri loco custodiunt. Exterius Consul apparet, non sedens, sed ut heic exhibeo, nec maiori amplitudine. Mappam tenet, *quae signum dare videtur Circensibus*, ut Cassiodorius ait. (Var. l. 3. Ep. 51.)

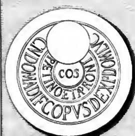

Spatii reliquum foliacea ornamenta nec inscite ducta, ac delineata complent. Interius in priori facie *Incipiunt nomina Episcoporum. S. Gaudentius sedit annos XX. S. Agabius* &c. Praesulum XL sequuntur nomina pagina prima literis uncialibus, secunda minoribus, & variis. Inter Victorem, & Pacatianum Honoratus non habetur. Pro *Hilario* scribitur *Filakrius*.

VINI COM DOMESTIC EQVIT
ET CONS ORD

EX FIG C IVLI DIOSCORI
COS

COS

COS

CN·OCTAVIVS
C·F·CORNICLA
IIIIVIR V·F

1

L . RAGONIO . L . F
PAP . VRINATIO
LARCIO . QVINTI
ANO . COS . SODAL
HADRIANAL.LEG
LEG . XIIII . GEM . DONIS
MILITARIB . DONAT
AB . IMP . . . .
ANTONINO . AVG . PRO
COS . PROVINC . SARD
IVRID . PER . APVLIAM
PRAEF.FRVM.DAND
PRAETOR.AEDIL . Q̄
PROVINC . AFRIC
SEVIR
CHRYSOPAES . EVTY
CHES . . . . . .
SERVI
DOMINO . OPTIM

EXimia haec omnium oculis nunc exposita inscriptio errores auferet plures. Eam vulgavi statim ac haud procul a Civitate Tarvisio re-
359. 2. perta fuit. Repetita est in Novo Thesauro; sed quae ex schedis ibi subduntur PL. & PR. PR. reiice. Additum etiam est COMMODO, sed
Gr. 45. 9. ex consimili Gruteriana, in hac enim nostra nomen erasum ab antiquo est. Quintianus hic Consulatum cum Severo gessit anno Christi CCXXXV. nec tamen sequitur eodem ipso elogium sculptum fuisse, munera enim in eo recensentur, quae tempore procedente sustinuit. Illi, quam Panvinius eiusdem viri dedit (Cyriacus vero nequaquam, ut ex editis constat) postremos versus detrahe, librarii, vel typographi errore a fine alterius inscriptionis illapsos. Nec tamen emendatior est a schedis in Novum Thesaurum translata, nam Praefectus ibi non iuri dicundo est, sed F. D. hoc est *frumento dando*: iis quae sequuntur fides pariter nequaquam habenda.

Dixi nuper, Quintianum nostrum anno CCXXXV Consulatum cum Severo gessisse, quod Fasti, & monumenta docent; vide Relandum. Cl. Muratorius sub hac inscriptione: *vix ad huius anni Consulatum trahas L. Ragonium Quintianum*: deinde, *si legitima est Gudiana inscriptio, hoc anno processisse videntur Consules Alexander Severus, & Marcellus*. Gudiana inscriptio fatura est, diversa complectens frusta: Consules importune adiecti, & inerudite, nam Alexander Severus in ea dicitur, qui apud antiquitatem callentes Severus Alexander est. At legitima inscriptio sit; quid hoc facit ad eos Consules anno CCXXXV adsignandos? profecto nihil: anno CCXXVI vir idem doctus recte paulo ante tribuit. Ab epigraphe, quam inter Gal- 356. 2.
licas antiquitates edidi, *Aufidium* Marcellum alterum ex his vocandum etiam conicit, sed revera ex intercisis praecedentibus literis Severus Alexander erui nequit. Nescio etiam quo paroramate inscriptiones duae, quarum unam Monspelii me exscripsisse monui, alteram Lugduni, in unam ibidem conflatae sint. Caeterum XLII annorum spatium non obstat, quin potuerit Quintianus vixisse sub Commodo, & anno CCXXXV fascibus honorari. Praeterea marmori nostro Caracallae nomen incidi etiam potuit, qui & a Scriptoribus, & a lapidibus M. Aurelius Antoninus haud infrequenter dicitur: nec desunt marmora, in quibus Caracallae nomen erasum fuerit.

2

Q . CAICILIO
CISIACO . SEPTICIO
PICAI . CAICILIANO
PROCVR . AVGVSTOR . ET
PROLEG . PROVINCIAI
RAITIAI . ET . VINDELIC
ET . VALLIS . POENIN . AVGVRI
FLAMINI . DIVI . AVG . ET . ROMAI
C . LIGVRIVS . L . F . VOL . ASPER
Ɔ COH . Ī . C R INGENVORVM

Vallis Poenina (sic in marmore) quae hic memoratur, in nullo, quod meminerim, Auctore hoc nomine reperitur. Cum Raetiae, & Vindeliciae contermina esset, vel Vallis Telina sic olim appellata fuit, vel is tractus intelligi debet, qui sub Peninis incipiens alpibus, usque ad Vindeliciam porrigebatur: popu-
li Vallenses inclinato aevo dicti. Sub eodem Valais.
Praeside regiones hasce aliquando fuisse discimus, & discimus post Antoninos distinctas fuisse provincias Vindeliciam, & Raetiam. Cohors civium Romanorum Ingenuorum in hoc unice lapide occurrit. Sic appellabantur, opinor, cives Romani non facti sed nati. Videsis quae de hac egregia inscriptione, in montano Veronensi territorio olim reperta, Veronae historiam perscribens dixi.

1

. . . . F

Q . A S C O N I V S

GABINIVS.MODESTVS

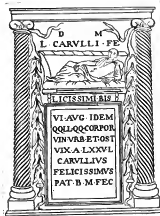
PRAETOR.PROCOS

PRAEF. AERARI.SATVRN

D E D I T

Gruterus, aliique inter votivas recensent, quia *Saturno* legunt, opinantes Saturno dari: sed *dedit* heic *aedificavit*, hoc est aedificari iussit, & pecuniam ut aedificaretur obtulit, significat, sicuti *Turres Dedit* in Augusti quam vidimus. Saturni aerario Praefecti noti & aliunde sunt.

2

Sevirum Augustalium honorem non perpetuum sed temporarium fuisse, aliquae inscriptiones docent, quae *iterum*, & haec quae *bis Sevirum* appellant. Felicissimus *item* fuit *Quinquennalis Laurentium Lavinatium*, & *Quinquennalis corporum Vinariorum*, *urbanorum*, & *Ostiensium*. Vulgavit Fabrettus pag. 402. sed in arcula haberi nequaquam monuit. *Quinquennalis Laurentium Lavinatium* habetur & in Gruteriana 156. 7. Caeterum quinam essent Laurentes Lavinates nondum vidi qui exquirerent, nam *oppidum Lavinium* memorant Livius & Varro, & *oppidum Laurentum* Plinius tamquam diversum.

3

L . A V F I L L E N V S

A S C A N I V S

VI . V I R . II

C L A . E T . A V G

S I B I . E T

C A T I A E . T . F

R H O D A E

V X O R I

En alium *Sevirum iterum*. Marmor ab Avio Dioecesis Veronensis, & ditionis Tridentinae pago ad Museum nondum accessit. *Sevir* iste non *Augustalis* tantùm, sed & *Claudialis* fuit. Augustales Seviros non iuri dicundo ordinatos, sed Sacerdotes fuisse in Augusti honorem institutos Norisius nostras adversus Reinesium, aliosque ostendit in Cenotaphiis: quam sententiam multo magis firmat hic lapis; neque enim Sodales tantùm, & Flamines, sed Seviros quoque non Augustum solum, sed & Imperatorem Claudium habuisse, docet. Idem docet M. Clodius M. L. Sabinus VIVIR CLAVDIAL. cuius epitaphium in Bononiensi doctrinarum, & artium *Instituto* servatur, a Malvasia iam editum. Seviros suos habuit & Vespasianus, nam in Gruteriana XCVI. 10. Caesius VIVIR FLAVIALIS occurrit: & in XIX. 7. Primigenius SEX. VIR. II. AVGVSTALIS. ET. FLAVIALIS. Non dissimulabo, aliter explicari inscriptionis nostrae compendia in Novo Thesauro, sub ea enim haec legas. *Hic fuisse mihi cre-* 2040.5.
ditur Sevir Clarennae, & Augustae Vindelicorum secundum.

4

C . V E T T I D I O

C . F . T R O

M A X I M O

EQVOM.PVBLICVM

H A B E N T I

PONTIFICI. II VIRO

II VIRO.QVINQ

PATRONO.COLON

P A T E R

Haec & subsequens Tromentinam tribum praeseferentes e Dalmatia advenere. Pro *Decuriones & Pleps* Gruterus *Decurionis Lepiess* 84. 6. Subter adnotatur, coniecisse (certe parum feliciter) Reinesium, legi debere *Lebactes*.

Q . ASI-

1

Q . ASISIENO . Q . F
TRO . AGRIPPAE
AED . II VIRO
PONTIFICI
EX . AERE . CONLATO
DECVRIONES . ET PLEPS

2

CALPVRNIA
L . F . PRISCA
SIBI . ET
L . CALPVRNIO
QVADRATO . PATRI
VALERIAE . C . F
SECVNDAE . MATRI
L . CALPVRNIO
PVDENTI . FRATRI
IIIIII . VIR . AVG

3

SEX . SALANIO . SEX . F . POB
MANDATO . VIRIANO
IIIIII . VIR
V F

. . . .
PACO . . . . . SEX . F
PAVLLAI . VXORI
SEX . VIRIO . SEX . F
MERCATORI
. . RIAI . SEX . .
BERVLLAI
PLACIDO
CONSERVATORI
P N

4

Q . OCTAVIO
ANEMO
VI . VIR . AVG
M . GAVIVS
IONICVS
AMIC . OPTIM

5

C . VIRACIO
LONGINO
VI . VIR . VERON
ET . SALIO . ET
QVINTIAE . P . F . QVINTAE
C . VIRACIVS QVINTINVS

E longinquo protracta petra est non exiguae
molis, quamvis *inscriptionis fragmentum* Fabrettus p. 116.
vocet, qui mancam accepit, & ob eam Salios Ve-
ronae asseruit. *Salius* quidem posset & nomen
esse, heic tamen pro Sacerdote malim accipere. Liv. lib. 1.
Romae Numa *Salios XII Marti Gradivo legit*, &
in urbe *Palatini*, & *Collini* permanebant, ut
Haliearnasseus tradit; sed fuere & *Albani*, qui lib. 2.
Albæ commorabantur, etiam postquam Al-
ba diruta fuit, nam Templum remansit. Stra-
bo: κατεσκάφη πλὴν τοῦ ἱεροῦ· Poterant ergo & ex-
tra urbem Salii Martiales haberi. Praeterea non
omnes Salii Marti erant consecrati: fuere &
qui Imperatorum honori eo nomine dicarentur,
nisi me Spartianus decipit, qui de Caracalla in-
dignabundus: *inter Deos relatus est*; deinde,
habet Templum, *habet Salios*.

6

L . ANNIVS
GENETIVOS
DECVR . VERON
SIBI . ET . L . ANNIO
HARPALO . ET
ANNIAE . GENESI
PARENTIB . ET . L . ANNIO
MARCELLINO . FRATRI
ET . VALERIAE . PHOEBADI
VXORI
QVAE . FACIVND . CVRAV

Pessime Reinesius dederat e Langermanni schedis.

C . CAL-

1

C CALVISIO
C F POB
STATIANO
POPVLI
ADVOCATO
AB EPISTVLIS
LATINIS
AVGVSTOR
VERONENS
PATRONO

Advocati populi munus, quod nusquam occurrerat, ex Athesis profundo paucis ab hinc annis emersit, & in secunda Antiquitatum Galliae editione statim prodiit.

2

HONORI
M·GAVI·M·F
POB. SQVILLAN
EQ PVB. IIII. VIR. I. D
IIII VIR A P V B
CVRATORI VICETINOR
APPARITORES ET
LIMOCINCTI
TRIBVNALIS EIVS

Aenea, & pulcherrima tabula, cuius praecipue desiderio Museum quoddam integrum ducatis Venetis CCCC comparavi. Gaviorum nomen, tribusque Poblicia Veronensem ostendunt hominem. Gruteriana 326. 8. *M. Ennius M. F. Men. Vicetinus*: exinde, *Decurio Vicetiae*. Tribum Meneniam vides, qua censebantur, & orthographiae rationem. Gavius inter officia caetera Vicetinorum Curator fuit: sed non ex eo Veronae iurisdictio aliqua in Vicetiam arguenda, neque enim huiusmodi ulla erat unius Civitatis erga alias praelatio. Capitolinus in M. Aurelio: *Curatores multis civitatibus e Senatu dedit*. Lampridius in Alexandro: *Fecit Romae Curatores Urbis quatuordecim*: illos *audire negotia urbana cum Praefecto Urbis iussit*. Anti- de Legg. l. 3. qua lex a Tullio relata. *Sunto Aediles Curatores Urbis, annonae, ludorumque solennium*. Cassio- Var. l. 7. 10. dorius in Formula. *Illius Civitatis curam ad te volumus pertinere ut laudabiles ordines Curiae sapienter gubernes: moderata pretia ab ipsis quorum interest, facias custodiri: non sit merces in potestate sola vendentium*. Plurium Civitatum Curatores ab inscriptionibus exhibentur.

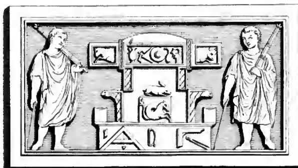
Quatuorviri iuri dicundo alia erat dignitas a *Quatuorviris Aedilitia Potestate*. Scite post honores omnes tamquam quid maius *Vir Bonus* nuncupatur. Eius honori hoc statuerunt elogium ministri, qui tribunali apparebant suo, & mandatis praesto erant. *Limocincti* dictio ante hoc epigramma visum ignota. Cogitaveram prius, num *linocincti* legendum esset, sicut apud Homerum λινοθώρηκες, *lineo thorace induti*. At Il. B. Servius *limum* vestem fuisse docet, quae habebat *in extremo sui purpuram limam, idest flexuosam, unde & nomen accepit, nam limum obliquum dicimus*. ad Aen. l. 12. v. 120. Tiro autem apud Gellium: *licio transverso, quod limum appellatur, qui magistratibus praeministrabant, cincti erant*. Gell. l. 12. c. 3. Squillianus apud omnes Squillanus est, quia I literam ab L exeuntem non agnoverunt. Cognomentum Reinesio non placuit, deque eo mire sic decrevit: *non utar ambagibus: Squillanus est Exquilianus*. p. 418. Hanc æream tabulam ante annos CL Canonicus noster Caesar Nichesola possidebat, de quo vide Ver. Ill. P. 2. p. 224. Patavium deinde transmissam. Nefas esset in hoc opere viri illius non commemorare nomen, qui inscriptiones xxx circiter quas collegerat, & in villa sua ornatissima Pontoni habebat, Academiae nostrae legavit; cum ab iis ego primam praesentis Musei construendi cogitationem, consilium, desiderium hauserim.

3

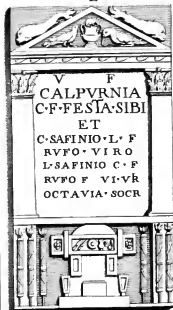
P GRAECINIO
P F POB
LACONI
ORNAMENTIS
CONSVLARIBVS

Ornamentis Decurionalibus augebantur quidam, qui Decuriones non erant, ut docere lapides monui; Consularibus quoque. Cuiusmodi autem, & quaenam haec fuere ornamenta? plura in hoc Museo marmora ostendunt, oculisque subiiciunt. Fasces scilicet, & sella maxima, seu thronus Consulum proprius. Nondum hoc in editis visum aut adnotatum est; sed Consularem thronum ter aspice in tabula proxima. In alia etiam erat a Caroto edita, quae non reperitur amplius. Pauci autem pro throno agnoscerent ob ineptum figurationis modum. De hoc sermo habebitur, cum de figuratis antiquorum operibus pertractabitur. Animadvertas velim, Consularibus decoratum ornamentis hominem fuisse, quandoque verbis, quandoque figuris tantum indicare veteres consuevisse. Caeterum de tribus legionum Legatis post rem bello bene actam *Consularibus ornamentis* Romae donatis meminit Ann. l. 17. Tacitus. De Tatiano ex praefecto Praetorii *ornamentis Consularibus praedito* Spartianus in Adriano.

I

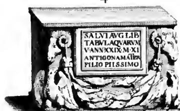
2

V F
CALPVRNIA
C·F·FESTA·SIBI
ET
C·SAFINIO·L· F
RVFO· VIRO
L·SAFINIO C· F
RVFO F VI·VR
OCTAVIA· SOCR

3

C CORNELIVS C·L·HANNO
IIIIIIVIR SIBI ET
CASTO ET DOMESTICO L
T F I

4

SALVI AVG LIB
TABVLAQVARVM
V·ANN·XXIX·M·XI
ANTIGONA MATER
FILIO PIISSIMO

5

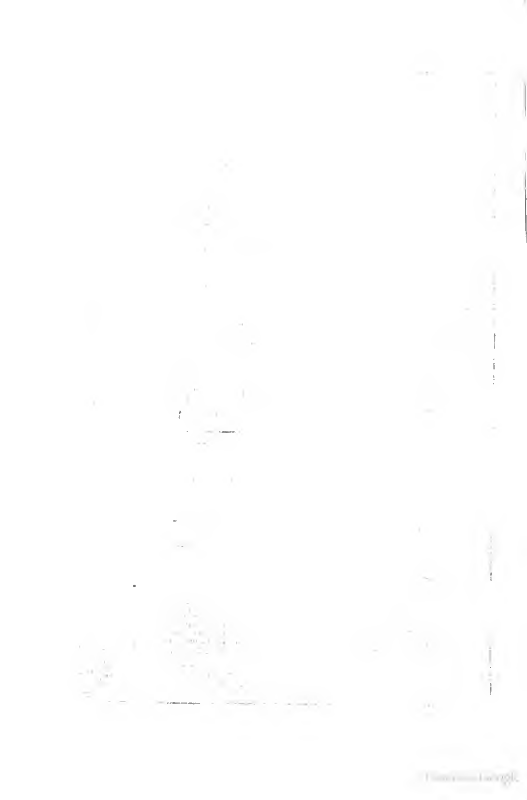

D M
COMINIAE
RESTVTAE CONIVGI
B·M·FEC·L·FLAVIVS
PHILOPPAPPVS

sic

6

C CLODIO MAXIMO
CLODII FORTVNA
TVS ET ROGATVS
FRATRES B·M·FEC

NAPOLI

1

... AI . Q . F . PRIMAI . VXO . L . F . MARTIALI . IIII . VIR ...

Quintilianus l. 1. c. 7. *Ai syllabam, cuius secundam nunc e literam ponimus, varie per a, & i efferebant.*

2

TVRPILIO . Q . F . POB
...NGO . IIII . I . D . AVO

TVRPILIO . Q . F . POB
MACRO . FRATRI

TVRPILIA . Q . F . SECVNDA

3

... CASSI ...
... F . POB ...
... LVIO IIII V ...
AEDILIC . POT ...

4

Stylobates quadrifrons ab omni parte inscriptus.

AVENIAE
BASSARIDIS
FILIAE OPTIM
M GAVIVS
CORNELIVS
AGATHEMER
AVENIANVS
OMNI INIVRIA
DEBILITATVS

VIXIT ANN
XXV MENS IIII
DIEB XIIII
OMNI SENSV
VITA PIETATE
PERFECTISSIM

ΘΕΑ
ΧΑΡΙC
ΒΑCCΑΡΙC

MANVMISS
ALVMNA ANN
IIII DIEB XVII A
M AVENA MACRO
SPLEND EQ R
OMNI HONORE
FVNCTO

5

Q . GAVIVS . Q . F
AQVILA . DECVRIO
TR . MIL . A . POPVLO
HORTIA . C . F . SECVNDA
VXOR
GAVIA ... FILIA

T. Livius lib. 9. *Duo imperia eo anno* (Urbis CCCCXLIII) *dari coepta per Populum, utraque pertinentia ad rem militarem: unum, ut Tribuni militum seni deni in quatuor Legiones a Populo crearentur: quae antea perquam paucis suffragio populi relictis locis, Dictatorum, & Consulum ferme fuerant beneficia.* Reinesius *Aquila* in *Aquileiae* mutare studebat, & *Hortia* in *Horatia*: nulla dictio apud illum in tuto est. p. 419.

6

P . BAEBIO . P . FIL
POB . TVTICANO
TRIB . MIL . A . POPVLO
PRAEF . EQ . PROLEG
PONTIFICI . IIII VIR
PLEBS . VRBAN
PERMISS . DEC

Militaria, sacra, & iuridica munera Tuticanus aliquando susceperat. Animadvertas, plebem urbanam municipiorum in corpus coaluisse a Decurionibus distinctum.

1

C ATTIO
C FIL POB
ALFIANO
LVCILIO
RVGAE
PRAEF COH II
RAETORVM
LVTONIA FESTA
MATER
L D D D

2

. . . .
TI. F. QVIR. ALPINO
PRAEF. ALAE. GALLIC
TRIB. LEG. II. AVG
PRAEF. COH. II. PR
DON. DON. BELLO. GERM
CLAVDIA. TI. F. MARCELLINA
MARITO. OPTIMO

3

Q. CAESIO. Q. F
POB. SIGNIF
M. CAESIO. Q. F
POB. VETERANIS
LEG. XIIII. GEMIN
Q. CAESIVS. Q. L
PRIMVS

4

D M
L. CAELI. ARRIAN
MEDICO. LEGIONIS
II. ITALIC. QVI. VIX. ANN
XXXXVIIII. MENSIS. VII
SCRIBONIA. FAVSTINA
COIVGI. KARISSIMO

Non *Arrioni*, ut in Novo Thesauro corrigitur.

5

M. ADVRIO
M. F. POB
EXPECTATO
VETER. AMIC
BENEMERENT
SEX. VARIVS
PEREGRINVS
V F

6

P. ASINIVS. L. F
BALLISTA
VETERAN
LEG. XV. APOLLIN
SIBI. ET
. . . .

Est bifrons.

7

D M
M. COELIO
M. F. FL
HOMVLLO. SOL
MIL. FR. LEG. VI. VIC
. . . .

Homullus Legionis sextae Victricis Frumentarius e Solva venerat Norici oppido, quod Vespasiano ita addictum fuit, ut a Plinio Flavium Solvense nominetur, ac si Flavium nomen, & Solvense epitheton esset. *Flavia Solva* habetur in integerrima, quam videbimus, Musei Vindobonensis. Mirum est in epigraphe nostra, *Flaviam* a Solva diduci, & in situ, quo tribus ponuntur, collocari. Flaviam tribum ab hallucinatione aliqua consimili apud aliquos, & apud Panvinium quoque, ortam suspicor, nam Gruteriana 566. 5. *Flavia Spectatus Siscia* de Flavia Siscia pariter intelligi debet Pannoniae Civitate. *Domo Fl. Siscia* Grut. 1090. 13.

De Festi Centurionis schemate Deo favente alias pluribus. Virdomari nomen tam nitide scalptum, priscisque Scriptoribus non ignotum, cur tam misere corruptum in quibusdam editionibus spectamus? Propertius:

vasti parma relata Ducis
Virdomari; genus hic Rheno iactabat ab ipso.

Missicius est honeste a militia missus. *Missicium Praetorianum* memorat Svetonius in Nerone. Militaverat noster in Ala Claudia Nova, cuius in hac tantummodo epigraphe mentionem haberi opinor.

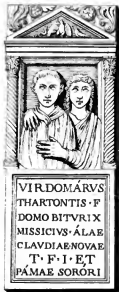
1

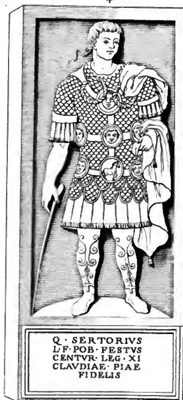
2

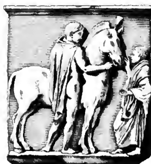
3

VIRDOMÁRVS
THARTONTIS·F
DOMO BITVRIX
MISSICIVS·ÁLAE
CLAVDIAE·NOVAE
T·F·I·ET
PÁMAE SORORI

4

Q · SERTORIVS
L·F·POB·FESTVS
CENTVR·LEG·XI
CLAVDIAE·PIAE
FIDELIS

5

1

D . M
TI . CLAVDIO . TI . F
FABIA . FESTO . BRIXIA
MIL . COH . Ī . PR . >
VETTI . VALENTIS

2

D . M
C . MESSI . VERECVNDI
MIL . CHOR . III . PR . > . LAELI
QVOT . HERES . EIVS
FACERE . NOLVIT
AVL . VETTIVS . SVPER
CONMANVPLARIS
EIVS . FECIT . CVI . LEGA
VIT . ✠ · ∞CC . N
MIL . AN . VII . V . AN . XXV

Super non verbum mutilum, sed cognomentum est : apparet ex Gr. 128. 1. ubi Caninii cognomen in R desinit. *Conmanipularium pectora* in editis Taciti : marmor diverse profert. Quod heres facere noluit, legatarius fecit. Sestertios Nummos, aut duo millia Nummum.

Hist. 4. 46.

3

D M
L GAVIO MAXIMO
VETERANO . COH XI VR
CONIVGI B M IT I VIPSA
NIO . . . . PIISSIMO
sic VI . . . . SIBIOST . . .

Sibi Posterisque.

4

D . M
C . BVRCHI IOVINI
MIL . COH . VI . VIG
CORNICVLARIO . TRIB
SVCCESSVS . COGNATO
BENEMERITO FEC

Burchia gens haud innotescebat, nec Vercobia, nec Argentasia, quae consequuntur.

5

D . M
T . SATTIO . SAT . . . .
MEDIOLANI . MI . . . .
VIIII . PR . > . SABIN . . . .
ANN . VII . VIX . ANN . . . .
H . B . M

6

Q . MODIO . Q . F
POLLIA . AMO
MO . PARMA
MIL . COH . VIII . PR . >
NEPOTIS . MIL . AN
XVI . VIX . ANN
XXXIIII . GAVIVS
SEVERVS . AMICVS
FECIT

7

DIS . MANIBVS . TERTIVS
VERCOBIVS . SVRVS
ARNIESE . CREMONA
MIL . COH . XII . VR . > . ROSCI
MIL . AN . VII
VIX . AN . XXVII
POSVIT . AVLVS . CAESSEN
NIVS . PVDENS . FECIT

Tertii praenomen animadverte. *Arniese* populari pronuntiatione pro *Arniensi*. Militares istae fere omnes de novo proferuntur, & praeclara continent.

8

D . M
ARGENTASIAE . NYMFICE
NI . SEPTIMIVS . EVTYCHI
ANVS . MIL . CHO . XIIII . VRB
CONIVGI . B . M . F . VIX
ANN . XXXX

T Nu-

1

... VS. T. L. NVMENIVS ...
.. R. AB. EXERC. CORON. AVR.
... LAVDATION. PVBLIC ...
... VCAEI. LATRONI ...

Nedum aureas coronas, & militaria dona, sed & funebrem orationem hic meruerat.

2

D M. SVPER O. M. F. M
ARNIESI. CATONI.
CREMONA. MIL. COH.
XIIII. VRB. > . PRISCI. MIL.
ANN XVIIII. VIX. ANN.
XXXVIII. FECIT. CALPVR
NIA. SATVRNINA. CON
IVGI. B. N. M. ET. SIBI. LIB.
LIBERTABVS. P. T. Q. E

3

M. VIGELLIVS. CRESIMVS
VIXIT. ANNOS. LX
FECIT. VIGELLIA. HEROIS. CONLIBERT
SVO
M. VIGELLIVS. PRIMVS. CHORTIS. V
VIGILVM. MILITAVIT. VI. ANNOS
MENSES. VI. VIX. AN. XX

ex altera parte eiusdem lapidis

M. LVCILIVS. CRESCES
VIXIT. ANN. VIII
ET. MENS. IIII

Marmorarii in numeris errorem suspicor, aetatis enim militaris habita nequaquam fuisset ratio. De militari aetate satis est videas quos laudat auctores Gothofredus Cod. Th. t. 2. p. 372.

4

N. DIDI. N. F. AR
VATIA. MIL. IN. PRAE
SPEC. ANN. XX
VIXIT. AN. XLV

in parte aversa

VERNAE. HIRRIAE
BASSILIAE. SERVO
QVARTILLA
CONTVBERNALIS

DE. SVO. FECIT

Numerii praenomen infrequenter occurrit. Militavit in Cohorte *Praetoria Speculatorum*. Aeque inusitatam atque inauditam esse dictionem opinor *Arvatia*, tum si pro cognomento, tum si pro patria accipimus. In aversa ni lapidarius aliquid omiserit, Verna nomen est.

5

D M
T. VRSINIVS.
CASTOR.
III. VICT. NAT.
SARD. VIX. AN. LVI.
MIL. ANN. XXVI.
T. ARENIVS.
CORDVS.
EX. EADEM.

Castor in *Trireme Victoria* Ravennatis classis militavit, Ravennae siquidem lapideam tabellam olim dono accepi: Bassus vero qui consequitur in *Praetoriae Misenensis Quadrireme Minerva*. Vegetius: *Apud Misenum, & Ravennam singulae Legiones cum classibus stabant*. Augustus instituit, qui *classem Miseni, & alteram Ravennae ad tutelam Superi, & Inferi maris collocavit*. Suet. c. 49. Exemplum Pompeius dederat, qui Tullio teste *Italiae duo maria maximis classibus firmissimisque praesidiis* adornaverat. pro leg. Man.

D M

1

D M
M . VALERI BASSI MILITIS
PRAETORI MISENESIS IIII
sic MINEVA NATIONE GRAE
CVS VIXIT ANNIS XXXII MILI
TABIT ANNIS.XI.H.B.M.F

2

VLCIA . M . L . GLAΓR
OB . MERITIS . EIVS
POSVERVNT . T . ALFIVS
LABEO . ET . MVRCIVS
ZANATIS . F . ET . SVAVIS
DE . LIBVRNA . DIANA

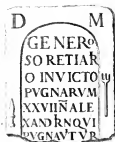
Sub ipsius Glaphyrae protome. *Actiaco praelio cum Liburnarum auxiliis praecipue victus fuisset Antonius, experimento tanti certaminis patuit Liburnorum naves caeteris aptiores esse* : Vegetius l. 5. c. 3. Liburnis quoque Deorum nomina fuisse imposita discimus. Ulcia Glaphyra Marci Liberta, quae quinque & viginti ab hinc annis Museum nostrum incolit, in Novo Thesau-
870. 8. ro *Vitia M. Lucilii* evasit, & *ob* praepositio in *obiit* transformata est.

3

D M
C . IVLIO . MAXIMO
VETERANO . EX
NAOFYLACE
VIXSIT . ANNIS
LX . TVRRANIA
MAXIMA . NEPOS
ET . IVLIA . FILETE
LIBERTA . HEREDES
B M F

Inscriptionem hane vulgavi Veronensem historiam illustrare satagens, at pag. 319. inconsiderate dixi, *soldato, ch' era stato prima custode d' un Tempio*. Nimiam in hoc mihi fidem ha-
p. 823. 7. buit Cl. Novi editor Thesauri, & errorem meum, ubi aliud agebam elapsum, iteravit. Quamvis enim ναοφύλαξ etiam pro Templi custode accipiatur, cum Maximus *Veteranus* dicatur, aetatem profecto in militia triverat, non in sacris aedibus custodiendis. De voce militari quoque, & maritimo sensu adhibita pulcherrima auctoritas praesto est. Ulpianus D. 4. 9. 1. *Sunt quidam in navibus, qui custodiae gratia navibus praeponuntur, ut ναοφύλακες, & diaetarii*. Quid cogitarit secundus editor *alicuius navis cognomen* heic memorans, prorsus ignoro.

4

Ad inscriptionem hanc vide quae diximus in libro de Amphitheatris. Alia, quod sciam, hodie superest nulla Retiarios memorans. Rarissimae vere sunt quae in hoc Museo ad spectacula pertinent, & minime dubiae fidei. Marmor arma etiam oculis subiicit, quibus Retiarii post rete iaculum iactatum pugnam inibant, cultrum nempe, & fuscinam. Mirum est pugnas XXVII Generosum nostrum *viriliter*, &
invicte pugnasse. In Novo Thesauro Gruteria- 615. 4.
na Retiarii affertur e schedis orta, quam nemo
vidit umquam : sed in ea ubi Gruterus *Pugna-* Grut.
rum V. Thesaurus habet *Pucharum*, additurque: 333. 9.
Pucharum nomen feminae, ut Glycerium Melanium; quae verba non a Cl. editore, sed a typographo prolata puto.

5

NOMINE
Q. DOMITII ALPINI
LICINIA MATER
SIGNVM DIANAE ET VENATIONEM
ET SALIENTES T F I

Huius pariter, quae bifrons est, de Amphitheatro cum agerem, enarrator fui. Thesaurus Novus Dianae Signo *venationis apparatum* largi-

R tur :

tur : licere tamen ait, *opinari cum Maffeio Venationem ferarum in Amphitheatro heic designari*. Licet profecto, nec opinari tantum, sed pro Svet. c. 7. indubitato habere: nisi si quis cum Nero *Circenses*, & *Venationem* edidit suspicari malit, venatum in silvas populum Romanum duxisse.

I

. . . .

. . . LVCIL . IVSTINVS
EQVO PVBLICO
HONORIB . OMNIB
IN MVNICIP . FVNCTVS
IDEM . IN . PORTICV . QVAE
DVCIT . AT . LVDVM . PVBLCVM
COLVMN . IIII . CVM . SVPERFC
IE . STRATVRA . PICTVRA
VOLENTE . POPVLO . DEDIT

a tergo

Ω Ρ Α
Κ Α Ι
Τ Υ Χ Η

Ita prorsus edidi, quamvis Novus Thesaurus *in reliquis accuratiorem* me existimet, sed de *Lucilii Iustini* nomine Panvinium sequi profiteatur, ac si ego ipsissimas easdem literas non protulissem. Quid *Superficies* sit, quid *Stratura*, ibidem innuere non praetermisi. Amphitheatri nostri ad venationes frequentem usum *Ludus Publicus* manifestat. Romae *ludum gladiatorium aedificare* Svet. Caes. 31. in animo habuit Caesar. De superficie, sive de eo quod supra terram est, monui Iurisconsultos consulendos. Paullus : *qui in conducto solo superficiem imposuit* D. 39. 2. 18. Iavolenus : *cum aedes ex duabus rebus constent, ex solo, & superficie*. 41. 3. 23. Ulpianus : *qui superficiem in alieno solo habet*. 43. 18. 1. Haec si memoriae oc- 859. 8. currissent Cl. editoris Novi Thesauri, in angustias non incidisset, inscriptionem interpretari cupiens e Malvasia, atque e Gorio acceptam, qui perperam *in Massarmis* habent, & *Cuperficio* Grut. 628. 8. *Insula*, ubi Gruterus *recte in aedibus Massarorum*, & *Superficio Insulae*. In inscriptione illa *Heroum* etiam legitur pro Herois monumento *e Heroum maceria cinctum* : qua propterea voce etsi Latinis auctoribus inusitata Epictetae testamentum e Graeco convertens uti non sum veritus. Ὥρα ϗ τύχη apud nos quoque adagium est : *tempo, e fortuna*. Si quis Veronam, quae *Colonia Copus valida* dicta est a Cornelio Tacito, & *Colonia Augusta* Hist. lib. 3. in inscriptione percelebri nuncupatur, Municipium heic dici obstupesceret, Ver. Illustr. pag. 85. adire ne gravetur, ubi diversae huius nominis acceptiones, quas saepe viri etiam docti satis assequuti non sunt, expenduntur fuse.

I

. . . .

FACTIONIS VEN . . . .
APPIO . ANNIO . GA . . . .
L . VERVLANO . SEVER . . . .
X . K . SEPTEMBRES . VIC . . .
QVADRI . XLVII . SECVND . CXX . . . .
TERTIAS . CXLVI . BIGAS . VIC . . .
VIIII . SECVNDAS . IIX . TERTI . IIX
ADGENTE . QVADRIG . VICIT . II
REVOCATVS . II . INSTAVRATIAM
TERTIAS . I . AD HONORE VENI
CCCLIIII . VIXIT . ANNIS . XXV
FECIT
CRISPINA MEROE

Eximii huius lapidis Consules antea excussimus. De Factionis Venetae Agitatore enarratur heic, quot vicibus *quadrigas* vicerit, hoc est in quadrigarum certamine omnes antecesserit; quot *secundas* partes, aut palmas dicamus, tulerit, & quot *tertias*; hoc est secundus, aut tertius fervidis evitatam rotis metam transgressus fuerit. Quoties pariter in bigarum cursu idem illi contigerit. Quae sequuntur in nullo umquam visa monumento fuerant. Vicit bis *Adgente Quadrig.* Intelligo *adigentes quadrigas*. In epitaphio Circensium maximo habetur quoties Diocles *occupavit, & vicit*, & quoties *successit, & vicit* : Panv. de Cir. idest ut optime explicavit Panvinius, quoties *primus continuo fuit*, ac quoties, etsi alii primo praevertissent, nihilominus transiliit omnes, & superavit. Modus ergo quo vicerant etiam exprimebatur. Sic auriga noster vicisse dicitur, etiamsi adigentes, seu vi impellentes quadrigae ipsum urgerent, ac impedirent. *Revocatus bis* : intelligo ad cursum, iussus ut resumeret, sicuti legentem *revocasse, & repetere coegisse*, in Pli- l. 3. ep. 5. nii iunioris epistola est.

Instauratiam tertias I. Tria haec verba non a quibuslibet forte intelligerentur. Docet me Macrobius, cum dies Circensibus adderetur, *instauratitium* dictum. *Additus est illis Circensibus dies* Sat. l. 1. c. 11. *is, qui instauratitius dictus est a redintegratione, ut Varroni placet, qui instaurare ait esse instar novare*. Nullus ergo dubito, instauratiam scalptum esse plebeia pronuntiatione pro instauratitia, ut significaretur, die etiam illa postrema, & superaddita tertias tulisse I. hoc est *semel*. Popu-

I

2

3

4

5

6

7

8

Cignaroli dis. Fr. Zucchi Sculp.

Populares loquendi formas in inscriptionibus id genus adhibitas vides. Sic exinde *ad honore veni*, pro *ad honorem venit*, nempe honoris non praemii, & mercedis causa cucurrit.

1

SOCRATES.AGITATOR

CONTINENTES.OLLAS III

Mira heic inter nomen & artem repugnantia. *Continentes*, scilicet non interruptas, continuatas, συνεχεῖς· perpetuas in aliis titulis.

2

LVRIA PRIVATA

MIMA.V.A.XIX.BLEPTVS

FECIT

Mima ad hanc diem, quod meminerim, in prisc is monumentis prodierat nulla. *Imitantes turpia Mimos*, Ovidius Trist. l. 3.

3

D M

AEMILIAE

IRENE . QVAE

VIXIT . ANN . XXVI

DIEBVS . XIIII

AVRELIVS . EVTY

CHES . STVPIDVS

GREG . VRB . CON

IVGI . KARISSIMAE

Off. Lett. tom. 4. Edideram, cum adhue ignota esset. *Grex* Scenicos denotat: Gregis Stupidum discimus appellatum fuisse, qui risum stupiditate quadam excitabat. Binas lapideas tabulas Florentiae olim exscripsi multorum militum nomina continentes, quorum collatione, & expensa scenici ludi editi fuerant. Inter histriones STVP. hoc est *Stupidus* in altera bis nominatur (ad cuius calcem DEDICATA III. ID. APR. A... ET ASPRO COS. *duobus Aspris* in Gr. 132. 1.) in altera vero bis *Stupidus Graecus*. De variis prisci Theatri actoribus risum concitantibus, vide quae tetigi, ubi primo epigraphem vulgavi. Addo Stupidos rasum gestasse caput; quod ab Arnobio disco, cuius verba ab editoribus nondum intellecta opinor. *Mimis nimirum Dei gaudent*. Deinde: *delectantur, ut res est, stupidorum capitibus rasis*. Scribe *Stupidorum*. lib. 7.

4

Q . MAGVRIVS . Q . F . FAB

FEROX

LVS.EPIDIXIB.ET.CETAES.I.II.III.IN

GREG.VETVRIAN.QVAE.ET.IVNI

ORVM.A.A.DICAVIT.EVRAS.VIII

ET.PERTIC.VNCINOR.XII.N̄.CCLIX

Inscriptionum omnium quocumque in loco repertarum obscurissima reputatur haec, quae exiguo marmore sed integro, & optime conservato continetur. Reinesius librum ferme, ut eam explicaret, elaboravit, sed Apolline minime dextro. Re vera mirum est, potuisse virum doctum in tot ac tantas hallucinationes delabi. p. 158. Inscriptionis sensum optime patefecerat Holstenius, quem Reinesius iniuria redarguit: utinam in errorem de Civitatibus omnibus transpadanis in tribum Fabiam relatis non incidisset. Epigraphe, quam *antiquum aenigma* Holstenius appellat, ad Aponi thermas erutam testatur Ursatus. Ad balnea ob vim medicam celebrata, ut hodie quoque usuvenit, circulatores quoque, & ludicras, atque histrionales artes exercentes confluebant, ut horis vacuis honoratiores personas morborum auxilium quaeritantes oblectando, quaestum ampliorem facerent. Aponi quanta frequentia & gloria celebraretur fons, Claudianus declarat, a quo

Publica morborum requies, commune malorum Epigr. 3.
Auxilium, praesens numen, inempta salus

appellari meruit. Propterea Magurius lusor in epidixibus, & lusor diaetae primae, & secundae, & tertiae in grege Veturiana, dicavit Aquis Aponi euras octo, & perticas numero CCLIX. uncinorum XII. Tribus nominibus, ac tribu quoque scenicum hominem decoratum, ne miremur. Archimimum Gruterus profert L. Acilium L. F. Pomptina Cuticlam, & Moratorem Circensis ludi, atque Agitatorem Q. Rapidium Q. F. Lemonia Mulionem: neque alii desunt.

Lusor heic idem est atque actor: agebat in epidixibus. Ἐπίδειξις ostentatio est ex Glossis, demonstratio, recitatio ad pompam. Plutarchus de laude sui: *Rhetores* ἐν ταῖς ἐπιδείξεσι· Cicero in Oratore: *eiusque totius generis, quod Graece* ἐπιδεικτικὸν *nominatur, quod quasi ad inspiciendum delectationis causa comparatum est*. Ψάλτης ἐπεδείκνυτο apud Aelianum idem est ac, *Psaltes cythara ludens artis suae specimen edebat*. Var. Hist. l. 9. c. 36.

Grex, ut paulo ante vidimus, Histriones connotat. *Grex agit in scaena*, Petronius. Nomine suo designabantur, quippe plures habebantur greges. *Urbanus* in praecedenti occurrit. *Veturiana* (generis siquidem utriusque est) a Veturio denominatur; quem ludicri illius coetus dominum, vel conductorem arbitror fuisse. Credibile enim est, sub viri alicuius auctoritate, aut divitiis praestantis tutela, & patrocinio antiquitus quoque Greges degisse. Docere etiam hoc Plautus videtur mihi:

Asin. Prol. *Quae quidem mihi, atque vobis res vertat bene,*
Gregique huic, & domino, atque conductoribus.

Nam quod enarratores dominum interpretati sint poetam esse, nihil quidem poterat minus commodum dici. Hinc ergo nomen Gregi saepe attributum iudico; noster alio quoque, nempe *Iuniorum*, denotabatur.

In thermalibus locis, ut pote ruralibus, theatra non erant, quapropter lusoribus, actoribusque aulae plures, sive xystos dicamus, ubi agerent, adsignabantur; priores melioribus: hinc Magurius in prima, & in secunda, & in tertia ludos suos ostentare gloriatur. Ampla ea cubicula diaetas appellat usitato apud veteres vocabulo, quod saepe per z scribebant. Lampridius in Elagabalo: *hoc idem de domibus, de praetoriis, de zetis fecisse dicitur*. Ad nos id manavit a Graecis. In praefatione ad Veronensem S. Hilarii editionem memorare contigit, quam frequenter in veteribus membranis *Zabuli* pro *Diaboli* reperiatur, vocesque consimiles non Africanas esse, quod vir doctus Guil. Cave autumavit, sed ut ita scriberentur, mollitiem quamdam prolationis effecisse, quam & in hodiernis Graecis animadverti pluries, ζιὰ pro διὰ efferentibus. Philostorgium in Ecclesiastica Historia non Ναζιανζὸν sed Ναδιανδὸν scripsisse, animadvertit Photius. Sed nonne Plato inter literarum mutationes ἀντὶ δέλτα Z usurpari iam coepisse, dicit in Cratylo?

Lapis autem noster non *zetam* sed *cetam* habet; in quo regionum harum pronunciationem iam noscis, c ante e & i tamquam z dulce hodie quoque efferentium. Cetariorum nomen, quos enumerat Cicero inter artes, *quae ministrae sunt voluptatum*, hinc fortasse originem duxit. S. Augustinus quoque: *tabernarii, cetarii, coqui*. Digestorum libri *Diaetarios*, & *Zetarios* memorant. Alia minus expertis oritur dubitatio, quod lusor dicatur non *cetae*, sed *cetaes*; at illis nulla, qui multoties ad Graecorum imitationem quamdam scribi *aes* in lapidibus animadverterunt genitivo casu, ut a dativo discerneretur. *Auctaes* videbimus inter funebres nostras pro *Auctae*. Plurium eiusmodi exemplorum seriem coacervavit Fabrettus.

Off. l. 1. c. 44.

cont. Iul. l. 2. n. 37.

p. 497.

Aquis Aponi dicavit Magurius; hoc est in se exuentium ut fruerentur balneis usum & commodum, curavit ut impensa sua perticae CCLIX insigerentur, quarum unaquaeque uncinos haberet XII. Multitudo ad has aquas confluentium hinc argui potest, & porticuum, xystorumque longitudo. Hippias, quem Lucianus celebrat, quod balneum egregium construxisset, speciatim studuerat, ut *utrimque sufficientia se exuentibus repositoria* haberentur: ἑκατέρωθεν διαρκῶς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις. At noster curas octo praeterea dedit. Graecis dictionibus *apodixis*, & *zeta* tertia sociatur *cura*. Pollux ita appellari tradit ferreas laminas rotarum axem tuentes. Hinc discimus Graecam vocem esse, & ferrei quid significare; sed quaenam proprie heic instrumenta denotentur, quemve in his thermis curae octo vere usum haberent, me ignorare fateor.

in Hipp.

D . M . M . VLPIO CADMO AVG LIB
QVI FVIT PRINCEPS TABVLARIVS
IN STATIONE XX HEREDITATIVM
M VLPIVS SECVNDVS ET VLPIA CHILIARCHIS
ET VLPIA FELICITAS FILIA EORVM
PATRONO SVO BENE DE SE MERENTI FECER
ET SIBI ET SVIS LIBERTIS ET LIBERTABVS
POSTERISQVE EORVM

Vicesimae hereditatium Tabularios novimus, sed Tabularius princeps prodit nunc primum.
lib. 55. Traiani libertum noscis. Vicesimam hanc τῶν τε κλήρων καὶ τῶν δωρεῶν, Augustum instituisse, tradit
lib. 56. Dio. Quam molesta esset, & acerba, alibi declarat.

SAL-

2

SALVI . AVG . LIB
TABVL . AQVARVM
V . ANN . XXIX . M . XI
ANTIGONA . MATER
FILIO . PIISSIMO

Neque Tabularium aquarum quisquam viderat. Sumptuum forte rationes ii supputabant ob
p. 212. edit. Pat. aquarum Ductus intervenientium. Fornices *Augustus Caesar se refecturum impensa sua pollicitus Senatui* fuerat, ut in Senatusconsulto habetur, quod Frontinus allegat. Vel incumbebat in aquarum Tabularios, ut Aquariorum fraudibus occurrerent, & quantum unicuique Principum beneficio in usum suum ex ductibus derivare liceret, ostenderent. Titulum arcula continet, cuius typum dedimus.

3

. . . .
IIII CRESCE
NS ADIVT
TABVL ET
AVREL SABI
NA PARENT
PIENTES FIL
FECERVNT

Piens non memini nisi in superlativo occurrere. Raro quoque *Tabularii Adiutor*.

4

D M
IANVARIAE
MATRI PIEN
TISSIMAE
IANVARIVS AVG
N ADIVT TABVL
F C

5

LOC SEPVLTVRAE
FAMILIAE XX LIB
REG TRANSPAD
THEOPOMPVS ARK
D S P ET TRYPHONIV . . .
ET Q SICINI . . . .

Epitaphium prope Veronam olim repertum ostendit, in hac Civitate familiam steusse, quae Vicesimam libertatum a tota regione transpadana exigebat. Vicesimarios appellat Petronius. Familiae tamen indicat nomen, non de Publicanis heic agi, sed de mercenariis eorum ministris ac servis. Arcarius, hoc est pecuniae custos, locum ad eam familiam tumulandam *de sua pecunia* comparavit. Antiquissimum hoc vectigal, quippe ex lege a Gn. Manlio Consule lata, *de Vicesima eorum, qui manumitterentur*: pre- Liv. l. 8.
tii intellige, quod pro libertate dominis persolvebatur. Vespasianus nec post Imperium adeptum Svet. c. 16.
gratuitam libertatem bubulco petenti concessit. Pecunia inde coacta *in sanctiore aerario ad ultimos* Id. lib. 27.
casus servabatur. Vicesimam utramque in Decimam commutavit Caracallae avarities, quod a Dione discimus in excerptis Historicorum Constantini Porphyrogeniti iussu collectis, & ab Henrico Valesio vulgatis: τῆς δεκάτης, ἣν ἀντὶ τῆς εἰκοστῆς ὑπέρ τε τῶν ἀπελευθερουμένων, καὶ ὑπὲρ τῶν καταλειπομένων τισὶ κλήρων, ἢ δωρεῶν &c. Sed novitatem statim abrogavit Macrinus, ut eiusdem Historici fragmenta docent edita a Fulvio Ur- p. 422.
sino cum excerptis de Legationibus. Caeterum officii a nostro lapide memorati nomini arcta antiquitus intercessit cum K litera necessitudo; nam duos refert Arcarios Sponius, quos pari- Misc. p. 221.
ter Arkarios reperit.

1

Q. HATERIVS Q. L
OLYMPICVS . APPAR
AEDIL. PERMISSV . COLLEG AVR
HATERIAE Q . L . SVCCESSAE
CONIVGI . PIISSIMAE V . A . XX
. . . . CIT ET SIBI OLLAS DVAS

Apparitor Aedilium coniugi memoriam fecit permissu *Collegii Aureliani*, cui in eo monumento ius competebat. In Novo Thesauro *Collegium Apparitorum* perperam hinc infertur.

2

OCTAVIVS ATTALI
CERDO . DEC . CONL . CENT
OCTAVIA L . L VERNA . XI . ET
CERDO CHRYSIS VIX . M . XI . DIE sic

Attali Cerdo heic dicitur, ut apud Sponium p. 221.
in informi e schedis Barberinis *Pompeii Cerdoni*: in Martialis epigrammate *Sutor Cerdo*: in Sponiana epigraphe *Cerdo Faber*: noster vero Centonarius, & eorum Collegii Decurio. Videntur ergo cerdones vel proxenetae, vel propolae

fuisse, qui arti cuidam addicti ex aliorum opificiis sibi quoque aucuparent lucrum. *Cerdo* secunda vice in confuso & male sculpto lapide servi nomen est. Papinianus D. 38. 1. 42. *Cerdonem servum meum* &c.

1

ASTRAGALVS AGR . . .
LAPIDAR M VIPSAN
SALVIO OLLAM DAT
IT. M. VIPSANIO FORTVN
OLLAM DAT

Lapidarium falso inscriptiones aliquae typis datae protulerant, sed de novo Nemausi eruta Lapidarium cum Marmorario coniungit. De ollis, & columbariis vide Fabrettum pag. 10.

2

D M
T. F. HERMES
AVG. LIB
sic A SVPERLECTI
LE. P. CAE. N
F. FORTVNATA
LIB. PAT. B. M

Titus Flavius Imperatoris Titi libertus Flaviae libertae nomen dedit: sed quid erit P. CAE. N? an a supellectile *Praetorii Caesarei Novi*? huic interpretationi favere videtur quodammodo Strozziana, quam olim exscripsi, & emendate tandem protulit Cl. Gorius, in qua Eumolpus habetur *Caesaris a supellectile domus auriae*. Intelligi etiam posset *a supellectile privata Caesaris nostri*.

3

D M
HILARIONIS
ABASCANTVS. AVG
A RAT ATTIC

Officium hocce a rationibus Atticis nunc primum apparet. Intelligo de rationes procurante reditium Imperatori ex Attica obvenientium. Memorat Tacitus *rei familiaris Principis* in Asia impositos. Mella *acquirendae pecuniae brevius iter credebat per procurationes administrandis Principis negotiis*. Ann. lib. 16.

4

HERACLA
CAESARIS
PALAESTRITA

In Caesareis xystis, atque ut Caesarem oblectaret, luctam exercuisse, non athletas unxisse puto, ut in Novo Thesauro dicitur.

5

P. CORNELIVS CELADVS
LIBRARIVS AB EXTR PORTA
TRIGEMINA. VIX. ANN. XXVI

De porta Trigemina fuse, & docte Panvinius in *Urbe Roma*. *Ab extra porta*: plebis locutionem vides: & vides extra portas quoque populum habitasse.

6

D M
PARTHENO
PEO AVG
DISP VERNAE
FESTA CON
IVNCX ET sic
MERCVRI
ALIS VIR
EIVS B M
FECERVNT

De hoc titulo vide Fabrettum pag. 295.

7

DIS MANIBVS
M. ANTONI. PALLANTIS. L
NOBILIS
ABASCANTVS. AVG. DISP
A FRVMENT. DE. SVO. FECIT

Dispensatores, non semper servi, ut Fabrettus pugnat. Libertum tamen hunc, Augusti Dispensatorem a frumento, eumdem Abascantum esse puto, qui cum Caesaris *servus verna* diceretur, *annonae dispensator* fuerat. Vide Fabrettum pag. 295. Alimenta pueris & puellis ab Imperatoribus erogata distribuebant isti, & partiebantur.

Adrian Cristofali del. *Fr. Zucchi incid.*

1

D M
POLYCLITO
AVG.PEDIS
SOTACVS AVG
LIB.FRATRI
INCOMPARABILI
ET SIBI

2

D M
SYNTROPHO
ATTIANI.SER
ACVARIO.VETTIA
RESTITVTA
CONIVGI.B.M.FEC

De Aquariis servis non siluit Pignorius.

3

CLAVDIA TI...
NICARIVM
TI.CLAVD.CHRES...
PHILOCALI...
PLVMBARI.F

Nicarium Italice *Vittorietta*. Plumbarios, Ferrarios, Lapidarios lex habet ultima D. de iure immunitatis.

4

CILLIBAE
OSTIARIO

5

NONIVS Ɔ L
PHILOMVSVS
DECVRIO.Q

6

EROS.ASINI
ATRIENSIS

Asinii. *Ex alticinctis unus Atriensibus*, Phaedrus. *In magna familia sunt alii lautiores servi, sed tamen servi, Atrienses, ac Topiarii* &c. Cic. Parad. V.

7

..AMVS.HOREARIVS
AGRIPP.ANTIOCINI
CONIVGI ARSCVSA

8

TYRANNVS
NOMENCLAT
POTITI.MESSALLAE

9

OSSA
M.FVFI.M.L
ERONI
NOMENC.HIC
SITA SVNT
ARBVSCVLA
CVNCVB.EIVS FEC sic

10

DIS MANIBVS
POLYBI
CVBVCVLARI sic

11

OPTATVS
OPSI.CVBICVL
IVCVNDAE.CONSER
DAT

1

ARRVNTIA
MVSA
FAVSTI. L. CVBICVLAR

2

Q. CLAVDIO
PHOTINO
VESTIARIO
NICEPHORVS
PATRON......

3

D M
ONESATI CAES
N̄ SER PAEDAGO
GO PVERORVM
FECIT. ANNIA
STRATONICE
CONIVGI. B. M

4

D . M
VLPIO SOTACO
AVG. LIB. PRAECE
PTORI PVER. C. N
CHRYSIPPVS LIB
PATRONO OPTIMO
ET BENEMERENTI

5

D . M
HELENO. AVG
VERNAE. EX
PAEDAGOGIO
P. V. A. XVI

Paedagogum servum, Praeceptorem libertum, & Imperatoris *Vernam ex Paedagogio puerorum*, nempe ex servorum coetu a Paedagogo institutorum, tres nondum vulgatae inscriptiones exhibent.

6

D M
IN. HOC. TVMVLO. IACET. CORPVS. EXANIMIS
CVIVS. SPIRITVS. INTER. DEOS. RECEPTVS. EST
SIC. ENIM. MERVIT. L. STATIVS. ONESIMVS
VIAE. APPIAE. MVLTORVM. ANNORVM. NEGOTIAS sic
HOMO. SVPER. OMNES. FIDELISSIMVS
CVIVS FAMA. IN. AETERNO. NOTA. EST
QVI VIXIT. SINE MACVLA. AN. P. M. LXVIII
STATIA. CRESCENTINA. COIVX
MARITO DIGNISSIMO. ET MERITO
CVM. QVO. VIXIT. CVM. BONA CONCORDIA
SINE. ALTERITRVM. ANIMI LESIONEM
BENE. MERENTI. FECIT

Servantes fidem, recteque viventes in Coelum post obitum recipi, naturalis quidam instinctus Crescentinae instillabat. *Negotias*, ut *Cos.* pro *Consulibus*, & haud infrequenter *meses*, *libes*, *infas*, ac sexcenta alia ex populari pronuntiandi usu orta. Humaniter admonetur lector in Novo Thesauro, *scribendum* esse *negotians*, & *corpus exanimis soloecismum* esse. p. 978. 7.

P. NV-

1

P. NVMITORIVS . P . L . ASCLEPIADES

IIIIII VIR MEDICVS . OCVLAR . SIBI . ET

SEMPRONIAI . L . F . GALLAI . VXORI

TESTAMENTO . FIERI IVSSIT

Ai pro ae in nostris saepius. Festus: *Ae syllabam antiqui Graeca consuetudine per ai scribebant, ut aulai, pictai.*

2

M . IVLI . SECVNDI

MEDICI OCV

IN . FR P . XIIII

IN . AG P . XIIII

3

C IVL DIONYSODORI

DIAMISVSADVETCI

C IVL DIONYSIODO

RI PACCINADDIAT

Lapillum consimilem, quadratum pariter, & subviridem, inter Galliae antiquitates exhibui. Tres dederat Sponius, unum Chishull ab Haymio vulgatum *nel Tesoro Britannico*, duos nunc Muratorius a Bimardio acceptos. Collyria adversus oculorum morbos continent omnes. In eo, quem nunc addo, literae in duobus tantùm lateribus non eminentes sed incavatae, ut impressae legerentur, typographiam imitantur a dextra ad sinistram procedentes. Myropolae nomen, & cataplasmatum, & ad quid prodessent, notatur. Tabellae, quam Parisiis vulgavi, Diasmyrnum, & Diarrhodon, aliaque felicius apud veteres Scriptores inveni, sed medicamentum *ad Diat* nondum reperi. Num *collyrium enstactum* erat, quod ex Aetio appellabatur *Paccianum*, & faciebat ad acuendum visum? *Diamisum ad Vet.* declarare videtur mihi
l. 34. c. 12. Plinius, cum tradit, *Misi* inter virtutes ceteras extenuare *scabritias oculorum inveteratas.* De Misy vide Mercati Metallothecam pag. 65. *Ad Vet. Ci.* forte *ad veternum ciliorum*? De Diamiso collyrio loquitur Marcellus Empiricus c. 8. Ubi in Novo
508. 1. Thesauro inscriptiones id genus afferuntur, typographos puto Plauti locum deformatum, nec opportune de suo, sic adiecisse. *Sana vinum sibi Stacte, & Crocinum esse dicuntur.* Apud Plautum quidem lena bibax vini odore recreata sic vinum alloquitur: Curcul. A. 1. S. 2.

Tu mihi stacte, tu cinnamomum, tu rosa,
Tu crocum, & cassia es.

Vel ex Aldi aedibus:

Tu stacte, tu cinamum, tu rosa, tu crocum, & casia es.

4

DEMETRI

M . PANDVSAE . L

MIN . C . MAC . D . P . C

Ut haec compendia explicarent, plures nequidquam operam dedere ingeniosi viri. In expedito quidem non est, verba aliquid significantia quomodocumque hinc exsculpere. Periculum primo feci sic explicans: *minore confecta maceria de pecunia communi.* Sed re melius perpensa, & lapillo rursus inspecto, intellexi, neque funebrem inscriptionem esse, neque communis alicuius generis; exigua enim est flavi, nobilisque marmoris linea, cuiusmodi in columbariis nulla est umquam visa. Exilitas, & genus marmoris suadent mihi, thecae cataplasmatis destinatae titulum fuisse. Pretiosis ad haec utebantur lapidibus. Plinius: *lapidem alabastriten vocant, quem ca- lib. 36.*
vant ad vasa unguentaria. Deinde: *probantur quam* c. 8. *maxime mellei coloris in vertice maculosi, atque non translucidi.* Vidimus nuper in huius generis titulis myropolae nomen gignendi casu praemitti, exinde emplastri, eiusque virtutem adiungi: propterea epigraphen nostram sic interpretari pergo. *Demetrii M. Pandusae Liberti. Ministrat Cephalicum maceratis dolore protervo*, vel *pessimo capitis.* Ministrandi verbo in re medica libenter utebantur. Columella: *qui adversa valetudine afficitur, is quam commodisse ministretur.* Cephali- lib. 12. c. 1.
cum a Celso memoratur, ubi emplastra recen- lib. 5.
set: litera omnibus aliis elatiori connotatur, quia c. 19.
praecipuum est tituli verbum. Quod si erudito lectori haec tamen non arridet interpretatio, meliorem cogitet, ac subministret; ego enim laetus libens excipiam, nec eius acumen competenti laude fraudabo.

5

CLADO	IVLIA PASTI
TI CAESARIS AVG	AVGVSTI ET
SER	AVGVSTAE L . L
	RHODINE

Liberti liberta. Augusti quidem & Augustae rarum est libertum videre; at Caj, & Caiae plurimi occurrunt. Fuse de hoc aliquando mihi differendum impono,

 C IV-

1

C IVLIVS AVG L·HELLEN
SIBI ET
EROTI PATRI ET
ZMYRNAE.MATRI ET
TRYPHAENAE.NVTRICI ET
EVPATORIDI { CAESARIS ET
PHOEBE { ET
SECVNDO { VERNIS ET
AEQVALI { ET
ILAIRE { ET
LIBERTIS.ET.LIBERTABVS.ET.POSTERISQVE.EORVM
IN FR.P.XII IN.AGR P.XII

2

ALEXAND...
TI.CAESARI...
CASTOR.CLITI...
SER...

3

D M
DEMETRIO
AVG.VER.VIXIT
AN.III.M.VIIII
D.XII.FELIX.AVG
VER.ET.PACATA
AVG.LIB.F.DVLC
ISSIMO.FEC

4

D M
CLAVDIA EVFROSYNE.FE
CIT SE VIVA.CLAVDIO.GRAP
TO.FILIO DVLCISSIMO QVI.VI
XIT.ANN.XX.M.II.D.XXVIII
ET FORTVNATO.ALVMNO ET
SIBI.ET SVIS.LIB.LIBERTA
BVSQVE POSTERISQVE
EORVM.SI QVIS.HOC MO
NVMENTVM.POST.HOBI
TVM.MEVM.VENDERE
VEL DONARE.VOLVERIT
INFERET.AERARIO.POPVLI
SS L.M.N.IN FR.P.XII.IN AG.P.XVII

Aerario populi, quod ab illo Imperatorum Fisci nomine ut plurimum intellecto, diversum erat, irrogatam, sestertium quinquaginta millia nummum multam, devovet.

5

D M S
Q.FABIVS.NICANOR.FECIT
SIBI.ET.CONIVGI.SVAE.COC
CEIAE.PROCOPENI.KARIS
SIMAE.ET.LIBERTIS.LIBER
TABVSQVE.POSTERISQVE
EORVM.HOC.MONIMENTVM
VETO.NE DE NOMINE MEO.EXIAT sic
IN.FR.P.X. IN.AG.P.X

Formula *ne de nomine meo exeat*, elegans iurisperitis argumentum praebet. In aliis *de nomine nostro: nec ullo modo abalienabitur*, *ne de nomine exeat familiae suae: neque de nomine utrorumque exire possit*: viri, & uxoris. Grut. 762. 5. 765. 5. 809. 2.

I

2

3

Cignaroli dis. S 3 *Fr. Zucchi scol.*

1

C·FICARIVS

HMHNS

2

3

POSTERISQ
EORVM

4

6

5

7

8

Cignaroli dis: *Fr. Zucchi scul.*

I

5

9

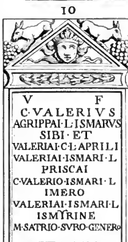
2

6

10

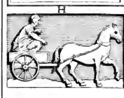
3

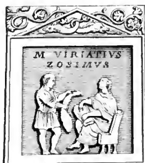
7

H

4

8

II

Cignaroli dis· T Fr Zucchi Scol·

1

3

6

7

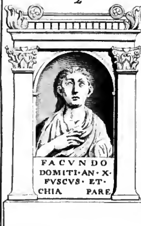
4

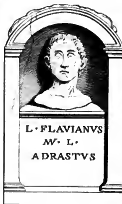
8

2

5

9

Cignaroli dis.

T 2

Fr. Zucchi Scol.

GEN
ET.HON
PRIMI.PAM
PHILI.SECVNDI
ET.L.ATILI
EXORATI
VI.VIR.AVGG ET
M.VETTIDI
AQVILEIESIS
VI VIR AVG...
QVINQVEN
ET IN OMNIB COLL
MAGISTERIO PER
FVNCTVS.D.IN TVTEL
HS NOO.VT.D.K.FEBR
SACRIF.ET IN PROFVSI
ONE.HS N... O... TEMI
SIVS QVIET,...SCO
ORTENSIVS FIRMIAN
VALERIVS SVRIAN ET
PVBLILIVS VITALIS ET
ADIACIVS PRIMIAN
QVI.MAGISTER EOR
OFFIC.FVNCTI SVNT
MAGISTRI SS TITV
LO HONORIS VSI
DATIS IN TVTELAM
HS N̄ ∞
VT EX VSVR EOR
QVOD ANN DIE
III ID APRIL PER
OFFICIALES SA
CRIFICETVR ET
OLEO ET PRO P
DEDICAVER

Mentem, & propositum Inscriptionum aliquando haud obvium est assequi, & enucleare, quod commixtis formulis, qua in classe recensendae sint, vix constet. *Genio & Honori* incipit haec nostra, oblongo rubeo marmori consignata. Ita incipere deberet Gruteriana 477. 5. minime vero GENETHLON. ut etiam in Indice grammatico repetitur. *Primi* praenomen ex hoc marmore indubiam auctoritatem sumit: iis Quinti, & Sexti magis certe consonat, quam Proculus, Vopiscus, Caeso, Hostus, Volero, quae inter praenomina communia nonnulli collocant, cum quarumdam familiarum singularia fuerint. Miror in nominum elencho *Primum* centies describi a Scaligero, qui cognominum catalogum non elaboravit, cum in illis locis cognomen sit. *Pamphilum* quoque ubi cognomen est, perquirit, & recitat. In hac nostra gentilitium est, idemque ac Pamphilii. *Pamphilum* Varum eadem orthographia in Hispania incisum recenset Gruterus. Exorati, & Aquileiensis Sevi- Grut. 566. 3.
rum Augustalium honori elogium dicatur; sed ut elici sensus possit, ante *Quinquen.* adiicere opus est *qui*, praetermissam forte vocem ob eiusdem concursum syllabae, ut etiam in MSS. accidit. Hic Quinquennalis cum esset, & in omnibus Collegiis Magisterio perfunctus, dedit in tutelam monumenti sestertios nummos mille, ut die Kalendarum Februarii sacrificetur. Quot in liquorum profusione sestertii expendendi essent, marmoris abrasio celat. Quinque sequuntur nomina eorum, qui Magisterium cum gererent, *officio functi sunt*, hoc est satisfecerunt. *Magistri suprascripti* titulum hunc, & monumentum trium illorum Genio, & honori dedicavere, seu propria impensa posuere, titulo honoris usi.

Non una vice accidit ut requiratur, & a me plures aliquando fuere qui peterent, quid sibi velint ea solemnia verba in quam pluribus inscriptionibus *honore usus*, & in quibusdam *titulo usus*. Honore usi dicebantur, qui Magistratum gesserant, vel publico munere functi erant. Tullius in Philippica octava *hoc honore usos* cum dicit, de iis intelligit qui Consules fuerant. Prope finem libri primi de Inventione: *homines claros, nobiles, & honore usos*: hoc est qui Magistratus inierant, & in potestate constituti fuerant. Cornelius Balbus, qui Consulatum assecutus est, *primus externorum usus illo honore* prae- l. 7. c.
dicatur a Plinio. Eamdem phrasim adhibent 43.
lapides. In eximio psephismate apud Fabrettum, quod in Capitolio vidi, decernitur, ut Gelotes *Augustalium numero habeatur, aeque ac si eo* Fabr. p.
honore usus sit. Sed aliquando bina illa verba in 170.
titulis praesertim sepulcralibus ita collocantur, ut non aeque perspicua significatio eluceat. Vidi etiam quandoque extendi, *Honore usus impensam remisit*, ut fit in Gr. 387. 7. sed quia H. V. perperam exscriptum fuerat pro H. A. *honore ac-* Corr.
cepto. Cur vero verbum ἐπίγραφα in Corrigen- 313.
dis Gruterianis, itemque apud Fabrettum Lati- Fabr. p.
ne reddatur *titulo usa*, profecto ignoro. For- 42.
mulam autem *titulo usus*, quam male Scaliger
in Indice funerariam putat, quater habet Gru- Ind. p. 73.
terus, at e Brixianis semper lapidibus, unde constat, peculiarem eius regionis usum fuisse. Quin ab eadem hoc etiam de quo agimus hucusque ignotum epigramma profectum est, quod ut alia quoque recte intelligamus facit, nam *titulo honoris* idem esse videmus ac *honoris causa*, discimusque titulum & in illis pro honore ac-
cipi. *Per titulos ingredimurque tuos*, dixit Ovi- Fast. l.
dius 2.

dius Augustum alloquens. *Magistri* ergo nostri monumentum dicant iure ab ipso Magisterii munere acquisito.

Iidem sestertios nummos addunt mille in tutelam, hoc est, ut esset qui custodiae causa prope monumentum degeret, tueretur intactum, caveretque, ne quis agrum ipsi circumcirca devotum colendo occuparet. Adiiciunt, ut ex eorum usura quotannis die tertio iduum Aprilium per Officiales, nempe per eius Officii, & Magisterii ministros sacrificetur, & oleo, & profusione parentetur. Anniversaria igitur solennitas instituitur. Profusiones parentales, quibus oleo, lacte, vino, & victimarum sanguine statis diebus tumuli aspergebantur, alia etiam marmora memorant. PRO P. quibus literis lapicida in arctum redactus verba constrinxit, explico *profusione parentetur*. Cicero Philippica I. *cuius sepulcrum unsquam extet, ubi parentetur*: parentabatur autem praecipue his profusionibus, ut etiam ex hac ipsa epigraphe discimus. In Collectaneis Archinti prolixa legitur a Grutero quoque relata, in qua verbum *Parentetur* occurrit, & bis OLEVM ET PROPIN. Explicatur in Indice Historico p. 80. *Propinatio*. Forte ibi quoque erat PRO P. & de profusione agebatur: marmor Mediolani amplius non extat. Extat vero a Brixia milliariis aliquot *Profusiones Parentales* memorans, sed ubi Fabrettus deficit, deficit marmor quoque.

Grut. 153. 4.

1

D M

AREA.HEC ANTE.FACI

AE.ET IN FRONTE.PERTI sic

NET.AD MONIMENTVM

IVLIAE.EVTHYMIAE ET

EMERVNT LIB

M.METTI.PHOEBI.AGATHO

PVS.EVTYCHVS.VESTALIS

METTIVS.DIOGENES.SIBI

LIBERTIS.LIBERTABVSQVE

POSTERISQVE.EORVM

In Novo Thesauro sensus hiulcus est, quia post *Phoebi* omissa sunt verba a quadratario intericcta, quae prius ipse quoque omiserat: *emerunt liberti*.

2

VETO

RELIQVIAS

P.VERONIVS

CALLISTVS

HOMO OPTIM

HIC IACET

Quid reliquiae essent, Servius docet: *Cadaver crematum reliquias dicimus*. Marii corpus *sitas reliquias*, quas Sylla dissipari iussit, appellare videtur Cicero, siti enim, ut ipse ibi docet, dicuntur ii qui conditi sunt. Communiter tamen cineres, & reliquiae dictae sunt minuta ossium & semiusta fragmina, quae remanebant ex combustione, & quae in urnis recenter detectis praesertim vitreis pluries inveni. Hoc fuit, quod post Augustum crematum superfuit, cum primores equestris ordinis *reliquias legerunt, ac in Mausoleo condiderunt*. Eiusmodi quisquilias transferre, religioni habuit Plinius Bithyniam regens ut permitteret, sic enim scripsit Traiano. *Petentibus quibusdam, ut sibi reliquias suorum, aut propter iniuriam vetustatis, aut propter fluminis incursum, aliaque his similia quaecumque, secundum exemplum Proconsulum transferre permitterem, quia sciebam in Urbe nostra ex huiusmodi caussis collegium Pontificum adiri solere, te Domine, maximum Pontificem consulendum putavi quid observare me velis*. Plinio concinunt lapides. *Reliquiae traiectae ex permissu Collegii Pontificum*. Alibi. *Cuius reliquiae ex indulgentia Augusti nostri Romam latae sunt*. At quid in animo habuit Veronius noster, cum reliquias vetuit? Gutherius vetuisse putat earum translationem: at ego collectionem potius inhibuisse iudico, non enim reliquias vetat, qui tantummodo transferri vetat. Ut reliquiae igni iterum traderentur, ita ut absumerentur prorsus, vel saltem ut minime reponerentur in tumulo, ne aliquando, ut eveniebat, dissiparentur, peculiari sibi religione Veronius iussit.

ad Aen. 2. 539. — de Legg. l. 2. — Svet. c. 100. — l. 10. ep. 73. — Grut. 578. 1. — 594. 7. — de Iur. Man. l. 3. c. 23.

3

. . . .

ITEM DEDIT COLL

NAVT.ARILIC.HS XII.N

VT.EX.EIVS.SVM.REDITV

ROSAL.ET.PARENT.IVSTO.F

IVSTAE.VXORI.ET.SIBI.OMNI

AN.IN.PERPETVOM.PROCVR

ET ADIECIT.PONTIA.IVSIA.ISD sic

COLLEG.IN MEMOR.FORTVNATÆ

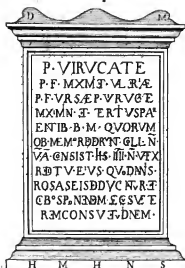
LIB.OB.EAND.CAVSAM HS N.DC

ET VT MONIMENTVM.REMVND

Prope Benacum olim reperta. Edidit Fabrettus imperfecte. Vici verum nomen discimus siti olim, p. 754.

ti olim, ubi nunc arx Pischeria est. In tabula
Grut. Peutingeriana scribitur *Ariolica* : in Gruteriana
449. 6. epigraphe *Naviculariorum Ardelicensium* : sed ex
hoc marmore *Arilicensium* repone. *Arilica* ad *Ariolicam* magis accedit, ut Ver. Illustr. pag. 383.
animadverti; cuius voluminis paginam 95. non
527. 1. respexit Cl. editor Novi Thesauri, cum *Ardelicienses* populum credidit *ad Athesim situm*. Collegio nautarum Arilicensium sestertium nummum millia XII legat, cuius nomen evanuit, ut ex eius summae reditu Rosae, & Parentalia sibi, & filio, & uxori omni anno in perpetuum procurentur. Ubi *Rosal*, scribendum erat *Rosar*:
l. 21. c. hoc est rosarias coronas. Plinius: *transiere dein-*
3. *de ad rosarias*. Docet ibi coronas etiam *sepulcrorum*, & *manium* honorem fuisse. Sestertios nummos sexcentos addidit Pontia in eamdem causam, & etiam ut hypogaeum verrerent; quod munditiei studium haud scio, an in alio epitaphio occurrat, neque an verbum *remundare* alibi visum sit.

1

Pischeriae, ad Benaci lacus exitum sitae, eruta non multo ante. In huius generis compendiis tam redundantem lapidem nusquam incidi, nulla tamen deficiente litera, neque ex errore intrusa. Eapropter scripturae formam repraesentare in *Verona Illustrata* necessarium duxi. Novus Thesaurus referre verba satis habuit, sed ea ipsa nequaquam feliciter. Quid V. A. significent, anterior inscriptio nos docet. Legendum itaque hoc modo est. *Dis Manibus Publii Virucate P. F. Maximi, & Valeriae Ursae. Publii Virucate Maximinus, & Tertius parentibus benemerentibus. Quorum ob memoriam dederunt collegio nautarum Vico Arilica* (vel *Arilicensi*) *consistentium sestertium quatuor millia nummum, ut ex reditu eius quotannis rosae eis deducantur, & cibos ponendum secus veterem consuetudinem*. Cl. editor Novi Thesauri interpretatur *nautarum Veronensium Athesi consistentium*: at praestabat profecto primo harum inscriptionum editori, & interpreti fidem habere. Ex reditu eius intellige *summae*. *Secus* pro iuxta: Glossae πλησίον· *Cibos ponendum* loco scribendi, *cibi ponantur*, ne *linguae cadentis vitio* imputes, neque enim sequioris seculi hoc monumentum est, sed plebeiae locutioni & sculptoris sphalmati, in iis tamen solummodo verbis aberrantis. Scimus Romae quoque in Theatris populum *exclamasse barbare*. Quintil. l. 1. c. 22.

2

Simul cum anteriori, alte prius terra obruta, exiit haec, ab eodem scalpro incisa. *Dis Manibus Marci Concenti Marcellini Marcus Congius Iustinus. Si maior auctoritas patrimonii mei fuisset, ampliori titulo te prosecutus fuissem piissime Pater.*

3

D M
AEMILIAE SECVNDAE
CN AEMIL PRIMITIVOS
E T
L OCTAVIVS IVCVNDVS
FECER C B M

Primitivus, & Iucundus Coniugi benemerenti fecerunt; duobus ergo maritis mulier haec

haec cum occubuit gaudebat? Memini cum Gru-
Grut. 757. 9 terianam olim legerem, cuius postea archety-
pum prope Perusiam in Oddiorum villa reperi,
duos pariter coniugi benemerenti fecisse, me val-
de mirari: nec tamen ultra processi, nec quomo-
do nodus hic solveretur, exquisivi. Nunc ve-
ro in hunc incumbere necessarium puto, quo-
niam Cl. Muratorius alias consimiles inscriptio-
nes ponderans, & in Indice Historico XIII e-
iusmodi exempla congerens, in eam opinionem
devenit, ineluctabili lapidum testimonio femi-
nas apud Romanos binis quandoque uno tem-
pore coniunctas maritis fuisse; idque pro certo
1297.7. habiturum se, *donec Romanorum veterum lex quae-
piam obiiciatur, qua eiusmodi coniugia interdicta,
& multata fuisse*, constet. Verumtamen dicere
liceat, nihil mihi hac sententia incredibilius
videri. Fuse narrat Halicarnasseus, iam ab ur-
bis exordio Romulum uxorum pudori prospe-
xisse, lege sanciens, γυναῖκα γαμετὴν κατὰ νόμους
ἱεροὺς συνελθοῦσαν ἀνδρὶ, κοινωνὸν ἁπάντων εἶναι χρημά-
των τε καὶ ἱερῶν· *mulierem nuptam, quae secundum
sacras leges cum viro congreditur, bonorum om-
nium, & sacrorum participem esse*. Hae siquidem
lege *nuptae, quibus aliud non patebat refugium,
cogebantur coniugis mores Unice induere*. πρὸς ἕνα τὸν
τοῦ γεγαμηκότος ζῆν τρόπον· Nota est antiqua nuptia-
lium tabularum formula, *liberorum procreandorum
causa*: at mulier, quae nuptias cum existentibus
duobus contraxerat, cuinam ex illis procreabat?
cuiusnam habitasset domum? Filios alere, & o-
nera matrimonii subire, quisnam ex illis tene-
batur? Postquam prior dotem consecutus fue-
rat, supervenienti quid praestabatur? Nati ex
Secunda nostra, quae Gn. Aemilii, & L. Octa-
vii eodem tempore uxor esset, Aemiliine erant,
an Octavii? *Eiusmodi nuptias*, addit vir Cl. *tan-
tummodo occurrere inter ignobiles pauperesque ho-
mines*. Sed contra animadverti primo potest, in
hisce titulis, duobus tantum exceptis, *tria no-
mina nobiliorum* duplices maritos exornare sem-
per; deinde diversas non fuisse quoad iura con-
nubialia pauperibus, & divitibus iniunctas le-
ges. Sententiae suae quosdam adversari Cl. Mu-
tom. 4. p. 14. ratorius ait in Corrigendis, quod apud Romanos
polygamia locum non habuit, ut apud barba-
ros; sed hoc ad rem nequaquam facit, polyga-
mia enim uxores plures permisit, & gentibus
multis etiamnum permittit, non eodem tempo-
re feminis maritos plures.

At lex eiusmodi coniugia vetans apparet nul-
la. Id ne requiritur, ut quae communi quo-
dammodo repugnant sensui, & a naturali iure
videntur explodi, *Romanos rerum dominos gen-
temque togatam*, nisi peculiari lege vetuerint,
credamus admisisse? Quam pluribus elucet e
legibus augendae proli, & liberorum multi-
tudini promovendae Romanos legum latores
praecipue studuisse: at huic fini valde obstitis-
set eo modo permissus feminis biviratus. Cae-
sarem, *uti uxores liberorum quaerendorum causa
quas & quot vellent ducere liceret*, scriptam ha- Caes. 52.
buisse, paratamque legem tradit Svetonius: sed
de uxore communi inter duos reddenda cogita-
vit nemo. Claudius Imperator cum comperisset
Valeriam Messalinam super caetera flagitia *Silio* Cl. 26.
etiam nupsisse, supplicio affecit. Verum nonne san-
ciebant leges, *neminem, qui sub ditione sit Roma-* Cod. l. 5. t. 5.
ni nominis, binas uxores habere posse? nonne & l. 2.
in Edicto Praetoris huiusmodi viri infamia notati
erant? quanto magis mulieres, quae binos con-
iuges affectassent? neque id memorandum erat,
quia inaudita ea turpitudo nemini in mentem
venerat. Longissima item legum complexio,
quae de sponsalibus, de donationibus propter
nuptias, de nuptiis, de nuptiis secundis, de iu-
re dotium, de divortiis loquuntur, rem hanc
extra omnem aleam ponit; pro rato scilicet in
iis habetur, univiras fuisse mulieres, & hoc ve-
luti fundamento nituntur: nec ulla umquam
quid agendum esset, ubi duo simul interveni-
rent coniuges, indicat: de quo casu frequens
necessario incidisset mentio, quia litibus, &
contentionibus occasio & causa hinc facillime
fuisset praebita. Infamiam, & nuptialium lu-
crorum privationem minabantur leges, *si qua* Cod. 5. 9. 2.
*ex feminis perdito marito intra anni spatium alteri
festinaverit nubere*: qui ergo credi possit, duos
eodem tempore habere permisisse?

Post haec autem omnia non deerunt qui re-
ponant, tu vero quomodo tandem expedis? &
quomodo hoc involucrum extricas? nam quod
eruditus Bimardius suspicabatur, *alterum coniu-* v. Th.
gem, alterum fuisse Cognatum, nemo certe con- Nov.
senserit. Ego quidem rem paucis conficio, u- 1395.7.
trumque asserens maritum fuisse, sed successive,
non ut Cl. Novi Thesauri editor multoties pugnat,
eodem tempore. Non omnia divortia dissidiis in-
tervenientibus, & odio exorto eveniebant. Id
consilium aliquando vir & uxor ob utilitates mu-
tuas concorditer amplectebantur. Hoc est quod
Hermogenianus significavit, cum dixit, *bona gra-* Cod.
tia matrimonium dissolvitur. Mulierem respice, 24. 1.
quae *divortio facto partem dotis receperat, partem* 59.
apud virum reliquerat. Propterea nihil mirum si 24. 3. 66.
benevolentia durante, ubi mulier decederet cum
praesente marito anterior quoque interdum ad
eius honores concurreret. Nihil est in his inscri-
ptionibus, quod ambos eodem tempore coniuges
indicet fuisse. Viris in priscis marmoribus ad-
huc perennantibus multas saepe tribui dignita-
tes videmus, & munera: propterea ne eodem
tempore iis decoratos fuisse putabimus? M. Cal-
purnius exempli gratia *Praefectus* dicitur *classis* Grut.
Praetoriae Misenensis, & *Praefectus classis Praeto-* 383. 7.
riae Ravennatis: quis non videat, unam post
aliam ex eis Praefecturis susceptam? Si quis ta-
men anceps adhuc esset, & huic sententiae non-
dum accederet, ad inscriptionem oculos con-
vertat, in qua Vibia Polla *sibi, & Coniugi C.* Grut.
Aesilio Myroni, & *Q. Caesio Hermeti Coniugi* locum 540. 1.
comparat. Secundum in coniugio etiamnum
fuisse,

fuisse, priorem vero non amplius esse, fatis ex eo constat, quod iam decesserat, & cum eo XIII annis vixisse dicat. Apparet ergo, quae ad secundas nuptias transierant, non praesentis solum sed etiam defuncti coniugis interdum
p. 121. in titulis meminisse. Fabrettus cum Calpurnio Hypno filio Hypnum, & Primam, & M. Cestium *parentes* facere videret, quo pacto eiusdem filii se parentes dicere possent, ignorare dixit, & *aenigmatis loco doctioribus proponere*. At cum divortio facto mater marito alteri se tradidisset, filium secum retinuit, ut accidebat quandoque, qui eum occumberet, & a patre, & a vitrico, quem patrastrum dici in Perusino lapide alibi monui, honore afficitur, & filius vocatur.

1

MANIBVS
ACVTIAE...
SEVERIL...
ANN...

Altini eruta. *Acutiae Manibus* idem valet, ac *Dis Manibus*. Non ergo Plutonem nec alia inferna numina literae D. M. in epitaphiis praemissae connotant, sed vita functorum animas. Ita profecto locuti non essent, nisi *maiores, eos qui ex hac vita migrassent, in Deorum numero esse voluissent*. Cic. de Legg. l. 2.

2

M.ACILIVS...
SALVIVS...
ACILIA.PA...

3

4

ANNIA.C.L.POTHVSA
SIT.TIBI.TERRA.LEVIS
....
H.T.D.D

5

D M
ANNIAE
AQVILINAE
COLLACTA
NEAE.PIEN
TISSIMAE
QVAE.VIXIT
ANN.XXVIIII.M
XI.DIES.XVI
C.IAVOLENVS.SEVE
RVS.B.M.POSVIT

6

L.ANNIVS.C.F.POB.SIBI.ET
M.ANNIO.C.F.FRATRI.FIERI
TESTAMENTO.IVSSIT.PROBAVERE
DIOMEDES.ET.ANTHVS.LIBERTI

Haud vulgarem fuisse monumenti constructionem, marmor indicat inscriptionem gerens pedes non minus septem latum. Propterea probatione opus indiguit, quam credibile est L. Annium testamento suo praescripsisse. Sic opera publica in acceptum non ferebantur, *ante-* D. 48. *quam perfecta, probata, praestita* essent. Mirum 11. 7. est reperiri in titulis non una vice, eosdem fuisse qui facerent, & qui probarent: at in conductorem, & in artifices recidebat puto ea probatio.

7

Q.ATINIVS
SEX F CAPITO
VIVVS SIBI ET
ANNIAE FAVSTAE
VXORI SVAE
F....
H M H N S

V D M Ati-

1

D . M
ATINIAE
FORTVNATAE
PATRONA.B.M
FECIT

2

C.AVDASIVS
BODVACI.F
AVDASIA.C.F
PAVLLA

3

M.ATTIVS.PRIMI
GENIVS.VIXIT
ANNOS.XXXV
CVM.SODALIBVS
PHAENVSA
VXOR DE SVO
S.T.T.L.E.C.T

4

OSSA.HIC.SITA
SVNT.AVCTAES
APVSTIAE.RVFAE.QV
AE.FVIT.ROGO.PER SVPE
ROS.QVI ESTIS.OSSA MEA.TVEATIS

Edidere Reinesius, Sponius, Fabrettus, Gorius inter Florentinas; ego tamen non Florentiae, sed Venetiis Veneti aurei pretio coemi. Verbi *tueo* exemplum unicum a Basilio Fabro laudatum; archaismus est. Priscianus lib. 8. *Plurima inveniuntur apud vetustissimos, quae contra consuetudinem vel activam pro passiva, vel passivam pro activa habent terminationem, ut testo pro testor, opino pro opinor*: alia plurima recitat, nec tamen omnia. *Tuetis* pro *tuemini* Plautus in Aldina editione, ubi posteriores aliquae *tuvetis*: Mercat. A. 5. S 2. *Auctaes* loco *Auctae*; ita interdum scribebant genitivo casu, ut a dativo distinguerent, s literam a Graecis mutuantes. Vide Fabretum pag. 496.

5

....
VXORI
L.D AB
AVFILLENA.TACITA
COMMVNIS.ET
FAVSTA.L.FEC

Aufillena, a qua *locus datus*, subsequentes septem Musei nostri cum mentione loci fecit ut adiungerem.

6

G.C.GAMIANVS
SIBI ET QVINTIAE
VALERIAE CONIVG
BENE MERENTI
HELVIDIO PRIMI
ONI.ET AVGVSTAE
QVARTILLAE VIVO
ME LOCA CESSI

Loca cessit Gamianus, Caecilius ille, vel Claudius, vel alia gente a C incipiente prognatus fuerit. *Locus est, ubi quid locatum esse potest*: Varro de L. L. l. 4. In sepulcralibus aliquando idem valet ac sepulcrum. Hinc loculi pro conditorio. Ut plurimum situm significabat, in quem corpus, vel cineres inferri debebant. Hinc leges adversus eos, qui mortuum *in locum alienum* intulissent: locum autem alterius *accipere debemus sive in agro, sive in aedificio*. L. 2. D. de rel. Loca cessit, idest in sui iuris monumento, ut ii quoque locum aliquando haberent, permisit.

7

LOCVS
Q.SATRI
IN F.P.XII
IN A.P.XX

8

LOC.MON
IN FR.P.LX
IN AG.P.L
C.FVLVI.AGATHON

Q. Satrii, & *Locus monumenti* Agathonis terrae portionem signant, quae monumentis eorum devoveri debebat.

L M

1

L . M
FLAVIORVM
Q . Q . V . P . L

Nobile quidem, & ſumptuoſum Flaviorum iſtud, cui agri *quaqua verſus pedes quinquaginta* dicati erant. Has ſingularias nobis explicat Tul- Phil. 12. lius, qui Sulpicio Rufo ſtatuam pedeſtrem fieri exoptabat, circumque eam loci *quaqua verſus pedes quinque* haberi.

2

L . M
E . SEX . L . H
IN F . P . XIIX
IN A . P . XXXII

Ad Sertorium Urſatum pertinuit, qui etiamſi de Notis amplum volumen dederit, neque in eo, neque in Monumentis Patavinis has interpretari tentavit. Inſcriptionem rurſus edidit Comes Silveſtrius, qui pariter notas non attigit. Saepe in funebribus titulis illa occurrit formula, qua cavebatur, ne heredes in monumentum quoque ius ſibi adſciſcerent. Contra declaratur heic, ni fallor, uncias duas, ſive ſextam loci partem heredi traditam eſſe. *Locus monumenti e ſextante legatus heredi.*

3

Q. CAESIVS SECVNDVS
Q. CAESIO LVCANO LOCI ET FAMILIAE EIVS

Ita in marmore, non LOC. I. ut apud Gruterum. Loci, hoc eſt loculamenta, familiaribus, hoc eſt ſervis, item conceſſa.

4

PRISCAE
TERENTIAE.Q.F
LOQVS
HIC.EST .ET
QVATAE.TERE
NTIAE . IN . F . P
XII
. . . .

5

D M
AVRELIE GORSILE
CONIVGI BENE M
ERENTI QVE SEMPER
MECVM BENE VIXIT
NATIONE ACVICESEM
QVE VIXIT ANOS XXIIII
MESES VI OMERITIS OS
TITATIS EIVS EI EILIO FE
FICIMO QVI VIXTIMR
II MESSIBVS vIII DIEB.XXI
III FECIT AVRELIVS IVSTI
NVS VEVTERANV P
GA

Aurelius Iuſtinus natale quoque ſolum amatae coniugis memorat nempe *ad Viceſimum*, intellige a Roma lapidem. Cellarius: *a monte* (Soracte) *Romam verſus locus in Tabula, & Hieroſolymitano eſt, ad Viceſimum*. Sphalmatis nimium ſcatet.

6

AVR . AVGG . LIB
EPICTETVS VALR CAPI sic
TOLINE MATRI DVLCI
SSIMAE MVLIERI
ET INCONPARABI
LI QVAE VIX ANN
LX. BENE M FECIT

7

AVLOZENES
VRBANAE
CONSERVAE
TI . F . HIC

Aulozenes ſervile nomen, ut Auluzanus cognomen apud Aringhium, & Fabrettum. Reineſii ſchedae habebant *Aulonenſis*, unde *Aulonam vicum*, *ſeu regionem urbis Veronenſis* cudit pag. 627.

V 2 CAE-

1

. . . .
CAECILVS
FORTIO.SIBI
ET.CAECILIAE
FESTIVAE.LIB
DVLCISSIM
ET SVIS

2

CAEDICIA.CHRESTE
DAT.L.SVTORIVS
INGENVOS

Haec in aversa Graeci epigrammatis parte pulcherrimis literis spectabatur.

3

V F
SEX.CALVISIVS
SATVRNINVS.SIBI.ET
CALVISIAE.SATVRNINAE
CONIVGI.DEFVNCTAE.ET
CALVISIIS.FIRMIONI.ET
VALENTIONI.FILIS.ET
NVRIBVS.ET.NEPOTIBVS
ET.PRONEPOTIBVS.ET

Reliqua in lapicidae, qui spatium non mensuraverat, scalpro remanserunt.

4

CALPVRNIAE
>.L.VENAERIAE
MATRI
VASSIDIA M.F
AQVILINA.FILIA
POSVIT

5

SEX CÆFENVS
SEX F TERTIVS
..IB....
SEX CARFENO
MODESTO
L LIBQ

6

C.CASSIVS C.F
VESPA
MANLIA.T.F
REPENTINA
VXOR.AN.XXX

7

M CASSIVS M L
DIDMVS.PVPA
CASSIA.M.F.FILIA
GRAPIS.L.VIVA
FECIT SIBI ET
PATRONO ET
FILIAE.H.M.H.N.S

8

CELERI......
RVSTICO CVRI....
PRIMO SACIDIO
BENIGNO FRATRIBVS
IN.AGR.P.XV.IN FR.P.XII

9

CHIAE
CHIVS.ET
CAENIS.PARENT
FIL.PIENTISSIM
QVAE.VIX.ANN.VIII
MENS.III.D.XXIII

Dis

1

DIS MANIB
TI.CLAVD.ALCIMVS FEC
SE VIVO SIBI ET CORNE
LIA'E SYMPHERVSA'E CON
TVBERNALI CARISSIMA'E
ET CLAVDIA'E PRIMITIVA'E
FILIA'E SVA'E ET SVIS
POSTERISQVE EORVM

In praediis Comitis Rolandini Maffeii, consanguinei mei dulcissimi, haud procul ab urbe Roma reperta. *Contubernalis* heic coniugem dicit: exempla alia colligit Fabrettus pag. 315. Accentus observa ae diphthongo impositos.

2

D M
TI.CLAVDI.PIETATIS
CLAVDIA.HEGEMONIS
CONIVNX.ET
TI.CLAVDIVS.EVTYCHES
PATRONO.B.M.FECER.ET
SIBI.SVISQ.LIB.LIBERTABVSQ
POSTERISQ.EORVM

3

V F
L.CLODIVS.L.L
ACTIVS.SIBI.ET
CLODIAI AMPIALE
CONTVB.ET
CLODIAI LIBERALI.F

IN.FR.P.VI.IN.R.P.XV

Nisi R pro A ex errore subiit, legam *in recessu*.

4

CLODIA M
L.PRIMA
M.CLODIO
M.L.HER
PATRONO
M.CLODIO
M.F.NIGRO
FILIO
V F

5

M.COMINIVS
M.L.DEVTER.SIBI.ET
T.COTIO.T.L
QVADRATO.ET
M.COMINIO.M.L
REPENTINO

6

L.CORDI.L.L
AMPHIONIS
OSSA.SITA.SVNT

7

L.CORNELIO
L.F. POB
BALBO
NORBANO

8

L.CORNELIVS
L.F.SVLA SIBI
ET AMANDE
ET MARCO
COMINIO VI
NDICI.VF.S

9

V F
CN.CORNELIVS
CN.VIC....II SEMNI...
CORNELIA CN L...
SEMNI FILIA
T.ORBIVS L.L.TVSCVS ET
ELEOTINI... MATRI
ET VALERIO T.F.FRATRI ET
VALERIAE..... FILIAE
IN F.P.........
H.M.H.N.S

1

.. M H IV...
... P F CORNELIVS
VALERIA P F GALLA
CALAMITOSA SIBI ET
....

2

L . CORNELIVS
FELIX EST
HIC SITVS
VAECIA . C . F
TERTIA
POSIT

3

L CVRTIVS
L . L . PRISCVS
CVRTIA L . L
NEVMA
CVRTIA Ɔ . L
PYRAMIS

ALBANVS

4

L . DOMITIVS
C . F . POB
QVERRA

5

C DOMITIVS
C F SATVRNINVS
SIBI ET
C DOMITIO
PATRI

6

D M
DONATO
CONIVGI
DORCAS
FECIT

7

V F
EGNATIA
SEVERA SIBI
OCTAVIAE
EXORATAE F
PIENTISSIM

8

Q . FICTORIVS Q.L. EVMACHVS
OLLAS . CONT . V . SIBI . ET. CVSINIAE
M . L . HEDEAE . ET . M . CVSINIO
M . L . ASCLEPIADI . PATRI
HEDEAES . C . CVRTIO POSTVM
BELLONI FRATRI. SVO

9

D M
T . FLAVI PRIMI VIXIT ANNIS
II . MENSIBVS . X . DIEBVS XX . HORIS
VI. FECIT . T. FLAVIVS PRIMVS PATER
ET. MATER FECIT SIBI . ET SVIS . POSTE
RISQVE EORVM

10

M . GAVIVS
M . L . COL
HILARVS . . .
GAVIA L L
ELEVTHERA
GAVIVS . F
QVARTAE
GAVIA M . F
MARCELLA

11

P . GAVIVS . P . L
HILARIO
VIVOS . SIBI . FECIT
H . M . H . N . S

V F M Ga-

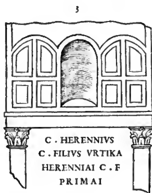
1

V F
M GAVIVS ...
SEVERVS ...
CORNELIAE ...
CONIVGI ...
BENE MER ...
M . GAVIO ...
CORNELIO ...
LIBE ...

2

M GELLIO. M.L. DIOCLI. DAT
DE. SVO M. GELLIVS FAVSTVS
LEIBERT

3

4

IANVARIVS. INBIM...
HYPATVS. PATER. ET. FRA...
AB. C. SALIO. OPTATO

5

IHAMNA GALLE
SQNNA GALLE
C. OCTAVIVS
M.F. CAPITO

Vide Ver. Illuftr. pag. 5.

6

D M
IVLIA.P.PISTOR
C.D.COHIVVGI
B.M.VIXIT.AN...
DIES.VI.O.II

7

C. IVLIVS. THAMYRVS
M. ANNIVS. PHILIPP
FILIVS. ET. PATER
HIC. ERVNT

Adoptionem nofcis, per quam nomina fingula mutabantur. Philippo Iulianus addi deberet, ficuti P. Cornelius Scipio Aemilianus eft dictus, ex Aemiliis in Corneliam gentem ex adoptione translatus. At quomodo naturalis pater fimul cum filio tumulandus in aliam familiam traducto? Eventuum, & viciffitudinum quandoque inter homines evenientium rationem quis reddat?

8

C. IVLIO. C. F
POB. VALERI
ANO. ET. OCTA
VIAE. M. F. FESTÆ
PARENTIBVS. B. M
C. IVLII. PATER
NVS. ET. VERVS

9

LVPENSIA. HIC. EGO
SVM. INLATA. CONSVTIA
RVFA. CVIVS. OSSA. LEVITER
TEGAT. TERRA. MATER

Quomodo verba fibi conftent, & quem fenfum conftituant, non apparet; fed apparebit, fi literam inferimus a lapidario omiffam: *inlata a Confutia*, quae Lupenfiae locum dederat. Eiufdem literae concurfus ut in Mff. faepius errorem creat, ita interdum & in lapidibus.

D. M.

1

D M
KATTIA AVGV
STINA IIT VALIIR
MVKIANVS PA
RIINTIIS IIT VALR
FRATRIIS KATEIANV
MVKIANV IIT AVGV
STA POSVIIRVNT
BIIN MIIRIINTI
VALII MARKIILLINO
QVI VIXIT ANNOS
XXVIII MIINS II DI V

Parentes, & Valerii fratres posuerunt Valerio Marcellino. Inter literarum permutationes, quae aliquando in priscis lapidibus habentur, mirum praesertim est, cum duo I loco E occurrunt, IIT exempli gratia pro ET. Ortum opinor ex quorumdam usu Graeca, & Latina elementa permiscendi, atque eta Graecum adhibendi pro e: nam si de H transversam lineolam demis, habes II. Propterea apud Fabrettum pag. 346. FHCIT. in aliis, & in nostra, quae consequitur, FIICIT.

2

TI.CLAVDIO
PHILOXIINO
ALIIXANDIIR
COLIBIIRTVS
FIICIT

3

LANIVIAE. L. L. LEVCE
P.ALFENIVS. VARI.L.INGENVS

IN FRO.P.XII. IN AGR.P.XII

4

LEINASIENA.T.L
CLEOPATRA.SIBI.ET
T.LEINASIENO.T.L
PAPO.CONLIBERT
ET SVIS

Nondum agnitas gentes Leinasienam, Laniviam, aliasque eruditus Lector animadvertet.

5

M.MANILIO.M.F
POB.PANSAE
P.MANILIVS.M.F.POB.STRABO
ET.M.MANILIVS.M.F.POB
SILO.ABIDIANVS
. . . .

Perraro accidit, ut videamus cum patre filios duos tribum profiteri; at animadversionum huiusmodi non est hic locus.

6

MANILIAE
L.F.SABINAE
L.CASSIVS.L.F
TEBVLVS

7

V F
MARIA
AFRICANA
C.AFRICANO
ABASCANTO
ET AFRICANAE
ELPIDI.PARENTIB
ET.C.AFRICANO
IVNIANO.FRATR
B M

8

C.MARCIVS.C.F.COL
RVFVS.VIXIT.ANN.XVIII

Duobus praenominibus usos rarissimum est in lapidibus reperire. Fuisse tamen qui uterentur, Traiani Decii columna nobis ostendit, quae Caium, & Quintum singulariis literis denotat. *L. T. Flavius Fortunatus* erat in tubo plumbeo, p. 120. quem Turrius vidit. Haud tamen continuo statuere licet, aliquando enim quod communiter praenomen est, quibusdam gentilitium fuit, videmus

mus siquidem in marmoribus L. Publium Faustum, T. Publium Crescentem, aliosque. Aliquando etiam non Titus sed Titius, non Quintus sed Quintius legi debet. T. Q. Flaminius, cuius vitam scripsit Plutarchus, Graece ΚΟΙΝΤΙΟΣ fuit. *Haec adnotatio ad subsequentem pertinet.*

1

C. P. MINVCI
C. F. P. MINVCIO
P. F. AVO

2

M. MARCIVS
TROM MARC

3

MVCIAN...
QVI VIX...
MILITAV...
ARIVO...

3

D M
MVNDICIVS AGATEMER
ET MVNDICIVS ROMANVS
EX DONATIONE
FECIT SIBI ET SVIS
LIBERTIS LIBER
TABVSQVE POS
TERISQVE EORV sic

Ex Donatione loci.

4

V . F
C. NASONIVS
Q. F. SIBI. ET
C. NASONIO IANVARIO
MINVCIAI. P. F. MAXIMAI
CONTVBERNALI

Naso celebris Poetae cognomen Nasoniae gentis nomen genuit, cuius sepulcrum in via Flaminia detectum fuit. Quae de gentilitiis saepe ex cognominibus profluentibus Cassiodorii nomina recensentes diximus, adi si placet. Lapis ab ecclesia Casellarum, ubi infixus est propediem adveniet.

5

NONIA. C. NONI. CHRESIMI
LIB. PHILVMINA

6

V F
NOVICIVS
RABVTIORVM
SIBI ET
P RABVTIO GLAGO
SODALI

Rabutiorum servus P. Rabutium libertum Sodalem vocat, vel quod antea fuerit, vel quod de Sodalitate Augustali intelligat, quam Glagus consequutus esset.

7

D. OCCI. ET. PONTI. ET Ↄ. L. FAVSTI
D. OCCI. ET PONTI. ET Ↄ. L. AVCTAES

Infrequens profecto est haec bonorum communio inter alienos: ita ut Faustus, & Aucta servi prius, deinde libertus, ac liberta essent Decimi Occii, & Pontii, & Caiae. Sed Pontius forte Decimi Occii frater fuit.

8

D M
OCTAVIAE
FIRMINE QVAE
VIXIT. MECVM
ANN. XXX. M. IIII
C. SENTIVS SE
CVNDVS CON
IVGI INCOMPA
RABILI ET G SEN
TIVS .... AVA
NVS MATRI DESIDE
RANTISSIME

Mira est, & semper fuit praepostera vulgi in efferendo perversitas. N literam iniuria dictionibus auferebant: contra ubi non est locus, imo significationem invertit, libentissime intrudebant. *Desiderantissimae* heic pro *Desideratissimae*. Qui Mss. triverunt codices ita librarios fere semper scripsisse norunt.

1

C. OPPIVS. Ͻ. L. AEM
PHOEBVS
VIXIT ANN XVI

2

PARCILIA
M OXONI. F
SIBI. ET SVIS
V F

3

PAVLINVS ET AMPLIATA
PARENTES FECERVNT DA
PHNIDI FILIAE DVLCISSI
MAE ET INCONPARAVILI
BENE MERENTI QVAE VI
XIT ANNIS XII MENS
VIIII DIEB XII HOR XII

4

PELLIAI M F
SECVNDAI
SORORI
BLANDAI L

5

C. PERCENNI
PROTI ET CRESTI
L. HIC SVNT OSSA
SITA

6

PETICIA
M. ET Ͻ. L
LIBERTA

7

VIVI. FECER
Q. PLOTIO. P. F
PVB. DESTINATO

8

V F
M. POBLICIVS
LINVS
SIBI ET
POBLICIAI ATTICAI
VXORI

9

C. POBLICIO
QVARTIONI. PATRI
REMMIAI. C. F
OCTAVIAI MATRI
C. POBLICIO C. F
VERO. FRATRI
POBLICIA C. F
SEVERA. ET SIBI
T. F. I

10

Q. POMPEIVS LVCR
SIBI ET
C. NOVELLIO CRESCENTI
AMICO

11

POMPONIA. Q. ET. Ͻ. L. CALE
VIXIT ANNIS XVII...

12

....
... IVCVNDVS
SIBI ET
P. PONTIO. P. F
FESTO PATRONO
GAVIAI. Q. L. LYCNIDI
CONTVBER
P. PONTIO AGRICOLAE
FILIO

Primi-

1

PRIMIGENIA
COSSVTI . ET
MINVCIAE
LIBERTA

2

RAEDONIAE
PROTOGENIAE
PVP.PLASSA MAR
CELLINVS CONIVGI
INCOMPARABILI
RARISSIMAE
FEMINAE
V̄ . ET . SIBI . F

Raedonios in titulis videre non memini. Pupius Marcellinus alter e Grutero habetur cum Q. Plaſſario. Literae optime effictae etiamſi plures ſimul colligatae, & implexae, ſicut in illis vidimus Virucati, & Conceneti. Cum illis hic quoque ſtylobates repertus, ſed ob petrae, vel tophi potius fragilitatem itineri non ſuffecit, & in fragmina diſſolutus eſt.

3

D M
C
RVTILI
CALLIAE
MAGIA FES
TA MARITO
BENE
MERENTI
ET SIBI

4

T.SAVFEIVS . L.F
SAVCIO.SALVE

Imitatur funereum χαῖρε Graecorum. *Salve aeternum mihi maxime Palla*. Virg.

5

DIIS MANIBVS
SACRVM
M.SALVIO STENONTI
SALVIA ICMAS
CONIVGI SVO
CARISSIMO ET
SALVIA ROPE
PATRI PIENTISSIMO
ET SIBI ET SVIS
POSTERISQ. EORVM
FECERVNT
IN FR. P. III . IN AG. P. III

6

D M
SECVNDI
ENAE SALVI
AE Q V A XX
VI M VIII
Q SERTORI
VS LEONIC
COIVG KAR
MER POS
NCCXVIIII

In columbariis ſepulcralibus ollae erant plurimae. Inſcriptio a Fabretto allata: *parietem hunc, in quo ſunt ollae LXV*. Secundienae cineres, ne moveri aut transferri poſſent, ſub hoc numero collocati videntur fuiſſe. Tam magnus numerus, nec qui ei proximaret nondum apparuerat. p. g. 15.

7

S E I A E
CHARITE
QVAE VIXIT
ANNOS . XVIIII . M . VII
Q.CATIVS
NICEPHORVS
CONIVGI
BENE MERENTI

1

SEXTIA . Ↄ . L C . IVLIVS C . L
CIVITAS FAVSTVS

2

T . SEMPRONIO AVCTO
PATRONO
T SEMPRONIO
HERMETI
LIB BONO
ET....AMICO

3

SENICIO
SOLITVS SOLITI F
SIBI ET
BANILLAE VXORI
T F I

4

SERVILIA AMAB
SERVILIAE RVFAE
P.SERVILI FAVORIS
V.ANN.XX

5

SEX.SERTORIO
C.F.VOLVMNIAE
L.F.TERTVLLAE
VXORI
SEX SERTORIVS CLEMENS
PATRI ET MATRI
V F

6

OSSA
SEVERAE
PRIMVS POSIT

7

D I S
MANIBVS
STATIA SEVE
RA.P.F
T.F.I
CVR.LIB

8

D M S
Q.STATIO FILIO VIXIT
AN.I.ME.II.D.XXII
Q.STATIVS SPERATVS FIL

9

STAEDIAE PAVLI
NAE L CANTIN
VS HERMIPPVS
CONIVGI INCOM
PARABILI

a tergo

AVE ANIMA
INNOCENTIS
SIMA STAEDIA PAVLN

10

F sic
P.STATIO.L.F
DENTONI PATRI
CASSIAI Q.F.MAXIMAI
MATRI
STATIA P.F.SEVERA
MAECANAE.A.F
SECVNDAE AVIAE

Ossa

1

OSSA HIC SITA SVNT
C. STATORI C. F. COR
BASSI

2

T. ARQVITIVS T. L
CASTVS
AEDI. DED SODALI. SV
L. TAMPIO Ɔ. L. VITALI ET
TAMPIA Ɔ. L. MYRSINE. VITALI L

Aut *Aedilis*, aut *aedificium dedit*.

3

M. TENATIVS. C. F
NIGER. SIBI. ET
C. TENATIO P. F. PATRI
DOMITIAI. C. F. SECVNDAI
MATRI
C. TENATIO. C. F. PROBO
FRATRI
T F I

4

TITINIA. PRVSA
NERIA DELIVM EIV
S. VIXIT. ANNIS
XXXV. VIXIT ANNIS V
I. ET D. XIV. C. OSSONIVS GA
LLVS. CONIVGI FIDISSI
MAE. ET DELICIO. SVIS

a tergo

TETINIA
PREPVSA
C. OSSONIVS GALLV
ET DELICIO

In hoc lapide nescis scriptura ne praestet, an verborum constructio. Pro I litera L fere semper depingitur. *Delium* pro *delicium*. *Vixit annis VI.* postquam xxxv vixerat.

5

TERENTIA ALBANA
ANN XXV MENS XI
DIES XIV MINVS QVAM ANN XXVI
EGO SVM QVAE IN CARINIS PEPERI ODI
SVPERI ET INFERI O MATER MISERA

Cum Coelio coniunctae Carinae. Varro L. L. l. 4. In eo vico Albana importune puerperio correpta, vita excesserat.

6

V F
L. VALENTIVS
EVTICHVS
SIBI ET
L VALENTIO
SENECIONI
PATRONO SANC
TISSIMO

7

T. VALENTINO
PISINIONI
CVRFIA MAR
CELINA MARITO
OPTIMO B M
ET .... ATRE
PARENTIBVS
INFELI.....

8

...ISIVS...
MERCATOR
...ANVS. LEG
...SIBI ET
...SIO IVENCATO
...ATRI
...SIVS HOMVLLVS
........ES. LEG

1

DIS MAN
VALERIAE
M . F
SEPTIMINAE
M.VALERIVS.M.F
HERMA PATER
ET VTILIA.M.L
MYRTALE MA
TER FILIAE
PIENTISSIMAE
POSVERVNT
EX IVGX IN
FRONTE P
XXXVIIS IN
AGRO P L
V F

Ex iugero decimo, ut indicarent, qua in parte praedii sepulcrum statuissent. Donius difficultatem elusit, epitaphium afferens sine iis literis: quae nescio quo fato cum petrae fragmine quod dissiluit rursus evanuere.

2

VALERIA
D.L.HECALE
SIBI ET
ENNYCHO
V F

3

MARCVS VALERI
VS VALENS.F.IV
LIAE MONTA
NAE CONIVGI PI
ENTISSIMAE QV
EM. HABVI.AN XV
FVNCTA EST.AN
X X X...

M. Valerii Valentis, & Iuliae Montanae nomina Italicum scalprum, aetatemque nequaquam inclinatam & barbaram testantur, & monstrant. Attameo si e literarum forma & scribendi modo iudicium facis, barbarorum aevo, & manibus inscriptionem statim assignabis. Literae praesertim A, & L insueta prorsus forma, & exotica effictae sunt.

4

C. VALERIVS . C . F . POB
PLANTA . SIBI . ET
C.VALERIO C . L . AMPHIONI.ET
. . . AE . C . L . CLARAE
. . . TO . FIERI . IVSSIT

5

NERIA.CN.L
CALLO
V. AN . LXXXXVII

6

D . M . S
M.VARENIO
IANVARIO
V.A.LXXXXVI
ET LVSIAE
NOMICENI
CONIVGI EIVS
M.VARENIVS
FELIX
PATRONIS DIGNISSI
MIS . B . M . POSV
IT

Patroni rarissima longaevitate spectandi, & patronae nomina Felix expresse, & distincte profert, cum caeteroquin liberti ea formula uti solereot, quam videmus in subsequente, *Caiorum*, *& Caiae*. Mirari aliquando soleo, communionem hanc, ubi de servis agitur, bonorum inter coniuges animadversam ab eruditis, & perpensam nondum, quod viderim, fuisse.

7

VARICIA
C.C. ET Ɔ.L
CALITYCHE

M.Va-

1

M . V A R I O
L . F . P A T R O N O
M I N I C I A E . L . F
T E R T I A E . E T . S I B I
M . V A R I V S
M . F . S E C V N D V S
C A P R I A . C . F
S E C V N D A
V A R I A . M . F . M A X I
M A F I L I A
H . M . H . N . S

2

V F
L . V A S S I D I V S M . F
M E R C A T O R S I B I E T
M . V A S S I D I O M . F
F R O N T O N I
C . V A S S I D I O M . F
C L E M E N T I
. . . .

3

DIS MAN
VERECVNDI
DELICATI VIXIT
ANN. XVII . M . II . D . XI
C. VESIVS MARTIALIS

Duo priora verba ſibi invicem repugnare ,
putabit aliquis. Utrum Delicatus turpitudinis
notam involvat , *contentio viget inter Criticos* ,
p. 362. ait Fabrettus. Vere aliquando obſcaeno ſenſu
accipitur a Scriptoribus, ut plurimum tamen
nequaquam. *Adoleſcens delicatus* , *qui in littore*
in Bruto. *ambulans ſcalmum repererat* , nihil aliud ſignifi-
cat apud Tullium quam tenerae aetatis. In Vul-
gata verſione nomen id honeſto ſenſu ſemper
adhibetur, & eodem modo ἄβρα in Graeca. In
Inſcriptionibus ſimiliter, quamvis aliquae perpe-
ram acceptae fuerint ; ut Gruteriana 661. 9.
cuius tria ultima verba in marmore nequaquam
habentur.

4

Q. VIBI. ANTEROTIS
ET . VTI . DONATI
OLLAS . VI

5

VIBIA . M . L . PANDROSIS
FILIA . EVANGELI . ACIDINI
TI . CLAVDIVS . TI . L . ACIDINVS

6

M . VIBIVS . M . L . EVANGELVS
HIC . SITVS . EST
VIBIA . M M . L . STVCA . EVANGELI

7

C VIBIO EVTYCHET
VIBIAE POTENTILL
PARENTIB
C . VIBIO APHRODIS
PATRVO VIBIAE
APHRODISIAE AVIAE
C VIBIVS CALLISTIO

8

DIS . MAN . VIGELLIAE
SVCCESSAE . AGENS . OCTAVO . ANNO
RAPTA EST

9

. . . VIPSANIO
CTESONI
M . VIPSANIO
CLEMENTI
L . VIPSANIO
LVCANO

10

D M
SEX VINIO DAMA
ET NAEVIAE TYCHE
FECIT FLAVIVS
PRIMIGENIVS ET
ADITVM DIDIT sic

Itum , aditum , ambitum in aliis.

V F

1

V F
C VOLESIVS
L.F.LVCVLVS
SE BARBILIAE C F
QVARTAE VX
sic E SVIS

2

CINERIBVS
C.VALERI.EVARISTI
FECER.VALERI FRATRES
PARENTI BENE
MEREN TI

3

D.M.SAERIAE TRYPHAE
NAE.Q.COSCONIVS
CRES CENS
CONIVGI.B.M.FEC

4

D M

CANIAE
VENERIAE

Foramina, quae interdum in arcularum cineres continentium operculis aspicimus, Reinesius, qui lapides non vidit, & inscriptiones e libris, aut schedis hausit, *marmorariu lusus*
p. 860. crediditi; sed Fabrettus *ad lacrimas, seu libatio-*
p. 70. *nes excipiendas* facta probe docuit. Morem lacrimas, aut liquores quosdam, anniversario praesertim officio, in cineres infundendi, modumque quo id praestabatur, ex urnis huiusmodi discimus. Huc respiciunt Poetae. *Ad tuum*
Iph. in *sepulcrum non afferam lacrimas*, inquit Iphige-
Taur. nia apud Euripidem: *ἐν δακρυ' οἴσω· Lacrimis urgere sepulcrum*, Propertius.

Sparge mero cineres, & odoro perlue nardo, Ausonius. Sed quocumque Scriptore melius antiqua haec Rusticellae inscriptio docet, quam Gruterus corruptam attulit. 882. 3.

Quandocumque levis tellus mea conteget ossa,
Incisum & duro nomen erit lapide:
Si qua tibi fuerit fatorum cura meorum,
Ne grave sit tumulum visere saepe meum.
Et quicumque tuis humor labetur ocellis,
Protinus inde meos defluat in cineres.

5

....
ET IN TVITIONEM
HS CCCIↃↃↃ CC...

6

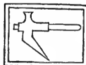
D M

C.ROSCIO SALVIANO FILIO
PIENTISSIMO.QVI.VIX.ANNIS
XLIII.MENS.XI.DIEB.XXV.VLPIA
PRIMA.MATER.SE VIVA.FECIT.SIBI
LIB.MEIS.ITEM.FILI.MEI.ROSCI SAL
VIANI.POSTQ.EORVM

7

D M
PREPVSAE FI LIAE B.M
QAE.VIXIT ANN. VI.DIEB.X
CAECILIANE.ET.DYDIMVS PA sic
PARENTES.FECERVNT.ET.SIBI
ET SVIS POSTERISQVE
EORVM

8

Quatuor in hac collectione lapides habentur Asciam praeseferentes. Quod in Gallia decantata ea formula *sub ascia dedicavit*, in Italia sola instrumenti figura, etsi raro admodum, significabatur. Cum typographi aliena saepe facie ediderint, accurate hcic figura repraesentatur, ut ex ea constet, neque ligonem, neque sarculum, neque securim esse, sed asciam, qua calx macera-

ceratur ad inducendum tectorium muris. Spe- Off. tom. 4. p. 232. ctetur item ascia in inscriptione, quam Lugduni exscripsi de novo erutam, inediramque vulgavi.

Quid eo signo, eaque formula denotaretur, ut investigemus, animadvertamus, dupliciter id obscurum reddi, nempe & verbo *dedicare*, & asciae nomine, aut figura. Dedicandi verbo tam multipliciter, tam varie veteres usi sunt, ut prolixum nimis foret, significationes enumerare singulas. Mulra in hoc argumentum collegi, quibus non est heic locus. Hebraeorum ritus, & Vulgatae versionis locutiones non praetermisi, quod ad propositum valde conducere existimo. De praesenti quaestione cum verba facerem in *Galliae Antiquitatibus*, scripsi quidem, Gall. Antiq. part. 1. & scripserat antea vir Cl. Canonicus Mazochius, qui in hac materia erudite versatus est, dedicare idem esse, ac *rei cuiuspiam usum incboare*. Maz. de Ascia p. 90. Revera in hoc sensu dedicationes apud Scriptores occurrunt saepius. Etiam in Deuteronomio xx. 5. *qui aedificavit domum suam, & non dedicavit eam*, significat, *& uti non incoepit*. Ut plurimum tamen dedicatio quiddam ultra superaddebat. Ner. 31. Animadverterat Casaubonus quoque ad Svetonii locum de Nerone, *domum absolutam cum dedicaret*, id esse, *auspicari usum alicuius rei*; & opportune addiderat, *quod fiebat cum solenni festivitate*: legere malim *festo*. Celebris Marchio Polenus, de cuius amicitia glorior, in adnotationibus ad Frontinum an. MDCCXXII p. 50. editum, sic docuerat. *Dedicare erat aliquid splendidum ac magnificum primo fabricae usu publice exhibere iis, quorum gratia fabrica perfecta erat*. Mariana multo ante in 3. Reg. VIII. 63. *Dedicare est uti incipere aliqua re, sed cum aliqua solennitate*. Memoratur in Machabaeorum historia *sacrificium dedicationis, & consummationis Tem-* 1. IV. 56. *pli*: ἐγκαινισμοῦ καὶ τῆς τελειώσεως· & quomodo fecerint *dedicationem altaris diebus octo*.

Ad rem nostram quod pertinet, Cl. Mazo- p. 90. chius tradidit, *nihil aliud istic est dedicare, quam usum monumenti illato cadavere inchoare*. At hocce ego epitaphium Lugduni apud Patres Trinitatis exscripsi:

D M
P. PRIMIVS
EGLECTIANVS
P. PRIMI CVPITI
LIB. QVI VT HABE
RET VIVVS SIBI
POSVIT ET SVB
ASCIA DEDIC
DOMVI AETERNAE...

pag 98. Perperam Sponius in Lugdunensibus incipit PRIMVS EGCLETIANVS. Libertus iste vivus sibi tantum ponit, ac praeparat, & tamen sub ascia dedicat. Idem dicas de Aquilia Severa, quae Spon. p. 227. pariter *viva sibi posuit*, & sub ascia dedicavit, nec tamen ullum cadaver intulit. Idem de Muratoriana 1159. 5. a Bimardio accepta, quam Sponius decurtatam attulerat in Lugdunensibus pag. 57. definit autem, *sibi vivi poni curarunt, & sub ascia dedicaverunt*. Animadverti etiam potest ad eum Cl. Mazochii paragraphum, *locum* in re funerea interdum quidem pro loculo, seu conditorio accipi, at saepissime etiam a sepulcro distingui. *Locus monumenti* idem certe non erat ac monumentum. *Loca duo* qui in monumento dabat, duo monumenta non dabat. *Locus impetratus a domina*, *Loco sibi concesso a patronis suis*, *Locum sepulturae donavit*, & sexcenta alia apud Fabrettum cap. 3. quis de sepulcro ipso accipiat?

Ego vero dicare alicui monumentum, nihil aliud significare modo arbitror, quam illius gratia construere. In Narbonensi, quam vidi, & protuli. Secunda Sibi & Viro suo *Dicat*; hoc Gall. Ant. ep. 11. est monumentum condit, ut se aliquando, virumque suum excipiat. Aemilius Paullus Basilicam suam ἀνέθηκε Ῥωμαίοις, *Romanis dedicavit*: Civ. lib. 2. ita Appianus loquitur. Aliudne haec importare dicemus verba, quam *in Romanorum usum extruxit*? Idem dicendum de Panviniana inscriptione, qua Augusti, & Caesares thermas *Ro-* Grut. 178. 4. *manis suis dedicaverunt*.

Quid addat ascia, & quid ultra denotet, alias proposui, itemque Cl. Mazochius proposuit. Ea monumenta de novo fuisse excitata, nemini antea patuisse, & quod perhonorificum habebatur, in eorum gratiam, quorum nomina inscribebantur, complementum suum habuisse, ascia significabat; quod his argumentis ostendo. Eo instrumento, ut extremam muris, navarent operam, murarii fabri utebantur: congruenter ergo monumentum illud ab artificum manu recens exiisse, asciae indicabatur nomine, aut figura. Nec propterea tamen dicendum cum Gutherio, *sub ascia dedicare idem omnino esse ac opere tectorio, marmoreo, vel albario exornare*: verae sententiae surculum heic habes non truncum. Graecam Nemausi exscripsi, in qua quod Latine *sub ascia dedicatum* dicebant, Graece νεόδμητον dicitur, id est *noviter aedificatum*. Nemini antea patuisse, ut declararent, *locum virginem*, & *monumentum virginem* comparasse, in v. Fabr. p. 53. epitaphiis quandoque exprimebant. Dedicare significabat insuper completum opus: *Consummatum hoc opus sub ascia est*, in sepulcrali habetur, quam in Epistola XI citavi. *Dedicaverunt portas* in Machabaeis quid est nisi perfecerunt? In no- 1. IV. 57. tissima Veronensi post ea verba, *Muri fabricati ex die III nonarum Aprilium*, subsequentia, *De-* Grut. 166. 2. *dicati pridie nonas Decembres*, nihil aliud praestant, nisi quod perfecti, completique operis designant diem. Ficoronius de antiquitate benemeritus huius mihi inscriptionis paulo ante apud Labicanam viam, ut asserebat, repertae,

exemplum transmisit, quam deinde Cl. Mazochius in lucem protulit, atque ubi servetur, admonuit. de Asc. p. 304.

HVNC . MVNIMENTVM
IN . FRONTE . P . XII . IN . AGRO
P . XVI . A SOLO ET AB ASCIA
AELIA . ISICENIA . TI . CL
ZENATI . MEMORIAM
MARITO SVO DVLCISSIMO
ET SIBI LIBERTIS LIBER
TABVSQVE POSTERISQ
EORVM

Manifesto heic apparet, formulam *ab ascia* alteri opponi *a solo*, quam adhibent lapides, ubi communiter *a fundamentis* dicitur. Liquido ergo constat, *a solo*, *&* *ab ascia* significare a principio constructionis ad finem; constatque pariter, eruditos viros hallucinatos esse, qui contra pro certo habuerunt, *ab ascia tantumdem esse quod a fundamentis*. Aelia, non Tiberii liberta, ut vir doctus putavit, sed coniux, Tiberio Claudio Zenati marito suo monumentum a soli excavatione ad asciam adhibitam, hoc est usque ad extremum eiusdem complementum, euravit elaborari. Pro coronide animadverto, in columbariis, sive in hypogeis, ubi urnae literatae magno numero coacervabantur, nullam umquam visam asciam esse, quia monumenta illa libertis patebant, libertabusque, nec in eius, aut in eorum gratiam qui inscribebantur, de novo extructa dici poterant. Animadvertere item liceat, Mazochianae sententiae summam ad meam quam proxime accedere, atque ab illa Cl. Muratorii, qui sub ascia dedicantes, *monere* ea formula, *&* *exorare possessores agri* opinatus est, ut *identidem amputarent vepreta, urticas, herbasque rusticanas*, quam longissime abesse: nihilominus erudito libro condito illi potius savisse vir eximius videri voluit. At ego quidem iam absisto, ne in viri celebris notum heic dicterium incurram, qui eius formulae vim ignorare potius se velle dixit, quam tot chartas evolvere, totque opinionum commenta, ut hoc discat, digerere. De Ascia p. 118. & 304. Nov. Thes. p. 538.

M' . ACILIVS
SALVIVS

AVRELIAE MAXENTIAE
N XVIII

C . CAESIVS
C F
AGRIPPA

M . COCCEIVS
M LIB
IANVARIVS

COMISIAE
ARIADNES

L . CANTITIO

P . DOMITIVS
P F
RVFVS

L . EGNATIVS
L F
NIGER

L . FLAVIANVS
M' . L
ADRASTVS

. . . .
C . F
FABVLLAE

C . GAVI
CAPITONIS

L . IVLIVS S...
SEX . F . COR...
T F...

IVNIAI M F TERTIAI
SORORI

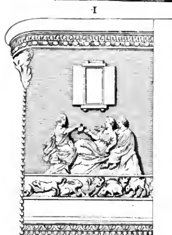
MANILIVS A F
COLLINVS
Cum viri protome.

MARCIVS
THYRSVS

L TENATIVS
L F
PROCLVS

L TENATI...
M F
VARVS

1

5

2

3

4

6

7

Cignaroli dis:

Fr. Zucchi scol.

In magno vaſe marmoreo.

TROTTEDIO
P L SASAE

L . VALERIVS
L F
COXSINVS

G . VALERIVS
G F
CLEMENS

M . VARIVS
VARI F
MAXIMVS

IN F . P . XII IN A . P . XV

IN FR
P XXXX
RETR
P . XXXX

In lucernis fictilibus.

FESTI	C . DESSI
COMVNIS	IEGIDI
LITOGENE	SABINI
STROBILI	LVPI
DESSI	L . CALVENTI
FORTIS	

In magno & quadrato latere pulchris literis, & eminentibus.

KAR . ARES

I N O Я V ᗡ . M
I ꟼ O H T A Ↄ A

И O M
Ↄ A Ǝ . I

In aere literis extantibus, & inverſis, ut impreſſae recte procederent: typographiae initium quoddam erat. In averſa parte anulus annexus eſt, ut tenues lamellae duobus digitis prehendi, & premi poſſent.

In fragmento vitreae tabellae ſubviridis hae ſolum literae eminentes ſuperant EX . . . CIN . . . In fragmine conſimili ſed convexo quadriga pulcherrima. Vitream inſcriptionem ſatis prolixam Piſauri videre memini in Muſeo viri cl. Io. Bapt. Paſſerii.

Inſcriptionis, quae Amphitheatrum antiquitus condecoravit, literae ſuperſunt, & ſervantur quatuor S. CON. ad pedis amplitudinem dilatatae. Vide de Amphith. l. 1. c. 3.

Ut horum nominum, aut fragminum taedium relevem binas alius generis perraras affero epigraphas.

ITER
PRECAR
Q . GAVI
PHARI

Ulpianus de ſervitutibus praediorum: *Iter eſt ius eundi ambulandi hominis, non etiam iumentum agendi*, quod dicebatur *Actus*. Cicero pro Caecina: *iter, actus a patre relinquitur, ſed rata auctoritas harum rerum a iure civili ſumitur*. Diſcimus ab his ſaxis noſtris, conſuetum fuiſſe ad evitandas lites inſcriptos in opportunis locis cippos breviuſculos ponere, quibus etiam ſpatii menſura praeſcribebatur: *pedes duos ſemis latum*. Etiam cum de aquis agebatur, *lapideo titulo poſito, unde aqua veniat adſcribere, ut nulla invadendi publicum relinquatur occaſio*: quam inſcriptionem egregiam Cyriacus prope Delphos repererat, & communicaverat, Gruterus autem iniuria ſpuriis accenſuit. Marmor in Graecia vidit Sponius, & diligentius exſcripſit. Iter aliquando non ex ſervitute debita ſed precario obtinebatur, & hoc quoque in altera exprimitur. *Precarium eſt quod precibus petenti conceditur tamdiu, quamdiu is qui conceſſit patitur*; & in lege proxima: *veluti ſi me Precario rogaveris, ut per fundum meum ire, vel agere tibi liceat*. Siculus Flaccus de conditionibus agrorum. *Ad omnes autem agros ſemper iter liberum eſt; nam aliquando deficientibus viis vicinalibus per agros alienos iter praeſtatur. Quin etiam conveniunt Precario &c.* quae ſequuntur corrupta ſunt.

D. 8. 3. 1.
Cyr. pag. 8.
Miſc p. 279.
D. 43. 26. 1. & 2.

1

IVCVNDVS LIVIAE DRVSI CAESARIS
F . GRYPHI ET VITALIS

IN QVARTVM SVRGENS COMPRENSVS DEPRIMOR ANNVM
CVM POSSEM MATRI DVLCIS ET ESSE PATRI
ERIPVIT ME SAGA MANVS CRVDELIS VBIQVE
CVM MANET IN TERRIS ET NOCET ARTE SVA
VOS VESTROS NATOS CONCVSTODITE PARENTES
NE DOLOR IN TOTO PECTORE FIXSVS EAT

Iucundus puer, Liviae minoris, quae Drusi Caesaris, Tiberii ex Agrippina filii, uxor fuit, servus, filium se dicit Gryphi, & Vitalis. Vitalis nomen feminis etiam dari novum non est. *Vitalem ancillam* exhibuit Gruterus 1039 8. *Saga manus*. Apud Auctores substantivum nomen est: *Pollicita est magico saga ministerio*. Tib. lib. 1. el. 2.

2

NONVM . POST . DECIMVM . COMPLERAS
NVBILIS ANNVM
VIBIA CRVDELI FVNERE RAPTA VIRO
DVM TIBI PROGENIES ANIMO DVM
FIDIS IN ILLA
HEV FACINVS VICTRIX ME TVA VOTA GRAVANT
MOLLITER AD MATREM PLACIDI
DESCENDITE MANES
ELYSIIS CAMPIS FLOREAT VMBRA TIBI
M . ATEIVS EPAPHRODITVS

PERMISSV
ATTI
PRIMI
GENI ET

HERACLID
TABVLAR
DOMITIAE

Manes defunctae animam perspicue hic significant. Monumentum, sive monumenti locus, ad Primigenium, & ad Heraclidem Domitiae Tabularium pertinebat: forte Domitiae Domitiani uxoris.

3

TELEPHVS . HÁC . SÉDE . IVCVNDA POTHVSQVE . QVIESCENT
DÉBITA . CVM . FÂTIS . VENERIT . HÓRA . TRIBVS
HIC . LOCVS . HEREDI . NE . CESSERIT . INVIOLATI
SINT . CINERÉS . TVM . QVÓS . CÁNA . FAVILLA . TEGET
TELEPHVS · IIIIII · VIR · SIBI · ET · SVIS

Fata vel Parcae, Fulgentius. Aureum in thesauro Mediceo aliquando vidi Diocletiani numisma, tres mulieres exhibens cum epigraphe *Fatis Victricibus*. *Tria fata*, quae memorantur

in

in epistola Celerini Confessoris ad Lucianum, vigesima inter Cyprianicas, tres Parcarum statuas fuisse prope Iani aedem positas nullus dubito. Procopius Goth. l. 1. c. 25. *Τὰ τρία φάτα οὕτω γὰρ Ῥωμαῖοι τὰς Μοίρας νενομίκασι καλεῖν.*

Prosodiae leges servantur ut plurimum in Graecis insculptis carminibus, at negliguntur saepe in Latinis. *Iucunda sede* scripsisset huius auctor tetrastichi, prosodia constabat, attamen neglexit. Temporum, ac syllabarum apud vulgares Poetas neglectio viam stravit carminibus *Saturnio metro compositis, quae ad rhythmum solum vulgares componere consueverunt*. Servius ad Georg. 2. 385. Vide quae *de rhythmicis versibus* aliquando compegimus.

In hac, & in aliis pluribus ex inscriptionibus nostris, accentus interdum signantur, & literis superponuntur, ut animadvertere potuit eruditus Lector, diligenter enim in hac editione ii quoque apices ut plurimum additi sunt. Videntur scalptores illi, longas ea nota connotare voluisse syllabas; illas saltem, quas non pateret omnibus longas esse. Quintilianus: *lon-*
lib.1.c.7. *gis syllabis omnibus apponere apicem ineptissimum est, quia plurimae natura ipsa verbi quod scribitur patent*. Probavit autem ad significationis ambiguitatem tollendam: *necessarium, cum eadem litera ulium atque alium intellectum, prout correpta, vel producta est, facit; ut malus, utrum arborem significet, an hominem non bonum, apice distinguitur*. Ita in hoc lapide admonet accentus, *sede* nominis sextum casum esse non verbi imperativum, quia corriperetur. Verumtamen ab his quorumdam marmorum notis parum nos discere fateri cogimur, nam praepostere adpositi deprehenduntur non infrequenter, vel ubi ratio non apparet, & quandoque cur in eodem titulo quibusdam literis appingantur, quibusdam minime, intelligere non est.

SEX.NAEVIO
L.F.PVB
VERECVNDO.SIGN
COH.XIIII.NATO
VERONAE.OSSA
RELATA.DOMVM
CINIS.HIC.ADOPERTA
QVIESCIT.HEREDES
TITVLVM.VERSICVLOS
CORNELIVS.EROI
CONLEGAE.ET.AMICO

Hanc Signiferi decimaequartae Cohortis (optime de Cohortibus Fabrettus) memoriam, quatuor a Roma milliariis erutam, edidi iam Ver. Illustr. p. 111. Multa heic insueta occurrunt, & adnotanda. *Publicia* tribus, quae passim Poblicia. *Nato Veronae*, cum de more *Verona* satis esset dicere, sicut in aliis patria profertur. Ossa Veronam usque missa post exustionem rogi. Nec minus rarum est, epitaphium quoque idem iter denique emensum esse. Cineris distinctio ab ossibus, & separatio. *Cinis adoperta*, ut *acerba cinis* Veronensis alter. *Titulus* non pro inscriptione, quae Cornelio debetur, sed pro stylobate, qui heredibus. Nomen illius, qui versiculos inscriptos fecit adiectum: cuius adiectionis exemplum haberi deberet apud Grut. 703. 2. *Versum superposuit P. Successus pater*: sed loco versus superpositi alia inscriptio sequitur importune agglutinata. *Herois* appellatio amico tributa in epitaphio Latino Graecorum more: ex ea colligere est, florida aetate Verecundum decessisse; in Graecis enim epigraphis, quod ab antiquariis forte nondum animadversum, iuvenibus tantum illa appingi denominatio solet. Omissa in *Eroi* aspiratio. In eadem Cohorte, & in eodem honoris gradu argui potest Cornelium militasse, cum defunctum *Conlegam* vocet. Observandum demum, post hexametrum, & dimidium pentrametri versum abrumpi, & exlex esse quod sequitur. Non deerunt fortasse qui putent, alia carminum genera verbis sequentibus contineri; sed hoc ex eo quod, ut Quintilianus docet, *nihil est prosa* l.9.c.4
scriptum, quod non redigi possit in quaedam versiculorum genera, minime vero quia genera tam diversa umquam miscerentur. Addas etiam velim, nusquam forte visum esse carmen dactylo, spondeo, & dactylo constans, cuiusmodi esset *Versiculos Cornelius*. Videsis Ricciolium in *Prosodia* ubi de pedibus, & versibus. Infrequens non est in vetustis saxis carminum abruptio huiusmodi, ac defectio. Qui cudere, versus interdum apte concinnantes, ut metri rationem haberent, veritatem abiecere: lapides enim non infrequenter hemistichiis infectis scatent, seu mutilis carminibus, & hiantibus. Ubi versus pangenti metrici pedes negotium facessebant, obtruncabatur carmen, & in solutam orationem declinabatur. Horum epigrammatum dici posset cum Poeta, *pars imperfecta manebat*. In subse- Aen. l.8.
quenti nostro hexameter prior capite caret, ac dimidio fui. In Brixiano P. Atinii post versus egregios loco ultimi pentametri sic clauditur: *In quo est corpus Atinj conditum*: ita enim habet marmor, & initio carminum, *Si lutus aut pulvis*; non ut apud Gruterum 803. 1. legitur, cuius etiam emendationes ibi omnes reiice.

Sive cognomen secundum, sive professionis declaratio *Venator* fuerit, quadrant figurae lateribus insculptae. Hexametrum ex abrupto incipit a medio: sic Gruteriana 686. 8. ubi etiam idem versus sequitur.

2

Q·OCTAVIO
Q.L.POB.PRIMO
VI VIRO AVG
SAC IVVEN
OCTAVIA TIGRIS PAT
CONIVGI B M ET SIBI
V F

QVAERERE CONSVEVI SEMPER NEQVE PERDERE....
NVNC AB VTROQVE VACO DE CAVSA PAV....
VOLVIT HIC MEA COMPOSITO REQVIESCVNT OS .....
IS LABOR A PVERO QVI MIHI SEMPER ERAT NVNC LABOR OMNIS....
CVRAEQVE MOLESTE NEC SCIO QVID NVNC SIM NEC SCIO....
PARVA TAMEN NOSTRO REMANENT SOLACIA FACTO VIVENT QVI...
VIVI QVIA DONA FRVVNTVR VIVITE FELICES QVIBVS EST FORTVNA....

Funebria carmina fuere quaedam, quibus cum uti consueverint plures, pluribus in lapidibus reperiuntur, ut in anteriori vidimus. Distichum hoc,

Quaerere cessavi numquam neque perdere desj,
Mors intervenit, nunc ab utroque vaco,

iterum videbimus in Taurinensi. At quid heic consequentia carmina, a nemine memorata, quamvis hanc inscriptionem laudarint multi, docue-

docuerint, & qui constiterint, aegre eruas, brevia enim abrasarum literarum spatia supplementis opportune sarcire non sinunt. Omisit quadratarius quaedam, turbavit, miscuit. Pentameter ultimus sic forte legendus erat:

Nec scio quid nunc sim, nec scio tunc quid ero.

Extremum verbum erat, opinor, PERACTA.

1

LAELIAE CLEMENTINE
VXORI INCOMPARABILI
Q. FVRIVS SECVNDVS MARI
TVS ET SIBI VIVVS FECIT
FVNCTA IACES HIC SET VIVIS VIVESQVE SECVN
DO LELIA TVO DEBET NEC BENEFACTA
MORI
TE TELLVS SANCTOSQVE PRECOR PRO
CONIVGE MANES VOS ITE PLACIDI
TV LEVIS OSSA TEGAS. VIXIT ANN XXVII

Ingens arca Veronae ab antiquo spectata, quamvis in Novo Thesauro Romae afferatur. Adstat hinc & inde figura alata, quarum altera facem non tenet inversam, ut spectari solet.

2

AVETE ANIMAE INNOCENTISSIMAE
L. OCT. TREB
IASIVS MAX. VAL
ERIANAE MATRI
CARSMQVAE VI
XIT ANN XXXVI D
VIII ET L. OCT LVCILI
ANO PATRI NOBILI
SSIMO QVI VIXIT AN
LI MVIIII DIES XXII

CONIV.... HIC ILLE IACET CASTISSIM... FAMAE
QVIBVS... SE LICVIT BIS DENOS VIVERE N..T..
QVOSQVE CITO NIMIVM RAPVERVNT FATA TENEBRE

....
...........VETOR.....
.....EVM NOMEN LEGI

Qui titulum protulere, de carminibus infra sculptis, sed nihil dicentibus, non monuerunt.

1

. . . .
QVOD MIHI TV IPSAM . . . .
SENSVM FACILE DEDI INCAVTVS . . .
QVIBVS IPSE SET MERITIS SE . . . . .
RESOLEBAM EN IACET ME
VEIVOS O MANES MIH . . . . ,
. . . RONIVS . . . .

2

. . . .
. . COPORVSQVE TVL . . .
NEC TVSCI SALTVS PASCVA
NEC SICVLA
QVI VOLVCRIS ANTEIRE VAGAS
QVI FLAMINA CHORI
VINCERE SVETVS ERAS
HOC STABVLAS TVMVLO

Equi figura rudi scalpro adposita, qui si ea corporis structura fuisset, volucres profecto non anteisset. Adrianus quoque equo suo Boristhe-
Dio. l. 69. ni ἀποθανόντι καὶ τάφον κατεσκεύασε, καὶ στήλην ἔστησε, καὶ ἐπιγράμματα ἐπέγραψεν· *& sepulcrum struxit, & cippum posuit, & epigrammata superscripsit*. Theophrastus Μικροφιλότιμον, si catellus suus obierit, solere ait, αὐτῷ μνῆμα ποιῆσαι, καὶ στηλίδιον ποιήσας ἐπιγράψαι, Κλάδος Μελιταῖος· *monimentum ipsi extruere, & columellae inscribere, Surculus Meliteasis*. In versu secundo literas suppleo. *Nec Tusci saltus*: equi Tusci inter laudatos erant: Vopiscus in Firmo: *utrum Tusco equo sederit Catilina, an Sardo*.

Ut Poetis gratificer, ipsisque ostendam, quam venusta quae priscis incisa notis marmora adhuc vivunt, quandoque epigrammata servent, tria quamvis iam edita afferre pergo, quorum primum Vrbini exscripsi in collectione Fabrettiana, secundum Romae, ni fallor apud Ficoronium, tertium item Romae in porticu S. Mariae trans Tiberim, haud multo ante repertum, & cum nondum quisquam ediderat: in eo sunt bona mixta malis, & aliquae syllabae licentius positae: in versu antepenultimo *i* vel praeponitur, ut *idies* vidimus pro *dies*, vel aequivalet *ei*. Literis inductum minium fuerat, ut magis conspicuae fierent. A nomine Ῥόδανθος non *Rhodanthion* sed Rhodanthidion incidi debuit.

Umbrarum secura quies, animaeque piorum
Insontes, colitis quae loca sancta Erebi;
Sedes insontem Magnillam ducite vestras
Per nemora, & campos protinus Elysios.
Rapta est octavo fatis instantibus anno,
Carpebat vitae tempora dum tenerae.
Formosa, & sensu mirabilis, & super annos
Docta, decens, dulcis, grataque blanditiis;
Perpetuo talis gemitu lacrimisque colenda,
Infelix aevo tam cito quae caruit.
An felix, aegrae potius subducta senectae?
Sic Hecuba flevit Penthesilea minus.

D M
C . ACILI . EROTIS . ET
ACILIAE ROMANAE

Quamvis inscriptum ferali carmine saxsum sic
Saepe legas, nostro nihil puto flebilius.
Siste gradum, parvamque moram concede viator,
Aspicies quantas liquerimus lacrimas.
Una forte die duplici nos pondere mater
Edidit, heu similes, heu male dissimiles.
Invida bis denos Lachesis concesserat annos:
Nondum alio pleno quod dederat rapuit.
Nomine Acilianus, quo nomine unus soror orba est.
Vivat, & a fatis sit procul usque meis.
. . . .

Si quis forte velit tumuli cognoscere fatum,
Et quorum maestus contegat ossa lapis;
Accipiat paucis, ne sit mora longior aequo,
Si tumulus teneat quem vocat ipsa via.
Hic situs est annis plenus, vitaque beatus,
Et laetus omni more Rhodanthion. sic
Nec sit mirum, quod comis, quod dulcis, amoenus
In vita fuerit, nomine Floris erat.
Hunc coniunx talem nimio dilexit amore,
Iaque diem vitaé una fide coluit. sic
Et postquam fatis morientia lumina solvit,
Supremisque suis reddidit obsequium,
Invita hoc munus coniunx Victoria fecit,
Quodque virum vicit, aegra dolore fuit.
Sed quoniam Fatis nulla est obstare potestas,
Quin teneant cursum, quem statuere semel;
Quod solum licuit, coniunx fidissima fecit:
Post illum nulli fas violare toros.
Servatamque diu vitam, habitamque pudice
Post mortis casum pertulit ad tumulum.
Namque simul posita est, fatoque tenetur eodem,
Quodque modo potuit, morte secuta virum.
Haec est sancta fides, haec sunt felicia vota,
Amplexus vitae ireddere post obitum.
Fortunati ambo, si qua est ea gloria mortis,
Quos iungit tumulus, iunxerat ut thalamus.

Spu-

Spuriae

.C.SERVIL.
.CAEPIONI.CON.
.CEN.ET.TRIVM
PHALI.PATRIAE.
.LIBER.DECVR.
.VERONEN.OB.
.IVD.RESTITVTA.
M C

EGo quidem, cum ad inscriptiones meas collocandas manum primum admovi, commentitias in fundamenta muri, qui ad eas recipiendas, atque ostendendas designabatur, deiicere constitueram omnes; quam condemnationem prima statim subiit, quae ex eo genere oblata est, fuitque Gruteriana illa e Velserianis hausta 894. 4. Verumtamen cum quaedam subinde occurrerent tam exacta priscarum imitatione effictae, ac concinnatae, ut perspicacia non mediocris, nec vulgaris harum rerum, totiusque antiquitatis notitia ad fraudem olfaciendam requirerentur, consilium mutavi. Antiquariorum enim oculos, quos nihil magis acuit, ac instruit, quam veri & falsi collatio, ab istarum etiam contemplatione plurimum erudiri posse intellexi: quamobrem servare decrevi, & simul congestas, marmoreisque lineis a ceteris seiunctas, suo loco infigere. Quaedam etiam antiquitatem simulantia marmorea anaglypha inserui, quorum hoc ostendo, quod porphyreticum sit:

Etrusca praecedere deberet satis decantata, sed tam inepta est, ut piguerit transcribere. Si quis eius desiderio tenetur, Novum Thesaurum adeat ubi p. 509. 2. congeneribus cum aliis emicat. Nondum viderat, opinor, illustris collector, quae de illis eiusdem anni initio enuntiaveram, eiusmodi ostentorum artifice ipso detecto, ac designato. Osser. Lett. tom. 5. p. 370. Spurias Graecas proposui suo loco. Cur Latinas hasce fictitiis accenseam, in Arte Critica enarratur. Tres inter has ex ære constant: non affero, quia sat est monere, Gruterum attulisse 499. 12. ac Muratorium 22. 8. & 1984. 8. Ementitas aeneas non reperisse me, aliquando dixi, sed addidi, *nisi exiguis tabulis*: vide *Oss. Lett.* t. 5. p. 353. quod si alicubi non addidi, incaute egi. Non deerunt qui mirentur, editum usque a decimoquinto seculo Plinii lapidem reiici heic, & ablegari: sed oculi insculptis antiquo scalpro literis diutissime assueti hoc a me evicerunt. Qui hoc subsidio indigere credidit, ut Plinium Veronae assereret, parum profecto vidit, nec indubitata argumenta calluit. Ubi de Veronensibus Scriptoribus actum est, rem hanc in tam bono lumine collocatam, viri docti affirmarunt, & nec Romanum fuisse, ut Harduinus, qui in editione priori Veronensem asseruerat, in secunda pugnat, nec Comensem ut alii quidam, tam perspicue ostendisse me, ut inutile in posterum futurum dixerint, disputationem super hoc instituere. Sed cum invaluerit hodie, etiam post veritatem patefactam rationibus minime impugnatis easdem nenias repetere, Gruterianae inscriptionis occasione, quam aliquando eiusdem ac nostram ponderis ostendemus, Alciati quaedam in Novo Thesauro vulgantur, quae illa aetate trans- 731. 1. mitti poterant, sed in hac literarum luce, ut tanti viri famae consuleretur, praestabat nequaquam proferre.

Amicis obtemperare cogor, qui tamquam specimen quoddam, quae in Arte Critica Lapidaria, lucem forte numquam visura, de praemissa Servilii Caepionis inscriptione vigintiquinque ab hinc annis commentatus sum, transcribere omnino iubent, atque heic exhibere. Haec itaque primi Libri medio in illa habentur.

VErum classica iam exaudire mihi videor, & instructam aciem pugnamque fortiter deposcentem intueri; quapropter quod cum infinito poene hostilium lapidum numero gerendum mihi bellum suscepi, ineundum intrepide, & nervis omnibus contendendum, ut disiecta, attritaque ubique gentium fictitia marmora iaceant, informibusque, & vulgaribus saxis, ut antequam inscriberentur, rursus tamdem accenseantur.

Inscriptionem hanc Gruterus afferens non 468. 5. una vice aberrat. Ediderant ante Gruterum Appianus, Saraina, Smetius, Manutius, alii: illustrarunt, vel in antiquitate illustranda adhibuerunt, Scaliger, qui in Indice Historico *Iudicia Veronensibus restituta* hinc deducit, Panvinius in Fastorum Commentariis, Rupertus in Ep. p. Epistolis, Streinius in Familiis, Freinshemius 124. in Supplemento Liviano, Gruteri illustratores

in Corrigendis, Almelovenius in Fastis. Antonius Augustinius, qui eritico acumine Inscriptiones expendere professus est, hac nostra [Dial. 2. & in Fam. Servil.] tamquam incontaminatae fidei bis utitur. Reinesius, qui tam frequenter criticam ostentat facem fuse admodum ac prolixe io epistola ad [Ep. 27.] Rupertum eamdem celebrat, & explanat. Tot attamen tantique nominis patroni, literae quoque apte delineatae, & vetustatis larva quaedam marmori scite imposita, subsidio miserae nequaquam fuere, quo minus ego a legitimarum consortio eiicerem, & in opposita parte septentrionalibus ventis damnarem. Quod autem ne unus quidem in conferto doctissimorum hominum choro sit inventus qui de illa subdubitarit, in ipso huius inquisitionis limine documento sit, quam lubricum, periculosum, atque ut ita dicam viris etiam celebratissimis fatale quodammodo in hoc eruditionis genere iudicium esse possit. Puncta, quae ab initio versuum vides; CON pro COS ad *Consuli* ea aetate significandum; LIBER pro *Liberatori*, IVD. pro *iudicia*, quae inusitata compendia sunt, vehementem iam suspicionem ingerunt. Singulariae M C, quas *Monumentum Condiderunt* explicare liceat, spuriae sunt, & in honorario praecipue titulo ridicule adiectae. Augustinius S substituit, explicans *Monumentum Statuerunt*, quod aeque importunum est. Iam ad penetralia.

De Servilio Caepione, cui Iuliam filiam Caesar desponderat, sed eo assentiente Pompeius repente duxit, ut Plutarchus tradit in Pompeio, & in Caesare, nequaquam heic agitur. Ex Serviliis Caepionibus, qui Romana in Historia collucent, & Fastis Consularibus nomen dederunt, Inscriptio nostra, ut a verisimili minus recedat, ad recentiorem pertineat, qui anno Urbis DCXLVIII Consulatum iniit: quin eumdem istum cogitasse, qui Inscriptionem composuit, apparet ex mentione Iudiciorum, & Triumphi; is enim est, de [l. 6 c. 9.] quo Valerius Maximus *Triumphi claritatem* celebrat, & de quo scripsit Iulius Obsequens: [Prod. c. 101.] *per Caepionem Consulem Senatorum, & Equitum Iudicia communicata*. At quam diversa iis temporibus orthographiae ratio obtineret, Sexti Atilii Sarani cippus noster, & Sigoniana æra abunde testantur. Ab eius aetatis locutione abhorret pariter dictio *Triumphalis* nude pro viro qui triumpharit posita, nam ante Svetonium, & Plinium sic adhibitam videre non succurrit. Hunc Caepionem Censorem fuisse, ut heic dicitur, nullae nos docere tabulae. Caii etiam praenomen Scriptor ei tribuit nullus. In angusto autem admodum tempus fuit, quo Caepioni honorificum statui monumentum potuisset; ille siquidem proconsulari imperio post Consulatum prorogato, una cum Gn. Mallio Consule Cimbros post aliquot menses infaustis avibus lacessens, maximae Romanis cladis auctor fuit: ex qua calamitate ipsius *Caepionis, cuius temeritate clades accepta erat, damnati bona publicata sunt,* [lib. 67.] ut ex Liviana Epitome: sed plura docemur a Valerio Maximo haec de Q. Caepione memorante. *Is Praeturae splendore, triumphi claritate,* [l. 6. c. 9.] *Consulatus decore, maximi Pontificatus sacerdotio, ut Senatus patronus diceretur assecutus, in publicis vinculis spiritum deposuit, corpusque eius funesti carnificis manibus laceratum, in scalis Gemoniis iacens, magno cum horrore totius fori Romani conspectum est.* Quo constat, etsi honorifica Inscriptio nostra insolito io monumentis publicis, & cuius in Caepione causa non apparet, *Liberatoris Patriae* titulo fuisset posita, permansuram tamen non fuisse, sed ignominiae nota superveniente abolitam. Nihil autem in hac Inscriptione tam mirificum est, quam Decurionum Veronensium mentio ea aetate, qua Verona nedum civium Romanorum, sed Latinae Coloniae iure nondum erat nobilitata; eam enim Caepione iam vita functo anno tantùm V. C. DCLXIIII Gnaeus Strabo deduxit: norunt autem & qui nondum ære lavantur, Decurionum nomen Colonias Romanas in civitates attulisse. Quid hic doctus Reinesius reponeret, qui *Veronensium forte patronum fuisse Servilium, si non & civem,* [Epist. p. 101.] suspicabatur? Quid Augustinius, qui ad Caepionem alium nostro adhuc vetustiorem spectare epigraphen credidit? Quod etiamsi ius Coloniae tum temporis Veronenses iam obtinuissent, ineptum nihilominus esset eos eredere *ob iudicia restituta* Caepionem coluisse: quae enim Romae iudiciorum causa inter Senatorium ordinem, & Equestrem identidem dissidia efferbuerunt, intrinseca fuere Reipublicae mala, & intestinae contentiones, quae ad externos nihil omnino pertinerent. Iudicia primum penes Senatores erant; lex Sempronia C. Gracchi a Senatoribus ad Equestrem Ordinem transtulit; lex Servilia Q. Caepionis nostri utrumque ordinem ex Obsequentis, & Cassiodorii verbis videtur admisisse: quid hoc ad Veronenses? Alternarunt haec subsecutis etiam annis non una vice, usque dum Sylla Dictator Equitibus reiectis Senatoribus iudicia reddidit, fluctuante tamen semper ex acerrima ea contentione Republica; ita ut Cicero in Verrem agens illum saepe locum urgeat, meminerint iudices, si apud ordinem Senatorium manere iudicia vellent, integros se in ea causa, incorruptosque praestandos, populum enim Romanum veterem iudiciorum vim, gravitatemque requirere, & ex eorum levitate, & infamia Ordinem alium ad res iudicandas iam postulari: paululum sane temporis intercessit, cum ex Praetoris L. Cottae lege non Equites tantùm rursus sed ex plebe quoque aliqui in iudicum decurias recepti sunt. Verumtamen Urbes alias, & praesertim a Roma magno locorum intervallo seiunctas, eae vicissitudines vel nullo modo spectabant, vel

certe

certe non ita, ut illarum auctores publicis, & honorificis monumentis externae gentes prosequerentur. Hanc Inscriptionem aliquanto fusius discussi ob reverentiam erga communem eruditorum consensum, quo se tuebatur.

1

. . . .
. . . ONA . VALLARI . TRIVMP
. . . RICO . THEATRVM . CONDENT
. . . ORIS . CAVSA . TRANS . ATH
PATRONO

2

SALVS
. . ÆTER . R . P . POP . ROM
L . FLACCVS . PRÆF . V

3

I . O . M
L . LIBVRCIO
FELIX . ANN . XX
IIII PATRIA MIR
A . FORTITV . DE
FEN . INTERFE
. ET . CVM . COM
LACCHRI . AD
ROG DVC . T . IV
LLIOLA . MARC
ELLA . V . PI . POS
T III D I OBIIT

4

VEIDIA T L AVGE ET
IVLIA C L VRBANA
...MAG VENERI

5

CERERI . AVG
HEDOMACVS . PVB
II VIR . MAG . OB . HON
LIBA . . R . ET HERCVLI . AVG

6

GENIO
IVCVNDITATIS
MVSIS
FLORAEQ
S

7

DISS
PARENTIB
V S L M
M CENSOR
TENET

8

. . . I N I V . . .
. . . N D V . . .
. . . A V G . . .
. . . R C I V I A . . .
. . . C E L L A E . . .
. . . R I
. . . ERI PATRI
. . . MAE MATRI
. . . MARCELLAE
T F I

9

V D
M T C
H E I A G E
Q . . . . QVE VOLES
MORITVRVS
INEMPTORAMICE
AC PEPERI . . . . A
. . . LOCV . . . .
D . . . . VI CANDA PRIV . . .
MIHI DANTI
CEREA PRATA
NE POST P . . NTEA
NON TETVLI . . . . M
IN FR P LXX
IN AGR P XLV

10

MAEDOMIAE
VISPIIAE MO
DERATE . AVRE
LIVS SILVIVS
CENTVRIO . DEPVTA
TVS . MISERISSIMVS CO . . .

Deo

Chriſtianae

CHriſtianas recitare aggredior numero quidem paucas, ſed quarum aliquae pretii maximi, & ex omni parte ſpectatiſſimas. Puſillum agmen Diodorus ducit. Nullam uſquam inter Chriſtianas videre memini, quae primaevam, & magis antiquam indicet, ac teſtetur aetatem; cum ob ſtylobatis formam, & probe effictas, recteque diſpoſitas literas, tum ob dicantis nomina, puramque Latinitatem: adde ſolennia ſigla ad calcem, Gentilium uſus adhuc redolentia. Chriſtianam eſſe declarat primo *Dei Aeterni* veneratio, quo titulo nullum umquam ex fictitiis Diis praeciſe agnitum, ac deſignatum ſcimus. At veram amplexi fidem *Dei Aeter-* Gen. xxi.33. *ni* nomen ab invocante Abraham iam in Geneſis libro diſcebant, *Dominus in aeternum perma-* Ps. ix. 8. *net*, canebant in Pſalmis, & in Apoſtoli epiſto- Rom. xvi.26. lis *Aeterni Dei praeceptum* audiebant. Innominato *Deo Magno Aeterno* Chriſtiani tantùm fundebant preces, cuicumque enim ex commentitiis Paganorum numinibus in eorum votis nomen tribuebatur aliquod. Chriſtianam item demonſtrat inſolita, immo in tanta Gentilium votorum copia numquam viſa formula, *quod ſe precibus compotem feciſſet*. At Chriſti fidelium auribus verba, Gen. xxx. 17 *exaudivit Deus preces eius, & aures eius in preces* 1.Petr. III.12. *eorum*, inſonabant frequenter. Favent etiam tria hominis nomina, patris praenomine contra communem uſum haud interpoſito, Chriſtianorum ſcilicet, animadverti pluries, morem fuiſſe, patris praenomen in inſcriptionibus non enunciare. Pleniſſime demum confirmant, & rem in tuto collocant, oleagina corona, quae in uno quadrati marmoris latere, & palma, quae anaglypho opere in altero affabre ſculpta viſuntur. Rei lapidariae deditis notum eſt, inſcriptorum lapidum latera ſymbola ſaepe oſtendere, quae ad numina, quibus ſolvebantur vota, referuntur. Temonem hinc, illinc cornucopiae vidimus in C. Opetrii voto Fortunae ſoluto. Nominibus etiam, vel profeſſionibus aliquando figurae alludunt, ut in *Venatoris* marmore nuper apparuit; ſed in votivis ſaepiſſime hinc patera, hinc ſimpulum conſpiciuntur, quae Diis gentium omnibus aptabantur, ut pote ſacrificiorum primaria inſtrumenta. Nihil huiuſcemodi in lapidis noſtri lateribus, ſed contra duo in eis ſpectantur Chriſtianorum praeclara ſymbola, palmae ramus, & oleae corona. Frequentiſſime occurrunt haec in Chriſtianorum mooumentis, & cuiuſcumque generis lipſaois, ſciebant eoim, etiam in Salomonis Templi parietibus *Cherubim,* 3. Reg. vi. 29. *& palmas* artifices ſculpſiſſe, & *Iuſtus ut palma* Pſal. xci.13. *florebit*, canebant, & *palmae in manibus eorum*, Apoc. vii. 9. legebant. Corona quoque baptiſmatis velut indicium erat quoddam ob inviſibiles hoſtes devictos. Fabrettus *coronam & palmas Chriſtianita-* p. 565. *tis ſigna* ouncupavit: eo magis ſi oleagina, oleam enim portans regreſſa fuerat columba bonis, & Deum colentibus pacem afferens. Idem Fabrettus *T. Flavii Senilis* epigraphen inter Chri- p. 568. ſtianas retulit non alia ex cauſa niſi ob ancoram inſculptam: adde tamen in ea quoque praenomen patris reticeri.

Non obſtitit haec perſpicuitas omnis, quo minus cl. Novi Theſauri collector Chriſtianis accenſere hanc inſcriptionem renueret. Argumentum a ſymbolis deductum oppugnavit unice, eo quod, inquit, *palma & corona viſuntur* p. 106. 6. *etiam in Ethnicorum monumentis*. At ſi maiora

ſtudia

ſtudia, quibus perpetuo vir doctus incubuit, otium illi permiſiſſent, literatos ipſos lapides perquirendi, conſulendi, ſcrutandi, perſpexiſſet optime, quantum haec laboret aſſertio: nullum enim in tota quanta undique eſt gentilium ſtylobatum caterva reperiſſet palma, & corona hoc modo ornatum. Perſpexiſſet, quam diſtent a lapidaria veritate palmae illae, & coronae, quae in collectione ſua pluries repraeſentantur, & ex quibus argumentum arripit ſententiam iterandi ſuam. Probe etiam intellexiſſet, non eamdem ſignificationis vim habere informia ſigna tabularum fronti inciſa: & anaglypticae in latere utroque ſculpturae, cuiuſmodi ſunt, quae marmor noſtrum decorant, quamvis diverſe in Theſauro ſuo figurentur. At cur quaeſo eruditus vir pro Chriſtianis interdum acceptat, quae Chriſtianitatis nullum aliud indicium habent quam piſcem, aut ancoram, & noſtram a Chriſtianis ablegat, quae praeter duo Chriſtiana ſymbola Deum aeternum precibus imploratum aſſerit? Quod poſtrema ſi- 1820.7. gla ſpectat, ſancta evadebant, cum vero Deo 1850.10. ſacrabantur. Primis Chriſtianorum temporibus quaedam incaute adhibita in inſcriptionibus occurrunt. Notum eſt, *D. M.* Chriſtianas aliquas mortuarias praefari, quas immerito gentilibus accenſeas. Fabrettus hac noſtra fretus *Deo Magno* p. 564. interpretabatur; ſed noſtra funebris non eſt, & non *D. M.* ſed *Deo Magno* praeſefert. Dicendum potius, ſculptores eas literas, tamquam commune ſepulcralium initium quoddam inconſiderate aliquando praemiſiſſe.

IN HOC SANCTO ET RELIGIOSO LOCO . POSITA . EST LICINIA .
HONESTA FEMINA . OMNI LAVDE BAEATA . ET DEO CRISTO
DEVOTA THEODOTO . DIACONI . IVNCTA . PVDICA . QVAE .
VIXIT SECVM ANN . PM . XXVII . ET IN VIDVITATE . ANN . PM . XXV .
DENIQVE . COMPLETO . ANN . LXVII . M . X . D III . DEP . XVII . K . NOV
A MATRI . BENE . MERENTI . IN PACE . Ω

Fauſtam, felicemque obtigiſſe huic Muſeo ſortem putavi, cum marmoream hanc tabulam in eo dicare mihi licuit; nulla enim ex priſcis inſcriptionibus, neque conſimile monumentum Rom. ix. 5. aliud ad hanc diem agnitum, Chriſti, *qui eſt ſuper omnia Deus*, divinitatem tam diſerte canit, veterumque Chriſtianorum teſtatur fidem. *Car-* Pl. l. 10. ep. 97. *men Chriſto quaſi Deo* ſolitos fuiſſe ante lucem dicere, teſtis minime ſuſpectus iunior Plinius tradit; hoc eſt, *ſicut Deo*. Quae verba Tertullianus repetit, quamvis in editis non appareat, quia *Chriſto & Deo* ſcribunt, ubi *Chriſto ut Deo* ſcribi debet. Apologet. c. 2. *coetus antelucanos ad canendum Chriſto ut Deo*. Initia verſuum abrupta in promptu fuit reſarcire.

Liciniae coniux Theodotus, Theodoti pater Diaconus videtur fuiſſe. Caeſaris ſervum alia in- Nov. Theſ. 1060.6. ſcriptio memorat, cui *Diaconus* nomen erat. *Diacono* ſi ſcalptum eſſet, cum illa ſociari poſſet epigraphe, ubi habetur *Iul. Auguſtinus Subdiac. Coniugi dulciſſimae, cum qua vixit an. VIII.* ita in marmo- 1049.8. re, non *convixit*, ut in Grutero. Vix unum aut alterum iſtiuſmodi exempla in tanta monumentorum affluentia occurrunt, quia ut pervulgatum eſt, valde ab antiquo, & mira ſollicitudine in Clericorum coelibatum ferri Eccleſia coepit.

✠ DACIANA . DIACONISSA
QVE . V . AN . XXXXV . M . III
ET . FVIT . F . PALMATI . COS
ET . SOROR . VICTORINI . PRESBRI
ET . MVLTA . PROPHETAVIT
CVM FLACCA . ALVMNA
V . A . XV . DEP . IN . PACE . III . ID . AVG

Martyrologium Romanum in Actis S. Calliſti Papae, & Martyris: *decollatus eſt etiam Palmatus Conſul cum uxore & filiis.* Huius nominis Conſulem, praeter Acta haec memoraverat nemo: indubitatum praeclariſſima haec inſcriptio illi teſtimonium reddit. Scite Baronius: *non puto ordinarium ſed ex ſuffectis.* Quaerendum reſtat, *quibus Conſulibus geſſerit Conſulatum*, ut de ſuffectis eleganter Auſonius in Gratiarum actione. Quocumque floruerit tempore, ſancta profecto familia, eiuſque monumenta non ſine veneratione excipienda, ac ſervanda. Ad illa duo verba, *Diaconiſſa*, & *prophetavit* illuſtranda, tot auctoritates, totque animadverſiones congeſſi, ut proferri non poſſint, quin multa folia impleantur. Ad inſcriptionum ergo praeſtantiam ea omnia amandare praeſtat.

VICTO-

1

VICTORI FILIO
INCONPARABILI
QVI VIXIT ANN
XXIII D VII ALONA
CONIVGI PIISSIM
. . . . . .

2

EGO DECIMILLA COIVX TIBI . . . . .
QVI VIXIT TECVM PER ANOS . . . .
NATOS QVOQVE DVLCES P . . . . . .
QVE VNVNC REQVIESCES IN . . . . .
HIRENEM DOMVM D. P. X. KAL . . :

Decimilla, quae pacis domum memorat, & Neophytus qui conſequitur, ab Urbe Roma huc acceſſere. Cum in regionibus ceteris Chriſtiana priſca epitaphia raro reperire contingat, Romae vero, & in agro Romano mira frequentia emerſerint ſemper, & adhuc emergant, dilucide apparet, quam altas in eo ſolo confeſtim egerit Chriſtiana religio radices, & quam exiguus in partibus aliis diutius conſtiterit fidelium grex. Decimillae nomen illud Undecimillae Virginis comprobat.

3

Q VIMINATI NEOFITO BENE ME
RENTI IN PACE QVI VIXIT ANN P M V
DEPOSITVS VIII KAL DEC AVSONIO
ET OLYBRIO COSS

Anno ſcilicet CCCLXXIX. *Quinti Viminatii* legas velim potius quam Quinto Viminati. *Viminatii Neophyto* plebeia locutione. Viminatia gens antea incognita. Neophytus ſenſu Chriſtiano vox eſt ab Apoſtolo conſecrata. Tim. III. 6.

4

HIC REQVIESCIT
IN PACE PLACIDIA
INLVSTRIS PVELLA
INSTRVCTA LITE
sic RIS QVI VIXIT ANN
OCTO ET MENS XI
ET SEPVLTA EST
SVB D V ID OCTV
BR ITER P C LAMPA
DI ET OR . . . .

Anno Chriſti DXXX Lampadius, & Oreſtes Conſules proceſſere. Subſequentem formula *poſt Conſulatum* eorumdem ſignavit, quae in egregia ad D. Petri in arce S. Valentis inſcriptione viſitur. Vulgavi Ver. Illuſtr. p. 366. eiuſdem numeralem notam repraeſentans, ex Graeca ς derivatam, ac ſenarium numerum ſignificantem: quod Gruterus, aliique plures non aſſequentes, in V commutarunt. Fuere qui pro quinario, & qui pro ternario acciperent. Vide Pagium ad annum CXIII. qui tamen varia prorſus eam ſpecie effingit. In mentem modo venit, perilluſtrem olim amicum Philippum Turrium Epiſcopum Adrienſem, cum autumni tempore Veronam apud me, quae ſua humanitas erat, divertiſſet, quaeſtionem illatam de quorumdam Epiſcoporum conſecratione, ac Valentis noſtri praecipue, alio die quam Dominico facta, huius emendationis ſubſidio, ſtatim diſſolviſſe, ſententiamque optime tutatum eſſe ſuam: his enim numeris ſubſtitutis, & retrogrado inſtituto computo, in diem Novembris ſextam, quae anno DXXII Dominicalis erat, Valentis conſecrationem incidere, repertum eſt. Inluſtris puella, quae aetate tenerrima inſtructa iam erat literis *ſepulta eſt iterum poſt Conſulatum Lampadii & Oreſtis*, hoc eſt anno DXXXII, ab iis Conſulibus ſecundo. Apud Marcellinum Comitem: *indictione X item* (lege *iterum*) *P. C. Lampadii, & Oreſtis*.

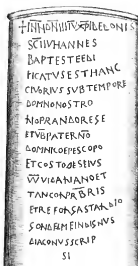
5

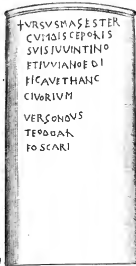
B N M

HIC REQVIISCET IN
PACE S̄C̄Ē M̄ PREBITER
VRBANVS QVI VIXET
IN HOC SECVLVM AN
NVS P̄L̄M̄N̄ XXX ET FVAE
P̄R̄S̄B̄ ANVS IIII ET M̄
VIII DEPOSITVS S̄D̄ VI
NONAS O̅C̅T̅O̅B̅ P̄C̄ IT
AQVE IT LAMPADIO
ET ORESTO V̄V̄C̄C̄
ĪN̄D̄ XI

Nova formula heic habetur, quae Urbanum presbyterum depoſitum docet ſub die VI nonarum Octobrium *poſt Conſulatum iterum atque iterum Lampadii, & Oreſtis*: hoc eſt anno DXXXIII, ut addita indictio undecima extra dubitationem ponit. Faſtorum auctores hoc anno Iuſtinianum ſine collega Conſulem exhibent; ſed marmor noſtrum perſpicue docet, in Italia ſubſignata aliter fuiſſe monumenta.

IN

In nomine Domini nostri Iesu Christi de donis Sancti Iuhannes Bapteste edificatus est hanc Civorius, sub tempore Domno nostro Lioprando Rege, & venerabili Paterno domnico Epescopo, & Costodes eius venerabilibus Vidaliano, & Tancol presbyteris, & Refol Gastaldio. Gondelme indignus Diaconus scripsi.

Ursus Magester cum discepolis suis Iuvintino, & Iuviano edificavet hanc Civorium. Vergondus, Theodoal, Foscari.

PLebeia & rustica Latinitate praeclarissima habemus Langobardorum temporum monumenta, quae eum nec edita, nec ob insolitam praesertim L literae figuram satis intellecta fuissent, Veronae Illustratae libro XI publici iuris fecimus. Videsis amice Lector, quae ibi commentati sumus. Ciborium modo tabernaculum appellamus: columellis quatuor imponi solebat. S. Gregorius Ciborium in S. Petri fecisse traditur *cum quatuor columnis suis argenteis.* Ex marmoreis quatuor, quae in S. Georgii Pulicellae vallis ecclesia Ciborium sustinuerant, duas heic aspicimus. Formula *de Donis* quid significet, satis exposui etiam in Obs. Lit. tom. 2. p. 282. Hallucinati sunt qui putaverunt, res ipsas, quae de donis constructae dicuntur, allata olim, & oblata donaria esse. Ciborium nostrum nemo certe attulerat, sed de fidelium oblationibus, & Ecclesiae donis Custodes, & Gastaldius aedificari curaverant. Neque intelligendum est, de donis Dei, hoc est de rebus a summo Deo hominibus elargitis: quod ex iis elucet, in quibus de donis Dei, & Divi alicuius id provenisse dicitur; & clarius in hac nostra, ubi habetur solum *de donis S. Io. Baptistae*. Sensus omnino diversus est verborum e Missae canone acceptorum, & in Graecorum liturgiis adhibitorum adhuc: *τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέρομεν*· quorum originem in Paralipomenis deprehendere mihi
videor: *cuncta enim, quae in Caelo sunt, & in* 1. Par. xxix.
terra, tua sunt: & exinde *quae de manu tua ac-* 11. & 14.
cepimus, dedimus tibi. Solemnium horum verborum occasione non inopportunum erit eximiam inscriptionem addere, quam in Historia

Diplomatum p. 319. ex inspectione, atque ut vere habetur, vulgavi.

IN MODICIA QVAM IPSA FVND
DE DONIS D̄I OFFERIT THEODELENDA
REG PROPE PAL SVVM IN BASELICA
GLORIOSISSEMA SCO IOHANNI BAPT

Praefixa est maioribus, & non inelegantibus literis libri maiori forma, verisimiliter Evangeliarii, cuius paginae non supersunt, integumento gemmis atque auro exornato. In Modoetiae thesauro servatur, ubi P. Mabillonius in maioris codicis operculo ex auro, pariter *cum Cruce ex utraque parte*, subsequentem vidisse retulit in Itinere Italico p. 211. *Ex donis Dei dedit Theodelenda Reg. in Baseleca quam fundavit in Modoecia iuxta Palatium suum.*

Custodum Ecclesiarum munus describit Isidorus Hispalensis in Monachorum Regula. cap.19. Ecclesiae huius Gastaldius quoque memoratur, qui alio nomine Vicedominus, vel Oeconomus dicebatur. Inscriptionis etiam auctor nomen addidit suum, quamvis linguam loquatur fere rusticam, postremas nominum syllabas, casuumque terminationes negligentem. Animadvertas praecipue velim, artifices nequaquam genere Langobardos fuisse, sed Italos, ut ostendunt nomina Ursus, Iuventinus, Iovianus. Artes quaelibet ab Italis omni aevo exercitae sunt, cum exterae nationes neque literas ullas, neque artes in Italiam attulerint, sed earum rudes, atque ignari advenerint: iis non admoverunt manus, nisi postquam longo contubernio, sanguinisque commixtione ipsi quoque Itali evaserant. Tria nomina sub finem aliquid aliud sequi debuisse demonstrant, quod scalpris haesit, & interceptum 1862.3. fuit. Cl. Novi Thesauri collector *Scavinos* heic videre opinatus est, quod ante Francorum adventum mirificum profecto esset.

AN.X.DCCCCXX
IMPERĀTE BERĒGA
RIO AVG.N̄.VERON̄
HANC.TVRRE IN
AG...S̄ CONSTR

Aevi etiam medii, ac sequiorum temporum aliquas colligere inscriptiones studui, ut aetatum omnium mores, variaeque sculptarum literarum formae constarent. Seculi tantùm septimi saxeum, vel æreum frustra variis in regionibus monumentum perquisivi. Barbarae illius aetatis neque in membranis documentum memini mihì occurrere, quod archetypum esset, quamvis Archiva haud quidem pauca olim perlustrarim. E papyro Aegyptiaca tria quidem eius seculi desumere mihi licuit, sed tria tantummodo, cum eius generis chartas anteriori sexto conscriptas usque ad decem habuerim prae manibus, ut ex omnium editione constat, quam Historiae Diplomatum adnexui. Anno circiter DCCXX columellas nuper visas insculptas esse, Regis, & Episcopi docent nomina. Anni DCCCXLVI in Ecclesia nostra Cathedrali inscriptio refulget amplissima, quam Cassiodorii Complexionibus aliquando praemisi. Seculi decimi e Calderio hanc, Berengarii unicam, retuli. *Imperante Berengario Augusto nostro Veronenses hanc turrem in agro Sancto construxerunt.* Veterem vides *Augusti nostri* formulam adhuc perdurantem: perdurantem quoque Reipublicae imaginem quamdam in Civitatibus, nam Veronenses in Calderii castro turrim dicuntur construxisse. Annus *Christi* praemittitur.

✠ HVBERTVS FVERAM SED NVNC SVM VILE CADAVER
EGREDIENS ANIMA FECIT HOC ESSE NICHIL
RVRSVS IN EXIGVAM TRANSMVTOR CARNE FAVILLA
ADQVE CINIS FACTVS RVRSVS IN ORA FERAR
CVM FVERO QVOD ERAM DOMINI VIRTVTE VOCATVS
INDICIO REPETAM GAVDIA SVMMA DATO
POST HINC NVLLA MEIS DABITVR CORRVPCIO MEMBRIS
LEX IN ME QVONIAM MORT(VA MOR)TIS ERIT
HVC QVISQVIS VENIENS LO(CVLVM) CALCAVERIS ISTVM
COMPACIENDO PRECOR (DIC MISER)ERE DEVS
EXIBVI VIVENS HOC ME(TRVM AD) VOTA SEPVLTIS
TV MODO QVI VIVIS NV(NC MIHI REDD)E VICEM
IDEM SEX DENOS MVNDO PERMISERAT ANNOS
HOBIIT DE HOC SC̄LO M MĀR ANNO DCCCCLXXVIIII. INDIC VII

Vides decimo etiam seculo, qui Musis utcumque sacra facerent, non defuisse. Quae uncis inclusa sunt, substituere opus fuit, deficiente marmore. Q litera ita semper effingitur ⵕ.

AN.D.

1

AN . D . M . LX . IND . XIII . C
SECR . E H ÆCCLA . XVI K
SEP . AD HON . S . ✠ ET . S . MICHAEL
ET SCOR MAR . CASTORII
ET VICTORIS . ET . SCOR . CF
MARTINI . ZENONIS
ET . REMIGII . A . T . V . EPO

Anno Domini MLX indictione decima tertia consecrata est haec Ecclesia XVI Kalendarum Septembrium ad honorem sanctae Crucis, & sancti Michaelis, & sanctorum Martyrum Castorii, & Victoris, & sanctorum Confessorum Martini, Zenonis, & Remigii a Teopaldo Veronae Episcopo.

Hunc non recenset Ughellius, sed in legitimis etiam membranis, & ita scriptum reperi, D. Zeno Confessoribus accensetur.

2

ANI DOMINI MILESIMO
CENTESIMO QVADRA
GESIMO TERCIO INDICIO
NE SESTA TEMPORE TEBALDI EPISCOPI
PROPE FESTIVITATEM SANCTI MAR
TINI SACERDOS AMBROSIVS
FVIT AVTOR IVIVS OPERIS BORGO
ET MALFATO QVI TVNC ABITABANT
IN VERONENSI CASTRO EXISTENTIBVS
MAGISTRIS

Insuetum quarumdam literarum aspectum utilius animadvertet, qui lapides ipsos usurpabit oculis.

3

✠ ANNI DNI . M . CLX
CONBVSTA E
PORTA SCI ZE
NONIS . XV MO ... E MADII

4

SERGIVS ET BACHVS REQVIESCIT IN HAC COQVE SANCTVS
ANNIS MILLENIS CENTENIS SEPTVAGENIS
HIS DOMINI CVNCTIS NOVENIS DENIQVE IVNCTIS
HANC ABBAS SACRA FECIT BONIFACIVS ARCAM

Arcula haec retecta ab annis plurimis, & derelicta, ut e Nogaria in Civitatem transportaretur, curavi, atque in Museo servaretur. Eorum Martyrum corpora numquam in ea fuisse inclusa, ut bonus ille Abbas putavit, multa sunt quae evincant: illos Procopius memorat de Aedificiis lib. 1. Marmor spectandum summopere ob sculpturas, quibus circumquaque ornatur, minime quidem meliorum peritia temporum, ea tamen, quam in illius aevi toreumatis, aut picturis forte nequaquam alibi invenias. Eas Deo favente in alia collectione ad Veronensem eruditionem pertinente exhibebo, simul cum Baptisterio egregio, & Zenonianae Basilicae fronte, unaque cum omnibus cuiuscumque generis urbis nostrae aut agri inscriptionibus ab anno millesimo ad millesimum quadringentesimum.

5

✠ ANNO DNI . M . C . LXX . II . INDIC . V .
DIE VENERIS QVE FVIT . VII ITN .
IVLIO COBVSTA E CIVITAS
VERONENSIS .

1

✠ *IANVA PARVA VETVS IAM PRIDEM DIGNA NOVARI*
EXCLVSO SCELERE PAR DATVR HORA PARI
IVRIS AMATORES QVIBVS ALEA MENSAQVE VILET
ACCIPIT ELATIS IANVA SACRA SILET
HOSPES CONDIGNO CVLTV SI NON CELEBRETVR
ABBATI VENIA NI SCIAT ISTA DETVR
SIT PROCVL A FORIBVS TEMERATOR FERCVLA CENET
QVAE MERVIT VASTVS CERBERVS ANTRA TENET
MILLE DVOCENTIS BIS SEX ANNIS GENITORE
NATO NOSCATIS ISTA PATRATA FORE
VENTA STATVENTE PROBO CLAROQ. RIPRANDO
QVEM TVNC ABBATEM CONSTITVERE CHORVS
PROTEGAT A SPIRITV NEQVAM PIA DEXTRA ZENONIS
ET REPLEAT CVNCTIS HEC SVA CLAVSTRA BONIS

2

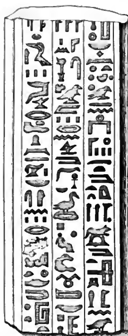
MERAVELAR TE PO LETOR CHE MIRI LA GRAN MAGNIFICENCIA EL NOBEL QVARO
QV AL MONDO NON A PARO NEAN SEGNOR CVM QVEL CHE FE MEVZIRI
O VERONESE POPOL DA LVY SPIRI TENVTO EN PACE LA QVAL EBE RARO
ITALIAN NEL KARO TE SATVRO LA GRATIA DEL GRAN SIRI
CAN SIGNOR FO QVEL CHE ME FECI INIRI MILLE TRECENTO SETANTA TRI E FARO
PO ZONSE EL SOL VN PARO DE ANI CHEL BON SIGNOR ME FE FINIRI

Audivi qui dicerent, vulgari lingua nulla tam magnificam inſcriptionem ulla in regione ſpectari. Marmor eſt ingens ad ſeptenum pedum latitudinem, carmina duodecim continens magnis literis inciſa, eius formae, qua decimoquarto ſeculo inſculpti fuere lapides, & Gothicae nomine communiter intelligitur. Verſus quilibet duo comprehendit carmina, ut memini Iſaacii Graecam a Deſiderio Spreto, & ab aliis vulgatam Ravennae inſpicere. Canis Signorii Scaligeri praedicantur laudes. In turris fronte, ad pontis medium erectae a Navibus dicti, & Signorii iuſſu anno MCCCLXXV abſoluti, inſcriptio fuit collocata, ſed temporum ac rerum viciſſitudine ab alienis muris exinde obtecta, & occultata, ita ut nec eius notitia ſupereſſet. Veronenſis dialectus primum heic locum tenet. *Finiri* tamen terminatio eſt non nobis propria, ſed a Siculis in rhythmi gratiam mutuata: ita Poetarum pater variis, prout expediebat, dialectis uſus eſt. In hanc atque alias ante annum MCCCC Italice loquentes commentarium olim adornavi, in quo de dialectis noſtris, earumque origine multa, ſed quae huic operi nequaquam competunt. In baſilica Zenoniana prope S. Paſtoris imaginem, imo partim ſupra ipſam ſatis eleganter in muro depictam, acuminato ferro haec fuerunt verba, atque hac notae inſcriptae.

1239 *Ladeſe piena de ladeſe meno*
vo 3 *ponti preda novo nave adi*
3 *ot.*

literis minuſculis, ſed quibuſdam antiquam formam ſervantibus, ut N M A ſine tranſverſa linea, & E. De hac epigraphe vide precor Ver. Illuſtr. P. III. p. 147.

Quid

QUid hae ſibi velint Aegyptiae notae baſalti inci-
ſae explicaturum me ſunt qui putent ; at ego
nihil magis eas intelligere fateor, quam ipſi intelligant.
Praeclara ingenia in obeliſcis, inſcriptis mummiis ut
vocant, ceteriſque marmoreis, aut fictilibus Aegyptio-
rum lipſanis interpretandis operam poſuere; quorum
ego ſtudium laudo, ſed illa nec veteres intellexiſſe val-
de ſuſpicor. Germanico Thebarum veſtigia inviſenti
ſacerdos e ſenioribus referebat, contineri in iis moli-
bus, Thebis *habitaſſe quondam ſeptingenta millia aetate* Tac.
militari, atque eo cum exercitu regem Rhamſen Libya, Ae- Ann. l. 2.
thiopia, Mediſque, & Perſis, & Bactriana, ac Scythia po-
titum, quin & Syria, Armenia, Cappadocia, Bithynia;
aliaque inſuper hiſtorica multa. Iis Taciti verbis Stra-
bo, obeliſcorum inſcriptiones ἀναγραφὰς memorans, vide- lib. 17.
tur concinere. Verum Philo in vita Moyſis non hiſto-
riam ſed contineri in obeliſcis tradidit τὴν διὰ συμβόλων p. 412.
φιλοσοφίαν· Cum Philone facit Plinius: *Inſcripti ambo re-* l. 36. c.
rum naturae interpretationem, & Aegyptiorum opera philoſo- 8. & 9.
phiae continent. Circi obeliſcum maximum Hermapio qui-
dam in Graecum convertit, ac ſi verbum e verbo red-
deret. Nec facta hiſtorica, nec philoſophica arcana
in eius interpretatione ab Ammiano allata intuemur,
ſed Solis, & Rhameſſis regis male compacta praeconia.
Plinius eas trabes a Regibus ob religionem factas, nem-
pe ut *Solis numini* ſacrarentur, innuit: *radiorum eius*
argumentum in effigie eſt. Ammianus: *utque radium imi-* l. 17. c. 4.
tetur graciloſcens. Servius *ſignis* illis, ideſt *notis* opinari ad Aen.
videtur, *futura praedicta* fuiſſe. Magicas ab illis artes 3. v. 444.
doceri, non defuere qui aſſererent. Lucanus: *volucreſ-* Phar.
que feraſque, Sculptaque ſervabant magicas animalia lin- lib. 3.
guas. Caſſiodorius autem ſcrutator aevo ſuo eruditionis
omnis affirmat, in obeliſcis *Sacra priſcorum Chaldaicis* Var. l. 3. 410.
ſignis quaſi literis indicari. Ad ſacram eas figuras perti-
nere doctrinam Apuleius quoque antea putaverat, ſacer-
dotem narrans *de opertis adyti* protuliſſe libros *literis*
ignorabilibus praenotatos, & *figuris animalium, tortuoſiſque* lib. ult.
apicibus a curioſitate profanorum munitos. Item de obe-
liſcorum *ſcriptura* Tertullianus: *de Aegypto ſuperſtitio* de Spect.
eſt. Ex his omnibus ſatis collucere arbitror, huiuſmo- c. 8.
di notarum ſignificationem omnino ignoratam anti-
quitus fuiſſe, illarumque interpretes vel deceptos, vel
quod longe credibilius eſt, ut deciperent operam de-
diſſe. Ἱερὰ γράμματα, ab Herodoto, Diodoro, Manetho-
ne apud Ioſephum, Strabone, Heliodoro, Laertio in
Democrito, aliiſque laudata, characteres de quibus a-
gimus nequaquam fuiſſe, aliquando oſtendam. Liceatne
ſuſpicari, pro literis, cuiuſcumque velimus generis,
numquam habitos, aut adhibitos eſſe? Ad quidpiam
ſignificandum trahebantur forte, ſed tamquam ſymbo-
la: id vero quam obſcure, quam difficile, quam incer-
te! Hori Apollinis hieroglyphica accipitrem docent ſi-
gnificare *Deum, aut altitudinem, aut humilitatem ταπείνωσιν,*
aut ſanguinem, aut victoriam: Diodorus indicare docue-
rat celeritatem. Idem Horus Apollo per vulturem de-
monſtrari dicit *matrem, viſum, terminum, praecognitio-* lib. 3.
nem, annum, caelum, miſericordem, Minervam, Iunonem,
drachmas duas: Ammianus *pandere* dixerat *Naturae vo-* lib. 17.
cabulum. Singularis in fragmentis hiſce noſtris eſt parti- c. 4.
tio, quam vides, in columnas, ac ſi Aegyptiorum proceſ-
ſerit ſcriptura, ut Sinenſium illa etiamnum procedit.

1

מצבת
של שתי
אחיות
שתים מתם הלכו
לעולמם תרש
אלול שמו׳ הגרולת
מרת רוסה נפטרה
והצעירה מרת
וינטורה......
תהי נפשם.....
בצרור.....

Cippus duarum sororum, quae ambae iverunt ad earum seculum mense Elul. Nomen maioris domina Rosa profecta, minoris domina Ventura .... Sit anima earum colligata quasi in fasciculo viventium.

מצבת in Vulgata redditur Titulus: *erexitque Iacob titulum super sepulcrum eius.* Gen. xxxv. 12. עולם Diodorus lib. 1. Aegyptios quoque eorum sepulcra ἀϊδίους οἴκους appellasse tradit: *aeternas domos*. Deficit ad finem confractae petrae verbum צרורה *colligata*, & verbum ultimum, sed facile fuit supplere ex 1 Reg. xxv. 29. unde in funereos Hebraeorum cippos saepe transferuntur. In dictione שמו annus designatur: indicant accentus superpositi: nempe 346. adde numerum magnum, quem semper omittunt, habetur 5346. Christi 1586. In Lonati castro haec latitabat inscriptio, ubi olim habitarunt Iudaei.

2

אנה אברח · מכן פרח ·
כל טוב אורת · אם רומאנין ·
בשמה יפה · מלא שפה ·
רוב הלולה · מאומנין
משוש שובת · יום טית טבת
בשנת שלם · אבל קוננין ·
אשת משה · חיל נושא ·
אביר רועים · גן אל קנין
אברם נשא · ואת המשא ·
יודה שרי · הצור עונין

Quo fugiam? a nobis recessit
Bonum omne, civis mater Romanini.
Nomen eius Iaphà. [Pulchra] Repletum os
Multis laudibus manuum suarum.
Laetitia defecit die nono Tebeth
Anni 370. Maerorem comparant
Uxor Moysis fortis, quem tulerunt
Validum pastores in Hortum domini.
Abram hoc tulit onus,
Laudo Omnipotentem, Hazur respondentes.

Epigramma similiter desinentibus verbis, & ad versuum finem, & ad medium constans. Eius auctor ad Moysis nomen poetico forte furore correptus, quid exinde dicat, non percipitur. Dictionem etiam קנין ut versum claudat importune repetit. Versu postremo precem respicit incipientem הצור *Fortitudo*, quam Iudaei vita functos terrae tradentes canunt. Propriis nominibus apices imponuntur, & literis quoque priora carmina inchoantibus, ut *Abraham* denotetur. Verbo שלם *perfectum* magno addito numero denotatur 5370.

3

איכה תמוז צר אף רמזו לי ליללה
נלקח כתרי אמי משוואב מרת שילת
על כל בנות קנתה כבור שם ותהלה
תוך גן ערן נעים חלקה טוב גורלה
כוכבות נא יאיר גואל חשכת לילה

Quomodo Tammuz inimicus etiam designatus mihi ad eiulatum?
Ablata est corona mea, mater mea, e Suavio domina Scella,
Super omnes filias adepta est honorem, famam, & laudem.
In horto Heden iucunda est portio sua, bona sua pars,
Propter iustitiam suam nunc illuminabit Redemptor obscuritatem noctis.

In Veronensi Suavli pago domicilium aliquando habuere Iudaei. Expectationem miseri, ac spem manifestant suam, quam caufis quas afferunt eorum Poetae dupliciter ridiculam reddere solent. Carminum numeri, itemque rhythmi amore magis recepto abscedunt. Mensi Tammuz plura imputant infortunia. Indicant accentiunculae, in voce איכה mensis vigesimam quintam latere, & in צר אף numeros 90. 200. 1. 80, quos si colligas, annum habes 371.

I

2

3

4

PRiorem pluries editam cum eiusdem etiam versione opinaberis, si pro eadem accipis, ac a Fazello, Valguarnera, Gualtherio, Kircherio, Relando, Carusio allata, ut communiter putatur. Sed omnino diversam esse, a doctissimo Praesule Iosepho Assemanio, Bibliothecae Vaticanae Praefecto, disces, cuius interpretationem sub voluminis finem habebis, quoniam ob incommodam valetudinem citius mittere non potuit. Cum tabulae non communibus sed antiquis literis insculptae sint, punctis etiam non modo vocalibus, sed etiam diacriticis exulantibus, facillimum fuit decipi: eoque magis, quod Arabica monumenta iisdem verbis *Bescem Allà* ut plurimum incipiant.

MU-

MUSEI VERONENSIS
APPENDIX

On fine causa adiicio, nec fine fructu Appendicem hanc Lector percurret, ineditis ut plurimum hactenus, & in urbe nostra, vel in agro non ita pridem erutis inscriptionibus constantem, sed quas in Museo deducare non licuit. Aeneas tabulas e Museo Moscardiorum Comitum non praemit-
pag. 38. tam, quia in Diplomatum historia iam edidi, archetypis ipsis praelo primum subiectis. In aliis etiam libris prostant, praecipue apud Thomasinium de Tesseris. Consules inter suffectos numerandi alibi non apparent, sed tempus praeter propter non in obscuro est; nam eiusdem Silii Aviolae duas alteras novimus Consulibus anni
Grut. 470. 1 ab V. C. DCCLXIII exaratas. Illae quidem Ursino, & Grutero testibus Romae servabantur; at illas, & has nostras quoque Octavius Rubeus Zenani (territorii Brixiani pagus est) olim inventas narrat: unde hoc acceperit, non innuit; sed mirum sibi cogitatum fingit, nec defuit qui obsecundaret: Silium Aviolam Brixiannm civem fuisse, atque eiusdem familiae ac alios quosdam eodem cognomento usos, quamvis gentilitia nomina omnino diversa sint: Africae insuper civitates ipsum patronum cooptasse, ut ferrum ex Brixianis fodinis obtinerent. At omnino constat, municipia non in municipiis aliis sed Romae patronos sibi quaesivisse, & primores quidem ac summae auctoritatis homines. Vide apud Gellium, quo in loco tenendi clientes es-
lib. 5. c. 13. sent, *qui sese in fidem, patrociniumque nostrum*, *ante nostrorum* (ita scribendum reor) *dederint*. Adi si placet Diplomatum Historiam nostram
Civ. I. 2. pag. 39. Docet Appianus, *Civitates omnes propugnatorem* aliquem Romae *habuisse*. C. Silius, ad quem civitates ex Africa *Legatos* miserant, illarum cives *universos in fidem clientelamque suam suorumque recepit*: id ne mercaturae gratia factum putabimus? Putabimus quoque Africam, quae tot exercitus omni aevo instruxit, ferro caruisse, cum *ferri metalla ubique propemodum*
lib. 34. c. 14. *reperiri*, affirmarit Plinius? Quod si ferro Italico Africani indiguissent, nonne illis obversa, & summopere commoda erat Ilva,

Virg. l. 10. *Insula inexaustis chalybum generosa metallis?*

Divites quidem & magnificiendae Brixianorum hodie montium fodinae, sed innotuisse antiquitus non apparet: a nullo enim ex antiquis memorantur, cum de Ilvae ferrariis Plinius, Solinus, Silius, Rutilius, alii mentionem fecerint. Post Constantinum sex in Italia armorum fabricae habebantur, ut ex Notitia Imperii liquet, quarum nulla in urbe Brixia; cui si ferrariae detectae tunc fuissent, & adhibitae, primaria sine dubio obtigisset. Theodoricus Italiae Rex, qui Veronae ut plurimum commoratus est, Simeoni Comiti *ferrarias venas Dalmatiae* Cass. Var. l. 3. 25.
iussit inquirere. Civitatum in his laminis signatarum ipsismet notitiam debemus, Geographis siquidem ignotae, & immemoratae sunt. Fieri tamen potest, ut Ptolemaei *Themiscua* perperam sit enuntiata, & emendate scribentibus *Themetra* fuerit; atque ut eiusdem *Thige* oppidum, aut in Numidia *Thigiba*, vel Plinii *Timici* revera *Thimiliga* vocaretur. Videsis quae in Diplomatum Historia adnotavimus.

1

I O M
G. SAMVCIN
TERTIVS PRO
SE ET SVIS
V. S. L. M

In Museo Moscardiorum Comitum.

2

V F
THORIA L. F
SEVERA
SIBI ET M. ENNIO
M. F. PRIMO
VIRO SVO
ET BEBIAE L. F. COLLINAE
FILIAE MEAE

Quadrupes subter visitur, supra quem H.

Ibidem.

3

IVNONIBVS
AVG
L. LICINIVS. HYMNVS
VI VIR
V. S. L. M

In viridario Iustorum Comitum: item subsequentes.

1

V . F
STLANIA . L . L
CYTHERIS
SIBI ET
STLANIO
. . . .

a tergo.

L . STLANIO
IIIIII . VIRO . AVGVS
HOMVNCIONI

2

D M
TROPHIMES
L . LVCRETIVS
EPICTETVS
BENEMERENT

3

C . TVLLIVS
GERMVLLVS
C . TVLLIO . HERMETI
VERANIAE VERAE
BENEMERENTIBVS

4

D M
FVRIAE . Q . F
CRISPINAE
VIXIT . AN . V
MENS . VI . DIEB
XXVIII . FVRII
APHRODISIVS
ET . TRYPHOSA
NEPTI
DVLCISSIMAE

5

D M
L . ANSICIO
. . . .

6

L . NOVELLIVS L . F
POPVS . SIBI . ET
CLODIAE . C . F . MAXI
MAE . MATRI ET
. . . . . .

7

D M
IPSITHILLAE
DVLCISSIMAE
C . VALERIVS CATVLLVS
LEPORIBVS SVIS
MOERENS P

Stylobates ad priſcorum lapidum normam pulchre conſtructus, elegantibuſque omnino literis exaratus. Exhibeo quamvis prodierit in Auctario Antiquitatum Veronenſium, ut eruditos moneam, *falſiparentis* Catulli nomini ne fidem habeant. Conficta eſt ex iis, Cat. Carm. 67.

Amabo mea dulcis Hypſithilla,
Meae deliciae, mei lepores, Carm. 32.

at leporem omnem amittit vox huc translata, & *Ipſithilla* his literis ſcripta ſe ipſam non agnoſceret: fuit enim *Hypſiclea* ὑποκοριστικῶς *Hypſithilla*, ut *Bathyllum* dixere a primitivo *Bathycles*. Decepti hac inſcriptione ſunt Malvaſia, eiuſque amicus in *Felſineis*.

8

. . . .
VIATORI TRIBVNIC . .
ACCENSO A PATRON . .
IDEM ALLECTO
IIIIII VIR AVG
VETER . . FABRATERIA
E T
BAIBIAI
PROCVLAE
CONTVBERNALI

Epiſtylium ianuae in culina Palatii veteris S. Zenonis. Viatores Tribunicios ex hoc tantum marmore opinor innoteſcere. *Accenſo*, hoc eſt accito *a Patrono*, Accenſi ſiquidem e libertis ſumebantur. Hunc autem accivit patronus Tribunus factus, ut eidem miniſtrans acciret, nam ex Varrone *Accenſus acciebat, a quo Accenſus quoque dictus*. Viator iſte *Allectus item* fuit, hoc eſt adiectus *Seviris Auguſtalibus Fabrateriae Veteris*. Hoc ut intelligamus unice Plinius praeſtat, qui recenſet in Volſcis Fabraternos Veteres, & Fabraternos Novos.

C . . .

1

C . . . . . .
C F . . . .
Q . VALERIO
C . F . PASTORI
L . VALERIO
C . F . LVCVSTAI
CN . VALERIO
C . F . SECVNDO
CLODIA P . F
PAVLLA
. . . .

Sub arcu medio pontis Novi. Pontium nostrorum pilae antiquorum marmorum frustis magna ex parte constant.

2

Q . CAESIO CROCO

In S. Petri castro ingens petra nihil ultra loquitur.

3

ET HIC ARETHON LIBERTVS

In confessione S. Stephani haec verba remanent in arca maxima.

4

D M
ARRVNTIAE
FELICITATI

Reliqua sub muro latent ad S. Trinitatis.

5

D M
. . . .
. . . . ET CASTISSIMO . . .
. . FORMAVIT VALENTINIANVS
FILIVS PIENTISSIMVS SVA
LACRIMANDA . . . .
. . . . VRSVLA CONIVX
. . . . ET RECOLET
. . . . MECVM VIXIT ANNOS . .
. . VALENTINIANVS ET DECENTIVS
. . . PATRI CARISSIMO

Ibidem transversa, in turri campanaria.

6

IOVI
O M
FLAVIVS
CVM SVIS

Vargatariae.

7

L . CASSIVS
FVLVI . LIB
TROPHIMVS
IVNONIBVS
V . S

Ibidem.

8

L . CVSONIVS
L . F . STVTINVS

Ibidem.

9

MARTI AVG
MARCIANVS
SEVERVS
V . S . L . M

Treniaci.

10

G SEVIVS
G . F
VALERIANVS

In S. Floriani cum vase & secespita.

11

. . . .
L . F . BOB
VERO
COSGONIA C . F
VERA
T . F . I

In S. Ambrosii pago.

12

L . VALERIO . L . F
LVCVSTAE
VALERIAE . VITA
LINI . L
VALERIA . OPTATA
. . . . FECIT

Martianae.

1

V F
L. LANNVS
PRIMI. F. SIBI ET
C. LANNO FRA
ET TERTVLLAE
TORDINAE. VXORI
LANNAE. FIRMAE. F
C. CORNELIO
SVCCESSORI. AMICO

Gadii in Ecclesia. Ne prolixam iterem, quae in Novo Thesauro habetur 1273. 6. sat est monere in ea legendum esse *Matri*, *& Statiae*. Deinde *Statiae Primulae Filiae*. Sub finem *Duguavae*. *Viator vale & tu*.

2

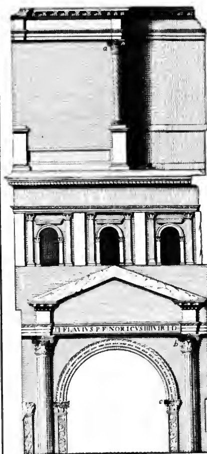
POMPONIAE
ARISTOCLI
A E
ALVMNAE

In vico S. Mariae a Stellis, magno stylobate, in cuius parte aversa Papae Urbani III *Indulgentia* prolixe est sculpta.

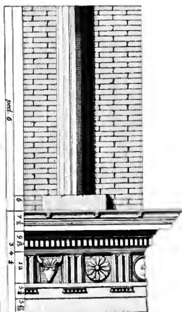
DEcentiani (oppidum est Veronensis Dioecesis) ante Carmelitarum ecclesiam sarcophagus visitur marmoreus, cuius anaglypha, &
pag. 41. titulum vulgavit Rubeus in Brixianis. Inscriptio, quamvis Latina, hac dictione clauditur ΕΥΧΡΩΤΙ, nondum explicata. In Novo The-
1242. 11. sauro perperam emendatur, & *bene amanti* redditur. At consolantis vox est, & imperativi modi, cuiusmodi plures Graece habentur in inscriptionibus, sed ut plurimum non perceptae.
N. Th. 1915. 10. In nuper memorata collectione ΕΥΜΥΡΙ ΟΝΕΣΙΜΕ vertitur *bonam sortem habet*: vertendum erat *Sis felix Onesime*. Εὐμοιρία nomen; verbum autem Lexicis adhuc ignotum est, nec ita scribi debuit. In Gruteriana 769. 4. ΕΥΨΥΧΙ. Ben. Egius interpretatus est *magnanima*: Novus Thesaurus
1323. 1. *generosa*: verum significat, *bono animo sis*. Εὐψύχει κα' με μένει τὸ θανεῖν· *macte animis, me quoque fata manent*: malo, quod commune & necessarium
p. 382. est, ne ingemiscas. Apud Boldettum in Coemeterialibus: Εὐψύχι Cικοῦνδα οὐδὶς ἀθάνατος· redditur, *Eupsiche Secunda bis immortalis*. Repone, *Euge Secunda, immortalis nemo*. Eadem verba in Novo Thesauro 1426. 4. scribuntur perperam, ideoque contra quam debuerat vertuntur. Dertonae in Episcopali Templo maximum vidi, & pulcherrimum e Graeco marmore sarcophagum, in cuius facie Phaethon e curru excussus egregie repraesentatur. Edidit in Itinere Italico P. Mabillonius, cui eruditus Commendator a Puteo exemplum miserat; sed latera ibi non exhibentur, quorum unum duos habet iuvenes, qui pugnaces gallos invicem committunt, valde usitato apud veteres ludo, ut e pluribus a me in alium finem olim collectis Auctorum locis; *Pergami omnibus annis spectaculum gallorum publice, ceu gladiatorum, editum* fuisse, Plinius refert. l. 10. c. 4.
In fronte ab una parte Castor cum ΘΑΡCΕΙ ΕΥΓΕΝΕΙ, ab alia Pollux cum ΟΥΔΕΙC ΑΘΑΝΑΤΟC. ad quae Mabillonius minus feliciter: *haeret aqua*; ἐυγένει *forte pro* εὐγενείᾳ· *immortalem esse neminem audacia, seu nobilitate*. Verus autem sensus: *confide nobilis iuvenis, valens esto, ne doleas, nemo enim immortalitate donatur*. Eiusdem generis est ΕΥΧΡΩΤΙ, antea in memorata Decentiani inscriptione, & ab eadem Grammatica ac ΕΥΜΥΡΙ. Num a κροτέω plaudo? quasi *vale*: valete, & plaudite: ω pro ο, ut ι pro ει.

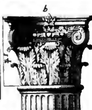
NEque iam editas colligere volui, quamvis existant, neque ineditas, quae in schedis tantum, aut in MSS. libris apparent. Verum insignes veterum aedificiorum reliquias tres, inscriptionibus etiam conspicuas, ob oculos ponere minime cunctabor, quod sincere, atque exacte numquam vulgatae sint. Addidit quisque, aut immutavit, ut ab antiquitatum editoribus communiter fieri solet, ingenio suo: nec quaenam olim aedificia fuerint, nec ad quid constructa, qui ea in lucem protulerunt, intellexere. Vide si placet quae de his fuse dicta sunt Ver. Illustr. P. 3. cap. 2. Plura tamen ad Architecturam praecipue pertinentia aliquando addentur, si ad figuratas pertractandas antiquitates accedere, divina benignitas indulgebit. Hasce interim Seguierii mei erudita manu apprime tamdem, & fidelissime depictas heic conspice.

Portae dimidium

Portae vetustioris quod ibidem est reliquum

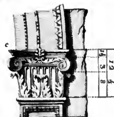

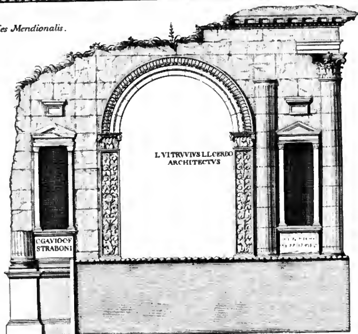
Pedes Veronenses 18.

Fr. Zucchi scul.

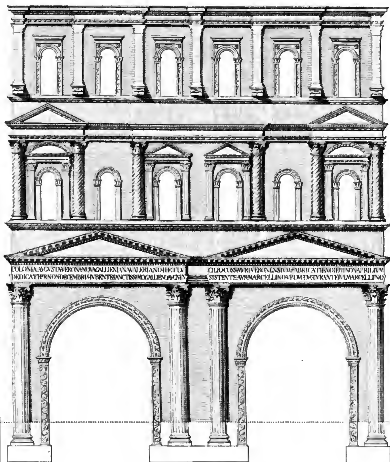

Fr. Zucchi scol.

Antiqua Urbis Porta

6 12 18 24

Pedes Veronenses 24.

Fr. Zucchi scul.

Q. MINICIO
Q. F. POB
MACRO
IIII. VIR. VERON
Q. VERON. ET. BRIX
MINICIA. FORTVNAT
MATER FILIO PIISSIM
L. D. D. D

VEronensium Appendici hanc ut inscriptionem superaddam, amici instando evincunt, utque de iis, quae huius occasione satis Ver. Il. Iustr. P. I. superque Italice pertractavi, Latine quoque, saltem leviter, quidquam delibem. Quemadmodum heic exhibetur, ad amussim exhibuere Gruterus 438. 8. & Rubeus in *Memoriis Brixianis* p. 265. qui lapidem ipsum exscripsit. At non defuere, qui versum secundum alia etiam tribu infarcirent, & FAB. POB. in publicam lucem proferrent. Hinc exoritur prior, quae viam stravit caeteris, quaestio, nempe unamne praeferat inscriptio tribum, an duas. Huius quidem perfacilis decisio est; exstat siquidem, superest, permanet marmor, & in Brixiae platea omnium oculis perpetuo patet, nec detritum est, nec vitii quidquam habet. Attente inspexi simul cum Cl. amico Can. Galeardo anno MDCCXIX, nec Fabiae tribus vestigium reperimus. Intervallum, quod inter secundi versus literas albicat, ut venustae earum distributioni inserviret, relinquebant interdum, qui Latinos titulos marmoribus insculpebant. Multa testantur, quae etiamnum conspicimus. Inscriptio inter nostras 114. 4. in archetypo sic depingitur.

C. VETTIDIO
C. F. TRO
MAXIMO

Non iniuria igitur conqueror, quod recenter contra fidem, & contra id quod fuse aliquan-
723. 5. do docui, *Novus Thesaurus* binas rursus heic tribus ingerat. Librorum eapropter multiplicatione turbari saepe literas, & confundi, nemo quidem sanus inficias eat. Epigraphen *ex Rubeo* hausisse, *Thesaurus* dicit; at Rubeus fide summa, & sola Poblicia tribu ornatam dedit. Dicit, Maffeium, ac Galeardum *erudito certamine illustrasse hunc lapidem*; at nullum quoad la-
Giorn. Ven. to. 7. 32. Pare-re p. 40. pidis verba certamen fuit: eruditione enim, nec minus honestate spectandus adversarius, quamvis prius Panvinio fidens duas tribus acceptasset, post meum opusculum visum, alias sibi rationes quaesivit, nec de inscriptione amplius mentionem fecit.

Unde emanarit error ostendo. A Panvinio acceperunt omnes, qui in *Civitate Romana* haec habet: *legi in antiquo lapide Brixiae*:

Q. MINICIO Q. F
FAB. POB
MACRO

Perspicue heic apparet, non lapidem, de quo res est, Panvinio ostensum fuisse, sed alium quemdam, in huius quaestionis gratiam adornatum. Eidem gemellum alterum eodem tempore ostenderunt, quem item attulit. Non affert Rubeus, quia statim evanuit: Panvinium exscripsit Gruterus, sed non ego credulus illis, nam ea quoque inscriptio ab eadem manu recenter conficta fuerat.

C. IVLIVS C. F
FAB. SCAPT
CAESARI
AVGVSTO

Quis Augusto honorarium dicarit lapidem, veterator enuntiare oblitus est. Augusto dicati lapides *Imperatori Caesari* exordiebantur, non *Caio Iulio*. Octavianus vivente Caesare Augusti cognomentum nequaquam assumpsit; post Caesaris excessum non *Caj* fuit, sed *Divi Filius*. Postquam *Caesar Augustus* dictus est, nulla ei tribus appicta umquam fuit, sicut nec ulli ex Imperatoribus. Qui lapidem struxit, Svetonii verba respexit, *Fabianis, & Scaptiensibus tribulibus suis*; ac si, quia cum adhuc privatus esset, tribum commutasset, in duabus eodem tempore recensitus fuerit. Ab una ad aliam transitus, aut ob mutationem domicilii, & loci, aut ob adoptiones, aut aliis de caussis eveniebat passim; ita ut si binas in lapidibus professi tribus fuissent, qui aliquando mutaverant, non duae sed infinitae propemodum binis insignitae ex solo frequentissimarum adoptionum titulo in regionibus omnibus inscriptiones haberentur. Duas illas ingeniosus nescio quis, Brixiae simul cum aliis quibusdam adduc superstitibus, haud quidem inscite prorsus elaboravit, & uno tempore Panvinii aevo protulit; qui propterea antiqua eius urbis epigrammata memorat *haud multo tempore ante effossa*, ut rumor pertulit.

A prima quaestione ad secundam procedi- de Imp. Rom.
mus, utrum Macer Brixianus fuerit civis, an Veronensis, quae profecto iam in aperto est: patriae siquidem non ex nominibus, quae ubicumque eadem occurrunt, sed ex tribubus dignoscuntur; Policiam autem Veronenses obtinue-

re: hinc & *IIII Vir Veronensis* fuit. Sed eum etiam *Quaestor* & Veronae fuerit, & Brixiae (neque enim *Quinquennalem*, aut *Quinquevirum* singularia Q significat) non defuere, qui tertiam quaestionem inferrent, num altera ex his civitatibus Metropolis alterius esset, & ad illam Magistratus mitteret: quam quidem iurisdictionem Brixiae statim deferunt. Sed cum Macrum Veronensem fuisse iam constet, & Veronae primarium Quatuorviri munus gessisse, constat pariter, a Veronensibus potius Brixiam, ut munere fungeretur, missum credi posse, quam a Brixianis Veronam. Addas velim, ubi ex his Civitatibus una praeesse debuisset, Veronam procul dubio id honoris reportaturam fuisse. Hoc si mihi non credis, erudite Lector, at Straboni, eximio si quis alius inter veteres, & circumspecto Scriptori, credas necesse est. Is Me-
lib. 5. diolanum memorans *ἀξιόλογον πόλιν* vocat, *urbem eximiam*; eique Veronam aequat, & comparat: *Βηρών, ἢ αὐτη πόλις μεγάλη*, *Verona, urbs magna ipsa quoque*. Neque hoc in rem nostram satis, sic enim prosequitur: *ἐλάττους δὲ τούτων Βριξία, καὶ Μάντουα, καὶ Βέργομον*, ut scite emendat Cluverius, *καὶ Κῶμον*· *Minores vero his*, nempe Verona, & Mediolano, *Brixia, & Mantua, & Bergomum, & Comum*. Poteratne ad dubitationem evellendam omnem magis apte ac magis perspicue verba componi? ineluctabili ergo Geographorum principis testimonio, qui sub Augusto floruit, & has regiones oculis suis perlustravit, Mediolano proximae erant minores Civitates Comum, & Bergomum, ac Veronae minores item Brixia, & Mantua: ita ut eumdem errorem incurrat, qui Brixiam Veronae praefuisse putat, ac incurreret, qui praefuisse Mediolano Comum autumaret.

Antequam Romanorum imperio regiones hae subderentur, quantum Verona praestiterit, Silius Italicus indicat, qui urbes, quae adversus Annibalem Romanis suppetias tulere, octavo libro recensens, Veronam numerat, Brixiam non memorat. Cum utraque tulerit, apparet magis conspicuam viribus, & dignitate Veronam habitam esse. Eiusdem belli tempore, Polybio teste, quem infra adducemus, de XL milliariorum spatio inter Veronam, & Brixiam intercurrente, Veronense territorium XXX obtinebat, Brixianum X. De prisca Veronensis territorii amplitudine, Civitatisque quam late iurisdictio procederet, con-
p. 136. sule, si placet, Veronae Illustratae librum sextum. Agro Veronensi aliquam etiam Rhaetiae
lib. 14. c. 6. partem accessisse, Plinius docere videtur, laudata Italiae vina ubi recenset: *in Veronensi item Rhaetica*. Rhaetos *usque ad Italiam, quae supra Veronam*
lib. 4. *est, porrigi*, docuerat Strabo. Cum Benaci lacus omnis, non ex falso quodam extra rem citato diplomate, sed ab immemorabili vetustate Vero-
lib. 9. c. 21. nensis ditionis fuerit; & cum Plinius IN AGRO VERONENSI fuisse doceat, in eodem terram quoque circumquaque conterminam antiquitus computatam fuisse, omnino videtur intelligi.

Postquam in Romanorum ditionem devenimus, suprema iudicandi potestas Veronae penes IIII viros fuit, Brixiae penes II viros, ut omnino ex inscriptionibus constat. Ex Panvinii a- Ant. Ver. pag. 86.
nimadversione *II viri iuri dicundo in parvis Coloniis, IIII viri in maioribus*. Tacitus *Coloniam copiis validam* Veronam nuncupavit Vitellianum bellum enarrans. Hist. l. 3.
Urbium nobilitatem, opulentiam, praestantiam indicant aedificia. Quaenam, quod ad vetustas aedificiorum reliquias attinet, eum hac certare potis sit, alii iudicent. Brixia certe, quae marmorum copia aeque pollebat, Fornicum, Portarum, Theatri, Amphitheatri reliquias non ostentat. Qui haec urbibus plurimis tribuentes in charta delineent, ac describant, profecto non desunt, sed arbitrario saepissime, & ex ingenio. Amphitheatra marmorea & maxima quam rara fuerint, cum de iis agerem, perspicue ostendi. Veronense quidem ad primatum inter proximas Civitates Veronae asserendum, plurimum valuisse quis non intelligat? Tam diversae harum urbium magnitudini, ac civium frequentiae forte ex parte imputandum, quod Veronenses XII priorum Imperatorum aevo Catullus, Macer, Nepos, Plinius floruerint; adde Vitruvium, Pomponium Secundum, Cassium Severum, deinde Sentium Augurinum, de quibus fuse disserui Ver. Ill. Parte secunda; Brixia vero ante S. Gaudentium qui sedit sub finem quarti seculi Christiani, Scriptorem protulerit nullum. Haec memorare necesse habui, ut prorsus, & ab omni parte pateat, si alterutra praefuit, Veronae procul dubio id contigisse. Proximis quoque temporibus argentea moneta hac epigraphe cusa est: VERONA CIVITAS METROPOLIS. Hanc quidem apud me servo simul cum aliis multis Veronae aevo medio cusis, heic enim usque a Iustini, & Theodorici temporibus officina fuit monetaria; ita ut cum deinde proximis Civitatibus conflandi, & feriundi concessa aliquando potestas fuit, *secundum pondus monetae Veronensis* iniunctum fuisse ut cuderent, membranae doceant veterrimae.

Verumtamen non unus error in disputationibus hac occasione institutis involvitur. Audirine aequanimiter potest, Romanis rerum dominis Civitatem aliquam in Civitatem imperium exercuisse, illique Magistratus tamquam in territorii sui vicos imposuisse? Transmitti haec fortasse poterant,

Cum neque Musarum scopulos quisquam superarat. Enn. ap. Cic. in Brut.
nec veteris historiae studiosus erat: at quis modo, sub Romanis Civitatem quamlibet, magna esset aut parva, suos sibi administratores delegisse, nescit, ita ut neque ab urbe Roma mitterentur umquam? Quis nescit, a Decurionibus, & a populo Magistratus omnes in civitatulis quoque creatos? itemque *Rempublicam* Comensium, & Bergomatium aeque ac Mediolanensium in antiquis lapidibus nuncupari? Liberum quidem

erat

erat Ordini, ac plebi alienigenos quoque interdum sibi praeficere; quapropter nihil mirum, si Veronensis Macer Quaestorium munus Brixiae sustinuit.

Hos animos eius urbis eruditis quibusdam haec unice T. Livii verba fecere: *mittendo in* lib. 32 *vicos Cenomanorum, Brixiamque, quae caput gentis erat*. Mirum est, quam splendidas in verbo *caput* significationes deprehendere sibi visi sint. Attamen tam certum est quam quod certissimum, eamdem illud servare vim, cum metaphorice, quam habet cum proprie, & primitivo sensu adhibetur: adeo ut sicuti caput elephantis dicimus, & dicimus catelli caput, ita id nominis & urbi tribuamus, quae maximae provinciae praesit, & parvo oppido, aut pago, qui inter alios eius tractus emineat. Non desunt exempla. Ipse Livius lib. 21. *Castellum, quod Caput eius regionis erat, vicosque circumiectos capit*.

Iam vero urbi praeclarae, amicisque, quos in ea habuisse, & habere glorior, morem ut geram, eius honori nequaquam illos recte consuluisse detegam, qui a Cenomanis, & ab eorum aevo Brixiae splendorem deducere studuerunt: divitias enim suas, amplitudinem, & praestantiam omnino Romanis debet. Quinam obsecro, quinam fuere depraedicati isti a duobus retro seculis Cenomani? e multis barbarorum turmis una, qui veterrimis temporibus in Italiam alternatim irruebant, tractumque aliquem ex fertilioribus occupabant, minime quidem dominandi, sed terram, qua nutrirentur, colendi causa. Veteres propterea incolas, atque habitatores eiiciebant, qui ad asperiora loca, & praecipue montana se transferebant. Inter eas gentes Insubres, Boios, & Senones eminuisse, antiqui Scriptores testantur; Strabo praecipue, quem vide pag. 325. Cenomanorum in Italia nullus est Historicorum locus, qui vel numerum, vel vires laudet: quin eorum exilitatem satis indicat Livius sic loquens. lib. 5. *Alia subinde Manus Cenomanorum, Elitovio duce vestigia priorum secuta, eodem saltu, favente Belloveso, cum transcendissent alpes*. Neque enim de Cenomanorum gente agitur, quae in Lugdunensi Gallia semper substitit, sed de eorum manu quadam. Brixiam ab iis conditam initio par omnino est credere, nihil amplius quam vicum fuisse, lib. 2. Galli etenim universi ut Polybius docet, *ᾤκουν κατὰ κώμας ἀτειχίςους*, *in vicis habitabant nequaquam muratis*; docetque Strabo, Insubres *Mediolanum pro Metropoli habuisse*, lib. 5. *illustrem* (tunc) *urbem, sed vicum antiquitus, quod habitarent omnes vicatim*. *Μεδιολάνιον δ' ἔσχον Μητρόπολιν, πάλαι μὲν κώμην ἅπαντες γὰρ ᾤκουν, κωμηδὸν, νῦν δ' ἀξιόλογον πόλιν*. At cum Romana evasit Brixia, urbs profecto & quidem eximia evasit: non solum quod Colonia est facta, sed multo magis ob rationem aliam, quam miror nondum animadversam fuisse. Quid est quod eam Civitatem insignem, & opulentam reddit? territorii amplitudo, quod ingentes montium tractus (Valles appellant) complectitur. At in eas Valles Cenomanorum aevo Brixia iurisdictionem nequaquam extendebat suam. Earum populos origine partim Euganeos partim Rhaetos Strabo, ac Plinius prodidere. Mem. Br. p. 249. *Rempublicam Camunnorum* prisca servat inscriptio. In Quirinam tribum antea relati erant ut alias ex inscriptionibus docui, cum Brixia in Fabiam. A longo iam tempore Brixia Romanis accensebatur, cum Valles Alpinis gentibus coniunctae adversus Romanos etiamnum belligerarent. Domitae demum sub Augusto sunt, quamobrem in inscriptione Trophaeo Alpium insculpta, & a Plinio allata, ante caeteras Alpinas gentes devictas recensebantur Plin. l. 3. c. 20. *Triumpilini, & Cammuni*. Tunc autem ii populi Brixiae, quae proximior civitas erat, addicti in poenam, & adsignati sunt. Plinius ibidem diserte docet: *Triumpilini, dein Cammuni, compluresque similes, finitimis adtributi Municipiis*. In Tergestina similiter perampla & egregia inscriptione: *Carni, Catalique adtributi a Divo Augusto Pio Reip. nostrae, prout qui meruissent talia*. Grut. 408. 1. Manifesto igitur constat, dignitatem omnem, opulentiam, atque amplitudinem suam non Cenomanis Brixiam debere sed Romanis. Romanis regionem omnem adeptis Cenomanorum, ut exigui olim populi, evanuit in Italia nomen. Illo in posterum Historici usi non sunt, cum Insubrum retinuerint Appianus, Tacitus, Spartianus, alii. In tota hac Italiae parte trium tantummodo gentium haec perennarunt omni aevo nomina: Veneti, Insubres, Ligures.

Qui parum considerate ad Cenomanos omnia referre contendunt, in nuper allato Livii loco non attendunt nisi dictionem *Caput*, minime vero praecedentem illam *Vicos*. Declarat Historicus, quaenam membra corpus constituerent, cuius erat Brixia caput: *misit Cethegus Consul in Vicos Cenomanorum, Brixiamque, quae caput gentis erat*. Gens & regio aptius circumscribi non poterant. Stonos inter *exiguas gentes* numerat L. 4. Strabo. Euganeos Alpinos ubi Plinius nominat, *Caput*, ait, *eorum Stonos*: eritne qui urbes L. 3. c. 20. sub eo Castello fuisse opinetur, quia Caput dicitur? Praeclara in urbe Brixia servatur inscriptio, quae CIVITATIVM VARDACATENSIVM ET DRIPSINATIVM mentionem facit. Cenomanorum Civitates ab auctoribus reputantur citatis a Cl. Galcardo, qui ubi illae fuerint, divinare neminem posse affirmavit. Parere p. 122. Verum Civitates ibi non urbes, aut oppida sunt, sed Communia, civilia corpora, *συςήματα* Graece, ut Strabo de Thessalis loquitur: *μέγιςον τῶν Θετταλῶν σύςημα*. Eo lib. 9. sensu Tacitus: *Galliarum Civitates in Remos convenere*: Hist. l. 4. Plinius: *oppidum Vediantiorum Civitatis Cemelion*. Pl. l. 3. c. 5. Id autem nomen, ut de Capite vidimus, tum magnis coetibus, conciliisque tribuebatur, tum exiguis interdum, & vicos tantummodo administrantibus. Quinam esset *mos Civitatibus* Germanorum Tacitus narat, quos tamen nisi vicos Mor. Germ. c. 15. habuis-

habuisse statim docet: *nullas Germanorum populis urbes habitari, satis notum est*. Nonne eiusdem generis pene omnes *Civitates* fuere, quae a Cottio Regis Donni filio in Arcu Secusino enunciari, aliquando ostendi? Discimus ergo a memorata inscriptione *Vardacatensium, & Dripsinatium Civitates*, nihil aliud quam Communia praestantium pagorum fuisse, qui Gavardum, & Trissinum usque in hanc diem appellantur. Agnoscere in promptu erat, sed obstitit praeiudicata opinio, Civitatis nomine urbes significari. *Vardacatenses* labentibus annis in *Gavardatenses* transiere, ut Sardiniae *Caralis* in *Cagliari*, Hispaniae *Ilerda* in *Lerida*, & in ipsis Brixianis collibus *Voberna* ab antiquo marmore nobilitata in *Bovarno*. Omnino ergo constat, ante coloniam a Romanis Cremonam deductam, nullam in Cenomanis praeter Brixiam urbem fuisse, & nihil obiici Livio posse, *in Cenomanorum vicos, Brixiamque*, illorum vicorum caput, Consulem misisse docenti. Qui vero haec noverit, nonne conscientia redarguetur, si inter eos vicos Veronam computare perstet? Nonne Martialis disticho obiurgabitur,

Tantum magna suo debet Verona Catullo,
Quantum parva suo Mantua Virgilio?

Nonne Strabonis comminuetur auctoritate, qui nedum urbem sed Brixia multo maiorem distincte, & expresse Veronam docet fuisse?

Vulgaris nihilominus rumor, & conferta Scriptorum manus Veronam Cenomanis adsignat: nemo scilicet rem ponderavit, neque introspexit. Quid autem iuvat, tantum operae impendere in literis, si neutiquam progredimur, erroresque, si qui in anteriores obrepserint, discutere nequaquam nitimur, & eliminare? Qui ea tantummodo, quae hucusque tradidimus, serio perpendat, nonne propere, & constanter hanc Civitatem a Cenomanis ablegabit? Sed quae ad rem clarius adhue patefaciendam addantur, profecto non desunt. Rarissima, & felici sorte ipsissimus inter Cenomanos, & Veronenses terminus innotescit, ac limes. Hunc Polybius nos docet, antiquissimus, & spectatissimus auctor, Historicorum lumen, & cui paucissimos regionum notitia, & distincta rerum narratione compares. Is bellum Gallos inter & Romanos in his regionibus aetate sua gestum describens, de Consulibus Romanas ducentibus copias haec habet verba.
lib. 2. Περιελθόντες δὲ πλείους ἡμέρας, καὶ διελθόντες τὸν Κλούσιον ποταμὸν, ἦλθον εἰς τὴν τῶν Κενομάνων χώραν· *Plures autem dies pervagati, & Clusium fluvium traiicientes, in Cenomanorum regionem venerunt*. Clusium ergo transire oportebat, ut in Cenomanos perveniretur. Militarem, communemque viam eamdem semper fuisse, quam nunc iter agentes terunt, indicia, & rationes suadent omnes; consequenter eumdem pariter fuisse traiectus situm, & locum: nempe ultra Lonatum milliaria V. Haec pernoscere Polybius egregie poterat, quia regiones hasce, ut de iis, ac de bellis in iisdem gestis cautius loqui posset, ipsemet peragraverat.

Pro Κλούσιον scribi debuisse Κλήσιον, seu Κλίσιον opinor, *Chiès* enim populus ex veteri traditione adhue fluvium vocat.

Quod Historicus tradit, mire confirmat ecclesiastica Dioecesis nostra, quae usque eo hodie quoque protenditur. Hodie quoque Veronensis, & Brixiani Praesulum potestatem Clesius separat, ut separabat Polybii tempore Cenomanorum, & Veronensium confinia. Nobilia Decentiani, & Lonati Castella Veronae Episcopo adhuc subsunt. Ad civilem quoque Veronae iurisdictionem usque ad duodecimum saltem seculum pertinuisse, Chartae ostendunt, Ver. Illustr. P. I.
quas alibi indicavi. Antiquos territoriorum limites nihil certius ostendit, quam Dioecesium confinia. Primitus enim Apostoli *Ecclesias apud unamquamque Civitatem condiderunt*, ut ait Tertullianus: cum unaquaque Civitate territorium computabatur. de Praescr. c. 20.
Seculis labentibus multa territoria sive bellorum causa, sive contractuum, sive Principum arbitrio fines immutarunt, & vel ampliora sunt facta, vel restrictiora: at his mutationibus ecclesiastica iura minime fuerunt obnoxia, terminisque inhaeserunt suis. Docemur a Decretalibus, *in regulis contineri antiquis, Parochias unicuique Ecclesiae pristina dispositione deputatas nulla posse ratione convelli*. Decr. P. 2. qu. 3. c. 5.
Praesens ergo Dioecesis nostrae confinium, quam vere tradiderit Polybius, in Cenomanorum ditionem Clesium traiiciendo Romanos pervenisse, patefacit. *Territoria* saepe *fluminibus finiuntur*, ut antiquitus docuit Siculius Flaccus.

Post Graecum testem Latinum audiamus, sed qui in hac disceptatione aliis omnibus procul dubio longe sit anteferendus; ubi enim de Veronae origine, ac positione agatur, quis quaeso certiora docere poterit, cui magis habenda fides, quam Plinio? veterum nempe Latinorum doctissimo, & Veronensi. Nonne post eius decisionem auditam piaculum erit, hiscere etiamnum, & inaniter blaterare? At ecce quid Plinius doceat. *Coloniae Cremona, Brixia Cenomanorum agro*. lib. 3. c. 19.
Exinde *Rhaetorum, & Euganeorum Verona*. Et invenientur adhuc qui Veronam non Rhaetis, & Euganeis, sed Cenomanis tribuere perstent? Aliter sensit Thomas Dempsterus, de Etr. Reg. t. 1. pag. 102.
nam ex Ms libro, quem saepius laudat: *Euganei sunt populi nobilissimi &c. quorum Metropolis fuit Verona*. Plinii auctoritas Catonis illam, qui urbium Origines communi omnium plausu scrutatus fuerat, continet, haec enim Plinius pertractans, eum sexies appellat. Appellat itidem Cornelium Nepotem, quem patriae suae historiam ignorasse, mentis compos existimabit nemo. Cum haec Plinius scriberet, nec Cenomanica Brixia, nec Rhaetica, aut Euganea erat amplius Verona, sed origines ibi persequitur. Regionem decimam enarrat, quam Venetia constituebat, sub qua & qui olim Cenomani fuerant, & qui Euganei, & Rhaetorum qui in Italia constiterant, computabantur. Quam ab antiquo Veneti in potens corpus coaluerint, in-

dicat

dicat Servius: *Venetia Aeneae praestat auxilium.* (ad Aen. 7. 715.) Certius autem Polybius, qui Gallos post Romam occupatam regredi, & fines suos tutari a Venetis coactos narrat, (l. 2. p. 100.) *qui regionem eorum irruperant.* Τῶν Οὐενετῶν ἐμβαλόντων εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Duo heic verba perdere liceat. Dominicus Lazarinius fuit, qui dum vixit, amicum mihi testabatur animum, nec ulla malevolentiae caussa intercessit umquam; sed occulte quicquid a me prodierat acriter impugnabat, & adversus singula, quae aliquando in manus hominum dedissem, libellos miro livore consitos construebat. Probe autem noscens, ut opinor, quantum nomini suo possent officere, continuit eos semper, atque arculae tenebricosae damnatos, quibusdam tantummodo ex discipulis clanculum perlegebat. Post eius excessum non defuere, qui ad hanc diem iam duos in publicam lucem emitterent. Ex his alter ut Veronam inter Cenomanos detrudat, sudat *utcudo, neque proficit hilum.* Satyra est, non minus ac prima frigidissimis facetiis infarcta. Mirum sane, hominem qui Comoediam ediderat taedio praecipuam, & in qua risus concitatur numquam, tam seria argumenta cum assumpsisset, risum multo studio plurifariam captare. Quae numquam dixi, aut cogitavi, imputat non una vice. In Turanii auctoritate me niti somniat, quem nec nominavi; sed eius nomen inter Plinii verba ad libri oram posita visitur: immemoratum, & inauditum hominem putat, cum Plinius pluries laudet, & Hispanum fuisse doceat. (lib. 3. init.) Contorta ubique & aculeata sophismata. Plinii, quam nuper attuli, quomodo auctoritatem eludat, accipe, & absurditate ab una disce omnes. Plura huius Auctoris capita corruptissima haberi clamat (pag 49.) *ob privationem punctorum*, quae perpetuo desiderentur. (l. 3. c. 13.) Exempli caussa ubi legitur, *Castellum Firmanorum, & super id colonia Asculum Piceni nobilissima*, maximum asserit latere mendum, & legere iubet, *Castellum Firmanorum, & super id colonia. Asculum Picens nobilissima*: ita ut *colonia* ad Castellum referatur, *nobilissima* substantivum amittat suum, & *super id* non *ultra* significet, ut apud Virgilium *super Garamantas*, sed inaudita a Latinis literis natis locutione ut Firmum coloniam diceret, *Castellum, & super id coloniam*, dixisse Plinium, consequatur. Eiusdem leporis sunt mutationes in propositi gratiam confictae. *Coloniae Cremona, Brixia Cenomanorum agro*, perperam legimus, si ipsum audimus, reponit enim: *Colonia Cremona. Brixia Cenomanorum agro.* Brixiam quoque coloniam fuisse, & Cremonam *urbem inclytam in Cenomanis*, ut Cellarius loquitur, nemo ad hanc diem negaverat. Plinii locum *Rhaetorum, & Euganeorum Verona*, scribere imperat puncto inter *Euganeorum, & Verona* intermedio; ita ut quid Rhaetorum, & Euganeorum fuerit, amplius non constet: ait subintelligi *Oppida.* At quaenam ergo haec fuerunt oppida? nullus enim Geographorum cum regionem recenset, *Oppida* scribit, & eorum nomina reticet. Mirifici eius puncti vi miserum Veronae nomen cui se agglutinet non habet, & cum cuiusvis oppidi in periodis illis originem discamus, ad quos pertinuerit Verona, unice ignotum evadit, & occultum fit: Rhaetis enim, & Euganeis ablegatis gentem substituit nullam, & ad illos ex iis verbis non magis hanc civitatem referri quam *Lucum ad cancros* asseverat. Tam ἀσύστατα, & ἀνυπόστατα cogitare potuisse, qui sana mente uteretur, quam plures mirantur; nihilominus qui ea extollerent, & ampliarent, inventi sunt: scilicet ex Divi Hieronymi sententia, *nullus tam imperitus Scriptor est, qui lectorem non inveniat similem sui.* (ed. Ver. t. 4. p. 491.) Quin in ipsa Veronensi urbe quidam praela, ne literariae scenae sannio suus desit, exercens, & Veronam mulierem a Troia, ut Amphitheatrum nostrum exstrueret profectam, popello venditans, iis punctis subscripsit, & plausit. Non praetermittam, a punctorum patrono *codices* allegari. Manuscriptorum auctoritatem ab eo advocatam statim putas, amice Lector; sed falleris: *codices* vocat a typographis impressa volumina, Pliniique *omnium iudicio meliores codices* esse asserit monstrosas annorum 1469, & 1476 editiones. Quin me redarguit, quod *Codici Hollandico* fidem habuerim, ac si Plinii verba non ut in editis aliqua cura libris omnibus habentur, attulerim, & cum Hollandicam eius editionem viderim numquam. Sed Scriptori, qui ut apparet his sacris initiatus μυστὴς nequaquam fuit, ne immoremur amplius. Illud stet, doctissimum inter Latinos omnes Auctorem, & Veronensem, in Veronae conditu, & incremento primo nullas habuisse Cenomanos partes, perspicue docuisse.

Animadversionem addam, quam cordatiores viros, ut sibi haec veritas eluceat, omnino sufficere, asseverantes audivi. Aures profecto indociles, & agnitionis quam minimum habeat necesse est, qui Brixiam e Verona profectus, in aliam se devenisse nationem non intelligat: tanta est popularis dialecti non diversitas solum sed contrarietas quaedam. Ad gentium investigandas origines, linguas ante alia, linguarumque proprietates docti omnes perscrutandas monent. Manifestum autem est, Patavium, Vicetiam, Veronam eadem uti locutione, atque unum genus constituere, Brixiae vero populum nec non caeterarum Lombardiae, ut vocamus, regionum omnino aliud. Ea inter duo haec genera voculationum, accentuum, sonorum, u literae pronuntiationis, verborumque obtruncationum dissimilitudo intercedit, ut liquido constet, diversam hos populos originem, & initium duxisse. Gallicismus quidam in Brixiano, & consimilibus dialectis etiamnum claret. Docuit Polybius, Venetos *diversa a Gallis lingua* usos fuisse: γλώττῃ δ' ἀλλοίᾳ χρώμενοι. (lib. 2. p. 105.)

Haec

Haec sermonis diversitas fecit, ut Latina exinde verba, & vulgaria demum Italica dissidente pronuntiatione ab utrisque efferrentur.

Ea sunt rationum harum, & auctoritatum momenta, ut quicumque veritati studens non sectae complexionem omnium expendat, ambigere, aut haesitare profecto non amplius possit. Pro indubitato propterea habendum, quae contra afferuntur veterum Scriptorum auctoritates, captiosas esse, & ab erroribus, vel a fallaciis ortas, neque enim verum cum vero pugnat. Singulas autem iam perspiciamus. Legitur apud T. Livium, Cenomanos consedisse, *ubi nunc Brixia, ac Verona urbes sunt*. Veruntamen quis obsecro non videat, *ac Cremona* legendum esse, modo rem undique circumspiciat, & modo quae hucusque exposui, percurrere non recuset, & considerare? Plinius quae libro tertio tradit, ab *Auctoribus* accepisse profitetur, & inter primos a *T. Livio*. Brixia, & Cremona Cenomanis tribuuntur a Plinio; non ergo apud Livium legerat, Brixia, ac Verona. Notissimum est, Polybii fontibus Livium hortulos suos irrigasse. Polybius *παρὰ τὸν ποταμὸν iuxta Padum* Cenomanos collocat, quod idem est ac si dixisset *ubi nunc est Cremona*. Livius ergo ab eo non hauserit, *ubi nunc Verona*, quae a Pado tanto spatio seiungitur. Integrum afferam locum, nam Polybio, quem multoties exscribere gestiit, Livium nequaquam contradixisse, quis neget? Etruscis a regione, quae circa Padum est, variis Gallorum incursionibus eiectis, *planitiem* occupatam narrat, & primum ad Orientem Padi stetisse Laios, & Lebecios:
l. 2. p. 305. *μετὰ δὲ τούτους Ἴσομβρες κατῴκησαν, ὃ μέγιστον ἔθνος ἦν τῶν αὐτῶν, ἑξῆς δὲ τούτοις παρὰ τὸν ποταμὸν Κενομάνοι· post illos vero Insubres consederunt, quae maxima fuit earum gentium: exinde apud fluvium Cenomani*. Livius Veronam Cenomanis daret, qui a Polybio didicerat, Cenomanos ultra Clesium degere? Livius, qui Cenomanorum advenisse docuerat *manum*, hoc est exiguam turbam tantae soli amplitudinis non indigam? Li-
lib. 21. vius, qui Cenomanos *Gallos Brixianos* appellat? Livius, qui Cenomanis non nisi *Brixiam, &*
lib. 32. *Vicos* adsignat? Idem versus, in quo *Verona* nunc legitur, *Cremona* legi debere aperte docet, modo afferatur integer: *ubi nunc Brixia, ac Verona urbes sunt, locos tenuere Libui*. Libui,
lib. 21. sive sint, quos *Libuos Gallos* alibi appellat Historicus, sive quos Plinius Libicos, sive quos Laios, aut Lebecios Polybius, a Pado non abscesserunt, nec umquam ad Athesim accesserunt, quapropter Cremonae non Veronae occuparunt locum. *Ubi nunc urbes sunt*: duas igitur urbes nominat Livius, quae Cenomanis adventantibus nondum existebant: Brixiam scilicet ab ipsis, & Cremonam a Romanis deinde conditam, qui Annibale Italiam invadente plu-
Polyb. l. 3. p. 193. ra oppida muris, & coloniis missis munierunt, ac praecipue quam *denominarunt Cremonam*, *ὀνομάσαντες Κρεμώνην*· Minime ergo *Veronam* scribere ibi potuit Historicus, quae multo ante Cenomanorum adventum ab Euganeis, & a Rhaetis ortum habuit, ut ineluctabili Plinii testimonio constat.

His argumentis adversarii non respondent, sed paratragoediant Mss codices invocantes. Nullae ergo, & reiiciendae quaelibet Mss non suffragantibus emendationes? At cum ego primùm in hanc materiam incidi, in iisdem Auctorum paginis, quas eam pertractantes evolvere necesse est, alias nullis inspectis codicibus emendationes dedi, quas ad hanc diem improbavit, aut reiecit nemo. In Strabonis cum impressis tum scriptis libris inter Veneta oppida Ὀρδία recensetur, quae numquam fuit: l. 5. p. 326.
Κονκορδία substituere oportet. In omnibus Συμβρίους habetur, & *Sombrios* redditur, ubi *Insubres* legi debet. *Epiterpum*, & *Ucetiam Opitergium*, & *Vicetiam* esse, vidit Casaubonus quo- p. 330.
que. Apud Ptolemaeum Βούτριον videmus in Cenomanis, quod Strabo τῆς Ῥαουέννης πόλισμα p. 327.
docet fuisse, & confirmat Peutingeriana: meo periculo reponendum dixi Βητριακόν· Plutarchus: ἔστι πολίχνη πλησίον Κρεμώνης τὸ Βητριακόν· *Betriacum oppidulum prope Cremonam est*; propterea in Cenomanis. *Aquileiam* usque Aemilium Lepi- p. 333.
dum viam stravisse, eruditis omnibus librarii persuaserunt, qui Strabonem nobis transmisere: at usque *Placentiam* scribi debuisse, quicumque periodi ponderabit contextum, agnoscet, simulque meminerit, Lepido Consule Aquileiam in rerum natura nondum fuisse. Vid. Ver. Illustr. p. 37.
Haec ipsa, de quibus agitur, nomina in aliis quoque veterum chartis ob similitudinem alternare monui. De Alarico apud Zosimum lib. 5.
legitur ab Altino *Cremonam* properasse, ubi *Veronam* fidenter legas. Imperator Otho, si libris fidimus, *Veronensi praelio* victus ab Aurelio Victore traditur. Vid. Ver. Illustr. p. 21.
At *Cremonensi* scripsisse Historicum, nullus dubites, nam praelium illud πρὸς τῇ Κρεμώνῃ Xiphilinus, & prope Bedriacum vicum accidisse Tacitus narrat. Subsistunt ergo & sine codicum subsidio emendationes plus vice simplici. Eiusdem literae in dictionis fine, & subsequentis initio concursus, tum in Mss, tum in lapidibus ex illis unam saepe abripiebat: *acremonam* cum prior scripsisset, *ac veronam* putarunt exscriptores legendum.

Valde aveo haec legat Arnoldus Drakenborchius, qui quam plurima congerens, operam nuper dedit, ut Livius maximo pretio veneat. Is facillimae huius emendationis necessitatem minime intellexit; quin Cluverium me recoxisse blaterat, ac *praecipitis, & calidae temeritatis* arguit. Haec autem falso prorsus, & inurbane, ut Dominico Georgio quem laudat, gratificaretur, qui librum suum de Italiae Metropolibus ipsi in hunc unice finem dono miserat. Scriptorem illum me puduit refellere,

cum

cum quaestionem, de qua disceptabatur, nequaquam intellexerit, & millies dicta omnino extra rem coacervans, frustra diverberet umbras. Drakenborchius in paucarum plagularum libellum, quem tamen puto non vidit, invehitur, etiamsi *Verona Illustrata*, in qua res penitus pertractatur, iam prodiisset. Illam oportebat historiam legeret, & ab illis se argumentis extricaret, qui emendationem incusare vellet. Temeritatem meam *calidam* (sic loquitur) neminem probaturum *confidit*. At quae attuli probarunt statim summopere eruditi *Bibliothecae Italicae* auctores Galli, & probarunt in Gallia summi, atque omni praeconio maiores viri, Cardinalis de Polignac, & Bouhierius Praeses, qui ut Parisiis satis innotuit, *ob ea praecipue*, *quae de Cenomanis*, *& de Metropolibus* in Veronensi Historia *detexi*, & tradidi, doctissimae Regali Academiae ut adscriberer, ultro & sponte sua instarunt.

Mirum quot deceperit adulterinum distichum Catullo intrusum. Horrent quidam, versus duos integros cum eiiciendos audiunt. At non horruit Scaliger Tibullum castigans: *hoc distichon spurium & insititium est*. Quanto minus pertimescendum, ubi de Catullo agatur, cui & alia carmina editores de suo iniecisse, ignorat nemo. Parthenius de iis quae addiderat monuit, at non ita caeteri. De carminis dimidio Scaliger: *additum est a Pontano*, *ut & alia nonnulla*. Rursus quanto minus haesitandum ob inconditum Elegiae illius distichon, quae corruptissima est, ac propterea in pluribus codicibus, ut in Vaticanis tribus, minime comparet, nec in editione sine anno & loco, quam in Cantabrigensi Academia vidi, & omnium primam iudicavi: in hac eligia versum XII integrum ab editoribus intrusum, & elaboratum fatentur omnes. Quis distichon addiderit, affirmare nequeo: monui tamen, inter primos, & inter praecipuos, qui Catullum emendaverint, Ioannem Calphurnium Brixianum fuisse, qui etiam grandis admodum natu cum iam esset, Poetam emisit Vicetiae anno 1481: coniectura in promptu est. Quo possimus de his versibus certiores fieri, veterem codicem habemus nullum, nullus siquidem ex Catulli codicibus hodie notis seculum decimumquintum antecedere putatur aetate. Aliquanto antiquiorem Veronae fuisse, docet Pastrengus nostras, seculi decimiquarti Scriptor, qui duo Catulli carmina citavit in libello de Originibus rerum, p. 88. t. Prodiit quidem ante hos decem annos Corradinus quidam, literis satis inquinatus, qui Catullum *ex antiquissimo codice* Romae reperto edere iactavit; sed illum mendacii manifestum tenemus: quin de hac ludificatione ridebat interdum, ut accepi, fabulando. In eo libro cum quibusdam ingenii luminibus deliria sociavit multa. Catulli etiam apud me codicem laudavit saepius, quem ego nec appellavi, nec habui.

ad l. 1 el. 2.

ad Cat. 1.

Iam versus ipsi prodeant. Cum Poeta ianuae locutionem dederit, tantum etiam ingenii dedisse necesse est, quantum ut ad rem loqueretur, requirebatur. At si ea versus illos protulit, importune omnino, & omnino a proposito aberrans garriebat. Dominae scelus quoddam ianuae cum narrasset colloquens, non id solum, sed alia etiam ab ipsa esse perpetrata respondens ianua asseverat.

Atqui non solum hoc se dicit cognitum habere
Brixia Cycneae supposita speculae;
Sed de Posthumii, & Cornelj narrat amore,
Cum quibus illa malum fecit adulterium.

Haec procul dubio authentica, & Catulliana responsio fuit: quid hoc loco ineptius interiecto illo, & insititio distieho,

Flavus quam molli percurrit flumine Mello,
Brixia Veronae mater amata meae.

Quid facit quaeso ad Dialogi materiam, & contextum, quid ad rem de qua agitur, quid ad id cui responsio sit, Mello fluvius, & Veronae origo? & quo iudicio Poeta meretricis ianuam non solum dominae turpitudines quas videbat, sed antiquam historiam callere commentus esset? Veronensis lacus undas *Lydias* nuncupavit Catullus, hoc est Etruscas; non arbitrabatur ergo Veronenses a Cenomanis originem duxisse, sed a Rhaetis potius, ut postea etiam Plinius docuit. Quod si Cenomani Etruscos non a Brixiano tantùm agro, sed & a Veronensi expulissent, & non Brixiam solum sed & Veronam post victoriam aedificassent, propterea *Veronae mater* dici potuisset Brixia?

A lepore Catulliano quantum hi versus absint, statim perspicis benigne Lector, & quantum a Poetica venustate *mater amata Veronae*. *Frigidum* fatetur, quem honoris causa nomino, Clar. Vulpius, si *Veronae* genitivus casus est: at quid aliud sit, ubi *mater Veronae* dicitur? Addit eruditissimus idem, hunc versum, *quisquis tandem eius auctor sit habendus*, *ab epigrammate Callimachi derivatum videri posse*. At monere liceat, non de Cyrene urbe ibi Callimachum loqui, sed de Cyrene Nympha, quam ob Chironis vaticinium in Lybiam transportaverat Apollo, ut urbis mater fieret. Cyrenen urbem, quae ipsi erat patria, *patriae nostrae equis praestantis matrem* nequaquam Poeta dixisset: quibus autem nominibus antea vocaretur, eo disticho docet. Quid haec obsecro ad propositum nostrum? & quid refert, si apud alios etiam auctores nomen *patriae* invenitur, & nomen *matris*?

ad Catull. p. 383.

Latinissime locutum esse Catullum, certe inficietur nemo. *Molli* igitur *flumine* Melam percurrere, numquam dixerit. Multa allata exempla sunt, in quibus undae dicuntur molles; verum in versu nostro *flumen* non aquam significat, sed aquae cursum. Sic Virgilius: *rapidus montano flumine torrens Sternit agros*; ubi Servius, *flumine*, idest *fluxu*. Unicum ergo

ſatis erat exemplum afferre, in quo *curſus*, aut *fluxus mollis* haberetur. Ararim placide fluentem *lenem* dixit Caeſar, *ſegnem* Plinius, at mollem ob placiditatem nemo. Quis etiam e veteribus dixit *percurrere flumine*? quis *percurrere Civitatem* de fluvio, qui plus mille paſſibus procul a Civitate fluat? quot inauditae & mirandae ſubtilitates ad tam novam quomodocumque propugnandam ſententiam excogitatae ſunt! Fluvius *Civitatem percurrit*, ſi quis umquam veterum ſcripſit, quid ſignificare potuit, niſi *currit*
lib. 2. *per Civitatem*? ſicuti Lucretius *percurrens turbine campos* de vento dixit per campos currente. At de flumine Pergamum ingrediente, ac de prae-
Pl. l. 5. c. 30. terlabente alio, Plinius, qui latine loquebatur: *intermeat Selinus*, *praefluit Cetius*.

In miras ſe involvunt ambages, qui huic inepto diſticho patrocinari volunt. *Mela* fluvius ultra primum a Brixia lapidem excurrit; *Cartia* torrens Civitatem ipſam interfluit. Cuinam ex his *Mellonis* nomen impoſitum dicent ab horum carminum auctore? Non Melae, quia *flavus*, ſeu turbulentus non eſt, ſed clarus nitiduſque, & quia Civitatem non percurrit, nec tangit. Sed neque interiori rivo, quia Mellonis, aut Melonis nomine recenter ab uno & altero Scriptore donatus eſt, nam ab omnibus *Garza* dicitur, & in veteri Brixiae Statuto, ut loquimur, atque in actis omnibus tranſactorum ſeculorum non niſi Cartia nominatur. Recens ergo Mellonis nomen diſtichi aetatem ſatis ſuperque prodit. Unum adhuc percontari liceat; loquentem ianuam utrum Veronae fuiſſe velint, an Brixiae. Si Veronae, poteratne, quo colore infectus Brixiae rivus flueret, noviſſe? certe hoc nec viderat, nec inutile prorſus adiunctum a domina *furtiva voce loquente* audierat. Si Brixiae, ut potius credi debet, cum Cycneae ſuppoſitam ſpeculae ſciat, nonne ridiculum omnino eſt, *Veronae meae* ipſam exinde dicere? nonne patet, oblitum in pentametro auctorem eſſe, non Catullum, ſed Brixianae domus oſtium heic eloqui? Ad tam incongruens diſtichum ablegandum tanta profecto haud requirebatur animadverſionum congeries; duorum tamen accedit etiam manuſcriptorum codicum auctoritas, in quorum uno verſus iſti minime reperiuntur, in alio diverſa tantùm, & poſteriori manu additi habentur inferius: *tranſcriptus* dicitur *anno MCCCCLXXIV*. De illis alibi verba feci: lectiones optimae ex iis eruuntur, non minoris certe quam alii quilibet aeſtimandis. Quantum haec duorum codicum conſenſio ponderis habeat, quis non intelligit? neque enim de verbo, aut de hemiſtichio res eſt, quod exſcribentis oculos facile potuerit effugere, ſed de carminibus binis ſolidis.

Duos in hac controverſia adverſarios habui literatiſſimos viros. Canonicum Galeardum inprimis, a quo praemiſſae Inſcriptionis gratia diſputatio omnis incoepit. Is in opuſculo *Parere &c.* quae ad verſus tuendos afferri poterant, erudite collegit; ſed poſt ea omnia declaravit ingenue, inductum ſe veritatis amore quo tenebatur, *a laſciargli tuttavia incerti*, *e dubbioſi*. p. 254.
Duorum codicum conſenſu movebatur maxime, quos detexerat, ac perpetua honeſtiſſimi ſincerique animi laude ipſemet manifeſtaverat. Alter autem Cl. Io. Ant. Vulpius fuit, qui Catulli editionem ampliſſimam, aliis omnibus multo praeſtantiorem elaboravit, & ex qua plurima profecto diſcimus. Ut diſtichum aſſereret, amicis forte quibuſdam gratificans, nervis omnibus contendit, & ingenioſa protulit. Illud attamen tamquam ambiguum uncis incluſit, & *litem ſub iudice relinquendam* cenſuit. p. 375.
Quin nobis adiudicavit, cum Lydias appellaſſe Poetam lacus noſtri undas docuit, quoniam *Verona pertinet ad Rhaetos*, *Rhaeti a Tuſcis ortundi*. p. 108.
Quam diſpar, quam huic prudentiae adverſus Lazarinius! is verſus hoſce Catullianis omnibus longe praeſtare, paratus erat iurare conceptis verbis. *Speculam* Italice reddit *guardia*, & ita hexametrum: *ſcorſa dall' umido Mela col placido letto*: poteratne magis falſo, & inepte magis? At novam etiam linguae noſtrae Grammaticam cudit: *egli Catullo*, *egli Plinio*, *eſſi quelli*, & id genus alia. *Percurrit Brixiam* de flumine, quod eam minime ingrediatur, ſed ab ea plus quam milliarium abſit, adeo Latinum aſſeverat, ut Catullus pene ſolus id potuerit effari. Callimachi diſtichum in editis Callimachi antea non fuiſſe ſomniat, & illud oportuiſſe e Pindari Scholiaſte eruere, quem ipſe forte non vidit, nam Scholiaſtes diſtichum non habet, & pentametrum, in quo quaeſtionis momentum eſt, nequaquam affert, nec memorat. Verum quantopere Genius malus homines interdum excaecare valeat, ex uno diſce. Acriter improperat, Fracaſtorio meo *percuſſionem* (ita loquitur) me inflixiſſe: cur quaeſo? quia aquatum curſum *mollem* dici, haud quaquam probo; Fracaſtorius autem *Benaci ripam*, *& molles Atheſi labente receſſus*, ideſt amoenas Veronenſis agri villas, carmina ſua benigne excepturas ſperabat. Credine haec poſſent, niſi edita legerentur? Verſum etiam illum e controverſo diſticho Fracaſtorium hauſiſſe iudicat. Longum valeat ſcriptor adeo mirificus cum eo, qui tam praeclaras cogitationes condire ſatagit: dignum patella operculum.

Catulli, & Livii quam fallaciter auctoritates adducantur, vidimus; verum inaniter Iuſtinus quoque affertur. Ille enim Veronam inter Cenomanos nequaquam locat, quin Cenomanos nominat numquam. Gallis condidiſſe largitur Mediolanum, Comum, Brixiam, Veronam, l. 20.
Tridentum, Vicetiam. De Tridento, & Vice- c. 5.
tia quantum aberraverit, notum eſt omnibus; ſed nullam ex his Civitatibus Senones condidere, de quibus ibi loquitur. Quid ergo ex octo

iis

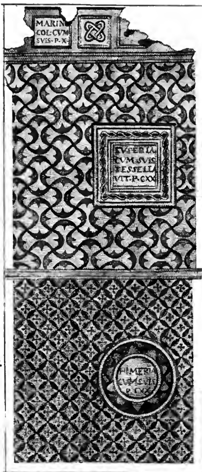
lis versibus, quos de Gallis confuse, ac velut parenthesin, historiae suae epitomator Iustinus interserit, erui potest? Superaddam, Iustini textui, ut in huiusmodi enumerationibus saepe usuvenit, aliquot forte nomina posterius adiecta fuisse: l. 2. c. 23. nam ubi Paulus Diaconus civitates a Gallis conditas, ad hunc, ut videtur, Iustini locum respiciens, numerat, nec Veronam, nec Vicetiam, nec Tridentum habet. Tristanus Calcus in Mediolanensi Historia iam a decimoquinto seculo fictitias Civitatum origines reiiciens, Brixiam Cenomanis, Euganeis Veronam reddidit.

Ptolemaeus unice remanet. Multi apud ipsum & patentissimi, ubi hanc Italiae partem recenset, errores, utrum ipsi an librariis imputandi sint, decernere non ausim: sed luxationes saltem aliquas intervenisse, vix est ut dubitem. Ver. Illustr. p. 12. De his alibi satis disserui. Videsis, ubi gentes Gallicas singulas nihil amplius quam Civitatem unam in his regionibus tenuisse, & Insubres, quae fuit maxima, Mediolanum tantummodo condidisse ostendi. Fidemne Ptolemaeo habebis postea Civitates octo Cenomanis adscribenti? an Cluverio potius, quod Veronam iis tribuerit Geographum arguenti, & doctissimo Cel- l. 2. c. 9. lario in Notitia orbis antiqui ita docenti: *Turbat vero in aliis etiam limites Ptolemaeus, & Cenomanis tribuit quae sunt Euganeorum, Rhaetorum, Laevorum, ac Boiorum cis Padum*. Ipsius Ptolemaei locus repugnat sibi, nam Cenomanos Venetiae appendicem fuisse praemittit: *οἱ ὄντες ὑπὸ τὴν Οὐενετίαν, qui sub Venetia sunt:* quomodo ergo tot urbes complectebantur? Non imperium, nec provinciam urbibus refertam Cenomanos obtinuisse sed territorium Plinius in- l. 3. c. 19. dicat: *Cenomanorum Agro*. Finem impono lectores obsecrans, ut perpendere velint, num quae in hac quaestione ab adversariis iactantur, & quas hucusque difflavi, fallaciae, Polybio, qui Clesium Cenomanos inter & Veronenses limitem constituisse, a Dioecesi nostra usque in hanc diem servatum, & consecratum; & Straboni, qui magnam fuisse civitatem Veronam, exiguam Brixiam; & T. Livio qui Cenomanos Brixiam tenuisse tantum & *Vicos*; & Plinio, qui patriam suam non a Cenomanis sed ab Euganeis, & a Rhaetis originem duxisse, expresse ac diserte docuerunt, anteferendae sint.

Cum de Cenomanis exiguo ante xxx ferme annos opusculo differerem, accidit, ut in maiorem longe quaestionem, universalique eruditioni multo magis attinentem inciderem de Metropolibus. Obiectum fuerat, argumento a praemissa Inscriptione ducto, Brixiam, quod Metropolis esset, Romanorum tempore Veronae Magistratus imposuisse. Hoc diluens, inter caetera cursim attigi, Metropoles nullas ex eorum regiminis forma, & nullis quidem in partibus Romanos constituisse. Tum vero non defuerunt, qui gaudimonio dissilientes ob errorem maximum in quo me deprehensum iactabant, loca coacervarent, ubi Metropolis nomen apud veteres invenitur, & me *de èliminatis a toto terrarum orbe Metropolibus*, ac de maximis urbibus despectu habitis, ultro citroque apud universam literatorum Rempublicam accusarent. Mirum profecto quam facile sit desipere! neque enim de Geographicis tunc provinciis agebatur, nec de naturalibus, ut ita dicam, earum Metropolibus, sed de regionibus, regionumque copulationibus a Romanis varie, & pro arbitrio sub Praeside constitutis; nec de urbium dignitate, praestantia, ac magnitudine res erat, sed de Romanorum regendi populos, decretasque administrandi provincias peculiari modo, & ab eo nostrae aetatis omnino absimili. Percurre obsecro, erudite Lector, Veronae Illustratae librum octavum, ubi postea fuse novo huic argumento satisfeci. Vide num hiscere contra possit, qui ratiocinandi facultate plane non careat. Vide in quot hallucinationes maximis, & quos veneror, viris delabi contigerit, eo quod distinctionem hanc non introspexerint. Rei perspicuitas me ita adigit loqui, inquirere caeteroquin solitum potius quam decernere. In magnam adducor invidiam ab eamdem semper cantilenam canentibus, superiores tot aetatum heroas haec minime tradidisse. Ad hoc quid reponam non habeo; eoque magis turbor, quo conscius mihi sum, non id solum sine eruditorum auctoritate & subsidio in eo libro me statuisse, sed alia plura. Ratum prius habebatur, antiquam Civitatum libertatem in autonomia consistere; Vardacarensium, & Dripsinatium Civitates ubi gentium fuissent, detecturum neminem; Romanos Praesides in urbe una sedem ac domicilium fixisse; ad eamdem, ut hodie fit, ob iudiciarias lites adactos fuisse Provinciales omnes confluere; viam Aemiliam Aquileiam usque processisse; Gothos, & Langobardos peculiares latine scribendi formas in Italiam attulisse. Quid alia memorem? Langobardorum Regum, Civitatibus omnibus Ducum omnino imperio subiectis, quodnam fuisset regnum, & potestas perquisierat nemo. Inter antiquarios, qui etiam de caliciis, & fibulis erudite disseruerunt, quinam essent veterum mores, quaenam opiniones in iis omnibus, quae ad *Honoris* conservationem hodie pertinere putantur, Scriptor indagaverat nullus: id ego eum nobilium vitae, atque instituti maxime interesse crederem, *Della Scienza Cavalleresca* cum agerem, perquisivi, & a Romanis, Graecisque auctoribus ut eruerem, operam dedi. Si in his, & in aliis pluribus nimium, & supra vires ausus sum, veniam peto: bona mens, discendi aviditas, & cognitionis, ac scientiae cupiditas impulerunt.

sic OLIMPIODO
RE VIVAS IN DEO
A ☧ Ω

FLAVI MONTANI INA
VIRGO VIXIT ANNV. XI
ET MESES SESXIS ET DIES X
VIVIT IN DEO
☧

Praetermissas ab operis Christianas inscriptiones duas, quae in Museo dicatae sunt, aliasque tres in subterraneo apud cathedralem ecclesiam pavimento, quae ornare Appendicem debebant, antequam monumentis Veronensibus valedicamus, in hoc vacuo subiungimus. Vides non omnia veterum Christianorum opera inscite, atque ineleganter elaborata fuisse. Tessellata pavimenta nota sunt: verbi etiam *tessellare* non deerit exemplum in posterum.

Figurata marmora, quibus aevo medio salientes in maiori platea exornati fuerant, statuae suppositis illuc Theodosio imperante translatae, cum in meliorem formam opus redigeretur, Museo addicta sunt. In illis verba haec pessime sculpta sunt:

REX . ALBOYNVS . LOBARDOR . . .
VERONA . BERENGARIVS . ĪPERATOR
MARMOREA VERONA VERON . . .

, ...

Pag. 55. col. 2. v. 42. detexerim, ac norim. *lege* detegerem, ac noscerem.

p. 77. c. 2. v. 9. distinguit. *lege* distinguat.

p. 96. *sub finem*: Numini dominorum. *leg.* *Numinis Dominorum*.

p. 116. c. 1. v. 32. qua censebantur. *leg.* qua Vicetini censebantur.

col. c. 2. v. 2. exhibentur. *Adde*. C. Rubrio *Curatori Reipublicae Veronensium* Grut. 464. 1. De hoc officio vide Pancirolum de Magistratibus municipalibus c. 11.

Versu extremo, Duumvirum quoque Municipalium fasces illustrat Gothofredus Cod. Th. t. 4. p. 506.

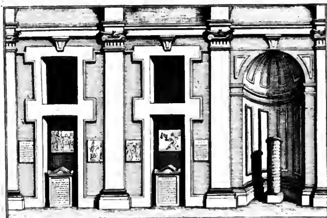
p. 126. c. 1. v. 40. Gruterus *recte*. *leg.* Gruterus recte.

p. 175. c. 2. v. 16. oculi insculptis. *leg.* oculi praesertim insculptis.

p. 201. c. 1. v. 30. Cenomani ? e multis. *leg.* Cenomani ? de iis agitur, qui Italiam petierunt: e multis.

p. 204. *in fine*: puduit refellere. *leg.* puduit vel refellere.

MU-

MUSEUM TAURINENSE
SIVE ANTIQUARUM INSCRIPTIONUM
VETERVMQVE ANAGLYPHORUM IN REGIAE ACADEMIAE PORTICIBUS CIRCUMQUAQUE INFIXA COLLECTIO

ANno MDCCXXIII exeunte, cum Auguſtam Taurinorum ἀγαθῇ τύχῃ me contuliſſem, inſcriptiones quam plures in Conſolatae propugnaculo inſpectavi, ſummaque cum voluptate exſcripſi, quae praecedenti anno eum vetera moenia ad pomoerium feliciter amplianda diruerentur, in eorum fundamentis repertae fuerant. De illis invictus Rex non dedignatus fuit mecum multum colloqui, & percontari; cumque ego eiuſmodi marmorum in re literaria iuvanda meritum extuliſſem, ea fuit Regalis animi benignitas, ut illa quocumque mihi opportunum videretur transferendi, & quomodocumque collocandi facultatem concederet: addens inſuper, ſi qua haberentur alia eius generis in Regio Palatio, aut in Regiis villis cimelia, illa quoque acciperem, atque ad publicum bonum, & ad Urbis decus ac ornamentum uterer, ſi placeret. Quam prompte, quam alacriter clementiſſimo huic iuſſui paruerim, quicumque antiquitatis amore capitur, facile percipit. In ipſa Regia perquiſitio prima ſtatim eſt facta. Praeconiis omnibus maior Carolus Emmanuel I monumenta omnis generis eximia collegerat: marmora praeſertim anaglyptico opere praeclara e Roma in aulam ipſo regnante plurima advecta ſunt. Poſt incendium maximum, quo atria, & porticus iis deſtinatae fuerunt olim abſumptae, recondita iacuerant diutius, ac pene ignorata. Tunc vero eruta rurſus, & diligenter collecta: quin cum aliqua in ſuperba Veneriae villa marmorea toreumata ad ornatum adhibita extra locum fuiſſent cum novitiis miſta, illa quoque ut in urbem adducerentur curavi. Marmorea ſigna, & protomas non attigi, pinacothecae reſervans, quam in Regiis aedibus reſtitutum, & conſtitutum iri ſperabam. De loco quidem, in quo praeſtantes vetuſtae aetatis exuvias dedicarem, minime anceps fui; Muſarum enim domicilio, hoc eſt Regiae doctrinis omnibus florentiſſimae Academiae, literarias haſce ſupellectiles deberi, ſtatim intellexi. Amplae, quae impluvium circumeunt porticus, opportuniſſimam praeſtabant ſedem, in qua omnes conſiſterent. Architectus fictis ianuis, & pilis ornaverat circumcirca muros. Iis ornamentis uſus ſum ad diſtribuendos, infigendoſque venuſtate aliqua inſcriptos, & figuratos lapides, quod e ſpecimine heic exhibito indicatur. Anaglypha eodem tempore ut accurate delinearentur, & exinde inciderentur curavi. Edere diſtuli, quia ut in nuncupatoria Hiſtoriae Diplomatum epiſtola dixi, ſimul cum inſcriptionibus in univerſalem ineditarum inſcriptionum collectionem inſerere meditabar: ſed tam in longum diſtuli, ut iure merito inventi ſint, qui diutius expectare nollent, & plura ex illis vulgarint.

1

I · O · M
M. MEMMIVS. GRA. L
HERMES
V S M

Dicantis figura subest, sed omnino deformata, ac detrita. Lapidem e Marenc vico prope Savilianum arcessivi, ut ab Iove principium facerem.

2

VIRIBVS
AETERNI
TAVROBOLIO
SEMPRONIA
EVTYCIA

Ob sensum adeo mutilum suspicioni forte locum dedissem si verba vidissem scripta, nec marmor conspexissem. Ad latera patera, & vas.

3

GENIO
MVNICIPI
SEGVSINI
IVL. MARCEL
LINVS. V. P
EX VOTO POSVIT

4

..... A. M. F. SECVNDA. ASPRI
FLAMINICA, DIVAE. DRVSILLAE
BALNEVM. ET. PISCINAM. SOLO. SVO
MVNICIPIBVS. SVIS. DEDIT

5

IN HON....
TI. CLAVDII. DRVSI. F. CA....
PONT. MAX. TRIB. POT. II. COS. DE....

6

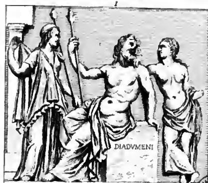
IMP. CAESARI
DIVI. NERVAE. F
NERVAE. TRAIAN
AVG. GERMANIC
DACICO
PONT. MAX. TR. POT. VII
IMP. XII. COS. V. P. P
D D

7

Herma fuit Traiano iam e vivis ablato facer, cuius forte superior pars egregie erat sculpta, ac propterea Medicorum Taurinensium, Asclepj & Hygiae cultorum, Collegio Abascantus marmor legavit. In Novo Thesauro 973. 11. perperam haec inscriptio tamquam in quadrata tabula incisa esset, exhibetur.

1

DIADVMENI

NAPOLI

2

3

NAPOLI

4

D M
L· MVSSIO·L·F·PINO·V·A·IIII·M·X·D·XXVIII
L· MVSSIVS·PETRONIVS·ET·MVSSIA·TYCHE
FILIO PIISSIMO FECERVNT
SIBI SVISQVE

5

SILVANO·AVG
SACRVM
Q·TOSSANIVS
SYMPHORVS·V·S
L·L·M

NAPOLI

1

REPARATORIBVS
ORBIS ROMANI CON
SERVATORIBVS REIP
ET OMNIVM PROVINCIAL
DD NN . FL . IVL. CONSTANTIO
AVG ET FL CLAVDIO
CONSTANTIO CAESARI

Haec & ſubſequens milliares fuerunt columnae, quod etiam conſtat, quia quis eas ſtatuerit non dicitur. Milliariorum numeri non apparent, ſed plures in Nemauſenſi praeſertim Agro conſimiles columnas videre memini nullis pariter numeralibus notis praeditas. Legi etiam poſſet *Propagatoribus*, *Liberatoribus*, *Propugnatoribus*, at non *Imperatoribus*.

3

Q . GLITIO . P . F . STEL
ATILIO . AGRICOLAE
. . . . II . VII. VIRO. EPVLO . .
. . . .

Huius Agricolae tres recenſet inconditas ac monſtroſas inſcriptiones Gruterus, quarum ſphalmata quatuor hiſce quamvis circumciſis elogiis auferri, & reconcinnari poſſunt. Exempli gratia ubi 416.6. CIVI. VESP. TRIB. POT. GALLICAE. X. VIROS. OSTI. ſcribitur, pro *Quaeſtore Divi Veſpaſiani*, *Tribuno Legionis Primae Italicae*, *Decemviro Stlitibus Iudicandis*: & ubi parum fauſte reponebat Cuiacius TRIBVNO LICE. 367. 1. Bis Conſulem videmus fuiſſe, etiamſi faſtis quos habemus omnibus ignotus, & immemoratus: procul dubio ex ſuffectis. Illum deſignari opinor in Gruteriana 14. 3. *Priſciliano*, & *Agricola Conſulibus* poſita.

2

IMP . CAES
PONTIFEX MAXIMVS
CLAVDIVS IVLIANVS
SEMPER AVG

4

Q . GLIT . . . .
ATILIO . A . . . .
COS . II . VIIV . . . .
SODALI . AVG . . . .
PRAEF VRBIS . . . .
CAESAR . NERV . . . . . .
GERM . DACIC . . . .
DONATO . AB E . . . .
DONIS MILITA . . . .
CLASSIC . AVRE . . . . . .
LEG . PROPR . PA . . . . .
LEG LEG . I . . . .
CITER . . . .
VE . . . .
. . . .

5

. . . . FIL STEL
. . . . AGRICOLAE
. . . . VIRO . EPVLON
. . . . TO . PROPRAETOR
IMP . NERVAE CAES AVG
PROVINCIAE . BELGICAE
LEGAT . LEG . VI . FERRATAE
LEG . CITERIORIS . HISPAN
PRAETORI . AEDILI CVR . . . . .
Q . DIVI . VESPASIANI . . . .
LEG . I . ITALIC . X . . . .
IVDIC . SE . . . .
ROMA . . . .
. . . .

6

. . . . F . S T E L
. . . . AGRICOLAE COS II
. . . . VIRO EPVLONVM SODALI
AVGVSTALI . CLAVDIALI . LEGAT . PRO . PR
IMP . NERVAE . CAES . TRAIAN . AVG . GER . DACICI
PROVIN . PANNON . DONATO . AB . EODEM
BELLO . DACICO . DONIS . MILITARIBVS . CORONA
MVRALI . VALLARI . CLASSIC . AVREA . HAST
PVRIS . IIII . VEXILLIS . IIII . LEGATO . PRO . PR
PROVINC . BELGIC . DIVI . NERVAE . LEG
LEG . VI . FERRAT . LEG . HISPAN . C . . . . .
PRAETORI . . . .
DI . . . .

1

. . . .
. . . . IIIVIR . A . P . . . .
. . . . . ORDO . AVGVSTAE
TAVRINOR . PATROCINIO
COLONIAE . DECREVIT . ET
PER LEGATOS DETVLIT
D D

2

D M
P . A R R I I
S E C V N D I N I
. . . VЯAL . TAVR . ET
. . . . R . EPORED . . . .
. . . .

Forte *Decurialis*. Retulit Pingonius quoque. *Taurini* legendum videtur, & *Eporediae*.

3

P . LIVIVS . P . L . MACER
II VIR Q . . . SIBI ET
IVNIAE C. F. VETVILAE VXORI
P LIVIO MACRO VI VIR AVO
. . . . AE QVARTAE AVIAE
. . . . TAE
. . . . . . MATRI . T . F . I

4

V F
C.LEVCONIVS .QVIR. VELOX
DEC . II . VIR . COMINIAE PATERN
AE . VXORI . LEVCONIAE ALPINA
E . FIL . MEAE . PIAE . D M

Literis informibus, etiamsi enunciata Tribus aevo superiore sculptas doceat.

5

. . . . OL . CIMBER
. . . I . ET . XI . AED . II . VIR
CIMBRI
. . . . VNT

Etiam ex fragmentis aliquid interdum discimus.

6

. . . .
. . . . ALAE . AVG
. . . . D
OB . MERITA . ET . MVNIFICENTIAM
EIVS
HONORE CONTENTVS
IMPENSAM REMISIT

Num ad Alam Taurinam referemus, quam Tacitus memorat? Hist. l. 1.

7

M . VENNONIO
M . F . STEL . SECVNDO
DEC . IIII . VIR . A . P
IVDIC . . . V DECVRIS
EQVIT. ROMANO
EQV . PVBLICO
BRVT . . . A . C . F . FIDA
. . . TER
. . . F I

Supple *Bruttia*, & *Iudici de quinque decuriis*, ut apud Gr. 481. 2. *Pater*, *aut Frater testamento fieri iussit*.

8

. . . .
: . . . . . AM CARITAT
. . . . . DIDISS . OB . MERIT
. . . . . LO POSTVLANTE
D D

1

2

3

4

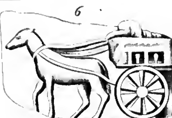

5

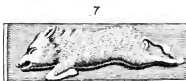

6

7

1

V

C.CORVNCANIVS

C.L.PAL.HILARVS

VI VIR

V viventem indicat.

2

T.CASSIVS.L.F.LICINVS

SIBI ET

L.CASSIO.L.F.CAPITON

PATRI

MANTIAE L.F.TERTIAE MATRI

L.CASSIO L.F.RVFO FRATRI

CASSIAE.L.F.MAXVMAE SORORI

VETVLEIAE.L.F.MAXVMAE

T . F . I

T.CASSIVS.T.L.ITALICVS

VI.VIR.F.C

3

V F

C.RABVRIVS

MELISSVS

VI.VIR.ET

....VIALIS

....ET SVIS

4

D M

L.TVTILI.SECVN

DINI.DECVRIO

NIS

5

...IVS.COTTI.L.VRBANVS

IIIIII. VIR

....IVS.VRBANI.L.APIVS

6

C.SAEVONIVS

STABILIONIS.F

SECVNDVS

VI.VIR SIBI ET

ANNAEAE.> LIB

ADIVTRICI VXORI.ET

ANNAEAE.MEROE

T . F . I

7

D M

T.CORD.MENELAVS

VI VIR AVG

SIBI ET CORDIAE

CHARIDI

VXORI CARISSIM

8

A.TITIO.A.L.BELLICO

VI.VIR.AVGVSTALI

CHORAGIARIO

9

L.VALERIVS

FIRMI.F.STEL

FIRMINVS

VI.VIR.AVG

EX.HS.XX

T F I

10

T.CVSIO.RVFI.F

STE.VI.VIR

AVGVSTALI

CVSIA.RVFI.F

POLLA.SOROR

P . S . F

Gruterus V pro VI. *Pollia* pro *Polla*. D. P. pro P.

1

L. COELIVS.Q.F
MILES.LEG.VIIII
SIGNIFER.OB
VIRTVTES PHALARIS
TORQVIBVS
ARMILLIS DON....
. . . .

Misc. p. 202. Sponius Guichenonio fidens clausulam imponit EST DECORATVS, qua sinceri lapidis fidem in dubitationem adducit.

2

L.GAVIO.L.F
STEL.SILVANO
PRIMIPILARI.LEG. VIII. AVG
TRIBVNO. COH. II. VIGILVM
TRIBVNO. COH. XIII. VRBAN
TRIBVNO. COH. XII. PRAETOR
DONIS, DONATO. A DIVO CLAVD
BELLO. BRITANNICO
TORQVIBVS. ARMILLIS. PHALERIS
CORONA AVREA
PATRONO COLON
D D

Pulcherrima haec inscriptio praelo nunc primum subiicitur.

3

L. ALFIO RESTITVTO
EQ. R. EQ. P. PRAEF. COH. II. BR
EQ. TRIB. COH. I. BR. OO. EQ. FLAM
DIVI. TITI ET. CLAVD. PAVLINAE EIVS
C. PINARIVS ONESIMVS ET
CASSIDARIVS AMPHERISTVS
OB MERITA

Edidi, & explicavi Hist Dipl. p. 171. Novus Thesaurus etiam *Milliariae* notam inde poterat interpretari. Parvum ferme obeliscum videas e marmore Viridi Secusiano: inscriptio ad summitatem velut in quadrata tabella.

4

D M
AVR. MAXIMI (sic) I
EXAR. NVM. DAL
DIVIT QVI VIX
ANN XXX
AVR. VICTORIN
O. POSVIT

Posuit Victorinus, sed u in o commutando, & consonantes extremas auferendo, Italicae linguae praeludebatur. Cl. Novi Thes. collector videre poterat in Historia Diplomatum pag. 170. non DIVITI lapidem praeferre, sed DIVIT. & legendum esse *Divitensium*. Cuneum Equitum *Dalmatarum Fortensium* (ita legas) & *Divitensium* recenset Notitia Imperii pag. 244.

5

. . . .
. . . . . . I A . . . . .
. . . . I. DELM. DIVIT . . .
. . . . X. MENS. V . . . .
. . . .

Et *Delmatia*, & *Dalmatia* in veteribus monumentis reperitur.

6

D M
AVR. CRESCEN
TIANI. V. E
ACIEDESID
QVI VIXIT AN
XXXV
AVR. PISTVS
EXAR
FRATRI CAR
POSVIT

7

N. APPIO
CENTVRIONI
AEBVTIAE. L. F
Q. APPIVS Q. F
Q. II. VIR. PONTI...
T. F. I

8

. . . .
. . . AB. TI. CLAV . . . . .
. . . EA. CLASSICA. VA . . . . .
. . . . ORT. AMICORVM . . . . .
. . . . SPITIVM. CVM. LEG. V . . .
. . . . VLA. ARGENT. AE . . . . .
. . . .

Videtur fabula apud Guichenoninm, quia de mutilationibus non admonet.

1

V . F
L . ANTISTIVS
ZOSIMVS . SIBI . ET
ANTISTIAE
CHRYSEIDI
CONIVG KARISS
ET SEPTICIO
ADIVTORI PAPATI
OPTIMO

2

. . . .
L . L . C O N
APONIAE L . L . MODEST
MATRI
ACVTO . . . . APONI . . .
. . . .

3

ST . AEBVTIVS
SECVNDVS
SIBI . ET
ST . AEBVTIO
OPTATO PATRON
ST . AEBVTIO SECVND . . .
. . . .

4

D M
ATTIAE . L . F . LVCI
NAE . ET . SIBI . Q.
RVBRIVS . SEVE
RIANVS . QVAE.
CVM . EO . VIXIT.
SINE LITIBVS.
ET IVRGIS ANN
XXVI . M . X.
DIEB . VII . HOR.
sic VIII . FEMINE.
CASTISSIMAE.
CONI CARISS
VIV . FEC

In hoc pyramidato marmore puncta ut vides extremis versibus adiiciuntur.

5

D M
ET MEMORIAE
AETERNAE
M . AVREL . . . . .
VETER . . . .

6

M' CAELIVS
M' F . TRASO
VI VIR . AVG
CORNELIAE . P . F
QVARTAE . VX
A . XXXXV
L . CAELIO . M' . F
GALLO A . XXVII
M' . GALLO . M' . F
CAM . PRAESENTI
A . XXXXV

In Novo Thesauro M' ter in M commutatur; hoc est Manius in Marcum.

7

D M
CAECILIAE AELIANAE CIV
POLLENT . . . QVAE VIX . . .

In Novo Thes. 1071. 7. *Vaeciliae*, *Civi Pollentiae*. Lege *Civitate Pollentia*.

8

D M
MEMORIAE
L . CORNELI
CHRYSANTHI
CASSIDARIA
FORTVNATA
CONIVGI CARISS

Nondum agnitam Cassidariam gentem habes in hac numquam edita epigraphe, qua docemur praecedentem Cassidarium Ampheristum Caium Assidarium non esse.

1

V F
CLAVDIA . TI . L
IANVARIA
SIBI ET
TI . CLAVDIO . TL
SOTERICHO
MARITO . OPTIMO

Pulcherrimis incisam literis Secusiae reperi, & ad Museum ut transferretur curavi. *Tiberii Liberto*.

2

G . C . ENNI VIBIANI
ET IVN . LARTID
PRISCINAE
M . VIBIVS
MARCELLVS

In Nov. Thes. perperam C. GENNI. Lego *Genio Caj Ennii Vibiani*.

3

CORNELIA
M L
IVCVNDA
T F I

4

C . DOMITIO
C . L . SENECAE
. . . . AE . CILAE
. . . . ITIA . C . L MVSA
. . . . OR FECIT

5

P . FADIENVS......
QVAESTO......
. . . . . MEN . D......
. . . .
. . . . TVMAE......
. . . COLONIAE......
. . . . OPECV,.......
. . . .
. . . . . PRAE........
. . IN PRAESIDIVM.....
SOLO . PRI......

6

D M
IVNETIAEVERINAEIVNETI
AEPIGONEFILPETIVNE
TIAEVERAEPATRONAE
BM

Nec punctis in hoc lapide verba distinentur, nec intervallis.

7

. . . .
. . . . . INTA
. . . . . SIBI ET
T . GIMMIO
VIRO SVO
ET M . GIMMIO
CLEMENTI
VI VIR AVGVST
FILIO.......
IN FR . P XX......

8

LVCVLLIA . L . F . PRIMA
SIBI ET
L . AEBVTIO . PALLAEO
VIRO
AEBVTIAE . L . F . OPTATAE
FILIAE . T . F . I

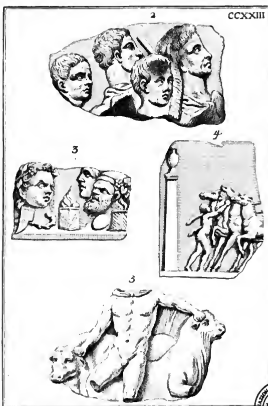
9

MINICIAE
L . F . PAETINAE
VXORI
RVTILI GALLICI
LEPTITANI
PVBLICE

10

C . OCTAVIO
MARCELLO
ET AEBVTIAE
BASSI . F
PRISCAE
SABINVS . FEC

1

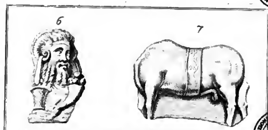

2

3

4

5

6

7

1

ESIATA . OPPIA
SIBI ET GAVDIL
LAE OPPIAE PA
TRONAE ET
DVCIO . GIMIONIS
F . VIRO

2

D M
C PVBLICI
ATTIANI
QVI VIX A XXIII
C PVBLICIVS
EVHODVS ET
ATTIA ZOE
PARENTES
FILIO PIISSIM
ET SIBI
V F

3

D . M
SALARIAE
Ↄ LIB
APHRODITES
T . VENNONVS
RESTITVTVS
MATRI
V . F

In Nov. Thef. Ꟊ pro Ↄ.

4

V F
L . SALVIVS . Q . F . CAM
POENVS . PATER . SIBI . ET . L . SAL
L . F . MEMORI . FILIO ANNOR . XIX
BVSSENIAE . P . F . PRIMAE VXORI
Q . SALVIO . Q . F . NOTO . FRATRI
SALVIAE . Q . F . RVFAE . SORORI . RVFO
BVSSENIO . P . F . VERO . IN . F . P . XIX . IN . T . P . XIX

5

D M
SEXTIAE
TEOFILE
FORTVNA
TVS LIB

Non TIOFILE ut in Nov. Thef.

6

V F
T . SVLPICIVS . ATTICVS
T . SVLPICIO . ASIATICO
FRATRI . ET . SVLPICIAE
PRIMILLAE . MATRI
BRVTTIA . Q . L . HYGIA . SIBI . ET
BRVTTIAE . Q . L . GRAPHIDI . FIL

7

HAVE VITALIS
L . TETTIENVS . VITALIS . NATVS . AQVILEIE
EDOCATVS IVLIA EMONA TITVLVM POSIT
ANTE AETERNAM DOMVM IVLIA
AVGVSTA TAVRINORVM DICIT
QVAERERE CESSAVI NVMQVAM
NEC PERDERE DESI MORS INTERVENIT
NVNC AB VTROQVE VACO
CREDITE MORTALES ASTRO NATO....
NIHIL EST SPERABILE DATVM
. . . .

Gruterus pro HAVE habet TI . AVL.

8

V F
L . VALERIVS
SEVERINVS
GAVIAE M . F . INGEN
CONIVGI SANCTAE
AC PIISSIMAE VIXIT
ANNIS . XXIIII
DIES . XXIIII
CASTA PVDICA DECENS
SAPIENS GENEROSA PROBAT

1

...VALERIO.SEX.F
PVB.COLOSO
PONTIAE.T.F
...OLLAE VXSORI
...NO.P.F.PVB
....

In Novo Thes. OILA ubi lapis OLLAE.

2

D M
VENNO
NI VENE
RIANI
CORNE
LIA VE
RA CON
IVGI-CA
RISSIMO

3

D M
VENNONIAE
L.LIB
VICTORINAE
L. CORNELIVS.L.L
CHRYSIANVS HER

In Nov. Thes. LIIB pro L.LIB.

4

D M
VENNONIAE
VERAE
L.ATRECTVS
QVIETVS
COIVG
CASTISSIM

Secusiae videram apud PP. Lateranenses. Perperam in Nov. Thes. *Atrectius*.

5

... NIA P.F.SECVNDA SIBI
... LIVIO M.F.VIRO
... CORNELIO.P.F.BASSO F
... L. SECVNDINO F

6

V F
P.VETTIVS
Q.F. POL
MVCRO
SIBI.ET
METTANIAE
...INAE. VXOR
...ETTIO VX

7

VETTIAE
SP F
PRIMAE
M.LICINIVS
CELER
L.LICINIVS
VERVS
FILII F.C

8

....
SORORIBVS.ET.SIBI.ET.SVIS ADORNAVIT.

9

ΚΑΙ ΦΙΛΗΠΙCΤΗ ΚΑΙ CΤΝ . . . .
ΤΩΝΑΝΕΙΚΗΤΩΝΡΩΜΑΙΩΝ
ΠΑΤΡΩΝ

Libertae Invictis Romanis Fidelissimae Patronus dicat.

10

Fragmento alio.

ΚΟΙΝΤΩ....
ΑΤΕΙΑΙΩ....
....

1

2

3

4.

Fr. Zucchi scul.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

Initia supplentur.

ΕΧΡΗΝΜΕΝΣΤΗΣΑΙΣΥΝΕΡΩΤΙΦΙΛΩΣΕΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΩΣΥΝΖΩΝΕΤΕΛΕΙΣΟΡΓΙΑΤΕΡΠΝΑΘΕΟΥ
ΔΗΛΟΣΔΕΙΦΟΡΕΩΝΑΙΕΙΘΕΟΝΟΠΠΟΤΕΚΑΙΝΥΝ
ΣΗΝΜΟΡΦΗΝΚΑΤΙΔΩΝΑΥΤΙΚΑΠΑΣΣΕΦΙΛΕΙ

ΦΑΙΔΡΟΝΕΤΑΙΡΟΝΕΡΩΤΟΣΟΡΑΣΣΕΙΡΗΝΑΘΕΑΤΡΩΝ
ΤΟΝΔΕΜΕΝΑΝΔΡΟΝΑΕΙΚΡΑΤΑΠΥΚΑΖΟΜΕΝΟΝ
ΟΥΝΕΚΑΡΑΝΘΡΩΠΟΥΣΙΛΑΡΟΝΒΙΟΝΕΞΕΔΙΔΑΞΑ
ΗΔΥΝΑΣΣΚΗΝΗΝΔΡΑΜΑΣΙΠΑΣΙΓΑΜΩΝ

ΟΥΦΑΥΛΩΣΕΣΤΗΣΑΚΑΤΟΦΤΑΛΜΟΥΣΣΕΜΕΝΑΝΔΡΕ
ΤΗΣΔΕΓΟΜΗΡΕΙΗΣΦΙΛΤΑΤΕΜΟΙΚΕΦΑΛΗΣ
ΑΛΛΑΣΕΔΕΥΤΕΡΑΕΤΑΞΕΣΟΦΟΣΚΡΕΙΝΕΙΝΜΕΤΕΚΕΙΝΟΝ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣΚΛΕΙΝΟΣΠΡΟΣΘΕΝΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ

Μένανδρος

Ε᾽χρῆν μὲν ςῆσαι σὺν ἔρωτι φίλῳ σὲ, Μενάνδρε,
Ωἶ συζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ Θεοῦ.
Δῆλος δ᾽ εἶ φορέων αἰεὶ Θεὸν, ὁππότε καὶ νῦν
Σὴν μορφὴν κατιδὼν αυτίκα πᾶς σὲ φιλεῖ.

Φαιδρὸν ἑταῖρον ἔρωτος ὁρᾷς, Σειρῆνα θεάτρων,
Τόνδε Μένανδρον ἀεὶ κρᾶτα πυκαζόμενον.
Οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀνθρώπους ἱλαρὸν βίον ἐξεδίδαξα,
Η᾽δύνας σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.

Ο᾽υ φαύλως ἔςησα κατ᾽ ὀφθαλμοὺς σὲ, Μενάνδρε,
Τῆσδε γ᾽ Ο᾽μηρείης φίλτατέ μοι κεφαλῆς.
Α᾽λλὰ σὲ δευτέρ᾽ ἔταξε σοφὸς κρίνειν μετ᾽ ἐκεῖνον
Γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Α᾽ριςοφάνης.

MENANDER

Te decuit caro fociare, Menander, Amori,
Cuius facra tibi dulcia femper erant.
Ferre Deum femper te conftat, quandoquidem & nunc
Confeftim omnis amat, qui videt ora tua.

Sirenem fcenae, comitemque Cupidinis, ornat
Quem femper capiti fixa corona, vides.
Namque homines docui iucundam degere vitam,
Perpetuo exhilarans dramata connubiis.

 Haud

Haud importune, mihi care Menander, Homeri
Ante oculos, tua quae est, effigiem statui.
Nam te post illum sedem obtinuisse secundam
Grammatica eximius tradit Aristophanes.

Marmor Romae olim fuit, bis ibidem atque optime a Fulvio Ursino, & ab Achille Statio vulgatum, Laurentii Gambarae versione adiecta. Habetur & in *Auctario* Lipsii: Gruterus item attulit, ut Ursinus dederat. Cl. nihilominus Novi Thesauri collector carmina ex ineptissima Iacobi Gronovii Imaginum collectione accepisse profitetur, quae Latina versione caret, & pluribus in literis peccat. Emendatius tradit ipse, sed interpretationem minus feliciter ita exorditur. *Decet sane initium ducere cum Amore*.

Quadratus hic lapis, tribus Graecis epigrammatis nobilitatus, Hermae formam habet, qua heroes, & inlustres viros Graeci repraesentare saepe consueverunt. Caput de more olim superstabat, sed vetuste abscissum neque Ursinus vidit. Priora item versuum verba, quae cum marmore consfracto avolarunt, ipsum nequaquam vidisse opinor, sed ingeniose supplevisse. Versu secundo ΩΙ scribendum erat. ΣΥΝΖΩΝ recte pro συζῶν, ita enim vetustiores, sicut Latini *Conloco*, & alia id genus: quaedam pronuntiationis mollicies obtinuit postmodum, ut ante literam duplicem Graeci consonantem non locarent. Versu nono Gruterus ΦΑΥΛΟΣ, recte Ursinus ΦΑΥΛΩΣ. Iuxta hanc Menandri imaginem Cupidinis alia conlocata erat, quo respicit tetrastichon primum, itemque Homeri, quo respicit tertium. Aristophanes Grammaticus satis est notus. Animadvertenda Graeca phrasis φορέων θεὸν, ex qua factum est, ut apud Christianos viri sancti θεοφόροι dicerentur, & χριστοφόροι.

MUSEI TAURINENSIS APPENDIX

GENIO ET·HONOR
L. POMPEI. L. F. POL. HEREN
NIANI. EQ. ROM. EQ. PVB
Q. AER. PET. ALIM. AEDIL
IIVIRO. CVRATORI
KALENDARIOR. REI. P
COLLEGIVM PASTO
PHORORVM. INDVS
TRIENSIVM. PATRO
NO. OB. MERITA

T. GRAE. TROPHIMVS. IND. FAC

Appendicem annecto eximiam sane ob egregia monumenta, & singularem. Inscriptio haec aenea est, & inter praeclarissimas, quae hoc aevo superas ad auras evaserint, computanda. Misit eam ad me magnae spei, & optimi ingenii iuvenis Paullus Ricolvius, qui cum aliis

aliis vetustae aetatis lipsanis erui paulo ante curaverat in vico *Montcù* ad Padum, a Taurino milliaribus XVI. eamdemque simul cum socio clarissimo paulo post erudito libello illustravit. Versu quarto recte iudicant post P punctum deesse. Sic *Quaestor Arcae Publicae*, & *Pecuniae Alimentariae* in Gruteriana 386. 4. & in aliis. Ex hoc unice monumento didicimus, ibi olim stetisse *Industriam*, inter *nobilia* Liguriae oppida a Plinio
l.3.c.5. recensitam. *Pastophororum Collegium* ab Apuleio
Met.l. ult. bis memoratum heic reviviscit. In coronide, quae pariter ex aere est, nomen habetur Titi Graecinii, (sive Graecidius, aut Graecius fuerit) qui vel tabulam ipsam aeneam, vel superpositam fortasse statuam olim elaboraverat. In eodem loco quatuor quae subsequuntur erutae itidem sunt.

1

C.AVILIO.L.F
POL.GAVIANO
FLAMINI.DIVI
CAESARIS
PERPETVO
PATRONO.MVNICIPI
TRIB.MILIT.LEG.III
GALLICAE
D . D
QVO.HONORE. CONTENTVS
IMPENSAM.REMISIT

2

C.LOLLIO
C.LIB.PAL
AGRAVLO
COLLEG
CENTONAR
Q.H.C.I.R

3

A. HOSTILIO A. F
PAP. PATRONO

4

L. FVLFENIVS.T.F.SIBI
ET L.FVLFENIO L.F.SECVNDO
. . . .

Idem Ricolvius quatuor ab hinc annis nuntiavit mihi, Augustanam vallem antiquariis oculis perlustrasse, ac praeter inscriptiones, Romanae viae reliquias reperisse plures, veterisque urbis ichnographiam conformasse. Anno insequenti Nicaeensem provinciam Musis maxime faventibus percurrit, nam columnas milliarias quatuor sequentibus titulis praeditas, & a nemine umquam animadversas invenit.

5

. . . . TRAIANVS
HADRIANVS PONT. MAX. TRIB
POT. IX. COS. III. VIAM IVLIAM
AVG. A FLVMINE TREBIA QVAE
VETVSTATE INTERCIDERAT
SVA PECVNIA RESTITVIT

DCVIII

6

. . . . . ANTONINVS
PIVS FELIX AVG
PONI CVRAVIT

7

. . . .
IMPERAT. . . . . .
AVGVSTVS
TRIBVNICIA
POTESTATE. . . .

DCVII

8

IMP. ANTONINVS
PIVS FELIX AVG
PONI CVRAVIT

DCIII

Prima, & secunda a Nicaea milliariis sex iacent in via, quae Monoecum ducit, magnis inscri-

Inſcriptae literis. Ultra milliarium tertia, & progredientibus quatuor adhuc milliaria occurrit quarta. Detectae fuiſſent aliae, ſi per ingruens bellum, & militarium copiarum itinera longius perquirere licuiſſet. Fragmenta marmoris pulcherrimi literis maximis in eruditi viri oculos incurrerunt, quae procul dubio ad Plinianam Tropaeorum Auguſti (*Tropaeum alpium* vocat Plinius) inſcriptionem pertinuerunt, nam in uno VMPILI legit, e dictione *Triumpilini* abſciſſae literae. Inſcriptiones iſtae eruditis locum dabunt perquiſitionibus. De viis Romanorum docte egerunt praeſtantes viri; Panvinius ante omnes, & ſane melius omnibus; multa tamen adhuc in obſcuro ſunt.

Sternendis, reficiendiſque viis quantum pecuniae, & operae Auguſtus impenderit, Strabo, Dio, numiſmata, & lapidei tituli eloquuntur: viam tamen *Iuliam Auguſtam* memoraverat nemo. Milliares eius columnas in Nemauſenſi ſpectavi. A Nicaea quoque Romam verſus Auguſti iuſſu ſtratam fuiſſe, nomen prodit, quod nunc diſcimus. Diſcimus pariter, antequam Albintimilium tangeret, ſiniſtrorſum viam deflexiſſe, & per Tendae collem montanis inſtitiſſe uſque ad Trebiam fluvium, quem Placentinum appellat Plinius: ab eo enim uſque Nicaeam, cum vetuſtate intercidiſſet, reſtituiſſe Hadrianum, docet columna. Huius viae curſum Maginus in Liguriae tabula praeter propter deſignat, magnam enim partem poſterioribus quoque temporibus iiſdem inhaeſit veſtigiis. Via Aurelia a Roma Piſas, deinde Mutinam ex Cic. Phil. XII. hinc ſupra Placentiam ad Trebiam. Eutropius, ut eum Panvinius allegat, *per Aureliam uſque ad alpes Maritimas*. Numerales notae in milliariis cippis numquam repertae ſunt, quae tantum procederent, ſolebant enim ut plurimum e proxima urbe diſtantiam ſignificare. In Narbonenſi tamen provincia numerum vidi LXXXVII, quoniam a Narbona numeratio inceperat. Verum ubi maiores apparent, initium ab urbe Roma ſumitur. Milliariis XVI a Piſis Noriſius columnam invenit Antonini Pii, cuius epigraphen ad Fabrettum miſit. Affertur in eius epiſtola 154. & a Fabretto bis: A ROMA CLXXXVIII. A Roma pariter numerant Nicaeenſes noſtrae columnae, quamvis id non declarent. In Itinerario: *Via Aurelia a Roma per Tuſciam, & alpes Maritimas Arelatem uſque M. P. DCCXCVI.* ſed illa poſt Piſas Genuam adibat. Scimus duplicem Aureliam fuiſſe, Veterem, & Novam. In exemplo ad me miſſo prior ex praemiſſis titulis Hadrianum Conſulem IV notat; ſed fefellerunt oculos exeſa forſan, & ambigua ſigna, nam Hadrianus ultra Conſulatum tertium non proceſſit, ut docent nummi, & Spartianus: *cum ipſe ter fuiſſet*.

Nor. tom. 5.

1

AVR
MARCI
ANICIR
CITORIS
QVI VI
. . . .

Taurini prope Portam *Palatii* quam dicunt.

2

D M
L. TVTILI. SECVN
DINI DECVRIO
NIS

Extra eccleſiam S. Pontii a Valperga milliariis duobus. Superſtat protome.

3

. . . .
. . . . IVNCIVS . . . .
. . . . CARISSIMAE ET . . .
. . . . CVR. REIP. VALEN . . .
. . . . AMISSORVM . . . .
. . . .

Valentinorum, quae heic memoratur, Reſpublica fragmentum iſtud commendat.

4

TI. CLAVD . . . . . .
RVSTIC . . . .
CAPITONI LV . . . . . .
VERCONI SEGIA . . . . . .
CLAVD VIRIATA . . . . . .
CLAVD PRIMIGENIA . . .
C. PINARIO SEVERO AA . . .

Marmoreo ſtybolate in vico Boſſoleni a Securia milliariis IIII. In Novo Theſauro, & alibi tam diverſa profertur, ut pro inedita haberi poſſit.

1

T. VIRIVS
GN. F. PVB
CRASSVS
M. VIRIVS
T. F. PVB

In vico Sale a Ceba mill. I. Arca marmorea septenum pedum cum protomis.

2

TI IVLIVS. VIBI. F
QVADRATVS
VIKANIS. SEGVSINIS
POSTERISQ. EORVM
TESTAMENT LEGAVIT

Secusiae apud Cann. Laterr. S. Iusti.

3

GENIO
VALERON VERI
sic CHARMI DES...

Ibidem.

4

D . M
C. CASSIVS
CALLIAE
NVTRICI
BENEMEREN
TI

In Valle Augustana, ex qua multas misit eruditus Comes Carolus Stortilionius, qui etiam Industrienses miserat.

INter Romana, quae usquam permanserint, monumenta amplissima, maxime profecto ac praecipue spectandus est Secusinus Fornix Augusti honori dicatus, cum ob figuratum atque historice insculptum zophorum, tum ob inscriptionem XIV Alpinos populos memorantem, Geographis omnibus maiorem partem hucusque incompertos, & Donni Regis, ac Marci Iulii Cottii veram atque integram unice nobis notitiam tradentem. Eam tamen praeclarissimam inscriptionem publicae ac Regiae inter Italiam & Galliam viae adiacentem, vix credibile videtur, tanto antiquitatis studio a duobus aut ferme tribus retro seculis effervescente, ante annum MDCCXXIV perlectam nequaquam fuisse, neque ante MDCCXXVII editam, & promulgatam. Pacedianus, qui decimosexto ineunte seculo Secusii plures exscripsit lapides, ut e manuscripta eius collectione in Bibliotheca Mediolanensi didici, Fornicem non attigit. Omnium primus Andreas Navagerius, Venetus ad Carolum V. anno MDXXIV Legatus, inscriptionem aggressus est, ut ex eius Itinerario constat, sed primo tentamine alienatus non institit. Guichenonius, Simlerus, Pingonius, Cluverius non exscripsere. Attentius illam inspexit Holstenius, qui in adnotationibus ad Cluverium: *Arcus in horto privato nunc incognitus extat*: deinde: *visendus in primis ob sculpturas sacrificiorum elegantissimas*; at epigraphen omnino corrosam, detritamque dixit, & ab eius versu primo eamdem esse ac Plinianam de gentibus alpinis minus feliciter coniecit. pag. 64. Dedita opera ut eam tamdem erueret, ac vulgaret, Nicaeam suam reliquit eruditus Iosredus; at primum tantummodo versum legere valuit, hoc est Imperatoris nomen, titulosque (in quibus etiam *Poteslatis* scripsit pro *Potestate*) & quinque nomina in tertio, sed *Reacorum* scribens pro *Belacorum*: dictionem item unam versui quarto adscripsit, cuius nec litera in marmore habetur. XXVII ergo verba incognita remanserunt, ut antea fuerant, & inscriptionis sensus absconditus, & potiora eius lumina occulta. In *Theatro Statuum Sabaudiae Ducis* magnifice Amstelodami vulgato nihil ultra legi posse, Iosredi auctoritate asseritur; ita & Harduinus ad Plinium: sed Arcus praeterea figura in *Theatro* affertur ab archetypo prorsus diversa, & zophori caelaturis ex ingenio confictis, bove etiam magno arae irreverenter imposito. Doctrina insignis P. Mabillonius a S. P. Q. R. Arcum erectum credidit, & elogium in eum conscriptum esse, quod Plinius refert. Nescio cur addiderit: *exarata est inscriptio in lamina aerea, sed vix dimidia nunc legi potest*. P. Montfauconius in Diario Italico neque Arcus neque inscriptionis mentionem fecit ullam. It. Ital. pag. 6. Ignotum ergo, & nondum in lucem prolatum eximium hoc monumentum cum esset, nec doctissimus Cellarius, nec alius quisquam antiquae Geographiae, atque Historiae indagator, illo uti potuit, aut ab eo subsidium sibi aliquod comparare.

Verum accidit anno MDCCXXIV ineunte, ut homo quidam hac unice de causa Secusium peteret, ibique dies aliquot commorans, integram inscriptionem exscriberet, ipsoque inspectante ut a perito pictore Io. Bapt. Salonio Taurinensi, quem ob id secum duxerat, Arcus forma, & sculpturae omnes summa fide depingerentur.

 Aedi-

Aedificium doplicem, atque omnino eamdem, utrimque habet faciem, eumdemque titulum. Zophori tantum figurae aliquanto variant: quae in latere habebantur septemtrionali, evanuerunt omnino, eas siquidem *Boreae penetrabile frigus adussit*. (Virg. Geor.) Fornicis altitudo ad pedes Parisienses XXV cum dimidio protenditur, frontis latitudo ad XX, latitudo lateris ad XI cum dimidio. Qui huic monumento operam navaverat, publici iuris fecit omnia post annos quatuor, cum Historiam Diplomatum invicto Regi dedicaret.

Nihilominus ubi Cl. Novi Thesauri collector hoc etiam inserere moonumentum statuit, non ab illius editione, neque ab eo volumine desumere, sed de novo sibi delineari, ac transcribi maluit. Ectypam ergo imaginem dedit, in qua zophori sculpturae (hoc est eruditior, & delectabilior Fornicis pars) omnino desiderantur: quin earum quoque deficit locus, adeo angustus, & depressus, respectu epistylii, & coronae, zophorus fingitur. Subnotatur non exhiberi, quod *ob loci distantiam vix cernantur*; (p. 1091.) at postquam non defuerat qui cerneret, atque emitteret, cur eas iterum spectandi voluptas antiquariorum filiis denegata est? id certe per se praestare haud poterant, qui, cum idem in frontibus ac in latere insculptum dicant, oculis uti prorsus invalidis fatentur. Verum haec transmittamus: illud omnino intolerandum, quod Romano, & Augusteo Fornici vulgarium murorum pinnae in nova hac editione imponantur; & ubi earum aliqua confracta sit, diligenter admoneatur, tamquam de Arcus parte, ac de priscae architecturae opificio ageretur. Castrum quoddam proximis seculis iuxta Foroicem aedificatum fuit, & cum eo ita coniunctum, ut una ex rotundis turribus eius angulo adhaereat, indicetque, ipsum Fornicem portae vice aliquando functum esse. Propterea tantillum muri supra ultimam coronidem tunc impolite struxerunt, muroque pinnae superpositae sunt, ne ab ambitu reliquo discordaret: illae etiam more Gallico ferme quadratae, non bipartitae desuper, sicuti ornatus gratia in Italia figurabantur. Horrent autem oculi, Romanis aedificiorum reliquiis assueti, marmoreum, & magnificum intuentes Arcum lateritiis adiectionibus in his tabulis sic deformatum. Pinnas propugnandi muros studium invexit, ut hominem quaevis obtegeret, ac tutaretur: (Aen. l. 7.) *pinnis, atque aggere cingit*, Virgilius: ibique Servius, *muro in quo pinnae sunt*. At Fornices ad bellicum usum nequaquam facti: vetustioribus, quorum extet memoria, nempe L. Stertinii, qui de manubiis duos in Foro boario, & unum in Circo maximo fecit, non pinnas, sed *aurata signa imposita* fuisse, Livius docet; (lib. 33. & 34.) itemque *cum signis septem auratis* Scipionem Africanum Fornicem posuisse. In praestantium aedificiorum fastigiis quid statueretur, ut discas, videsis Salmasii adnotationem ad Capitolini ver- (Hist. Aug. p. 154.)

ba *in trichoro simulacrum constituit*. Quibus Arcus ipsos adire, & inspicere non esset datum, Serlii liber, & qui *Veteres Arcus* inscribitur, *Romae* 1690. itemque qui Beneventanum exhibet, praesto erant ad nutum. Pinnas praefert Ariminensis sed novitium quoque murum, qui paucas assurgit in ulnas, & spatium a priori antiquae inscriptionis versu olim occupatum tenet. Arausionensi quoque turris quodammodo superstructa est, quod Ioseph Piseus optime ob oculos posuit.

Ad epigraphen quod attinet, in Novo Thesauro *Seguginorum*, *Venicamorum*, *Vesubianorum*, *Ovadiatium*, ubi marmor *Secusinorum*, *Vensamorum*, *Vesubianiorum*, *Quadiatium*. In versu tertio XXM pro VM. In eodem volumine inscriptio ad finem puncto clauditur, quod nec in isto, nec in aliis magnis atque eximiis titulis videas: Qui *Marmora Taurinensia* erudite edidere, huncque titulum non ex prima editione, sed ex Novi Thesauri secunda accipere maluerunt, punctis insuper quemlibet versum obsignant, ut in aliis omnibus, quas ex libris afferunt, solent, contra perpetuum praenobilium marmorum morem. Fornicis etiam inscriptionem *pluries editam*, (p. 149. & 278.) & Cottiorum historiam *praeter Arcum Segusinum claram* iniuria putant. Cur item eadem omnino epigraphe coniunctim bis edi debuerit, noo video. In praesenti autem editione *Iemeriorum* nomini tres literae ut adderentur curavi, cum *Iriorum* nescio quo paroramate scriptum in primo exemplo fuerit; duae item aliae ut emendarentur: quamobrem exactissimam demum heic inscriptionem conspicis.

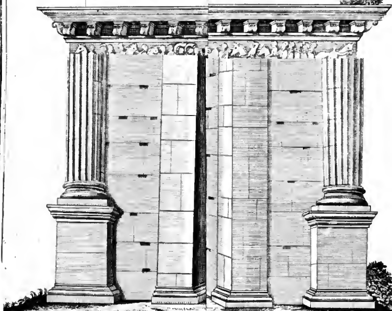
Cottium Donni Regis filium fuisse, Romanum praenomen ac nomen sumpsisse, nec Regem se, sed Praefectum dixisse, haec unice nos inscriptio docet. In Alpinis reginnibus iam ab Hannibalis ingressu Reguli habebantur, ut a Polybio discimus. Num Cottius a *Coto* (l. 3. p. 189. & 197.) illo originem duxerit, quem floruisse in Aeduis, & *antiquissima familia natum* tradidit Caesar, (Gall. lib. 7.) nec affirmare ausim, nec inficiari. Romanum Praesidem cognomento Vestalem, bellica laude praeclarum, *Donni progeniem*, & *Alpinis Regibus ortum* Ovidius nuncupat. (de Pont. l. 4. el. 7.) Strabo Taurinos, Ligusticam gentem, Liguresque alios montana tenuisse docet, quae Italiam respiciunt; & quumodo iis etiam accesserit ἡ τοῦ Ἰδεόννου λεγομένη γῆ, καὶ ἡ τοῦ Κοττίου· (lib. 4. p. 312.) At quisnam est *Ideonnus* hic a nemine memoratus umquam? legendum Δόννου. Hodie quoque Graeci quibusdam dictionibus a D incipientibus I libenter praemittunt. Latina item monumenta vidi, ubi *Idies*, & *Istephanus* scriptum erat. In allatis verbis copulam etiam καὶ redundare opinor, & non ἡ sed ἢ scribendum: cum enim Donni filium Cottium fuisse nunc constet, non duae fuerunt ditiones, sed una *a Donno denominata, vel a Cottio*. De Augusto Seneca: *dum*

Alpes

Nell'altra facciata dell'Arco

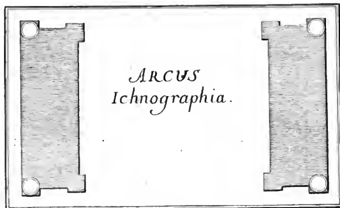
IMP·CAESARI·AVGVS ESTATE·X V·IMP·XIII
M·IVLIVS·REGIS·DONNI·F·I SEGOVIORVM·SEGVSINORVM
BELACORVM·CATVRIGVM GDINIORVM·VEAMINIORVM
VENISAMORVM·IEMERIOR EO·PRAEFECTO·FVERVNT

de Br. VII.c.5. *Alpes pacat, immixtosque mediae paci, & imperio hostes perdomat*. Cottio postquam *locorum asperitate confisus* Augusto frustra restiterat, in lib. 15 c. 10. eius amicitiam recepto, ut Ammianus scribit, paternam ditionem Augustum concessisse, nunc discimus, non tamquam a Rege, sed tamquam a Romano Praefecto regendam. *Cottii* Ti. 37. *regnum* nihilominus sub Tiberio Svetonius memorat; sed cum in eo Cohortes aliquas stationem habuisse innuat, Romanorum imperio paruisse apparet, aptiusque Strabonem locutum esse. *M. Iulio Cottio*, Cottii nostri filio Imperatorem Claudium paternam ditionem in Alpibus adauxisse, & *ipsum Regem tunc primum* lib. 60. p. 681. *nuncupasse*, narrat Dio: Βασιλέα αὐτὸν τότε πρῶτον ὀνομάσας· quo confirmatur egregie, priorem Cottium Regis titulo nequaquam donatum fuisse. Secundo *Cottio defuncto*, Nero alpinum Svet. Ner.18. regnum *in provinciae formam redegit*. Vopiscus in Aureliano: *sub Nerone Alpes Cottiae Romano nomini tributae*. Exinde uni ex septemdecim provinciis, in quas Italiam partitus est Constantinus, nomen dedere. Vide *Veronae Illustr.* librum VII. Cum Cottius noster, Secusini auctor Fornicis, in Augusti obsequium Iuliae gentis sibi nomen adsciverit, mirum est, non Caii praenomine sed Marci usum esse. l.8.c.4. *C. Iulius Masinissae filius*, quem Vitruvius laudat, praenomen quoque duxit a Caesare. Superioris Ciliciae Rex Tarcondimotus in aereo numismate quod possideo *L. Antonius* dicitur: a fratre, ut opinor, M. Antonii, cuius partibus Tarcondimotus accesserat.

Quod ad Civitates, seu populos in inscriptione recensitos agnoscendos, & ad eorum situm investigandum pertinet, adeas si placet de Galliae Antiquitatibus epistolam secundam. Ablegandus in primis Simleri error, aliorumque, qui de Urbibus agi existimant. Eruditam in argumentum hocce dissertationem Cl. Bimardius elucubravit, Novi Thesauri tomo primo insertam. Aliquas ex coniecturis meis non approbat; sed cuicumque aliter conicere volenti viam non praecluseram. Caeteroquin nemini puto probabitur, adeo *parvam fuisse hanc provinciam*, ut ex *Allobrogum agro* partem com- pag.76. plecteretur nullam. Inter Cottianas Civitates numerantur in Fornice Caturiges, quorum fatetur Bimardius *latissime quondam patuisse fines*: eorum caput *Chorges* fuit, Delphinatus oppidum ad Druentiam. Fallitur etiam eruditus vir, cum Alpes Cottias Maritimis annexas fuisse ait, ita ut Maritimarum nomine in Notitia Imperii designentur: Notitia enim inter Italicas provincias a Praeside administratas *Alpes Cottias* semper recenset. Ad Civitates autem sincillatim indigitandas, pluresque ex ipsis nominum praesertim effodiendas vestigiis, quid afferri ut plurimum potest, quod ab aliis impugnari non possit? ad huiusmodi coniectationes tuendas, ac propugnandas, plura gerere bella oporteret *nullos habitura triumphos*.

MUSEUM
VINDOBONENSE
IN ATRIIS CAESAREAE BIBLIOTHECAE.

Um anno MDCCXXII Augustissimi Imperatoris Caroli VI iussu, ubi olim urbs & Colonia Apulensis in Dacia steterat, Carlsburgii munimenta construerentur, terra altius effossa inscripti lapides identidem eruebantur. Eruditus iuvenis Comes Ioseph Ariostus, qui nunc Generale munus in Caesareis exercitibus sustinet, avide, ac diligenter exscripsit, aliosque item complures a se in regionibus illis perquirendo repertos. Ad me, quae eius fuit humanitas, vix nomine ipsi notum, inscriptionum omnium statim exempla misit, & summopere dolendum monuit, quod interdum in moeniorum fundamenta lapides conjicerentur ab opificibus, aeternisque tenebris redderentur. In aula tunc degebat Caesarea, Historici, & Poetae munere decoratus Apostolus Zenius, cum quo frequentissime de re literaria sermonem instituere, volupe erat Caesari. Ad illum ego quidem rem statim per literas detuli, orans ut illas vetustatis exuvias Augusto commendaret: addidique, non leve profecto eius gloriae incrementum futurum, si eas ad Regiam transferri, & Museo, ac Bibliothecae tantopere per ipsum auctae, adiungi iuberet. Nemo umquam inter rerum dominos adeo benignum se facilemque praestitit, quae studia & literas quomodocumque iuvare possent, rogantibus. Imperavit continuo, ut lapides illi omnes e Dacia Vindobonam adveherentur, traducendisque idem Ariostus praesideret, atque ea fungeretur cura. Tres ergo onerariae naves insolitis his mercibus onustae feliciter advenerunt, quarta miserandum in modum Tibisco flumine submersa. Verum non illae tantummodo, splendidorum Bibliothecae recenter a solo factae adituum parietibus infixae, modo inscriptiones spectantur: plures Augustus ipse, eum anno MDCCXXVIII Tergestum peteret, secus itinera pene latentes detexit, observavit, legit, atque earum perpetuae conservationi consulens, ut ad Imperatoriam sedem transmitterentur, mandavit. Ex istis omnibus Museum constat, quod heic exhibeo. Vulgavi eas quidem in Observationibus Literariis tomo I. cum magnam partem ineditae adhuc essent; sed in exiguo libello forte minus apte ac decore tam eximia monumenta coarctavi. Id scilicet certo certius est, numero quidem inscriptionum haud magnopere collectionem hanc eminere, sed earum pretio ac praestantia omnes antecellere. Selectas data opera inter quam plurimas diceres, ut vel Deorum notitiam, vel Imperatorum historiam, vel rei militaris scientiam, vel aliam quampiam eruditionis partem, praecipuum in modum iuvarent. Sigla, & compendia, quorum aliqua nondum interpretatus quisquam fuerat, cum primo ederem, declaravi.

1

I O M
C SEMPRONIVS
VRBANVS
PROC AVG

2

I O M
T AVRELIVS
DIOCLES ⚹
PROC
V S L
IMP AVGVSTIS COS — sic

3

I.O.M. AETERNO
T. FL. FLAVIANVS
AVG.M.S.AP.ET DEC
COLL. FABR. VNAELIA
VINDIA.CONIVGE SVA
QVOD.PRO.SE.ET FLA
VIIS RESTITVTO FLAVI
NO IANVARIO FLAVI
FILIS SVIS VOVERANT.V.S.L.M

Postquam edideram, bis in Novo Thesauro recepta est, qui ubi aliquanto recedit, deviat. Ante VNAE-

VNAELIA *cum* desiderari patet. Sic in proxime sequenti L. Annius dicat simul *cum Gavidia*. M. S. AP. significare ostendi *Municipii Septimiani Apulensis*. Postremus filius colligatis literis non Flavinus fuit sed *Flavianus*.

1

I O M
PATERNO
AVREL.VLPI
VS.ADIVTOR
OFFICI . CORNI
CVLARIORVM . E
V . L . M . P

Ita lapis. Gr. 107. 3. *Dis Paternis*. Videbimus mox *Marti Patri*. In fine, *ex voto libens merito posuit*.

2

I O M
IVNONI REGINAE
MINERVAE
L . ANNIVS ITALICVS
HONORATVS.LEG
AVG . LEG . XIII . GEM
ANTONINIANAE
PRAEF . AERARII
MILITARIS. SODALIS
HADRIANALIS . CVM
GAVIDIA TORQVATA
SVA ET ANNIIS ITALICO
ET HONORATO ET
ITALICA FILIIS

Non *cum Claudia*, ut habetur in Grut. V. 3.

3

I O M
ET DIIS . DE
ABVSQ. ET
GENIO.LOCI
OPTATVS
PRAEF.LEG
V.M.C . V.L.S.M

Legionis Quintae, non Ulpiae, quia prior Legionum denominatio erat ab ordine. *Macedonicae*, non Martiae, quia Legio Quinta & in aliis pluribus, Macedonica dicitur, numquam Martia. *Claudia* non Constans, quia Claudiae saepe nuncupantur etiam Sexta, Septima, aliaeque, Constans vero semel tantum de Octava invenitur, & modo quidem peculiari.

4

I O M
CETERISQ DIS
. . . .
COS

5

I O M
ET DIS PE
NATIBVS
SCAVRIA
NVS

6

NEPTVNO
AVG.SAC
CELEIANI
PVBLICE

In Novo Thesauro: *seu Celeienses*; quod cur addatur ignoro. A Cl. Bimardio, qui lapidem numquam vidit, transmissa dicitur.

7

MARTI AMICO
ET CONSENTENTI
SACRVM
HERMIAS DEDICAV
IDEMQ VOVIT

Mars *Consentiens*, & Mercurius *Consentiens* in hoc unice Museo reperiuntur: fautores intellige, ac benevolos. Qui antea exscripserat, *Consents* scripserat, & ad Consentes Deos referebat. De Consentibus nimius essem, si loqui ingrederer. Quinam essent, non in aperto est. Arnobii verba, quae de iis tamquam decretoria adducuntur, qui explicarit, erit mihi magnus Apollo. *Hos Consentes, & Complices Etru-* lib. 3.
scos aiunt, & nominant, quod una oriantur, & occidant una: sex mares, & totidem feminas nominibus ignotis, & miserationis parcissimae. Varro: *populus dicit, Dii Penates, Dii Consentes*. Communiter pro maiorum gentium Diis accipiuntur, quos Graeci *Duodecim* vocant: θεοὺς Δώδεκα καλουμένους Pausanias in Atticis: μὰ τοὺς Δώδεκα θεούς Aristophanes in Equitibus: sed illorum nota

ſunt nomina, Arnobius autem de Conſentibus: *Varro qui ſunt introrſus, at in intimis penetralibus Caeli, Deos eſſe cenſet quos loquimur, nec eorum*
de nupt. phil. l. 1. *numerum, nec nomina ſciri*. Iovis conſiliarios addit exiſtimari. Hinc Martianus: *poſt ipſum Iovem Dii Conſentes*; & D. Auguſtinus: *Deos Con-*
Civ.D l.4.c.33. *ſentes, quos dicunt in conſilium Iovis adhiberi*. Decem ergo & tres numerare ſatius erat: ita
Met.l.6 Ovidius, *Bis ſex Caeleſtes, medio Iove*. Plau-
in Epid. tus contra: *Si undecim Deos praeter ſeſe ſecum adducat Iuppiter*. Incerta, arbitraria, & deridicula ethnicorum fuit Theologia. Quid ſi adderem quae de Conſo, & de Conſualibus ethnici, & veteres Chriſtiani Scriptores memorant? Quod ad rem noſtram facit, unica recitatur inſcriptio *Conſentibus* ſacra Grut. III. 2. quam in proclivi eſt ſuſpicari, *I. O. M. & Dis Conſentientibus* dicatam fuiſſe, ut Marti, & Mercurio Conſentientibus dicantur noſtrae, literis T & I coaleſcentibus.

Ante allatis Arnobii verbis ſenſum reddemus, ſi legamus, *una erigantur, & adſideant una*: ſed *oriantur* quoque retineri poteſt, nam Pompeius Feſtus: *Oriri, naſci, vel ſurgere*: & apud Velium Longum *oriens Conſul* idem eſt ac *ſurgens*: bene ergo ſe habet quod Iovis Conſiliarii *una oriantur & aſſideant una*. Eapropter *Conſentes*, hoc eſt conſentientes, & concordes; ſeu conſidentes.

1	2
MARTI ET	MARTI
VICTOR	ET VICTORI
IAE.P. AELI	AE . P . AEL
CRESCE	CRESCENS
NS.DVPLI	DVPLICAR
POS	POSVIT

Bini eodem tenore, & nihilominus ſinceri lapides.

3

MARTI PATR
CONSERVAT
ORI ET BONAE
VICTORIAE
L . AEL RVFIN
VS PRO SE ET
SVOS sic
V L P

Marti Patri in Fratrum Arvalium tabulis Grut. pag. 121.

4

MERCVRIO
CONSENTENTI
SACRVM
HERMIAS. DEDICAVIT
IDEMQ. VOVIT

5

DEO
HERCVLI
IVLIA
MAXIMINA
VOTI SVI
COMPOS

6

SILVANO
M. ALCINVS
RVFINVS
MARIANVS
LEG. LEG. XIII. G

7

SILVANO
SAC
VAL. CELSVS
FLAMEN
MVNICIPI
V. S. L. M

1

VICTORIAE
AVG. ET. GENI
O. COLLEGI
EIIVS. M. COC sic
CEIVS. LVCI
VS. LAPI. DD

Caelo-

1

CAELESTI AVGVSTAE
ET AESCVLAPIO . AV
GVSTO . ET GENIO
CARTHAGINIS . ET
GENIO DACIARVM
OLVS . TERENTIVS
PVDENS . VTTEDI
ANVS LEG AVGG
LEG XIII GEM LEG
AVGG PROPRAET
PROVINCIAE RE
TIAE

2

GENIO >
TIB CL. AVITVS
MANSVETVS
OPTIO

3

DEO
SILVMIO D
OMESTICO
SENTI APER
ET PHILVM
ENVS V.L.P

Documentum capere heic potes egregium docte, & urbane Lector. Edidi votivam hanc Deo *Silumio* epigraphen, postquam non auritus sed oculatus teitis ipse ex marmore ipso excepissem. *Silumio* item legerat Comes Ariostus, antequam Vindobonam lapidem mitteret. Cl. Bouhierius in privata epistola, a Cl. Hagenbuchio vulgata, suspectum sibi esse *ignotum hunc Deum* innuit, & substituendum fortasse Silvanum. Erudito viro non succurrit eo momento temporis, quot in lapidibus habeamus incompertos Deos; non succurrerunt
lib. 4. Arnobii ad Paganos verba: *nam quod nobis Catervas ignotorum alias inducitis Deorum*. Cl. vero Hagenbuchius suspicioni locum non dat, sed decretoriam damnationem in *Epistolis* suis *Epigraphicis* infligit, & non una vice sed quinquies (opinor ut amico suo, cui arctissimo foedere coniungitur, gratificaretur) erratum reprehendit: teruncii si ipsum audimus faciendus, *qui Silumio absurde exscripsit pro Silvano*. Inven- p. 452.
tus est qui cum haec legisset, ad Equitem de Clerff antiquitatis cultorem Vindobonae degentem literas daret, obtestans ut lapidem attente inspiceret. Quod cum ille praestitisset, DEO SILVMIO perspicue in ipso legi, respondit. Accipe humane Lector, & tibi pro exemplo sit. In eadem autem epigraphe quomodo *Sentia* irrepserit, non dixerim, nam in autographo primo SENTI APER invenio. Nec dixerim qui factum sit, ut hoc in adnotatione non agnoverim. Urgebant quandoque festinantes libellorum illorum typographi: nec tamen eapropter errorem excuso, sed fateor, & revoco. Ipso editionis anno, ut manu, & calamo in exemplis impressis pluribus quinque illa verba delerentur, curavi.

4

. . . .
M . ANTO
NIVS SA
TVRNI
NVS DEC
COL V S L
M

5

. . . .
. . . RI AVGVST . . . .
. . . MPER XXVII . . .
. . . CLA . VISPTANO GALLO sic
. . . C . RVTILIO GA . . . O

Vide Cl. Hagenbuchium pag. 206. qui informi fragmento multum allaborat.

6

IMP . VESPASIANO
CAESARI . AVG
PONTIF . MAXIMO
TRIB . POTEST . X
IMP . XX . COS VIIII PP
C . DOMITIVS
FLORVS
T F I

1

IMP NERVA TRAIA
NVS CAES AVG GER
PONT MAX TRIB POT
PP COS IIII

VI

2

IMP DIVI NER F
NERVAE TRAIAN
CAESARI AVG
GER DACIC PONT
MAX TRIB POT PP
COS V
C RVFIVS MODERATVS
IVNIANVS IVNCINVS
PRAEF COH VI RAET TRIB
MIL LEG VII G F EX
CODICIL . F . I

Ex codicillis in hac unice inſcriptione eſt, quod meminerim, & inſcriptio ad hanc diem a nemine vulgata, quod ſciam.

3

IMP CAESAR DIVI
TRAIANI PARTHICI . F
DIVI . NERVAE . NEPOS
TRAIANVS . HADRIANVS
AVG . PONTF . MAX . TRIB
POT . XVI . COS . III . P . P . PROCOS

VI

4

IMP CAES DIVI TRAIANI
PARTHICI F DIVI NERVAE NEP
TRAIAN HADRIAN AVG PONT
MAXIMO TRIB POTEST XVI COS III PP
AQVA INDVCTA COLON DACIC SARMIZ
PER CN PAPIRIVM AELIANVM LEGAT EIVS
PR PR

5

IMP CAESAR T AELIVS
HADRIANVS ANTONINVS
AVG . PIVS . P . P . PONTIFEX
MAXIMVS . TRIB . POTESTATIS
IMP . II . COS . III

VI

6

VICTORIAE
ANTONINI
AVG
L . ANNIVS ITALICVS
HONORATVS . LEG
AVG . LEG . XIII G
ANTONINIANAE
PRAEFECTVS AERARII
MILITARIS SODALIS
HADRIANALIS CVM
GAVIDIA TORQVATA
SVA ET ANNIIS ITALICO
ET HONORATO ET
ITALICA FILIIS

Marmore confracto verſus quatuor priores abierunt, ſed integram viderat Comes Arioſtus epigraphen. Eamdem paulo ante vidimus Diis Capitolinis ſacratam.

7

PRO SAL
DOM N̄ N̄
L . SEP . SEVERI
ET
M . AVR . ANTO
NINI ET
. . . .
CAES . AVGG
CVLT . IOVIS

DEDIC
VIII K AVG
MVCIANO ET
FABIANO
COS

Getae nomen deſideratur.

IMP

1

IMP CAES L SEPT SEVERVS PIVS PERT AVG
ARAB . ADIAB . PART . MAX . PONT . MAX . TRIB
POT VIII . IMP XII PP COS PROCOS ET IMP
CAES M AVR ANTONINVS PIVS FEL AVG
PART MAX BRIT MAX GERM MAX PONT
MAX TRIB POT $\overline{XVII}$ IMP $\overline{III}$ COS $\overline{IIII}$ PP
PROCOS MILIARIA VETVSTATE
CONLABSA RESTITVI IVSSERVNT

VI

2

IMP CAES M
OPELIVS SEVERVS
MACRINVS PIVS FEL
IX AVGVSTVS PONTI
FEX MAX TRIB POT
II PP COS PROCON
SVL ET M OPELIVS
ANTONINVS DIADV
MINIANVS NOBILISSIMVS
CAES PRINCEPS IVVENTVT
PROVIDE S.C.LXIIIIS
NISSIMI AVG FECERVNT

In columna. Macrini, & Diadumeniani unica, quae numeris omnibus absoluta sit, inscriptio : at in postremis duobus versibus turbavit sculptor, praetermisit, commiscuit. Penultimi initium cum initio ultimi iungendum videtur. *Providentissimi Augusti*, dictione perperam diducta. Diadumenianus & Caesar, & Augustus apud Lampridium quoque dicitur. *S. C. LXIIIIS.* num viam munierant *Spatio Columnarum LXIIII semis?*

3

PRO SALVT
DOMINI
NOSTRI SA
NCTISSIMI
ANTONINI
PII AVGVSTI

4

NYMPHIS
NOVIS SACRVM
Q.RVFRIVS SVLPICIA
LEG LEG XIII G.ANTO

De hac vide quae adnotavimus in Obs. Lit. pag. 209.

5

T .VARIO CLEMENTI PROC
PROVINCIARVM BELGICAE
GERMANIAE SVPERIORIS GERMANIAE
INFERIORIS RAETIAE MAVRETANIAE CAESARENS
LVSITANIAE . CILICIAE . PR . EQ . AL . BRITANNIC . MILIAR
PRAEF AVXILIORVM IN MAVRETANIAM TINGITANAM EX
HISPANIA MISSORVM PRAEF EQ . AL . $\overline{II}$ PANNONIOR TRIB MIL
LEG $\overline{XXX}$. V . V . PRAEF COH $\overline{II}$ GALLORVM MACEDONICAE
CIVES ROMANI EX ITALIA ET ALIIS PROVINCIIS
IN RAETIA CONSISTENTES

1

T VARIO CLEMENTI
AB EPISTVLIS AVGVSTOR
PROC PROVINCIAR
BELGICAE ET VTRIVSQ GERM
RAETIAE MAVR CAESARENS
LVSITANIAE CILICIAE
PRAEF EQVIT . AL . BRITANNICAE MILIAR
PRAEF AVXILIORVM IN MAVRET TINGITAN
EX HISPANIA MISSORVM PRAEF EQVIT . AL . II
PANNONIORVM TRIB LEG XXX V V PRAEF
sic PRAEF COH II GALLORVM MACEDONIC
CIVITAS TREVERORVM
PRAESIDI OPTIMO

2

T VARIO T FIL
CLEMENTI . CL . CEL
PROC . AVG. PROVINCIAR
RAETIAE MAVRETAN
CAESARENSIS
LVSITANIAE CILICIAE
PRAEF . AL . BRITANNICAE MILIAR
PRAEF. AVXILIARIORVM TEMPORE
EXPEDITIONIS IN TINGITANIAM
MISSORVM
PRAEF. EQ. AL. II. PANNONIORVM
TRIB. LEG. XXX. VLP. PRAEF. COH. II
GALLORVM . MACEDON
VALER . VRBANVS
LICIN . SECVNDINVS
DECVRIONES
ALAR . PROVIN. MAVRETAN
CAESARENSIS

Discimus cur *Claudia Celeia* superiora tria Clementis elogia servaverit, ei siquidem patria fuit. Gruterus *Caesariensis* ubique scribit contra marmoris fidem. Puncta in lapidibus quoque modo apparent, modo non: sic & in aliis.

3

P. AEL. ANTIPAT
RO MARCELLO
EQ. R. DEC. COL. AP
FIL. P. AEL. ANTIPA
TRI. A. MIL. ET. IIVIR
COL. SS. ET ADOPTIVO
P. AEL. MARCELLI V
E. EX PRAEF LEGI
ON VII CLAVD. ET
I. ADIVT. DADES. ET
FILETVS. ACTOR

Marcelli Viri Egregii. Gruterus V. ET. quod explicari nequiret.

4

Q MARCIO TVRBONI
FRONTONI PVBLICIO
SEVERO PRAEF PRAET
IMP CAESARIS TRAIANI
HADRIANI AVGVST PP
COLON VLP TRAIAN AVG
DACICA SARMIZEGETVS

In Grutero quaedam ex errore adduntur, ob quae Reinesius confictam inscriptionem putavit. Marcium hunc Turbonem *Pannoniae*, *Daciaeque* ab Hadriano praefectum Spartianus quoque docuerat, sed tot gessisse nomina, & *Praetorio Praefectum* fuisse, ignorabamus.

5

T I B I V L . . . .
F L A C C I . . . . .
L E G A V G . . . . . .
P R O V I N C . . . . .
C O L V L P T . . . . .
A V G . D A C . S . . . . .

C. Ant.

1

D M
C . ANT . C . F . PAP
V R S I N O . D E C
sic C O L . D A C I C E
S A R M I Z
V I X . A N N . X X X V I I I
T E R E N T I A . H E R
M I O N E . M A
T E R . I N F E L I C I S
S I M A
B . M . P

2

M . VLPIO . MAIO
DEC . COL . SARM ...
METROP . VIX . AN ...
. . . .

3

D M
L . ANT . PAL
PRISCO . VI
XIT . ANN . LXII
ANTONIVS . RV
FVS . DEC . COL
ET . ANTONIA
PRISCILLA
PATRI

Cl. Hagenbuchius I praemitti in hoc marmore pro certo habet: *Dis Manibus Inferis*. At viri praestantissimi Marinonius Caesaris Mathematicus, & Forlosia primus Bibliothecae Custos, cum rursus attente inspexerint, eius literae vestigium testantur haberi nullum.

4

S E X . P I L O N I V S
S E X . F . S T E . M O D E
S T V S . B E N E V E N T O
7 . L E G . IIII . F . F . III . H A S T
P O S T . A N N . X X X ... O R
D I N E . A C C E P I T . E X
E Q V I T E . R O M A N O
M I L I T A V I T . I N . L E G
VII . C . P . F . ET . VIII . AVG
XI . C . P . F . T̄ . MINER . P . F
STIPENDIS . CENTVRIO
NI . CI . . . . . X V I I I
H . S . E . S . T . T . L

Ad hanc in Novo Thesauro: *edidit etiam*
March. Maffeius: aliis item id subnotatur, quas 142. 4.
Maffeius solus ediderat. Ibidem inter F. & STE.
aliquid deesse innuitur, contra marmoris fidem,
& cum eo loco nihil intrudi potuisse, Antiqua-
riorum filii perspiciant. Modo vir doctus a me
per literas petit, quid haec sibi velint: III HAST
POST ANN XXX ORDINE ACCEPIT EX
EQVITE ROMANO. Intelligere, & interpre-
tari non ita sane in promptu est, ac exscribere
fuit, & vulgare. *Hastatum Primum Legionis quar-* 1096.1.
tae memorat Gruteriana: Legionis XIV Caesar: Civ. I.
Primum Hastatum prioris Centuriae Livius. *Se-* lib. 42.
cundum Hastatum memoravit Vegetius: *Centuriam* l. 2. c. 8.
semis; idest CL homines regebat. Tertium vero qui
nominarit, mihi quidem non succurrit. Propte-
rea non Tertius, sed *Tertiae* Legionis Modestus
noster *Hastatus* mihi est. In Hastatos, Princi-
pes, & Triarios vetustiori aevo divisas fuisse Le-
giones, norunt omnes: auctore Romulo ipso,
si Ovidio fidem habemus in Fastis. Viguerunt lib. 3.
diutius haec nomina sub Imperatoribus quoque,
etiamsi militaribus institutis longe commutatis.
Hastati gregariis militibus digniores erant, nam
Ligustino Flaminius postquam biennium *grega-* Liv. l.
rius fuisset, virtutis causa *decimum ordinem Hasta-* 42.
tum (s. Hastatorum) adsignavit. Modestus iste
ad Centurionis vitem gradatim pervenit, & meri-
to militiae per triginta, aut per duos & triginta an-
nos exercitae. Ex Hastato legionarius Eques est
factus: ex Equite *ordinem accepit*. Ordinem (li-
tera postrema e scalpro effugit) accipere insoli-
ta quidem est phrasis, at res militaris speciali
interdum idiomate utitur. *Ad equum rescribere* Gall.
apud Caesarem significat pedites ad equestrem lib. 1.
militiam promovere. *Armatura duplaris*, aut
simplaris valet apud Vegetium milites, qui *binas* l. 2. c. 7.
consequuntur annonas, aut singulas. Insueto, & pe-
culiari sensu *Rorarios* & *Accensos* memorat Livius. l. 8.
In hac materia *ordo* est agmen: Centuria ut plu-
rimum: sic accipio Frontinum: *Pompeius tripli-* Strat. l.
cem instruxit aciem, quarum singulae denos ordines ha- 2. c. 3.
berent in latitudinem. Ordines primi primae erant
Cohortis centuriae: nam prima *reliquas & nu-* Veg. l.
mero militum, & dignitate praecedit. Itaque cum 2. c. 6.
Caesar Scaevam Centurionem *ab octavis ordini-*
bus ad primipilum transduxit, quid aliud fecisse Civ. I. 3.
opinabimur, quam ab octavae Cohortis centu-
riis ad primae primam evexisse? Q. Fulginius
propter eximiam virtutem ex inferioribus ordinibus Civ. I.
ad honorem Primi Hastati pervenerat: & Cen- 1.
turiones *alii ex inferioribus* pariter *ordinibus reli-* Gall. l.
quarum legionum causa virtutis in superiores erant 6.
ordines alterius *legionis transducti*. A Tacito *Pri-*
mi ordinis Centurio, & *primorum ordinum Centuriones* Ann. l. 1.
nuncupantur. Specialis item est, ubi de militia Hist. l.
agitur, Ordinarii significatio, nam ex Vegetio, 3.
Ordinarii dicuntur, qui in praelio primos ordines l. 2. c. 7.
ducunt; & sequenti capite: *sic decem Centuriae*
Cohortis *primae a quinque Ordinariis regebantur*:
hinc discimus quid sit apud Gruterum *Ex Or-*
dinario Legionis. Ex his omnibus colligi po- 542. 8.
test, Modestum nostrum, qui ordinem accepisse
dicitur, centuriam ducendam, regendamque ac-
cepisse.

cepisse. Locutionis huius, & facti, hoc est con-
similis promotionis exemplum aliud, ni mea
391. 4. emendanda sit emendatio, reperio. Gruterus e
Col. Mazochio: EXQ. VETER. ORDINEM ACCE-
Tr.c.8. PIT. E Grutero accepit Fabrettus. At quid est
eo loco *Exq. Veter?* vix est ut dubitem, prae-
setulisse marmor EX. EQVITE. R. & omnino
ut nostrum loquutum esse.

1

AVRELIAE
APOLLONIAE
T. AELIVS. LVPVS
EQ. ROM. PONTIF
ET II VIRALIS
COLONIAE
APVLENSIS
MATRI. CA
RISSIMAE

2

D M
C. CENSORIO
C. FIL. SERENO
FL. SOLVA
>. LEG. XIIII. GEM
FVSCIVS. SVC
CESSVS. ET. CENSO
RIVS. FORTVNATVS
H. F. C

De Flavia Solva vide quae diximus pag. 120.

3

D M
AETERNAE QVIETI ET. PERPETVAE
SECVRITATI. M. AVR. Q. VALENTI. >. LEG. TA
QVI VIXIT ANN. LIII. STIP XXII M. AVR. ALEXANDER
PRIMIPILARIS FRATRI. ET IVLIA THEODORA
CONIVGI. ET AVRELIA SOSICRATIA. ET VALENTINA
PATRI PIENTISSIMO
FAC CVR

Huius Musei monumenta non solent in Novo Thesauro ex Observat. Liter. decerpta dici, nisi cum arguendum aliquid iis fuisse adpositum videatur. Q literam ab eodem, qui ex errore inciderat, deletam dixi. Thesaurus: *hac de re dubitare licet*. Verum dubitantis, ac non probantis munus est, literae, & liturae significationem afferre; Quirina enim tribus ita non consignabatur. Ubi LEG. TA. novo errore imperiti sculptoris habetur, pro I scalptum T fuisse opinatus sum, explicans, *Legionis Primae Adiutricis*. Legio Prima Adiutricis titulo in quam pluribus ornatur lapidibus. Thesauri collector I supra T haberi suspicatur, & propterea legendum *Italicae*. At eius literae vestigium nullum, & *Legio Italica* nullo numero praemisso minime admittenda, prior enim Legionum denominatio ab ordinali numero fuit. Sine hoc quaenam nuncuparetur Legio, ignotum fuisset, nam *Adiutrices* quatuor aut quinque appellabantur.

4

D M
QVINTINIAE
MAGNILLAE
VIXIT AN. XXX
ANT. RVFVS
II VIRAL. COL
MARITVS. ET
ANTONII PRIS
CVS RVFVS
RVFINVS. DEC
COL. FILII

5

DVM RAGMITHRES
ET CHARITONIS

Aere sigillaritio.

6

D M
CORNELIAE
FAVSTINAE
VNDEVIGINTANNOS
NATAE
C. SPEDIVS CLEMENS
IIVIR. COL. CONIVGIS
MEMORIAE ERGA SE
DIGNISSIMAE
FECIT

7

C. ATILIO SECVNDI
ANO. AED. CL. CEL. AN
LVIIII. ET VEPON. BELLICI
NAE. EIVS. ATILIVS. SE
CVNDVS. PARENTIB
ET. CALV. TVTORINAE
CONI. PVDICISSIMAE AN. XXXII
ET AT... NDINAE...

8

D M
C. IVLIO
MARCO
EX COLLEG
FABR
VIX. AN. LX
COLL. SS

Cae-

Caesarei thesauri ocellum, priscorum artis, & industriae miraculum, gemmam omnino incomparabilem, Danielis Bertoli manu, qui tanto operi unice par fuit, delineatam, conspice erudite Lector, & ni grave sit, quae super illa in Observ. Liter tomo IV. disserui, respice.

1

POMPEIVS
AGILIS.V.F.SIBI
ET POMPEIAE
PRIMIGENIAE CON
ANN.XXXV.ET
POMPEIAE SPECTATAE
FIL . ANN . XVII
ET COVRIAE.FIL.ANN.XVI
ET SEXTIAE.SVPVTAE.ANN.XXX
EΓ VITALI .F.ANN.XX

2

D M
VRSVLVS
VIXIT.ANNIS
XXXII.LVPV
LA.FRATRI.B
M.POS

In Novo Thesauro 1512. 16. D.O.M. loco D. M.

3

D M
M STATIO
PRISCIANO
ANN. VIII
M.STATIVS
PRISCIANVS
...PATER
F.C

4

D M
GASTENA
NICE.VIXIT
ANNIS.XXVII
TES.PONI.SIBI
IVSSIT.ARB
HERENIAE
MAXIMAE

5

D M
AIANANDONIS VIXIT
ANNIS LXXX.ANDRADA
BLIANANTIS.VIX.ANIS sic
LXXX.BRICENA VIXITANIS
XL.IVSTA VIXIT ANIS.XXX
BEDARIS VIXITXIT POS OBI sic
TVM ET HERCVLANVS LIBER
TVS PATRONE BENEMER

A semper sine transversa lineola; e Torda Daciae oppido advenit.

MUSEI VINDOBONENSIS
A P P E N D I X

QUas Tibiscus absorbuit, & Ariostus antea exscripserat, addo: aliquas insuper ab eodem in iis regionibus visas. Cl. Novi Thesauri collectori plures missae sunt non a lapidibus sumptae, sed e libris excerptae.

1

I O M
P.S.D.N.M
AVR. ANTO
NINI.IMP
AVREL.RVS
TICVS...
....

2

I·O·M
SEMPR
VALENTI
NVS.BF.LEG
V.L.S

3

I O M
IVCVNDIVS
IVVENALES
COR.LEG
V.S.L.M

4

I·O·M
P.AELIVS
CAIVS
MIL.LEG
XIII.G.V.S

Lateres ibi inveniuntur quam plurimi cum literis LEG. XIII. G.

5

I O M
CETERIS DIS.DEA
BVSQVE AVG.LEG
XIII.G
V . L . S

6

I·O·M
CONSERVATORI
M. VALERIVS
LONGINVS
LEG.LEG.XIII
GEM. SEVERIANA
CVM.SVIS.EX.VOTO

1

IOVI MONITORI
CONSERVATORIQVE
. . . .
LEG . AVG . LEG . XIII . GEM
SOMNO MONITVS

2

I . O . M . AETERN
C . IVL VALENTI
NVS IIII VIR.PRI
MVS.ANNVALIS
ET PATR.COLL . FAB
MVN . SS . EX VOTO
POSVIT

Recepta eſt in Novo Theſauro, ſed iis quae adnotaveram non ſatis animadverſis. *Municipium Septimianum Apulenſe* (non *Septimium Apulum*) clarius heic adſcribitur. Eamdem Civitatem modo Coloniam, modo Municipium dici, iniuria eruditi viri mirari ſolent. De hoc videſis Ver. Illuſtr. pag. 86. Nec IIII virum Primum, nec Annualem alibi umquam videre memini.

3

. . . .
. . . . . S V M M O
. . SVPERANTISSIMO
DIVINARVM . HV
MANARVMQVE
RERVM RECTORI
FATORVMQVE AR
BITRO. . . . A
. . . . . . ET PRO
. . . .

4

PRO . SAL . AVGG
MARTI . CONSER
P.AEL.RVFINVS
. . . ADIVTOR
OFFR.AT.VOVIT
CORNIC . PRAE
KASTR.LEG.XIII.G
V . L . P

5

MARTI . AVG
PRO . SALVTE . IMP
CAES . M . ANTONI
GORDIANI . PII
FELICIS . AVG
M . ANTONIVS
VALENTINVS
EQ . R . DEC . M . APVL
SACERDOS . ARAE
A V G . N
CORONATVS . DAC
III DD

Robortellus, a quo haec primum inſcriptio prodiit, non habet duos verſus poſtremos, ſed cum Grutero concordat Arioſtus noſter, & concordabant Marſilianae ſchedae, quas Bononiae vidi, antequam ſubderentur praelo, itemque nunc Batava *Danubii* editio t. 2. p. 136. ubi mira de Municipiorum nomine, & iure traduntur. *Ter Coronatus Daciae*, hoc eſt praecipuo Sacerdotio ter in Dacia functus. De Coronatis vide *Oſſ. Lett.* t. 1. p. 229. atque Illuſtrem Muratorium ad 155. 2.

6

SOLI . INVICTO
AEDEM . RESTITVIT
C . CAESILIVS
SABINVS
LEG . AVG
LEG . XIII
GEM

7

DIANAE
REGINAE
C . VAL . SAR
AP . V L P

Sarapis, aut *Sarapio* votum libens poſuit.

8

INVICTO
MITHRAE
M . VAL . MAXI
MIANVS
LEG . AVG
V . S

9

H E R C V L E
T I B I
V . S

Antiquae ferventium aquarum Thermae, in Comitatu Temeſuarienſi detectae, cum vaporariis cellis, & ductibus, Herculis, cui ſacrae fuerant, marmorea ſed modica mole ſigna, quae Vindobonae vidi, ſervarunt: inſcriptiones item complures, quarum ſtatim exempla obtinui, & digeſſi; ſed cum a clariſſimis Caryophilo, exinde Muratorio, praelo iam datae fuerint, hanc ſolam exhibeo, quae illorum diligentiam effugit.

NEME-

1

NEMESI
AVG
VITALIS
CARON
V . S

2

GENIO
IMP . CORDIANI
P . F . INVICTI
AVG.PETRONIVS. POLIANVS
V . C. LEG. LEG.XIII
GORD. LEG. AVG
PR . PR . . . . . .
. . . . BELGICAE
. . . .

3

GENIO.PRAETORII.HVIVS
M. VAL. LONGINVS. L
LEG.XIII. G
SEVERIANA.CVM.SVIS
VOTVM . SOLVIT

4

AESCVLA
PIO.ET.HY
GIAE.P.AN
TONIVS
SATVRNI
NVS.DC.COL
V.S.L.M

6

DEO SILVANO
VLP . SALVINVS
QVEST
V . L . P

7

M.Q.DONATVS
SILVANO.AVG.SACR
V . S . L . M

5

VNO DEO
VERO PHOS
PHORO
FL . ITALICVS
PRIMVS IIII
VIR . MV . A
CVM STATI
LIA LVCINA
CONIVGE . ET
SVIS . EX . VOTO

Gruterus 88. 13. hanc sic enarrat: BONO DEO PVERO POSPHORO. Cui magis habenda fides, non dixerim. *Bono* libentius excipitur, ac si Ἀγάθῳ Δαίμονι dicaretur, sed utcumque sit, inusitatum & ridiculum Italici votum fuit. Gruterus etiam A. A. perperam pro MV. A. Municipii Apulensis.

8

IMP · CAES
M. AVR. ANT. AVG. III. ET
IMP. CAES
L . AVR . VERO . AVG . II . COS
PER . LEG . XIII . G . SVB . CV
RA.P.FVRI.SATVRNINI.LEG
PR . PR . COS . DES

Notat Comes Ariostus, intactum vidisse stylobatem, & nitidum. Iidem Consules in inscriptione a Panvinio recitata ad annum CMXIV. Tres huius Saturnini inscriptiones affert Gruterus sed valde corruptas, nempe e schedis haustas, aut e Lazio. *Praepositus* in altera ex eis habetur, ubi credibile est fuisse in illo quoque lapide PR. PR. *Pro Praetore*; & fuisse SARM. pro *Sarmitz*, aut *Sarmizegetusa*, ubi Gruterus *Sarmaticae*. Consul designatus dicitur hic Saturninus noster, & Consulis nota in tribus etiam Gruterianis translucet, quamvis a nullis Fastis receptus, aut agnitus sit.

9

DIVO . VERO . PARTH . MAX . FRATRI
IMP . CAESARIS . M . AVRELI . AN
TONINI . AVG . ARMENIAC . MEDIC
GERM . PARTH . MAX . TRIBVNIC
POTESTAT . XXVI . IMP . V . PP
COS . III . PROCOS
COL . VLP . TRAIAN . AVG . DAC
SARMIZEGETVSA

Raro accidit, ut honoraria occurrant Imperatoribus iam vita functis dicata elogia: sed qui Lucium colebant, Marco quoque obsequebantur. Germanicum, Armeniacum, Parthicum numismata quoque Marcum nuncupant, sed non Medicum. Attamen Capitolinus de L. Vero: *partumque est ipsi nomen Armeniaci, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est*. Affert Comes Marsilius p. 139.

10

IMP.CAES.C
MESS.QVINTO
TRAIANO
DECIO.AVG
P.M.TRIB.POT
II.COS.II.P.P
RESTITVTO
RI DACIARVM
COL.NOVA.APVLS

1

CORNELIAE
SALONINAE
AVG. CONIVGI
GALLIENI. AVG. N
ORDO. MVN
TI....DEV. NVM
MAIESTATIQ. EIVS

In Banatu, ut modo loquimur, Temisuariensi. Tiasum in Dacia recenset Ptolemaeus: Tibiscum oppidum quoque. Habet hanc vir omni aevo memorandus Comes Marsilius in *Danubii* tom. 2. tab. 86. p. 113.

2

.... RENTIO
GENTIANO
TRIB. MILITVM
QVAESTORI. TRIB. PL. PR
LEG. AVG. CONSVLI. PONTI
CENS. PROVINC. MACED
COLONIA. VLPIA TRA
AVG. DAC. SARMIZEGE ....
PATRONO

Gentianus Consul in Fratrum Arvalium inscriptione habetur a Philippo Turrio accuratissime exscripta, & relata; sed an diversus sit ab eiusdem Tutilio Pontiano, me fugit; neque tamen eumdem dixerim cum Panvinii Rufo Lolliano Gentiano Consule, & cum Capitolini Lolliano Gentiano Consulari: multo minus cum Lollio Gentiano Victoris in Pertinace.

3

AVR. IVSTV S
R. AVR. LVCILIVS. AGR
BC. VAL ROMVLV S
VAL. SABINV S
SEP. MACNV S
SEP. VICTO R
AVR. SENECIO D
IVL. MILITARI S
POR. IVLIAN. TES
COH. IIII
VLP. SVRV S

4

C. CVRTIO C. F
POLLIA RVFIN
LEG. XIII. GEM. IIIVIR
A. A. A. F. F
COL. VLP. TRAIAN
DACICA. SARMIZ

In vico Karenieft.

5

A. VETVSTIVS
A. L. CRESCENS
ANN. L. HIC. S. E
VETTIA. A. L. NOME
PATRONO. ET. CONIVGI
SVO. PIENTISSIMO...
....
T. VIPSTANVS. L. L. SENECIO
AMICVS FACIVNDVM CVRAVIT

In Novo Thesauro mutila, & decurtata.

6

CLAVDIANAE. CANDIDAE
VIXIT. AN. XXX
AELIVS. FIRMINVS. CONIVGI
B. M. P

7

....
PVBLII. AELII. VLPII......
HANC. SEDEM. LONGO. PLACVIT. SACRARE. LABORI
HANC. REQVIEM. FESSOS. TANDEM. QVA. CONDERET. ARTVS
VLPIVS. EMERITIS. LONGAEVI. MVNERIS. ANNIS
IPSE. SVO. CVRAM. TITVLO. DEDIT. IPSE. SEPVLCHRI
ARBITER. HOSPITIVM. MEMBRIS. FATOQVE. PARAVIT

Exscripsit Ariostus in vico Caranzebes Comitatus Temisuariensis.

IN-

INSCRIPTIONES VARIAE

Eronensem, Taurinensem, & Vindobonensem integras hucusque collectiones ac solidas exhibui, sive inedita essent monumenta, sive pluries edita. Modo ex farragine amplissima, quam in regionibus variis lapides ipsos exscribens, aliquando cumulavi, illa tantum feligam, quae nondum prodiere. Quanto prolixior haec coacervatio esset, si ex Mss collectionibus titulos arripere, aut decerpere voluissem! quam plurimas enim vidi, immo ex maioribus, quas non viderim, paucas reperiri puto. Quot Ligorius solus suppeditasset, quem ambitiose proferunt alienis fidem schedis habentes, qui triginta illius perampla autographa volumina in Regio Taurinensi Archivo unice servata viderunt numquam. Multum item haec accrevisset collectio, si quas ego, vel inter Galliae Antiquitates, vel in Observationibus, vel in opusculis aliis incognitas tunc inscriptiones primum protuli, veluti quodam in eas iure utens, hic addidissem: sed cum Novus Thesaurus omnes adoptaverit, iterare nolui, quibusdam exceptis, vel ut obiectationes diluerem vel ut alienarum editionum errata emendarem.

Ab Roma principium, Romuleum enim solum huiusceemodi cupedias profusius, & indesinenter profert. Qui earum gustu non capitur, improbabit fortasse multas heic recenseri epigraphes, quae nihil novi docent: sed in omni studiorum genere idem accidit. Diffiteri quidem nequeo, nimium in his rebus quorumdam diligentiam procedere, res nihili in lucem publicam proferentium. Ego tamen primus & solus dici posse opinor, qui ultra ducentas inscriptiones nunc reiiciam, ac supprimam, quoniam fragmenta lacera, vel nomina tantummodo satis nota, contineant.

In impluvio Vaticano Statuarum.

1

DIVO . NERVAE . TRAIANO . PARTHICO . ET . DIVAE
PLOTINAE . DIVI. TRAIANI . PARTHICI . VXORI
IMP . CAES . TRAIANVS . HADRIANVS . AVGVSTVS
PONT . MAX . TR . P. COS. III . PARENTIBVS. SVIS

2

Ibidem.

D . M
T.AVR.TERTIO.EQ
SING.AVG.TVR
GENEALIS . NAT . RAE...
VIX. ANN. XXX. MIL. AN...
H.EIVS.T.AVR. IVCVNDVS
SECVND.H. VICTOR. MI...
CHO. III. BRACAR
AMICO.KARISSIMO

3

In Capitolii Museo veteri.

DIVO . AC. VENERABILI
PRINCIPI . CONSTANTINO
PATRI . PRINCIPVM
MAXIMORVM
L.CREPERIVS. MADALIANVS.VC
PRAEF.ANN.CVM.IVRE.GLAD

In

1

In Viridario Aulae Pontificiae.

... TIMO. ANTONINO. PIO. SIDERIBV
... NITRATORI. AVG. ORBIS. TERRARVM
... AXIMO. PROVIDENT. IMPERI. SVI. MA
... MPLIAVIT .LARGAM. GLORIAM. PAC
... VREA .DEXTRA. MANVS. SIGNVM. VICTOR
... CVRIAE. SACRO. VRBIS. VT. IN. AETERNV
... LICIA .TEMPORA. QVATTOR. II
... ANCTO .DIE. NATIVITATIS. TVAE. G
... VSCIPIAS. SANCTIS. MANIBVSQVE. SVIS
... ANGVINI. FLORES. DIGNA .SVNT. VOT
... VINOX. DEA. FIT. LVX. SIC. DIC. MEA. V
... IVRI. NATORVM. SVA. P. P. PRIMICER
... VRBIS. QVI. NYMPHAS. ACCIPIT. OMNES
... ITOTO. OCTIES. DENIS. CIRCVMDATVS. ANNIS. CRATE....

2

Ibidem.

sic MIRE. INGRITATI. ET. PRVDENTIAE
FL. VALENTIONI. QVI. VIXIT. ANNOS
XXXVIII. MENSES: VI. DIES. XI. QVIES
CET. IN. PACE. DIE. VIIII. KAL. SEPT
DIV. IOVIANO. AVG. ET. BARRONIANO
CONS. DONATA. MATER. SIBI. ET. FILIO
SVO. BENEMERENTI. FECIT.

Mirum videri possit, Divi titulum in Christiana epigraphe Ioviano adtribui: sed in alia item Christiana apparet, quam in Museo Capitolino exscripsi, & quoniam Boldettus, atque ex eo Novus Thesaurus COVS, & ORNONOM protulerunt, ut vere conspicitur subdo.

PVER. NATVS ☧ Ω
DIVO. IOVIANO. AVG. ET
VARRONIANO. COSS
ORA. NOCTIS. IIII
INVXIT. VIII. IDVS. MADIAS
DIE. SATVRNIS. LVNA. VICESIMA
SIGNO.. APRIORNO. NOMINE. SIMPLICIVS

Iovianus Februario mense decesserat. ad Aen. V. 45. Servius: dicimus *Divos ex hominibus factos, quasi qui diem obierint; unde Divos etiam Imperatores vocamus.* Christiani veteres interdum consuetudine abrepti usitatis formulis, nihil ultra cogitantes, utebantur. Caeterum quid ridiculo hoc dictato significetur, non est asserere. Fortasse *inluxit* intelligendum, hoc est lucidus moriendo evasit: fortasse *inussit*, pro *inustus est* Fidei nota, seu baptismate.

3

In impluvio Vaticano.

L. FVLVIO. L. FIL. OVF
GAVIO. NVMISIO. PETRONIO
AEMILIANO. PRAETORI
TVTELARIO. CANDIDATO
AVGG. QVAESTORI. CANDID
AVGG. PONTIFICI. PROMAGIS
TRO. SALIO. COLLINO. PRAEF
FERIAR. LATINAR. III. VIR
MONETALI. A. A. A. F. F. VI. VIR
TVRMAE. I. EQVIT. ROMANOR
ATTIA. CERVIDIA. VESTINA
MARITO

4

In Bibliotheca Vaticana.

Ro-

Romae in Hortis Iustinianis.

1

VOLTEIA
Q . F
POLLA
FONTI
D . D . L . M

2

D M
TVRRANIAE
SOTERIDIS
Q. TVRRANIVS
QVIR.ADIECTVS
FEC. VXORI KARISS
ET SIBI L.L.P.E

3

DIS MANIB
FABIAE
ATINIAE
CL.MELLIANVS
FILIVS ET
T.AELIVS
SOTER
MARITVS
BENEMERENTI
FECERVNT

4 *In iisdem.*

. . . .
C.IVLIVS PRIMIGENIAN
F. MATRI SVAE FECIT

5 *In iisdem.*

D M
IVLIO
AGATHEMERO
VIX.A.XVII.M.II.D.XX
IVLIA EVTYCHIA
FILIO PIISSIMO.F

6 *In Villa Pinciana.*

CLO
DI
VS
A
DEL
FI
VS
VC
EX
PRAE
FE
CTIS
VR
BIS
V
XO
RI
IN
CON
PA
RA
BI
LI
ET
SI
BI
FE
CIT

In Columna.

7 *In eadem.*

DIS MANIBVS
CIARTIAE P. F. CHRESTE
VIX . ANN . XXVI
A. FABIO A. FILIO POTHINIANO
VIX . ANN . VI . M . VII
A. FABIO A . F . POTHINO
VIX ANN . VI . D . XXI
A . FABIVS POTHINVS PATER
FILIIS ET CONIVGI SVAE
B ENEMERENTIBVS
FECIT ET SIBI
D.M. A . FABIO A . F. POTHINO VIXIT
ANNO VNO MENS . XI . DIES VII
POSTERISQ . SVIS

8

Stylobates in eadem Villa, cuius inscriptio a Grut. 279. 3. & a Fabretto p. 747. affertur, haec praeterea servat in sinistro latere.

CVRA AGENTIBVS
CN.SERGIO.MERCVRIO
M.LICINIO.PRIVATO
T. CLAVDIO . SOSIPOLE
MAGISTRIS.QQ.LVSTRI.XXIX

9 *In eadem.*

D M
T FLAVIVS ELEVTHER SE VIVVS
FECIT SIBI ET SVIS LIBERTIS
LIBERTABVSQVE POSTERIS
QVAE EORVM
H . M . D . M . ABESTO

1 *Romae in Villa Pinciana.*

PRO . SALVTEM ET VICTORIAS
D D N N
IMPP . SEVERI ET ANTONINI . AVGG
ET IVLIAE . AVG . MATRI . AVGG . TOTIVSQ
DOMVS . DIVINAE . EORVM
EX CONCESSV . IN PRAEDIIS SVIS . SACRARIVM
DEI . LIBERI . CVM AEDICVLA . ET COLVM
NIS . SVIS . INPENDIS . MARMORA NVNC
ET AREAM . ET ORTVLVM SVPER NYM
PHIS QVI LOCVS APPELLATVR MEMPHI
DONVM DEDERVNT SPIRAE

Hanc & subsequentem recenter erutas misit Cl. P. Ioseph Blanchinius.

2 *In eadem.*

CINNAMO
P.OST.SCAPVLAE
DISP
CALLIGENES.DISP.ET
OST.PRIMIGENIA.FILIA
VALE.CINNAME.ET.TV

3 *In Aedibus Barberinis.*

CECROPIVS V. C. VOTVM SOLVIT

Sub manu Panthea.

4 *In iisdem.*

TI. CLVTIVS
COL
APOLLINARIS
FECIT SIBI

5

...VS NERV.TRAIAN AVG GER DACICI
...VRAPIL PROC PEDACIA SER FEC

IMP . CAES. M. AVR . ANT . AVG N SVB CA
PITOLINI PROC OFFIC FELIX AVG LIB FE..

.... DOMITIANI CAESARIS AVG GER
...... PROC ... PRIMIGENIVS SER FEC

In tubis plumbeis.

6

SALVIS DD NN
LEONE ET LIBIO
SEVERO PP AVGG
In adversa parte.
CELIVS ACONIV
PROBIANVS PRAE
PRAET.FECIT

In lamina aerea.

7

DIS MANIBVS

In ara figurata.

8

...... TANTVM RHETOR .....
..... TVM NOSTER SVB ORIGI ....
...CARPTVRA ROSAM MIHI DECIDIT..
... COR ET VERNVM MACVLA VI......
... N OFFENSO VITAE MIHI TRAMIT...
...ORVM MATVRA BONO NIL DE......
...VG ..SCIT CARA FIDES HERESQ.....
... QVOD AETERNO MIGRARI.........
... MQVE FERAT MELIOR M.......
... ACTA PIE CVRA.........
..........ANO M ....

Nig.

In Aedibus Barberinis.

1

D . M . S
NIG . MARINIANVS
EQ .SING KAS . PR .STIP
XVIII NATIONE BRI
TANICIANVS VIXIT A
NNOS XXXVIII . MENS. V. DI
ES XXIII. NIG. MARINIANVS
FIL VTRISQVE POSVIT

2

D . M . S
IOVINIO CYMIANAE
ET EROTIDI
ET SVCCESSO
PARENTIBVS EIVS
M . SERVILIVS M . LIB
CLAVDIA MYRISMVS
FECIT ET SIBI ET SVIS
POSTERISQVE EORVM

3

D I S M
CTESIPPVS FECIT
SALVIANO
VOCAN . . . .
VIX . AN . VI . . . .

D I S M
CTESIPPVS FECIT
APHRODISIO
VOCA . . . . . ISSIM
VIX A . . . . M . VIII

4

D . M . TVTILIAE FE
LICISSIMAE BENEME
RENTI CONIVGI QVAE C
ONVIXIT ANNIS XVI
D.XV SINE VLLA QVERE
sic LO ZON COIVNX

In arcula.

5

DIIS MANIBVS
MINVCIAE SVAVIS
P.SEXTILI CAMPANI
VIXIT ANNIS XIIII MENS VIII
DIEBVS XXIII FECIT
TI.CLAVDIVS SVAVIS
PATER PIISSIMVS

6

DIS MANIBVS SACR
T.CISPIO GEMELLO
CISPIA PHOEBE FILIA
DE SE BENE MERENTI FECIT
PERMISSV VNIVERSORVM
COLLIBERTORVM

7

DIS MAN
. . . . RESIA COMPSE
FECIT T FLAVIO
PARVACENI
CONIVGI BENE
MERENTI
VIXIT ANNIS LV

8

D M
L. IAINIO
DIONYSIO
IAINIA RI
NIRIA PATRI
BENEMERENTI

9

D M
SEX AMVDIO
MONTANO
FILIO DVLCISSMO
HERMES PATER
V . A . VIIII . M . VI
D . VIIII

1 *In Aedibus Barberinis.*

DIS MANIBVS
L. MARCIO TORILVS
MARCIE PITHERNE
CONIVGI SVE
In arcula.

2 *In iisdem.*

BRVTTIAE C. FESSI
C. TERRENTIL. F. POL. FESSI
IN FRON. P. XII. IN AGR. P. XVI

3 *In Museo Collegii Romani PP. S. I.*

....
....SVMMAE SANCTIMO.....
....C PLENAE RELIGIONIS.
..ERAE V. V. MAXIMAE AD...
...ALBANAE SANCTISSIM.....
.....NTISSIME RELIGIOSE...
....SSVIS SOLLICITAE ME......
....C DISCIPLINA VBERIV....
.....NORES SACERDOS......
....

4

HERMEROTI
ARCARIO V.A. XXXIIII
COLLEGIVM
QVOD EST IN DOMV
SERGIAE PAVLLINAE
FECERVNT
AGATHEMER ET
CHRESTE ARESCON
FRATRI PIISSIMO B. M

5

CN. POMPEIVS
Ɔ. L. ASTIPA
DAELICIAE
POPVLI. RO
In adversa parte.
CN. AELIVS
CN. L. SALVIVS

6

D . M . S
VAL. GENIALIS MILEX sic
LEGIONIS SECVNDE
DIVITENSIVM ITALICE
SIGNIFER VIXIT ANNOS L
MILITAVIT ANNOS XXVI
POSIT VERINA BENEMERENTI

7

D M
MAXIMO
CAES N
VERN. VIX
M. X. D. XXIV
HELENA ET
MAXIMA
FILI....

8

VICTVS		LEBATE
LVDERE	Q	NESCIS
DA LVSO		RI LOCV

9

PETRONILLA
LVDE FELIX
SALVO CYRIACO
CVM TVIS OMNIBVS
Talus eburneus.

PHAE-

In Museo Collegii Romani PP. S. I.

1

PHAEBO MARCIAE
MAXIMI AD MARGARITA
ET ARESCVSAE VICARIAE
EIVS
. . YMENVS CONLEGA

2

SEX. LARTIDIVS
SEX. L. ADVENA
AED. MAG

3

. . . ORBIANVS
MYSTAGOGOS
. . . PLASTES

4

HECHI
AVG. L. PRO
A LORICATA
EX RATION
PECVLIA
RE

in aere.

5

DIS MANIB
TICHICO IMP. DOM. SER
ARCHITECTO CRISPI L
TI. CLAVDIVS PRIMVS
OLLAM OSSVARIAM
DONAVIT

6

COMMVNE EST
PVTEVM ET ITER
AD TRICLEAM

7

C. IVLIVS SELEVCVS
LECTICARIVS

8

D M
POMPEIAE
DOCNAE
IVSTVS AVG
NOMENCLAT
A CENS....

Tubi plumbei in eodem.

9

SEX LAECANI NAEVI
LABIONIS > COH VIII P. R

10

AEMILIORVM LVCI ET KARICI FECERVNT

a tergo.

C. SVETRI SABINI C V

11

L. GRATTI EXSVPERI TR. COH. VI. PR

12

DAPHNVS FECIT

13

EX OFFICINA AVRELI ANTH

14

ALEXANDRI AVG

a tergo.

AVG LIB ONAGRI OFI

15

MAXIMO ET PATERNO COS

16

M. ANTONIVS OLYMPVS FEC

17

IMP. DOMIT AVG GERM. XVI. COS

18

OTACILLAE C. F. POSTHVMAE

19

AEL. MAXIMI AVGVSTORVM LIBERTI

20

T. CAESARIS AVG

In Museo Collegii Romani PP. S. I.

1

QVVM PRAEMATVRA RE......
FLEREM PARCAR..........
ET GEMEREM TRISTI DAM....
VERSARETQVE NOVV......
ME DESOLATVM ME DESERTVM....
CLAMAREM LARGIS........
EXACTA PROPE NOCTE SVOSQ.....
SPARGERET ET VOLVCRI RO.....
VIDI SIDEREO RADIANTEM LVMI...
AETHERE DELABI NON FV ......
SED VERVS IVVENI COLOR ET SC...
MAIOR ERAT NATA........
R...............

2

HIC SVM BASSA SITA PIA FILIA
VIRGO PVDICA EXCEDENS
CVNCTAS INGENIO AEQVALES
CVM MIHI BIS QVINOS ANNOS MEA
FATA DEDISSENT.VNDECVMVM ME
NON LICVIT PERDVCERE ANNVM
CVMQVE PATER MATERQVE DEOS PRO ME
ADVLARENT AT SAEVOS PLVTO RAPVIT
ME AD INFERA TEMPLA
OPSIDE ME PARCAE FINEM FECISSE VIDENTVR
CVM ANTE ALIOS VERNAS TRES RAPVERE MIHI
SI QVIS FORTE MEA GAVDET DE MORTE INIQVA
HVIC SIT INIQVA CERES PERFICIATQVE FAME
CAECINIAE.SEX.F.BASSAE

3

GRAMMATICVS LECTO'RQVE FVI
SET LECTO'R EORVM MO'RE INCOR
RVPTO' QVI PLACVERE SONO' COIVGIS
EXIGVO NATAE PIETATE SEPVLTVS
HOC MARIVS FIDENS CONTEGOR A' TVMVLO
V.MARIA DIDYME MARIA ACHELOIS
VIVIT
TII LAPIS OPTTIISTOR LIIVITIIR SVPIIR OSSA RIISIDAS

4

D M
SACRVM
TI CLAVDIVS AVG
LIB.BIOTICVS
FECIT SIBI ET
IVLIAE DONVSAE
ET LIBERTIS
LIBERTABVSQVE
SVIS POSTERISQVE
EORVM
PRAEŦ NYMPHEN sic
IN FR.P.XXV.IN AGR.P.XXX

5

D . M
C.NVNNIO PRI
MITIVO PATRO
NO BENEMEREN
TI FECIT VICTOR
LIBERTVS

In adversa parte.

D M
P.MACILIO VERO
P.MACILIVS PROCVLVS
FECIT ET AONIA
LIBERALIS CONIVGI
BENEMERENTI

6

DIS MAN
SACR
T.FLAVIO
GELOTI
Q.V.A.XXXV
FLAVIA
ALEXANDRIA
CONIVGI SVO
BENE
MERENTI

Vibia

In Museo Collegii Romani PP. S. I.

1

D M
VIBIA HILA
RA . C . VIVIO
THYRANNO
PATRONO
B.N.M.F

2

VAL
SATVRNINVS V.P
CONIVGI SV
AE VAL.VALE
. . . QVE VIX
IT ANNOS XL

3

D . M . ROS
CIAE NAIDI
ROSCIA.F
EIVS
FECIT

4

DOMATIA L L
ZOSIMA
VIXIT ANNOS XII
DOMATIA LL . LEVCADIA MATER
MORTVA EST POST BIENNIVM
DIE NATALI FILIAE SVAE
VTRAEQVE HEIC SEPVLTAE SVNT

5

D M
. . GAEPIDIVS
THEODORVS VIXIT
ANNIS XI . MENS . XI
DIEB . XXVIII . MARCIANA
. . . T VERNA FILIO DVL
CISSIMO FECIT
BENEMERENTI

6

D . M
FVRIE FELICIS
CLAVDIA
SYMPHERVSA
CONIVGI OPTIMO ET
ALEXANDER ET
AGATHEMER
LIBERTI PATRONO
B.M.FECER

7

A . SVLPICIVS FELIX
FEREMIE HEDONÆ
VXORI SVE.D.S.V
KARISSIME VIXIT
AN . XXXXV
H . C . S

In adversa parte.

IVLIVS VLPIVS
FELIX HEDONENI
. . . CIT DE SVO VXORI

8

D M
IVLIAE
MARCEL
LINAE . M
CAECILI
VS . VRSI
O . FECIT
COIVGI
BENE
RENTI

9

D . FLAVIA MARCELLA ET EG M
NATIVS LVCIVS PATRI
VENE MERENTI FECERV
NT VIXIT ANNIS XXXX

10

D . M . CORNELIAE FELICVLAE
L . CORNELIVS SOTERICVS
CONIVGI KARISSIMAE ET
C . POPILIVS PHRONIMVS ET
SENTAMVS ET HERMA
CONLIBERTI FECER

Dis

In Museo Collegii Romani PP. S. I.

1

DIS MANIBVS
VIRGILIAE AVGIAE PAR
M FVRIO CLYMENI
SERVILIO EROTI CONIVG
M.TVCCIO AMARANTHO
VERGILIA SYNTYCHE
BENE MERENTIBVS
ET FECIT SIBI

2

C.ASINIVS C.CISONIS CN.F
V.C.L.RVFIONI CLAVD.VALENS

3

D M
POMPEIO BENEMEREN
TI QVI VIXIT ANNO VNO
MENSIBVS XI DIEBVS XII
L.MINDIVS EVTYCHES PATER FILIO

4

D M
M. FVFIO VALEN
TI IVLIA DIONY
SIAS CONIVGI
BENEMERENTI
FECIT CON QVO
VIXIT AN. IX
V. AN. XXXI. M. III

5

D M
L.SABIDI PLACIDI
V.A XC
ALFENA TRYPHAENA
CONIVGI OPTIMO FECIT

6

C. OCTAVIVS
Ɔ. L. GRYPHVS
QVARTA ⊙

7

D M
C.AELIO
RENATO.FI
LIO.DVLCIS
SIMO.Q.V
ANN.XIII.DIES
XI.CAIVS ET
AELIA PAREN
TES B.M.F

8

HORDIONIA
APHRODISIA
T.FLAVIO
DIGNO
B. M. F

9

L. VETTONIVS
EVCARPVS
IVSTO FILIO N̄
POSVIT

10

SEX SERVILIVS RESSIA T. L
VEIENTO CLEOPATRA
OLLAS CONTIN SEXS

11

D . M
POMPEIA METHE
MATER FECIT CN
POMPEIO IANVARIO
.....SIMO

12

OSSA
A. CALTILI. A. L
EROTIS

13

C.IVLIVS
HERMIAS
ET FACILIS O.H.S.S
...Dio

In Museo Collegii Romani PP. S. I.

1

...DIO.PIERO
.. S. RELIQVIAE.HIC
...ONTVBERNALI.BENE
...RENTI . POSIT

2

F.LVRIA F.LVRIA
HELENA CALLISTE
V.A.XII

3

D M
CAECILIAE.EX
ORATE.DIGG.L.L
F.F

4

D M
CLAVDIAE RESTITVTA
ITV.AMBITV.SACRV
FACIENDV.MORTV
....

5

DVLCISSIMO.FILIO
SYNPHORIONI
FILIO.C.FESTVS.ET
THALVSA.PARENTES

6

THEODVLI
ET.PROIEC
TE.SEPVLCR
V M

7

CAECILIVS.MARITVS.CAECILIAE
PLACIDINAE.COIVGI.OPTIME
MEMORIAE.CVM.QVA.VIXI.ANNIS.X
BENE.SENE.VLLA.QVERELLA.IXΘYC

8

DEPOSTVS ERACL
VS QVI BISE PLVS MIN
VS ANNVS LV

9

PVBLICIA.DVLCIS
ANIMA.QVE.VIXIT
ANNOS.XXXVIIII
VIXIT.CVM.COIVGE.SVO
ANNOS.XXV.DIES.XXVIIII

10

A ☧ Ω
REQVIESCIT IN PACE IANVA
RIVS INNOCIS QVI VIXIT ANN
DVO M.SEX R D.XII KAL IVL

11

FORTVNATVS VIXXIT ANNOS TRIGINTASES
sic EXSIVT DE SECVLNO EIFVS
SVPERISTET CONIVS ET FILI EX CITVVI FECIT

12

LOCVS FELI
CISSIMI ET
PELEGRIN
NA FILIA

13

✠ LIBRA IVS: STA
☩
PONDVS ✠ CAROLI
Aeneum.

14

SEX Q.VESVÆS Q SEX F D D
In Scuto aeneo.

15

XXX
L.N.V.M.P.R
Pondus lapideum.

Apud

Apud Marchionem Alexandrum Capponium.

1

....INVICTI.NVMINIS.MITHRAE
....M.CVM.COLVMNIS.DD

In Epiſtylio.

2

I . S
AVG . C . X̄
V . E . C . V . V
CVM S

Arula. Hinc falx & arbor, hinc Vulpes.

3

IVNONI LANVMVINAE S P S SVLP QVIRIN

In manubrio parvi cochlearis argentei.

4

FVGI TENE ME
CVM REVOCA
VERIS ME D̄M̄
ZONINO ACCIPIS
SOLIDVM

In collari aeneo.

5

D . M . S
L.FENIVS.FILINVS
HOMO.INCOMPARABILIS
QVI.VICSIT.ANNIS...XX...DVOBVS
DIEBVS.XXIIII.QVI.IN.DI........
NVNQVAM.NEMINE.LESIT.......
FECITQ. SIBI. ET. SVIS. LIBERTIS. LIBERTAB
POSTERISQ.EORVM

6

D M
VALERIAE.TRO
PHINI.M.VAL
AERIVS.VITA
LIS.VERNA.AE
IVS.CVMPAR
F.A.ATINIO.AB
....

7

IVLIAE.PRIMIGENIAE
TI.CLAVDIVS.EPICTETVS
CONTVBERNALI.ET
COLLIBERTAE.OPTIMAE
POSTERISQVE.SVIS

8

NVMITORIA
IANVARIA
L.VIBIVS
ESTIA

9

D M
FORTVNATO.VERNAE
SVO. BENEMERENTI
ALEXANDER
FECIT

10

D M
FL.OLYMPINAE
FL.PANTAGATHVS
ET.FL.PRIMITIVA
PARENTES
FIL.PIENTISSIMAE
VIXIT.ANNIS.VIIII
DIEBVS.XXXVIII

11

CN.FLORIVS
HILARVS
PONTIA.DOXA
HIC.CVBAT.CVM
SVO.CONIVGE

12

C.VEDIVS
PHILOMVSVS
CVM.AVTRONIA
SVA.FELICE
HIC.EST

..Aeli

Apud Marchionem Alexandrum Capponium.

1

D M
.. AELI EVTYCHIONIS
.. VS AELIVS EVTYCHIO ET
.. AELIA GEMELLA PARENTES
.. DVLCISSIMO FECERVNT QVI
.. NN.VIII. MENS.IIII. DIEB. XXVIII

2

V.FVRIA HELPIS SIBI ET SVIS
V.P.LICINIVS ARISTO SIBI ET SVIS
FVRIA ANTHVSA V.A.XXVII
IN FR. VI.IN A IIX

3

D M
MVSTIAE
sic ISIADI OTIME ET
INCOMPARABILI
FEMINAE
Q.V.A.XXXII.M.I.D.X
C.PACILIVS
AGATHONICVS
AMICE KARISSIM
B.M.F
MVSTIA ANIMA DVLCIS

4

PONTIA A.Ɔ.L
TRYPHERA
DVM VIXIT
PIA FVIT SVIS

5

D M
SECVNDIONIS
ALYPI
CAESARIS N.SER
VIC
BENE MERENTI

6

D M
APPIAE VERNAE
KARISSIMAE
RASINIA MVSTICE
BENEMERENTI FECIT
VIXIT ANNIS XVII
D.XXX

7

D M
MARIO
IVLIANO
ANTONIA
CYPRIS
COIVGI
CARISSIMO
FIICIT

8

DIS MANIBVS
C.ATTIO ARISTO VIXIT
AN.XX.TREBONIA
SECVNDA FRATRI PATRONO
PIENTISSIMO B.M.FECIT

9

OSSA. SITA
C.IVLI.C.C.L
PERENNIS
AMABILIS

10

D M
DIOCIIA
PARTHIIN
OPIIO B
M.F

11

M.VAREIVS M.M.M.L
TERTIVS

12

COELIA Q.L
ALYME
PRISCVS F.VIX.A.III

13

D M
T.STATILIO
BABYLONI.FILIO
DVLCISSIMO.Q.VI
AN.XV.MEN.IIII.D.XVII

14

MANLIA
QVARTILLA
CVM TERTVLLA
DELICIO SVO
HIC SITA EST

Dexia

Apud Marchionem Alexandrum Capponium.

1

DEXIA OENAS
SIBI ET
L. DEXIO ILO PATRONO
ET CONIVGI ET SVIS

2

D M
C. IVNIO EVTYCHETI
QVI VIX. AN. V
IVNIA EVTYCHIA F. D. V. F

3

AVTRONIA
C. ET Ɔ. L
EVCHARIS

4

PONTIA Ɔ. L. HELENA
CN. PONTIVS Ɔ. L
VESTALIS V. A. XXX
MATER CVM FILIO
HIC SITA EST

5

DIS MAN
CAECILIA LOCHIAS
FECIT
APOLLINARI VERNAE SVO
VIXIT ANN. IIII

6

VIBIA
FELICVLA ET
TI. IVLIVS
SVCCESSVS

7

D M
T. FLAV[. APRILIS
POMPEIA TYCHE
P. TEBANVS RESTITVTVS
COLLEG. GN ...

8

CATVCILIA
P. Ɔ. L
PRIMIGENIA
VIX. AN. XIIX
Q. MVCIVS PRIMVS DONAVIT OLL. II

11

CASTORA
ESSIBE DE
CORPORE
...IX KL DE
C

9

A. CLVENTIVS. A. L. EROS
Θ A. CLVENTIVS. A. F RVFVS

10

Q. RVBRIVS ACRO
VIXIT ANN. XI
OLLAM DAT RVBRIA
HOMVLLA MATER

12

VALENTINA
IN PACE

13

PETE PRO PARENTES TVOS
MATRONATA MATRONA
QVE VIXIT AN. I. DI. LII

14

INNOCENTISSIMO QVI BIXIT ANNIS
.. DVS AVGVSTAS GRATIANO ET TAEO
DOSIO CONSVLIBVS

15

CRESCENTIA QVE
VIXIT ANN. VII. M. VIII
BENE MERENTI IN P
DEP. V. KAL. DEC

16

GANGA FECIT SEBY
A ☧ Ω

17

.. VPRIANVS SCOLA ...
.. NVS PLV M LX. DEP...
.. CONS ITERVM A

Memo.

In Villa Carpinea.

1

MEMORIAE
SEX SVRI
SABINI
ARBITRATV
SVRIAE ZOSIMES
COLLIBERTAE
VXORISQVE ET
ONESIMI LIB. HEREDIS

2

DIIS MANIBVS
L.TOSSIVS STEPHANVS VIX. A.XXX
VALERIA TERTVLLA
CONIVGI SVO FECIT

3

D M
L. DOMITI FLORI AVI ET
DOMITIAE EVTYCHIAE
MATRIS
L. DOMITIVS FLORVS
FILIVS FECIT
CVM IANVARIO PATRE

4

D M
IVLIA FORTVNATA
ET IVLIVS HERMES
FECERVNT
T. IVLIO FORTVNATO FILIO PIISS
VIX. ANN. XXIII. DIES XLVI
SIBI. ET. SVIS. LIBERTABVSQ
POSTERISQ. EORVM

5

D M
EVTHENIAE BENE
MERENTI QVAE VIXIT
ANNOS XVIIII. M X. D. XXIIII
BAELLIDES MARITVS
FECIT

In Sarcophago.

6

L. METTIO PRIMITIBO
PATRONO OPTIMO ET
DOMITIAE PORPHYRIDI
CONIVGI EIVS B. M. F
L. METTIVS HERMES
LIB. ET HERES ET SIBI
ET LIB. LIBERTABVS
POSTERIS EORVM

7

DIS
MANIBVS
ACILIA
DENDRE
POSVIT
ACILIAE
RECEPTAE
VERNE
SVAE

8

AVRELIAE AGNE
SORORI RARISSIMAE
VIXIT ANN XXXVI
MEN. II. DIEB. VII
E T
AVRELIAE PRISCAE
MATRI PIISSIMAE
VIX A. LIII. M. VIII. D. XIII
AVR. PRISCVS

In Sarcophago.

9

D M
M. AVRELIO AVG LIB
MARCIANO
Q. V. ANN. IIII. M. VIII. D. III
M. AVR. AVG. LIB. EVTYCHES
ET VALERIA EVTYCHIA
PARENTES B. M. FEC
FLORENTIVS NVTRITOR

10

L. AGRIO
HERACLAE
AGRIA
AEOLIS
MARITO
CARISSIMO

P. Aelio

In Villa Carpinea,

1

D M
P . AELIO AVG . LIB . CLADO
MARITO. B . M . ET P, AELIO AVG
sic LIB .MARIENS. FILIO DVLCIS
SIMO QVI VIXIT ANN . XX . ME
NS . XI . DIEB . XVI . LVCILLA CHRY
SOPOLIS ET P , AELIVS . STEPHAN
VS . FECER , SIBI ET LIBERTIS LIBER
TABVSQVE SVIS POSTERISQVE E
O R V M

2

D M
FADIA EVTYCHIS
L . FADIO EROTI CON
IVGI BENEMERENTI
FECIT

In arcula,

In Hortis Nigronlis.

3

, ...
AGENNIAE
QVARTA
SACRORVM
CYPERVS L
PATRONAE
BENEMERENTI

4

DIANAE
SACRVM
IMPERIO

5

D M
AGATOPVS FEC
COGNATIS AGA
THONI ET
IVSTO BENE
MERENTIBVS

6

D M
IVSTINAE
FELICITATI MATRI
BENEMEREN
TI FECIT. QVE
VIXIT. ANNIS . XXXV
ET IVSTINVS
MARITVS F . . .
. . . . ,

7

D M
CALPVR
NIAE
ALEXAN
DRIAE
L.CALPVR
NIVS. EVA
NGELVS
CONIVGI
B . M . F
S . P . S

8

DIIS MAN
SOTERIS HAVE
BOTENIA SOPHE
FECIT TREBONIAE
SOTERIDI VERNAE
SVAE . BENE. MERE
VIXIT.ANN.XVIIII
MENSIBVS . VI
A . DECIVS . LVCIFER
FEC . SIBI ET BOTENIÆ
SOFENI CONIVGI CAR
BENE MERENTI

9

D M
CN.ANNEO
EVHEMERO
B.M.FECERVNT
ANNEI.ONESIMVS
ET LIBERALIS
ET POMPEIA
IANVARIA

10

D M
CLAVDIO
HERMAE
ACHILLEVS
FRATER
BENEMEREN
TI FECIT

11

D M
MARCELLAE FIL
OPTIMAE QVAE
VIXIT ANNO
M.VIIII.D.XVIII
PARENTES

12

D M
CORNELIVS
MASVETVS
FECIT SIBI ET SVIS
LIB . LIBERTABVSQ
POSTERISQ.EORVM

C.Clo-

In Hortis Matteianis.

1

C . CLODIO . CRISPINO . COS
Q . RAMMIO . MARTIALE . PR . C . MAESIO . TERTIO . SPR
L . NVMERIO . ALBANO . TR
> . C . IVLI . C . F . SERG . RVFI . IADER . PRINCIPAES
INFRASCRIPTI . AEDICVLAM . ET . GENIVM . CENTVRIAE . DD

ꟗ . S . PR . Q . MARIVS . ARN . PROCVLVS . HIST	LIB . CH . C . OCCIVS . ARN . SIMILIS . BLER
VEX . IN > . SEX . IVLIVS . TROM . CLEMENS . VET	SEC . TR . TERENTIVS . PAP . CALLISTVS . ELC
OPTIO . IN > . C . LVCRETIVS . AN . VERECVND . FOR . I	BVC . IN > . M . NONIVS . FAB . PROBVS . ROM
TESS . IN > . C . MESSIVS . ARN . APER . HIST	HOR . LEG . C . PETVRCIVS . CRV . PVDENS . INF A M
ꟗ . TRIB . L . POSTVMIVS . POM . MAXIM . DER	SEC . TR . TI . CLAVDIVS . MEN . LATINVS . SVRR
LIBVR . SER . C . ANTISTIVS . MAEFARIN . NEAP	EX . OPT TRAN IN . ST L . APONIVS . AN . MATERN . FORO . I

356. Recenfetur haec in Novo Thefauro, fed longe expeditius fuit exhibere, quam emendare; nam *Hi-*
1. *iarn. Bliab. Volfoc. Eatbuc. Crunoenf. Romaxi. Faxin.* cum legimus, de lingua quadam exotica fufpicamur.

2

D M
M . ANTONIO
ATHENODORO
VIX . AN . XX
MIL . ANN . III
> . PRECILI
SALVTARIS
CLASS . PRAET . MISEN
M . FLAVIVS . MARTIALIS
BEN . MER . FEC

3

CN . CN . CN . SEPTVMIEIS CN . CN . C . L
PHILARGVRVS . MALCHIO . PHILEROS . ARG
CORNVFICIA . Ɔ . L . SELENIO
SEPTVMIA . CN . CN . L . AVGE

4

D M
AELIVS . AVG . LIB . SIBI
ET . ANTONIAE . CYRIL
LAE . VXORI . INCOM
PARABILI . ET . SVIS . ET
LIB . LIBERQ . POS
TERISQ . EOR

5

D M
N V M I
SIAE
PRIMI
GENI
Æ

6

DIS . MANIBVS
FECERVNT
.... IA . EVTYCHIA ET
DIOMEDES . VOLVSIAE
TORQVATAE
... ET . SVIS . ET . LIBERTIS
LIBERTABVS . POSTERIQ . EOR

7

DIS . MANIBVS
M . TERENTI
VS . STEPHANI . LIBERTVS
RESTITVTVS . ET . CROCALE . LI
BERTA . EIVS . CARVILIAE
MAMMAE . SVAE . BE
NE . MERITAE . DE . SE

P. Fun-

In Hortis Mattteianis.

1

P.FVNDANI.P.F.TER
VELINI

2

T.CAESTENI.T.L
CARPI

3

D M
ET
CINERIBVS.Q.C
P . F

4

D M	D M
AGATOPO	CLAVDIAE
ACTES.N.S.	ET PRIMITIVAE
FELICVLA	TI.CLAVDIVS
CONIVNX	ABASCANTVS
B.M.F.	CONIVGI BENE
V.A.XXXVIII	MERENTI

5

DIS.MAN
BVLIMIONI.L
CLAVDIÆ.ACTES
FECIT.DIONYSIA
COIVGI.B.M
VIX.AN.XL

6

D M
PRIMIGENIO
VIX.AN.XII
APOLLONIA.SOROR
B . M . F

7

ATTIA
SATVRNINA
CONIVNX.PROLOGI

8

IVLIA.IRENA
HILARI.CONIVX
VIX.ANN.XXVII
NATIONE.ARMIN

9

LVPICINO ET IOVINO C . . .
VICTORIES Q . AN . XXV . . .
MARITO FECIT AN . XIII . . .
ET PVDICITIA OMNIBVS . . .

In Museo Hieronymi Victorii Viri Cl.

10

LOCVS.ADSIGNATVS.AB.C.DISSINIO.C.F.QVI . . . .
CVRATORE.REIPVBLICAE.BOVIILENSIVM.DE . . . . .
VIIII.K.IANVAR.SEX.SVLPICIO.TERTVLLO.C.NEI . . . .
DOTE.COS.CVIVS.OB.DEDICATIONEM.DEDIT.ORDIN..
ONVM.SING.HS.VII . . . .ORDINI.AVGVSTALIVM.ST . . .
QVOD.PERMISERVNT.IN.CLVPEO.QVOD.EI.POSVERVNT...

sic TEMPLVM.NOVM	PINGERE.EFFIGIEM.MA . . .
SEVERINAE.VIRGI	NIS.ALBANAE.MAXI . . . . . .
RIS.SVAE.POST.EX	CESSVM.VITAE.EIV . . . . . .
PRIMVS.COMITIA	MAGISTRATVVM . . . . .
. . . ANSA.INSTITV	IT.IN.CIVICA.BARBARO . . .
. . REGVLO.COS	ANNO.VRBIS.CONDITAE . . .
. . . SENTIENTE	. . . . FVSCO.CVR . . . .

11

D M
C.LICINIO
MIDONI
ΕΥ ΨΥΧΙ B M ΜΙΔΩΝ ΟΥΔΕΙΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ
GRANIA.EPI
CTESIS ΚΑΙ Ο ΗΡΑΚΛΗΣ ΑΠΕΘΑΝΕ
FECIT.CON
IVGI.DVLCI

12

ONESIMVS.TI.CLAVDI
GERMANICI.ATRIENSIS
VINIAE.CONIVGI.SVAE.BENE.MERENTI
FECIT.VIX.ANN.XXVI.ET.CVM.EO
VIX.ANN.VIII

13

ANATOLE.FECIT
SIBI.ET.ATEIAE
ANATOLE.SORORI
SVAE.ET
EVTYCHO.COGNAT
POSTERISQVE
EORVM

In Mu-

In Museo Hieronymi Victorii Viri Cl.

1

VIBIA . PHRYNE . VIXIT . TER . SENOS . ANNOS
CARA . MEIS . VIXSI . SVBITO . FATALE . RAPINÁ
FLORENTEM . VITA . SVSTVLIT . ATRA . DIES
HOC . TVMVLO . NVNC. SVM . CINERES . SIMVL. NAMQ. SACRÁTI
PER . MATREM . CARAM . SVNT . POSITIQVE . MEI
QVOS . PIVS . SAEPE . COLIT . FRATÉR . CONIVNXQ. PVELLAÉ
ATQVE. OBITVM . NOSTRVM . FLETIBVS . VSQVE . FLVVNT
DI . MÂNES . ME. VNAM . RETINETE . VT . VIVERE . POSSINT
QVOS . SEMPER . COLVI . VIVA . LIBENTE . ANIMO
VT . SINT . QVI . CINERES . NOSTRÓS . BENE . FLORIBV . SERTIS
SAEPE . ORNENT . DICAT . SIT . MIHI . TERRA . LEVIS

2

D . M . S
N̄ . FADIVS . HERMES . ET . FERVENIA . CVMFADIS . FIL
SVIS . IAMBO . FESTO . FRVCTO . ET . CONFIONIA . FORTVNATA
FECERVNT . SIBI . ET SVIS . LIB . LIBERTABVSQ . POSTERISQ. EOR
AD. HAS . HAEDICVLAS . ET. OLLAS . ITVM . ADITVM . AMBIT . ET
HAVSTVM . PRAESTARI . DEBETVR . IN . FRONTE . COMPREHENSIS
AEDICVLIS . TRIBVS . PED . OCTO . INTRORSVS . PED . DVO
IN . QVIBVS . AED . ET . COLVMB . OLLAE . SVNT . N̄ . XXIII
ET . CINERA RIS

3

PACVVIA . PRIMIGENIA
PAENI . IVCVNDI . LIB
VIXIT . ANNIS . XX
VESTIARIVS . A COMPITO
L . SEMPRONIVS . MENANDER
HAEC . VIVA . TESTAMENTVM . FECIT
ET . HEREDEM . EX . ASSE . FECIT. ET . EFFERI . SE
IVSSIT . ARBITRATV . SVO . BENEMER . CONIVG . SVAE. FEC

4

D M
IVVENTIVS
PROFVTVRVS
ONESIDI
CONIVGI . B
M . F
In arcula

5

A . VITELLIO . HERMETI
CONIVGI . SVO
BENE MERENTI

6

MARVLLIVS . PRI
MIANVS . AN
NIAE . CRESCE
NTINAE . CONIV
GI . B . M . FECIT

In Museo Hieronymi Victorii Viri Cl.

1

DIS . MANIBVS
Q . STLACCIVS . QVINTIANVS . TVLLIAE
IVSTAE . SORORI . SVAE . PIENTISSIMAE
FECIT ET . PARENTIBVS . SVIS . VIX . ANN
XXVII . MEN . VII . DIEB . XIII
ET . C . VERGILIVS . F . FECIT . MATRI
IVSTVS . IN . FR . P . IIII . IN AGR . P . III

2

D M
M . STLACCIO . PRIMITIVO
ET . M . STLACCIO . PRIMO
LOLLIA . PHILETE . FR
SIBI . ET . SVIS . POSTERIQ
EORVM
V . A . II . M . XI . D . XXII

3

M . VEDIO . M . Ɔ . L . GLYCON . . . . .
VIXIT . AN . V . M . III . M . VALERI . . . .
Ɔ . L . GLYCO . PAT . VALERIA . Ɔ . L
PRIMILLA . MAT . FECERVNT . AEDIFICIA . FILIO
DVLCISSIMO . SIBI . POSTERISQ . SVIS

4

M . STLACCIVS
HIC . SITVS . EST
PRIMITIBVS
QVI . VIXIT . ANNIS . . .
M . XI . D . XXIIX

5

D M
ARRIAE . SCINTILLAE
VIX . ANN . XXVII . D . XXVI
HOR . X . FECIT
CN . ARRIVS . EPACTICVS
CONIVNX . INFELICISSIMVS
ET SIBI . ET SVIS . POSTERISQ
EORVM

6

DIS . MANIBVS
ATINATIAE . T . L . LASCIVAE
FECERVNT CONIVGES
CARIS SIMAE
BENE MERENTI
VIXIT . ANNIS . XXIII
C . CALPVRNIVS . VALENS
SVCCESSVS . AVG . L . POSVER

7

. . . VIXIT . ANNOS . XXIIX
. . . OSVIT . SED . FVNERE . ACERBO
. . . CONCIDIT . ILLA . MINOR
. . . LVCIS O LAPIS . HIC . FELIX . ET . . .
LITTERA . MVTA . SED . VIC . . .
IVCVNDAM . ALTERNO . . . .
TEMPORE . QVOD . RETINET . . .

8

D M
ATTIO . SYMPHORO
BENE . MERENTI

FORTVNATVS
VERNA . SVVS

9

TELAMO
C . CAESARIS
SER . H . S . EST

10

M . VERSICIANVS
LVCRIO
VIVIT

11

D M
COIVGI CARISSIME
BASSVS MARITVS
FECIT

ls

In Museo Hieronymi Victorii Viri Cl.

1

CHRESTVS. SIBI. ET
NARDINI. CONSER
SVAE. ET. CARPO. F
LVGDO. F. AMARVLLIDI. F

2

HYACINTÆ
CAPRIATÆ
FVMÆ

3

D M
M. SALBIO ROMANO
AVGVSTI. LIB. COIVXS. BE
NE MERENTI. FECIT

4

D M
L. STATIO FLOREN
TINO. FILIO. DVL
CISSIMO
. . . .

5

D M
VMBRICIAE
PIAE
VMBRICIA
SEVERA
PATRONA
BEN MER. F

6

Q. OCTAVIVS. QQ. >>. L
AGATHANGELVS
SIBI. ET
OCTAVIAE. LECTAE

7

Oblongum marmor, in quo vasa octo figurantur, & in quolibet

CEBACTA

8

D. M. IVNIAE. SP. F. PRISCAE

9

CLAVDIO
PRIMIGENIO
CLAVDIA. NAIS. VXOR

10

DEPOSITA. ADEVDATA. VI. CA. DECNB
IS. QE. VIS. AN. XXIIII
IVLIVS. COMPARE. SVA . . . .
XIT. ANNIS. CONTINVI . . . .
. . VM. COMPAREM. SVVM. A . . . . .

In Hortis Alteriis.

11

VENERI. FELICI
SACRVM
FADIA. RHODOPE
FECIT

12

DIS MANIBVS
RVBELLIAE. AMPLIATAE
V. A. XXX. FECIT
L. RVBELLIVS. BERYLLVS
PATRONAE. IDEM. CONIVGI
BENE MERENTI

13

D. M
POTINEI. VXOR
OPTIMAE. EVC
NES. MARITVS
Q. V. A. XXXI
B. M. FECIT

14

DIIS
MANIBVS
CALENE
SACERDOTI
MATRIS
DEVM
CALENVS
FILIVS

15

D . M
Θ ICO. MA. NI. AE. VI. TA. LI
FI. LE. TI. FI. LI. AE
CO. IV. GI. ME. REN. TI
CAE. SO. NIVS. PRO. BVS. FEC

16

D M
IVNIO
ORENTI
LIB
IVNIVS
IVLIANVS. F

Mm 2 In

In Hortis Alteriis.

1

D M
Q.IVLIVS.CASTRE
SIS.ET.BETITIA.ELE
GAS. CONPARAVERVNT
SE.BIBI.ET.SVIS.LIBER
TIS.LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE.EORVM

2

M.QVINTI
PROCLI
BAEBIA.MAGNA
CONIVGI.B.M
FECIT.SIBI.ET.SVIS
LIB.LIBERTABVS
POSTERISQVE.EORVM

3

D M
VETVLENA. AGA
THE. FECIT. SIBI
LIBERISQVE. SVIS
LIBERTIS. LIBERT
ABVSQVE. POSTE
RISQVE. EORVM

4

DIS.MANIB
TI.CLAVDI.ALCESTI
VIX.ANN.II.MEN.VI
ALVMNO.DVLCISSIMO
TI. CLAVDIVS.H.M.E.N...

5

D M
SACRVM
DOMITIAE
CALE.M.DO
MITIVS.BIAS
TVS.CONIVGI
SANCTISSIM
B.M.F

6

ANNIVS.C.L
DIONYSIVS
..AN.IX.SERVIT.A.XII
... APTVS
... IXIT.ANNOS.LXX

7

C.CLAVDIVS
MARCELLAE.L.HERACLA
HOSIS.MARCELLAE
LIBERTA

8

P. SEMPRONIVS
P.F.OVF.FRONTO

9

DIS.MANI
DIAELLO.AECHIONI
SEX.FLAVIVS.TER
TIVS.F.B.M

In Palatio Farnesio, fere omnes in superiori parte, quam Guardaroba *appellant.*

10

VICTORIAE
IMP.CAESARIS.COMMODI
ANTONINI.AVG PII.FELICIS
TYRRHENVS.LIB.PROC.REG
THEVESTINAE.ITEM
PANNONIAE.SVPERIORIS
VOTO.SVSCEPTO

11

....
........B IDI...........
XVII ANNAF.PE..
C F
..PERNP D LIBER
E N E C LIBERO IN CA
CAESAR HI....
QVIR NP F QVIN
QVIRINO IN COLL MINERV
A C G C
B C H C
C C A N
D FERAL B TVB
DIS INFER

Fragmenta lapidea.

12

...............,
.........III COS
.......NON MAI
.......NDIN IN N DIVVS IVLI..
.......TILIO TAVRO II COS
........HISPANIA IVIT
.......NIO SILAN COS
........NON IVN
........AR IN........
........BANO.... COS
......CAESARVM NVD
.......PISONE COS
IVL
........IVLI
.......DICAVIT
.........NOV
......SONE COLLEGA
..........COS

... nius

In eodem loco.

1

. . . .
. . . NIVS . STOLO
. . . IORES . LOCORVM . PVBLICOR
. . CANDORVM . IX . SCI . X . PRIVATO
. . . . . . CVM . RESTITVERVNT

2

P . PLAVTIVS . PLAVTIA
EVMELVS POETHAS
MEDICVS

3

L . GALLIO . L . F . IANVARIO
VIX . AN . LXI
CLEOMENES . CORIARIVS
SVBACTARIVS . AM . B . M . CVR

4

P . IVNIO . THEOPHILO
P . IVNIVS . DIONYSIVS
LIB . MYROBRECHARIVS
OL . D . S . D

5

EVTRAPELI
CELLARI

6

PRINCEPS
ATRIENS

7

C . SCRIBONI SCRIBONIA
C . L C . ET . LAELLI . L
EVHEMER IVNIA

8

ΧΑΙΡΕ ΚΑΙ ΣΥ
D M
L . GOSSONIVS
HERMADIO
REGINAE . CON
IVGI . DVLCIS

9

Q VITELLIVS . VITELLIAE
L . DOLICHVS . ET . NICEPHOR
VITELLIAE . Q . L . GLAPHYRAE
CONIVGI . SVAE . VIXIT
SVIS . CARISSIMA . EVDAEMON

10

OSSA
P . LEGII
AMYNTHAE

11

L . CORNELIVS . L . F
POL . GALLVS

12

CAELIA . MAXIMA
LICINIVS . PRIMVS
CONTVBERNALIS
FVSCVS . ET . EVPLVS
LIBERTI

13

CN . POMPEIVS
FAVSTVS
CN . POMPEIVS
MAGNVS
FILIVS
. . N . XVIII

14

A . CAECINA . Ↄ . L
EROS
SIBI . ET . SVIS

15

CALPVRN
ATHENAIS

16

HAVE
RABIRIA . OECVMEN . . .
MARCIVS . ANTIOCH
. . . ANT . OCCIDIT . QVAM . SVIS . BENE
PARENTIBVS . GRATIAN . REFERRE . POTVIT

In eodem loco,

P. VRGVLANIVS
PISTVS

1
PLAVTIA
APOLLONIA.CVM
M.PLAVTIO.CYDIMO
NEPOTE.SVO

2
Q.CAECILIVS
Q.L
PHILARGYRVS

3
BOTRYO
TI.CAESAR

IVLIA
ARESCVSA
L.CORNELIVS

4
L.NVMERIVS
NICANDER

5
M.VIPSANIVS
ANOPTES

6
C.EGNATIVS
C.L.PARATVS

7
NORBANA
CERINE.V.A.XX

8
CRASSICIA
SP.F
BASSA

L.FANNIVS
L.L
LVPERCVS

9
L.CALPVRNIVS
L.L
PHILADELPHVS

P.RVTILIVS
Ɔ.L.POTHVS

10
EPAPHRA
ANTISTI.VETERIS
SIBI.ET.MA.COIV

11
L.CALPVRNI
AGATHONIS

12
SAMVS.SIBI.ET.PRIMAE
CONIVGI.BENEMERITAE

13
SERGIAE
ANTIOCHENIS

In Hortis Casaliis,

14
,,OR.......,
·.ORIAE.EQ.SING
..RTINENS.AD.HEROVM
..TI.FIL.CHRESIME
..VMQVE.OMNIVM
·,.XTRVXIT

15
T.CLODI.Ɔ.L.THEMISTOCLES
CLODIAE.T.L.ERO...NIS
T.CLODI,T.L.VERAMI
T.CLODI,T.L.RVFIONIS
T.CLODI.T.L.NICEPHORI
CLODIAE,T.L.PHILEMAE
·.CLODI.T.L.LVCRIONIS
...AVTIA.L.PHILIPPI VI....
,.....Ɔ.L.EVHEMERI

16
D . M
M.VLPIO
AVG.LIB
FORTVNATO
PHILETVS.PATER
ET.VLPIA.PLVSIAS
CONIVGI.B.M.F
In arcula.

17
D.M.TVRPILIA
THYCEI
CALPVRNIO
SABINO
CONIVGI.SVO.BE
NE.MERENT.FEC

18
D.M.FECIT
M.ANTONIVS
DONATVS.SIBI.ET
ANTONIAE.NICE
LIB.SVAE.BENE
MERENTI.CARISSIM
DVLCISSIMAE
In arcula.

m

In Hortis Casaliis.

1

D M
C.IVLIVS.DIONYSIVS.ET
C.IVLIVS.HELIVS.ET
HORDONIA.PHILLIS
FECERVNT.SIBI.ET.IVLIAE
DIONYSIADI.FILIAE.DVLCISSIMAE
ET.SVIS.LIBERTIS.LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE EORVM

2

DIS
MANIBVS
ANNIAE.ANNI
LIB.NYMPH....
VIX.ANN.XXX
T.ANNIVS.FELIX
CONIVGI.BE
NE.MERENTI.FECIT

3

L.PLOTIO.TERTIO.ET
CORNELIAE.PRIMAE

Ex olim collectis a Viro celeberr. Francisco Blanchinio.

4

D M
M.SECVN
DINI.VET
EX.PR.VALE
RIA.TEVSA
COIVGE.BENE
MERIT

5

D M
AVR.MVCCO.MIL.COH
X.FR.>.CLAVDI.VIX.AN
XL.MIL.AN.XIII.NATVS
....

6

D H
T.AELIVS.AMINTAS
AVG.LIB.MEDICVS
AVRICVLARIVS.FE
CIT.SIBI.ET.AELI
AE.IEXI.CONIVGI
ET.FILS.LIBVSQVE sic
POSTERISQVE
EORVM

7

CARNIVS.TI.CAESARIS
AVG.L.A.CVBICVLO
VIXIT.ANNIS.XXXII

8

D M
P.CORNELIVS.COR
NELIA NVS.FECIT
FABI AE.FELI
CITATI CONIV
GI.CASTISSIMAE.QVAE.VIX.ANN
XXVIIII.MENS.VIII.D.XVIII

9

D . M
M.VLPI.DIELAINI
FECIT.ANNAEA
CALLISTE.CONIVGI
KARISSIMO.DE.SE
BENE.MERENTI

10

SEX.POMPEI
AMARANTHI
POMPEIA.MARTHA.SOROR

11

M.RENATIO
BENIVOLO
PATRI.BENE
MERENTI.FECIT
NERATIA
TERTYLLA

Apud

Apud eumdem Blanchinium.

1

... DARICIO . V . P. EX COMITIBVS . QVI . VIXIT . ANNIS . VIIII
... SIS . III . ET FLAVIA . MAVRENTIA . QVAE . VIXIT . CVM
COIVGE . SVO . ANNIS . XXX . ET MESIS . IIII . QVE . PR ...
... OR . PRECES . SITA . I . PACE . VIXIT . SVPER . EAM . CON
... AREIVS . M . II . ET DIES . XI . FLAVIA . DARICIA . FILIA
... PARENTIBVS . CARISSIMIS . VNA . CVM . CON
IVGE . SVO ....

In Villa Sinibalda.

2

D M
TI . OCTAVI
DIADVMENI

Stylobates, in cuius fronte homo nudus fasciato capite, & fasciam manibus ambabus sustollens. Ad latera hinc pinus, hinc

AD PINVM

3

D M
FAONIAE
FORTVNATAE
TI . CLAVDIVS
ALEXANDER
CONIVGI . BENE
DE SE MERITAE
FECIT

4

HELENAE . ALVMNAE
ANIMAE
INCOMPARABILI . ET
BENEMERENTI

Ingentis felis subest figura.

5

L . IVL . BILINO
VETERANO . FECER
FAVSTINA . COIV
ET . LIBERTI . B . M

6

DIS . MANIBVS
PROTAS . MONICE
CONIVGI . B . M . F . ET
SIBI

In Vinea PP. Dominicanorum prope Portam Salariam.

7

L . POSTVMIVS
HONORATVS
MIL . IN . COH . II
PR . ANN . VI . VIX
ANN . XXIIII
L . AEMILIVS
HONORATVS
HERES . EIVS . FEC

8

D M
C . TAMINIO
CLEMENTI
MIL . CHO . I . PR
> . CRISPINI
FEC . T . LALLO
PRISCVS
A . B . M

9

D M
ONESIMVS
TALAGATIAE
VIXIT . AN
III . M . VIIII
D . XIII
ET . SYNTROPHO
PAT . ACTE . MATRI

In ea-

In eadem Vinea.

1

D M
L. ATTIO. NICOMACHO
CONLIBERTO. B. M. FECER
L. ATTIVS. CALLISTION. ET
PETRONIA. HEVRESIS
SIBI. ET. LIBERIS. SVIS. ET
LIBERTIS. LIBERTABVSQ
POSTERISQ. EORVM

2

D M
HIPPE. CONIV
GI. INCOMPA
RABILI. BENE
MERENTI. REGI
NVS. MARITVS
FECIT. CVM. QVO
VIXIT. ANNIS
XXII. D. XXXXVII

3

V L. MARCIVS. L. Ɔ. L. DIOGENES
Θ MARCIA. L. Ɔ. L. PELAGIS

4

N. FVRINI
PHILEROTIS
HIC

5

M. LIVINEIVS. STEPHANIO. SIBI. ET
LIVNEIAE. L. L. OECVMENE. ET
LIVINEIO. EROTI. GORGIAE
ET SVIS

6

D. M
P. AELIO. NATALI
FECERVNT
NATALIS. ET. TYRANNVS
FILI. PATRI. B. M

7

DIS. M
C. CAMIAE
C. DIODOTO
CONIVGI
POSTQ. SVIS

8

D. M
L. CAMERIVS
ATIMETVS. PATER
CAMERIA. EVCHE
MATER. PHILOCOMO
V. AN. XXV

9

ALBVCIAE
PRIMIGENIAE
ALBVCIA
EROTIS. PATRO
NAE. BENE
MERENTI

10

D M
MARCIO. HERODI
MARCIVS
ASCLEPIODORVS
FRATRI. KARISSIMO

11

D M
VEIAE. CLEOPATRAE
PARENTES
FILIAE.. B. M. F
Q. V. A. I. M. II

Ad Sanctae Agnetis.

1

D M
M . ANTON . HILARO
EQ . R . Q . VIX . AN . XVIII
M . ANTONIA . THALLVSA
MATER . FILIO . CARISSIM
BENE . MERENTI . FECIT

2

D . M . S
VERATIVS . FRATRI
DALMATIO . DVLCISSIMO
EQVITI . COH . VIIII . PRETORIE
QVI . VIXIT . ANNVS . XXX
BENE . MERENTI . POSVIT

3

D M
. . . EX . COH . . . PR . AVGG . NN
. . . VIXIT . ANNIS . XLII . MES . VII
. . . VS . X . . . . E PRONIVS
. . . AVGG . NN . COGNATO
. . . . SEMPRONIVS
. . . . CVS . CRYSION . . .

4

D . M
AVR . BARBAE . SP
COH . V . PR . QVI . VIX
AN . XXXIII . OCTAVIA
CELSINA . COI . BENEM

5

FL . AGRIPPINAE . VLPIAE . AGRIPPINAE . FILIAE . DVLCISSIMAE

6

PETTIDIVS . VI
BIANVS . MIL
CORNELIAE
SABINAE
COIVGI

7

CONSTANTIE . BENE . MERENTI
IN . PACE . QVAE . BIXIT . ANNIS . XXXV
MENSIS . XI . DIES . II . DEPOSITA . III . NONAS
. . . IVS . CONIVGI . DVLCISSIM

8

✠ HIC . REQVIESCIT . IN . PACE . IVLIANVS . ARGT . QVI . VIXIT
ANNVS . PLVS . MINVS . XLV . DEPOSITVS . SVB . D . XVI . KAL
NOBEMBRIS . PC . BASILI . V . C . ANNO . XV

9

SCA . SVABIS . SEMPERQ . . . .
XIT . VERBORVM . VERA . . . .
IN . SEMPITERNA LE . . . . .
SECVRA . DP . VRBICA . D . . .
PM . ANN . XII . FLAVIO . CAESARIO . ET . NO
NIO . ATTICO . VV . CC . CONS

10

SASIAE . ASELLIAE . DVLCISSIM
QVE . VIXIT . ANNIS . XXII . MESES
V . QVE . VIXIT . CVN . COMPARE
ANNOS . VI . ET . MESES . XI . IN . PACE

In eo-

In eodem loco.

1

EPICTETVS . ET . FELICIA . PARENTES
FELICI . FILIO . DVLCISSIMO . BENEME
RENTI . QVI . VIXIT . ANNIS . XIIII . MENSSIS
sic XII . DIES . XVIII . TE . IN . PACE

2

. . . .
. . . . CLAM . SANCTIS . PER . SECVLA . . . .
. . . . . MPORE . CONTINVO . VERNAM . . . .
. . . SVPERAS . QVO . SVRGAT . AD . AVRAS
FVNDAVITQVE . LOCVM . CONIV . . . . .
DEP . DIE . . . .
ANTONIO . ET . SYAGRIO . CON . .

3

LAPPIE . PRISC . . . . .
QVAE . DIVISIT . CA . . . .
ORFANIS . PERPETVA . . .
ANNIS . XXX . FILIO . .
DEPOSITA

4

. . XVIII . KAL . SEPB
DIOSCOR . IV . CONS

5

SIMPLICIAE . VRSAE . QVAE VIXIT
ANNOS . XXXIII . M . XI . D . XXII
BENE . MERENTI . IN PACE
SERGIVS . BESSVS . FECIT

6

☧ HILARVS . ABVNDANTIAE
CONIVGI . BENEMERENTI
MARCELLINO . ET . PROBINO . VIII . ID . FEB
IN . PACE

7

. . . S . EVFROSINI . ET . DECENSI
. . . BVS . OCTOB . QVE VIXIT . ANN . XX . . .
. . . FILIAE . PARENTIBVS . SVIS . TA . . .
. . . BVS . IN . P . AD . SANCTA . MART . . .

8

AROMATIAE . MAXIMAE
QVAE . VIXIT . ANNIS
XXXIIII . RECEPTA IN . PACE
CODDEVS . VENANTIVS . CONIVGI . F

9

LOCVS · MAXIMI
PRESBYTERI

10

EXVPERANTIA . QVI . VI
XIT . ANN . V . ET . D . XXXVIII

Apud Carolum Napolionem Statuarium eximium.

1

TREBONIA.L
NAPE.L.TREBO
NIO.HERMETI
ET.FABIAE.NAPE
PARENTIBVS.VIVA
VIVIS.PIISSIMIS.FECIT

In arcula.

2

DIS MANIBVS
AEMILIAE. ANTIOCHIDI. FILIAE
DVLCISS. PAMPHILVS. CAESIANVS
PVBLICVS. VII. VIR. PATER. ET AEMILIA
EYCHNIS. MATER. PARENTES. PIISS
QVAE. VIX. ANN. VI. M. VIII. D. III

In arcula.

3

D M
RVTILIAE. THEOPHILAE
C. MESSIVS. RVTILI
VS. THEOPHILVS
ET. G. RVTILIVS. EPA
GATHVS. LIBERTI. ET
HEREDES. LOC. DA
TVS A. P. AELIO. ABA
SCANTO. ET. VIBIA. EV
PREPE.. AMICI. BONI

In arcula.

4

D. M. TREBELLIAE. MEL
POMENE. PATRONAE. SVAE. BE. ME
FECERVNT. TREBELLIA. AMPLIA
TA. ET. TREBELLIVS. ONESIMVS
ET. TREBELLIVS. RESTITVTVS

5

SACR
L. IVLIVS. L. F. PAL. CELER

Ara cum icone Apollinis. Ad latera hinc tripus, hinc patera, & laurus.

6

AMBIVIAE. VENERIAE. CONIVG
SANCTISSIMAE. Q. FVLVIVS. DOCTVS

7

D M
PERELIAE. PSECHADI
M. MARCIVS. FELIX
MATRI
PIENTISSIMAE
FECIT

In arcula.

8

DIS. MANIBVS
D. PVBLICIVS. NATA
LIS. ET. PVBLICIA. THYCE
PVBLICIAE. GE. M. P
B. M. F

9

D M
GENVCIAE. EVTYCHIAE
C. CLODIVS. AMPLIATVS
CONIVGI. SVAE. BENEMERENTI
FECIT. ANNIS. XLV

10

D M
C. MESSIO. THREPTO
RVTILIA. THEOPHILA
VIRO. DVLCISSIMO
CVM. QVO. VIXIT
ANNIS. XXXII
BENE. MERENTI. FECIT

In arcula.

11

D. M. S
POMPEIAE. QVINTAE
EVDOXVS. ET. CHRY
SANTHVS. PATRONAE

In arcula.

12

IVLIAE. C. F
CRISPINAE
C. IVLIO. C. F
CRISPINO

In arcula.

Apud

Apud eumdem.

1

D M
SALVI . BLASTI . MA
RITI . OPTVMI
SALVIA . HELPIS
VXOR

2

PAMPHILES
ANIMA . SANCTA . SALVE

In arcula.

3

D M
L . IVLIO . VITALI
GLYCERA . FECIT
CONIVGI . B . M.
VIX . AN . XIII . M . II

4

D M
IRENEO
CAES . N . SER
C . SALVSTIVS . LIVIAN
M . CHO . V . XII . D . S . F

In arcula.

In Portitu S. Mariae Transtiberinae.

5

M . ANNAEVS . M . F . ESQ
LONGINVS . MACCVS . VIXIT
DVLCISSIME . CVM . SVIS . AD . SVPREMAM . DIEM
C . GAVIVS . PRIMIGENIVS . VIX . ANN . VII
DESINE . IAM . MATER . LACRIMIS . RENOVARE
QVERELLAS . NAMQVE . DOLOR . TALIS . NON . TIBI . CONTIGIT . VNI

6

D M
FL . SABINAE . FILIAE . DV...
T . FL . GIGANS . PATER
IVL . BASILICE . MA....

7

HIC . SITA
CRESCENTINA
SEIAE . CORINTHIADIS
FILIAE

8

LEGITIMVS . BENEMERENTE . FILIO . ASELLO
☧ DVLCISSIMO . QVI . VIXIT . ANNIS . VII . ET . M . X . ET . D . XXI
DEPOSITVS . D . VIIII . K . OCT . GRATIANO . ET . DAGATALFO
CONSS

9

10

VINCENTIVS . QVI VI
ANN . P . M . LX
D . PRID . ID . IAN . FL
STHILICONI . VC . COS
IN . PACE . Q

In eadem Porticu.

1

FL. SECVNDINO . BENEMERENTI
MINISTRATORI . CHRESTIANO . IN . PACE
QVI . VIXIT . ANN . XXXVI . DP . IIII . NON . MAR

2

VICTORINVS
NEOFITVS

3

SATVNIVS
VIXIT . ANNOS . LXXIIII

4

AVRELIVS . INNOCENTIVS
QVI . BIXIT . ANN . V . ET . MESES
VII . DIES . IIII . ☧ . IIII . K

5

. . . . IMPOSITAS
IN . QVO . DIANIA . PRECEM . ABOLI.... EXHORTVS . SVM
. . . . . MIHI . VALE . IN . PACE

6

DIOGENIAE . FILIAE
BONAE . QVAE . VIXIT
ANNOS . SEXS . M . X
DIOGENES . PATER . INFELIX

7

III . KAL . MAR . FOR
ENVLA . QVE . BIXIT
ANNOS . L . MES . II

8

LOCVS
. . . .
LEONINI . ET
SANARES

9

☧ VICTORIA . QVE . VIXI . ANNIS . XXX
IN . PACE . IDVS . SEP

10

LAETVS . CELSILA
QVINT . LOLE . FILIA . F

11

. . . ANTONIVS . QVI . DORMIT . IN PACE

In Vinea Clerr. Regg. Congreg. Somascborum prope S. Cesarium.

12

D M
A . FVRIVS . CRASSVS
A . FVRII . FESTI . VER
LOCO . F . HAB.....
VIX . AN . IIII . M . VI
D . XXVIIII

13

HIC . SITA . EST . ANNEIA
PIA . QVAE . VIXIT . ANN
XXXVII . MENSES . VIIII
DIEBVS . VI . HOR . VIIII
NATA . ID . AVG . DEBITV
PERSOLVIT . VII . IDVS . NOV

14

D M
TI . OCTAV...
FELIX . FE...
APHRODISIAE
VIX . AN . I . M . X
SIBI . ET . SVIS...
RISQ . EOR...

In ta-

In eadem Vinea.

1

.. ERIVS . Ɔ . L . SECVNDVS
.. SIBI . ET
.. VARI . LIB. CERIALI . ET
.. NIAE . CONIVGIBVS . SVIS
.. ERIO . SECVNDO . LIB . ET
.. PLOCAMO . FRATRI . EIVS
.. ET . FABIO . MARCELLO
. . . .

2

CLAVDIA
SYNTYCHE
FECIT . SIBI . ET
PARIDI
CONIVGI . SVO
BENE . MER
LIBERTIS
LIBERTABVS
POSTERISQVE
EORVM

L . APVLEIVS
FORTVNATVS
FECIT . SIBI . ET
APVLEIAE
FORTVNATAE
MATRI . SVAE . BENE
MERENTI
LIBERTIS . LIBERTAB
POSTERISQVE . EOR

3

. . . .
ET . Q . HORTENSIO
OFFELLIONI . ET
GALATAE . VERNIS
SVIS . FECIT . Q . HORTENSIVS
PERPETVVS . SIBI . ET
SVIS . POSTERISQ
EORVM

4

D M
P . RVTILIO . CON
STANTINO . QVI . VIX
ANN . V . M . V . D . XVI
P . RVTILIVS . FELIX
PATER . INFELI
CISSIMVS . FILIO
DVLCISSIMO

5

T . PAPIRI
SERENI
ELIVS
LIB . PATRO
NO . B . M . F

6

DIS . MANIBVS
SER . ASINIO . THEIO
Q . ASINIVS
HARIANVS
FILIVS . ET
LAELIA . PHOEBI
VXOR . BENE
MERENTI . POS

7

D . M
CALPVRNIA . PROCILLA . SE . VIVA
SIBI . POSVIT

In Sarcophago.

8

D . M
Q . MARI
FAVSTINI
MARIA . PIA
ET . AMANDVS
FECERVNT

9

P . CORNELII . L . L
PHILEMONIS
CORNELIA . P . L
NICA

10

DIS MANIBVS
. . . BIA . . . IRENE
M . LORENTIVS
SP . F . LATIARIS
CONIVGI . KARISSIMÆ
FECIT . ET . SIBI

11

D . M
L . SEMPRONIVS
EPAPHRODITVS
FECIT . SIBI . ET . SVIS
LIBERTIS . LIBER
TABVSQVE . POS
TERISQVE . EORVM

In Vil-

In Villa Corsinia.

1

D M
M. PEVTVCAE
SIB MEDICO.OCLARIO ET.SVIS

2

SERVILIA.SP.F SERVILIA.L.Ↄ
SABINA LAVDICE

3

TI.CLAVDI.AVG
LIB.AVITI.IMBI
TATORIS.ET.T.AE
LI.AVG.LIB.THEO
DOTI.ADIVTO
RIS.A.COGNIT
ET.SCETASIAE
OCTAVIAE.FILIS
CARISSIMIS
ANTONIA.RHODINE
MATER.FECIT

4

DIS.MANIBVS
CORNELIAE.IONICE
CONIVGI.CARISSIMAE
ET.VOLVSIAE.BESBINE
FILIAE.PIISSIMAE
Q.VOLVSIVS.TROPHIMVS
FECIT

5

DIS.MANIB
HEVRESI VIXIT
ANN.XXVI.MENS
DVOBVS.ET.THREPTE
VIXIT.ANNO.VNO
MENS.X.DIEBVS.XI
THALLVS.CONIVG
ET.FILIAE.CARISSIMIS

6

D . M
FAVSTO.LICINIVS.HOME
RVS VERNAE
SVO FEC
IMMATVRO.Q
VIX.AN.II.D.LVI

8

DIS.M
CINCIA.M.F.FELIX
VIXIT.ANNIS.XXIIX
MENSES.VII
DIES.XIII

7

DIS.MANIBVS
FLAVIAE.TAFLETE.ET
FLA VIAE
FAVSTIL LAE
Hic mulier visitur dextra sistrum tenens, sinistra vas.
VARIA.PRIMA.MATER

9

MARCIA.HELENA
VIXIT.ANNIS.XXV
M.HERENNIVS.PARATISS
CONIVGI.SVAE.DE.SVO
POSVIT.ET.SIBI

In arcula.

In ta-

In eadem Villa.

1
L. AVFIDIVS
POM. NEPOS. VIX
ANNOS. XVI
AVFIDIA. MATER
In arcula.

2
L. OFELLIVS. L.Ɔ.L
PHILEROS
In arcula.

3
D M
PROCVLEIAE
FIRMILLAE
V. CICEREIA. LI
BERA. MATER
FILIAE. FECIT. ET
SIBI

4
CALPVRNIVS. OL
DEDIT. FRATRI
CALPVRNIO. Q. L. EVPI...

5
M. ACILIVS
M. F. APOLLINARIS
VIX. AN. XIII
In arcula.

In Hortis Aldobrandinis.

6
DIS. MAN
L. CAEDICI
CARPIMI
CANINIA. LYRCIS

In Aedibus Alteriis.

7
D M
T. FLAVI. PROBATI
ET. AELIAES
PAVLLINAES

In Vinea Naria.

8
M. INSTEIVS. M. L. EVTYCHVS
MONIMENTVM. SIVE. ID. SEPVLCRVM. EST
FECIT. SIBI. ET. INSTEIAE. ARESCVSAE
L. ARISTIVS. L. L. LVCRIO
EMIT. EX. PARTE. DIMIDIA
SIBI. ET. SVIS
ARISTIAE. L. L. DAPHNE
L. ARISTIVS. L. L. TYRANNVS. V. A. XXIIII

11
D M
M. FLAVIO. PHILOCALO ET
M. FLAVIO. TELESPHORO. FILIO
ITEM. FLAVIAE. TYCHE. LIBERTAE
ET. LIBERTIS. LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE. EORVM. H M. H. N. S
IN. FRONTE. ET. IN. AGRO. PEDES
sic QVADRATOS. SEDEIM

10
D M
C. TROLIO. ONESIMO
ARAM. POSVIT
C. TROLIVS
ANICETVS. LIB. ET
C. TROLIVS. THALLVS. FIL
EX. TESTAMENTO. IVSSI
ET · SIBI. ET LIBERTIS
LIBERTABVSQVE. SVIS
POSTERISQVE · EORVM
IN. F. P. XV. IN. AG. P. XIIS

In Villa Panfilia.

1

. . . .
FORTVNAE.MEMORI
V . S . L . M

2

DIS MANIBVS
AELIAE.QVADRATAE
C.CLVTVRIVS.FRVCTVS
CONIVGI.PIENTISSIMAE
ET.SIBI.ET.SVIS.ET
LIBERTIS.ET.LIBERTABVS
POSTERISQVE.EORVM.ET
D.AELIVS.FIRMVS.PATRONAE
SVAE.BENEMERENTI.FECERE
IN.FRONTE.P.XIII.IN.AGR.P.XII

3

D . M
T. AELIVS. AVG. LIB. ONESIPHORVS
SE. VIVO. COMPARAVIT. SIBI. ET. LIBERTIS
SVIS. LIBERTABVSQ. POSTERISQ
EORVM

4

D M
AEMILIAE
CLEMENTINAE
C. AEMILIVS.CLEMENS
ET. AEMILIA. MELISSA
PARENTES.ET. AEMILIA
PRIMILLA.SOROR

5

DIS MANIBVS
NAEVIAE.C.L
SANCTAE. PIENTISSIMAE
VIXIT. ANN. XXX
DE. QVA. N. D...

6

D M
L.CLAVDIO. EPLO
PATRONO. OPTIMO
ET. CLAVDIAE
TREPTVS. B. M. F

In arcula.

7

D M
IVLIAE
ZOSIMENI
SEX. EPPIVS
AGATHOPVS
ARAM. POSVIT
ET.SIB

8

DIS MAN
TI. CLAVDI. HERCELLI
VIXIT. ANN. XIIII
CLAVDIA. FAVSTINA
MATER. INFELICISS

In Hortis Mediceis.

9

DIS. MANIBVS
CN.TVRPILI
PARTHENOPAEI
LIBERTI
CARISSIMI

10

M.CVTIVS
AMEMPTVS
SCR. LIBR. Q
III. DEC

11

DIS. MANIBVS
L. IVLI. GAMI
PATRIS. ET
L. IVLI. GAMI. F

Prope

Prope S. Sebastianum.

1

HIC . IACET . TAVRICENTA . QVE . VIXIT . ANN . V . ET . MENSES . V . DEP . PRIDIE....
HIC . IACET . PLACIDIA . QVE . VIXIT . ANN . III . DIES . XVIII . DP . X . . . .

2

DOMITIAE
CERAELLIAE . C . F
PATRONAE . ET
VXORI . SVPRA . OMNIA
EXEMPLA

3

SALVIAE . SVCCESSAE
PRIMIGENIVS . COLL
CONTVBERN . SVAE
KARISSIM . POSVIT

In Vinea PP. Augustinianorum.

4

DIS MANIBVS
FECIT . VESIAE
FORTVNATAE
ATELLIVS . VRSIO
FILIVS . EIVS . B . M
MATRI . SVAE . ET . . . .
TIA . EIVS . ET . CONIVX
EIVS . LVRIVS . VALE
FC . Q . V . AN . PL . MI..

5

HIC . POSITVS . EST
RVFINVS . . . QVI . VIXIT
ANNOS . P . M . XXXIIII . CONS . ANI
CI . BASSI . V . C . CONSVLIS
DEPOSITVS . PRIDIE . NONAS . AVG

In aedibus Card. Albanii.

6

L . APPVLEIVS
L . L . EROS . MEDICVS
L . APPVLEIVS . L . F
PHILVMENVS
L . APPVLEIVS . L . L . IANVARIVS

7

D M
L . OPPIO . LAMPO.....
FEC . LOLLIA . AMA
TA . CONIVGI . BENE . MERE
NTI . ET . SIBI . POSTERISQ
SVIS . VIX . ANN....

8

. . . AELIVS . EPIGONVS . PATR . ET
...MONIMENTVM . CVM . TABERNA . ET
. . . .

In Hortis Paganicis.

11

SILVANO . SANCTO . R .....
M . VLPIVS . AGAPETVS . OM...
INPENSA . SVA . ET . OPER . . .
MANIBVS . SVIS . EFFECTVM
VOTO . SVSCEPTO . RED
DIDIT

Retro duo sacrificantes. In latere dextro aries, in sinistro bos ad aram ducuntur.

In Hortis Farnesiis.

9

OMNIA . MAGNO
VIRTVTE . PRAECIPVO
D . N . CONSTANTINO . MAX
VICTORI . AC . TRIVMPHATORI
SEMPER . AVGVSTO
POSTVMIVS . ISIDORVS . V . C
PRAEF . VIGIL . D . N . M . Q
EIVS

10

ONESIMVS . OLYMPIAS
LIVIA . BRISEIS . LIB . SAC
M . D . M . I

Ad S. Alexii in Aventino.

1

D M
M . LICINI
MAXIMI . ET
EFFICACI . FIL
FLAVIA . COETONIS
CONIVGI . B . M . F

2

SERGI
MEMORIAE
CAVSA

3

D M
CAELIO
POLYCARPO
LIB . PIISSIMO
PROBVS
PATRONVS

4

In aedibus March. Spada.

. . . .
AGENS . PRO . COMM . . , PRIVATAE . NEMINE . NOSTRVM . LATET . . . .
MI . CONSCRIPTI . QVI . PRO . HAC . ADFECTIONE . QVAM . ERO . . . . . .
SINET . IDEO . PLACET . CVNCTO . ORDINI . NOSTRO . TABVLAM . . PON . . . .
FERRI . DEBERE . QVEM . CVM . PROMPTO . ANIMO . SVSCIPERE . DIGNATVS . FVERIT . AD . . . .
LAETITIAM , PROCEDAT , FIAT . PERROGATIO , ORDINIS . VT . SINGILLATIM . . . . ITI . . . . .
. . . .

In lamina aerea.

5

Ibidem.

DIS . MANIBVS
C . IVLIVS
QVI . VOCATVR
PETICIVS . FECIT
SIBI . ET . SVIS . LIBER . LIBERT
POSTERISQVE . EORVM
LVPERCVS . ERES . VLPIVS
DYNAMVS

6

Ibidem.

DIS . MANIBVS
AEQVISIAE . MARTINAE
LIBERTAE . BENEMEN
TI . ET . CONIVGI . V . A . XXVI
M . XI . D . XVI . P . AEQVISI
VS . APRILIS . SIBI . ET . SVIS
POSTE , EORVM

7

Prope S. Luciam.

. . . .
. . . NEPT IN C ASIN . . .
. . . POLLIONIS . . .
. . . REM . DRVSI . CAESARIS . FR . . .
. . . NTERMITTER . . .
. . . .

In maximo cippo.

8

In Hortis Casaliis.

OMPHALE . HERCVLI
CASSIA
M . ANT . FILIA
PRISCILLA
FECIT

Ineditam edidi Obs. Liter. tom. 6. p. 301. Marmorea est & quadrata tabula: in medio Omphale seminuda, & Hercules cum clava: subter inscriptio: circumcirca anaplyptico opere duodecim Herculis labores, ut vocant.

Late-

Lateres apud P. Ab. Ioachimum Besutium, nunc Card. amplissimum.

1

OPVS . DOLIARE . EX . PRAEDIS
DOMINI . ANTONINI

2

O.D.VALERII.PRISCI.EX.FIG.P.LI.NEP
SERVIANO . III . ET . VARO . COS

3

OP . DOL . EX . PR . AVG . N . FIG . VOCCONIA
AVGVSTA . PVBLII . CRESC . APEL . F

4

VĪ.VALEN
TINVS PR
AEF.VRB
In aversa parte
II⊣

Numismatis forma pondus uncias duas semis deootans, ut opinor.

7

CAECILIAE
Q · CRETICI · F
METELLAE.CRASSI

Gruterus habet, & alii, sed praeclarissimam epigraphen rursus exhibere complacitum est mihi, ut e nudis nominibus, assentatione omni reiecta, antiqui Romanorum mores eluceaot.
1799. 2. Cl Muratorius e manuscripto quodam retulit, & *spuriam* censuit; sed nulla oboriri ei potuisset suspicio, si marmoream ipsam vidisset tabulam, sepulcrique molem, in quam sublimiter est infixa. Aevo inclinato ad turris formam, & usum aedificium redactum est, ut optime ob oculos ponit Nardinus. Q. Caecilius Metellus Creticus Metellae pater, is est, a quo Cretenses perdomitos narraverat Livius, ut ex Epitome constat. Crassus vero cui nupta fuit, immensis divitiis primo innotuit, deinde cum
Plin l. 34. c. 10. *totum* quoque *Partharum esuriisset aurum*, ab ipsis caesus, legiones & signa miserandum in modum amisit.

5

In impluvio prope S. Silvestrum.

. . . .
ORATORE . MIRAQVE . FACVND
MAXIMVM . PROCOS . ASIAE . DESTINAT
VII VIRVM . FLAM . VENERABILIS
MEMORIAE . VIRVM
T . FL . POSTVMIVS . VARVS . COS
PRONEPOS . SECTATOR
EIVS

6

Ibidem.

BALINEVM . CLAVDIANVM

8

In Vinea de Vecchis prope portam S. Laurentii.

. . . .
DIVI . F
AVGVSTVS
EX . SC
V
PED . CCXL
In maximo cippo.

In Hortis Ludovisiis,

1

D M
M . LOLLIO
EPAPHRODITO
LOLLIAE . EVHODIAE
CONIVGI . OPTIMO
ET . PIENTISSIMO
CVM . QVO . VIX . ANN . XXXII
ET . SEX . AFRANIO
DEMETRIO

3

D M
EVNIO
HERMETI . ET
IVNIAE . MVSAE
FECIT
IVNIA . FORTVNATA
PARENTIBVS
PIENTISSIMIS
ET . TI . C . EPITHYMETO
COIVGI . OPTIMO
VIX . AN . XXIII

7

Q . MAGIVS . Q . LIB
EVTYCHVS
TESTAMENTO
FIERI . IVSSIT

8

DIS . MANIB
P . CALVENI . FABIANI
VIXIT . ANNIS . XIII
DIEB . XII . FECERVNT
T . CALVENVS
PECVLIARIS
ET . IVLIA . TYCHE
PARENTES
FILIO . PIISSIMO

Subsequentes apud Marmorarios .

2

C . FAVSTIVS . C . L . DIOG......
C . FAVSTIVS . C . L . ER.........
EX . TEST . ARBIT . C . FAVSTI . C . L . ERONI..
FAVSTI . C . L . AVG.........

4

D M
OCTABIAE . ALEXANDRIAE
OCTABIAE . ET . MARITO
EIVS . CL . BITALI . LOCVM
SIBI . CONCESSVM
A . SERBILLA . MARCELLA
FECIT . OCTABIVS . ALEXANDER
ET . LIB . LIB . POSTERISQ . EORVM

5

AVREL . ERMETI
QVI . BIX . AN . XXXX
DIES . XI . BRVTTI
A . FELICITAS . FILIA
KARISSIM . ET
BRVTIA . CO
TINE . CONNA
TO . BENEMER
ENTI . FECERVNT

6

D M
CLAVDIAE
CRATESI
TI . CLAVDIVS
PARIS
LIBERTAE
B . M . F
IN . FR . P . X
IN . AG . P . X

9

D M
VLPIAE . PETILLIAE . P
SPELLIVS . SECVNDVS
CONIVNX . ET . M . VLP
IVS . MAXIMVS . FRA
TER . PIENTISSIMAE
FECERVNT

In Hor.

In Hortis Fonsecii.

1

L. CAERELLIVS.L.L.Ɔ.L.BA.....
CAERELLIAE. L. F. IANVAR......
L. CAERELLIVS. L. L. FELIX
CAERELLIA. L. L. EVTYCHIA
CAERELLIA. L. L. PRIMA
CAERELLIA. Ɔ. L. LVPERCA

...... Antiquitus abrasa......

L. CAERELLIVS. L. L. EROS

4

......SCONIA.SP...
....AE.N.EST.IN
MONVMENTVM. FEC.....
SIBI.ET
C. PEDVCEO. C.....
SCAP. AVGVSTALI. F. V. A. X
ET.SVIS.POSTERISQVE EOR

2

D M
L. AVIRCIO
MERCVRIO
L. AVIRCIVS
FORTVNATVS
PATRONO
B. M

3

DIS MANIBVS
VELLEIAE. SP. F
IANVARIAE. PREPVSAE

In arcula.

Apud Monachos SS. Cosmae & Dam.

5

DIS MANIBVS
M. VALERIVS. AV
SPICATVS. ET
IVLIA. CRISPINIL
LA. FECERVNT
C. GEMINIO. TY
CICO. GEMINIA
TYCAE. FILIO
SVO. CARISSI
MO. BENEME
RENTI. FECIT
VIXIT. ANNIS. XXII

In S. Caeciliae.

6

.. ONIAE. H. F. BONITATIS. EXIMIAE
.. DIAE. ET. VLTRA. AETATIS. ANNOS
.. CVLARIS S̄. C. N̄
.. I. MENSE. I. DIEB. XIII
.. CESSIT. XVIIII. KAL. SEPT
.. RIO. COSS
....

7

....
CLEMENTISSIMVS. GAIV...
VALERIVS. DIOCLETIANVS....
PIVS. FELIX. AVGVSTVS....

In Sancti Pauli.

8

D. M. S
PP. AIMILIORVM. EPIGONI. ET
AGRIPPINI. ET. VITALIS ET. SATVRNI
NAE. P. IVLIVS. AGRIPPINVS
PARENTIBVS. ET. CONIVGI
FECIT. ET. SIBI. ET. SVIS
LIBERTIS. LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE. EO
RVM

9

L. NAEVIVS. ELEVTHER
ET. NAEVIVS. NARCISSVS
ET. L. NAEVIVS. THESMVS. H
L. NAEVIO. HELENO. PATRO
SVO. EX TESTAMENTO. EIVS
FECERVNT. SIBI. ET. SVIS
ET. LIBERTIS. LIBERTABVSQVE. ET
POSTERISQVE. EORVM. ERARI. VASCL
H. M. SS. E. H. NOSTRVM. SEQVETVR

Margarinius non habet.

In Vi-

In Vinea Vidaschia.

1

VNICAE . CARITATI . DOMIN
COIVGI . ET . BENEMERENTI
ATEBALIAE . TVBERTINAE
VIXIT . ANN . XXXI . MENS . . .
DIES . IIII . ATEBALIVS . C . . .
CENTINVS . RELI . . . .
MINA . FILIIS . P . . . .

2

L . CERCENIVS . CHARITO
FVRIAE . PRIMIGENIAE
VXORI . SVAE . CARISSIMAE . ET
CERCENIAE . L . F . SARINAE
PIENTISSIMAE
VIX . ANN . XXVII . MENS . V
ET . LIBERTIS . LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE . EORVM

Ap. Ab. Pennachium.

3

D M
L . IVL . APOLLOPHANI . PROC
IVLIAE . VESTINAE . IVL . ZOSIME
CONIVNX . CVM . COHEREDIBVS . BENE
MERENTI . FECER

Non longe ab Amphitheatro.

4

D M
P . VALERIO
POLYCARPO
VIVIA . VENVSTA
CONIVG . CARISSIM
BENE . MERENTI
DE . SE . FECIT . ET . SIBI
ET . VIBIO . VALERIO . FORTVNAT
LIBERO . BENEMERENTI

Apud Delfinios.

5

IOVI . O . M
M . FLAVIVS
THREPTVS
EX . VISV . P

6

DIS MANIB
P . CAECILIO . SEVERO
CAECINA . PRIMILLA
CONIVGI . CARISSIMO

In Aedibus Verospiis.

7

DIIS MANIBVS
COMMVNIBVS
EPAPHRODITVS . L
CVRATOR . PRIMVS

In Vinea Iulia.

8

D M
SERVANDO
VERNAE . SVO . QV
I . VIXIT . ANNO
VNO . M . IIII . LAR
GIVS . PRIMVS
ET . LARGIA
MELITINE . FE

In Aedibus Corsiniis.

9

C . CORNELIVS
C . F . GAL
CORNVTVS
TRIB . MILIT

In D. Petri.

10

D M
MEMMIAE
APHRODISIAE
CONIVGI . CARISSMAE
L . MEMMIVS . VICTORIN
PATRONVS
BENEMERENTI . FEC

In Vinea Capizucchia.

11

D M
M . ANNIVS
CHRESIMVS
SIBI . BENEMERE
NTI

In

In clauſtro PP. Auguſtinianorum.

1

GLAVCOPI . VENERI
GELLIAE
AGRIPPINAE
sic . C . q
AVRELIA . SOTERIS
ET . MVSSIVS
CHRYSONICVS
NVTRITORES
LACTANEI

Duo verba priora in corona, ſive in ſtylobatis faſtigio; eodemque loco habentur in ſubſequenti.

In Villa Caſalia.

2

MEROPI . HELIADES
LICINIAE
Q . F
LAMPETIAE
BASILIO . FLORAE
C . MVSSIVS
CHRYSONICVS
ET . AVRELIA
SOTERIS
NVTRITORES
LACTANEI

3

In Aedibus Principis Pii.

DIS . MANIBVS
C. VOLVSIO . INVENTO
OSTIARIA . PAEZVS
CONTVBERNALI
BENEMERENTI . ET
PIENTISSIMO
C. VOLVSIVS. SABINIANVS
ET . C . VOLVSIVS . FRVCTVS
FILI . POSVERVNT

4

In S. Martini.

DEDICATA
XV . KAL . MA
IAS
DD . NN . DIO
CLETIANO
IIII . ET . MAX
MIANO . III
COSS

5

..XIII. MEN. III. DIES.XXI
.. S. CONSVLATV. PETRI

6

D M S
...O . L . F . QVIR . SVCCESSINO
... FLORENTINARIO
... ANN . LXIIII . M . V . D . XI
... VMENTI . VSVS . AQVAE
.... EST

7

SERVILIAE . VICTORINAE
BENE . MERENTI . IN . PACE . QVE . VIX
ANN . P . M . XXV . D . VIII . DEP . KAL . FEB
DD . NN . VALENTINIANO ....
AVGG . CON ...

8

... E . BENE . MERENTI . IN . PACE
... VII . M . II . DEP . III . NON . FEB
... AVG . IIII . ET . ET . SALLVSTIO . CONSS sic

9

VERISSIMVS . BEN ....
AVIENI . VIXIT . ANN ......
OCT . CONS . SEVERI . V .....

Apud Franciscum Ficoronium.

1

DIANAE . SANCTAE
T . FLAMINIVS , ARISTION
EX . MONITV . ARAM
FECIT

2

PER.DEOS SVPEROS...
INFEROSQVE.TE,...
OSSVARIA . VELI....
M . CALPVRNIV....
CALPVRNIA . M....

3

LOCVM . C . CALVISI
BACCHI . SIBI . ET
FRATRI . ET . AMICIS

4

APPOLLONIVS
NEGOTIATOR . V . A . XX

5

L . CAEPONTIO
FLACCO . MIL
COH . VII PR
7 . PVDENTIS
MIL . AN . X
VIX . AN . XLII

6

DIS MAN
CAELIAE.MAR
CELLAE.VIX
ANN.XXXII
M.VII.MAR
TIALIS.EPHIBI sic
CAESARIS.CON
IVGI.BENE
MERENTI

7

HOELO

D . M . S
M.LAELIO.AFRICANO
M.LAELIVS.AFRICANVS
ET. FLAVIA . OPTATA . PARENTES
B . M . F
QVI . VIXIT . ANNIS. XXI . M . VI . D . X
MVSICVS .... DOCTE . CANTARE . SOLEBAT
ACCEPTVSQVE.NIMIS.MVLTIS.MAGNIFICO.INGENIO
RECEPTVS . INTER .... PRIOR
CELEBRI . FAVORE . ARTEM . EXPONENS . SVAM
VT . QVEMVIS .... MIRIFICO . INGENIO
.... CARMINE . DOCTILOQVO

CHARI

Apud

Apud eumdem.

1

D M
FILIVS.HIC.SITVS.EST
IVLI. BASSI. BASSIANVS
ANNOS.QVI.VIX.X
ET.XIIII.SOLES
QVEM.QVONIAM
MANES.VT.ALVMNVM
DI.RAPVERVNT
NE.CALCARE.VELIS
NEC.GRABIS.ESSE
LOCO

2

D. M. S
MAXIMVS.HIC.RECVBO
DVLCISSIMVS.INFAS.BIMVLVS
IN.TERTIVM.ESCENDENS.SIT
MIHI.TERRA.LEVIS.DVLCIS
ERAM.MATRI.CARIOR
VSQVE.PATRI.FECERVNT
L.PETRONIVS.AMPLIATVS
ET.MASONIA.BRISEIS
FILIO.DVLCISSIMO

3

C.LIVIVS.C.L.FELIX
LORAR.FECIT.SIBI.ET
LIVIAE.HILARAE.CONI
LIBERTIS
LIBERTABVS
POSTERISQ
EORVM

C.LIVIVS.C.L.AVCTVS
FECIT.SIBI.ET
C.LIVIO.C.L.FELICI
LIVIAE.HILARAE
CONL
LIBER.LIBERT
POSTERISQ.EORVM

4

VALERIA.Ɔ.L.LYCISCA
XII.ANNORVM.NATA
ROMAM.VENI
QVAE.MIHI.IVRA.DEDIT.CIVIS.DEDIT.ET
MIHI.VIVAE.QVO.INFERRER.TVM
CVM.PARVOLA.FACTA.CEINIS

5

T. L
CAPITOLINVS
DECVRIALIS

6

C.CLODIVS.C.L.ZETHVS
EX.PARIETE.TERTIA
SIBI.SVISQVE

7

L.AXIVS
DAPHNVS
CHORAVLES

8

L.TERENTIO.L.F
PAL.MAXIMO

9

M.ANTONIVS
EPAPHRA.OSTOR

Apud eumdem.

1

D M
Q. ACCAEO. ALE
THINO. ET. Q. AC
CAEO. PERSEO
FIL. AGRASIA. LV
PERCILLA. VXOR. ET
Q. ACCAEVS. PERSEVS
FRATER

2

D M
T. AELIVS. AVG. L...
FECIT. AEMILIAE. CONIV
GI. SVAE. CARISSIMAE
ET. TV. QVI. LEGES. ET...
VALE

3

D M
AELIAE
VICTORI
NE. ET. TITI
LLIAE. MO
DESTE
Q. VENILI
VS. SEVE
RVS. ET. AE
LIA. POMPE

4

D M
L. AFIDENI. HERMETIS
MARITO. OPTIMO
ET. FIDELISSIMO
AFIDENIA. EPITEVXIS
BENE. MER

5

D M
AETILIAE. ENTROPENI
PATRONAE. B. M. LIBERTI
FECERVNT

6

L. AMIVS
NIGER
POMPONIA
GYMNASIVM

7

D M
AFNAE. TROPHIME. MATRI
TI. CLAVDIVS. VERVS. F
ARBITRATV. M. TITI. CHRESIMI

8

D M
L. ANTONIVS. DAPHNVS
SIBI. ET. ANTONIAE. FELICITA
TI. FECIT. LIB. LIBQVE
POSTERISQVE. EORVM
H. M. H. N. S

9

D M
L. ANTONIO. VALERIANO. FILIO
DVLCISSIMO. QVI. VIXIT. ANN. V
MENS. VIII. DIE. VIIII. ANTONIVS
AESCLEPIVS. ET. MODIA. FAVSTINA
PARENTES. FECERVNT. ET. SIBI

10

P. ANTISTIVS
SAECLARIS
VIXIT. ANN. V
MENSES. V
DIES. XXIII
POSVIT
ANTISTIA
ANTHVSA. MA

11

APVLIA. SEX. F
ARCHELAIS. VIXIT
ANNIS. XVI. MENSES. VII
DIES. XVIIII. FECIT. PATER
FILIAE. CARISSIMAE

Apud

Apud eumdem.

1

D M
ARTEMISIAE
ALVMNAE.SVAE
CARISSIMAE
FECIT.HERMES
QVAE.VIX.AN.XL
MEN.II.D.V.B.M

2

D.M.SACR
ARRVNTIAE
RHOMES.VIX
ANN.VII.M.III
DIEB.VI
T.FLAVIVS.BACCHYLVS
ET.L.ARRVNTIVS
ABASCANTVS.ET
FLAVIA.FORTVNATA
FECER

3

AVILNIA.SEX.L.THAIS
FECIT.SIBI.ET
MVCIAE.DORINAE.MATRI.SVAE
..CIAE.OPTATAE
...GELIO.AVCTO.VIRO.SVO
...GELIO.PRIMIGENIO
...IVS.Ɔ.L.NICOMEDES
PATRONAE.SVAE

Habetur in Novo Thesauro 1306. 10. sed expeditius fuit exhibere quam emendare.

4

D M
AVGAZON.VIXIT.ANNIS.VI
DIEBVS.XXII.PATER.ET
MATER.FILIO
PIENTISSIMO

5

P.AVRELI.ANTIOCH...
...SVB.SCALA.OL.VIII

6

C.AVIDIVS	C.AVIDIVS
C.L	C.L
GETA	EVGAMVS
	SIBI.ET.PATRONO

7

D M
T.AVRELI.FELICI
ANI.FIL.DVL.Q.V
AN.II.M.XI.D.XXIII
FECERVNT.FELIX
ET.ZOSIME.PAREN
TES.INFELICISSIMI
LOC.DON
AELIA.TYCHE

8

DIS MANIBVS
M.AVRELIO.FVSCO
V.ANN.II.M.V.D.XV
FECER.IVLIA.GEMELLA
ET.M.AVRELIVS.FVSCVS
PARENTES.F.SVO
CARISSIMO

Apud eumdem.

1

D M
L . BAEBI
EPAPHRODITI
POS . H . P . F . P

2

D M
L . BAEBIDIO . FELI
CISSIMO . FILIO . DVL
CISSIMO . Q . V . A . XII
PARENTES . FECERVNT

3

BASSO
NAIS . SOROR
FECIT . V . A
XXVII

4

D M
CATVLINA
EPICTETO
FE . MARITO
BEN . MERTI

5

D M
Q . CAECILIO . EVHELPISTO
Q . V . A . XVIIII . D . XXXXII
Q . CAECILIVS . CASTOR . ET
IVLIA . HELPIS . PARENTES . FILIO
PIENTISS . FECER . ET . SIBI . ET . LIBER
LIBERTABVSQ . POSTERISQ . EORVM

6

D M
CHRESIMES
SALLVSTIA . DROMAS
FILIAE . FEC . V . A . VIII . M . VI

7

DIS . MANIBVS
TI . CLAVDI
TI . F . PAL
PROCVLI . VIX
ANN . III . MENS . XI
TI . CLAVDIVS
FELIX . PATER
FECIT

8

CLAVDIA . METROBI . F
PHOEBAS
VIX . AN . VIII

9

D M
TI . CLAVDIO . ZOSIMO . PA
TRI . PIENTISSIMO . M . CL
IVSTVS . FIL
FECIT

10

DIS MANIBVS
TI . CLAVDIO . HERMETI
AMICO . BENEMERENT
VIX . ANN . LXXV
Q . FABIVS . FIDELIS
T . P

11

L . COCCEIVS
ANOPTES
COCCEIA . L . L
MVSA

12

CORNELIA
MARCELLA
M . MAIVS . AGA
THEMER . CON
IVGI . SVAE

Apud

Apud eumdem.

1

CRITONIA.Ↄ.L
EGLOGE
L.VOLVMNIVS
HESICVS
L.CRITONIVS
CERIALIS.FILIVS
FECERVNT
SIBI.ET.SVIS

2

D M
T.CORNELI.PRI
MITIVI.QVI
VIXIT.AN.XIII
M.V.D.X.P.AELIVS
PHILADESPOTVS
PATER.FILIO.FECIT

3

D M
C.CORNELIO
PROCLO
V.A.IIII.M.IIII.D.III
PROCLVS.PATER.FEC

4

D M
M.DOMITIO.MARCELLO
ATINIA FORTVNATA
CONIVGI.FEC.ET.SIBI

5

D M
DASVMIA.MYRTALE
VIX.ANNOS.XXII
Q.DASVMIVS.CARPVS.PATRONE
Q.DASVMIVS.PHOSPHORVS.MARITVS
BENEMERENTI.FECERVNT.ET.SIBI.LIBER
LIBERTABVSQ.POSTERISQ.EORVM

6

D M
EVDAEMON.VIXIT
ANN.XXXX.ET
POSIS.QVI.VIX.ANN.XI
AVRELIVS.DIOGENES.FRATER
LIBERTIS.SVIS.BENEMER.FEC

7

D M
FLAVIA.CYTHERIA.FECIT
SE.VIVA.SIBI.ET.SVIS.LIBERTIS
LIBERTABVSQVE.POS
TERISQVE.EORVM

8

D M
Q.FABIO.TROPHIMO
C.FABIVS.FIDELIS
PATRONO.SVO.BENE
MERENTI.FECIT
ET.SIBI.ET.SVIS

9

D M
FLAVIA.LVCRE
TIA.T.FLAVIO
VICTORI.FRA
TRI.SVO.CARIS
SIMO.BENEME
RENTI.FECIT

9

D M
T.FLAVIO.LIONA
TI.VIX.ANN.XXX
FLAVIA.AGELE
C.B.M.FEC.ET.S.P.S

10

D M
FL.AVG.LIB.SOTERIS
FECIT.SIBI.ET.SVIS
LIBERTIS.LIBERTABVSQ
ET.POSTERIS
EORVM

11

DIS.MANIBVS.SACR
FVFICIA.C.L.NYMPHE
FECIT.SIBI.ET.VALERIO.P.LIB
ADMETO.CONIVGI.SVO
CARISSIMO.IDEM.LIBERTA
LIBERTABVSQ.SVIS.POSTERISQVE

Apud

Apud eumdem.

1

FICTORIA.Q.Q.L
HILARA
OSSA.HIC.SIT.SVNT

2

M.GELLIVS.M.L.HILARVS
SIBI.ET.SVIS
L.NVNNIVS.L.L.EROS
SIBI.ET.SVIS
L.PVPPIVS.L.L.ALEXANDER
SIBI.ET.SVIS
IN.FRONTE.P.VIS.IN.AGR.P.VI

3

D . M
GALLONIAE.AXIAE

P.MAMILIVS.HERMES
FECIT.B.M

4

N.GEMINIVS.SP.F.COL.ATAX
VIX.AN.XI

5

GEBONIA.P.L
NVMPHE
M.PERPERNA.M.L
NVMPHIVS

6

IVLIA.CHLOE
FECIT.SIBI.ET
M.IVLIO.CHARETI
PATRI.SVO.ET
POSTERISQVE.SVIS

7

D M
IVLIAE.FESTAE
VIX.AN.XXXIV
TI.IVLIVS
APHRODISIVS
CONIVGI.B.M.F

8

D M
IVLIAE.ALCE.FEM
SANCTISSIMAE
L.GENVCIVS.HAGNEROS
MARITVS.IN.FR.P.XI
IN.AG.P.XI.LIBERTIS.LIBER
TABVS.POSTERIS
QVE.EORVM

9

IVLIAE
FORTVNATAE
AMETHYSTI
FILIAE
VIXIT.ANNIS.VII
MENSES.VI

10

D M
IVLIAE.HELPI
DI.OLYMPI
CVS.CON
IVGI.BENE
MERENTI
ET.SIBI.ET.SV
IS.POSTERIS
QVE.SVIS

11

D M
IVLIAE.RVFINAE
M.SERTORIVS
AELIANVS.COIVGI
BENEMERENTI
FECIT

12

D M
IVLIAE.SATVRNINAE
MATRI.B.M.IVLIA
PRIMIGENIA.ET
CLAVDIVS.FORTVNATVS
SIBI.POSTERISQ

Apud

Apud eumdem,

1

IVLIA . Ɔ . L
TARENTINA
GALLI . FILIA . VIX . AN . XIX

2

D M
Q . IVLIVS . FELIX . FEC
IVNIAE . TYCHENE
MATRI . SVAE . B . M . ET
Q . IVLIO . CLEMENTI . PATRI
SVO . B . M . SIBI . ET . SVIS
LIB . LIBER . POSTERISQ . EORVM

3

D M
IVLIAE . VI
TAE . C . IVLIVS
CLASSICVS
CONIVG . CA
RISSIMAE
ET . DE . SE BENE
MERITAE
VI . AN . XXX . ME . V
ET . C . IVLIO . OPTATO

4

C . IVLIO
AFRICANO
C . CETHEGVS
CRESCENS
FECIT

5

C . IVLIVS
MYRETVS . ET
AQVILIA . PROCLA
PARENTES
INFELICISSIMI
AVRELIE . ISIADI . FILIE
DVLCISSIME . QVE . VIX
ANN . XVIIII . M . VII
DIEBVS . XXI

6

C . IVLIO . PRIMIGENIO
VIXIT . ANNIS . LX
IVLIA . ARESCHVSA . LIBERTA
ISDEM . CONIVNX . PATRONO
CARISSIMO . FECIT

7

C . IVLIVS . C . L
GALLVS
HIC . SITVS . EST

8

KANIAE
APICI . L
SABBATHIS

9

D M
L . V . E . CONS
ERBAE
PIAE . B . M . F

10

MARCIAE
HYMNIDI
V . A . XX

EPAPHRA . PATER
FECIT

11

C . LOLLI . C . L
ONESIMI . OLLAE . II

12

D M
LICINIAE
FORTVNATAE
OPTIMAE
ET . SANCTISSIMAE
LIBERTAE
ISDEM . CONIVGI
T . LICINIVS
SENTIANVS
BENEMERENTI . FECIT

Apud eumdem.

1

DIS MANIBVS
MAGIAE . HELPIDI
C . SILIVS
FAENTINVS
CONIVGI
BENEMERENTI
FECIT
LOCVM . DONAVIT
L. KARIANIVS . SEVERVS

2

D M S
MAMILLIA . TIGRIS
Q.F. AGATHONI
CONIVGI . SVO
BENEMERENTI
V . A . XXX

3

D . M
M . MARCIO
FELICI . FEC
MANTIA . TYN
DARIS . CONIVG
B . M

4

D . M
METELLIAE
NICIAE
M. ATILIVS
EPAPHRODITVS
CONIVGI . KARISSIM
BENE . MERENTI . FECIT
ET . SIBI . ET. SVIS

5

Θ C . MECENAS . C . L . EVCARPVS
RVBRIA . SEX . L . SALVIA
SEX . RVBRIVS . SEX . L . DAMPNIV...
C . MECENAS . C . L . ANTEROS
SEX . RVBRI . SEX . L . PHILODESPOTI

6

L. MARCIVS . L . L . IANVARIVS
L . MARCIVS . L . L . APER . V . A . LXX
ALCIMVS . L . MARCI . CERTI . SER . FEC

7

D . M
MILO
ZOSIMVS
PLOTIAE
PHILONID
CONLIBER
ET . CONIV
BENE . MER
FECIT

8

DIS . MAN . NAIDI . CAESARIS . VERNAE
EX . NVMERO . PYRICHE . V . A . XXV . M . II . D . VNO
ONESIMVS . CAESARIS . N̄ . CONIVGI . B . M
FECIT . ET . SIBI . ET . SVIS . POSTERISQ . EORVM

9

NOME . FECIT . SIBI . ET
PHOEBO . CONTVBERNALI . SVO
CARISSIMO . ET . OPSEQVENTISSIMO
VIXIT . ANNIS . XXVIII

10

DIS MANIB
C . NEPIO . GAMO
VIXIT . ANNIS . XXXV
M . LICINIVS . THALAMVS
FECIT . SIBI . POSTERISQ . SVIS

Apud

Apud eumdem.

1

C.NONIVS.C.NONI
CHRESTI.L.DOLVS
TERENTIAE.FLORAE
· CONIVGI.SVAE

2

D M
L.NONIO
EVTYCHETI
FEC.SEIA.EVRESIS
CON.BEN M R

3

ONESIMI
M.NVMISI.PASTORIS
SER.VIXIT.AN.XX

4

D M
T.NVMISIVS
PYRRHVS
TROPHIME
MATRI.PIEN
TISSIMAE

5

D M
OSTESI.VERN
SVO.CARO.QVI.VI
AN.IIII.M.VIII.D.XV
FECER
T.AVRELIVS.CRESCENS
ET.VLPIA.MARCELLA

6

D . M
PASSENIAE
PHLE GVSAE
FECIT.P SVLLIVS
HESPER.CONIV GI.SVAE
BENEMERENTI.ET.SIBI

7

D M
PARTHENOPAEO
F.V.A.XVII.D.VII
STIL
ASTEROPAEVS.PAT
B . M

8

D M
PEDANIO.HEVODO
. TITIA.SABINA
CONIVGI.B.M.FEC
ET.EVODIA.ET.REST
VTA.FILIAE.ET.FELICISSI
MA.PATRI.B.M.F
NEPOS

9

PLOTIA.SP.TERTI
FILIA.HIC.SITA.EST
ET.MICALE.DELICIVM

10

POMPEIA.APHE
DAT

11

Q.POMPONIVS.TERTVLLI.L
TERTVLLAE.SORORIS.L.FLORVS
V.ANN.XV

11

POMPONIA.Q
ET.Ɔ.L.VERNA

Apud eumdem.

1

D M
P. SALVIO. ONESIMO
CONIVGI. BENEMERENTI
FECERVNT. SALVIA. TYCHE
ET. P. SALVIVS. DAMAS. CON
GNATVS. ET. SIBI. ET. SVIS
LIBERTIS. LIBERTABVSQ
POSTERISQ. EORVM

2

C. SEPTIMIO. T. F. ANIENS
FVSCO. V. A. XXXVII
STATILIA. NICE. CON
IVGI
CARISSIMO. FECIT

3

P. SEVIVS. PP. Ɔ. L
DIOCLES
VIX. ANN. LXX

4

D M
SILVANO
CAESAR. N
SER. DOMITI
A. NERIS. CON
TVBERNALI

5

DIS. M
SPES. NARC
ISO. B. M. F

6

D M
SVELLIO. FORTVNAT. DOM .....
MATRI. PIE. CAR. DVL. TEG ....
NON. VID. ANN. XIIII. Q. V ....
AN. LXXV. FEC. AVR ....
FIL. VNICA. PIA. O ....
MATRIS. BENE ....

7

D M
SVLPICIAE. SELENE
TI. SVLPICIVS. EVTYCHVS
CONIVGI. B. M. FECIT
SIBI. ET. SVIS

8

DIS. MANIBVS
A. SVLPICIVS. TYRANNVS
AEMILIAE. IRENE. COIVGI
BENE MERENTI
V. ANNIS. XL
POSTERISQVE. SVIS

9

D M
SEX. SVLPICIVS
CLADEVS. ET. SVL
PICIA. GNOSTE. CLA
DEO. FILIO. DVLCIS
SIMO. BENEMEREN
TI. FECERVNT. QVI
VIXIT. ANNO. VNO
MENSIB. VII
DIEBVS. V

10

D.M.SYNCRETO	D M
AVG.LIB.FECIT.ET	HERMADION
ARIA.SVCCESSA	AVG.LIB.V.AN
PATRONO.BENE	X L
MERENTI	

Apud

Apud eumdem.

1

L . TVCCIVS
Ɔ . L . EROS
TVÇCIA. L. L.PRIMA

2

M.TVLLIVS.M.L
LATINVS

3

LIBERTORVM
ET . FAMILIAE
M . VALERI . EVPORI. ET
VALERIAE.EPICTESIS

4

D M
VALERIAE.CIVI....
CONIVGI.INCOM
PARABILI.AELIVS.P
ARAMONVS.MARI
TVS.FECIT.ET SIBI.E
T.SVIS.LIBERTIS.LIBE
RTABVSQVE.POSTE
RISQVE.EORVM

5

DIIS
MANIBVS . VALERIAE
EMERITAE . VIX . ANN . XVI
IANVARIVS.FRATER.SORORI
DVLCISSIMAE . ET . AMANTISSIMAE
FECIT . S . T . T . L

6

D M
VENVSIANVS.QVI
VIXIT.ANNIS.VI.MEN
V.ET.AESTERCORIAE
SORORI.EIVS.QVE.VI
XIT.AN.VIII.ET MEN
SIS.VIII.MARCIA
NVS.ET.FELICITAS.FI
LIS.BENEMERENTIB
FECERVNT

7

C.VELITERNIVS
C.L.ATTICVS
VELITERNIA.CC.L
EROTIS
C . VELITERNIVS . CC . L
NIGER
L . VELITERNIVS . CC . L
ATTICVS
IN.FR.P.XS.IN.AG.P.XIIS

8

T.VIBIVS.T.L
CERDO.OLLAM
DONAVIT . CLODIAE . FIL

9

M.VIGELLIVS.SATVRNINVS.V.A . XVI
M . VIGELLIVS . FELIX . V . A . XLV
VIGELLIAE . LYCORIDI
VIXIT . ANNIS . XXX
M . VIGELLIVS . RESTITVTVS . VIXIT
ANNIS . II

Apud eumdem.

1

D M
VIENNIAE . L . F
MAXIMILLAE
CONIVGI
KARISSIMAE

2

VISIDIA . M . L . RVFA
SIBI . ET . VIRO
L . ACTIO . NICOMEDI

4

BENEQVE
SQENTI
☧ FRATRI . BAC
CHYLO . IN . PACE
FRAT . . .

3

MANIBVS . SACRVM
Q. VOCONIVS . PHOEBVS
FECIT . SIBI . ET . VOCONIAE
DAMALI . VXORI . CARIS
SIMAE . ET . LIBERTIS . LIB
ERTABVSQVE . POSTERIS
QVE . EORVM . IN F . P . XII
IN . AG . . P . XV

5

VI . IDVS . DECEMBRE . DEFVNC
TVS . ES . ADBENTVLVS . QVI . BIXIT
ANNOS . II . MESIS . X . ADBEN
A . BIXET . . . .

6

ERENI . QVE . VIXIT . ANN
P . M . XLV . CVM . CVPARE
SVO . FECIT . ANNVS . VIII sic
QVE . RECESSIT . III . NONIN
. . .PACE . SVB . DAMASO . EPISCO

7

In Diaconia S. Mariae in Cosmedin.

. . . S . C
CENSORES
LOCA . A . PILIS . ET . COLVMNIS
QVAE . A . PRIꟼATIS
POSSIDEBANTVR . CAVSA
COGNITA . EX . FORMA . IN
PVBLICVM . RESTITVERVNT

8

Prope Montem Pietatis.

M . LIVIVS . AVG . L . SECVNDIO
ACCENSVS . DRVSI . CAESARIS
ET . ALVMNVS
M . LIVIVS M . F . POL . MACEDONIC
IVLIA . TERTVLLA . VXOR
M . LIVIVS . M . L . PROSPER

9

In Villa Alberonia.

P . VETTIO . VITALI
VET . AVG . MISSO
HONESTA . MISSIONE
EX . COHORTE . III . PR . ET
FORTVNATAE . EIVS
C . PONTIVS . SATVRNINVS
MIL . COH . III . PR . >
VAGELLANI
TESTAMENTO . EIVS
ARAM . FACIENDAM sic
PONI . CVRAVIT

In Villa

1

In Villa Sacchetiana.

. . . .

PII. FELICIS. INVICTI. AVGVSTI
GERMANICI. MAXIMI. BRITANNIC
MAXIMI. PERSICI. MAXIMI
TRIBVNICIAE. POTESTATIS
COS. PATRIS. PATRIAE
PROCONSVLIS
PONTEM. LAVRENTIBVS
ATQVE. OSTIENSIBVS
VETVSTATE CONLAPSVM
RESTIT . . . . .

Galerii Maximiani nomen supple. Persicos non memini Imperatores dici nisi in Doniana pag. 129. eidem Galerio dicata: Parthici antea nuncupabantur. De Maximiano nostro Aurelius Victor: *Provincia credita Maximiano Caesari, uti relictis finibus in Mesopotamiam progrederetur, ad arcendos Persarum impetus.*

2

In arce Mondragonis.

NYMPHIS. SANCT. NOVIS. REPERTIS
IN. VILLAM. SVRDINIANAM. AMEMPTI
CAES. ET. ORCIVIAE. PHOEBES. ET. RHODINI. LIB
.... DEDVCT. AD. EAM. VILLAM. QVAE. ET
IPSAE. MAIESTATI. SVAE. SE. DEDERVNT
IMP. CAESARE. VESPASIANO. III. M. COCCEIO. NERVA. COS

Exscripsit olim Petrus Andreinius V. Cl.

3

Prope D. Laurentium in Lucina.

. . . . SAR . . . . VI . . . .
. . . . GVSTVS
. . . NTIFEX. M. . . . VS
. . P. XII. COS. XI. TRIB. POT. XIV
AEGVPTÓ. IN. POTESTÁTEM
POPVLI. RÓMÁNI. REDÁCTÁ
SÓLI. DÓNVM. DEDIT

In basi Obelisci maximi Romae nuper effossi. Ut inscriptionem habeas integram, vide Grut. 32. 1. eadem scilicet Obeliscn supponitur ad Populi portam erecto, quem Gruterus in campo Martio olim stetisse putavit, a Boissardo deceptus. Inscriptio in alia basis facie iteratur: utrobique iidem accentus.

4

Recens erutam misit Cl. P. Franc. Blanchinius.

D M
DEMETRIO
AVG. VER. VIXIT
AN. III. M. VIIII
D. XII. FELIX. AVG
VER. ET. PACATA
AVG. LIB. F. DVLC
ISSIMO. FEC

5

IMP. CAES. M. AVREL. ANTONIN. ALBAN
SVB. CVRA. EVPORI. AVG. LIBERTI. PROC

Tubus plumbeus in villa Barberina repertus.

Apud

In ſplendidiſſimo Capitolii Muſeo novo; cuius vix hae mihi reliquiae ſuperant, quamvis inſcriptiones illas univerſas diligentia ſumma Seguierius meus, me inſpectante, & collaborante exſcripſerit. Tulit alter honores, qui eas nec vidit umquam, ſed ab aliis alibi tunc diſperſas accepit: quod tamen nec improbo, nec doleo, ſummis enim eius in literariam Rempublicam meritis debentur omnia.

1

...LIAE. SEVERAE. M
...MAE. AVG. N
...CASTRORVM, P
...AC. PATRIAE

2

DOMINO. RERVM. HVMANARVM. VALENTI..
. . . .

3

. . . .
.....S ARRE T
.....S NARNI A
.....S TARQVI N
..IANVS REAT E
....VS ALBAPO M
....VS VTHIN A
..ONI
COS
....VS LARIN O
....VS OSTI S
.....S CARTHA G
COS
.....S LARIN O
.....S SAEPI N
.....R AMER I
....VS ARRE T
...TIV.. VETT O
COS
.....S ATES T
.....S ARRE T
.....S ACER R
.....S AES E
COS
. . . .

4

D M
LARTIDIAE. PROCVLAE. T. F
DOMINAE. OPTIMAE
ET. SANCTISSIMAE
SVIQVE. AMAN
TISSIMAE. ET
CLA.......
C. IVLIVS. HELIO
DORVS. FECIT

5

. . . .
ET. M. GAVIVS. EVNVS
FECER. FILIAE. DVLCISSIM
QVAE. VIX. AN. VI. M. VIII
PARENTES. INFELICISSIMI

6

VIXIT. AN. X . . .
IVCVNDA. SVEIS
GRATISSIMA. AMICIS
OMNIBVS. OFFICIOSA
FVIT

7

D M
FLAVI. NARCISSI
FLAVIA. HELENE
CONIVGI
B. M. F

8

EX. TESTAMENTO
FIERI. IVSSIT. HS. XX
ARBITRATV
ALYPI. L

9

D M
DIONYSIO. FEC
L. IVLIVS. DIONYSI
VS. ET. IVLIA. COMI
CE. MATER. FILIO
PIENTISSIMO
VIX. ANN. VIII
D. XX

10

MEMORIAE
T. FLAVI. EVCARPI. AVONCVLI. C. IVLI. EROTIS

11

Romae an. 1733. eruta.

D M
C. IVLI. VNIONIS
C. NASENNIVS
PLEBEIVS
ET. P. SETINVS. LVPER
CVS. HEREDES
FECERVNT

12

In Muſeo Barberino.

AVRELIVS. VICTORINVS
MIL. COH. XII. VRB

Hae literae ad oram ferreae caſſidis habentur: diſcimus urbanas Cohortes ferratas fuiſſe.

Ac-

Aenea lamina apud Marchionem Macaranium.

IMPP · SEVERO · ET · ANTONINO · AVGG

BRITTANICIS.PP.ET.IVLIAE.AVG.MATRI.AVGG.ET.CASTROR

. . . . versus integer deletus . . . .

C.V.II. . . . . II . COS . C . IVNIO . RVFINO . PR.C.IVNIO. BALBO .-S-. PR

M.VLPIO . CONSTANTINO. TR. C . ATTICIO . SPERATO . >

GENIO.>.II.QVI.FRVMENT.PVBL.INCISI.SVNT.KAL.MARTIS

DE.SVO.POSVERVNT.QVORVM.NOMINA.INFRA.SCRIPTA.SVNT.MILITES.FACT

ANVLLINO.II.ET.FRONTONE.COS

T SCVTRIV S.T.LIB.FAB.SABINIANVS.ROM. M. F. PR.K.IVN. MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
M.ANNIV S.M.FIL.FAB.PRIMITIV S.ROM. M.F.VIII.K.AVG.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
T.FLAVIV S.T.FIL.MAEC.ALEXANDER.NEAP. M.F. VIII.K.AVG.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
A.CERVIDIV S.A. FIL.IVL. REPOSTV S.VTIN. M.F.VIII. K.AVG.MAGNO.PR.FPA D.X. T.CXL.IVKC
L LALLIV S.L.LIB.THARS.IVLIANV S.CILIC. M.F.VIII.K.AVG.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
Q.VALERIV S.Q.FIL.IVL. FELI X.KARTH.M.F.VIII.K.AVG.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
C.SATRIV S.C.FIL.FAB.NEPTINALIS.ROMA. M.F.IIII.ID.AVG.MAGNO.PR.FPA D.X T.CXL.IVKC
Q.MINVCIV S.Q.FIL.ARN.FLAVIANV S.KARTH.M.F.XVI.K.NOV.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
M.GARGILIV S.M.FIL.FAB.IANVARIV S.ROMA. M.F. VI.K.NOV.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
M.CALVISIV S.M.FIL.VLP.FORTVNATVS.HADR.M.F. ID. NOV.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
T.MVCILIV S.T.FIL. ZOSIMV S.MACED.M.F.VIII.ID.DEC.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
C.AVFIDIV S.C.FIL.ARN.RESTITVTVS.KARTH.M.F.VIII. ID.DEC.MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
M.ARRIV S.M.FIL.FAB. CASTO R.ROMA. M.F.VIII.ID.DEC. MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
ADIVT. L.CASSIV S.L.LIB.AGON.LEPIDVS.REGIO. M.F.IIII.K.IAN. MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC

SEVERO . ET . VICTORINO . COS

Q.SOSIV S.Q.LIB.IVL.THEOMNESTV S. REGIO.M.F.K.FEB. MAGNO.PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC
BD. L.SEPTIMIV S.L.LIB.FAB. HYGINV S. ROMA.M.F.ID.FEB.MAGNO PR.FPA D.X.T.CXL.IVKC

ITEM . PRINCIPALIBVS . QVIBVS . HONOREM . HABVERVNT

P . TVTICANO . HERMETI . B . PR . P . AELIO . STEPHANO . LIBR . I . D

T . CORNELIO . HONORATO . VEX . > . L . CORNELIO . HERCVLANO.OPT. >

M . SENTIO . VITALI . TESS . > . CVRA . AGENTE

P . CORNELIO . L . F . HONORATO . VEXIL . >

ET . L . CORNELIO . L . F . HERCVLANO . OPT . >

Eximia haec inscriptio in nulla ex magnis collectionibus reperitur: unice in Fabretti Columna Traiana exhibetur, qui liber non omnibus praesto est. Illius etiam exemplar apud me est, celebris Francisci Blanchinii manu ab autographo diligenter desumptum, ex quo emendationem hausi magni momenti; ubi enim Fabrettus BRITTANICA PS. quae explicari nequibant, Blanchinius BRITTANICIS PP. Brittanici tum Severus, tum Caracalla dicti sunt. Utriusque προτομαὶ laureatae in summa tabula, interque illas exiguo veluti numismate, Geta effictus: Aquilae similiter cum fulminibus plures. Versus tertius erasus fuit integer, & in quarto Getae iterum Consulis nomen, cuius tamen dignoscuntur vestigia. Plura discimus ex hac lamina, itemque ob eam in quasdam difficultates incidimus, de quibus alibi.

Subsequentes usque ad Graecas excerptae sunt ex adversariis amplissimis doctissimi Francisci Blanchinii, qui e prototypis monumenta quam plurima desumpserat, & ubi tanti essent, picturas etiam, anaglypha, & simulacra facili, expedita, & graphidis valde perita manu delineaverat. Ex iisdem adversariis sex amplissimas nec adhuc vulgatas erui, quas in Scriptorum Veronensium calce vulgavi.

Apud ipsum Blanchinium V. Cl. simul cum quinque subsequentibus.

1

D . M
M . VLPIVS . M . F
IVL . VERVS
EMONA
MESOR . COH
III . PR . V . AN
XXIX . M . II
D . VII

2

Q . MODIO . Q . F . PROCVLO . . .
LAVRENTIVM . LAVINATIVM . . .
RIALAE . DELICIAE . MAIOR . . .
EX . TESTAMENTO . SVO . MONVM . . .
DE . HS . C . MIL . N . EROGARI . PRAECEPI . . .
ET . HEREDES . PATRONO . BENEMEREN . . .
. . . ADHIBVERVNT . QVI . VIXIT . ANNIS . . .
. . . D . XI . HOC . MONVMENTVM . SEQVETVR . . . .
. . LIBERTASQVE . POSTERISQ . EORVM . H . M . . . sic

3

D M
AVRELIAE . MAGNAE . CONIVGI . CARIS
SIMAE . QVAE . MECVM . CONVIXIT . ANN
XXXV . AVR . ALEXANDER
CON . . . . . .

4

EX . PR . AGATHYRSI . AVG . LIB
GLABR . ET . HOMVLO . COS

6

In villa Iustiniana.

ANTEROS . BONAE . DEAE
DONVM . DEDIT

Ara in qua serpens.

7

Gentiani apud PP. Cappuccinos.

CN . RICINIO . CN . F . PVP . PERSAE . SCR
TR . MIL . AVONCVLO
POMPONIAE . L . F . RVFAE . MATRI
THORIAE . A . F . AVIAE
L . ALBIVS . L . F . FAB . RVFVS . SCR . AED
QVINTIAE . L . F . RVFAE . VXORI

5

DOMNIONI . BENEMERENTI
QVI . VIXIT . ANN . XL . MEN . VIIII
D . V . IDVS . OCT . IVLIANO . IIII . ET . SALLVSTIO
COSS

In Mu-

In Museo Cardinalis Albani.

1	2
CLODI	DE . ORTVM
HERMO	OLIBRI.V.C
GENIAN	SVM . PRE
I.V.C.EX.P	FECTI.PR
EFECTO	ETORIS.N
VRBI. DE.O	OLI.ME.T
RTVM.IP	ENERE
SIVS	NON.T
SVM	IBI.EX
	PEDET

Servis de fuga suspectis lamellae ad collum appendebantur sic loquentes: *Tene me quia fugio* &c. Æreas autem hasce tabellas canum hortos custodientium collaribus infixas fuisse puto, ne surriperentur, vel ut in alicuius domum fortuito si devenissent, ob reverentiam illustris ac potentis domini remitterentur. *De ortum*, hoc est *de horto*.

4

In Villa Bosia.

LEONTIVS . ET . FLAVINVS
HARVSPEX . AVGG
PONTIFEX . DICTATOR
ALBAN . MAG . PVBLICVS
HARVSPICVM . ORDINI
HARVSPICVM . EX . D . D

3

In Villa Montalti.

.. IMO . NVMERIO . AV ...
.. R . EQ . R . ALLECTO . IN ...
.. CAND . LEG . PROV . BA ...
.. OANDI . SACERD . IVN ...
.. PERC . CVR . CIVITATE ...
.. IN . EOR . MIN . VSVI . ID ...
.. ODO . CALCHIDICVM ...
.. OLLAPSAM . RENOVA ...
.. AM . HYPOCAVSTAM . N ...
.. NSTANTE . EXTRVI . C ...
.. VETVSTATE . CONLA ...
.. FORMARI . ET . EXCOLI ...
.. OLEARIAM . PECVN ...
.. INSTITVERE . ENISVS . S ...
.. NNON . VR . PR . ANT . ACVTI ...
.. QVO . ET . IPSO . PETENTE . S ...
.. AETERNAM . INMVN ...
.. T . QVOD . INMVNIT ...
.. CTO . AD MVNERA . VO ...
.. VPPLICANDO . MA ...
.. RIT . ET . QVOD . DE ...
.. INVICTIS . PRIMO ...
.. IVVET . ET . QVOD . O ...
.. M . ETIAM . K ...
....

5

In viridario Ducis Caesarini.

M . AVR . MVCIANO . MIL . COH . VI . PR . >
ALEXANDRI . VIX . ANN . XXVIIII
MIL . ANN . VI . HORIVNDVS . EX
PROVINCIA . DACIA . C . VIRIVS
VRBICVS . HER . COMANIPVLO
B . M . F

Vir armatus cum hasta in sinistra, sceptro in dextera, & parazonio, & sago militari.

6

In vinea Galliana.

D M
C . PVBLICIVS . ILARVS . ET . CO
RNELIA . IANVARIA . SE . BIBI . CON
PARABERVNT . MVNIMENTV . VIRGINE
LIBERTIS . LIBERTABVSQVE . POSTERIS
QVE . EORVM

1

In Vinea Monachorum S. Pauli.

D M

FLAVIAE . PRIMAE . FECIT
sic T.FLAVS.DAPHNVS.VERNAE
SVAE . Q. V . A . XII . M . VIII . D . XXV
ET . SIBI . ET . FLAVIAE . EVFRO
SYNE . CONIVGI . SVAE . ET . L
LABERIO . HERMETI . COGNA
TO.SVO.ET.CASSIAE . SYNEIHE
AMICE . OPTIME . ET . LIBER
TIS.LIBERTABVSQVE.EORVM
H . M . H . N . S

2

In Coenobio SS. Io. & Pauli.

In sarcophago marmoreo ad usum fontis in officinam culinariam translato.

HIC . DORMIT . LVCAS
AGATHENSIS . GENTIS . ALVMNVS
FVNCTVS . IN . HAC . AVLA
CARDINIS . OFFICIO
IVSTITIE . FONS . MVN
DITIE . VAS . LEX . PIETATIS
LVX . ET . . . . . DE
VIA . SPES . MISERIS
VT . VOLVIT . DEVS . HVNC
MVNDI . FINIRE . LABORES
SVSTVLIT . IPSE . ANIMAM
ET . REDDIDIT . OSSA . MICHI

3

In Hortis Barberinis Quirinalibus.

VICTORIAE. . . . .
. . . .
PII.FELICIS.AVG.ET. . .
. . . .
. . . . MILITES.LEG.II
PARTH . . . .
AET.Q.M.COCLATINO.AD
VENTO.COS.QVORVM.NOMI
NA.CVM.TRIBVS.ET.PATRI
IS.INSERTA.SVNT.DEVO
TI.NVMINI.MAIESTATI
QVE.EORVM.D.X.KAL.AVG.PERE
GRINO.ET.AEMILIANO...
..ET.EVOK.AVGG .NN. CVRA.AGE
NTE.POMPONIO.IVLIANO.LEG.EIVS

4

MARCIAE . OTACILIAE . SEVERAE
SANCTISSIMAE . AVG
MATRI . CASTRORVM
SENATVS . AC . PATRIAE

5

In hortis Perettianis.

SOLI . INVICTO
MITHRAE
VICTOR . VILICVS
PRAEDIOR . MAECILIANOR
D . D
. . . SACERDOTI . . .
M . STLACCIO . RVFO
DEDICAVIT . IIII . ID . APRIL
IMP . COMMODO . COS
CVRANTE . HERMETE
CONSERV

6

In aedibus Rospigliosorum.

DOMINAE . MATRI
VAL . MAXIMILLAE
NOB . FEM
VAL . ROMVLVS . C . P
PRO . AMORE
ADFECTIONIS . EIVS
MATRI . CARISSIMAE

Ae-

1

Aeneae tabulae fragmenta in Museo Princ. Burghesii.

. . . .
DruSI.CAESARIS.IN.CVR
Ti CAESARIS.AVGVSTI
... M.DIVINAM.PAREN
.. RINCEPS.AVTEM.NOS
.. VERTIT.STVDIVM
.. STATVA.EQVES
.. CVR
...pub LICA
.. OREO
.. OTI
.. DIFICASSET
.. O.IN.QVO
.. CAESARIS
.. STATVA
.. S.EIVS

.. CAE.QVAS.CIVIVM.ROMANORVM ..
.. LVDOS.FIERI. ALIVDVE. QVOD..
.. ANOS.CIRCIENSES.FIERI.SOLE...
.. NERETVR.INQVE.EO.HOC.S...
.. ARBITRARI PONTIFICES.E...
.. OLLEMNIBVS.IN.CIRCVM...
.. CONSVETVDINEM.CELE...
.. D.PONTIFICES. AVGVR...
.. CREATI....
.. T. ITAQ....

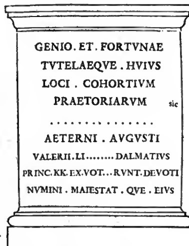
. . . .
CVIVS
HABITV
TEMPORIS
EQVESTRIS.QVOQ.O..
LEM.DOLOREM.PVB...
NENDI.PLVRIMOS.FI...
DRVSI.CAESARIS.CONSE...
CAESARIS.IN.LVPERCALI.F...
VTIQVE.CLVPEVS.ARGENTEVS.C..
RENTVR.IDIB.IVLCVM.TITVL..
ESSE.DRVSO.CESARI.TI.CAESA..
VTIQVE.OMNIBVS...ATRIS...
CAESARIS.NOMINA...
PLAEBIS.QVOQVE.VRBANAE.Q...
RITATEM.QVAE.NIHIL.R...
TA.MODVMQ.TEMPOR...
PLEBI.VRBANA...
QVAM...
V...

2

DIS MANIBVS
CANTIAE.PRISCILLAE
CONIVGI.KARISSIMAE
FECIT
HERMES.CAESARIS.SER
RVSTICIANVS

3

In Villa PP. S. I.

Cippus in Castro Praetorio effossus anno MDCCVI cuius priora tantùm verba Novus Thesaurus profert. Vestigia apparent characterum elegantioris formae prius insculptorum, quibus abrasis inscriptio haec superinducta, novis literis incisis, & minio coloratis. Post Valerii nomen Licinius, & Dalmatius legebantur puto, Licinio exinde post eius mortem obliterato.

In Museo Capitolino.

ΣΕΜΝΗΝΠΗΝΕΛΟΠΗΝΟΠΑΛΑΙΒΙΟΣΕΣΧΕΔΕΚΑΙΝΥΝΣΕΜΝΗΝΦΗΛΙΚΙΤΑΝΟΥΤΑΧΑΜΙΟΤΕΡΗΝ
ΒΟΥΛΟΜΕΝΗΣΔΕΘΑΝΕΙΝΑΝΔΡΟΣΠΡΟΤΕΡΗΝΣΦΕΤΕΡΟΙΟΕΚΛΥΕΣΩΔΑΙΜΩΝΠΟΛΛΑΚΙΣΕΥΧΟΜΕΝΗΣ
ΤΟΙΓΑΡΤΟΙΚΑΙΕΜΕΙΟΔΙΚΑΙΟΤΕΡΗΝΟΠΑΚΟΥΣΟΝΕΥΧΟΜΕΝΟΥΠΛΟΥΤΩΝ
ΑΙΕΙΣΑΙΔΑΟΠΕΡΗΣΩΕΥΡΕΙΝΤΗΝΙΔΙΑΝΦΗΛΙΚΙΤΑΝΠΑΡΑΣΟΙ
ΚΛΑΥΔΙΟΣΙΗΤΗΡΑΓΑΘΕΙΝΟΣΤΗΝΔΕΑΝΕΘΗΚΕΝΕΙΚΟΝΑΦΗΛΙΚΙΤΑΣΜΑΡΤΥΡΑΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ

Cum in exemplo meo tertii pentametri dimidium, & subsequentis item hexametri, desiderari cernerem, incaute praetermisisse putavi, dum exscriberem. Eapropter ad P. Iosephum Blanchinium V. Cl. literas dedi, deprecans ut marmor consuleret: quod ille, quae sua humanitas est, statim praestitit, & neque iota unum in transmisso exemplo meo deficere, certiorem fecit. Sculptori igitur imputanda defectio, cui ut occurrerem, ac ne hiulco epigrammate Poetarum animos alienarem, supplevi utcumque.

Σεμνὴν Πηνελόπην ὁ πάλαι βίος ἔσχε δὲ, καὶ νῦν
    Σεμνὴν Φηλίκιταν οὐ τάχα μειοτέρην·
Βουλομένης δὲ θανεῖν ἀνδρὸς προτέρην σφετέροιο
    Ἔκλυες ὦ Δαίμων πολλάκις εὐχομένης.
Τοιγάρτοι καὶ ἐμεῖο δικαιοτέρην ὄπ' ἄκουσον
    Εὐχομένου πλεῖστον πολλάκις, ἐ προθανεῖν,
Ἀλλ' ὅπου ἂν θανέω, καὶ εἰς ἄϊδαο περήσω,
    Εὑρεῖν τὴν ἰδίαν Φηλίκιταν παρὰ σοί.
Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθεινὸς τήνδ' ἀνέθηκεν
    Εἰκόνα Φηλίκιτας μάρτυρα σωφροσύνης.

Penelopen antiqua aetas celebravit honestam,
    Haud minor hac nostra Felicitas resonat.
Linquere cum vitam cuperet carum ante maritum,
    Audiit orantem saepe, deditque Deus.
Ergo meam quoque Pluto audi, quae iustior illa
    Prex est, dum non ut praemoriar rogito,
At cum decedam, sedesque invisam Acherontis,
    Te prope ut aspiciam coniugis ora meae.
Claudius hanc Medicus posuit moerens Agathinus,
    Testem virtutis coniugis, effigiem.

In eo-

1

In eodem Museo.

ΟΠΟΤΕ ΠΛΟΥCΙΟC
ΠΕΡΙ ΤΕΚΝΑ ΝΥΝ
ΚΑΚΟΝ ΚΑΚΩC
ΤΗΡΩΝ ΩC ΤΑΝΤΑΛΟC
. . . .

Qui aliquando filiorum dives fuit, nunc malum male servans, sicut Tantalus . . .

2

In Museo Collegii Romani.

ΘΕΟΙC ΚΑΤΑΧΘΟ
ΝΙΟΙC
Γ.ΙΟΥΛΙΩΙ
ΑΓΑΘΩΝ
ΛΥΔΗΤΩ CΥΝΓΕ
ΝΙ
ΖΗCΑΝΤΙ.ΕΤΗ.Ιϛ
ΜΗΝΑC Η
ΗΜΕΡΑC ΚΑ
ΕΥΨΥΧΙ

D M
C. Iulio Agathoni
Laudato Affini
Qui vixit annos XVI
Menses octo
Dies XXI.
Bono animo sis

3

In eodem.

Θ Κ
ΤΙΤΩΑΙΛ
ΕΥΤΥΧΙΩ
ΝΙΤΙΩΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΩ
ΖΗΣΑΝΤΙ
ΕΤΗ ΛΓ

Tito Aelio Eutychioni filio dulcissimo, qui vixit annos XXXIII.

4

In eodem.

Θ Κ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙΜΕΑΝΑΥΔΟΝΑ
ΠΝΟΥΝΞΕΝΟΝΕΝΘΑΔΕΚΕΙ . . .
ΠΑΙΔΙΟΝΕΚΠΡΟΛΙΠΩΝΓΛΥΚΕ . . .
ΦΑΟC ΛΕΛΙΟΙΟ ΖΗCΑCΜΕΝ . . .
ΤΑCΕΓΩ . . . . ΛΙΔΥΟΜΗ . . .
. . ΔΟΜΑΔΑC ΔΙCCΑCΜΟ . . .
. . . . ΟC ΕCΧΟΝ ΕΚΠΡΟΛΙΠΩ . . .
. . ΑΤΡΑΝ CΙΝΩΠΗΝ ΤΩΔΠΡΟΚΕΙ
. . ΑΙΤΥΜΒΩ ΕΠΙCΤΗΛΗCΚΕΧΑΡΑΓΜΕ
. . ΟΝΟΥΝΟΜΑΤΟΥΜΟΝ ΚΟΡΝΟΥΤΙΩΝ
ΚΑΤΑΚΕΙΜΕΛΙΠΩΝ ΠΕΝΘΟC ΓΟΝΕΟΙ
CΙ ΤΑΜΑΔΕΝΗΠΙΑΧΟΥΔΑΚΡΥΑ ΠΛΗ . .
ΑΧΕΡΟΝΤΙΔΑ ΛΙΜΝΗΝ ΔΙΟΔΩΡ . . .
ΤΩ ΙΔΙΩ . . . .

Ενθάδε κεῖμαι ἄναυδον, ἄπνυν ξένον, ἐνθάδε κεῖμαι
Παιδίον ἐκπρολιπὼν γλυκερὸν φαὸς ἀελίοιο.
Ζήσας μὲν λυκάβαντας ἐγὼ δύο ϗ δύο μῆνας
Εβδομάδας διστὰς. μόνον ὥρας ἤματος ἔχον,
Εκπρολιπὼν πάτραν Σινώπην τῷδε προκειμαι
Τύμβῳ, ἐπὶ ϛήλης κεχαραγμένον ὄνομα τὠμὸν
Κορνυτίων κατάκειμαι λιπὼν πένθος γονεοῖσι
Ταμὰ δὲ νηπιάχυ δάκρυα πλῆτ᾽ αχερονίδα λίμνην
Διόδωρ . . . τῷ ιδίῳ υἱῷ.

Hic iaceo exanimis, sine voce hic heu iaceo, hospes,
Amissa Solis praedulci luce, puellus.
Annos exegi vivens duo, adhuc duo menses,
Hebdomadas binas, aliquas vix insuper horas.
Deserui Synopen patriam; proiectus in istum
Sum tumulum, in parvo hoc insculpto nomine cippo,
Cornutius, luctu his qui me genuere relicto,
Infantis lacrimis Acherontia stagna replevi.

Apud

1

Apud V. Cl. Franc. Blanchinium.

ΓΝΑΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΕΥΤΥΧΗΣ ΘΕΩ ΜΕΓΑΛΩ
ΒΡΟΝΤΩΝΤΙ ΔΩΡΟΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ

*Gn. Claudius Eutyches Magno Deo
Tonanti donum obtulit.*

3

Olim apud M. Ant. Sabbatinum Antiquarium eximium.

ΔΑΙΜΟCΙΝ ΕΥCΕΒΕCΙΝ ΓΑΙΟΥ
ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΡΑΚΟΥΤΤΙΟΥ
ΠΟΙΗCΕΝ ΚΑCΙΑ ΤΩ ΤΕΙΜΙΩ
ΚΑΙ ΑΞΙΟ ΑΝΔΡΙ
ΠΑCΙΦΙΛΟC ΘΝΗΤΟΙCΕΙCΤΑ
ΘΑΝΑΤΟΥCΔΕΙCΙΔΑΙΜΩΝ
ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΚΑΡΑΚΟΥΤΤΙC
ΕΧΩΝ ΜΝΗΜΗΝ ΔΙΑΠΑΝΤΟC
ΤΕΡΨΑC CΥΝΚΛΗΤΟΝ ΜΑΤΡΩ
ΝΑC ΚΑΙ ΒΑCΙΛΗΑC
ΕΥΦΡΑΝΘΕΙC ΕΦΟCΟΝ ΜΟΙΡΑΙ ΧΡΟ
ΝΟΝ ΩΡΙCΑΝ ΑΥΤΩ
ΕΥCΕΒΙΗC ΕΝΕΚΕΝ ΔΟΞΑCΘΕΙC
ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΛΗΘΗΝ

Δαίμοσιν εὐσεβέσιν Γαΐου Ἰουλίου Καρακουττίου
Ποίησεν Κάσια τῷ τιμίῳ καὶ ἀξίῳ ἀνδρί.
Πᾶσι φίλος θνητοῖς, εἴς τ' ἀθανάτους δεισιδαίμων
Κοιμᾶται Καρακουττὶς ἔχων μνήμην διαπαντός,
Τέρψας σύγκλητον, ματρώνας καὶ Βασιλῆας,
Εὐφρανθεὶς ἐφ' ὅσον μοῖραι χρόνον ὤρισαν αὐτῷ,
Εὐσεβίης ἕνεκεν δοξασθεὶς καὶ μετὰ λήθην.

*Piis Manibus Cai Iulii Caracuttii
Cassia fecit bonorando dignoque marito.
Omnibus acceptus magno erga numina cultu,
Perpetuo dormit Caracuttis in bocce sepulcro.
Reges oblectans, matronasque, atque Senatum,
Postquam bilare vixit, dum fata, Deique sinebant.
Obtinet ob pietatem etiam post funera laudes.*

2

Apud eumdem.

ΦΛΑΟΥΙΟΣ

ΤΕΡΠΝΟΣ

ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕ

ΥΣΕΤΩΝΚΖ

ΑΦΘΟΡΟΣ

*Flavius Terpnus Citharoedus
Alexandrinus annorum XXVII
Incorruptus.*

4

In Museo Collegii Romani.

ΣΟΥΛΠΙΚΙΑΕΥΨΥΧΕΙ

ΟΥΤΟΙΝΥΝΟΥΤΙΜ....

ΕΦΥΓΕΝΑΝΘΡΩΠΟΣ

. . . .

Σουλπίκια εὐψύχει οὐ τοίνυν οὔτοι
μοῖραν ἔφυγεν ἄνθρωπος.....

Confide Sulpicia, non enim, non effugit fatum bomo. Caetera nimis labefactata sunt.

5

In bortis Iustinianeis.

ΟΥΛΠΙΑ

ΛΑΙΔΙ

ΟΙΤΡΟΦΙΛΛΟΙ

Affero quamvis Novus Thesaurus attulerit, quia ibi *Trophilli* perperam redditur. Lege οἱ τρόφιμοι *alumni*, vel *adulti filii*. Ulpiae iotam surripuit scalprum. *Prope*

1

Prope S. Bibianam in Exquiliis.

ΚΛΑΥϹΑΤΕΠΑΝΤΕϹΕΜΟΝ . . . ΕΡΟ . . . .
ΡΟΝΟΙΠΑΡΙΟΝΤΕϹϹΤΑΝΤΕϹΕΜΗϹ . . . .
ΡΟΝΠΡΟϹΘΕΛΥΓΡΗϹϹΠΟΔΙΗϹ
ΚΛΑΥϹΑΤΕΤΗΝΔΥϹΤΗΝΟΝΕΦΗΜΕΓΑΠΕΝ . . .
ΕΧΟΥϹΙΝΝΥΚΤΙΚΑΙΗΕΛΙΩΔΥϹΤΟΚΕΕϹΤΟΚΕ . . .
ΗϹΖΥΓΟΝΟΥΚΕΙΔΟΝΤΟΓΑΜΗΛΙΟΝΟΥΔΥΜΕ
ΝΑΙΟΝΗϹΕ . . . ΟΙΝΟΧΑΡΗϹΠΡΟϹΘΕΜΕΝΩΝ
ΘΑΛΑΜΩΝ

Κλαύσατε πάντες ἐμὸν συγερὸν μόρον οἱ παριόντες
Στάντες ἐμῆς μικρὸν πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς.
Κλαύσατε τὴν δύστηνον ἐφ᾽ ᾗ μέγα πένθος ἔχουσιν
Νυκτὶ καὶ ἠελίῳ δυστοκέες τοκέες·
Ἧς ζυγὸν οὐκ εἴδοντο γαμήλιον οὐδ᾽ ὑμέναιον
Ἧς ἔται Οἰνοχάρης προθεμένων θαλάμων.

Interitum plorate meum qui inceditis omnes,
Pauxillum ſtantes ante meos cineres.
Plorate heu miſeram, miſeri quam flere parentes
Moerore ingenti nocte, dieque ſolent.
Cuius amici optatos haud videre hymenaeos,
Nec ſponte oblatos Oenocarae thalamos.

2

In Muſeo March. Capponii.

Θ Κ Χ
ΛΑΡΙϹ ΕΥ
ΚΑΡΠΟϹ
ΚΑΛΛΙΟΠΗ
ΤΗϹΥΜΒΙΩ
ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

Diis Inferis
L. Ariſtius Eucarpus
Calliope
Contubernali
memoriae gratia.

3

ΠΑΡΘΕΝΙϹ
ΕΝΘΑΔΕΚΕΙ
ΤΑΙΑΓΗΡΑΤΟϹ
ΑΘΑΝΑΤΗΤΕ

Παρθενὶς ἐνθάδε κεῖται ἀγήρατος ἀθανάτη τε

Parthenis heic immortalis minimeque ſeneſcens.

Qui edidere, carmen eſſe non agnoverunt.

1

Inter Farnesianas.

ΕϹΤΩϹΔΙϹΤΑΖΕΙϹ . . .
ΤΠΕϹΤΙΝΤΩΔΤΠΟΤΤ . .
ΒΩ ΑΝΗΡΕΤΖΗϹΑϹΤΡΙϹ
ΕΤΕΩΝΔΕΚΑΔΑϹΤΟΤ
ΝΟΜΑΠΟΛΛΟΦΑΝΗϹ
ΠΙϹΤΕΙΜΕΓΑ....ΔΕΙΔΟ
ΞΗΟϹΠΡΟΛΕΓΕΙΘΝΑΤΟΙϹ
ΕΤΦΡΟϹΤΝΗϹΜΕΤΕΧΕΙΝ
ΤΗΝΔΕΠΙΤΤΜΒΙΔΙΟΝ
ΤΟΤΤΩΘΗΚΕΝΧΑΡΙΝΟΝ
ΤΡΕΦΕΠΑΙΔΑΤΟΤΝΟ .
ΜΑΚΑΙΤΕΧΝΗΗΝΗΝΔΙΟ
ΔΩΡΟϹΟΔΕ

In quinto τόυτῳ superfluit.

Ἐςὼς διςάζεις τὶς ὕπεςιν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ;
Ἀνὴρ ἐυ ζήσας τρεῖς ἐτέων δεκάδας,
Τοὔνομ' Ἀπολλοφάνης, πίςει, μεγακύδεϊ δόξῃ
Ὃς προλέγει θνατοῖς ἐυφροσυνῆς μετέχειν.
Τὸν δ' ἐπιτυμβίδιον θῆκεν χάριν ὃν τρέφε παῖδα,
Τοὔνομα καὶ τέχνην ἐὼν Διόδωρος ὅδε.

Ambigis inspectans, tumulus quem contegat iste?
Qui annorum exegit tres decades, hominem
Nomine Apollophanem, virtute, & nomine magno
Qui vita functus laetitiam docuit.
Funereum hoc ponit donum illi filius. Heic est
Qui Diodorus re, & nomine vite fuit.

2

ΜΑΞΙΜΟΣ ΕΓΡΑΨΕ

Vas fictile Etruscis persimile vidit Blanchinius nostras Neapoli in Museo Vallettiano, eiusque elegantem picturam multis figuris conspicuam, & Graeci Pictoris nomine, ut vides, condecoratam perite, ut solebat, delineavit.

3

Apud Ficoronium.

ΨΤΧΡΟΝΤΔΩΡΔΟΙΗϹΟΙ
ΑΝΑΞΕΝΕΡΩΝΑΙΔΩΝΕΤϹ
ΩΜΕΛΑΝΗΒΗϹΓΑΡϹΟΙ
ΑΠΩΛΕΤΟΦΙΛΤΑΤΟΝΑΝΘΟϹ

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς
Ὦ Μέλαν, ἥβης γὰρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἄνθος.

Frigidulam iam porgat aquam tibi Pluto, Erebi rex,
O Niger, aetatis postquam flos est tibi raptus.

4

In hortis Ludovisianis
Statua elegantissima.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ
ΑΘΗΝΑΙΟΣ
ΕΠΟΙΕΙ

5

Ibidem in alia.

ΜΕΝΕ
ΛΑΟΣ
ΣΤΕΦΑ
ΝΟΥ
ΜΑΘΗ
ΤΗΣ
ΕΠΟΙ
ΕΙ

6

In villa Matteia.

ΠΑΡΑΜΥΘΙΖΗϹΑΙϹΕΝΘΩ

Paramythi vivas in Deo.

Dum

Dum Graeca haec epigrammata exercent praelum, eruditione ac humanitate aeque conspicuus P. Contucius Contucius S. I. subsequentes epigraphas selectas mittit, quae Collegii Romani Museo, cuius est amplificator, & custos, ab eo tempore accesserunt, quo illas, quae antea sunt exhibitae, exscripsi.

1

DEO
SILVANO
D . D
A . AEMILIVS . FELIX

3

D M
M . AVRELIVS . AVG . LIB . BITHYNICVS
PRAEPOSITVS . COCORVM
VIVOS . SIBI . ET . AVRELI . HERM . . . .

2

M . VLPIVS . AVG . LIB . FELIX . PRAE
CO . FAMILIAE . CASTRENSIS
ET . VLPIA . ARTEMIDORA . FECE
RVNT . SIBI . ET . LIBERIS . ET . LIBER
TIS . LIBERTABVSQ . SVIS
POSTERISQ . EORVM . ITEM
AGRICOLAE . CAESAR
N . SER . FILIASTRO . SVO
ET . VLPIAE . FELICISSIMAE
FILIAE . B . M . QVAE . VIXIT . ANN
V . DIEBVS . XXX

4

M . AVRELIO . AVGG . LIB
ELPIDEFORO . EO . VIVO
CONCESSIT . LOCVM . DV
PLICEM . SARCOFAGVM
INTRANTIBVS . PARTE . DEXTRA
L . ARRVNTIVS . FELICISSIMVS

5

D M S
T . AEL . AVGG . LIB . SATVRNIN
PR . . . . BELGICAE
II . . RROC
FISCI . LIBERTATIS . ET . PECVLIOR
TABVL . A . RATIONIBVS
TABVL . OSTIS . AD . ANNONA

7

D M S
ERVCIO . AVG . N . ADIVT
TABVL . A . RAT . M . F . C
QVI . VIXIT . ANNIS
XXI . DIEBVS . XVII
FORTVNATVS . FRA
TER . ET . COLLEGA
FECIT

6

. . . .
EADEM . FACERE . LICEAT . Q . . .
NON . ERIT . TVM . QVANTI . . .
EA . RES . IVSVE . EIVS . LOCI . Q . . .
IN . TER . ERIT . T . P . D . D . Q . M . . .
T . PINNI . HILARE . ET . A . TE . P . D . . .
HEREDIBVSQVE . VESTRIS . ET . . .
E . R . Q . D . A . P . P . HAEC . SIC . E . . .
STIPVLATVS . EST . C . ELEVR . . .
SPOPONDERVNT . T . PINN . . .
P . DECIMVS . EPAGATH . . .
ACT . VI . IDVS . M . . .
L . IVLIO . VRSO . SERVIANO
L . FABIO . IVSTO . COS

1

L.VISELLIVS.IA,..
DECVRIALIS.D,..
LICTORIAE,PO...
FECIT,SIBI,ET.V...
TATI.LIBERT.ET
LIBERTABVSQVE.P...,
RISQVE.EOR...
H,M.H.EXT.,,

2

,..L.F.RAVO
..PRAEF.QVAESTORI
..DATO.IMP.CAES
..ELI ... erasum ....
..TONINI,AVG.PII
..LICIS.PONTIFICI
..IO.PALATINO.TRI
..VIRO.MONETALI
..F.F.SODALES
..VLANI.OB.ME
........NO

3

D M
SERVILIAE.POLLAE.F
QVAE.VIXIT.ANN.XII.D.XVII
FECIT
L.SERVILIVS,AGATHYRSVS
PATER.ET.SIBI.ET.POPILIAE
BERONICAE,CONIVGI,ET.SVIS
LIB.LIBERTABVSQVE.POSTERISQ
EORVM.HVIC.MVNIMENTO
INTERCEDET.LEX.NE.DONATIO
FIAT.QVOD.SI.QVIS.ADMISERIT
INFERET, AERARIO.P.R.HS.XXX.N

4

DIS.MANIBVS.L.POMPONIVS
ATIMETVS.FECIT, SIBI.ET.SVIS.ET
HELVIAE.NEREIDI.CONIVGI.BENE
MERENTI.ET.LIBERTIS.LIBERTABVSQVE
MEORVM.QVOS.TESTAMENTO.MEO.HONORAVI
ET.POSTERISQVE.EORVM

5

D M
M.LICINIO.MOSCHO
NEGOTIANTI.PERTICARIO
ET.CORNELIAE.PROCLAE
CONIVGI.POMPONIVS
OLYMPVS.FRATER.ET.FILV
MENVS.SOTAS.ZOSIMVS
LIBERTI.ET.HEREDES.FECER

7

D.M.S
AELIA.THEODORA.ET
IVLIVS.CATVLVS.VIVI
SIBI.FECERVNT.LIBERTIS
LIBERTABVSQVE.POSTERISQVE
EORVM
PETIERVNT.ET.REFECERVNT

6

Q.ATTIVS	ΚΟΥΑΤΤΙΟ
ZOSIMVS.AT	....
TIA.CLEOPATRA	...ΤΙΑΚΑ
	ΕΟΠΑΤΡΑ

Lamella aurea utrimque scripta.

8

C.ANTISTIVS
PHILARGVRVS
HAVE.ET.VALE

P. Iulio

1

P . IVLIO
A . F
OLYMPIO
SODALI
IVVENVM
L . D . D . D

2

SODALES
LVSVS
IVVENALIS

3

T . IVLIVS..
TR . COH
VIIII . PR

In Lamina aenea.

4

Fragmentum cum Gruteriano 124. 1. conferendum.

. . . .
. . . ET. OPERIS. FACIVNDI. IBIQVE. VACCAM. HONORARIAM. ALBAM. AD. FOC...
IBIQVE. SACERDOTES. IN. TETRASTYLO. CONSEDERVNT. ET. EX. SACRIFICIO. EPVLATI. SVNT. SVM...TIS..
SPIGIS. VITIATIS. LVCVM. DEAE. DIAE. SVBMOTO. ASCENDERVNT. ET. PER. T. LIVIVM. EI...
IVLIVM. IVLIANVM. PROFLAMIN. AGNAM. OPIMAM. IMMOLARVNT. PERFECTOQVE. SACRIFICIO...
FECERVNT. DEINDE. CORONIS. INLATIS SIGNISQVE. VNCTIS. C. CATELIVM. M. MODESTINVM. SAT...
. . . IVNDAS. MAG. ANNVM. FECERVNT. ET. CL. MODESTVM. FLAM. NOMINAVE . . .
. . . CVMBENTES. APVT. EGNATIVM. CAPITONEM. MAG. EPVLATI. SVNT. POST. EPVL...
. . . ASVIRA. CARCARES. ASCENDIT. ET. SEGMVM. QVADRIGIS. BIGIS. DESVLTORIB . . .
. . . ODESTINI. VICTORES. MIMIS. ET. CORONIS. ARG. HONORAVIT. ADFVERVNT. LVCC . . .

5

FISCO. BENEMERENTI. IN. PACE
DEPOSITVS. XII. KAL. IVNI ...
. . . . ET. CONSTANTIO. C. . .

6

D M
CALOTYCE. OCTABIANO. COIV
GI. BENEMERENTI. CVM. QVO. FECIT
ANN. XXX. QVI. BIXIT. ANN. L
DECESSIT. V. KAL. SEP
OCTABIANO. PACE

7

sic DATIVVS. FELICITAS. SA
E. VIVOS. EMERVNT. S
IBI. LOCVM A ☧ Ω

8

VERITAS
AMOR. ET
ANESTASE
TITVLOS
. . . .

E Coemeterio Hebraeorum extra Portuensem Portam.

9

Romae e Schedis Fr. Blanchinii.

D M
M. NERATIO
BENIVOLO
PATRI BENE
MERENTI. FECIT
NERATIA
TERTVLLA

Post

Post Romanas in variis Italiae locis collectae exhibentur. Primo pereximias tres, quas cum numquam vulgatae fuissent, in lucem dedi, simul cum Epistolis affero, quibus expositae, atque illustratae sunt, nonnulla variis in locis addens, ac de novo inspergens ut iis, quae postmodum a doctis viris opposita fuere, faciam satis.

BARONI DE BIMARD
SCIPIO MAFFEIUS
S. P. D.

{ *Idib. August.* an. MDCCXXXII. { *Verona.*

NIHIL mihi poterat iucundius accidere, quam ut literas acciperem a viro non genere tantum, sed & doctrina praestantissimo, qualem te hisce ipsis literis prodis. Primo quidem laetitia me affecere, quod Latinae essent. Macte proavorum nostrorum studiis, EGREGIE JUVENIS, & Romanam linguam eorum imitatione, ac exemplo neutiquam deseras. Non elegantiam rantummodo, & venustatem, sive, ut olim ille aliud laudans, *venustatum & venerum omnium amoenitates* (Plin.) secum afferr, a quibus mirum est quam longissime absint vulgares dialecti; sed nescio quo pacto sententiarum etiam gravitatem, sanitatemque iudicii aut adducere secum videtur, aut inspirare: de lingua loquor qua Romanae eloquentiae pater, ceterique illius aetatis Scriptores sunt usi. Iam vero quod opellas meas tanto honore excipias, ac tot laudibus cumules, id quidem pro insigni humanitate tua facis. Ad Clementis Alexandrini, quam mihi curae esse putas, novam editionem exornandam, de doctissimi Cottelerii animadversionibus admones: gratias ago, ut par est, sed ego eiusmodi editioni manum admovere nolui, quae, ut opinor, nec peragetur. Nemausense ex Amphitheatrorum numero nequaquam exemi, ut videbis, cum meus de Amphitheatris liber ad te perferetur: ex eiusdem, quae ad me perlatae sunt, descriptionibus subdubitare tantummodo contigerat, num forte Theatrum fuerit μέγα κυκλοτερὲς πανταχόθεν, ut Pausaniae verbis loquar, (Pausf. lib. 5.) quod de Polano deprehendisse me, sub libelli finem exposui. Iam vero Nemausum adeundi cupiditas incessit; quod si praestabitur, quid indicarim, te statim certiorem faciam.

Dissertationem adornare te de Romanorum Legionibus, Cohortibus, & Alis significas: dignum eruditione, dignum ingenio tuo argumentum. Cum vero *Diplomatum Historiam* percurreres, & quem tetigi, animadverteres nodum; qui factum sit, ut in Honestis Missionibus civitas Romana legionariis militibus concederetur, quos ut Legionibus nomen darent, cives Romanos iam fuisse oportebat, duo a me requiris: primum quidem quomodo ab eo me negotio expediam, cognoscere avens, num tecum faciam, & cum sententia conveniam tua: deinde ut Honestam Missionem tecum communicem, quam ibidem apud me habere professus sum, in qua clausula appareat a vulgatis hucusque Missionibus haud agnita, quae ad hanc enodandam difficultatem plurimum conferre possit. Morem statim geram, & libentissime utrumque praestabo.

EX maiorum quidem instituto & secundum leges, cives Romani tantummodo in legiones recipiebantur. Verum procedente tempore iis legibus derogatum nonnumquam esse, quaedam

ex

ex iis ipsis, de quibus agimus, videntur monumenta ostendere: inter Honestarum enim, quae etiamnum supersunt, Missionum tabulas, unam aliquam Florentiae inter regia cimelia inspexi, in qua *peditibus*, *& equitibus* dari civitas
Grut. 574. 5. dicitur, *qui peregrinae conditionis probati erant*: & tamen iidem illi *in VIII Voluntariorum Civium Romanorum Cohorte militaverant*. Sertorius Ursatus
Mon. Pat. legit Aquileiae in vetusto lapide: *Locus*
pag. 45. *Sepulturae Gentilium Veteranorum*. Gentiles autem barbari sunt, & extra Romanum Imperium siti. Aegre profecto id caveri poterat; nam cum confestim supplendae aliquando Legiones essent, quae perquam dissitis in locis stativa habebant, haud semper vacabat, illos unice seligere, qui civitate Romana fruerentur. Verumtamen ut plurimum etiamsi in provinciis militares homines perquirerentur, legi cavebatur tamen, nec ab antiquis moribus recedebatur; selectos siquidem ad stipendia milites simul faciebant, & cives. Aristidi praeclara haec notitia debetur, qui Romanos laudat, quod provincialibus militiae idoneis loco naturalis cuiuscumque patriae Romanam civitatem darent: *ποιησάμενοι δὲ πολίτας, οὕτω καὶ στρατιώτας ἐποιήσατε, ὥστε τισὶ ἀπὸ τῆς πόλεως μὴ στρατεύεσθαι, καὶ τοὺς στρατευομένους μηδ' ὁτιοῦν ἧττον εἶναι πολίτας*. *Civitate vero donata militer redditis, quo fit ut qui militant, Romani non sint, & sint nihilominus Romani cives*. Hinc est quod illos, in quorum gratiam hae tabulae confectae sunt, quamvis remotis in regionibus natos, Romana nomina ac praenomina praeferre vidimus omnes. Fabrettus quidem V. Cl. Traiani Columnam illustrans, cum videret in huiusmodi diplo-
pag. 67. matibus *Veteranos* quandoque, *qui militaverunt in classe*, civitate donari, militantes in Classibus peregrinae conditionis fuisse, inferri posse autumavit; sed perperam, ut mox patebit: cui tamen errori ansam etiam praebuit, quod Classiarii cum militibus classium ab omnibus permisceri soleant. Quod autem ad propositum pertinet civitate in exordio militiae donatis diploma, opinor, nequaquam tradebatur, sed tunc solummodo, cum impletis stipendiis honeste dimitterentur. Alia insuper ratio erat, cur militia expleta huiusmodi rescripta peterent, ut ex eorum contextu patet, & ostendere paucis pergo.

Vetitum erat militibus uxores ducere: id me praecipue docuit eximius Dionis Imperatoris Claudii gesta enarrantis locus: *τοῖς στρατευομένοις, ἐπειδὴ γυναῖκας οὐκ ἐδύναντο ἔκ γε τῶν νόμων ἔχειν, τὰ* lib. 60.
τῶν γεγαμηκότων δικαιώματα ἔδωκε· *militibus, quoniam secundum leges uxores habere non poterant, maritorum iura concessit*: noluit scilicet, ut & mulieribus carerent, & iis simul commodis, ac bonis quibus coniugio vinctos augebant leges, ornabantque. Usque a vetustis temporibus *antelatos senioribus qui uxorem, quique liberos haberent* memorat lib. 1. c.
Gellius. In spectaculis quoque *maritis* 15.
(quamvis *e plebe*) *proprios ordines adsignavit* Augustus. Cum ergo nuptias celebrare militantibus haud liceret, ubi nihilominus celebrarent, conubium id non erat, sed contubernium; neque pro legitima habebatur proles, neque filii ad patrum hereditatem vocabantur. His autem incommodis haec diplomata occurrebant, quae *Conubium* (ita in aeneis laminis hoc nomen perpetuo scribitur) vel *Ius Conubii* dimissis militibus largiuntur, cum unica tamen solummodo coniuge, & prima; *dumtaxat singulis singulas*; atque exinde liberis posterisque Civitatem indulgent.

Sed ulterius quiddam adhuc est. Civium Romanorum non nisi cum civibus rata coniugia erant. Ulpianus, conubium *uxoris iure ducendae facultatem* esse, docens, *Conubium*, addit, *habent cives Romani cum civibus Romanis; cum Latinis, & Peregrinis ita si concessum sit*. Propterea in ea Missione, quam Bel- In Vet.
lorius edidit, militum filiis primo Ro- fig. Vet.
mana civitas datur, *quos susceperint ex* Rom.
mulieribus, quae secum concessa consuetudine vixisse probatae sint. Ubi vero qui militiae nomen dederant, in provinciis extraneas feminas ducerent, hybridae ex eiusmodi nuptiis oriebantur, ac *novi generis homines* prodibant, ut *natos ex militibus Romanis, & ex Hispanis mulieribus cum quibus conubium non essct*,

esset, nimirum quae Civitate non potirentur, appellat Livius. Attamen nihil eveniebat frequentius, quam ut in variis regionibus, quascumque sibi mulieres milites sumerent,

lib.43.

Turpes mariti coniuge barbara,

ut Horatius loquitur, ex quibus neque iustos sibi liberos, neque procreabant heredes. Postquam ergo quina, & vicena, vel plura stipendia meruerant, cum honesta missione dimitterentur, illorum in Rempublicam meritis id dabatur, ut istiusmodi quoque matrimonia probarentur, liberisque Civitas concederetur: atque eam praecipue horum diplomatum caussam fuisse ac vim, pro certo habeo; quod ex ærea lamina praecipue didici, quae paucis ab hinc annis de novo emersit, & in eruditi viri Francisci Ficoronii manus Romae antiqua rudera colligentis devenit, qui apographum ad me statim misit: illam in animo habui, cum ea verba in Diplomatum Historia proferrem, quae tibi, Vir doctissime, eiusmodi documenti desiderium excitarunt. Cum ergo in caeteris Missionibus Conubium detur, additur in hac, ius conubii ita tribui, *ut etiamsi peregrini iuris feminas in matrimonio suo* (scalpendum fortasse erat *sibi*) *iunxerint, proinde liberos tollant, ac si ex duabus civibus Romanis natos*. Vides quam diserte explicetur, quod in aliis obscure, ac tacite innuitur. Forsitan inter Missionum commoda ab Augusto definita haec quoque indulgentia numerabatur: is siquidem ex Svetonio *quicquid ubique militum esset, ad certam stipendiorum praemiorumque formulam adstrinxit; definitis pro gradu cuiusque, & temporibus militiae & commodis Missionum*.

Aug.c. 49.

Iam vero integrum, ut petis, exhibendum monumentum est. Inter huiusmodi tabulas, quae hucusque innotuerunt, & publici iuris sunt, binae agmen ducunt, Servio Galba imperante non iisdem tantum Consulibus, sed & eadem die, atque eodem exemplo, in diversorum militum gratiam datae: ex iis alteram percurristi Historiae Diplomatum insertam, alteram percurres ad *Veronae Illustratae* Partis II calcem modo editam. Gruterianae subsequuntur, Vespasiani una, Domitiani duae, Hadriani altera: deinde Belloriana a Fabretto, & a Sponio recusa sub Philippis Augustis emissa. Agmen claudet modo nostra haec itidem Philipporum; in qua plura insuper, ut probe intelliges, & praeclara animadverti possunt, quae ad rem praesentem non faciunt. Sunt qui mirentur, adeo pauca reperiri huius generis monumenta, cum tot hominum myriades militiam profiterentur: at cave putes, æreis his diplomatis quosvis dimissos; sed eos solummodo, quorum probrum ab illicitis conubiis inustum Imperatorum auctoritate abolendum erat, liberique in civium albo collocandi. Caeterorum Missiones ære solido non indigebant, sed Testimonialibus sat erat peragi, quas milirum Praepositi, sive charta adhibita, sive alia haud ita perenni materia traderent: nec abludunt Testimoniales, quarum Vegetius meminit, & leges quaedam in Theodosiano codice. Quod nostram tabulam spectat, e duabus laminis, ex quibus monumenta haec semper constant, altera tantummodo reperta est: in aversa parte nomina erant militum, quibus missio est data, sed detritis literarum vestigiis, vix eorumdem patriae nunc interlucent: LAVDIC ALABAN. PHILADEL. NICOMED. nempe *Laodicea*, *Alabanda*, *Philadelphia*, *Nicomedia*. Colligi quoque ex iis vestigiis videtur, e Centuria hos milites fuisse, cui praeerat BASSUS.

IMP

IMP CAES M IVLIVS PHILIPPVS PIVS
FEL AVG PONT MAX TR POT V COS III PPPROCOS
IMP CAES M IVLIVS PHILIPPVS FEL AVG
PONT MAX TRIB POT II COS II PP
NOMINA MILITVM QVI MILITAVER . IN CO
HORTIBVS PRAETOR . PHILIPPIANIS DECEM
I. II III. IIII. V. VI. VII. VIII. VIIII. X. PIIS VINDICIBVS
sic QV. IPII ET FORTITER MILITIA FVNCTI SVNT Leg. QVI PIE
IVS TRIBVIMVS CONVBII DVMTAXAT CVM
SINGVLIS ET PRIMIS VXORIBVS VT ETIAM
SI PEREGRINI IVRIS FEMINAS IN MA
TRIMONIO SVO IVNXER . PROINDE LIBE
ROS TOLLANT AC SI EX DVOBVS CIVIBVS
ROMANIS NATOS AD VII ID IAN
IMP M IVLIO PHILIPPO PIO FEL AVG III ET
IMP M IVLIO PHILIPPO PIO FEL AVG II COS
COH VIII. PR. PHILIPPIAN. PV

M . BRAETIO . M . F . IVSTINO
SABATIN . MANTVA

DESCRIPT ET RECOGNIT EX TABVLA AEN QVE FIX
EST ROM IMMVR. POSTEMPLVM DIVI AVG AD
MINERVAM l. post Tem.

Verum liberaliter profecto, Clarissime Vir, mecum agis, qui Inscriptionem a me postulans, eodem tempore ad me praestantiorem mittas. Summa cum voluptate Graecum psephisma perlegi, quod Aquis Sextiis apud Provincialis Senatus principem servari dicis, illudque exercitationis ac studii gratia usitato scribendi genere repraesentavi; tum Latine reddidi, ut quemadmodum legendum, atque intelligendum sit, plane constet. Quid autem de versione praesertim sentias, precor, ut significes, & si quid forte videbitur tibi me deliquisse, ut libere admoneas.

. . ΤΟΥΣΝΕΦΑΩΦΚΕΕΠΙΣΤΑΛΟΓΟΥΤΗΣΣΚΗΝΩ
ΠΗΓΙΑΣΕΠΙΑΡΧΟΝΤΩΝΚΑΕΑΝΔΡΟΥΤΟΥ
ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΥΕΥΦΡΑΝΟΡΟΣΤΟΥΑΡΙΣΤΩΝΟΣ
ΣΩΣΙΓΕΝΟΥΣΤΟΥΣΩΣΙΠΠΟΥΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥ
ΤΟΥΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥΜΑΡΚΟΥΛΑΙΛΙΟΥΟΝΑΣΙ
ΩΝΟΣΤΟΥΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΦΙΛΩΝΙΔΟΥΤΟΥΑΓΗ
ΜΟΝΟΣΑΥΤΟΚΛΕΟΥΣΤΟΥΞΗΝΩΝΟΣΣΩΝΙ
ΚΟΥΤΟΥΘΕΟΔΟΤΟΥΙΩΣΗΠΟΥΤΟΥΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

ΕΠΕΙΜΑΡΚΟΣΤΙΤΤΙΟΣΣΕΞΤΟΥΤΙΟΣΑΙΜΙΛΙΑ
sic ΑΝΗΡΚΑΛΟΣΚΑΙΑΓΑΘΟΣΠΑΡΑΓΗΝΗΘΕΙΣΕΙΣ
ΤΗΝΕΠΑΡΧΕΙΑΝΕΠΙΔΗΜΟΣΙΩΝΠΡΑΓΜΑΤΩΝΤΗΝ
ΤΕΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝΑΥΤΩΝΕΠΟΙΗΣΑΤΟΦΙΛΑΝΘΡΩ
ΠΩΣΚΑΙΚΑΛΩΣΕΝΤΕΤΗΙΑΝΑΣΤΡΟΦΗΙΗΣΥΧΙΟΝ
ΗΘΟΣΕΝΔΙΚΝΥΜΕΝΟΣΑΕΙΔΙΑΤΕΛΩΝΤΥΓΧΑΝΕΙ
sic ΟΥΜΟΝΟΝΔΕΕΝΤΟΥΤΟΙΣΑΒΑΡΗΕΑΥΤΟΝΠΑΡΕΣ
ΧΗΤΑΙΑΛΛΑΚΑΙΤΟΙΣΚΑΤΙΔΙΑΝΕΝΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙ
ΤΩΝΠΟΛΙΤΩΝΕΤΙΔΕΚΑΙΤΟΙΣΕΚΤΟΥΠΟΛΙΤΕΥ
ΜΑΤΟΣΗΜΩΝΙΟΥΔΑΙΟΙΣΚΑΙΚΟΙΝΗΚΑΙΚΑΤΙΔΙΑΝ
ΕΥΧΡΗΣΤΟΝΠΡΟΣΤΑΣΙΑΝΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣΟΥΔΙΑ
ΛΕΙΠΕΙΤΗΣΙΔΙΑΣΚΑΛΟΚΑΓΑΘΙΑΣΑΞΙΑΠΡΑΣΣΩΝ
ΩΝΧΑΡΙΝΕΔΟΞΕΤΟΙΣΑΡΧΟΥΣΙΚΑΙΤΩΙΠΟΛΙΤΕΥ
ΜΑΤΙΤΩΝΕΝΒΕΡΕΝΙΚΗΙΟΥΔΑΙΩΝΕΠΑΙΝΕΣΑΙΤΕΑΥ
ΤΟΝΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΥΝΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΘΕΚΑΣΤΗΝ
ΣΥΝΟΔΟΝΚΑΙΝΟΥΜΗΝΙΑΝΣΤΕΦΑΝΩΙΕΛΑΙΝΩΙΚΑΙ
ΛΗΜΝΙΣΚΩΙΤΟΥΣΔΕΑΡΧΟΝΤΑΣΑΝΑΓΡΑΨΑΙΤΟ
ΨΗΦΙΣΜΑΕΙΣΣΤΗΛΗΝΛΙΘΟΥΠΑΡΙΟΥΚΑΙΘΕΙΝΑΙΕΙΣ
ΤΟΝΕΠΙΣΗΜΟΤΑΤΟΝΤΟΠΟΝΤΟΥΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΥ
ΛΕΥ ΚΑΙ ΠΑ ΣΑΙ

Ἔτους ν̅ε̅ φαωφ κ̅ε̅ ἐπὶ συλλόγου τῆς σκηνοπηγίας, ἐπὶ ἀρχόντων Κλεάνδρου τοῦ Στρατονίκου, Εὐφράνορος τοῦ Ἀρίστωνος, Σωσιγένους τοῦ Σωσίππου, Ἀνδρομάχου τοῦ Ἀνδρομάχου, Μάρκου Λαιλίου Ὀνασίωνος τοῦ Ἀπολλωνίου, Φιλωνίδου τοῦ Ἀγήμονος, Αὐτοκλέους τοῦ Ζήνωνος, Σωνίκου τοῦ Θεοδότου, Ἰωσήπου τοῦ Στράτωνος.

Ἐπεὶ Μάρκος Τίτιος Σέξτου υἱὸς Αἰμιλία ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς παραγενηθεὶς εἰς τὴν ἐπαρχείαν ἐπὶ δημοσίων πραγμάτων, τήν τε προστασίαν αὐτῶν ἐποιήσατο φιλανθρώπως καὶ καλῶς, ἔν τε τῇ ἀναστροφῇ ἡσύχιον ἦθος ἐνδεικνύμενος ἀεὶ διατελῶν τυγχάνει, οὐ μόνον δὲ ἐν τούτοις ἀβαρῆ ἑαυτὸν παρέσχηται, ἀλλὰ καὶ τοῖς κατ' ἰδίαν ἐντυγχάνουσι τῶν πολιτῶν, ἔτι δὲ καὶ τοῖς ἐκ τοῦ πολιτεύματος ἡμῶν Ἰουδαίοις, καὶ κοινῇ καὶ κατ' ἰδίαν εὔχρηστον προστασίαν ποιούμενος, οὐ διαλείπει τῆς ἰδίας καλοκἀγαθίας ἄξια πράσσων. ὧν χάριν ἔδοξε τοῖς ἄρχουσι καὶ τῷ πολιτεύματι τῶν ἐν Βερενίκῃ Ἰουδαίων ἐπαινέσαι τε αὐτὸν, καὶ

Anno LV. mensis Phaoph die XXV. Tabernaculorum conventus tempore, Archontibus Cleandro Stratonici filio, Euphranore Aristonis, Sosigene Sosippi, Andromacho Andromachi, M. Laelio Onasione Apollonii, Philonide Agemonis, Antocle Zenonis, Sonico Theodoti, Iosepho Stratonis.

Quandoquidem M. Tittius Sex. F. Aemilia, vir honestus & probus, cum in Provinciam advenisset, publicis rebus earumdemque praefecturae admotus, humaniter, atque honeste se gessit; & quod ad vitae rationem attinet, placidos mores perpetuo perstat ostendere; nec in illis solum, quae rempublicam spectant, se facilem praebuit, sed civibus etiam privatim interpellantibus; & cum insuper Iudaeis quoque, qui ad Curiam nostram pertinent, & publice, & privatim optimam praefecturam praestans, recte agens a probitate sua nequaquam declinet: propterea visum est Archontibus, & Iudaeorum, qui in urbe Berenice sunt, Communi, ipsum laudare, & nominatim in omni

omni conventu, & neomenia oleagina corona, & lemnisco oenare, atque ut Archontes decretum hocce in columna e Pario marmore inscribi curent, ac in maxime conspicua Amphitheatri parte collocari.

Calculi albi omnes.

καὶ στεφανοῦν ὀνομαστὶ καθ᾽ ἑκάστην σύνοδον καὶ νυμηνίαν στεφάνῳ ἐλαΐνῳ καὶ λημνίσκῳ, τοὺς δὲ ἄρχοντας ἀναγράψαι τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λίθου Παρίου, καὶ θεῖναι εἰς τὸν ἐπισημότατον τόπον τοῦ Ἀμφιθεάτρου.

Λευκαὶ Πᾶσαι.

Urbis nomen Inscriptione media fortuito, ut ita dicam, memoratur, nimirum Berenice. At quaenam? cum sex enumeret Stephanus eo nomine oppida. Locus, ex quo advectum lapidem dicis, nempe Tripolitana Africae civitas, ostendit, ni fallor, Cyrenaicam Berenicen, *Hesperidum* nomine ex Ptolemaeo, & Plinio olim cognitam, heic indicari: ab Africae ora, quae Mediterraneum spectat, immane nimis discrepat Berenice ad Rubrum mare posita, nec non eiusdem nominis aliae. Urbis vero, cuius nec numisma hactenus, nisi Goltzianum admittimus, nec monumentum ullum, quod sciam, visum fuerat, epocham ex hoc lapide discimus, quae procul dubio Augustana est. Nimirum cum Augustus anno Urbis DCCXXIII Actiaca victoria rerum, praecipue in Oriente, potitus sit, fuere, qui epocham inde sibi instituerent; multo plures, qui ab anno Varroniano DCCXXVII. quo idem *Imperator Caesar Divi Filius Augustus sententia Munatii Planci a Senatu ceterisque civibus appellatus est*, ut Censorinus docet. Docet quoque idem auctor, *Aegyptios, quod biennio ante in potestatem ditionemque populi Romani venerint*, duobus annis hanc aeram antevertisse: aliquot tamen praeterea mensibus; nam a die XXIX Augusti mensis, anni ab V. C. DCCXXIIII Aegyptiorum computus incipiebat. Cum autem Cyrenaica regio in Aegyptum vergeret, cumque ab hoc marmore discamus, Aegyptiis mensium nominibus usam esse, in proclivi est credere, Aegyptium quoque annorum computum usurpasse: quapropter cum mensis Phaoph a XXVIII Septembris incipiens, Romanorum Octobri responderet, dies Phaophi vigesima quinta anni quinti & quinquagesimi, Octobris diem vigesimam secundam anni ab V. C. DCCLXXVIIII designat.

Cap.I.

gnat. Abrasam in marmore literam priorem addidi; sexcenta habemus numismata, in quibus eodem modo annus adponitur: Ἔτους &c.

Graecam omnino civitatem fuisse, & lingua ostendit, & Archontum dignitas; tum eorum nomina, & mos celebrandi publice benemerentes, ac coronandi. Non contemnendam tamen populi partem e Iudaeorum gente constitisse, ex eo apparet, quod Iudaeorum synedrium simul cum civitatis Archontibus hoc Decretum sciscat, & quod ipso initio eorum Scenopegia tunc temporis celebrata esse praemittatur. Psephisma in honorem *Maeci Tittii* ex Aemilia tribu conditum est, qui eorum provinciae impositus multis beneficiis, tum Berenicenses, tum Iudaeos in urbe illa, & in eiusdem territorio degentes affecerat. Cyrenaica regio, & Creta insula provinciam Romanam efficiebant unam, ut ex Dione discimus, a quo inter illas, quas Augustus Senatui populoque tradidit, numeratur Κρήτη τε μετὰ Λιβύης τῆς περὶ Κυρήνην. hoc est, non *Creta, Africa Cyrenaica*, ut in Latina versione, ac si duae fuissent, sed *Creta cum Africa Cyrenaica*. Num vero M. Titius provinciam Proconsul administrarit, an extraordinario imperio in eam civitatem Corrector, seu Praefectus missus fuerit, non omnino liquet: arbitror tamen, splendidam Proconsulis appellationem nequaquam praetermissuros fuisse, qui honorandi caussa concipiebant verba, eo munere si functus esset. Duplici T quod sculptum fuerit nomen, lapidarii errato tribui potest; literarum enim geminatio perfacile in inscriptiones irrepit. Titia gens notissima. De M. Titio pluribus locis verba facit Dio, quem etiam Syriae Praesidem fuisse novimus, & anno DCCXXIII Consulem suffectum. Cum vero neque Hi-

Lib.53.

Hiſtoricus is, nec Strabo, nec Appianus, nec Ioſephus, a quibus pariter Ti- 474. 8. tius ille memoratur, neque item Gruterianus lapis eiuſdem cognomen recitent, quo noſter quoque Titius in hoc marmore caret, idem peculiaris uſus cognomen nequaquam adſumendi, & idem quoque praenomen cum gentilitio nomine, adducunt me, ut illius ex Sexto filio nepotem Titium hunc exiſtimem.

Commune eſt honorificis his Decretis, tum quae in marmore ſuperant, tum quae apud Graecos Scriptores reperiuntur, ut quorum honori dantur, laudari, & coronari iubeant. At huic peculiare primo eſt, quod corona decernatur lemniſcata. Erant lemniſci, ut Feſtus admonet, *faſciolae coloriae dependentes ex coronis*. Honos ex his augebatur: Cicero pro Roſcio: *multas eſſe palmas, hanc primam eſſe tamen lemniſcatam*. Auſonius veſter:

Epiſt. 20. *Et quae iamdudum tibi palma poetica pollet,*
Lemniſco ornata eſt, quo mea palma caret.

Specialem item eſt huic plebiſcito, quod conventu quovis, & ad ſingulas neomenias rurſus Titium laudibus, & corona nominatim honorari velit; hoc ita accipio, ut cum Kalendis ſingulis eius civitatis curia ſoleret cogi, Decretum hocce publice recitari ſemper deberet. At poſtremum Inſcriptionis verbum me magis movet. Solemne his Decretis erat, ut marmori inciſa in publico ſtatuerentur loco; in Templis ut plurimum; Cyzicenorum pluries excuſum V. Diar. Ital. p. 38. Venetiis adhuc viſitur, Theatrum huiuſmodi honoribus adſignantium. Berenicenſes autem noſtri (quod alibi viſum non fuerat) in Amphitheatro pſephiſma collocari volunt. Cum ab exemplari, quod miſiſti, poſttemas literas aegre diſcerni ſuboleat, & partim evanuiſſe, vellem ut lapide iterum inſpecto certior fieres, num *Amphitheatri* vere, an forte *Theatri* legendum ſit. Amphitheatrum autem ſi marmor praeſeferat, de lapideis ac ſuperbis molibus nequaquam cogitemus, quarum nondum Imperator Titus exemplum dederat; ſed de ligneis, ac circumclauſis ſpectaculorum ſedibus, quae a Caeſare initium ſumpſerant, ut ex Dione de Amphitheatris agens adnotavi, quaſve Herodes imitatus eſt in Iudaea, ut ex Ioſepho. Cum detritum eſſe marmor ad calcem, mihi renuntiatum ſit, ſuſpicioni locum dederam, num *εἰς Λεύκωμα*, hoc eſt *in album*, pſephiſma referri iuberetur; nam decretum perſimile apud Gruterum ſub finem Pag. 317. coronas ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΑ ΧΩΡΗΣΑΙ iubet; in marmore autem ipſo, quod modo apud me eſt, ΕΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΑΙ. Sed cum de abraſis literis nequaquam moneas, coniunctim legendum eſſe opinor: *λευκαὶ πᾶσαι*. ſententias ſcilicet, ac decreta probare, aut reiicere,

Mos erat antiquus niveis, atriſque Ov. Met.
lapillis,

Ad M. Titii honorem pertinebat, ſi conſtaret, omnibus calculis de ſuis laudibus decretum fuiſſe. Non erant ergo Berenicenſes ex eorum Graecorum numero, quos ridet Cicero pro Flacco, ſuffragia minime penſitantes: *porrexerunt manus, pſephiſma natum eſt*. Agrigentini ſimiliter aeneam tabellam (olim Achillis Maffeii, deinde Card. Farneſii, nunc vero in Regiis cimeliis Neapoli) ita concluſerunt: ΟΜΟΓΝΩΜΟΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΠΑΝΤΕΣ.

CUM vero ex literis tuis quanti facias, & quantum huiuſcemodi monumentorum genus ames, probe intellexerim, honorificum Decretum alterum ego quoque ad te mittere conſtitui, publicis pariter numquam formis excuſum.

ΕΠΙΙΕΡΑΠΟΛΟΥΑΡΙΣΤΙΟΝΟΣΤΟΥΙΣΤΙΕΙ
ΟΥΚΑΤΕΝΙΑΥΣΙΟΥΣΟΣΙΟΣΤΟΥΝΥΜΦΟΔΟΡΟΥ
ΒΟΥΛΑCΑΛΙΑCΜΑΤΑΔΕΥΤΕΡΑCΕΞΑΜΗΝΟΥΚΑΡΝΕΙΟΥΤΡΙΑΚΑ
ΔΙΠΡΟCΤΑΤΑCΙΠΠΟΚΛΗCΙΠΠΟΚΛΕΟΣCΤΕΦΑΝΟΙΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΟΝ
ΕΔΟΞΕΤΑΑΛΙΑΙΚΑΘΑΚΑΙΤΑΙΣΙΛΑΙΣΕΠΕΙΔΗΟΑΙΡΗΜΕΝΟCΓΥΜ
ΝΑCΙΑΡΧΟCΤΟΝΚΑΤΕCΕΝΙΑΥΤΟΝΗΡΑΚΛΕΙΔΑCΖΟΠΥΡΟΥΕΠΙΜΕΛΙΑΝ
ΠΕΠΟΙΗΤΑΙΤΟΝΤΕΕΦΕΒΟΝΚΑΙΝΕΟΤΕΡΟΝΚΑΙΤΟΝΑΛΛΟΝΤΟΝ
ΑΠΟΔΥΟΜΕΝΟΝΕΙΣΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΤΑΚΑΛΛΑΤΑΚΑΤΑΤΟΓΥΜΝΑ
ΣΙΟΝΚΑΛΟCΔΙΑCΠΡΑΓΜΕΝΟCΚΑΙΑΞΙΑΠΡΑΣΣΟΝΑΥΤΟΥΤΕ
ΚΑΙΤΑCΤΟΝΠΡΟΕΙΝΑΡΕΤΑCΚΑΛΟΣΟΥΝΕΧΟΝΕΣΤΙΣΤΕΦΑΝΟCΙ
ΕΝΕΝΤΑΙΑΛΙΑΙΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΗΡΑΚΛΙΔΑΝΖΟΠΥΡΟΥ
ΕΛΑΙΟΥCΤΕΦΑΝΟΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑCΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑC
ΤΕΚΑΤΑΤΟΓΥΜΝΑCΙΟΝΤΟΔΕΛΟΓΜΑΤΟΔΕΚΟΛΑΦΘΕΝΕΙCCΤΑ
ΛΑΝΑΝΑΘΕΜΟΙΝΕΙCΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝΕΙCΔΕΤΑΝΚΑΤΑCΚΕΥΑΝ
ΤΑCCΤΑΛΑCΕΞΟΔΙΑΣΑΙΤΟΥΤΡΙΑΚΟΝΤΑΜΕΡΟCΚΑΘΑΚΑΒΟΥΛΑ
ΚΑΤΑΝΑΓΡΑΦΗCΕΙ ΟΔΑΜΟCΤΟΝΓΕΛΟΙΟΝΕΠΑΙΝ
ΕΙΚΑΙΣΤΕΦΑΝΟΙΤΟΝΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΝΗΡΑΚΛΕΙΔΑΝΖΟΠΥ
ΡΟΥΕΛΑΙΟΥCΤΕΦΑΝΟΙΕΠΙΜΕΛΕΙΑCΕΝΕΚΕΝΚΑΙΦΙΛΟΠΟΝΙΑC
ΤΑCΚΑΤΑΤΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝ

ΕΦΗΒΟΙΟΙCΤΕΦΑΝΟΘΕΝΤΕC

ΑCΚΛΑΠΙΑΔΑC	ΑCΚΛΑΠΙΑΔΑ
ΑΡΤΕΜΟΝ	ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΑΝΤΑΛΛΟC	ΑΝΤΑΛΛΟΥ
ΠΟΛΙΞΕΝΟC	ΑΓΑΤΑΡΧΟΥ
ΓΕΛΟΙΟC	ΓΟΡΓΥΛΟΥ
ΠΡΟΤΑΡΧΟC	ΠΡΟΤΑΡΧΟΥ
ΑΡΙΣΤΙΟΝ	ΝΥΜΦΟΔΟΡΟΥ
ΣΟCΙΠΟΛΙC	ΙCΙΔΟΡΟΥ
ΝΙΚΑΡΟC	ΠΥΡΡΟΜΙΝΟΥ
ΑΠΟΛΛΟΝΙΟC	CΑΤΡΟΥ
ΖΟΠΥΡΟC	ΗΡΑΚΛΕΙΔ....

Ἐπὶ Ἱεραπόλω Ἀριςίωνος τοῦ Ἱςιείω, Κατενιαυςίω Σώσιος τῶ Νυμφοδώρω. Βωλᾶς ἁλιάσματα δευτέρας ἑξαμήνω Καρνείω τριακάδι. Προςάτας Ἱπποκλῆς Ἱπποκλέος ςεφανοῖ γυμνασίαρχον

Ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ καθὰ καὶ ταῖς ἴλαις. ἐπειδὴ ὁ ἁρημένος γυμνασίαρχος τὸν κατ ἐνιαυτὸν Ηρακλείδας Ζωπύρω ἐπιμελείαν πεποίηται τῶντε ἐφήβων, ἒ νεωτέρων, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀποδυομένων εἰς τὸ γυμνάσιον τά κ' ἄλλα τὰ κατὰ τὸ γυμνά-

Sub Hierapolo Aristione Histiei filio, cum Annuus esset Sosias Nymphodori filius. Consilii Decretum Semestris secundi, Carnei mensis die trigesima. Hippocles Hippoclis filius Praefectus Gymnasiarchum coronat.

Visum est Senatui, sicuti & plebi. Quoniam Heraclides Zopyri filius, luctatorum huius anni Gymnasiarchus electus curam egit cum adolescentium, tum iuniorum, aliorumque in Gymnasio se exuentium; ac cae-

caetera ad Gymnasium pertinentia peregit recte, digna praestans tum sui ipsius, tum anteriorum virtute; honestum caepropter est, Heraclidem Zopyri filium, Gymnasiarchum oleagina corona in Concilio coronare, sedulitatis, studiique gratia pro Gymnasio adhibiti: decretum autem bocce columnae incisum in Gymnasio collocare, & ob columnae structuram Trigesimam impendere, prout Concilium praescribet. Populus Gelensium Gymnasiarchum Heraclidem Zopyri filium laudat, & oleagina corona propter studium ac sedulitatem circa Gymnasium coronat.

Adolescentes coronati

Asclepiades Asclepiadis filius
Artemo Euthymii
Antallus Antalli
Polyxenus Agatarchi
Geloeus Gorgyli
Protarchus Protarchi
Aristio Nymphodori
Sosipolis Isidori
Nicarus Pyrrhomini
Apollonius Satri
Zopyrus Heraclidis.

Marmor ipsum in arce Leocatae, aliis Alieatae, quae Siciliae civitas est, adservatur. Cum vero Gelanorum psephisma contineat, & ad Leocatam in proximo colle erutum fuerit, magnum argumentum accedit antiquam Gelae urbem ibidem stetisse adserentibus. Geloos Graeci derivant, ut a Thucydide, & a Pausaoia diseimus; Stephanus tamen etiam Γελαῖος: in marmore Γελώϊοι. Latine Tullius Gelenses dixit, Gelanos Plinius, *camposque Geloos* Virgilius. Inter elaras, pollentesque urbes fuisse, Thucydides, Plutarchus, ac Diodorus indicanr, qui pluries meminere: argui etiam poteft e Luciani Dialogo, in quo Lampichus Geloorum Tyrannus purpuram, diadema, divitias, & fastum, anrequam Charontis cymbam ingrediatur, exuere iubetur a Mercurio. Inscriptionem ad me transmisere decem eirciter ab hinc annis literati e Sicilia viri, eodem fere tempore plures; mirum eoim

σιον καλῶς διασπραγμένος, ἄξια πράσσων αὐτῦτε καὶ τᾶς τῶν πρώειν ἀρετᾶς. Καλῶς οὖν ἔχον ἐστὶ στεφανῶσιν ἐν τῷ ἁλίᾳ τὸν γυμνασίαρχον Ἡρακλείδαν Ζωπύρυ ἐλαίυ στεφάνῳ ἐπιμελείας ἕνεκεν καὶ φιλοπονίας τε κατὰ τὸ γυμνάσιον. τὸ δὲ δόγμα τόδε κολαφθὲν εἰς στάλαν ἀναθέμεν εἰς τὸ γυμνάσιον. εἰς δὲ τὰν κατασκευὰν τᾶς στάλας ἐξοδιάσαι τὸ τριακοντάμερος, καθὰ κ' ἁ βωλὰ καταναγραφήσει. Ὁ δᾶμος τῶν Γελωίων ἐπαινεῖ, καὶ στεφανοῖ τὸν γυμνασίαρχον Ἡρακλείδαν Ζωπύρυ ἐλαίυ στεφάνῳ ἐπιμελείας ἕνεκεν καὶ φιλοπονίας τᾶς κατὰ τὸ γυμνάσιον.

Ἔφηβοι οἱ στεφανωθέντες

Ἀσκλαπιάδας Ἀσκλαπιάδα
Ἀρτέμων Εὐθυμίυ
Ἄνταλλος Ἀντάλλυ
Πολύξενος Ἀγατάρχυ
Γελώϊος Γοργύλυ
Πρώταρχος Πρωτάρχυ
Ἀριστίων Νυμφοδώρυ
Σωσίπολις Ἰσιδώρυ
Νίκαρος Πυῤῥομίνυ
Ἀπολλώνιος Σάτρυ
Ζώπυρος Ἡρακλείδα.

enim quaotum ego perillustribus multis doctisque eius regni incolis non uno tantum nomine debeam. Senatusconsultum est, seu plebiscitum mavis, quo Gelensium Respubliea Gymnasiarehum quemdam nomine Heraclidem oleagina corona donar, quod munere suo optime suoctus fuisset. Monumeoti aetatem a looginqua vetustate repeteodam opinor, cum a verisimili neutiquam abhorreat, ante Sieiliam a Romanis io provineiam redactam, hoc est ante annum ab Urbe condita DXLIII, rogatum psephisma, marmorique iofcriptum fuisse. Omega nunquam apparet; Omicron hac facie ◊ perpetuo pingitur. Romanorum oomi. num vestigium nullum.

Dialectus Dorica est (quae in Sicilia, ut feis, obtinebat) sed Sicilicissans; epichoria enim videntur ἀλίασμα, διασπραγμένος, κατεστενιαυτὸν, καπαναγραφήσει, πρώειν loco πρόσθε, ἐλαίου pro ἐλαίας, aut ἐλαίυ, καθὰ pro καθὼς, quod quidam At-

Atticorum dicunt, *στεφανόσειν*, *ἀναθέμοιν* pro Dorico *ἀναθέμεν*, nisi *ἀναθέμειν* erat, & alia quaedam. Siculi etiam loco *ου* interdum *οι* scribebant, quapropter *ἰδοῖσα* pro *ἰδοῦσα* in Theocrito. Strom. I. pag. 338. Quinque numerari quidem solent Graecorum dialecti, quas Clemens Alexandrinus memorat, Attica, Ionica, Dorica, Aeolica, & Communis; sed regionem quamlibet idiotismos habuisse suos, ambigi nequit, a Scriptoribus nequaquam usurpatos, sed a vetustis lapidibus quandoque nobis exhibitos. Dorice Cretenses quoque loquebantur; verumtamen Hierapytnensium foedus, quod inter *Marmora Oxoniensia* legere est, *dialecto vix alibi usitata* conceptum esse, docti editores praemittunt. Ὀυλύξει loco Ὀδυσσέως Creticam inscriptionem praesetulisse adnotavit Plutarchus in Marcello. Ex Cretensibus vocabulis se ab Insula illa oriundos Panchaiae po- lib.5. puli ostendere conabantur, quod Diodorus tradit. Siciliam quoque peculiari dialecto usam esse, cum haec inscriptio, tum Cicero subindicat Verrina VII. *ἐδικαώθησαν*, *inquit; hoc est ut Siculi loquuntur, supplicio affecti, ac necati sunt*: lib.6. item Thucydides, qui falcem non ut a Graecis caeteris, sed populari ipsis nomine a Siculis appellatam docet: *τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσι*. Verumtamen, ni fallor, ante hanc Inscriptionem visam de Sicula dialecto parum constabat. Mirum est in hac Inscriptione Ε quidem & Σ pluries, sed Є pariter ac C promiscue sculpi; quas literarum varietates diversis longe aetatibus communiter tribuimus, sequiori tantum aevo prostremas figuras prodiisse opinantes.

Apparet, in Gelensi Republica primario loco Hierapolum fuisse: id nominis nusquam, quod meminerim, ante hoc inspectum marmor occurrerat, & palam facit, in ea civitate summum Sacerdotem civilibus etiam rebus praefuisse, idem enim est, ac si sacrum ministrum diceres. De Agrigento, & Melita idem ostendit Hierothitae appellatio, qua publicis rebus praepositos denominatos esse, bina alia apud Gualterium marmora comprobant. Syracusani quoque Dionysio eiecto Magistratum sibi praesecerunt, quem Amphipolum nominabant, & Iovis Olympii minister erat, ut e Diodoro discimus. lib.16. *Σωσιος* gignendi casu a *Σώσις* (magis communiter *Σώσιας*) ut inter subscripra nomina habetur *Σωσίπολις*. *Annuus* novum dignitatis nomen; quod ni placeat, annui adiunctum Hierapolo appinge, & Sosium pro scriba accipe: in Agrigentina illa *γραμματεύοντος Ἀδριανῶνος* praemittitur. Dictio *ἁλίασμα* apud Scriptores non occurrit, sed in hoc tantum lapide, & in Agrigentino: forte pro *ἁλιάσματα* legendum est *ἁλίασμα τᾶς δευτέρας ἑξαμήνου*. Ἁλία populi conventus. Psephisma affertur a Demosthene pro Corona, in quo perperam Latina versio reddit *in Tealia*, cum *in conventu* Grut. 401. 1. reddendum esset. Apud Gruterum in nuper memorata: ΤΑΣ ΦΙΛΑΣ, vel ΦΥΛΑΣ. utraque vox nihili: emenda ΤΑΣ ΙΛΑΣ ex hac nostra, in qua *ἔδοξε ταῖς ἴλαις*, *turmis*, cum praeesset turma, seu tribus Hylleorum. Alterum semestre spatium quod memoratur, vel eius urbis concilium bis in anno mutari consuevisse, indicat, vel tribum saltem, aut Magistratum, qui plebiscitis scribundis praesideret. *Βουλευόντων τὰν δευτέραν ἑξάμηνον* lapis alter apud Cyriacum meo- Cyr. XXXI 207. tionem facit. In urbe Agrigentina sexies ea mutatio fiebat; propterea in pluries memorata Inscriptione *ἁλίασμα ἐκ τᾶς διμήνου decretum Bimestris sexti*: parum feliciter apud Gruterum *decretum* Ind. p.XIV. *die sexto veteris bimestris*: peiusque Scaliger in Indice, ubi *Δίμηνος* inter mensium nomina ter reponit, & pro embolismali habet: nec laudabilius Vandalius: p. 761. *decretum factum sexta bimensis Carnei*. Eamdem hinc erraverunt errorem Dodwellus & Petavius, qui duplicem Carnium agnoscunt.

Carnii mensis plures ex antiquis Auctoribus meminere: Iulio Romanorum respondebat. At plura in marmoribus Graecorum mensium nomina deprehendi, Gazae, Giraldo, recentioribusque, & clarissimo quoque Alberto Fabricio, ignota. Coronam dedit Hippocles, qui praesi-

praesidebat. In Agrigentina *παραπρόστα*
p. 401. *τᾶς Βουλᾶς* explicatur apud Gruterum *cum Senatus adesset*; verum *παραπροστάτα τᾶς βουλᾶς* scribendum erat, hoc est *παραπροστατῶ*, nempe Nymphodoro *Senatus principe*, seu *praeposito*. *Τριακοντάμερος*, ac si *trigesimam partem* diceres sollemnem quamdam forte apud Gelenses connotabat publici aerarii adsignationem, seu capsulam dicas, his usibus destinatam.

En tibi, Baro doctissime, monumenta pulcherrima vetustissima simul & nova; id namque vetustatem scrutantibus nobis iucundissimum obtingere solet, ut nova, sive numquam hactenus visa, passim occurrant. Inter numismata quoque mira, quae nemo viderit, deficiunt numquam: istiusmodi viginti fere in Veronae Illustratae Parte III exhibui nuper: plura insuper his ipsis diebus Venetiis deprehendi in praestantissimo M. An-
Vid. caput II. tonii Diedi a summo Veneti maris Imperio reducis Museo. Unius ex illis ectypum ad te mitto, *Musae* numquam, quod nunc succurrat, auditae *Reginae* caput exhibentis: de maritima Prusiade, in qua nummus est percussus, optime Cellarius. Regis Tarcondimoti numquam pariter visam e repositoriolo meo sociatam vides effigiem: de illo Veronensia cimelia describens sermonem habui. In alium finem, ut hi duo nummi coniunctim excuderentur, curaveram, sed nimis multis distineor. Quod inscriptiones quamplures a te in variis Galliae tractibus exscriptas missurus ad me sis, gratias iterum ago atque iterum; nam modo in iis totus sum, earum siquidem omnium editarum atque ineditarum, quae ubicumque sint, collectionem paro, atque adorno: *faciam autem*, summo Deo favente, *quo ad possibile erit*, ut Modestinus dixit. Augustam Tauri- D. lib. 27. t. 1. l. 1.
norum quamprimum petiturus sum; quo deinde flexurus iter sim, nondum constituere potui. Vale interea, Baro eruditissime, & Galliam tuam, omni studiorum genere vividam semper florentemque mirum in modum, lucubrationibus tuis magis ac magis illustrare perge.

Qui hanc editionem procurat, Bimardii, viri ingenio maximo, & indefesso studio inclyti, heic inserere epistolam opportunum censet, ut appareat, quibus petitionibus Auctor praemissa epistola satisfecerit. Auctoris subsequentur duae, quae in iisdem perquisitionibus, & circa easdem inscriptiones versantur.

MAR-

MARCHIONI SCIPIONI MAFFEIO

S. P. D.

IOSEPHUS BIMARDUS BARO MONTIS SELEUCI.

MIrum fortassis tibi videbitur, vir Illustrissime, te ab homine tibi penitus incognito literis provocari; sed singularis tuae humanitatis, quae non minor est quam eximiae doctrinae fama, potestatem te sine proxeneta adeundi tribuere videtur, iis omnibus qui literas aut colunt, aut amant. Inter eos si nomen meum profiteri, nimis temerarium non sit, nullus ferme est quem maiori admiratione affecerit illorum operum lectio, quae hactenus in publicum prodire passus es; aut qui maiori cum cupiditate expectet, alios quos nos sperare iubes, ingenii tui foetus. Nuper autem edoctus literis viri cuiusdam eruditi, praelo iterum committi apud vos Clementis Alexandrini opera, teque illi editioni operam tuam commodaturum esse, non iniucundum tibi fore existimavi, si te literis monerem extare Aquis Sextiis adversaria MSS doctissimi quondam viri I. B. Cotelerii, qui multa ad Clementem, & alios ecclesiae Patres adnotarat. Extant vero adversaria illa, cum omnibus Cotelerii schedis, & sacrarum observationum libello hactenus inedito, apud clarissimum Senatorem D. Thomassin de Mazaugues, qui ea omnia ab auctoris heredibus redemit. Illa porro si tibi communicata velis, utpote quibus Veronensis Clementis editio illustrior fieri possit, & emendatior, Cotelerii codices facile ab illustri possessore impetrabo, viro & eruditissimo, & quo nullus ad iuvandam rem literariam propensior existit; notas Cotelerii exscribam, & ad te transmittam, dummodo aliquis eas tuo nomine Genuae excipiat.

Inter excerpta Bibliothecae Italicae, quae tertio quoque mense Genevae excuditur, duo leguntur doctissimi tui de Amphitheatris libri, quae maximum legendi ipsius operis desiderium mihi commoverunt. At quantum ex iis excerptis iudico, ex Amphitheatrorum numero eximis Nemausense Amphitheatrum: qua in re (bona tua venia dixisse liceat) deceptus mihi videris delineationibus parum accuratis, quae hactenus prodierunt; alteram multo accuratiorem ad te perferendam curabo, si tanti id feceris; neque praeterea notum tibi fuisse puto Arelatense Amphitheatrum, Nemausensi multo maius; sed temporum iniuria maxime attritum, & labefactatum. Caeterum optime monuisti saepe Theatra pro Amphitheatris habita fuisse, imo Arausione supersunt reliquiae Theatri veteris, quod a vulgo inepto Circi nomine nuncupatur.

Dum scriberem satis prolixam Dissertationem Historico-Criticam de Romanorum Legionibus, Cohortibus, & Alis, opportune incidi in egregiam tuam Historiam Diplomatum, ubi inter caetera quantivis pretii vetera monumenta, quae in doctissimo opere luci publicae commisisti, maximi momenti est formula Missionis ab Imp. Galba datae militibus legionis primae Adiutricis, quibus praeterea conceditur Romana civitas, una cum uxoribus quas tunc habuissent, aut quas postea duxissent, dumtaxat singuli singulas. Lectorem amandas, vir doctissime, ad peculiarem Dissertationem in qua expositurus es quodnam esset ius illud Romanae civitatis ab Imperatore datum militibus Legionariis, quandoquidem cives tantum, ius habebant militandi in legionibus. Magno me afficeres beneficio, si tuam hac de re sententiam literis mihi significares. Etenim aliquo pacto mihi videbar posse ex his salebris emergere. Sed coniecturis fibulam imposui, donec iudicium tuum expertus sim, & copia mihi fiat alterius formulae Missionis, quam te editurum promisisti. Enixe itaque te rogo, ut posteriorem hanc formulam ineditam mecum communices, tunc enim quid de his, aliisque a Grutero, & Sponio editis censeam, tibi lubens significabo, & redhostimenti vice multas alias inscriptiones a me in variis Galliae nostrae tractibus exscriptas ad te mittam, quibus ornare poteris exspectatissimum opus de inscriptionum usu. Interim his literis inclusum accipies exemplar Graecarum inscriptionum Tripoli Africae advectarum, quae nunc servantur apud virum Illustrissimum D. Cardinum le Bret Senatus Aquensis principem, & rationum Regiarum in Provincia praefectum, qui a me Commentarium in priorem deposcit, & nisi defuisset otium promissi reus fidem meam iam liberassem.

Vehementer cupio vir Illustrissime, ut quemadmodum eximia tua doctrina, caeteraeque dotes praestantissimae, me ad te literis adeundum compulerunt, ita & tua humanitas, & existimationis de te meae significatio, te ad commercium literarium alliciant, & amorem tuum concilient ad omnia tibi addictissimo

Carpentoracte Meminorum
VIII. Kal. Mai. 1732.

VIRO REVERA DOCTISSIMO

ALBERTO FABRICIO

SCIPIO MAFFEIUS

S. P. D.

X. Kal. Octobr. an. MDCCXXXII.
Augusta Taurinorum.

Clarissima, & sponte mihi oblata occasio, cum ex hac urbe discedens nobilis Adolescens recta Amburgum contendat, desidiam excivit in scribendo meam, ut eidem literas ad te darem, quem inter paucos observo, & tanquam meritissimum in Germanica Literatorum Republica procerem impense colo. A te quidem nihil epistolarum accepi ab eo usque tempore, quo XII Bibliothecae Graecae tomum, mihi, quae tua benignitas fuit, inscriptum perhumaniter misisti. Quid agas scire cupio, quomodo valeas, quodnam opus proxime edideris, quodnam adornes, ac pares; neque enim momentum pene ullum tibi, ne dum dies praeterfluit, quin cum Musis rem habeas, & in publicum bonum aliquid elucubrare pergas.

Interpellavit me nuper ornatissimis literis pereruditus ex Gallia vir, Romanam quae nondum publici iuris erat, Inscriptionem petens, simulque Graecam praestantissimam mecum communicans. Istas ut videas, aliamque insuper quam adieci, Epistolae exemplar qua continentur, & quomodocumque explicantur, tibi mitto, illam siquidem non defuit qui nimis propere typis committeret. Quid de Graecarum praecipue translatione sentias, vehementer scire cupio, res est siquidem, quae dici nonnumquam vere possit *Periculosae plenum opus aleae*.

Bina aspicies ad calcem numismata Graece loquentia. Tarcondimoti Regis spectabis caput, quod in nummis reperire, sperabat nemo. Ciliciae, ut scis, partem tenuit; *ϗ βασιλεὺς ὑπὸ Ῥωμαίων ὠνομάσθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας*, ut docet Strabo (lib. 14.): *superioris Ciliciae* Plutarchus dicit, ubi Reges, qui Antonio (In M. Ant.) suppetias tulerunt, enumerat: *ὁ τῆς ἄνω Κιλικίας*. Nominis veritatem ex numismate indubie discimus, perperam enim apud Strabonem *Ταρκοδήμεντος*, apud Plutarchum *Ταρκόνδημος*, & aliquando in Lucani editionibus *Tarco in motu*, vel *Tarcon motus*. Romanorum amicitiam coluit: Cicero cum Proconsule esset (Fam. XV. 1.): *Mihi literae redditae sunt a Tarcondimoto, qui fidelissimus socius trans Taurum, amicissimusque populi Romani existimatur.* Tradit Dio (Vid. Dion. p. 183. 342. 427. 447.), a Pompeio primum stetisse, ac demum ad Antonii partes accessisse, quas strenue propugnans navali praelio interiit. Quantum Antoniis adhaeserit, ac sese dediderit, nummus patefacit, ex quo discimus, gentilitium eorum nomen sibi sumpsisse; praenomen quoque L. Antonii Marci fratris; ac si eorum quodammodo se libertum, aut ab iis Romana civitate donatum profiteretur. Sunt quidem, quibus insuetum nimis atque etiam incongruum hoc videatur; sed Regem alterum Romanae gentis nomine similiter usum in Inscriptione deprehendi, quam huic epistolae subdam, si tempus suppetet.

Singularis profecto est & nummus alter *Προυσιέων πρὸς θάλασσαν*, quae Prusias maritima alia est a duabus Prusis in eadem Bithyniae provincia ad Olympum, & ad Hypium, ut Cellarius vestras optime ostendit: *Προυσιάδα τὴν ἐπιθαλάσσιον* Mennon apud Photium nuncupat (Cod. 224.). Urbis huius nec Vaillantius, nec Harduinus viderunt nummos, sed unum Spanhemius memoravit ex Goltzio. Regina heic quoque occurrit, cuius nec videramus faciem, nec fere nomen sane prolatum audiimus: ubi enim ad eam perquirendam, & apud Historicos explorandam me contuli, in Mithridatis ad Arsacem epistola, quae inter Sallustii

stii fragmenta visitur, reperisse mihi visus sum (lib. 93.): *Nicomedes Bithyniae Rex moriens populum Romanum fecit heredem, regnumque eius in provinciae formam redactum est*, ut ex Epitome Liviana constat. Inique eos egisse, persuadere vult Mithridates, quod filius iam extaret mulieris, quam ipse Nicomedes Reginam promulgasset: hanc sententiam ita profert Sallustii editio Aldina: *Cum filius Nusa, quem regem appellaverat, genitus haud dubie esset*. Parisiensis, Cantabrigiensis, aliaeque: *Cum filius Nusa, quam Reginam appellaverant, genitus haud dubie esset* Ita & Batava cum Variorum adnotationibus, in quibus haec loci emendatio Apolline minime dextro proceditur: *Cum filius, quem Regem appellaverat Nusa genitus haud dubie esset*. Legitur in Genevensi: *Cum filius Musa, quem Regem appellaverat &c.* In Plantiniana: *Cum filius Musa, quem Regem appellaverat &c.* Ex nummo mulieris nomen certo comperimus, neque inauditum quidem, nam *Musae matri* Carpus Libertus apud Gruterum parentat (609. 5.). Reginam nuncupatam esse, numisma comprobat; quamobrem ita restituendus praeclari Historici videtur locus: *Cum filius Musa, quam Reginam appellaverat, genitus haud dubie esset*.

Quaenam haec Musa fuerit, statuere haud in promptu est. Admodum implexam Bithynorum Regum historiam faciunt Scriptorum sibi adversantes, ut videntur, loci. Ab Appiano eam repetentes, incipientesque a Prusia, qui Persei postremi Macedoniae Regis sororem duxerat (in Mithr.), Nicomedes illi filius successit; huic Nicomedes alter cognomine Philopator. Docet Historicus eodem loco, Philopatoris nepotem Nicomedem alterum Romanis regnum testamento reliquisse: υἱωνὸς τοῦδε ἕτερος Νικομήδης Ρομαίοις τὴν αρχὴν ἐν διαθήκαις ἀπέλιπε. Non ergo duo tantum a Prusia fuere Nicomedes, ut dici solet; sed tres, nisi quatuor velimus, Prusia altero inter tertium & quartum interiecto ex iis, quibus paulo post subsequentem paragraphum claudit Appianus. Nihil quidem statuo, cum hos extricare nodos minime in praesens vacet, sed Regum numerum ut augeamus, temporis quoque videtur spatium suadere; qui enim duos tantum post Prusiam Κυνηγὸν Nicomedes ponunt, sexaginta pene annos alterum ex iis regnasse, admittant necesse est, quod minus verisimile videri possit. Quidquid sit de hoc, Regi Bithyniae vita functo Romanorum Senatum *Nicomedem ex Nicomede & Nysa progenitum* substituisse, Photius tradit ex historia Mennonis: τὸν ἐκ Νικομήδους καὶ Νύσης. Haeccine Musa nostra est, & Photius quoque ex numismate emendandus? (Cod. 224.) Attamen quam Mithridates apud Sallustium memorat, alia certe & posterior est: verum uxorne postremi Nicomedis, an filia? Uxorem putet aliquis, quam pellicis loco primum habitam Reginam postea maritus dixerit, atque ab eo filium susceperit. Verumtamen sine filiis e vita decessisse, Appianus docet, ubi Bithyniam tertio bello Mithridatico invasam narrat, Νικομήδους τεθνεῶτος ἀπαίδος. quod de masculis intelligendum est. Ego quidem in id propendeo, ut Musam in nummo scalptam Nicomedis filiam opiner, quam Reginae nomine honorarit. Filiam habuisse, & hoc ipso nomine, a Svetonio discimus, qui *Nysae causam filiae Nicomedis* a Caesare in Senatu (Caes. 49.) defensam tradit, Musa heic quoque in Nysam fataliter pene detorta. Hanc coniecturam si admittimus, tertiam numismatis dictionem intelligemus, quae ceteroquin quomodo explicari possit, non video: nomen siquidem continere dicemus mariti; ΜΟΥΣΗΣ ΟΡΣΟΒΑΡΙΟΣ, ut in aureo apud me ΑΡΣΙΝΟΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Libentius profecto legerem ΟΡΣΟΒΑΡΙΟΥ, & si umquam facultas dabitur, numisma eo loci aliquanto detritum iterum attentius inspiciam; nam Orsobaris si nomen fuit, ut Rhescuporis, Ὀρσοβάριδος potius videtur scribi debuisse, ut Σώσιδος a Σῶσις, vel Ὀρσοβάρεως, ut a Βόκχορις Βοκχόρεως habemus in Plutarchi Demetrio. Videmus tamen in Gelensium psephismate Σώσιος a Σῶσις deduci, quod perinde est ac Ὀρσοβάριος ab Ὀρσόβαρις; habetur in eodem Σωσίπολις, unde Σωσιπόλιος

 vide-

videtur deduci debuiſſe. Sed de his hactenus, & nimis multa fortaſſe; verumtamen quaecumque occurrerunt proponere volui, ut plenius de ſententia tua me certiorem facias.

Veterem Inſcriptionem paulo ante memoravi, in qua Rex alter appareat gentilitio ſibi nomine, ac Romano praenomine adſcito, ut de Tarcondimoto vidimus in nummo. Illam fruſtra pluries tentatam, ut in literarum bonum exſcriberem, Secuſiam aliquando me contuli. Publici quidem iuris iam feci, ſed cum ſciam, libros Italicos ad oras veſtras quam tardiſſime perferri, exhibere heic tibi volo, ut certus ſim, praeclariſſimum monumentum tibi non amplius differri.

Vide Inſcriptionem in huius voluminis pagina CCXXXIV.

Arcus Secuſiani praenobilem titulum vides. In Actorum ac Diplomatum Hiſtoria, qua Arti Criticae Diplomaticae viam ſternere adnixus ſum, ipſius Arcus faciem conſpiceres, & caelaturas, quibus zophorus undequaque decoratur. Quod ad Inſcriptionem attinet, multa domi ſervo, ut aliquando illuſtretur. Perobſcura ante hoc detectum monumentum erat Cottiorum hiſtoria. Donnum Ideonnem fuiſſe, aliaſque a Cottii regno tenuiſſe terras, hactenus credidimus, ut ex doctiſſimo Cellario inter alios abunde poteſt agnoſci (Not. orb. ant. l. 2. c. 9.): errorem Strabonis locus ſeu perperam ſcriptus, ſeu male acceptus invexit. Iam vero intelligere poſſumus, Cottio noſtro, qui dom Gallia ſubigeretur a Caeſare, *in anguſtiis latuit*, deinde *in amicitiam Octaviani receptus Principis* per Alpes ſibi cognomines viam aperuit, ut ex Ammiano (l. 15. c. 10.) diſcimus, Donnum, eorumdem locorum Regem, patrem fuiſſe. Iuliae gentis nomen in Auguſti obſequium Cottium ſibi adſciviſſe, ingens nos Fornix docet, quem ipſe, & ſimul quae ſub eo civitates erant, extruxere. Regem quidem ſe nequaquam nuncopat, ac ſi paterni Regni adminiſtrationem tantum illi Auguſtus conceſſerit, ita ut tamquam Romanus Praefectus regeret. Fratrem quoque videtur habuiſſe cognomento Veſtalem, qui provinciae Ponti praefuerit, is enim ab Ovidio (Pont. l. 4. 16.) *Alpinis regibus ortus* dicitur, itemque *progenies alti fortiſſima Donni*. Cum tamen Alpium ſuarum regimen permiſſum Cottio ſit διὰ βίου, Regem vocavit Ammianus dicto loco (c. 10.), & Cottii regnum ſub Tiberio memorarom a Svetonio eſt. Quin poſteris dominatum tranſmiſit, filium enim ipſius, aut nepotem M. Iulium Cottium alterum memotat Dio (lib. 60.), cui Claudius Imperator τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, ἣν ἐπὶ τῶν Ἄλπεων τῶν ὁμωνύμων εἶχε, προσεπηύξησε, Βασιλέα αὐτὸν τότε πρῶτον ὀνομάσας. Confirmari videmus poſtremis hiſce verbis, quod ex Arcu didicimus, Regis nomen ab Auguſto nequaquam Cotrio permiſſum. Quem vero Claudius Regem dixit, ſine liberis deceſſiſſe, ex eo arguere eſt, quod ſub Nerone Alpes Cortio Rege defuncto in provinciam ſint redactae, ut Svetonius docuit, & exinde Eutropius, ac D. Hieronymus in Chronico.

Cum intra paucos dies Galliam verſus iter ſuſcepturus ſim, Cottiaſque Alpes ſuperaturus, vicorum, & montium nomina perquirere non intermittam, ut populorum, qui in Inſcriptione recenſentur, explorem loca, atque in Sabaudia potiſſimum, & in Delphinatu veſtigia, ſi fieri poterit, detegam. Iſtiuſmodi recentiorum nominum indagatione *Civitates Vardacatenſium*, *& Driſſinatium*, in Brixiano marmore memoratas, & a doctis Geographis numquam agnitas, levi opera detexi, ut ſub finem libri quinti Veronenſis Hiſtoriae videre eſt: neque enim civitatium nomine urbes intelligamus oportet, quod permultos in errorem deduxit, ſed Communia quaedam a vico, aut oppido nobiliori ut plurimum denominata. *Amodanam* exempli gratia in Mauriena occurrere animadverti, cum elenchum nuper percurrerem DCLVII Paroeciarum, quibus Sabaudia univerſa in ſex provincias, ſeu valles dicamus, diſtributa conſtat: num *Adana* fuit, & *Adanatium* caput? *Saint Thibaud* habemus a Chamberiaco leucis duabus: id nominis a *Tebaviis* primitus videtur ortum, e quibus Theobaldi, exinde S. Thebaldi nomen fluxerit.

rit. Vallem habemus *Iraite*; ibine olim *Iriorum* sedes? In Delphinatu ad Druentiam, quae in Cottii terra oritur, vicus extat *Segoier*; num a *Segoviis* traducto nomine, & *castrum Sigoverii* latine olim appellatus, ut ex veteribus documentis constat? extat *Venissieu*, item haud procul a Chamberiaco *Venimes*; num a *Venisamis*, & a *Veaminiis*? *Besaudunum* habetur in Diensi Comitatu: ibi forsitan *Vesubiani* steterunt, nisi hos *Subiasco* indigitet, aut in Lucernensi valle *Bubiana*. Habetur *Vaudania*, sive *Vaudavia* sit; fortasse ab *Ovadiaviis*, seu *Quadiaviis*. *Miolans*, sive *Castrum Medullionis*, quod in vetustis membranis reperitur, indicare videtur *Medullos*.
l. 5. c. 3. *Nationem Medullorum* Vitruvius *in Alpibus* memorat. (a) *Savines* vicus, aut *Savigny* in Genevensi, ubi Sabaudiam attingit, *Savincatium* fortasse indigitat locum: forte etiam Sabaudiae nomini Savincates praelusere. Neque enim Cottii regnum valde angustis conclusum finibus, & ultra montes ad Italiam vergentes nequaquam progressum existimabimus, ut quidam volunt: a Secusino municipio (sic vetusti loquuntur lapides) quod Cottiarum Alpium *initium* vocavit Ammianus, usque ad Helvetiorum, & ad Romanae Provinciae fines videtur pertinuisse. Brigantionem *in alpe Cottia* fuisse, testatur tabula Theodosiana; eidem accensitum *Ebrodunum* testatur Itinerarium Burdigalense: Caturiges inter Cottianas civitates numerat Inscriptio nostra, quorum caput inter *Embrun*, & *Gap*, ubi nunc *Chorges* habetur, stetit; inscriptio siquidem ibi olim detecta, in qua CIV. CATVRIG. legebatur; prisca Itineraria inter Vapincum, & Ebrodunum locant. Cottiorum quidem iurisdictionem Sabaudiam fere omnem opinor amplexam aliquando esse, cui & Gratianopolin, hodie Delphinatus caput, olim adscriptam fuisse, Notitia Imperii docet; quod & viro doctissimo Hadriano Valesio in Notitia Galliarum adnotatum est. Usque in oppositam Rhodani ripam alicubi procurrisse, suspicari nunc possumus, si *Belacorum* oppidum *Bellay* nobis indigitat: suadere hoc quidem videtur nomen *Belica* in perantiquis documentis servatum, itemque, quod ab excellentis ingenii viro Abbate de Longuerue in Franciae descriptione animadversum est; Belicam scilicet a Sequanorum civitate disiunctam fuisse. Habetur tamen & *Blay* ad ingressum Tarantasiae vallis. Cottianae equidem terrae minime restrictos, coarctatosque limites illud indubie probat; nempe sub Nerone Narbonensi nequaquam additam esse, sed novam Romanorum provinciam evasisse; neque enim tunc temporis exigui tractus provinciae constituebantur. Ammianus Marcellinus post superiorem Rhodani cursum lib. 15. c. 11.
descriptum, *exordium Galliarum* fuisse tradit, qua idem fluvius *raptum velocibus undis In mare fert Ararim*; quod ita Lucan.
quidem accipio, ut magnam saltem Allobrogum partem ad Cottiarum alpium provinciam pertinuisse, intelligi inde possit. Mirari autem subit, Caturiges, Veaminios, Egdinios (num hodie *Val d' Egilde*? perperam in editis Plinii *Ectinos*) Medullos, in hac inscriptione recenseri, qui & in illa apparent, quam ex Alpium trophaeo Plinius recitat. Augustus fortasse post Cotrium in amicitiam receptum eius ditionem adauxit. Alios insuper certe populos Cottio paruisse, ex ipsa Inscriptione discimus, in qua cum nominibus caeteris locus deficeret, additum est, Et *Civitates &c.* ac si dixissent, *& Civitates reliquae*. Haud illepida venit in mentem modo eorum nominum explicatio, quae documentum vetus in Taurinensi Archivo legenti mihi occurrit aliquando; affirmatur in eo siquidem Novaliciensis Monasterii latifundia ibi enumerari, marmori ad perpetuam fidem incisa: documenti exemplum domi teneo.

Quamplura ex hac urbe ad te mittere eximia monumenta possem, quae in universalem, quam meditor, Inscriptio-

(a) Recensentur Μέδουλοι a Strabone, sed ad Isarae in Rhodanum illapsum, hoc est longe nimis. Cl. Bimardius Μεδούλους eiusdem Geographi non incongruenter huc trahit.

ſcriptionum collectionem reſervo : invicti ſiquidem Regis permiſſu , & favore ante hos decem annos veteres lapides cum literatos tum ſcalptos, quos in his locis reperire potui , in unum coegi , & ordinatim diſpoſitos, novaeque Academiae porticibus infixos dedicavi : in hoc autem Muſeo , cui quam pauciſſimos id genus anteponas velim , praeclara multa ,quae nondum innotuere , ſervantur . Verumtamen ad iter inſtruendum meum , ordinandumque , cogitationem convertam neceſſe eſt , ventis enim date vela ſecundis ſtatim aveo, ut quibuſdam heic me tricis exſolvero , quod ſpero quam primum fore . Non omnino abſum a ſpe , te ipſum conveniendi , quamvis tam longe poſitum . Regiones autem , quas primum percurrendi , ac luſtrandi deſiderio teneor , eae quidem ſunt , quas modo Linguadocium , & Provinciam dicimus : multas ibi , & maximas Romanarum antiquitatum reliquias ſupereſſe , fuere non ſemel , qui mihi cumulate dicerent . Is tractus omnis , Viennenſi etiam Comitatu adiecto, Romanae, ut ſcis, Provinciae nomine olim veniebat , & amplificatae quodammodo Italiae accenſebatur. Antequam Gallias reliquas Caeſar ſubigeret, Narbonenſem *Civibus*
Pro Font. *Romanis iam plenam* fuiſſe , Tullius docet . Pro Gallia eam nequaquam habuiſſe ipſe viſus eſt Caeſar, cum Galliam *omnem* in tres dividi partes docuit . Quatuor quidem , ut par erat , Narbonenſi addita conſtituit Gallias Auguſtus; nihilominus Romae, & Auguſto ipſi Galliae in LX populos diſtributae excitarunt aram , Narbonenſi minime in partem advocata ; *Tres Gallias*, & *Tres Provincias Gallias*, Galbae nummus, & plures oobis antiqui lapides etiam ſecundi a Chriſto nato ſeculi oſtendunt. Quin ſeculo tertio inciſum ſcimus marmor praenobile in *Thorigny* caſtro adſervatum , a tribus pariter Provinciis poſitum, & *Galliarum Concilium* memorans Narbonenſi excluſa . *Italiam potius quam provinciam* cum tractum dici debuiſſe , Plinius aſſerebat : πόλιν lib. 3. 4.
τῆς Ἰταλίας Stephanus appellavit Nemauſum. Senatoribus iam ab Auguſtl aevo cum extra Italiam peregre proficiſci interdictum eſſet , a Sicilia , & a Gallia Narbonenſi uſque in Dionis hi- lib. 52.
ſtorici aetatem ea lege non arcebantur. Luitprandus lib. 1. *Franciam quam Romanam vocant*. In Rheginonis Supplemento: *Ludovicus Rex Galliae Romanae.* Soli ipſius ingenium, coeli indolem, arbores, & fructus, qui e terra percipiuntur , Italiam prorſus referre , a multis didici , qui eas regiones peragrarunt ; Gallicam quoque dialectum ibi ad Italicam valde accedere , multoque magis tranſactis aetatibus acceſſiſſe ; quod Italorum olim incolarum, civiumque Romanorum frequentiam denotat. Mirum propterea videri non debet, quod ad vetuſta aedificia ſpectat , & ad Romana monumenta, caeteris provineiis omnibus Narbonenſem longe praeſtare. Meo quidem illam perquirendi conſilio commodum eſſet, ſi Nicaeam iter dirigerem , & Maritimas alpes tranſirem ; ſed Cottias, ut dixi peragrare ſtatui , & Genevam quoque ubi multae & praeclarae habentur Inſcriptiones, adire . In Reipublicae literariae bonum cura ut valeas, atque ut quam diutiſſime vivas .

EDMUN-

EDMUNDO CHISHULL

SCIPIO MAFFEIUS

S. P. D.

Pridie Kal. Dec. an. MDCCXXXII. Massilia.

INSCRIPTIONES Asiaticas tuas, quarum desiderio flagrabam, in hoc tandem emporio reperire mihi contigit. Perquam paucos maiori aviditate, maiorique simul oblectatione libros vorare memini. O eximias profecto vetustissimi aevi reliquias, o monumenta praeclara! accedit exquisita illustratio tua, & quidquid ad praenobiles commendandas lucubrationes magis experi, ac requiri solet. Sigeae Inscriptionis priorem, quam ad me una cum spectatissimo Sherardio (quae utriusque humanitas fuit) aliquot ab hinc annis editionem misisti, intelligo iam tam magnificae gazae non nisi prodromum quemdam haberi debuisse. Fuit haud ita pridem Venetiis, qui marmor illud serra diductum, & in duas attenuatum tabulas se ad me perlaturum, suam mihi obstrinxerit fidem; vir est acri ingenio, qui lapidem pluries vidit, & in eas regiones quotannis fere se confert; quamvis tamen non ita difficile factu esse constanter asseveret, in tantam spem nondum veni.

Prolixum Spartanae Epictetae testamentum quod laudas, veterum lapidum collectioni quam Academiae Veronensi dono dedi, multis abhinc annis accessit. Italicae eiusdem versioni, Italicorum interpetrum catalogo olim subiunctae, adnotationes quasdam adieceram, in quibus de vocibus ἐπιμήνια, ἐπιμήνιοι &c. in eadem tecum sententia fuisse, mihi mo-
p.137. do gratulatus sum. Pariorum Decretum ad Allariotas missum, quod attulisti, ut in eodem Museo dedicarem nequidquam operam dedi; nec non & Hierapytniorum
p.136. illud, quod memoras, & in quo pro ΕΝΙΕΡΑΠΥΤΝΗ lectum ΕΝΙΕΡΑΠΤΓΝΗ explicatumque perperam fuisse *in sacra pugna*, ego pariter animadverteram de Amphitheatris agens. Seleuci, & An- L.1.c.7
tiochi cum catalogum donariorum legerem, quo vasis cuiuscumque non nomen tantum, sed & τὸν σταθμὸν ἑκάστου declarant, alia in mentem venir epigraphe a me pariter acquisita, & exiguae basi insculpta, in qua pondus argenteae Iovis statuae olim superpositae curiose admodum explicatur: ad sacerdotum, custodumque fraudes cavendas, eludendasque, eam praestitam diligentiam opinor. Illius tituli exemplum exscriberem heic quam libenter tibi, ut Corcyrei alterius, quo expensae ob Templi instaurationem factae numeralibus notis in nullo alio monumento visis recensentur, si meam mecum supellectilem circumducerem. Isidis etiam, quae in Hispania haud ita pridem detecta est, puto Inscriptionem nosti, in qua non argenti tantum pondus, sed & gemmae singulae, quibus distinctum simulacrum erat, scrupulose enumerantur.

Illarum loco duas accipe Veronae nuper in lucem Inscriptiones prolatas; qui enim hanc epistolam, Massiliensem portum, quam primum licebit, deferens, in Angliam deferet, quidvis se delaturum humaniter spondet. Pluribus de causis Gelensium psephisma spero fore ut lubenti animo excipias. Longe tamen pluris facies Berenicensem lapidem, quem nuper Aquis Sextiis perlustrare, ut sperabam non licuit, quod ad nobilem sed valde dissitam villam amandatus fuerit: nondum siquidem mos ille exolevit a Plinio memoratus, qui que- lib.33. c.4.
rebatur, cimelia eiusmodi *in villarum exilia pelli*. Perinde tamen fuit, ac si vidissem; nam illustris possessor Lebretius, rei civili ac militari in Provincia Prae-

Praefectus, *τοῦ Ἀμφιθεάτρου* in marmore perspicue legi, me certiorem fecit; itemque, quamvis in extremo versu diductae appareant syllabae, ac separatae, abrasionem tamen haberi nullam.

Ne vero hanc Inscriptionem cum percurres, in haesitationem quamdam te forte adducant res duae in Graecis titulis numquam hactenus conspectae, nempe Amphitheatri mentio, & formula *λευκαὶ πᾶσαι*, scias, apud eumdem Praesidem lapidem alium ab eodem profectum loco me contrectasse, in quo utraque pariter conspicitur. Persimile decretum erat benemerentis honori datum; sed evanuere maximam partem detrito marmore literae, ita ut ex iis separatim ut plurimum interlucentibus aliqua vix tandem verba expiscari valuerim. In versu primo ΧΟΝΤΩ videas: *ἐπὶ Ἀρχόντων* erat, & nomina exinde habebantur, quorum vestigia quaedam in subsequentibus quatuor olfeci. Hinc sparsim, & intercise: ΠΟΙΩΝ ΑΓΑΘΩΝ. ΚΑΤΙΔΙΑΝ. ΤΟΥ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΥ. ΟΙΚΟΥΣ. ΟΝΟΜΑΣΤΙ. ΑΝΑΓΡΑΨΑΝΤΕΣ. ad calcem: ΤΟΠΟΝ ΤΟΥ ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟΥ. ΛΕΥΚΑΙΠΑΣΑΙ, ut & ante memorata definit. Subter aliquanto maioribus literis,

ΔΕΚΙΜΟΣ ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΓΑΙΟΥ ΥΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ ΕΚΟΝΙΑΣΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΦΙ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕΝ ΤΟΙΣ

ΙΔΙΟΙΣ ΔΑΠΑΝΗΜΑΣΙΝ ....

ΤΩΙ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΙ

ex quibus intelligimus, in huius Dionysii gratiam psephisma captum fuisse, & in conspicua Amphitheatri parte pariter collocatum, quod publicis aedificiis tectorium induxisset, & Amphitheatrum impensa sua Berenicensium Reipublicae dedisset.

Eruditos quosdam viros deprehendi nuper in hac provincia, qui de his lapidibus multo aliter ac ego feci, iudicent; primo siquidem non ad Cyrenaicam Berenicem eos pertinere, sed ad illam, quae Arabico sinui imminebat, decretorie pronunciant: quod vero ante annos aliquot in loco reperti sint, ubi Cyrenaica stetit, id factum esse dicunt curiosi alicuius hominis opera, qui illuc transtulerit. Mirificam fateor mihi visam esse sententiam hanc: nempe ut repertus sit, qui per totam quanta est Aegypti vastitatem, & per deserta Lybiae ad immensum iter & perdifficile inscripta marmora adigeret; vel rubro imposita, pererrato numquam literatis lapidibus mari, per arenosum deinde, multisque periculis infamem tractum in Mediterraneum deduceret, ut post tot casus in Cyrenaica demum regione deponeret. Barbaris non puto tam fervidam antiquitatis atque eruditionis libidinem tribuent; at Europaei Graeciae quidem, & Insularum, itemque Africae, atque Asiae haud valde dissitas a Mediterraneo regiones perlustrare solent, ut inde vetustas reliquias ad oras nostras perferant: verum quis unquam audiit, ab ultimis Aegypti superioris terminis, & ab Aethiopiae finibus marmorea ad nos monumenta devecta? Constat praeterea ex Inscriptionibus ambabus Amphitheatrum in ea civitate fuisse; quod de Cyrenaica Berenice mirum non est, quum littoralem Africam & hominibus repletam, & moribus Romanis olim imbutam sciamus; at quis sibi persuadeat, ultra Syenem Amphitheatra esse visa, & Amphitheatrales ludos? Tenor etiam Decreti, ex quo Provinciae Praesidem, aut quicumque fuerit publicis rebus praepositum, in eodem oppido haud exiguo temporis spatio substitisse apparet, mediocrem potius provinciam, ut Cyrenaica fuit, videtur indicare, quam Aegypti maximam, cuius Augustalis Praefectus anni unius curriculo vix cursim oppida singula lustrare potuisset, nedum

dum

dum in remotissimis diutius commorari. Animadverti item debet, plurimos ibi Iudaeos degisse; cum enim in publicarum expensarum partem a Berenicensium Communi advocarentur, haud contemnendam populi partem, imo ut e psephismate argui potest, fortasse praecipuam, ab iis constitutam intelligimus: cur autem in Cyrenaicis urbibus, & quando id evenerit, Apio-
Lib. 2. n. 4. nem refellens docet Iosephus; scilicet Ptolemaeus Lagi *καὶ Κυρήνης ἐγκρατῶς ἄρχειν βυλόμενος, ἐ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ πόλεων, εἰς αὐτὰς μέρος Ιυδαίων ἔπεμψε κατοικῆσον. Cum firmum in Cyrene imperium retinere vellet, & in aliis Lybiae civitatibus, partem Iudaeorum in illas misit, ut ibi habitarent*. Quanto autem numero eam regionem subsecutis etiam temporibus insederint, ex Dione discimus; qui sub Traiano Iudaeos, *οἱ κατὰ Κυρήνην*, Andrea quodam sibi duce constituto, bellum excitasse tradit, & usque ad ccxx hominum millia crudeliter interfecisse. Accedit ad haec omnia, levi profecto argumento impelli, qui ad Cyrenaicam Berenicem spectare non posse hanc Inscriptionem autumant, nempe quod Aegyptium prae se ferat mensis nomen, hoc enim esset fortasse aliquid, ubi de remota magnopere ab Aegypto regione ageretur, nihil vero est, ubi de contermina. Aegyptus, & Cyrenaica se contingebant mutuo, & a convexa valle quam Catabathmon ap-
lib. 17. pellabant, ut Strabo monet, distinguebantur. Ulterior adhuc ratio est: ea regio Aegypti regibus diutissime paruit, ac propterea Aegypti quodammodo appendix habebatur: quid ergo mirum, si instituta quaedam Aegyptia adoptarit, & quaedam nomina retinuerit? imo quis certo sciat, eas civitates Aegyptie loquutas non fuisse? Id asserere omnino in proclivi esset, nisi difficultas subori-
II. 10. retur ex Actis Apostolorum, ubi *Aegyptus, & partes Lybiae, quae est circa Cyrenem*, tamquam regiones diversa lingua utentes videntur memorari.

Affirmant rursus iidem eruditi, psephisma istud a Iudaica tantummodo illius urbis synagoga emanasse, nullamque in eo partem habuisse Berenicenses caeteri; quod abunde cognosci censent e Iudaeorum, & ex eorum Scenopegiae mentione; despiciebantur siquidem dicunt, a Gentibus, & odio habebantur Hebraei, quapropter in hoc nequaquam consortium venissent. Verumtamen recte de iis oppidis haec dicerentur quidem, in quibus exigua fuisset Iudaeorum manus; minime vero in quibus a Ptole- Act. 11. 10.
maei Regis iussione maxima & forsan ditior ex illis constaret popularium pars. Percelebrem & apud Gentiles Hebraeorum Scenopegiam fuisse, e Plutarcho discimus, qui multa in Symposiacis de hac eorum solemnitate verba facit. Rem autem ut mihi primo visum est, plane se habere, his praesertim argumentis admodum verisimile mihi redditur. I. Honorari dicitur Praeses, quod cum *in Provinciam εἰς τὴν ἐπαρχίαν*, ut publicarum rerum curam gereret, advenisset, virum optimum non in iis tantum se praestitisset, quae Rempublicam spectarent, sed in iis etiam quae privatos cives, & erga Iudaeos quoque, qui ad eorum regimen pertinebant; patere ex eo videtur, ab ipsa Republica, seu Berenicensium Communi decretum latum, Iudaeis, ut in sumptus partem venirent, in societatem adscitis. Ni dicendum sit, Rempublicam ipsam cum ex Gentilibus, tum ex Iudaeis coaluisse, magistratumque ex utrisque desumptos. II. Ex V. Palaeog.
Archontibus novem (totidem Athenis p. 142.
quoque illa aetate constituebantur, ut ex Inscriptione praesertim constat, quam nudius tertius vidi) Decreto praesidentibus, unicus est, qui Hebraicum nomen praeferat, & is ipse Stratonis filius: mirum videri hoc possit, si ex Hebraeorum gente singuli fuissent. III. Celebrare laudibus, corona ornare, psephisma in columnas incidere, Graecorum mores redolent, non Hebraeorum, & Gentilium civitatum instituta, non Synagogarum sapiunt. IV. Divinis legibus, Iudaicaeque disciplinae adversabatur quam maxime, ut ἑορτῆς tempore Iosl. 8
σφόδρα παρὰ τοῖς Εβραίοις, ἁγιωτάτης καὶ c. 4.
μεγίςης de prophanis ageretur rebus: qui ergo fieri potuit, ut in ipsis taber-

Xx nacu-

naculis ea lex ab eorum Concilio promulgaretur? perperam propterea videtur reiici eorum verborum ἐπὶ συλλόγῳ τῆς σκηνοπηγίας interpretatio quam exhibui, *tabernaculorum conventus tempore*, ut haec fubftituatur, *in conventu festi tabernaculorum*, cum in eo conventu fceleris loco haberetur, quicquam eiufmodi pertractare: imo cum nullus iis diebus ab illis conventus cogeretur; feorfim fiquidem in tentoriis degebant, ac feriabantur, & poftrema tantum die conveniebant, ut Domino gratias agerent: integra autem hebdomada facrificiis abfumebatur. D. Hieronymus adv. Pel. Dial. I. *In diebus Scenopegiae, quando figebantur tabernacula, a die XV menfis feptimi usque ad diem XXII inter alias victimas femper pro peccato hircus offerebatur.* V. Qui Decretum fcifcunt, in maxime confpicua Amphitheatri parte collocari iubent: ipfa ergo Civitas fancit; neque enim in aedificia publica nifi Concilio univerfo, aut Magiftratibus fupremis quidpiam auctoritatis erat. VI. Amphitheatrum Paganorum locus habebatur religiofus, ibi enim arae, Idola, & dicati femper fictitiis Numinibus ludi; quis fibi perfuadeat, pfephifmata fua in eo collocari, ac cuftodiri Synagogam Iudaicam ex folis Iudaeis conftantem decreviffe? VII. Videmus in Infcriptione altera perfimili, cuius fragmenta paulo ante retuli, Dionyfium quemdam iifdem formulis & ab Archontibus pariter honorari, quod Amphitheatrum Berenicenfium Reipublicae aut dediffet, aut inftauraffet: qui adverfam fententiam tueri volunt pro Amphitheatro Berenicenfi populo extructo, atque hominum carnificinae deftinato, Hebraicam Synagogam gratias egiffe, atque extuliffe propterea Dionyfium laudibus, admittant neceffe eft. His omnibus perpenfis, a Iudaeorum Synedrio, & in Aethiopica pene civitate latum fuiffe decretum hocce, credat qui volet; per me licebit.

Modo vero dubitationem aliam attingam, quae ob notationem temporis videtur oriri, & ex qua Chronologorum filii difcuffiones inftituendi plures, doctafque lucubrandi differtationes, nancifci occafionem poffunt. *Anno LV. Phaophi menfis XXV. Tabernaculorum conventus tempore.* Nodus in eo vertitur, ut Hebraeorum Scenopegia cum XXV Phaophi menfis die conciliemus. Feriae tabernaculorum a quintodecimo die menfis feptimi (Tifri apud illos nomine e Chaldaeis translato) erant indictae. Levit. XXIII. 34. Tifri quintodecimo, fi communi placito ftamus, refpondebat Phaophi Aegyptii X, & Octobris VII. adi fis comparationem menfium apud Syncellum. Pag 37. Phaophi ergo die XXV Scenopegia ab integra, ut videtur, hebdomada omnino defierant. Verum animadverti ante alia velim, hanc difficultatem omnem ex eo pendere, quod pro indubitato habeamus, annum quinquagefimum quintum in lapide enuntiatum ab Auguftana æra defumi, & propterea DCCLXXVIIII ab V. C. defignare. Idem primo intuitu mihi quoque vifum, cum ulteriores perquifitiones eo tempore aggredi non vacaret: at quis nobis hoc ratum facit? nonne fcimus, Ptolemaidem, Antiochiam, Laodiceam, Gazam, Samofatam, urbefque alias a libertate impetrata fibi epocham conftituiffe? cur praeftare idem non potuit & Berenice? *Ptolemaeus Cyrenarum rex; cui cognomentum Apionis fuit, mortuus heredem populum Romanum reliquit, & eius regni Civitates Senatus Liberas effe iuffit*, quod ex Liviana Epitome difcimus; *in eo regno inclytae civitates erant Berenice, Ptolemais, & Cyrene*, quod Eutropius memorat. Contigit hoc Cn. Domitio Aenobarbo, & C. Caffio Longino Coff. ex Iulio Obfequente, & Caffiodorii Chronico, anno Urbis Varroniano DCLIX. cui fi LV addamus, annum habebimus DCCXIV. Perpendi etiam poffet, utrum Iudaeorum in aequinoctiorum, & folftitiorum obfervatione hallucinationibus, quam videmur deprehendere, anomalia poffit imputari. Scimus aequinoctii retrogradationem Chriftianis ipfis diutiffime obrepfiffe, & Iudaeos *accuratam hoc in negotio rationem inire nequaquam ftuduiffe*, S. Epiphanius tradit; quin *depravata apud ipfos, ac perturbata fuiffe omnia*; Haer. 70

nia : διέπεσε γὰρ αὐτοῖς, καὶ ὑπάγεται τὰ πάντα. Verumtamen his & aliis multis in praesens praetermissis, atque admittentes Aegyptiam epocham ab Alexandria capta in marmore consignatam esse, potuisse aio in Phaophi XXV tabernaculorum solemnitatem incidere; sed ut eo res deducatur, communis illa opinio deferenda est, post Actiacam victoriam anni sui methodum statim repudiasse Aegyptios, & Iulianam amplexos
Ep.Syr. esse. Statuit Norisius postquam Aegy-
Diss. 3. ptii *initium Thot, a quo annum exordiebantur, in die XXIX Augusti Romanorum fixerunt, anni vagi usum apud solos Astronomos remansisse, eosdemque deinceps fuisse dies anni sacri, & civilis*: in eam sententiam Chronologorum chorus conspirat: liceat nihilominus in dubium non una tantum ex causa hoc placitum revocare.

Primum enim peto, quo fundamento, qua nitamur auctoritate, cum dicimus, veterem ac propriam deducendi temporis rationem antiquasse Aegyptios, alienamque sibi adscivisse: sane tam nova res sine luculentis ac disertis veterum testimoniis adstruenda non erat. A Senatu Romano anni Iuliani receptionem Aegyptiis imperatam fuisse, ut recentiores afferunt, merum somnium est. Duos apud veteres Scriptores locos reperio, ex quibus haec manare opinio potuerit: Dionis in primis dicentis Aegyptios diem, quo Alexandriam expugnavit Augustus, pro festo haberi decrevisse, & eorum annos in posttemum ab ea victoria numerari: καὶ εἰς τὰ ἔπει-
lib. 51. τα ἔτη ἀρχὴν τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν νομίζεσθαι· Alter Censorini, tradentis Aegyptios Augusteos annos diversimode ab aliis computasse. At epocham sibi quamdam instituere, & specialem annorum numerationem, & seriem ab uno potius quam ab altero facto deducere, non est anni communis formam immutare, nec tricenarios menses reiicere, nec novam diei intercalationem admittere. Ubi Censorinus aerae Augustanae ab Aegyptiis adhibitae meminit, statim subdit: *Nam ut, a nostris ita ab Aegyptiis quidam anni in literas relati sunt, ut quos Nabonassari nominant; item Philippi, qui ab excessu Alexandri numerantur*. Verum sicuti neque ob Nabonassari, neque ob Aridaei epochas propriam anni constructionem deseruere, ita nec ob Augustanam. Quod vere a sua methodo tunc non discesserint, his omnino rationibus evinci videtur mihi.

I. Eadem mensium Aegyptiorum nomina post Augustum perstitere, quibus antea utebantur, non apud Astronomos, aut Sacerdotes tantum, sed apud omnes: neque illis Romanorum mensium respondebant dies, nam admonet nos Plinius, L.c. 13.
Mechiris Aegyptii diem sextum incidisse in Ianuarias Romanorum Idus: anni ergo Romani forma Plinii aevo in Aegypto non servabatur.

II. Numquam Aegyptii a Ianuario annum auspicati sunt. Porphyrius Homericum Nympharum antrum illustrans: Αἰγυπτίοις δ' ἀρχὴ ἔτους οὐχ Ὑδροχόος ὡς Ῥωμαίοις, ἀλλὰ Καρκίνος. Censorinus quoque Aegyptiorum annorum *initia sempee a primo die mensis eius* desumi docuit, *cui apud Aegyptios nomen est Thot*. Tertio ergo a Christo seculo, quo Auctores floruere utrique, tantum distabat Aegyptiorum ordo a Romano, quantum in Zodiaco ab Aquario Cancer, & quantum in anno Ianuarius ab Augusto mense, & a Septembri.

III. Docet itidem Censorinus, anno quo scribebat, Aegyptiorum exordium fuisse *ante diem VII Kal. Iulias, cum abhinc annos centum Imp. Antonino Pio II, & Bruttio Praesente Coss. iidem dies fuerint* (s. idem dies fuerit) *ante diem XII Kal. Augustas*. De anno civili ac communi videtur omnino Auctor loqui. Constat igitur, Aegyptios annum Iulianum minime adoptasse, sed mobilem, ac retrogradum (vagum non dicerem) retinuisse; nam si anno Iuliano usi essent, initium eius immobile habuissent ac fixum, ut apud Romanos erat.

IV. Multa cum apud Auctores, tum in monumentis testimonia deprehenduntur Epagomenarum post Augustum quoque adhibitarum ab Aegyptiis. Tricenariis ergo post Augustum quoque usi sunt mensibus, quibus quinque adiiciebant dies. Specialem Epagomenarum men-

mentionem videas apud Georgium Syncellum, ubi Hebraieos, Aegyptios, & Romanos inter se comparat menses, docetque adiectitios dies post Augusti XXIV ab Aegyptiis interseri.

In Veronensis Capituli bibliotheca canonum codex extat membraneus, reverenda antiquitate conspicuus, quippe qui maioribus literis, & sine verborum intervallis, quamvis ineleganter, & parum accurate, descriptus. Continet inter caetera historiae fragmentum ad S. Athanasium, & ad res Alexandrinas pertinens, chronologicis praecipue notis repletum. In eo haec habentur verba: *ex mense Mensore, sive ex die intercalariorum.* Mesori postremus erat anni mensis, ad cuius finem dies quinque ἐπαγόμεναι dicti intercalabantur. Quatto ergo seculo Christiano ea nondum methodus in Aegypto prorsus desierat. In eadem historia *Menses IV integri* vocantur, *a die Phaoph VIII usque Mechir VI.* hoc est Octobris, & Februarii. Si recte ineatur calculus, triginta dierum reperiemus eos adhuc menses fuisse.

Iam vero ut ad Inscriptionem redeamus, Aegyptia methodo posita, in XXV Phaophi diem anno Augustano LV Scenopegia plane incidebant. Aegyptii enim sex circiter horarum, quibus Solaris annus 365 dies excedit, rationem non habentes, neque intercalationem statuentes ullam, annum suum diei quadrante retrogradum quotannis volebant; quod cur fieret, & quomodo, vetus, & praeclarus auctor Geminus in Isagoge perspicue tradit δώδεκα γὰρ μῆνας ἄγουσι τριακονθημέρους, καὶ πέντε ἡμέρας ἐπάγουσι· τὸ δὲ $\frac{1}{4}$ οὐκ ἐπάγουσι, ἵνα αὐτοῖς ἀναποδίζωνται αἱ ἑορταί· Ratio ergo cur quinque adiicerent quidem dies, quadrantem nequaquam, haec erat, *ut eorum solemnia retrocederent*. Docuerat Geminus & paulo ante, Deorum sacra eadem semper die recurrere, Aegyptiis non placere, sed omnes anni tempestates eo modo paulatim & sensim peragrare. Romanorum ergo methodo & anno fixo obstabat apud Aegyptios religio, quae non Astronomos solum, sed populum afficiebat omnem. Ex istiusmodi autem regula XXV circiter dies seculo quovis annus retrogradiebatur: quod optime ex Censorino confirmatur, cuius locum nuper adduxi; tradit enim anno V. C. 991 Aegyptium annum incepisse Iulii die XXV. cum anno 891 incepisset Iunii die XXI. quae viginti sex dierum anticipatio est. Diei autem unius differentia pluribus caussis imputari potest; sed potest etiam inemendato Censorini textui in numeralibus notis, ita ut non *XII*, sed *XIII Kal. Aug.* legi debeat, & Iulii dies designetur vigesima, ac quovis seculo diebus viginti quinque retrogradum habeamus Aegyptiorum annum. Conficitur ex his, anno V. C. 791. anni Aegyptii, & mensis Thot primam incidisse in Augusti XIIII. anno vero 779 in Inscriptione enunciato incidisse in Augusti XI. Consequenter proximi Phaophi primam in Septembris XV, si quinque epagomenarum dies post Mesoris tricesimam, & post Augusti vicesimam quartam interserebantur, ut putatur. Hoc modo Phaophi XXV in Octobris X incidebat, quae Scenopegiis procul dubio erat addicta, cum a septima inciperent. Quod si epagomenarum alia fortasse erat ratio, & illas *diversis superaddebant mensibus*, ut Card. Norisius (Ep. Sy. Dial. V.) dixit de Gazensium annis agens, quinque illis diebus non computatis, Phaophi XXV. in Octobris XV incidit, quae tabernaculorum erat ultima, & quam praesertim designare videtur Inscriptionis loquutio ἐπὶ συλλόγου τῆς σκηνοπηγίας· Post septem enim dierum ferias sub tabernaculis habitas, conveniebant octava Iudaei gratias Domino acturi; haec autem ἡ μεγάλη τῆς ἑορτῆς a D. Ioanne appellatur, (Ev. VII. 37.) & in Aquilae versione dicitur σύλλογος: *Collectam* reddidit Vulgatus interpres. In Levit. V. 34. legitur: *Diee quoque octavus erit celeberrimus, atque sanctissimus, & offeretis holocaustum Domino; est enim coetus, atque collectae.* Octavae diei σύλλογος seu Collecta memoratur etiam ab Esdra, & in Paralipomenis. Sed de his hactenus; quae tibi ob oculos proposui, ut quid de singulis iudices, admonere quam primum velis.

An-

Angliam visendi, ingeniis scilicet, studiis, atque artibus tam mirifice florentem, summa me cupiditas a longo iam tempore stimulat, ac sollicitat; quae increbuit sane, atque incaluit, postquam a te vulgatas Inscriptiones perlegi. Lutetiae menses aliquot subsistere meditor, deinde Londinum, Deo dante properare. Anglis multum equidem debere profiteor, cum ob humanitatem singularem, qua me qui per Italiam iter habent, convenire solent (convenere autem quam plurimi) tum ob favorem, & gratiam, quam opellis meis, Tragoediae praesertim, in Anglia ipsa invenire contigit. Da operam, ut te prospera omnino valetudine utentem, cum accessero, videre liceat, alterumque, cuius maxime desiderio teneor, Graecarum inscriptionum volumen publice iam propositum intueri.

Post editas a me Veronae, mense Augusto anni MDCCXXXII, cum praemissa ad Cl. Bimardium epistola tres inscriptiones illas; postquam exinde Octobri, & Novembri mensibus provincias Galliae aliquas percurrissem, vir undecumque illustris Boubierius Praeses, quem summa cum voluptate Divione conveneram, secundam, nempe Berenicensem, item edidit una cum Lebrettianis aliis, eruditoque commentario auxit. Paulo post epistolam ad me dedit Cl. Ioseph Bimardius, de iisdem, quas ad ipsum direxeram, inscriptionibus erudite disserens, selectasque alias & nondum agnitas mittens, quas deinde ipse vidi, & exscripsi. Acriter in ea & fuse eruditi Boubierii de Berenicensi sensa, & sententias reiicit, ac oppugnat; ab illa incipiens, quod psephisma non ad Cyrenaicam Berenicem, sed ad eam, quae sub tropico Rubro imminebat mari, spectare crediderit. Solidam aliquando vulgare mens est, sed nunc cum admodum prolixa sit, nimis a proposito nos abduceret. Priorem propterea tantummodo partem heic exhibeo, in qua Honestam Missionem serio illustrat. Has literas, cum post discessum meum Veronam pervenerint, post quatuor tandem annos redeunti videre contigit mihi; magna quidem iactura, ac detrimento meo. Nam ad epistolae calcem haec habet: inscriptiones omnes Consulares, marmorum Smyrnaeorum delineationes, nummorum rarissimorum ectypa plusquam L, aliaque plura tibi destinavi, statutum enim mihi est, te quibuscumque potero officiis demereri: *nec quicquam alind invicem petebat, nisi ut statim ad ipsum mitterem*, si quid haberem in loculis, quo res militaris, aut chronologia illustrari possint. *Verumtamen cum responsum accepisset nullum, elanguit benevolentia, refrixit ardor, ita ut aliorsum collectiones transmitteret suas. Quamvis autem in meliores utique transmiserit manus, cum post reditum meum epistolicum inter nos commercium revixerit, quod mecum potius cuncta non communicarit, quae sua humanitas erat, iterato, & vehementer ingemuit.*

Qui huic editioni praesidet, doctissimi Bouhierii verba ex autographa ipsius ad auctorem epistola diei 4. Ian. an. 1734. hic subdit, ut constet, alicuius opinionis discrepantiam amicitiam inter ipsos minime interturbasse. *Ainsi vous pourrez dire avec raison, comme disoit Ciceron au sujet du tombeau d'Archimede, que nos Gaules ignoroient encore ce qu'elles ont de plus beau, si un Savant illustre n'etoit venu d'Italie pour les leur faire connoitre.*

MARCHIONI SCIPIONI MAFFEIO

S. P. D.

IOSEPHUS BIMARDUS BARO MONTIS SELEUCI.

Quod dudum in votis fuerat, vir Clarissime, ut te, quem multis ab hinc annis, cum aliis doctrinae studiosis mirabar, penitius nossem, tandem effectum est audacia mea qua te, ignotus licet, interpellare veritus non sum, & tua singulari humanitate, qua in amicitiam tuam obrepentem, literis benevolentiae plenissimis remuneratus es. Eruditionem in his tuam, non minus quam in editis a te libris agnovi, sed tibi praeterea gratias ago, easque quam possum maximas, tum pro his quae me docuisti, tum etiam pro variis monumentis quorum me fecisti participem. Ne igitur beneficiis tuis prorsus indignus tibi videar, lubet ire per singula epistolae tuae capita, eo ordine quo a te scripta sunt; non tamen eo animo, ut tecum eruditione contendam; (qui enim ego anser olori obstreperem) sed ut tibi de ratione meorum studiorum constet, meque solita benignitate quae nescivi doceas, aut quae fortassis perperam statui, emendes. Cum vero nullae tuae partes sint in Clementis Alexandrini operum editione, supersedebo ab opera quam tibi ultro obtuleram, describendarum Cotelerii nostri animadversionum, contentus animi ad omnia erga te paratissimi *τὸ προθυμὸν* ostendisse.

Ad Nemausense Amphitheatrum quod spectat, minime illud *κυκλοτερὲς πανταχόθεν* est (ut de Theatro a Traiano Olympiae aedificato prodidit a te laudatus Pausanias, quod pessime pro Amphitheatro habuit interpres) at potius ovalis formae, seu *prolixae rotunditatis*, ut verba Cassiodorii usurpem, & *πανταχόθεν ἕδρας ἄνευ σκηνῆς ἔχον*, veluti de ligneo Caesaris Amphitheatro scripsit Dio Cassius. In illo, fateor non tot fuere graduum ordines, quot in Veronensi, & Romano. Sed neque ideo illud ex Amphitheatrorum numero eximerem, quandoquidem domus duabus tantum contignationibus extructa, non minus domus est, & vocatur, quam quae plurium sunt tabulatorum. Caeterum tibi vehementer assentior, multa vulgo ab imperitis Amphitheatra vocitari, quae theatra fuere; & ita rem se habere deprehendi hoc ipso anno, cum Vasionem Vocontiorum accessi, scrutaturus residuas venerandae antiquitatis reliquias. Quae enim ibi ostentantur Amphitheatri rudera, Theatri speciem omnino prae se ferunt; imo qui vulgo Arausione Cavarum Circus nuncupatur, nil aliud fuit quam theatrum Graeco more aedificatum. De Arelatensi Amphitheatro, nondum constituere potui; Theatrum fuisse subdubitabam, ea praesertim ratione motus, quod Ammianus Marcell. *lib.* XIV. *c.* 5. verba faciens de ludis quos Constantius Aug. edidit Arelate, dum ibi ageret hyemem anni 353, Theatralium, Circensiumque meminerit, nulla interim acta Amphitheatri mentione.

Lugdunensis Amphitheatri memoria extat in epistola, quam Christiani Lugdunenses, & Viennenses scripserant ad Asianos, & Phrygas, de martyrio fratrum qui sub M. Aurelio passi sunt, apud Euseb. H. E. *lib.* V. *c.* 1. huiusque supersunt rudera in colle dicto *Fourviere*, neque tamen an omnino lapideum fuerit, pronunciare ausim; quippe qui probe norim multis in locis Galliae nostrae Arenas extitisse, quarum ambitus exterior lapidibus quidem aedificatus erat; sed gradus lignei, & mobiles. Ii ut mihi verisimile videtur impensis munerarii extruebantur, exhibitoque spectaculo amovebantur, donec is cui postea muneris publici edendi cura incumberet, eos instaurandos locaret, ad diem muneris. Tales fuisse non ambigo Arenas Arausionenses extra urbem, Lingonenses, &c.

Gratissimum porro mihi foret, te visendi Nemausensis Amphitheatri causa, propius ad hosce tractus accedere. Dummodo certiorem me faceres, quo potissimum tempore iter hoc susciperes, tibi in via occurrerem, te tantillum a recto cursu deducturus, ut te hospitio Carpentoracte exciperem; ibi monstrarem Arcus nostri Tropaeophori reliquias nobiles, quas accurate delineandas, ab hinc quinquennio curavi; cum hoc monumentum pessime typis editum viderem in *Ant. Expl.* Monfauconii. Comes quoque itineris tibi forem lubentissime, non tantum Nemausum, sed quocumque divertere velles, sive Arelatem ubi tot supersunt Antiquitatis monumenta, quot nullibi in tota Gallia; sive Aquas Sextias, ubi Illustr. D. le Bret nummariam supellectilem tibi exhiberet, regiae pene parem, Mazauguius Bibliothecam omnis generis librorum instructissimam, qua typis editorum, qua MSS. inter quos notavi binos Inscrr. antiqq. codices, quorum alter fuit Onuphrii Panvinii concivis tui. Sed felicitatem hanc magis opto, quam spero.

Venio nunc ad nobilissimam quaestionem, de civitate cum iure connubii, ab Imperatoribus concessa militibus honesta Missione dimissis. Cur diplomate egerent illi milites, ut eorum matrimonium,

monium, connubium fieret, atque eorum filii civitate Romana gauderent, & patribus sui heredes essent, tam docte exposuisti ut nihil supra. Unicum restat perpendendum, quare scilicet, cum plures ex iis quibus diplomata concessa sunt, iam cives Romani essent, nihilominus non liberis tantum, posteris, & uxoribus detur civitas, sed etiam IPSIS: ut scriptum legitur in lamina tua Galbiana, & in reliquis: etsi enim illegitimas nuptias agitassent cives Romani, neque civitate excidebant, neque patiebantur aliquam capitis deminutionem.

Frustra sunt ii omnes, qui discrimen quoddam (quantum saltem ad ius civitatis spectat) inter Legionum milites, & milites classiarios constituunt. Origo erroris, ut probe notasti, quod pro iisdem habuerint, milites classis, & classiarios. Nec satis eorum discrimen notavit ipse Phil. a Turre, qui tamen propius ad verum accessit *Mon. vet. Ant.* p. 62. Classiarii sunt τὸ ναυτικὸν, milites classis sunt ἐπιβάται; Classiarii in navi operantur, nos eos vocamus, *l'equipage du vaisseau*, milites classis de navi pugnant, & ubi necesse fuerit excensionem faciunt, hos nuncupamus *les soldats de marine*. Istorum binae erant legiones, altera Ravennae, Miseni altera, ut Veget. *lib.* v. *c.* 1. in fluminibus vero quae Romanum limitem constituebant, & in quibus classes adversus Barbaros instructae erant, aut cohortes quaedam classi praesto erant, vel milites Legionum in ripa fluminum per castra dispositarum ἐπιβατῶν munere fungebantur. Ita quidem accipere soleo *Notitiam utr. Imp. sect.* LVIII. *Praefectus legionis Quartae decimae Geminae militum Liburnariorum cohortis partis superioris Carnunto*. Et *Praefectus legionis primae Noricorum militum Liburnariorum &c.* Legioni classicae, sicut & classi praeerat praefectus classis, qui denos sub se Tribunos habebat docente eodem Veget. *Lib.* v. *c.* 2. nec in classe solum militabant classiarii milites, quorum pars tutelae urbis invigilabat, atque ad eam castra habuit. Castra Misenatium in regione tertia memorant Rufus, & Victor. Pars quoque in castris fuit, ibique cum terrestribus copiis pedaturam accipiebat, ut pluribus Hygini Gromatici locis perspicuum fit. In hoc tantum a militibus caeteris discrepabant, quod primi cum in castris affuissent, ad vias muniendas exirent. Hyginus, *Classici omnes ideo praetendunt, quod ad vias muniendas primi exeant, & quo sint tutiores a Mauris equitibus, & Pannoniis veredarus operantes proteguntur*. Praeterea moris erat militibus Legionum, indigetare se se a centuria in qua militaverant; milites vero classici suo nomini addebant nomen Trieris, Liburnae, alteriusve navigii cui conscendendo deputati erant. Nondum enim visum fuit cuiusquam classiarii militis monumentum, qui aliter designetur quam navi in qua militaverat. Cum itaque non minus Legionaria in classe militia esset, quam in castris, utraque pariter cives Romani fungebantur: honoratiores namque erant classiariis, milites classis, & tamen cives ipsi quibus minimus esset census εἰς τὴν ναυτικὴν χρείαν reservabantur iuxta Polyb. *lib.* VI. *p.* 466. nullum itaque dubium superesse potest quin civium Romanorum fuerit, merere in Legione classica, & classiaria militia defungi.

Quamvis tamen classici milites, cives Romani essent, non ideo solis iis patuit classica militia, saltem post Augusti tempora: suadet locus Taciti *Hist.* III. 12. a Lipsio aliisque laudatus. *Lucilius Bassus classis Ravennatis Praefectus, ambiguos militum animos, quod magna pars Dalmatae, Pannoniique erant, quae provinciae Vespasiano tenebantur, partibus eius aggregaverat*. Suadent Inscrr. Grut. DLXI. 1. MCVII. 3. Rein. Cl. VIII. 35. tum aliae multae Fabrett. *C.* v. *p.* 364. & *seqq.* in quibus classiarii milites memorantur Pannonii, Dalmatae, Bessi, Seleucienses, Cilices, Syri, Aegyptii, ut probe notavit iam laudatus a Turre. Nihil itaque mirum quosdam milites classiarios indiguisse diplomate, quo non tantum liberis, posterisque, sed sibi praeterea IPSIS, civitas concederetur. De aliis vero qui cives iam fuisse videntur, dispiciendum restat. Cives Romani erant, non tantum qui in urbe nati essent, sed & ii qui in coloniis, municipiisve civium Romanorum erant. Eae tamen coloniae, illaque municipia plenum ius civitatis non habebant, variaque earum conditio fuit, ut a Sigonio demonstratum est, *lib.* 11. *de antiq. iur. Ital. c.* 3. & 7. Inter iura illorum civium Colonicorum, Municipumve, primum fuit, quod in legione militarent, non in auxiliis ut socii. Festus in *Municipes*. *At Servius filius aiebat, initio fuisse, qui ea conditione cives Romani fuissent, ut Remp. semper separatim a populo Romano haberent. Cumanos videlicet, Acerranos, Atellanos, qui aeque cives Romani erant, & in Legione merebant, sed dignitates non capiebant*. Neque praeterea ambigo, quin multi provinciales, eo genere civitatis donati sint, quo coloniae, & municipia de quibus hactenus. Quae cum ita sint, satis patet, cur tam civibus Romanis, quam peregrinis, sive in classe, sive in legione expletis stipendiis, non ius solum connubii, sed & civitas emeritae militiae praemium, data sit; quia nempe cum coloni essent, aut municipes, vel patribus orti qui eatenus cives facti erant, quatenus in legione æra mererent, gratioso diplomate egebant, ut plenissimo civitatis iure fruerentur.

Id patebit clarius si patrias militum classiariorum quibus Vespasianus civitatem dedit, sigillatim perpendamus. Duo sunt *Salonitani*, *Iadestini* tres, *Epidauriensis unus*, alter *Risinitanus*. Salona vero, & Iadera, & Epidaurum erant coloniae. Risinium oppidum civium Romanorum, sive, quod idem sonat, municipium; Plin. *lib.* III. *c.* 22. Ii omnes itaque coloni, municipesve,

ideo

ideoque iuxta sententiam prius expositam, ante Vespasiani diploma nondum plenissimo iure cives. At in Galbae diplomate quod proposuisti *Hist. Dipl.* p. 30. militum in eo nominatorum, quinque sunt Sardiani, unus Maeonianus, ex regione scilicet inter Mysiam, Lydiam, Phrygiamque sita, teste Ptolem. *lib.* V. *c.* 2. alter *Lippesius*, provincia ut mihi videtur Lusitania, in qua locus erat *ad Lippos*, dictus auctori *Itin. Antonin.* non longe a Salmantica, cuius gentile, *Lippesius*. (Sin minus fateor me nescire quo oppido natus sit miles ille). Omnes ii quamvis orti in locis, quae neque Coloniae erant, neque municipia, nihil tamen obstat, quin patres habuerint ita cives effectos, ut ius in Legionibus militandi haberent. Ita D. Paulus Tarsi Ciliciae natus, quae tunc colonia facta non erat, nihilominus civis erat Romanus. Cum igitur militibus illis aliquid deesset ad plenum civitatis ius assequendum, illud inter caetera supplevit Imp. Galba isto diplomate. Nec obstat quod Tribum hic plerique milites profiteantur, unde omnimodis cives eos fuisse, credat aliquis. Etenim stante republica, plures fuere, ad plenum civitatis ius adipiscendum gradus: in Legione militare, censeri, & in Tribu suffragium ferre, honores in urbe petere. Sed sublatis a Tiberio Comitiis, cum nullum iam superesset ius suffragii, forsan omnes ubique cives Romani Tribubus adscribi coeperunt, quia tunc ad hoc praecipue census peragebatur, ut scirent quot in orbe Romano cives essent, ad arma ferenda idonei; nec tamen omnes honorum petendorum ius habebant, in quo erat plenissimum ius civitatis, ne curiae municipales & Coloniceae desererentur. Ita rem se habuisse demonstrant innumerae Inscrr. provinciae Narbonensis, quae maxime Coloniis, & municipiis frequentata erat, in quibus Tribus Voltiniae nomen adscribitur, ut omnino necesse sit cives Romanos nostrarum coloniarum, in ea Tribu censum esse professos, & tamen illae omnes Coloniae militares fuerunt, id est, in tantum earum coloni cives Romani erant quantum in legione stipendia faciendi ius habebant (in hoc enim stetisse militarium coloniarum discrimen aliquando ostendam, contra Sigonii, Lipsii, & Goesii sententiam) ideoque ut civibus urbanis fierent pares, civitatem accipere poterant eo modo quo & stante Rep. C. Marius per legem Apuleiam ternos in unaquaque ex coloniis quas deduxisset civitate donare poterat, ex Cicer. *pro Balb.* 21. quod si praestitisset, eadem omnino formula usus esset, qua Imp. Galba usus est, milites legionis primae Adiutricis civitate donando.

Addo praeterea veteranos lamellae tuae, e civibus minimi census fuisse, & ad hunc usque annum quo Galba habenas suscepit Imperii, minus honesta militia functos fuisse, quippe qui classiarii, remigesque fuerant, quod nunc mihi demonstrandum superest. Dio *lib.* LV. *p.* 646. *ed. H. Steph.* Legionem primam Adiutricem, quae eius aevo stativa habuit in Pannonia inferiore a Galba institutam fuisse narrat. καὶ ὁ Γάλβας τότε πρῶτον τὸ ἐπικουρικὸν τὸ ἐν Παννονίᾳ τῇ κάτω. Lecta fuit haec Legio ex *Classiariis quos Nero ex remigibus iustos milites fecerat*; ut ait Sveton. *Galb.* *c.* 12. Morte enim praeventus Nero nondum eos Aquila, & Signis instruxerat, quae ideo a Galba ad urbem accedente, petulantius poposcerunt, ut & locum in castris ubi tenderent. Plutarch. *Galb.* p. 1059. ἐπεὶ δὲ προσιὼν ἀπεῖχε τῆς πόλεως περὶ πέντε καὶ εἴκοσι σταδίους, ἐντυγχάνει ἀκοσμίᾳ καὶ θορύβῳ τῶν ἐρετῶν τὴν ὁδὸν προκατεχόντων, καὶ περικεχυμένων πανταχόθεν, οὗτοι δὲ ἦσαν οὓς εἰς ἓν τάγμα ὁ Νέρων συλλοχίσας ἀπέφηνε στρατιώτας: καὶ τότε παρόντος (Galba) ἐκβεβαιώσασθαι τὴν στρατείαν.... βοῇ σημεῖα τῷ τάγματι καὶ χώραν αἰτοῦντες. Ea enim omnia necessaria erant ut iusta Legio fieret. Quamvis vero Galba eorum petulantiam perosus, equites iis immiserit, partemque eorum contriverit, reliqui tamen Romae morati sunt, ut patet ex Tacit. *Hist.* 1. *c.* 6. & quod prius Galba negaverat, tandem concessit, ideoque eius Legionis institutionem Galbae tribuit Dio, quia ab illo demum quae ad legitimam Legionem requirebantur, impetravit. Galbae tamen infensa propter commilitonum caedem, ubi primum Praetoriani tumultuari coeperunt, iis se adiunxit, accepto Othonis sacramento (Tacit. *Hist.* 1. 31. *seqq.*) Eadem est quae Legio prima, non adiecto cognomine (qui Taciti mos est) dicitur ab Othone cum caeteris copiis quibus praeerant Annius Gallus, & Vestricius Spurina, adversus Vitellianos missa *Hist.* II. 11. & cum primum in acie stetisset Bedriacensi praelio, strenue adversus Legionem vigesimamprimam Rapacem dimicavit: Plutarc. *Othon. p.* 1072. & Tacit. *Hist.* II. 43. Hanc Victor Vitellius in Hispaniam misit, ut pace & otio mitesceret. (ibid. c. 67.) ibique memoria Othonis infensa Vitellio, alias Hispaniae Legiones ad Vespasiani sacramentum traxit (H. III. 44.) indeque a Muciano in Germaniam translata. *Hist.* IV. 68. In his omnibus Taciti locis haec Legio, modo prima tantum, modo prima classicorum, modo etiam prima Adiutrix nuncupatur, sed unam eamdemque Legionem ubique significari, patet ex serie quam contexui, neque dubitabit, quem ea loca inter se conferre non pigebit. Igitur ex tuo Diplomate apparet classiariis qui ad militiam Legionariam promovebantur, ad adipiscenda missionum commoda profuisse æra quae iam in classe meruerant.

Nullam praeterea molestiam creare potest formula a Grut. edita 574. 5. cum in ea civitas, tantum detur iis *qui peregrinae conditionis probati erant*; & quae hactenus de multiplici civitatis iure disputavi, enucleandis aliis missionum formulis sufficere mihi videntur. Cum vero eas sigillatim recenseres, praetermisisti fragmentum unius

unius quae ex adſcriptis Coſs. M. GAVIO. ORFITO. L. ARRIO. PVDENTE ab Impp. M. Aurelio Antonino, & L. Aurelio Vero, data noſcitur militibus Cohortis II PANNONIORUM. Deſcripta viſitur huius miſſionis pars poſterior a Grut. MXXXII. 6. Verum ſi legiſſet Fabrettus Diploma Philippi cuius me feciſti participem, minus erraſſet in explanatione litterarum P. V. Cohortibus Praetorianis ſaepiſſime adpictarum. Neque umquam de Hypobolimaeis *Praetorianis urbis* vigilans ſomniaſſet. Caeterum datum eſt Diploma tuum an. Ch. 248. Sed chronologis, antiquariiſque difficultatem maximam parit, de Philipporum annis nummus Philippi ſenioris argenteus, e Muſeo Collegii Turnonenſis PP. Soc. Ieſ. cuius Muſei Catalogus hoc anno typis vulgatus eſt Avenione. Huius nummi antica exhibet caput Philippi cum ſolita epigraphe M. IVL. PHILIPPVS. AVG. in poſtica Dea ſtat dextra caduceo innixa, ſiniſtra gerens cornucopiae. Circa legitur P. M. TR. P. COS. VI. P.P. Hactenus tres tantum Philippo Conſulatus adſcribebantur; Harduinus quartum ex nummo Graeco Muſei Claromontani. Annos Imperii ſex tantum numerabant, Baronius ſeptem; at nummus ille ſextum prae ſe fert Conſulatum, & Philippi Imperium, quod Chronologorum praeſtantiſſimi, menſe Iulio an. 249 circumſcribebant, ad an. 252 prorogare videtur. Cum enim Tribunitia Philippi poteſtas ſexta, quam communi conſenſu iniit circa menſem Martium an. 249, coniuncta reperiatur in nummo relato a Mediobarb. p. 347. cum COS III. Conſul IV procedere potuit an. 250, COS V an. 251, & COS. VI. an. 252. Nec fas eſt de fide, aut peritia deſcriptoris dubitare; is enim eſt qui meditatur Theſaurum numiſmatum, eo quem A. Morellus edendum ſuſceperat multo ampliorem. Igitur ſi ſartam tectam hiſtoricorum fidem ſervare velimus, omnino dicendum eſt, monetarii incuria accidiſſe, ut ductus notarum II, ima parte coaluerint, ita ut V figuram repraeſentent, aut quod verius puto Traiani nummum iterum incudi revocatum Philippi imaginem accepiſſe, integra poſtica, quae paſſim in Traiani argenteis nummis occurrit: de his tamen tu rectius iudicabis.

Neapolitani regni inſcriptiones, quibus nullum ſubditur nomen, miſit vir Cl. Sebaſtianus Arnolfinius, Herculanenſibus exceptis. Quam plurimas alias miſerat, quae non afferuntur, quia in Novo Theſ. exhibentur.

1

Neapoli in Muſeo Vallettiano cum tribus ſequentibus.

HERCVLI . SERVATORI
P . IVNIVS
IANVARIVS
AVGVR
P

2

VESTORIA . ELPIS
IVSSV
T. VESTORI. ALEXANDRI. ET
T. VESTORI . PELOPIS

3

CORNELIAE
DIONYSIADI
VERN . PVTEOL
VIX . ANN . XXX . ANT
IHERAX . NAVF . III sic
AVG . CONIVGI . B . M . F

Scribendum fortaſſe erat NAVI. *Navicularius Triremi Auguſto.*

4

In arce Baiarum.

IVLIAE . EROTINI
MYSTIS . CAESARIS . VILLIC
ET . FAMILIA . QVAE . SVB . EO . EST
OB . MERITA . EIVS

Subsequentes usque ad Graecam ex noviter detecto Herculanei oppido prodierunt. De his, ac de antiquis cimeliis ibidem erutis verba feci in Epistola typis data.

1

DIVO . IVLIO
AVGVSTALES

2

DIVO . AVGVSTO
AVGVSTALES

3

TI . CLAVDIO . DRVSI . F
CAESARI . AVGVSTO
GERMANICO
PONTIF . MAX . TR . POT . VIII
IMP . XVI . COS . II
PATRI . PATRIAE . CENS
EX . TESTAMEN. MESSI. L. F. M. N. SENECAE
MILITIS . COH . XIII . VRBANAE . ET
DEDICATIONI.EIVS.LEGAVIT. MVNICIPIB
SINGVLIS . HS . IIII . N

Aenea.

4

IVLIAE . GERM..........
AGRIPPINAE.TI.CLAVD...
PONT . MAX . . . . . .
L . MAM . . . . .

5

DIVAE . AVGVSTAE
L . MAMMIVS
MAXIMVS
P . S

6

ANTONIAE . AVGVSTAE . MATRI . TI . CLAVDI
CAESARIS . AVGVSTI . GERMANICI . PONTIF . MAX
L . MAMMIVS . MAXIMVS . P . S

7

IMP . T . VESPAS . . . .
CAESARI . AVG . . . .
TRIB . P . COS . . . .

8

FLAVIAE . DOMITILLAE . . .
VESPASIAN . CAESAR . . . .

9

DOMITIAE . CN . F
DOMITIANI . CAESARIS
D . D

10

M . NONIO . M . F
BALBO . PR . PRO COS
HERCVLANENSES

Sub equestri statua marmorea.

11

. . . .
. . . . BALBO . PRO . COS
. . . . CRETENSIVM . PATRONO
. . . .

12

M. NONIO . M . F . BALBO
PATRI
D D

Vici-

1

VICIRIAE . A . F . ARCAD
MATRI . BALBI
D D

2

MAMMIO . MAXIMO
AVGVSTALI
MVNICIPES . ET . INCOLAE
AERE . CONLATO

3

DECRETO . DECVRION
LOCVS . SEPVLTVRAE
PVBLICAE . DATVS
L. AVSIDIO . L . F . HOR . MONTAN
COMITI . C . CALVISI . SABINI

4

D M
C . ASINIO . AVG . LIB
PARAMYTHIO
FESTIANO
FALCONIA . HECDONE
MARITO . BENEM

5

D . M . S
L . FABIVS . MODESTVS
SIBI . ET . SVIS . OMNIBVS
INSTANTIA . ET . LABORIBVS
SVIS . FECIT

6

L . SAVFEIVS . ARABS
SIBI . ET . IS . QVI . IN . SCRIPTI . SVNT
M . BETI . . . . .
M . BETI . . . . .
M . BETI . . . . .
DEMET . . . . .
BETITIA . . . .

7

M . PAPIRIVS . M . F
TERTIVS
AVGVSTALIS

8

CONSTANTI . NERATIOR
VILLICO
POTENTI . NERATIORVM
CELLARIO
POTHVS . ET . LATHMVS
PATRI . ET . FRATRI

9

D . M
GEMINIAE . SIRICAE
MVLIERI . SIMPLICI
QVAE . VIXIT . ANN
P . M . XX . MINICIA
PARTHENOPE
ALVMN . DVLCISS
B . M . F

10

AENIAE
SEX . FILIAE
GEMINAE
SEX . VACAENIVS
GEMINVS
PATER
FECIT

1

D . M . S
TI . CLAVDI
FRVCTI
VIXIT . ANN
. . . .
MENS . IIII

2

OPPIDIAE
Q . F . GALLAE

3

D . M . S
L . POMPON
SECVNDO . PV
ERO . DVLCISSIMO
SARCIANA . MARCE
LLA . FILIO . CARISSI
MO

4

V . METTIAE . MILLIAE
MELLEBILLAE
Q . VERSINIO . C . F
QVADRATO

5

C . EGNATIO . C . F
CINNAMO
EGNATI . AMOMVS
ET . NARDVS
OPTIMO . PARENTI
ET . EGNATIA
CONTVBERN

6

TI . CLAVDIO
DIADVMENO
AMICO
IVLIA
BARILLA

7

ΜΗΝΟΦΙΛΟΣ
ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ
ΧΑΙΡΕ

8

Hanc & subsequentem in agro Neapolitano exscripsit, & misit Cl. Io. Got. Richter.

VOGILIAE . L . F
MARCELLAE
L . AVTIDIO . RO
MVLO
T . POPILIO C . F . LONGO
L . AVTIDIO . MONTANO

9

P . DOMITIVS . ADESTVS
ET . FESTA . PARENTES
CERIALI . FILIO
ANNORVM . XX . D . S . D

10

In suburbio Virginum.

D M
FELICIONIS
IVBENIS . REVEREN
TISSIMI . QVI . VIX . AN . XXI
MEN . IIII . DIES . XXVIII
C . VALERIVS . MACRINVS
. . . AVGG . BERNAE . SVO
B . M . F

In

1

In vico S. Blasii Lucaniae.

I.O.M. ET. MERCVRIO. REDVCI
OB.REDITVM.M.CALEVII.PACATI
M. VEBIVS. M. L. GEMINVS
EX. VOTO
C. CAECILIO. RVFO
L. POMPONIO. FLACCO COS

2

In Lucania.

GERMANICO. CAESARI
TI. AVG. F. DIVI
AVG. N. DIVI. IVLII
PRON. AVG. COS
IMPERATORI. II

3

Puteolis.

IOVI. OPTVMO. MAXVMO
TERTVLLVS. SEVERVS. COMIANVS
ET. COMVS. COMINVS. POSTHVMVS
VOT. SOLVERVNT. L. M

4

Ibidem.

DEO. SOLI. INVICTO
C. COMINIVS
COMI. FILIVS
EX. VOTO

5

In pago Caggiani.

SEX. CAESIO. P. F. POM. RVFO
AN. X. P. CAESIVS. SEX. FIL. POM
PRISCVS. ET. POMPONIA. C. F. POLLA
FILIO. CARISSIMO. ET. SIBI

6

Ibidem.

M. VALERIO. M. F
POM. CRESENTIANO
AED. IIII. VIR. I. D
VIXIT. ANNIS. XLI. M. X
IVLIA. CORINTIAS
MARITO
B. M. P

7

Nolae.

D M
Q. ANTISTI
COMI
COMIANI
AED. COL. ET
IVLIAE. EVTICHIAE
VXORIS

8

In Monasterio Montis Cassini.

L. LVCIO. L. F. PAL. VMIDIO
SECVNDO. DECVR
.... Q.Q. PATRONO. COL. ALVMNO
COLLEGIVM. FABRVM. QVIB. EX. S. C
COIRE. LICET
L. D. D. D

Celebris Abbas Bacchinius dederat.

9

Atripaldae in agro Avellinensi.

....
OB. EIVS. ERGA. SE. BENEVOLENTIAM
ET. RELIGIONEM. ET. INTEGRITATEM
EIVS. STATVAM. CONLOCANDAM
CENSVIT

1

In vico S. Luciae inter Hirpinos, & Samnites.

LVCCEIA . C . L . AVXESIS
PORTICVM . TESTAMENTO
HS . IIII . M . N . FIERI . IVS
D . D
FACIVNDVM . CVRAVIT
C . LVCCEIVS . MODERATVS

2

LEONTIVS
SENEX . SE . VI
VVM . FECIT . SI
BI . MEMORIA
DE . SVO . PROP...

3

Calatiae vulgo Galazzo.
Hanc & sequentes quinque nobilis & eruditus Hollandus iuvenis d' Egmond accurate exscripsit, & dedit.

M.OFILIVS
M.Ɔ.L.TERTIVS
MAG.MERC.VIVS
SIBI.SVEIS.ET
QVARTAE.L

4

P . SERVILIVS . P . L . SVCCESSVS
AVG . GRATIS . CALATIA . MAGNA
. . . SIBI . ET . CLVVIAE
M . CONTVB . H . M . N . S

5

Q . GAVIO . Q . FIL
Q . NEP . Q . PRON
Q . ABN . Q . ADN . FAL
FVLVIO . PROCVLO
TRIB . COH . XV . VOL
TRIB . LEG . VIII . AVG
DECVRIONES . ET
AVGVSTAL . ET . POPVL
CALATINVS . PATRON
MVNIFICENTISSIMO

6

Q . GAVIO . Q . F
FAL . FVLVIO
TRANQVILLO
QVAEST . VRBIS
QVAEST . PROVINC
NARBONENSIS
ORDO . DEC . ET
POPVLVS . PA
TRONO . MVNIF

7

MERITIS . ET . HONORI . R...
PROMPTO . ANIMO....

CRateris huius ex Achate utrimque ſculpto oro, & obſecro, amice Lector, ut qualemcumque explicationem videas in *Obſervat. Liter.* tom. 2. p. 339. Solida gemma eſt, magnitudine, qua hic effingitur, inter priſca artis miracula computanda. Muſeum Farneſianum olim, nunc Regium Neapoli exornat.

Eiusdem Crateris facies aversa.

1

Rignani, a Roma milliariis XXV. prope collem Lucerani, qui antiquitus Lucus Iani. *Misit Cl. Io. Bapt. Tomai Canonicus.*

I . O . M
M · VLPIVS · AVG . LIB
THAVMASTVS
A . COMMENTARIIS
OPERVM . PVBLICORVM
ET . RATIONIS . PATRIMONI
D . D

2

In Ecclesia rurali SS. Abundii, & Abundantii.

D M
T . GNORI . ATILIANI
P P
HAEREDES
LVCRETIVS . GALLIVS
C . V . ET
GNORI . SILVANVS
ET
CHARITO. LIB. PATRONO
OPTIMO . EX . T . F . C

3

In Ecclesia rurali S. Sisinnii.

D . M
Q. LOLLIO. Q. F. VALERIANO
SCR . AED
CVRVLIVM . Q . LOLLIVS
BATHYLLVS
FECIT
ET . SIBI . LIBERTIS . LIBERTABVSQVE
POSTERISQVE . EORVM
IN . FR . P . IX . IN . AG . P . IX

Prope Rignanum: misit idem Canonicus Tomai V. Cl.

4

DP . MAXIMINI . IV . NON . DECEMBRES . IVLIANO . ET . SALLV
STIO . COSS

5

DP . RVPHINI . VI . KAL . SEPTEMBRES . MEROBAV
DE . BIS . ET . SATVRNINO . COSS

6

ANIC . ONORIO . ET . PROVINO . COSS . DP . IVLIE . V . IDVS
DECEMBRES . QVE . VICSIT . ANNOS . ς . ET . DIES . XXII
BENEMERENTI . IN . PACE . PARENTES . FECERVNT

Habentur in monumentis aliis Anicius Olybrius, & Probinus.

7

sic ANICIIS . OCNID . ET . PROVINO . CONSS . DP . VERVICES
XII . KAL . OCTOBRES . QVE . VICSIT . ANNOS . XXV . VIRGO
BENEMERENTI . IN . PACE . PARENTES . FECERVNT

1

DP . LEONIS . VIII . AVGV . THVDOSIO . AVG . ET . ROMV
DORO . CONSS

In aliis Theodosio Aug. & Rumorido.

2

DP . RORENTIE . IIII . KAL . OCTOBRES . VICSIT . ANNOS . NOVE
MENSES . SEX . DIES . SEX . CONSVLE . TEVDOSIO . ET
ROMVDORO

3

LEONTIO . ET . BONOSO . COSS . XII . KAL . FEBRARIAS . DORMIT . LEO
IN . PACE

4

CONSTANTIO . AVGVST . ET . COSTANTI . AVGVS . . . .
NONIS . DECEMB . LAVIANVS . DORMIT . IN . . . . . .

5

LEONTIO . ET . BONOSO . COSS . VIII . KAL . FEBRARIAS
DORMIT . VRANIVS . IN . PACE

6

DEPOSITIO . SEDATI . XII . KAL . DECEMBRES . GRATIA
NO . ET . TODOSIO . CONS

7

MAXIMA...QV . . . . . . IN . PACE . ANNOS . P̄. M̄.
LXX . RECESSIT . IIII . KAL . A

8

BEBI . VINDEMIALINIS . QVI . A ☧ Ω BIXIT . ANNVS . P̄. M̄. LV . DVLCISSIMO . PATRI
FECERVNT . FILI . DOLENTIS . DP . VII . KAL . OCTOB

9

VI . KAL . SETEBRES . BENERITO . NEOFITO . IN
PACE . ☧

10

AMANTIO . . . . IIII . NON . IANVARIAS . DEPOSITIO
AVRELIAE . REQVIESCIT . . . .

11

DP.RENATI.PRIDIE.NON.OCTOBRES

12

VERNA . DP . III . NON . AVGVSTAS

13

☧ D.P . IVLIANE

14

XVIII . KAL . IVNIAS . SETIMINA . DEPOSITA

15

DP . EXSVPERI . BENEMERENTI . PRIDIE . NONAS . FEBRARIAS

16

DP . ANTEMII . POST . IDVS . MARTIE . SEBERIAMES

Lapis

I

Lapis fixus in porticu Ecclesiae Cathedralis Civitatis Castellanae.

✠ BEATA . DI . GENETRIX . SEMPER . VIRGO . MARIA
DE . TVA . TIVI . DONA . LEO . INDIGNVS . EPC . TE
LARGIENTE . REPARAVIT . ET . SI . QVIS . EX . SVCCESSO
RIB . NOSTRIS . QVI . POS . NOS . BENTVRI . SVNT . EPCOPI
EX . EA . QVOD . HIC . SCRIPTA . SVNT . ALIENARE . VOLVERIT . ANATHEMA
SIT . ET . DE . TRIBVNIB . VEL . COMITIB . CLERO . AVT . POPVLO
QVI . CONSENSERIT . ANATHEMA . SIT . A . D . CCCLXXI sic
FVND . CASSIANVM . IN . INTEGRVM
FVND . STATILIANVM . IN . INTEGRVM
FVND . MAC . . . . IONE . VT . SIT . SEMP . IN . SCM . GRATILIAM
CLVSVRA . POMATA . IN . TAMPIANA . SVB . BALNEVM
CVM . MOLA . ET . ORTVM . QP . AD . FVNTES . OMNIA . IN . INTEGR
OLIVITV . IN . FVND . AGELLV . NVCITV . QP . IN . FALARI
FVND . TERRANI . VNCIAS . OCTO
FVND . TIBILIANV . VNC . OCTO . FVND . MARTA . VNC . OCTO
FVND . AGELLV . IN . INTEGR . FVND . MITILIANV . IN . INTEGR
DOMVCELLA . QP . ANTE . SCM . CLEMENTE . CVM . ORTVA . SVA . ET DOMV
CELLA . CVM . ORTVA . ET . CVRTE . VBI . MANET . ALARICVS . PRB . VT . SIT . SEMP
AMBAS . DE . MANSIONARII . FVND . BASSIANI . VNCIAS . III

Imprecatio in Actis occurrit quam plurimis, quae anathema minitatur, *a Patribus trecentis decem & octo*. Sculpi ergo & heic debuerat, *anathema sit A. P. CCCXIIX.* Ita in marmore haberi opinabar, cum illud nondum vidissem Obs. Lit. tom. 2. p. 278. At ipsum cum postea exscriberem, ut heic exhibetur reperi, manifesto sculptoris paroramate. Litera D tamen in marmore ad formam P valde accedit.

2

Nuper eruta e Praetextati Coemeterio.
Hic requiescit in pace in Fide constitutus Hilarus, qui vixit annos plus minus XXV.

1

Montecchii prope Maceratam.

M'.VIBIO.M'.F
VEL.BALBINO
TR.MIL.....
....
....
AERARI.LEG
DIVI.AVG.ET
TI.CAESARIS.AVG
PROCOS.PROVINC
NARBONENSIS

Miſit Cl. Vitantonius Cimini Supriani.

2

Civitellae in Agro Peruſino.

PHILEROS
sic QVI.PREFVIT.TEMPLO
ARNAE
STATIA.CHARITE
FORTVNAE.D.D

Miſit eruditus Vinciolus recenter erutam. Novus Theſ. *Prileros*, & *Fortunam Arnam* invehit. Arna Dea huic lapidi quod innotuerit debet.

3

CORNELIE.PERSICE
F.KAR
ANNORVM.XXII

4

Peruſiae. Hanc cum ſubſequentibus duabus miſit V. Cl. Hiacynthus Vinciolus.

FORTVNAE
SACRVM
sic G.ODIVS.C.F.CHORON
EX.AVRI.P....
V.S.L.M

5

In S. Angeli extra Peruſiam.

....A.M.VIRGINII
....CVLIS.AD.VETERE
....IENTE.IN.FORO.FECIT
....CCCIↃↃↃ.VIII.VIR.ARBITRATV
....STERNENDVM.CVRAVIT
...ET.INCOLAE.IN.STATVAM.H-S.CCIↃↃ CCIↃↃ IↃ
....COMITIO.PONENDVM.CENSVER
....CO.EST.ELATVS
....EQVITIS.ROMANI.EVM.DD.ROGVM
....ARITVS.EST.IN.COMITIO.STATVA
....

6

Ronzani in agro Peruſino.

D . M
L.VERSENO
OPTIMO
VIX.AN.XXIII
DIE.V.HOR.III
L.VERSENVS
PRVDENS
PATER

7

Exſcripſi prope Peruſiam in Villa Oddii Comitis cum ſubſequentibus IV.

C.VIBIO.VITALI
ONI.BLASII.F
Q.V.A.XVIII.ET
DIES.V.FEC.AP.AN
NIVS.PRIMITIVVS
PATRASTER

Ex hac compoſita fuit, & male agglutinata, quae in Novo Theſ. 1632. 9. producitur. In Obſervat. Literar. quoque t. 4. p. 214. exemplum perperam ſcriptum, cum ſchedae meae non eſſent ad manus, intempeſtivam animadverſionem genuit. Ex hoc lapide vox *Patraſter* latinis Lexicis addenda. A in eo ſic effingitur λ.

D.M.S

1

D . M . S
THALIO CONIVGI
SOTERVS . ET EPAPHRODI
TVS . FIL . ET . EVPHRO
SYNVS . AMICVS
B . M . F

2

D . M
IVLIA . HYGIA . SE . VIVA
CONPARAVIT . SIBI
ET . LIB . LIBERTABVS
QVE . POSTERIS . EORVM

3

D . M
TERTVLLAE
EPAGATHVS
CONSER . F

4

D . M
FVLVIAE
FATALI
LIB . ET . VERN
Q . V . A . III . D . XXIIII
FVL . SABINA
VIC

5

Firmi in Platea.

AVRELIAE
PICENTINAE
MATRI
T . GRASSIVS
SABINVS
FILIVS
L . D . D . D

Misit cum subsequentibus quatuor vir undecumque illustris Annibal Oliverius.

6

D . M
T . FLAVIO . T . F
LEM . SABINO
VIXIT . AN . XXIIII
C . CAESARIVS
VERECVNDVS
B . M

Nuper reperta prope Saxoferratum.

7

Ibidem.

L . CAMVRIVS . T . F . LEM . SEGORINVS
AED . IIII . V . I . D . QVINQ . AVGVR
CRYPTAM . C ... RIAM . SOLO . PRIVATO
SVA . PECVNIA . FECIT

Dimidia apud Perrotios, dimidia apud Camaldulenses.

8

Ibidem in Ecclesia Camaldulensium.

C . VABERIVS . C . L . FAVSTVS
SEXVIR . AVGVSTALIS
PRIMVS . VIVOS . SIBI . ET
AETRIAE . T . L . DIONYSIAE . VXORI

9

In Vico Castiglioni *ad S. Philippi Nerii.*

. . . .
LERIANI . VE
AVGG . N . N
COH . II . PR
AVRELIA
CASTA . CON
IVGI . INCOM
PARABILI . CVM
SEPTEMBRO
VTRORVMQ
LIB

I

Veruli in latere stylobatis, ex quo Donius L. Alfii epigraphen accepit in Novo Thesauro repetitam, haec insuper leguntur.

DEDICATA . KAL . IVN
LATERANO . ET
RVFINO . COS
OB . CVIVS . DEDICATI
ONEM . DEDIT . DECVR . ET
VIVIR . ET . AVGVST . ✕ . III . ADIEC
TO . PANE . ET . VINO . POPV
LO . ✕ . II . CVRANTE . VRCV
NIO . SECVNDO

Descripsit & misit Ioseph Garampius.

2

Foro Sempronii in Praetorio publico.

. . . .
FLAVIIS . . . . NO
VALEN . . . . GRATIANO
PIIS . FELICIB . AC . TRIVMP
. . . TORIBVS . SEMPER
. . . . VB
NATIS

3

Ibidem.

...ENTARIVM . C . MARIVS . CN . F . POL . II . VIRO
... ARBITRATV . . . .

4

Eugubii.

AVILLIA
D . L
ITHACE

5

OSSA . GALLAE

6

CALYBES AVE
OSSVA CALIBE

7

GN . PO
LIB
T . NERVINIVS
T . L . F
CONSTANS

8

In agro Eugubino.

VIBIAE
RVLIENAE
C . TAQVIVS
MERENT

9

Sestini in Umbria.

L . DENTVSIO . L . F . PAP
APPOCVLINO . EQ . P
CVRAT . TIF . MET . DA
TO . AB . IMPP . SEVERO . ET . AN
TONINO . AVGG . AED . IIII . VIR
FLAM . AVGVRI . PATRONO
COLL . CENT . IIIIII . VIRI . AVG
ET . PLEBS . VRB . OB . PLERAQVE
MERITA . EIVS . PATRONO
CVIVS . DEDICATIONE . DEC
✕ . III . SEVIR . ET . PLEB . ✕ . II
CVM . PANE . ET . VINO . DEDIT
L . D . D . D .

Vulgavi Ver. Illustr. p. 354. cum adhuc ignota esset. Clarissimi, qui postea attulerunt, Gorius *A Proculino*, & *Kal. Tifernae*, Metaurensibus omissis: Muratorius *Apoculino. Al. Tif. Mat.* lapide adversante consignant: Donius, quem hic citat, inscriptionem non attulit. Uterque etiam DECR. pro DEC.

10

Fani apud Sodales S. Rochi.

LOC . SEP
CONVICTOR
QVI . VNA . EPVLO
VESCI . SOLENT
sic IN FR . P . IN AGR
P

11

Faventiae in publico Palatio.

D . M
C . SILIO
COMMVNI
C . SILIVS
FAVENTINVS
POSVIT

11

Anconae in S. Cyriaci.

TI . CORCONIVS . V . C
EX . COMITE . LARG
ITIONVM . PRIVATA
RVM . EX PPRE FIERI . SIBI . IVS

Hanc quoque Novus Thesaurus ab Obs. tom. V. sumpsit, sed EX PRAE exhibet, ubi marmor, & liber EX PPRE praeseferunt: hoc est, *ex Praefecto privatarum remunerationum.*

Ibi-

1

Ibidem.

... VL . LARCIO
IIII . FORT
NATION . ITAL . ST
.. III . Q . V . A . XXXVIII
MENS . VI . DIES . XI

2

In agro Anconitano.

DIS . MANIBVS
MEVIORVM

3

Ravennae in aula Archiepiscopi.

...... ΕΝCΩΜΑΚΡΥΠΤΕΤΑΙΚΑΤ .....
..... ΟCΤΟΘΕΙΟΝ Η ΨΥΧΗΜΕΙ .....
..... ΩCΑΦΘΑΡΤΟΝΟΥΡΑΝΩCΒ ......
..... ΟCΦΥΓΟΥCΑΤΗCΑΜΑΡΤΙΑC ......
..... ΟΥΤΟCΗΝΕΤΩΝΩCΕΝΔΕΚΑ .....
..... ΟCΑΠΑΟΥCΕΥΓΕΝΗCΓΛΥΚΥCΑ .....
ΟΝΙCΑΑΚΙΟCΟCΤΙCΕΞΑΡΧΟCΜΕΓΑC
ΕΡΓΟΙCΕΔΕΙΧΘΗΤΩΝΙΤΑΛΩΝCΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΚΛΑΥCΕΠΙΚΡΩCΕΚΒΑΘΟΥCΤΗCΚΑΡΔΙΑC
ΩCΠΡΟCΠΑΤΡΟCΜΕΝΘΕΙΟCΑΥΤΟΥΤΥΓΧΑΝΩΝ
ΕΧΩΝΔΕΠΡΟCΑΥΤΟΝCΠΛΑΓΧΝΑΠΑΤΡΙΚΟΥΠΟΘΟΥ

Puerum undecim annorum, Isaaci Exarchi filium, ibi tumulatum esse, priores versus canebant: *quem Isaacius, magnus ille Exarchus, qui Italorum exercituum factis inclaruit, ex profundo corde amare flevit, cum enim patruus loco patris ei esset, paterni amoris viscera erga eum gerebat.*

Eiusdem Exarchi funereum in arca marmorea elogium visitur, quod P. Montfauconius in Diario Italico afferre professus est, quoniam apud Rubeum *erroribus conspersum* legatur. Verum Gruterus quoque, & ante Gruterum Desiderius Spretus, & ante Spretum Tacuinus anno 1521. retulerant, optime quidem exscriptum, ac latine versum. Id autem quod praecipue animadvertendum erat, nec illi, nec Montfauconius monet; nempe accentus, & spiritus in hoc marmore signari, quod ante medium seculi septimi nedum in saxo ullo, sed aegre in membranis reperias. Bina carmina in quavis linea continuantur.

4

Ibidem.

.... PRIMIGENIAE ....
.. M . F . PAL . SABINVS . IIII . VIR
EX . STIPE

5

In Classensi Templo.

ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ
ΑΡΓΥΡΙΔΙ ΤΡΟΦΙΜΟC
ΑΝΗΡ ΕΤ . ΕΖΗ Λς

Dulcissimae coniugi Argyridi
Trophimus maritus. Vixit
annos XXXVI

In Actis Sanctorum Maii mensis habetur, sed non sine quibusdam literis immutatis, & punctis in corda & palmas translatis.

6

Ibidem.

Θ Hic caput Η
ΤΗΝCΕΜΝΩC
ΖΗCΑCΑΝΑΜΩ
ΜΗΤΟΝΤΕCΥΝΕΥ
ΝΟΝΠΑΥΛΕΙΝΑΝ
ΦΘΙΜΕΝΗΝΕΝΝΕΑΚΑΙ
ΔΕΚΕΤΩΝΑΝΔΡΟΝΙΚΟC
ΙΗΤΡΟCΑΝΗΡΜΝΗΜΗΝ...

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν ἀμωμητόντε σύνευνον
Παυλεῖναν φθιμένην ἐννέα καὶ δέκ' ἐτῶν
Ανδρόνικος ἰητρὸς ἀνὴρ μνήμην .....

Paulinam inculpatam coniugem, quae honeste vixit, & undeviginti annorum decessit. Andronicus Medicus maritus memoriam...

Exscripsi, & in Obs. t. 4. dedi. Quae alii addiderunt, reiice.

In

1

In oppido,

. . . .
,. X . ANN . LVIII
.. ANN.XXXII.AN
NIA.POLITICE
CONIVX.B.M.P
HANC.ARCAM.SI
... PERVER.VELL
MOVER.D.R.P.M.R
HS . XX . N

Vixit ann... Milit. ann... Hanc arcam si quis aperuerit, vel loco moverit, det Reipublicae Municipii Ravennatium sestertios viginti millia nummum.

2

In monasterio Classensi.

PHALLAEVS
DIOCLIS.F.GVBER
DE.CALEA.TRIERIS
ET.NICE.L.P.F
IN.FR.P.VI.IN.AGR
P . XV

Inter selectas inscriptiones XX, quas olim Ravennae exscripsi, & cum adhuc ignotae essent, in Obs. tom. 4. vulgavi, huic profecto postremus non debetur locus. Caeteras heic non afferam, quia in Novo Thesauro exacte recensitae sunt omnes: sed hanc tantummodo, quia in eo sic refertur. DE GALEAT. PIERIS. & in adnotatione DEC. ALEATIS. quae ostenta sunt nihil significantia. Videsis amice Lector quae ad hunc titulum disserui. *De*
Grut. 1030 2. *Galea Trieris* heic dicitur, ut apud Gruterum *Ex Capricorno Trieri*. Aptius inscriptum fuisset *Tricro Galea*, ut in aliis III *Triumpho*. III *Danae*: sed populariter, & militariter ita interdum loquebantur. Triremes vel a tutelari numine, vel ab insigni denominabantur, quod in puppi depictum, aut sculptum praeferebant. Virgilius propterea Chi-
Aen. lib 5. maeram, Centaurum, Pistrin naves suas nuncupat. *Galeae* nomen laudata quoque ab Ovidio navis gerebat:

Trist. l. 1. El. 9. *Est mihi, sitque precor, flavae tutela Minervae*
Navis, & a picta Casside nomen habet.

Postquam Christiana religio obtinuit, Deorum nominibus reiectis ab insignibus ut plurimum triremes nuncupatae sunt, *Galeae* praesertim: quapropter seculis procedentibus *Galee* Italice *dictae sunt*, quam vocem Graeci quoque adoptarunt, nam γαλία in Cedreno reperitur & in Continuatore Theophanis. Ingentibus, & nobilioribus Centauri insigne, nomenque etiam antiquitus appingebatur: *Centauro invehitur magna: Ingentem remis Centaurum promoves*, in Aeneide. Hinc aevo proximiori *Bucintoro*; Graeci enim *adsueti* fuere, ut Festus docet, *magnis* in Bu- linam.
& amplis rebus praeponere bu, *magnitudine scilicet bovis*.

3

Recenter eruta in Ecclesiae hypogeo, quae Rotunda dicitur.

L. RVMEIVS . CHRESIMVS
SIBI ET
BODIAE . ZEPHIRE . CONIVGI
ET . RVMMIAE . L . F . SECVNDAE

4

Prope Albacinam Fabriani..

L . MVSETIO
L . FIL
OFENTINA . GENIALI
CORNICVLARIO . PRAE
...... CESSIT

5

Arimini in platea.

C . CAESAR
AVGVST . F
COS
VIAS . OMNES
ARIMINI . STERN

Mirum parorama unde irrepserit, quo in Obs. tom. 5. p. 356 literae COS omissae fuerunt, & omissionem probare visus sum, effari nequeo; nam in archetypo apud me exemplo adhuc extant. Errorem non ex aliorum monitu, sed ex ipsa libri inspectione statim ac in lucem exiit, agnovi, ita ut exemplaria plura manu, & calamo emendata sint. Sed aliud quid in inscriptione hac multo magis refert perpendere, quod huius loci non est, & Deo dante aliquando praestabitur.

Ari-

1

Arimini in Arcu.

. . . .

COS.SEPT.DESIGNAT.OCTAVOM V SENATVS POP . . A . . . .
CELEBERRIMEIS.ITALIAE.VIEIS.CONSILIO . . VS . . . . EIS . . . .

Tot fphalmatis in anterioribus libris fcatebat, ut Gruterus inter fpurias reiecerit. Vide Obf. tom. 4. p. 372.

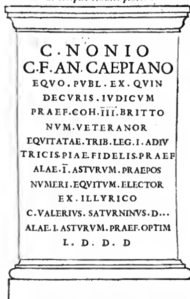
2

IMP CAESAR DIVI F AVGVSTVS PONTIFEX MAXIM COS XIII. IMP. XX. TRIBVNIC POTEST XXXVII PP DEDERE
TI CAESAR DIVI AVGVSTI F DIVI IVLI N AVGVST PONTIF MAXIM COS IIII IMP VIII TRIB POTEST XXII

Una eft infcriptio, in utroque Ariminenfis pontis latere repetita.

3

Arimini nuper erutam miferunt uno tempore eruditi plures.

Ex quinque decuriis iudicum Secundum vidimus
Svet. in noftris 214. 7. & Marcellinum 371. 4. *Ad tres iu-*
Aug 32. *dicum decurias quartam addixit* Auguftus. Caligula, *ut*
Cal. 16. *levior labor iudicantibus foret, quintam decuriam addidit.*
Caepiano Praefecto optimo Saturninus dicat, Alae primae Afturum Decurio. Alarum Decuriones in lapidibus habentur pluribus.

IN Montis Politiani Oppido vir nobilis Petrus Bucellius, fratre item erudito impenfe confpirante, Mufeum condidit, monumentis variis, ac praeftantiffimis abunde refertum. Etrufcas infcriptiones ultra centum poffidet, quas ut fcrutarer, ante hos octo annos iter illuc laetus libens inftitui. Eam collectionem nifi vidiffem, viam ad tot infcriptiones Etrufcas intelligendas aperire, numquam profecto contigiffet mihi. Videfis Obf. Lit. tom. VI. Nunc vero Etrufcis literis exaratas nequaquam attingo, fingulas ad opellam aliam refervans. Latinas nondum editas ante oculos fifto.

4

Aereae tabulae fragmentum.

. . . .
. . . . . . OMNIS . IV . . . .
. . . . SI . EASQVE . PILASOI . . .
. . . . CVR . AEQVENTVRQV . . .
. . . PRFACITO . VBEI . PILAE . . .
. . . SORTICOLIS . SINGOLIS . SING . . .
. . . SCRIPTVM . ERIT . EIVS . NON . . .
. . . L . PRONONTIATVM . ERIT . EV . . .
. . AMQVE . QVAE . IN . EO . TRIBVN . . .
. . ALITER . EA . NEI . DELETO . NEIV . . .
. . VCES . OMNIS . ITEM . SORTIRI . IV . . .
. . . IAM . TOLERINT . QVOM . OMNI . . .
. . . MAT . IN . EAM . TABOLAM . QV . . . .
. . . ERAE . DVAE . AVT . NVLLA . A . . . .
. . SVNT . IN . QVIBVS . PILLIS . LI . . . . . .
. . VICIS . SIET . H . L . EAS . PILAS . OM . . . .
. . . . OPORTEBIT . VN . . . .

Aaa C.Til-

1

C. TILLIO.C.L. CELERI
DOMO.CORTONA
VI.VIR. AVGVSTALI
LIBERTI.EIVS

Habetur in Novo Thesauro sed inquinata.

2

CORNELIAE
PRIMILLAE
ET.CORNELIAE.TER
CORNELIVS.CELER.FR
ET.CORNELIA.MATER

3

Q. GELLIO
VILLIANO
II.VIR
ADVOCATO.PO
PVLI.ORDO
OB.ADSIDVA
EIVS.IN.HANC
REMPVBLIC
MERITA

4

D . M
L.TREBONIO
DONATO
L.TREBONIVS
SPINTHER
FRATRI

5

D . M
VICTOR
V.A.LXV
PRIMVS
ET.VICTO
RINVS.PA
TRI.B M

6

A. MARCIVS
P. F
SEIA.C.F
SECVNDA

7

D . M
L.TARQVITIO
VERECVNDO
ARREA.THEORIS
B.M.ET.SIBI

8

PRO.SALVTE
QVINTI.ET
TRIARIAE.N...
LIBERISQVE
EORVM.AESCV
LAPIO.SA
CRVM

9

D M
TERVNNIAE
ADIECTVS
CONIVGI
KARISSIMAE
B . M . F

10

ALFIA
HOSPITA

11

AMETHYSIVS
L.ALFI.HILAR....

12

L.SABINIVS.L.F

13

L.CONSIVS.L.F.RVFVS

14

GAVIA.C.F
PAVLLA

C. Vi-

1

C . VIBIVS C . F
L . F . RVFVS

2

C. VETTIVS . L . F
ARN. VARIVS . RVFVS

3

L.SENTIVS . L . F
SABINVS. BLAESIVS

4

C.LICINI.C.F.NIGRI

Latine & Etrusce.

5

ARTABASSA
ARNTHAL . FRAVNAL

Ubi Etruscarum quam plurimas Latine proposui, Romana nomina sub Etruscis literis latere ostendi. En autem & Etrusca quandoque Latinis expressa.

6

AR . SPEDO
THOCERVAL
CLAN

In tegula.

7

ANNIANE
MAXSIMI
VXOR

Praecedentes duae minus accurate apud Cl. Gorium.

8

C . TITIVS . L. F
MAMILIA
NATVS

9

A . PAPIRIVS . L . F
ALFIA . NATVS
ANN . XLII

10

L . GELLIVS
C . F . LONGVS
SENNA . N

11

L . GAVIVS . SPEDO
SEPTVMIA . NAT

In tegula, ut subsequens quoque.

12

VEL · SPEDO
THOCERONIA
NATVS

13

C.CAESIVS.C.F.VARIA
NAT

In arca e Tiburtino lapide. Misit Cl. Bucellius hoc ipso anno effossam, & Etrusca item epigraphe praeditam.

14

Hanc etiam e Monte Politiano Fabrettus retulit:

A . PAPIRIVS . A . F
SATELLIA . NATVS

Atque hanc insuper Cl. Gorius.

C . PVBLILIVS . P . F . ARN
VIBINNIA . NATVS

tom. 1. p. 430. Qua occasione adnotat, specialem hinc erui Etruscorum morem, *accipiendi cognomen ex matre*. Verum proprie loquendo, nulla in his apparent cognomina, matrem enim ciere, non est cognomentum apponere. Constat quidem ex praemissis, consuevisse Etruscos, etiam postquam Latini evaserant, matris nomen in monumentis proferre, quem usum alibi Deo dante perpendemus. In his titulis sine cognomento item videmus A. Manium, L. Sabinium, C. Vibium, L. Sentium, aliosque. Tria nomina gerere Romanum fuit, nec aliis gentibus usitatum; quin e Romanis quoque Reipublicae tempore complures cognomentis usi non sunt, quod animadvertit Plutarchus in Mario. Nec tamen dici potest, Etruscos hosce *μητρόθεν* appellatos esse, ut de Lyciis narrat Herodotus, & de Xanthiis Plutarchus: nam illi Her. lib. 1. Pl. de virtut. mul. *Καλεῦσι ἀπὸ τῶν μητέρων ἑωυτοὺς, ϗ οὐκὶ ἀπὸ τῶν πατέρων*, *denominabantur a matribus, minime autem a patribus*, & lege apud ipsos cautum erat, *μὴ πατρόθεν, ἀλλ᾽ ἀπὸ μητρῶν χρηματίζειν*· *nomen nequaquam ex patribus sed ex matribus desumere*. Verum Etrusci nostri gentilitium nomen a patre acceptum, & praenomina quoque tum propria tum patrum gerunt, matrem insuper profitentes, ut omnino de generis praestantia constaret.

15

Cortonae in Academiae Museo.

PRO . DORMITION
T.AVR . SILVANVS ET
VALERIA. MAXIMA
T. AVR. TELESPHORO
FILIO.DVLCIS.ET.INVENTE
ALVMNE . F . C . R

16

Ibidem.

D . M
MARIAE . HEVRESI
QVAE. VIXIT . ANNIS . XXI
MARIVS. APOLLONIVS
ET. CONDITIA . ARIAGNE
PARENTES
INFELICISSIMI
FECERVNT

1

Florentiae ad impluvium domus Valorianae cum eleganti anaglypho.

AVRELIA.SECVNDA
SE.VIVA.FECIT.SIBI.ET.SVIS

2

Plumbea lamella in Museo Regali.

ƧINOTIꟼAX
N̄.ƧƎAↃ
ꟼƧIᗡ.ЯƎƧ

3

Bononiae apud Comitem Marsilium.

D . M
POLITICVS.ET.MATER
FILIAE.SVAE.DVLCI
FEC.NOMINE.POLITICE
VIX.AN.I.M.VII.H.VIIII

4

Apud Comitem Bosellium.

M.AVRELIO
CAES
IMP.ANTONINI
AVG.PII.P.P.F
DIVI.HADRIANI
NEPOTI
DIVI.TRAIANI
PARTH.PRONEP
DIVI.NERVAE
ABNEP

5

In vico Saletto agri Bononiensis.

M.MARCIO
LEBINTHO
ET.MARCIAE.TVSCAE
C.CLODIVS.ZOSIMVS
ET.MARCIA.MIRTALE.F

Misit Abbas Trombellius V.Cl.

6

Voghentiae in agro Ferrariensi.

✠ ΔE.ΔoNIS.ΔEI.ET.ScT.MARIE
ET.ScT.STEFANI.TEMPoRIBVS
GEoRGIo.VB.EPS.HVNC.PERGVM
FECI.☧.INΔ.SEC

7

Parmae exscripsit Cl. Dominicus Vallarsius.

L.PETRONIVS
L.F.POL
SABINVS
VIVIR.DEC Q
IIVIR.PONTIF
SIBI.T.F.I
Q.Q.V.P.L

8

Ibidem.

DIIS.MANIBVS
ATILIAE.SEVERILLAE.FILIAE
PIISSIMAE
ATILIA.ONESIME.MATER
HVNC.TITVLVM.NATAE...
H.M.H.N.S

9

Butrii apud Franc. Bartolutium Archipr.

TRVTEDIA.HIC
CVBAT.P.TRVTEDI
AMPHIONIS.LIB
NOMINE.SERVILE.APPIA
PATRONVS.EMIT.SIBI.ET
ILLAE.ET.SVEIS.IN.F.P.XIV sic
IN.AG.P.XIIII

Bri-

1

Brixelli.

P.TERENTIVS
P.L.SYNTROPHVS
HIC
REQVIESCIT

Misit V. Cl. Philippus Sancassianius cum aliis pluribus.

2

Mediolani in aedibus Trivultianis Stylobates.

D . M
Q.CONSTANTIS.F...
OVF.VIVIR.IVN
Q.QVINTIANVS
SERVANDVS
ET.Q.QVINTIANVS
CONSTANS
PATRI.ET.PATRONO.PIENTISS
ET . QVINTIA . SATVRNINA
LIB

Deformata omnino in Novo Thes. 693. 2. nimirum non ex marmore sed *e schedis* accepta.

3

Med. apud Marchionem Recalcatum.

I . O . M
MATRONIS
CONGAM.....
L.CLODIVS
MARCIAN
V.S . L.M

4

Med. in collectione Archintiana.

HERCLI
Q.CASSIV
HECATON
M.V.S
V.S.L.M

5

Ibidem.

VASILIAE.INGENVAE . QVAE . VIX
ANN.VIII.M.VI.VASILIVS . RVFINVS . ET
DOMITIA.M.F.VERA.PARENTES.IN.CVIVS
MEM.COLEND.DEDER . IVVENAE.COBO
GENNATIB . Ӿ. CCCC. PRO ... REDI ... AL
QVOD . ANN . TEMPORE . PARENTALIOR
QVAM. ET . ROSAE . CORONAS . TERNAS
PONERENT. V.... PROFVS. EX. SVO. QVOD
ANNO. FIERI. QVOD. SI. IVVENAE
NON. FECERINT. RESTITVER. DEBEB
VICANIS.COBOGENNATIBVS...N.IIII
ID.OBSERVABVNT

Hanc Gudius recitat, sed tot sphalmatis, ut pro inedita haberi possit: difficillima quidem lectu.

6

Ibidem.

D . M
PVPI.ACVTI
IVSTINI
VIRILLIENA
CRESCENTINA
MATER.INFELI
CISSIMA.FILIO

7

Med. in confessione S. Vincentii a Prato.

FONTI . PERENNI
A.GRYCIVS.D....
DONVM.POSVIT

8

Modiciae in Basilicae thesauro, super Evangeliarii integumentum auro gemmisque distinctum, literis elegantibus.

IN.MODICIA.QVAM.IPSA.FVND
DE DONIS.DI. OFFERIT. THEODELENDA
REG.PROPE.PAL.SVVM.IN.BASELICA;
GLORIOSISSEMA.SCO.IOHANNI.BAPT

1

Ticini in impluvio Cann. Lateranensium.

D . N . IMP . CAES
FL. CONSTANTINO. MAXIMO
VICTORI . AVG
PONT. MAX. TRIB. POT. XXIII. IMP. XXII
CONS. VII. PROCONSVLI

2

In vico Seprio.

VIRILIONI
VALERI . F
BANONA . SV
NVCI . F . VIRO
ET . SIBI . V . F

3

Cremonae.

M . AEMILIO . M . F . PRIAMO
AEMILIAE . SP . F . SALVIAE
AEMILIAE . M . F . MAXSIMAE
PRIMVS . AVGVR . ET
SEVIR . AVGVSTALIS
. . . .

4

Ibidem.

D . M
M . GAVI . FORTIS
ET . BABVRIAE
TROPHIME . FILI
VERECVNDVS
VALERIANVS . GAVIANVS
MARCIANVS . MINICIANVS
PLOTVS . ET . PLOTINA
PARENTIB . PIENTISSIM

5

Novariae.

OPTATVS . CASSIVS
OPTIONIS . F
SVSCEPTVM. MERITO. VOTVM. TIBI. MERCVRI. SOLVI
VT. FACIAS. HILARES. SEMPER. TVA. TEMPLA. COLAMVS

Ex epistola ad Cl. Praesid. Henricum de Mazaugues inter *Galliae Antiquitates* relara. Antequam Alpes transirem, Novariae Comite, Donato Silva indicante, hoc distichum exscripsi paulo ante e terra erutum. Optionis nomen animadverte, & cognomentum gentilitio praemissum, quod quibusdam Scriptoribus familiare est, in lapidibus perrarum.

6

Ibidem.

OSTORI . EVGRAFIAN
IVVENIS . INNOCIENTISSI
ARBVSSONIVS . CANDIDVS
QVEM . VICE . FILI . DILEXIT

7

Tortonae in impluvio Episcopi cum quatuor sequentibus.

C . PLINIVS . DAMOPHILVS
VIBIA . FLORA . HIC
ADQVIESCVNT

8

LOC
P . ARRI . P . L
VIATORIS
P . ARRIVS . P . L
SEVERVS . HIC
SITVS . EST . IN
FRON . P . XI . . .
IN . AGR . . . . .

Tor-

1

Tortonae.

M.PETRONIO.M.F
QVARTO.VESTIAR
SEVERVS.L
V . F

3

Ibidem.

LOC
L.TVLLI.L.L.FIDELIS
IN.FR.P.XII
IN.AGR.P.XIIII

4

Angleriae in arce.

C.METELLIO
C.FIL.POMP
MARCELLINO
EQ.R.EQ.P
IVDICI.EX.V.DEC
INTER.SELECTOS.IIVIR
Q.FLAM.DIVI.TRAIANI
PATRONO.COLLEGIORVM
OMNIVM.PATRONO.COLO
NIAE........RIENSIVM
PATRON.CAVSARVM.FIDELISSIMO
OB.INSIGNEM.CIRCA.SINGV
LOS.VNIVERSOSQVE.CIVES
INNOCENTIAM.AC.FIDEM
HOMINI.OPTIMO.CIVI.ABSTINEN
TISSIMO.COLL.FABR.DERT.PATRONO
OB.MERITA.DD

Hane dederam Veronae Illustratae pag. 355. Iterare cogor ut moneam, Novo Thesauro fidendum non esse, ubi quater diversus abit, atque adnotat, *in praecipuo eius ornamento mancam* dedisse me, quia detritas literas non integravi *Foroiuliiriensium* scribendo. At monstrum hoc verbi, & inauditum usque adeo populum cur recipiam non video. Forum Iulii plura oppida denominata sunt, sed ethnicum euiuscumque *Foroiuliensis* fuit, non *Foroiuliurtensis*. De *Colonia Fori Iulii Carnici* loqui omitto, & ad Turrium Praesulem amando, qui monuit, *oppidum aliud in Carnis a Caesare conditum, Iulium Carnicum dictum, male cum Foroiulio a quibusdam confundi.* pag. 326.

2

Ibidem.

. . . .
QVAE.VIXIT
ANNIS.XIIII
DIES.XIII.AV
RELIA.PAV
LINA.MATER
FILIAE.DVL
CISSIMAE
MEMORI
AM.POSVIT

5

Brixelli penes Monachas.

T.PETRONIO.T.L.GRATO.PATRI
PETRONIAE.T.L.ARCHE.MATRI
PETRONIAE.SP.F.PRISCHAE.SORORI sic
ET.SIBI.PETRONIA.T.L.CRYSIS
V . F

6

Venetiis in Museo Teupoliano.

COSTILIAE
L . F
LVCVLLAE
AN.XXX

7

In Museo Capelliano.

L.ANTONIVS
BASSVS
MATRI.PI
ENTISSIMAE
DE.SVO.POSVIT

8

Apud dominos Allegrios.

D.M.T.DOMI
TI.GRACILIS
NA.DITIO
VIX.AN.L
MIL.AN.XIII
IIII.PADO
HEREDES
L.PLAETORIVS
BASSVS.ET
L.MVRRANIVS
SVPER.B.M.P

Exhibetur ut videas, quam incorrecte habeatur, ubi legitur *Delm. III. Plet. Cuper.*

Vene-

1

Venetiis in Museo N. V. M. Ant. Diedi.

INFELICISSIMIS . INFANTI
BVS . FL . HILARIONI . ET . REVOCATE . FRA
TRIBVS . QVI . VIXERVNT . PVELLA . AN
sic PM . VIII . PVE . AN . P.M . IIII . QVI . IN . SENV
MARE . PERIERVNT . MAXIMVS . PATER . POS

2

Venetiis apud N N. Maninios.

D . M
APRONIAE
ANTHVSAE
L . ATINIVS
EVTYCHVS
CONTVBERNALI
BENEMERENTI . FECIT
ET . SIBI . ET . Q . CAECILIO
PHILETO . ET . POSTERIS
QVE . SVIS

3

D . M
EVSTATIO . SIVE . LAMP
ADIO . ALVMNO . QVI . VI
XIT . ANNIS . XVI . M . VII
CLARVS . PATRONVS
MERENTI . FECIT

4

D . M
EVPHRAE
PATRI . THA
LASSEROS
FI . B . M . FECIT

5

D . M
TI . CLAVDIVS . FELIX
ASELLIAE . SECVNDAE
CONIVGI . SVAE
BENEMERENTI
TITVLVM . POSVIT
CVM . QVA . VIXIT
ANN . XXXXIII

6

D . M
L . BOIONIVS . LEO
MARCIANETI . COIVGI
INCOMPARABILI
FECIT

7

FLAVIAE . SVCCESSAE
T . FL . ATTICVS . CONIV
GI . ET . T . FL . ATTICVS
ET . FL . EVTYCHIA . FIL
MATRI . PIENTISSIMI
FECER
S . E . S . L . P . E

8

ATTERIVS . SECVNDI
ANVS . TETEDIAE
PRISCAE . CONIVGI
DVLCISSIMAE

9

D . M
C . AVFIDIVS
APOLLONIVS . F
SIBI . ET . AVFIDIAE . IVLIAE
LIB . LIBERT . QVE
POSQ . EORVM

Hila-

1

HILARVS . LEPI
DI . DISPENS

Haec cum duabus sequentibus apud eosdem Maninios.

2

ARISTIAE.Ↄ.L.RVFAE
DAT . CONIVGI . TREMELIVS

3

Q. METTIVS.Ↄ. L. PAMPHILVS
BENEFICIO
P. METTI.Ↄ. L. PHILEMONIS
MAG. QVINQ

4

Apud NN. Savornianos.

D . M
ACELLIO
IANVARIO
DEF.A.XI
ACELL.SEPTI
MILLA . FILIO
INFELIC

5

Ibidem.

LOC
Q. CAESII
BATHYLLI
IN.FR.P.XX
IN.AGR.P
LXXII

6

Apud N N. Nanios S. Io. Later.

CABEINAM CEBACTHN
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟϹ ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙϹΑΡΟϹϹΕΒΑϹ
ΤΟΥΗΠΟΛΙϹ Η ΤΩΝ
ΕΡΜΙΟΝΕΩΝ

Sabinam Augustam Imperatoris Traiani Hadriani Caesaris Augusti coniugem *Civitas Hermioniensium* honorat.

7

In Museo Nob. V. M. Ant. Diedi sub statua palliata.

ΚΟ ΑΛΒΙΔΙΟΝ ΙΠΠΑΡΧΟΝ ΠΑΤΗΡ
ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΣ ΑΝΕΣΤΗΣΕΝ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΗΡΩΟΥ ΤΟΗΜΥΣΥ ΕΠΟΙΗϹΕΝ

Quintum Albidium Hipparchum
Pater liberorum amans erexit
Et monumenti dimidium fecit.

8

Ibidem sub alia stolata.

ΑΛ. ΕΥΦΡΟΣΥΝΑ
ΚΟ ΑΛΒΙΔΙΟΥ ΙΠΠΑΡΧΟΥ

Albidia Euphrosyna Q. Albidii Hipparchi.

9

In ripa vulgo dal vino.

ΓΠΟϹΤΟΥΜΙΟϹ
ΝΕΙΚΙΑϹ
ΠΟϹΤΟΥΜΙΩΙ
ϹΕΚΟΥΝΔΩΙΚΑΙ
ΙΟΥΛΙΑΙΕΛΠΙΔΙ
ΤΟΙϹ ΓΟΝΕΥϹΙ
ΜΝΗΜΗϹ
ΧΑΡΙΝ

C. Postumius Nicias Postumio Secundo, & Iuliae Helpidi parentibus memoriae gratia.

Hausi ex pavimento, populo proterente nondum prorsus detritam.

10

In Museo N. V. Antonii Capelli.

ΗΒΟΥΛΗ
ΚΑΙΟΔΗΜΟϹ
ϹΤΕΦΑΝΟΙ ΧΡΥ
ϹΩϹΤΕΦΑΝΩ
ΑΥΡ ΑΛΕΞΑΝ
ΔΡΟΝ ΚΟϹΜΙΩϹ
ΒΙΟϹΑΝΤΑ

Senatus, Populusque coronat aurea corona Aurelium Alexandrum, qui honeste vixit.

11

Ibidem anaglyphis ornata.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΜΗΝΟΦΙΛΑΝ ΑΤΤΑΛΟΥ

Populus Menophilam Attali honorat.

1

Ibidem.

ΣΕΡΑΠΙΩΝ
ΧΡΗΣΤΕ ΚΑΙ
ΑΛΥΠΕ ΧΑΙΡΕ

Serapion optime & placide salve.

Vir, mulier, puer; retro arbor, quam anguis circumplicat.

2

Ibidem.

ΘΕΟΦΙΛΑΝ ΑΤΤΑΛΟΥ

Cum anaglypho.

3

Apud N N. Sagredos.

ΖΩΣΙΜΟΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΕΥΩΝΥΜΕΥΣ

Zosimus Demosthenis filius Evonymensis.

Sub pueri figura egregia.

4

In impluvio NN. Maurocenorum a Viridario.

Μ.ΟΠΠΙΩ.ΜΕΝΑΝ
ΔΡΩ.ΟΠΠΙΑΕΛΠΙΣ
ΚΑΙ Μ.ΟΠΠΙΟΣ ΦΑΥ
ΣΤΟΣ ΤΩ ΠΑΤΡΩΝΙ
ΚΑΙΑΥΤΟΙΣ ΖΩΝΤΕΣ

M. Oppio Menandro Oppia Helpis, & M. Oppius Faustus Patrono, & sibi, viventes.

Cum eleganti anaglypho.

5

In Museo N N. Grimanorum.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΡΧΙΠΠΟΝ
ΔΙΩΝΟΣ

Populus Archippum Dionis F. honorat: consueta formula. Minus recte in Novo Thes. 675. 9. *Archippi*. Neque urna est, neque flentes apparent ulli, honorarius est enim, non funerarius lapis.

6

Ad publicam Bibliothecam.

Ο ΔΗΜΟΣ
ΛΥΣΑΝΔΡΑΝ ΑΡΤΕΜΙΔ . . .
ΦΑΝΕΙΟΥΔΕΓΥΝΑΙΚΑ

Lysandram Artemidori filiam Phaneae vero coniugem populus honorat.

Neque *Artemidem*, neque eius *Sacerdotissam* huc revocare debebat Novus Thes. 559. 2. nec in alia eiusdem loci verbum ΑΚΡΩΤΗΡΙΑCΗC corrumpere 1609. 3.

7

Ad Rotundam S. Aloisii: in Parii marmoris fragminibus arcuatis.

. . . . . . ΔΗΜΗΤΡΙΟΣΝΑΞΙΟΣ
ΜΗΝΟΔΩΡΟΣ ΚΑΙΝΙΚΙΩΝΟ
ΝΙΚΙΩΝΟΣΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ . . . . . .
ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΗΣΝΙΚΙΩΝΟΣΜΑΡΑΘΩ
ΝΙΟΣ ΤΗΝΘΥΓΑΤΕΡΑ ΘΕΟΔΩΡΑΝ ΚΑΙΤΟΝΥΟΝ...

Demetrius e Naxo Menodorus & Nicion Nicionis filius e Marathone, Aristogenes Nicionis Marathonius Theodoram filiam, & filium . . . .

8

Apud N N. Donatos a Turricellis.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΕΠΙΓΟΝΟΥ ΤΟΥ ΧΑΡΗΤΟΣ ΜΕΛΙΤΙΝΗ ΑΤΤΑΛΟΥ ΤΡΥΦΑΙΝΑ

Dionysius Epigonis, qui Charetis. Melitina Attali. Tryphaena.

Vir & mulier, inter quos corona, in qua Ο ΔΗΜΟΣ.

Apud

1

Apud NN. Contarenos ad S. Eustachii.

ΖΗΣΑΣΩΣΔΕΙΖΗΝΑΓΑΘΟΣΔΕΝ
ΑΠΑΣΙΝΟΜΙΣΘΕΙΣΗΔΑΚΜΗΝΝΕΟΣ
ΩΝΩΧΕΤΕΣΗΜΙΘΕΟΥΣ.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν ἀγαθὸς δ' ἐν ἅπασι νομισθεὶς
Ἤδ' ἀκμὴν νέος ὢν ᾤχετ' ἐς Ἡμιθέους.

Omnibus acceptus postquam vixisset honeste,
Florens aetate ad Semideos abiit.

Antequam consequens epigramma perlegas, quae ipsi cum primo vulgavi, praemisi, atque heic subiungo, oro amice Lector ut videas. Epistola erat ad clarissimum Henricum de Mazaugues data.

NUnc Latinorum paucitatem epigrammate haud illepido tibi compensare pergo, Graeca, quam impense amas, Musa genito. Me peregre exeuntem nescio quo casu subsequutum est: inter cuiusdam scilicet libri paginas latuit. Hoc epitaphium quidem a longo iam tempore, ut complura alia, supprimo, nam Venetiis ante hos XX annos detexi; accipe vero quam mirifico & singulari modo. Rescissum in medio a summo ad imum in praenobili Grimanorum Museo exscripseram aliquando lapidem, reiectum ferme, & veluti mutilationis suae pudore quodam abditum, ac latentem, cum versiculos non nisi dimidiatos haberet. Post tres circiter annos cum in vestibulo Bibliothecae S. Marci praestantissima cimelia lustrarem, rimarerque, lapidis frustum animadverto occultatum post statuae basim: ut extrahatur facio, & dimidiata epigraphe insculptum video. Cum in adversaria referrem, vix ad versum tertium perveneram, succurrit mihi excepta olim illa, complementumque huius esse pro certo habui; ubi domum rediissem, simul contuli, integrumque epigramma non sine gaudio percepi. Sepulcrale est mulieris in puerperio extinctae, & dialogismo peragitur, ut alia quaedam in Anthologia.

2

Tessera gladiatoria eburnea apud Abbatem Arrigonium.

COCERO
FAFINI
SP. A. D. III. N. OC
L. CIN. CN. PA

Φράζε τινος γονέος, σέο τοὔνομα, καὶ πόσιν αὐτὸν,
Καὶ χρόνον εἰπὲ γύναι, καὶ πόλεως ὅθεν εἶ·
Νείκανδρος γενέτωρ, πατρὶς Πάρος, οὔνομα δ' ἦν μοι
Σωκρατέα, φθιμένην Παρμένιων δ' ἔθετο
Σύνλεκτρος τύμβῳ με· χάριν δέ μοι ὤπασε τήνδε
Εὐδόξου ζωᾶς μνῆμα καὶ ἐσσομένοις·
Καί με πικρὰν νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος Ἐρειννὺς
Αἱμορύτοιο νόσου τερπνὸν ἔλυσε βίον·
Οὔθ' ὑπ' ἐμαῖς ὠδῖσι τὸ νήπιον ἐς φάος ἦγον,
Α'λλ' ὑπὸ γαστρὶ· φίλα κεύθεται ἐν φθιμένοις.
Τριστὰς ἐκ δεκάδας δὲ πρὸς ἓξ ἐτέων χρόνον ἦλθον
Ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνον ἀρσενόπαιδα γονὰν
Δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἱμερτῷ συνομεύνῳ
Αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλογχα τόπον·
Αλλὰ σὺ παμβασίλεια θεὰ πολυώνυμε Κούρα
Τήνδε ἄγ' ἐπ' εὐσεβίων χῶρον ἔχουσα χερός·
Τοῖς δὲ παρερχομένοισι Θεὸς τ' εὐχήν τινα δοίη
Ἐν πᾶσι χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.

Dic mulier, quisnam genitor? quod nomen? & ipsum
Coniugem, & aetatem; quave es in urbe sata?
Nicander genitor, patria est Paros, & mihi nomen
Socratea: extinctam Parmenio tumulat
Me consors; huius monumenti munus ab illo est,
Quod decus aeternum posteritatis erit.
Me tenerum infantem pariturae sanguinolenti
Vis morbi dulcem hunc abstulit atra diem.
Me vero languente in lucem haud prodiit infans,
Urna infelici venter at ipse fuit.
Sex ac ter denos vixi annos: mascula proles
A me iucundo est pulcra relicta viro.
Duplex illa quidem, dilecto cara marito;
Tertia quem cernis mi dedit ipsa locum.
Ast tu hanc Persephone, vario quae nomine culta es,
Excipe, eamque piis insere, Diva, choris.
Tum Deus inspiret votum istud praetereunti:
Socratea omnino gaudeat, & valeat.

In patriam demum reversus, eiusdem epigrammatis autographum meum reperi, alienum scilicet apographum fuerat, quod me insciente diversi generis volumini adhaeserat. Scripseram ergo versu XII γονῆ non ὄνομ. Pergratum mihi nunc est, discere ex Cl. Leichii *Novis emendationibus*, sic haberi etiam in laudando apud ipsum Anthologiae Ms codice. In eodem postremum distichum his exhibetur verbis: τέρψει ποιὰ δὴν Ἔπασιν· quam lectionem haud improbo. Ea admissa vertere oportebit.

Iuppiter exhilaret, qui dicant, praetereuntes.

Sed alia adnotaveram, quae modo par est monere. Post carmina habetur in lapide:

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΜΑΓΝΗΣ ΠΟΙΗΤΗΣ ΕΓΡΑΨΕΝ

Num veteribus Epigrammatariis Dionysius hic adiiciendus veniat, in medio relinquo; nam nec Μάγνης pro Magnesiae oppidano, nec ἔγραψεν, cum de Poesi agitur, arrident mihi. Quod autem primitus animadvertendum, gracilis e subnigro marmore tabula antiqua quidem carmina continet, sed antiqua non est. Plures in domo quadam ad S. Moysis vulgo piscinam Graecae in eodem lapidis genere inscriptiones olim servabantur nequaquam archetypae, sed e vetustis titulis, e codicibus etiam, decerptae, ac recenti scalpro incisae. Ex iis aliquas exscripsit Sponius, & edidit. In hoc lapide vocalium concursus non tollitur. ΤΗΝΔΕΑΓΕΕΕΠ &c.

1

Montonae in Histria.

VOLGINIAE.L.F
MARCELLAE
L.AVFIDIO.ROMVLO
T.POPILLIO.C.F.LONGO
L.AVFIDIO.MONTANO

2

Gradiscae apud Baronem de Fine.

ARIA.Ↄ.L
AMABILIS
VF.SIBI.ET
L.CAETTENNIO
TERTVLLO

Mulieris protome, ad cuius latera duae feminae velamina supra caput arcuatim extollentes. In lapidis summitate profundum cavum, ad cineres, ut videtur, servandos, nam operculum suum adest marmoreum cum plumbi vestigiis, quo olim ferruminabatur.

Ibi-

1

Ibidem.

Q. BLASSIO
AGATHOPO. ET
MANLIAE. FVSCAE
CONIVGI. L. D
AB. C. CLODIO
.. RONIO
L. L. P. Q. E

2

Concordiae.

T. DESTICIO
T. F. CL
IVBAE. C. V
PRAETORIO
ORDO. CONCORD
PATRONO

3

Nogaredi prope Concordiam.

Q. DECIO
Q. FILIO. CL
. . . .
. . . ANN. V
MENS. VI. D. II
HOR. XI
FILIO
DVLCISSIMO
DECII. HELIVS
ET. CHRESTE
PARENTES

4

Opitergii in castro.

I . O . M
G. LVCIVS
TERTIVS. PRO
SE. ET. SVIS
V. S. L. M

5

Rhodigii.

L. ENNIVS
L. F. ROM
C. NICENIVS
. . . .

6

Onarae apud Com. Cittadellam.

PVBLIVS. CECILIVS. C. LIB
. . . .
ET. IVNIAE. FAVSTAE. C. LIB
CONCVBINAE. SIBI. ET. SVIS

7

Patavii apud eumdem.

LVCCIA. C. F
QVARTA. MATER
SIBI. ET. M. VELITIO
TI. FILIO

8

Vicetiae apud Comites Gualdos.

M. SALONIO
A. TI. CLAVDIO. CAESARE
AVGVSTO. GERMANICO
. . . . IN
SENATVM. ET. INTER
TRIBVNITIOS. RELATO
AB. EODEM. ADSCITO. IN
NVMERO . . . .
SALONIA. MATER
FILIO. PIENTISSIMO
VIVA. FECIT

9

Ibidem in Monasterio PP. Benedictinorum.

V . F
L. TVRANIVS
VALENS
SIBI. ET
TERENTIAE. Q. F
PRISCAE. VXORI

1

Ibidem.

P . AELIO . P . L
LYGDOMENSRI
LEPIDIAE . L . L
GEMELLAE
VXORI
LYGDAMO
NEPOTI
LEPIDIAE
ACIME

Sculpendum opinor erat MENSORI.

2

Apud Com. Oct. Garzadorium.

C . CARTORIVS
C . F
MEN . PILVS
CORNELIA
L . L
TERTIA

Fuere qui legerent *Menopilus*; sed Menenia tribus Vicetinorum fuit; de quibus praeclara habetur mentio in Decimi Bruti ad Ciceronem epistola. lib. xi. *Veicetini me, & M. Brutum praecipue observant: his ne quam patiare iniuriam fieri in Senatu vernarum causa, a te peto: causam habent optimam, officium in Remp. summum.*

3

Brixiae in platea S. Clementis.

B . M . IN . PACE
AVR . VALERIANO
CONIVGI . AMANTISSI
MO . QVI . VIX . ANN . P . M
LXV . ET . CVM . VXORE
VIX . ANN . P . M . XXXV
CONIVX . DVLCISSI
MA . CONTRA . VO
TVM . P

Misit V. Cl. Io. Biemmius.

4

Tusculani ad S. Petri.

D . M
P . AELIO . P . Ǝ . LETO
ET . AELIAE
. . . . STERELIVS
PARTHENOPAEVS
P . AELIVS . IENACIVS
PARENTIBVS . PIENTISSIMIS

5

Manerbii in agro Brixiano.

P . ATILIO . P . FIL
FAB . SECVNDO
IIIIII . AVG
P . ATILII . SEVERIN
VS . ET . SEVERVS . ET
HERMIONE . FILII
KARISSIMI . PATRI
PIENTISSIMO

6

Ibidem.

IVNONIBVS
C . NAEVIVS
PROCVLVS
V . S . L . M

7

Ibidem.

M A T
G . CAECILIVS
G . L . CALAMVS
V . S . L . M

8

REVINO
SACR
P . P . I
V . S . L . M

In Ripensi ad Benacum Numen prosilit inauditum, & extra limitem suum numquam agnitum. Tria dicantis nomina in posterum quoque latebunt. Deus habetur omnino ignotus etiam in Brixianis Rubei p. 146. ubi editor legit *Cauto Pani*, & superstans signum de more ex ingenio fingit, cum lapis nec habeat, nec annexum habuerit ullum. Reinesius *Cautem*, & *Cautum* somniat, & *Deum Cautem uti Deum montem*; sed marmor in vico Sale ad Iseum lacum p. 171. praefert CAVTOPATI. cui Tiro Camunnorum Duovir, Quirinae accensitus tribui, dono dat.

In

1

In fronte nihil aliud nisi

I O V I

Retro nihil aliud nisi

D A T

In latere dextro patera, in sinistro simpulum.

2

M. BETVTIVS

M.L.INACHVS

V.S.F.ET

CORNELIAE.P.L

ALENDAE

3

T.MATIENVS.L.F...

ANI.SIBI.ET.FRAT...

T . F . I

4

. . . .

VALENTINIANO

ET . FLA . VALENTI

sic DEVNIS . FRATRIBVS

ET . SEMPER . AVGVSTIS

DEVOTA . VENETIA

CONLOCAVIT

Visitur nunc in collectione veterum inscriptionum Bergomensis urbis, & agri, quam optimo consilio qui Civitatem administrant, adornant. Assero autem, ut de loco, ubi prius columella terrae infixa steterat, moneam, id siquidem magni interest scire. Eam detegere mihi contigit, triginta & amplius ab hinc annis Mediolanum petenti, prope campestre SS. Cosmae, & Damiani Oratorium. Gestii ob cippum eo repertum situ, nempe a Canonicae pago milliariis V. ab Addua fluvio IV. hine enim egregie confirmatur, quod Paullus Diaconus
l.2.c. 14. de Venetia diserte tradidit *usque Adduam protelatur*. Inscriptionem vulgavi Ver. Illustr. pag. 368. itemque consimilem, quae in vico Bedizzolo ad Clesium, antiquioris aliquando Venetiae terminum, adhuc servatur. Hanc Cl. Novi Thesauri collector iteravit, sed nollem addidisset: *nihilominus Brixia, & Bergomum extra Venetiae fines fuerunt*: neque enim sic se res habuit post Constantinum. Quin post Augusti
l.3.c. 18.& 19. divisionem, *descriptionemque ab eo factam Italiae totius in regiones XI*, quam Plinius sequitur, & enarrat, Decimae, quae Venetiam comprehendebat, veterum Cenomanorum, & Orobiorum appendix ad-
1036.8. iecta fuit. Huic inscriptioni Gruterus aliam male assuit.

5

Q.RVSTIVS.M.F.SECVNDVS

IIII.VIR

VARIA.M.F.TERTIA.MATER

6

HIC. REQVIESCIT

IN . PACE . B . M . MA

XENTIA . QVAE . VI

XIT . ANNOS . P . M

LX. DP.S.D.K.IVLIAS.IND.XI

In eadem collectione omnes.

7

In Vico Predore agri Bergomatis.

D I A N A E

S A C R V M

M . N O N I V S

A R R I V S

M V C I A N V S . C . V

. . . .

Misit cum aliis multis V. Cl. P. Masettius Can. Lateranensis.

8

Tridenti in sacrario D. Apollinaris.

IMP. CAESAR . DIVI . F

AVGVSTVS . COS . XI . TRIB

POTESTATE . DEDIT

M . APPVLEIVS . SEX . F . LEG

IVSSV . EIVS . FAC . CVRAVIT

Ibi.

1

Ibidem.

MAGNO.ET
INVICTO
IMP.CAES
. . . .

3

In S. Georgii Poiae.

FORTVNAE
REDVCI
L. VALERIVS
IVSTVS
EX.VOTO

2

In Villa Principis vulgo all'Albere.

V . F
PRISCVS . BILO
NIS . CARCI . . .
SIBI . ET . VLPIAE
VLPI . GA . . TVICI
FIL . SECVNDAE
VXORI . CARISSIM
ET . VLPIAE . PRISCAE
FIL.PIISSIMAE
ET.M . VIPVLEIO.PRIMO
GENERO . OPTIMO
IN . AGR . P . XIS
IN . F . P . XIS

4

In Vico Tai vallis Noniae.

. . . .
ET . DIS . CONSER
VATORIBVS . PRO
SALVTE
L . VE . . . .
NON . . . . . PER
. . . . .LIBERATVS
IVPL . . . . . .
. . VSTINVS . . . .
DICAVIT

Misit Cl. Abbas Frisinghellius.

5

Ad Ecclesiam vici Lomasi vallis Iudicariae.

CL . TERTIVS
PALARIACVS
T . CORNELIVS
TERTIVS . TRICA
LIANVS . CVR
POPVLI . P . . .
RESTITVERVNT

6

In eodem vico.

CONCORDIAE
AVG . SACR
RAEDONII . VIC
TORINVS . TERTIVS
ET . INGENVVS
FRATRES . ARAM
CVM . SIGNO . EX
VOTO . POSVERVNT
L . L . M

7

In eodem.

MINERVAE
AVG . L . NEMA
LA . IVSTINVS
CVM . SVIS
V . S . L . L . M

Ae-

Aenea Tabula Placentiae apud VV. Cll. Com Antonium Costam, & Com. Io. Roncoverium Cathedr. Eccl. Canonicos.

OBLIGATIO PRAEDIORVM

OB. HS. DECIENS. QVADRAGINTA. QVATTVOR MILIA. VT. EX. INDVLGENTIA. OPTIMI. MAXI MIQVE. PRINCIPIS. IMP. CAES. NERVAE

TRAIANI. AVG. GERMANICI. DACICI. PVERI. PVELLAEQVE. ALI
MENTA. ACCIPIANT. LEGITIMI. N. CCXLV. IN. SINGVLOS. HS. XVI
N. F. HS. XLVII. XL. N. LEGITIMAE. N. XXXIV. SING. HS. XII. N. F. HS
IV. DCCCXCVI. SPVRIVS. I. HS. CXLIV. SPVRIA. I. HS. CXX

SVMMA. HS. LIICC QVAE. FIT. VSVRA SORTIS
SVPRA. SCRIBTAE

C. VOLVMNIVS. MEMOR. ET. VOLVMNIA ALCE PER VOLVM. DIADVME
NVM. LIBERTVM SVVM PROFESSI. SVNT FVNDVM. QVINTIACVM. AVRELIA
NVM. COLLEM. MVLETATATEM. CVM SILVIS. QVI EST IN VELEIATE PAGO
AMBITREBIO. ADFINIBVS. M. MOMMEIO. PERSICO. SATRIO. SEVERO. ET
POP. HS. CVIII ACCIPERE DEBENT HS VIII DCLXXXXII. N. ET FVNDVM
S. S. OBLIGARE.

M. VIRIVS. NEPOS. PROFESSVS EST PRAEDIA RVSTICA. DEDVCTO. VECTIGALI
HS CCCXDXXXXV. N. ACCIPERE DEBET HS. XXVCCCLIII. N. ET. OBLIGARE
FVNDVM. PLANIANVM. QVI EST. IN VELEIATE PAGO IVNONIO. ADFI
NIBVS. PRISCO. PALAMENO. ET. VELLEIO. SEVERO. ET. POP. QVEM PRO
FESSVS EST HS. XIIII. ET. FVNDVM. SVIGIANVM. CVM. CASIS. III. PAG. S. S.
AD FINE. C. CALIDIO, ET. VELLEIO. PROCVLO ET POP. QVEM. PROFES
SVS. EST. HS. XX. ET. FVNDVM PETRONIANVM. PAGO. ET AD F. S. S. QVEM
PROFESSVS. EST. HS. IIII. ET FVNDVM MANLIANVM HOSTILIANVM CVM
CASA PAGO S. S. AD F. COELIO VERO ET BAEBIO VERO ET POP. QVEM
PROFESSVS EST HS XI IN HS. III CCCLIII. N. ITEM FVNDVM MANLIANVM
STORACIANVM. CALPVRNIANVM. PAGO S. S. ADF. VLVIS. STOLICINIS. FRA
TRIBVS. ET VETTIS. FRATRIBVS QVEM. PROFESSVS. EST. HS XX ET FVND
MVNATIANVM. ATTIANVM. CVM. CASIS. III. PAGO S. S. AD F. VALERIO
ADVLESCENTE. ET. BAEBIO. VERO. ET. POP. QVEM. PROFESSVS EST. HS
XXVIII. ET. FVNDVM MVNATIANVM ATTIANVM CVM CASIS PAGO. S. S. AD
F. NAEVIS FRATRIBVS ET SYLLAPLIS. FRATRIBVS. QVEM PROFESSVS. EST
HS. XIIII. IN. HS V. ITEM FVND. ARSVNIACVM. CVM. CASIS. PRO. PARTE
DIMIDIA. ET. TERTIA. ET. DVODECIMA PAGO. S. S. AD F. COELIS. FRATRI

BVS. ET. POP.QVEM. PROFESSVS. EST HS XXCIIII CCCXXXIII N IN HS VI. ITEM
FVNDVM PROPERTIANVM .PAGO.S.S. CVM. CASA AD F. ATILIO . PALAMENO
ET. ALASIS. FRATRIBVS. ET. POP. QVEM. PROFESSVS. EST. HS XXI CCCCX N.
ET. FVNDVM. MESSIANVM. ALLELIANVM. PRO. PARTE . QVARTA. QVI EST
IN VELEIATE. PAGO. DOMITIO. AD F. VOLVMNIO. CRESCENTE. ET. NOVEL
LIS. FRAT. ET. POP. QVEM. PROFESSVS. EST. XIIII ET. FVNDVM . LICINIA
NVM. VERIANVM PRO PARTE. DIMIDIA QVI EST. IN VELEIATE. PAGO. IV
NONIO. AD F. PALAMENO PRISCO . ET PVLLIENO. PRISCO. QVEM. PROFES
SVS EST HS . VII DC. N. IN HS III . ITEM FVND. SIVE . SALTVS. NARIANOS. CA
TVSIANOS. PRO. PARTE. DIMIDIA. ET. IIII. QVI SVNT. IN VELEIATE. PA
GO. IVNONIO. AD F. C. COELIO. VERO. ET. DELLIO. PROCVLO. QVOS. PRO
FESSVS. EST HS. LXIIII. IN. HS IIII. ITEM. FVNDVM. MVNATIANVM. PRAE
STANVM. VIBIANVM VACVLEIANVM. PAGO. S. S. AD F. STONICELIS. FRA
TRIBVS. ET POP. QVEM. PROFESSVS EST HS. XIIII. ET FVND CORNELIANVM
COLACTERIANVM. FLACCELIACVM. CVM. COLONIA MVNATIANA ARTE
FIGIA PRO. PARTE. DIMIDIA. ET COLONIAM VETTIANAM CORNELIANAM
PRO. PARTE QVARTA PAGO. S. S. AD F. COELIO. VERO. ET. CATVNIO. PV
PILIO ET. POP. QVEM. PROFESSVS. EST. HS XXVICCC. N. ITEM FVND. ACCI
LIANVM. ALBONIANVM . CANINIANVM. PRO PARTE DIMIDIA . PAG S. S
AD F. DELIO . PROCVLO. ET. NEBVTIS. FRAT. ET POP. QVEM PROFESSVS
EST HS XCDXXXII. N. IN HS. IIII

T. NAEVIVS. VERVS PER NAEVIVM. NEPOTEM. F. PROFESSVS EST. PRAEDIA RV
STICA DEDVCTO VECTIGALI HS . LXXVIICXCII . ACCIPERE DEBET HS
VICXCVII ET OBLIGARE COLONIAS III IN VELEIATE PAG. BAGIENNO VI
CO IVANELIO. AD F. C. NAEVIO. ET. M. APPIO ET. POP. QVAS. PROFES
SVS. EST H-S. X ET COLONIAM. PAGO. S. S. VICO. NITELLO. AD F. LICINIO
CATONE. ET. POPVLO QVEM. PROFESSVS EST. H-S IX. ET. FVNDVM. EBV
RELIAM. CVM. SILVIS. P. P. QVARTA IN VELEIATE PAGO DOMITIO. AD F.
SVLPICIA. PRISCILLA ET POP QVEM. PROFESSVS EST. HS. XII DCCCXXIX.
N. ET. FVNDVM. MESSIANVM PAG. S. S. AD F. APTHORO. ET. C. VOLVMNIO
ET POP. QVEM. PROFESSVS. EST HS XI. IN HS. III. N. ITEM. FVND. IVANE
LIVM. QVI EST. IN VELEIATE. PAG. BAGIENNO AD F. NAEVIO. FIRMO. ET
APPIO VERO. ET VIRIO. FIRMO ET POP. QVEM. PROFESSVS. EST. HS LXX.
IN HS. III CLXXXXVII. N.

C. VALERIVS. VERVS. PROFESSVS. EST. SVO. NOMINE. ET. T. VALERI. FRATRIS
SVI ET. P. VALERI. LIGVRINI. PRAEDIA. RVSTICA. HS. ... IICD. N. ACCIPE sic
RE DEBENT. HS XIICCXXXIII. N. ET. OBLIGARE FVNDOS. TERENTIANOS. ET
MALAPACIOS. QVI SVNT. IN VELEIATE. PAG. STATIELLO. AD F. RE. P. LVCEN
SIVM. ET. LICINIO RVPARCELLIO. ET POP. QVOS. PROFESSVS EST HS LIIID. N.
IN HS V ITEM. FVND. IBITTAM. PAG. ET. AD F. S. S. QVEM PROFESSVS EST H-S.
XX DIII. N. ITEM. FVNDVM. CROSILIACVM PAG ET AD F. S. S. QVEM. PRO
FESSVS EST. HS II C. N. IN HS. II ITEM. FVND. BVELABRAS. ET TVSCLVATVM
PRO PARTE. DIMID. QVI. SVNT. IN VELEIATE PAG. SALVTARE. AD F. M.
VARIO. ET COELIO. PVDENTE. ET. POP. QVEM. PROFESSVS EST. HS XXX.
IN H-S. IICCXXXIII. N. ITEM. FVND. METTVNIA. PAG. S. S. AD F. RE P. VE
LEIATIVM. QVOS. PROFESSVS EST HS XXXIDC. N. IN HS. III

M. AN-

M. ANTONIVS. PRISCVS. PROFESSVS. EST. PRAEDIA. RVSTICA. H-S CCXXLIII. sic
XXC. N. ACCIPERE. DEBET H-S XVIII. XXVIII. N. ET. OBLIGARE. FVNDOS. II.
ANTONIANVM. ET. CORNELIANVM QVI. SVNT. IN VELEIATE. PAG. ALBEN
SE. VICO. SECENIAE. AD F. ANTONIA. VERA. ET. SE IPSO. QVOS PROFESSVS EST
H-S XXIII IN H-S II ITEM. FVNDOS. II. ALBONIANOS VIBILLIANOS. LOCO
S.S. AD F. AVLIO. PRISCO. ET. S.S. ET. FVNDOS. ANTONIANOS. II. LOCO
S.S. AD. F. ANTONIA. SABINA. ET VERA. ET. POPVL. QVOS. PROFESSVS H-S
XVIII. ET. VETVTIANVM. ACVTIANVM. AD F. CALIDIO PROCVLO. ET
POP. LOCO. S.S. ET. FVND. ANCARIANVM LOCO S.S. AD. F. CALIDIO. PRI
SCO. ET. ANTONIA. VERA. ET. POP. QVOS. PROFESSVS EST. PLVRIBVS. SVM
MIS H-S XLIIIDCLVIII. N. IN H-S. IIII. ITEM FVND. CALIDIANVM. LICINIA
NVM. PAG. S.S. VICO. BLONDELIA. AD F. ANTONIO. SABINO. ET. CALIDIO
PRISCO. ET. FVNDVM. CALIDIANVM SARVELIANVM. PAPIRIANVM. LOCO
S.S. AD F. CALIDIO VERO. ET. PROCVLO. ET. POP. ET. FVNDOS. VIRIANOS
CALIDIANOS. SALVIANOS. DVOS. LOCO. S.S. AD. F. ANTONIO. SABINO. ET
CALIDIO. VIBIO. QVOS. PLVRIBVS SVMMIS. PROFESSVS EST. H-S XXIII
DCCCXXX. N. IN XIIXXVIII. N. ITEM. FVND. DVOS. VALIANOS. ANTONIANOS
MESSIANOS. CATVRNIANOS. LOCO. S.S. AD. F. VIRIO. SEVERO. ET ALBIO. SE
CVNDO. ET C. COMINIO. ET POP. QVOS PROFESSVS. H-S XXXII. IN H-S III
ITEM. FVND. BASILIANVM CATVRNIANVM. LOCO. S.S. AD F. ATILIO. FIR
MO. ET. ANNIS. FRATRIB. ET. POP. IT. FVND. ATILIANVM. LOCO. S.S. AD
F. ATILIO. FIRMO ET. POP. IT. FVND. SACCVASICVM. SEXTIANVM. LOCO
S.S. AD. F. ANNIS. FRATRIB. L. ET. C. ET FVND. ATILIANVM. CVM. SILVIS
COMMVNIONIBVS. ANNIS. FRAT. ET ATILIO. FIRMO. QVOS PLVRIBVS. SVM
MIS. PROFESSVS. EST. H-S XLVI. IN. H-S IIII ITEM. FVND. ENNIANVM. LOCO
S.S. SIVE PAG. DOMITIO. AD F. VIRIO SEVERO. ET. ALBIO. SECVNDO. ET
POP. QVEM. PROFESSVS. EST. H S. XXXV. IN H-S. III.

P. AFRANIVS. APTHORVS. PROFESSVS. EST. PRAEDIA RVSTICA. H-S CDXXV AC
CIPERE. DEBET. H-S. XXXIIII. CCVI. N. ET. OBLIGARE. SALTVM. HILVO
NVM QVI EST. IN. VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD F. ANNIS. FRATRIBVS
ET. VOLVMNIO. CRESCENTE. ET. POP. QVEM. PROFESSVS. EST. H-S CCLXXV
IN H-S XXV. ITEM. COLONIAM. SOLICELOS. PAG. S.S. AD. F. SVLPICIA PRI
SCA ET S.S. QVEM. PROFESSVS. EST H-S XXV. IN. H-S II. ITEM SALTVM. AT
TILIAM. PAG. S.S. AD F. LICINIO. CATONE. ET. ANTONIO PRISCO. ET
POP. QVEM PROFESSVS. EST. H-S. CXXV. IN. H-S. VII CCVI. N

L. CORNELIVS. ONESIMVS. PROFESSVS EST. SALTVM. TVPPELIVM. VOLVMNIA
NVM. PRO. PARTE. DIMIDIA. QVI EST. IN VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD
F. CORNELIO. HELIO. ET. SVLPICIO. NEPOTE. ET. POP. H-S LI. ACCIPERE
DEBET H-S IIIICIIII. N. ET PRO. PARTE. SALTVM. S.S. OBLIGARE

P. ATTILIVS. SATVRNINVS. PER. CASTRICIVM. SECVNDVM. PROFESSVS EST
FVND. FONTELANVM. QVI EST. IN VELEIATE. PAGO. IVNONIO AD. F. ATI
LIO A DVLESCENTE. ET MAELIO. SEVERO ET POP. H-S. L. ACCIPERE DEBET
H-S IIII XXV. N. ET OBLIGARE FVND S.S.

SVLPICIA. PRISCILLA. PER SVLPICIVM. SVBARVM. LIB. SVVM. PROFESSA. EST.
PRAED RVSTICA. CCCCLXXXX ACCIPERE DEBET H-S XXXVIII DCXXX. N.
ET OBLIGARE SALT. SIVE FVND. RVBACOTIVM. ET SOLICELO. IN SOLIDVM

ET. SALTVM EBORELIANVM. PRO. PARTE. DIMIDIA. QVI EST. IN VELEIATE
PAGO DOMITIO SIVE AMBITREBIO. AD F. AFRANIO. APTHORO. ET. COE
LIO. VERO. ET. POP. QVEM PROFESSA EST H-S CCCC. IN H-S XXXIIII ITEM
SALTVM RVBACAVSTOS. IN VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD F. AFRANIO
APTHORO. ET SVLPICIA. PRISCA. ET. POPVLO QVEM. PROFESSA. EST. H-S.
XC IN H-S IIII DCXXX. N

M. VIBIVS. Q. F. PER M. VIBIVM. VERVM. F. SVVM PROFESSVS. EST. PRAEDIA
RVSTICA H-S XXC. ACCIPERE DEBET H-S VI CCCCXXXVIII N. ET OBLIGA
RE FVND, MVCIAN. VETVRIANVM. CVM MERIDE. QVI EST. IN VELEIATE.
PAG. FLORITO AD F. PETRON EPIMELE. FRATRIBVS. ATEDIS. ET. POP
QVEM. PROFESSVS. ET. H-S. LVI IN H-S V ITEM FVND. GELLIANVM. FLA
VIANVM. PAG. S. S. AD F. ATEDIS. FRATRIBVS. ET SE IPSO ET. POP. QVEM
PROFESSVS EST H-S. XXIIII IN H-S ICDXXXVIII. N.

L. SVLPICIVS, VERVS PROFESSVS. EST PRAEDIA. RVSTICA H-S LXXIDXXII. N.
ACCIPERE DEBET H-S V DCCXIIII. N. ET OBLIGARE. FVND. LVBAVTINOS
OBSIDIANVM ARRIANVM QVI EST. IN VELEIATE PAGO, VALERIO. AD F.
RE. P. LVCENSIVM, ET MINCIO VERO. ET VICKIO SABINO. ET. L. ATTILIO
ET. FVND. MARIANVM. IN VELEIATE. PAG. SALVIO. AD F. GRANIO PRISCO
ET. TARSVNIO ET SVLPICIO. BACCHO QVAS. DVABVS. SVMMIS. PROFESSVS.
EST H-S. XXVIII DC. N. IN H-S II CCXIIII N. ITEM FVND. LVCILIANOS DI
DIANOS QVI SVNT. IN VELEIATE PAGO VALERIO. AD F. LVCENSIBVS ET
VALERIA. POLLA. QVOS. PROFESSVS EST H-S XL IN. H-S. III D. N.

C. VIBIVS. PROBVS. PER. VIBIVM SABINVM PROFESSVS EST. PRAEDIA RVSTI
CA. H-S LVIII DCCC N. ACCIPERE. DEBET H-S IIII DCLXVIII. OBLIGARE
FVND. MATICIANOS. CVM. CASIS. IN VELEIATE. PAGO SALVTARE. AD F.
ATTIELIO ET NAEVIS FRATRIB. QVOS PROFESSVS EST H-S XXIIII. IN H-S II.
ITEM FVND. GEMINIANOS. PISVNIACVM PAG S. S. AD F. ATILIO ATTIELAO
ET. POP. QVOS PROFESSVS EST. H-S XII DCC N. IN H-S ∞. ITEM CASAS. PAG
sic ET. AD F. S. S. ET FVND. VECALENIVM COTAS. IANVM PRO PARTE DIMI
DIA. PAG. S. S. AD F. ATILIO. ATTIELAO. ET VELLEIO. INGENVO QVOS
DVABVS. SVMMIS. PROFESSVS. EST. H-S XXII IN. H-S ∞ DCLXVIII. N.

M. MOMMEIVS. PERSICVS. PROFESSVS EST. PRAED. RVSTICA. IN. VELEIATE. ET
PLACENTINO. DEDVCTO. VECTIGALI ET. EO QVOD. CORNELIVS. GALLI
CANVS OBLIGAVIT IXI CLXXX DC. N. ACCIP. DEBET H-S XCIIII DCCLXV. N.
ET. OBLIG. FVNDVM ATTIANVM. IN VELEIATE PAGO AMBITREBIO. AD
F. PONTIS FRAT. ET FVNDVM ALBIANVM PAG. S. S. AD F. FVND. S. S. ET
FVND. FVRIANVM PRO. PARTE QVARTA. PAG. S. S. ET. FVND. METELIA
NVM. PRO. PARTE DIMID. ET VI. PAG. S. S. AD F. BATTIS. FRATRIBVS. ET
FVND. MVCIANVM VETTIANVM. P. P. DIMID. PAG. S. S. AD F. VIRIO. SE
VERO. ET. MINICIA POLLA. QVOS. PROFESSVS EST. PLVRIBVS SVMMIS H-S
LVIC DLX. N. IN H-S III ITEM. FVND. STATIANVM. CVM COLONIA GENTIA
NA PAG. S. S. AD F. LICINIO. CATONE. ET. VIBIO. SEVERO. QVEM. PROFES
SVS EST. H-S XL. IN H-S III D. N. ITEM FVND. LEREIANVM. P. P. DIMID. PA
GO S. S. AD F. RE. P. PLACENTINORVM. QVEM. PROFESSVS. EST. H-S XXIID.
N. ET FVND AESTININIANVM ANTISTIANVM CABARDIACVM. P. P. DIMID.
PAG ET AD F. S. S. QVEM. PROFESSVS EST H-S XLV. IN H-S V ITEM. FVND.
VEL-

VELLIVM. PAG. S. S. AD F. M. BAEBIO QVEM PROFESSVS EST H-S, LVI IN
H-S V. ITEM. FVND. VIBIANVM. BAEBIANVM. PAG. S. S. AD F. L. ATILIO
QVEM PROFESSVS. EST H-S L. IN H-S III D. N. ITEM. FVND. OLYMPIANVM
PRO. P. DIMID. PAG. S. S. AD F. VIRIO. SEVERO. ET. VOLVMNIO. MEMORE
QVEM. PROFESSVS EST H-S XXVI IN H-S II ITEM. SALTVM. ATTIANVM CVM
FVNDO. FLAVIANO. VIPPONIANO. P. P. DIMIDIA. ITEM. FVND. MESSIANVM
P. P. III. ET XXIIII. PAG. S. S. AD F. CORNELIA. SEVERA. ET. LICINIO. CA
TONE. QVOS. PROFESSVS EST H-S LXXVII D IN H-S VII D N. ITEM. FVND. CA
STRICIANVM. PAG. S. S. VICO. FLANIA AD F. SE. ET. ALIS QVEM PROFES
SVS EST H-S LX IN H-S VCCCCXL. IV. N. ITEM. FVND. CALVENTIANVM
QVEM PROFESSVS. EST. H-S XL. IN H S III D N ITEM. FVND. CALIDIA
NVM. QVEM PROFESSVS EST H-S XXXV. IN H-S III ITEM FVND. GALLIANVM
QVEM. PROFESSVS EST H-S XII. IN H-S ∞. ITEM. FVND. MVRRIANVM QVEM
PROFESSVS EST H-S XXCV IN H-S. VII D N. ITEM FVND. LIGVSTICVM. QVEM
PROFESSVS EST H-S. XL. IN H S. III. D. N. ITEM FVND. ENNIANVM. P. P.
DIM. QVEM. PROFESSVS EST. H-S XV. IN. H-S ∞. ITEM. FVND. VALERIANVM
QVEM PROFESSVS EST. H-S LXXXV. IN H-S VII D. N. ITEM. SALTVM. CA
NIANVM QVEM PROFESSVS EST H-S XVI. IN H-S. ∞. ITEM. FVND. CABAR
DIACVM VETEREM IN VELEIATE. PAG. S. S. AD F. C. VOLVMNIO. MEMO
RE. ET. RE. P. PLACENTINORVM. ET METELLO. FIRMINO. QVEM. PRO
FESSVS. EST. H-S CCX IN H-S XVII ITEM. FVND. LICINIANVM. P. P. DIMIDIA
QVI. EST. PAG. S. S. AD F. LICINIO VERO. QVEM. PROFESSVS. EST H-S VIII.
ET. FVND. DELLIANVM CVM. COLONIA. QVI. EST. IN. VELEIATE. PAG.
FLOREIO. AD F. GRANIO. PRISCO. ET BAEBIO VERO. QVEM. PROFESSVS
EST. H-S XXIII DC. N. IN H-S IICCCXXI. N. ITEM. FVNDVM. ATTILIANVM
QVI EST. IN PLACENTINO. PAGO VENERIO. AD F. L. ATTILIO. QVEM. PRO
FESSVS. EST. H-S XXX. IN H-S II D ITEM. FVND. CLENANVM. P. P. DIMID.
PAG. S. S. QVEM. PROFESSVS EST H-S XXV. IN H-S II ITEM. FVND. GRANI
SIVM. FVRRIANVM. MVNATIAN IN. PLACENTINO. PAG. S. S. AD F. LICINIO
CATONE. QVEM PROFESSVS EST H-S XII. IN H-S ∞. ITEM FVND. CINNIA
NVM. PAG. S. S. AD F. FVND. S. S. ET FVND. BITTIANVM. P. P. DIMID. PAG.
S. S. AD F. L. ATINIO ET FVND. CANINIANVM PAG. S. S. AD F. FVNDIS. S. S.
QVOS PROFESSVS EST. PLVRIBVS. SVMMIS H-S XVILVI. N. IN H-S ∞. ITEM
FVND. SATRIANVM....... PAG. VERCELLENSE. AD FIN. DOMITIO PRI
MO. ET. ATILIO. SATVRNINO. QVEM PROFESSVS EST H-S LVI IN H-S V. ITEM
FVND. VEÑVLELANVM PAG. VERCELLENSI AD F. CLODIO GRAPTO. ET
FVND. SOLIANVM ET FVNDI. AVILLINIANI PARTEM. DIMIDIAM. IN PLA
CENTINO. PAG. VERONENSE. AD F. P. ATILIO ET ARRVNTIO. NEPOTE
ET. FVND. BLASSIANVM. P. P. VI. PAG. LVREATE AD F. MIRVLINIS. QVOS
PLVRIBVS. SVMMIS. PROFESSVS EST H-S XIIX IN H-S ∞. N.

P. ALBIVS. SECVNDVS. PER. ALBIVM SEVERVM. FIL. SVVM. PROFESSVS PRAED
RVSTICA. H-S. CLI. CC N. ACCIPERE. DEBET H-S XII. CIIII. N. ET. OBLIGA
RE FVNDVM IVLIANVM CVM FIGLINIS. ET COLONIIS. VIIII. PAGIS IVNO-
NIO. ET. DOMITIO. AD F. MAELIO. SEVERO. M. VELLEIO. FISIO DIOGA ET
ET POP QVEM PROFESSVS EST. H-S CXX. IN H-S. X. CIIII. N. ITEM. FVND.
SIVE SALTVM. BETTVTIANVM. P. P. TERTIA. QVE. EST. IN. VELEIATE

PAG. DOMITIO VICO. CATVRNIACO. AD F. ANTONIO. PRISCO. ET. C. AN
TONIO. ET. POP QVEM PROFESSVS. EST. H-S. $\overline{XXVI}$CC N. IN H-S $\overline{II}$ N.

C. DELIVS PROCVLVS PER C. DELIVM HERMEN. LIB. SVVM. PROFESSVS EST PRAE
DIA. RVSTICA. DEDVCTO. VECTIGALI H-S $\overline{CCXCII}$ DCCCXX. N. ACCIPER. DE
BET H-S $\overline{XXIII}$ DI. N. ET. OBLIGARE. FVND. MVCIANVM. P. P. DIMID. QVI EST
IN VELEIATE. PAG. FLOREIO AD. F. M. PETRONIO. EPIMELE ET L. GRANIO
PROCVLO. ET. POP. ET. FVND. CORNELIANVM. TERENTIANVM. PAG. S. S.
AD F. CALIDIO. CENSORE. ET. L. GRANIO. ET. POP. ET. FVNDVM VITILIA
NVM RVFIANVM. PRO PARTE III. PAG. FLOREIO. AD F. SE. ET. VALERIS
FRAT. ET FVND. PVLLELIACVM. P. P. DIMID. PAG. S. S. AD F. AEBVTIO SE
CVNDO ET. DAMA. ET FVND. VIROGAESIVM. PRO PARTE. SEXTA. IN VE
LEI. PAG. SALVTARE. AD F. VETELATIBVS. QVOS. PLVRIBVS. SVMMIS. PRO
FESSVS EST H-S $\overline{XLIV}$ DCXXX. N. IN H-S $\overline{IIII}$ ITEM. FVND. ASELLIANVM EGNA
TIANVM P. P. DIMIDIA. CVM. MERIDIBVS. QVI EST IN VELEIATE. PAG. IV
NONIO. AD F. VIBIO PROCVLO. ET. POP. QVEM. PROFESSVS EST H-S $\overline{XXXIII}$.
IN H S $\overline{III}$. ITEM. FVND. AFRANIANVM. MANCIANVM. BITTELLVM. AR
RVNTIANVM. PAG. S. S. AD F. RE. P. LVCENSIVM ET MINICIA POLLA ET
POP. QVEM. PROFESSVS EST H-S $\overline{CLV}$ IN H-S $\overline{XIII}$. ITEM. FVND. SIVE SALTVM
NARIANVM. CATVCIANVM. P. P. IIII. QVI EST. IN VELEIAT. PAG. IVNO
NIO. AD F. VIRIO. NEPOTE ET. POP. QVEM. PROFESSVS EST. H-S XXI. D. N
ET. FVND. CORBELLIANVM ASELLIANVM EGNATIANVM. CVM. MERIDIB.
PAG. S. S. AD F. A VILLIO OPTATO. ET VIBIO. PROCVLO ET POP. QVEM
PROFESSVS. EST. H S. $\overline{LIII}$. IN H S $\overline{III}$. D I. N.

C. COELIVS. VERVS. PER. ONESIMVM. SER. SVVM. PROF. EST. PRAED. RVSTICA. IN
PLAC. ET VELEIATE. ET LIBARNENSI. DEDVCTO. VECTIGALI. ET. IS. QVAE
ANTE. CORNELIVS. GALLICANVS. ET. POMPONIVS. BASSVS. OBLIGAVE
RVNT H-S $\overline{DCCCLII}$. DCCC. LXXVIII. N. ACCIPERE DEBET. H-S $\overline{LXVII}$DCCCL.
N. ET OBLIG. FVND. COLIACTERVM P. P. DIM. ET. COLONIA. CINNERVM
P. P. IIII. QVI SVNT. IN VELEIATE. PAG. IVNONIO AD F. VALERIO ADVLE
SCENTE ET VIRIO. NEPOTE. ET POP ET FVND. ANTONIANVM. IN VELE
IATE PAG. MEDVTIO. AD F. ATTIS. FRATRIB. ET ATILIO. EXPECTA
TO. ET POP. QVOS DVAB. SVMMIS. PROF. EST. H-S $\overline{XXXVII}$ CD N. IN H-S
$\overline{II}$ICCCL. ITEM. FVND. VEMBRVNIVM. PATERNVM QVI. EST. IN VELEIATE
PAG. DOMITIO. AD F. LICINIO CATONE. ET. SVLPICIA PRISCILLA........
QVEM PROFESSVS. EST. H-S. $\overline{LXXI}$CD. IN H S. $\overline{VI}$. $\overline{N}$. ITEM FVND. SATERIA
NVM......IN VELEIATE. PAG. VELIEIO. AD. F. LVCENSIBVS. ET. ANNIS
FRATRIB. ET. POP. QVEM PROF. EST. H-S. $\overline{XXXII}$. IN. H-S. $\overline{III}$. ITEM. FVND
VIBIANVM. LIBRELIANVM. IN. VELEIAT. PAG. STATIELO. AD. F. S. S. QVEM
PROFESSVS EST. H-S. $\overline{XXX}$CC. N. IN H-S. $\overline{II}$. ITEM. FVND. GICIANVM ROV
DELIVM. P. P. DIMID. QVI EST IN VELEIATE. PAG. ALBENSE. AD. F. S. S.
QVEM. PROFESSVS EST H-S. $\overline{XXXVI}$ IN. H-S. $\overline{III}$. ITEM. FVND. DIRRIANVM
IN VELEIATE PAG. IVNONIO. AD. F. VIRIO NEPOTE. ET. ATTIS. FRATRIB.
ET. FVND. GRAECANASIVM TOTVM. ET FVND. PATERN. P. P. QVINTA
ET PARTE DECIMA. ET CIARIS. P. P III. ET FVND. ATERILANVM. P. P...
QVI EST IN VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD. F. VIBIO SEVERO. ET ATTIS
FRAT. ET POP. ET. FVND. MVTIANVM CLOVSTRVM TVLLARE. P. P. DI
MID

MID. QVE. EST. IN VELEIATE PAG. ALBENSE AD. F. AEBVTIO SATVRNINO ET ANNIS. ET POP. ET FVND. ANTONIANVM SEVRONIANVM TVLLAR PRO PAR. DIMID. IN VELEIATE PAG. ALBENSE. AD. F. AEBVTIO SATVRNINO ET. POP. QVOS PLVRIBVS. SVMMIS. PROF. EST. HS XXXI. LX. N. IN HS. III. ITEM SALTVM. BITTINIAM. ALBITEMVM. QVI. EST. IN VELEIATE. ET. IN LVCENSI. PAGIS ALBENSI. ET MINERVIO. ET STATIELLO. AD. F. REP. LVCENSIVM. ET. ANNIS. FRAT. ET. POP. QVEM PROFESSVS. EST. HS CCCL. IN HS. XXX. ITEM. FVND. ATILIANVM. QVI. EST. IN VELEIATE P. P. VIII. PAG. BAGIENNO. AD. F. LICINIO CATONE. ET. CORNELIA. SEVERA. ET. FVND. VATERIANVM. AMVDIS. IN VELEIATE. ET. PARMENSI. PAGIS. SALVTARE ET. SALVIO. AD. F. LVCENSIBVS. ET. VETIS. FRAT. ET. POP. ET SENTIANVM. IN VELEI. PAG. MEDVTIO. AD. F. FLAVIS. FRAT. ET. L. ATTIO. ET POP. QVOS. PLVRIBVS. SVMMIS. PROFESSVS. EST. HS. XXIIII. IN. HS. II. ITEM FVND. BAEBIANVM FLAVIANVM. QVI. EST. IN PLACENTINO. PAG. VERCELLENSE. AD. F. APPIO. SABINO. ET. M. MINITIO. ET POP. QVOS. PROFESSVS EST. HS. XI. DCCCC. N. IN HS. IIICDLXVIII. N. ITEM. FVND. CALIDIANVM EPICANDRIANVM LOSPISTVM. VALERIANVM. CVM ALLIA P. P. DIMID. ET IIII. PAG. S. S. AD. F. VIRIO NEPOTE. ET MAELIO. SEVERO. ET. ATILIO. SVCCESSORE ET POP. QVOS. PROFESSVS EST. HS. LVIIIIXXIV. N. IN HS VD N. ITEM. FVND. CAERELLIANVM. CVMALLAN. P. P. DIMID. ET. IIII. PAG. S. S. AD. F. VOLVMNIO. CRESCENTE. ET FVNDO MESSIANO. ET. BERVLLIANVM. IN. PLACENTINO. PAG. HERCVLANIO. AD. F. M. MINITIO. QVEM PROFESSVS EST. DVABVS. SVMMIS. HS. XXIIII DCCXXC. IN. HS. II. ITEM FVND. POLIONIANVM. IN PLAC. PAG. FARRATICANO. AD. F. L. DELLIO PVBLICO. STEPHANO. P. P. III. QVEM PROFESSVS. EST HS. X. ET FVND. DELLIANVM. AFRANIANVM. ET. FVND. DELLIANVM. P. P. DIMID. QVI SVNT. IN. VELEIATE. PAG. FLOREIO. AD. F. Q. BAEBIO AEBVTIO PVDENTE. ET. POP. QVOS. DVAB. SVMMIS. PROFESSVS. EST. HS. CXXII. IN. HS IV DXXXII. N.

L. ANNIVS. RVFINVS. NOMINE. SVO. ET. C. ANNI. VERI. FRAT. PROFESSVS. EST PRAED. RVSTICA DEDVCTO. VECTIGALI. ET QVOD. POMPONIVS. BASSVS. OBLIGAVIT. HS |XI| XIIIXC. N. ACCIPERE DEBET HS. XXCIII DCCCCL. ET OBLIGARE FVNDOS. SOLONIANVM. CVM. COMMVNIONIBVS. QVI. EST. IN VELEIATE. PAG. BAGIENNIO. AD. F. NAEVIS. FIRMO. ET. MEMORE. ET POP. QVEM. PROFESSVS EST. HS. LXXIIII. IN. HS. II. ITEM. FVND. BIVELIVM. CVM COMMVNIONIBVS. PAG. S. S. AD. F. ANTONIO. PRISCO ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. CXXIIICD. N. IN HS. X. ITEM. FVND. SPENNELTAM CVM COMMVNIONIBVS. QVI. EST. IN VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD. F. CN. ANTONIO PRISCO. ET. LICINIO. CATONE. QVEM. PROFESSVS. EST. HS. XXVI. IN HS. II. ITEM FVND. IBOCELIS. PAG. S. S. CVM. COMMVNIONIB. AD. F. CN. ANTONIO. ET. ATILIS. ET. POP. QVEM. PROFESSVS. EST. HS XX IN HS. I. CDL. ITEM. VATINANOS. TOVIANOS. P. P. DIMID. QVI. SVNT. IN VELEIATE. PAG. STATIELLO. AD. F. REP. LVCENSIVM. ET. ANNIA VERA ET. POP. QVOS. PROFESSVS. EST. HS. CL. IN HS. XIID. N. ITEM. FVND. ATIDIANVM. TOVIANIS. CVM COMMVNIONIB. QVI. EST. IN VELEIATE. PAG. S. S. AD. F. COELIO VERO. QVEM PROFESSVS EST. HS. XXV. IN. HS. II. ITEM

FVND

FVND. VNDIGENIS.CVM.COMMVNIONIB. PAG.S.S. AD.F.LVCENSIBVS.ET.C.
COELIO.ET.POP. QVEM PROFESSVS EST. H S.XLIV. IN. HS.IIII. ITEM.FVND.
ROVDELIVM.GLICIANVM. CVM COMMVNIONIB. QVI.EST.IN.VELEIATE
PAG.ALBENSE.AD.F.REP.LVCENSIVM.ET.POPVL. QVEM PROFESSVS.EST.
HS. XXXVI.IN.HS.III. ITEM.FVND.MVTIANVM. CLOVSTRV.P.P.DIMID.PAG.
S.S. AD.F.AEBVTIO SATVRNINO. ET COELIO.VERO.ET POP. ET.FVND.
ANTONIANVM.SEVONIANVM.TVLLARE.P.P.DIMID.PAG.S.S.AD.F.S.S.
QVOS DVABVS.S. PROFESSVS.EST.HS.XLIX.N.IN.HS. ∞. ITEM SALTVM
SIVE.FVNDOS.AVEGAM.VECCIVM DEBELLIS.ET.SALTVM.VELVIAS.LAV
CVMELIVM. Q.S.IN VELEIATE.PAG. ALBENSE ET. VELEIO. AD.F. REP.
LVCENSIVM.ET.VELEIATIVM. ET AEBVTIO.SATVRNINO. QVOS PROFES
SVS EST.HS.CLXXIIX.IN HS.XVI.ITEM.SALTVM.BITVNIAM.ET.ALBITE
MIVM BETTVLANVM. QVI. EST. IN VELEIATE. ET. LVCENSE. PAGIS.AL
BENSE. ET. MINERVIO.ET. STATIELO.AD.F. REP. LVCENSIVM.ET.COE
LIO VERO.QVEM.PROFESSVS.EST.HS.CCCL.IN.HS XXX

L.LVCILIVS.COLLINVS.PROF.EST.PRAED. RVSTICA. HS. LXXVDCCCCLXXV.
N.ACCIPERE DEBET HS. VIXXXVI. N. ET. OBLIGARE. FVND. MINICIA
NVM.VETTIANVM.P.P.DIMIDIA.QVI.SVNT.IN.VELEIATE. PAG.AMBI
TREBIO.AD.F.MOMEIO.PERSICO. ET VIRIO.SEVERO. ET. POP.ET.FVN
DO. OLYMPIANVM.P.P.DIMID. PAG.S.S. AD. F.LICINIO.FIRM.SALMETE
LIO. FIRMINO. VOLVMNIO. MEMORE. ET. POP.QVOS. PROFESSVS.EST
DVABVS. SVMMIS.HS.XLIVDCCCCLXXV.N.IN.HS. IIII.ITEM. FVND. MI
NITIANVM.CVM.SILV.HERENNIANIS.P.P.III.PAG.S.S.AD.F.VIBIO.SE-
VERO.MOMEIO.PERSICO.ET.FVND.PASSENNIANO.PAG.S.S.AD.F.VOLVM
NIO. EPAPHRODITO. ATTIO. SABINO. QVOS. PLVRIBVS. SVMMIS.PROFES
SVS.EST.HS. XXVIII.IN.HS.II.VI.N.

L.GRANIVS.PRISCVS.PER.VICTOREM.SER.SVVM.PROF. EST.PRAED.RVSTICA
DEDVCTO.VECTIGALI.HS. CXLIIXDXX.ACCIPERE DEBET.HS.XIDCCCCXII
N.ET.OBLIGARE.FVND.IVNIANVM.P.P.DIMID.ET.III.QVI.EST. IN VE
LEIATE.PAG.FLOREIO.AD.F.PETRON.EPIMELE.ET.AVILLIS.FRAT. ET
POP.ET.FVND.CATINIANVM.QVI.EST.IN.VELEI.PAG.IVNONIO.AD.F.
DELLIO.SENIO.PVBLICIO.SENE.ET.POP.QVOS. DVABVS. SVMMIS. PROF.
EST.HS.XXIII.CCCC.N.IN.HS.II.ITEM.FVND. METILIANVM.IN. VELE
IATE.P.P.DIMID.ET.III.PAG.FLOREIO.AD.F.FVND.IVNIANO.ET.FVN
DOS.SVMMETIS.VALERIANIS.IN.VELLIATE.PAG.STATIELLO.P.P.DIMID.
AD. F.REP. LVCENSIVM. ET.VETVRIS. FRATRIB. QVOS. DVAB. SVMMIS
PROFESSVS EST. HS XLIIICCCC. N. IN. HS IIIDCCCC. N. ITEM. FVNDOS
CAESIANOS. NAEVIANOS. FIRMIANOS. ARRANIAN. CARIGENVM. QVI
SVNT.IN.VELEIATE. PAG. SALVIO. AD.F.P. TERENTIO. FLORO.ET.P.
SVLPITIO.BACCO.ET.C.CASSIO.ET POP.ET.FVND. ATTILIANVM. ARRVN
TIAN. INNIETEVM. ANTIATE. ET. VELEIATE. PAG. FLOREIO.AD.F.AF
FRANIO.PRISCO.ET. VALERIO.PARRA. QVOS.DVABVS.SVMMIS. PROFES
SVS.EST. HS. XXXVII. IN HS.III. XII.N. ITEM. FVND. CALIDIANVM. ET
TRICCELLIANVM.PAG.S.S.AD.F.COELIO VERO.ET.AEBVTIO.SECVNDO
ET.FVND.MVCIANVM.PAG.S.S.AD.F.VIRIO.LVSCO.ET.DELLIO.SENIO
ET.MINITIA.POLLA.ET.FVND.CASSIANVM.PAG.S.S.AD.F.AVILLIS.FRA
TRIB.

TRIB.ET. SILVAS. SVFFITANAS. P.P. DIMID. PAG. S.S. AD. F. PETRONIO
EPIMELE. QVOS. PLVRIB. SVMMIS. PROFESSVS. EST. HS. XXXI. IN. HS. ∞
ITEM. FVNDOS. GRANIANOS. AD. F. RANTANOS. CVM APENNINO. LAEVIA
P.P. DIMIDIA. ITEM. FVND. VALERIANVM. LAEVIAM. IN. VELEIATE. PAG.
S.S. AD. F. COELIO. VERO. ET. CAERELLIO. VERO. ET. POP. ET. FVND.
MARIANVM. QVI. EST. IN. PLACENTINO. PAGO. HERCVLAN. AD. F. M. MI
NITIO. ET. TERRENTIO. SABINO. ET. POP. QVOS. PLVRIB. SVMMIS. PROF.
EST. HS. XLIIII. IN. HS. II. N.

P. ANTONIVS. SABINVS. PROF. EST. PRAED. RVSTICA. HS. CXXXIICCCCL. ACCI
PERE. DEBET. HS. XDCXXIIII. N. ET. OBLIGARE. FVND. VALERIANVM. QVI
EST. IN. VELEIATE PAG. ALBENSE. AD. F. ANTONIA. VERA. ET. ANTONIO
PRISCO. ET. POP. QVEM. PROFESSVS. EST. HS. LXXIIIDCL. IN. HS. VI. C ∞ II.
N. ITEM. FVND. ANCHARIANVM. P.P. DIMID. PAG. S.S. AD. F. CAELIO. VE
RO. ET. L. ANNIO. ET. POP. ET. FVND. CALIDIANVM. PAG. S.S. AD. F. M. AN
TON. DECIMIO. BASSO. ET. POP. ET. FVND. SERRANILLIANVM. P.P. DIMI
DIA. PAG. S.S. AD. F. SEXTIS. FRATRIB. ET. ANTONIO. PRISCO. ET. POP. ET
FVND. VIRIANVM. VICANIANVM. MAMMVLEIANVM. P.P. DIMID. ET. FVND.
MAMMVLETANVM. P. P. VIII. IN. VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD. F. ANTO
NIO. PRISCO. ET. AFRANIO. APTHORO. QVOS. PLVRIB. SVMMIS. PROF. EST
HS. LVIDCCC. N. IN. HS. IIIDCCXXII. N.

C. CALIDIVS. PROCVLVS. PROF. EST. PRAED. RVSTICA. HS. CCXXXIII. DXXX. N.
ACCIPERE. DEB. HS. XVICCCXXXVIII. N. ET. OBLIGARE. FVND. PATERNVM
IN. VELEIATE. PAG. ALBENSE. BLONDELIAE. SECENIAE. AD. F. CALIDIO
VERO. ET. ANTONIS. VERA. ET. PRISCO. QVEM. PROFESSVS. EST. HS.
XCIVDC. N. IN. HS. VIIII. ITEM. FVND. MATERNVM. MVNATIANVM. PAG.
S.S. AD. F. ANTONIS PRISCO. ET. VERA. ET. FVND. DECIMIANVM. PAG. S.S.
AD. F. CALIDIO. VERO. ET. FVND. SIVE. AGROS. ACVTIANOS. VETVLIA
NOS. SVIRIANOS. PAG. ET. AD. F. S.S. QVOS. PLVRIB. SVMMIS. PROFESSVS
EST. HS. XXXICCX. N. IN. HS. III. ITEM. FVND. CALIDIAN. LAETIANVM
PAG. S.S. AD. F. SEXTIO. SECVNDO. ET VERTIO. VERO. ET FVND. ANTONIAN
PAG. S.S. AD. F. VIRTIS. POLLIONE. ET. VERO. ET. FVND. CARESTIANVM. PAG.
S.S. AD. F. ALBONIO. PVSILLO. ET. VIRIO. BASSO. ET. FVND. CORNELIANVM.
MEPPEDIANVM. VETVLIANVM. P.P. DIMID. PAG. S.S. AD. F. CALIDIO. VERO
ET. FVND. VETVTIANVM. SECVNDIANVM. PAG. S.S. AD. F. M. ANTONIO
ET. FVND. VIRTIANVM. IVCIANVM. PAG. S.S. AD. F. VETTIS. VERO. ET. SE
CVNDO. QVOS. PLVRIB. SVMMIS. PROF. EST. HS. XL. IN. HS. III. ITEM. FVND.
AVRELIAN. VERTIANVM. CORNELIANVM. QVI. EST. IN. VELEIATE. ET
LIBA... PAG. MONINATE. AD. F. M. ENNIO. PAIBIO. QVEM. PROF. EST. HS.
XXIIIDC. N. IN. HS. I. CCCXXXIIX.

C. VOLVMNIVS. EPAPHRODIVS. PROF. EST. IN. VELEIATE. PER. C. FISIVM
DIOGAN. ET. IN. PLACENTIN. ET. IN. VELEIATE. PER. P. VOLVMNIVM
GRAPPIVM. PRAED. RVSTICA. DEDVCTO. VECTIGALI. HS. CDXIIXCCL. N.
ACCIPERE. DEBET. HS. XXXIIIDLXII. N. ET. OBLIGARE. FVND. METILIA
NVM. LVCILIANVM. ANNEIANVM. CVM. CASIS. ET. SILVIS. ET. MERIDIB.
ET. DEBELIS. QVI. EST. IN. VELEIATE. PAG. AMBITREBIO. AD. F. CORNELIA
SEVERA. LVCILLO. COLLINO. Q. APPIO. VIBIO. SEVERO. QVEM. PROF. EST

HS.L.IN.HS.IVD ITEM.FVNDVM.ALFIAMVNATI ANVM.ANCHARIANVM
CVM.FVNDO.PASPIDIANO.ET.ROSIANO.ET.MARIANO.ET.ACONIANO
ET.TARQVITIANO.CVM.CASIS.IN.CARRICINO.ET.SILVIS.SAGATIS.ET
LOCO.AGRINA.SVLLIANI.IN.PLACENTINO.PAG.VERGELENSE.ET.VE
LEIATE.PAG.AMBITREBIO.AD.F.CORNELIA.SEVERA.ET.OLLIA.CALLIO
PE.LVCILIO.COLLINO.ET.ITEM.FVND.CAECILANVM.IN.PLACENTINO.PAG.
VERGELENSE.AD.F.CASTRICIO.NEPOTE.OLIA.CALLIOPE.C.DECIMIO.ET
POP.QVOS.PROF.EST.HS.CCL.IN.HS.XXIIDCCXXXVI.N.ITEM.FVND.PA
TERNVM.QVI.EST.IN.PLACENTINO.PAG.VERGELENSE.AD.F.CASTRICIO
NEPOTE.ET.POP.QVEM.PROFESSVS EST.HS.XXXII.IN.HS.III.ET.FVND.
FABIANVM.IN.PLACENTINO.PAG.S.S.AD.F.LICINIA.TERTVLLINA
P.P.ALBIO.ET.POPVLO.QVEM.PROF EST.HS.XXIV.IN.HS.II.ITEM
FVND.ARMELIANVM.CVM.CASA.ET.PRAED.VALERIANIS.EX.PARTE
DIMID.IN.PLAC.PAG.VERCELENSE.ET.IN.VELEIATE.PAG.AMBITREB.
AD.F.P.OLIO.HYMNO.ET.POP.QVEM.PROF.EST.HS.XXVIIID.IN.HS.
∞ CCCXXVI.N.

L.LICINIVS.L.F.PER.VETVRINVM.SEVERVM.PROF.EST.FVND.VALERIA
NVM.ET.METILIAN.ET.TVDIANVM.ET.CLODIANVM.ET.VETVRIA
NVM.IN.VELEIATE.PAG.DIANIO.HS.LCCCL.N.ACCIPERE.DEBET.HS.
sic V.M.V.N.ET.FVND.S.S.OBLIGARE.

L.MAELIVS.SEVERVS.PROF.EST.PRAED.RVSTICA.DEDVCTO.VECTIGALI
HS.CDXXCX.N.ACCIP.DEBET.HS.XXXIIIDCCCIIII.N.ET.OBLIGARE.FVND.
IVLIANVM.TVRSIANVM.CAMBELIAN.LVCILIANVM.NAEVIANVM.VA
RIANVM.VIPPVNIANVM.Q.S.IN.VELEIATE.PAG.MEDVCIO.AD.F.IMP.
N.ET.REP.LVCENSIVM.ET.REP.VELEIATIVM.ET.VIBVLLIS.FR.ET.C.
NOVELIO.ET.POP.QVOS.PLVRIB.SVMMIS.PROF.EST.HS.CXXVIDCC.N.
IN.HS.XIICCCXXXIV.ITEM.FVND.BAETIANVM.P.P.IIII.PAG.S.S.AD.F.
VIBIO.SEVERO.ET.C.NOVELLIO.QVEM.PROF.EST.HS.X.IN.HS.∞.
ITEM.FVND.VETTIANVM.IN.VELEIATE.PAG.VELLEIO.AD.F.R.P.LV
CENSIVM.ET.REP.VELEIAT.ET.NAEVIS.FRAT.ET.FVND.PETRONIA
NVM.P.P.DIMID.PAG.IVNONIO.AD.F.VETTIO.FORTVNATO.QVOS
DVAB.SVMMIS.PROF.EST.HS.XII.IN.HS.∞ CC.N.ITEM.FVND.VARRO
NIANVM.PAG.S.S.AD.F.C.CALIDIO.ET.C.VETTIO.SECVNDO.ET.POP.
QVEM.PROF.EST.HS.XIIIC.N.IN.HS.∞.CCC.N.ITEM.FVND.MITIE
LIAC.P.P.III.PAG.FLOREIO.AD.F.COELIO.VERO.ET.VIRIO.NEPOTE
ET.DELLIO.PROCVLO.ET.FVND.BRAETIANVM.CANINIANVM.P.P.IIII.
AD.F.C.VIBIO.SEVERO.ET.C.NOVELLIO.QVOS.DVAB.SVMMIS.PROF.
EST.HS.XVIII.D.N.IN.HS.∞.DCCCL.N.ITEM.FVND.CASSIANVM.NO
VIANVM.RVTILIANVM.PLAVTILIANVM.ANTONIANVM.COCEIASCIVM
AD.F.ALBIO.SECVNDO.ET VOLVMNIO.VERECVNDO.PAG.IVNONIO.SI
VE.QVO.ALIO.IN.VELEIATE.QVEM.PROF.EST.HS.CXXX.IN.HS.XIII
ITEM.FVND.DOMITIANVM.P.P.IIII.PAG.IVNONIO.AD.F.VIRIO.NEPO
TE.ET.T.BLAVNIO.ET.FVND.DEMETRIANVM.CASSIANVM.P.P.DI
MID.PAG.S.S.AD.F.C.VOLVMNIO.VERECVNDO.ET.POP.ITEM.FVND.
MARIANVM.PAG.FLOREIO.IN.VELEIATE.AD.F.IMP.N.ET.MINITIA.POL
LA.ET.C.SVLPICIO.ET.POP.ITEM.FVND.PETRONIAM.IN.VELEIATE.PAG.

IVNON.

IVNON. AD. F. VETTIO. FORTVNATO . ET. CAECILIO . GALLO . ET. POP.
ITEM. FVND. NOVLLLIAN. PETRONIANVM. P. P. DIMID. PAG. S. S. SIVE. A
LIO. AD. F. C. VOLVMNIO. VERECVNDO. ET. SE. QVOS. PROF. EST. PLVRIB.
SVMMIS. HS. XXCL. N. IN. HS. II. ITEM. FVND. ASSEVAN. P. P. III. QVI. EST
IN. VELEIATE. PAG. FLOREIO. AD. F. MINITIA. POLLA. ET. DELLIO. PROCV
LO. QVEM. PROF. EST. HS. XVIIII. IN. HS. ∞ CXX. N.

ANTONIA . VERA . PER. ANTONIVM. RVFFINVM. PROF. EST. PRAED. RVSTICA
HS. CCXDCCCLXVI. ACCIPERE. DEB. HS. XVIDCCCCII. N. ET. OBLIG. FVND.
ANTONIANVM. COLLIANVM. VALERIANVM. CORNELIANVM. CVM. COMMV
NIONIB. QVI. ET. IN. VELEIATE. ET. IN. LIBARNENSI. PAGIS. MARTIO. ET
ALBENSE. AD. F. CALIDIS. PROCVLO. ET. PRISCO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS
CXXC. IN. HS. XVI. ITEM. FVND. ANTONIANVM. P. P. DIM. ET. VI. CVM. COM
MVNIONIB. IN. VELEIATE. PAG. ALBENSE. AD. F. ANTONIO. SABINO. ET. CALI
DIO. PROCVLO. QVEM. PROF. EST. HS. XXVIDCLXVI. N. IN. HS. DCCCCII. N.

C. VIBIVS. C. F. PROF. EST. PRAEDIA. RVSTICA. HS. CLVDCCCXLII. N. ACCIPE
RE. DEB. HS. XIICDLXXV. N. ET. OBLIG. FVND. STARIANVM. PATERNVM
QVI. EST. IN. VELEIATE. PAG. BAGIENNO. AD. F. CORNELIA. SEVERA. C. NAE
VIO. FIRMO. ET. POP. QVOS. PROF. EST. HS. XL. IN. HS. IIICDII. ITEM. FVND.
AVRELIANOS. VETTIANOS. P. P. III. PAG. S. S. AD. F. S. S. ET. FVND. MVTIENANOS.
VIBIANOS. Q. S... PAGO. ET. AD. F. S. S. ET. FVND. VIBVLLIANVM. CALLIDIA
NVM. PAG. S. S. AD. F. APPIO. F.... ET. C. VICRIO. FIRMO. P. P. DIMID. QVOS
PLVRIBVS. SVMMIS. PROF. EST. HS. XLVDCLX. IN. HS. IV. ITEM. FVND. VI
BIAN. P. P. DIMID. PAG. S. S. AD. F. P. LICINIO. CATONE. ET. POP. ET. FVNDOS
BETVTIANOS. AVRELIANOS. P. P. IIII. PAG. S. S. QVOS. DVAB. SVMMIS. PROF.
EST. HS. LIIDCCCXXCII. N. IN. HS. IVLXXIII. N. ITEM. FVND. VIBVLIANVM
CALIDIANVM. P. P. DIMID. PAG. S. S. AD. F. METVRICIALIS. ET. VICRIO
FIRMO. QVEM. PROF. EST. HS. XV. IN. HS. I.

M. VARIVS. FELIX. PROF. EST. PRAED. RVSTICA. HS. LIIXCCCL. N. ACCIP. DEB.
HS. IVDCLXIIX. ET. OBLIGARE. IN. VELLEIATE. PAG. DIANIO. AD. F. VA
LERIO. PROBO. ET. VERA. ET. ALELIS. FRATRIB. ET. SOCIS. TEXTANVLA
TIBVS. ET. BAEBIA. ET. RIVLLA. ET. VALERIO. VECCVNIO. ET. POP. FVNDOS
NAEVIANOS. DVOS. QVOS. PROF. EST. HS. XXIIII. IN. HS. II. ITEM. FVND.
ORBIANIACVM. QVEM. PROF. EST. HS. XII. IN. HS. ∞. ITEM. FVND. TAX
TANVLAS. ET. BVDACELIVM. PRO. INDIVISO. EX. PARTE. SEXTA. QVOS
PROF. EST. HS. XVII. N. ET. FVND. IV... INATVM. P. P. IIII. QVEM. PROF. EST
HS. VICCC. N. IN. HS. ∞. DCLXVIII. N.

CN. ANTONIVS. PRISCVS. PROF. EST. PRAED. RVSTICA. HS. CCCI. DCXXXIII.
N. ACCIPERE. DEBET. HS. XXVIIICCL. N. ET. OBLIGARE. FVND. VICIMA
NVM. MAMVLEIANVM. CVM. COMMVNIONIB. P. P. DIMID. QVI. EST. IN. VE
LEIAT. PAG. DOMITIO. AD. F. AFRANIO. APTHORO. ET. LICINIO. CATONE
ET. T. LICINIO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XXX. IN. HS. ∞. CDLXXVII
ITEM. FVND. MVTTIENIANVM. CORNELIANVM. CVM. SILVIS. P. P. DIMIDIA
PAG. S. S. AD. F. LICINIO. CATONE. ET. CORNELIA. SEVERA. ET. POP. QVEM
PROF. EST. HS. XXXX. IN. HS. III. D. N. ITEM. FVND. CALIDIANVM. AT
TEDIANVM. MATERNVM. PRO. P. DIMID. P. S. S. AD. F. LVCIO. ET. C.

ANNIS. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XX. ET. FVND. TERANTIANVM. P.
P. DIMID. PAGO. ET. AD. F. S. S. QVEM. PROF. EST. HS. X. IN. HS. IICCLXXIII.
N. ITEM. FVND. LICINIANVM. P. P. DIMID. ET. IIII. ET. VIII. QVI. EST. PAG.
S. S. AD. F. ANTONIO. SABINO. ET. AFRANIO. APTHORO. ET. POP. ET. FVND.
PETILIANVM. P. P. DIMID. PAG. S. S. AD. F. ANTONIO. PRISCO. ET. POP. QVOS
DVABVS. SVMMIS. PROF. EST. HS. XIII. IN. HS. ∞. ITEM. FVND. VETVRIANVM
VIRIANVM. VIBIANVM. SATRIANVM. PATERNVM. PAG. S. S. AD. F. L. ET. C. AN
NIS. ET. AFRANIO. APTHORO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. CXXXIII. IN
HS. XII. ITEM. FVND. VORMINIANVM. PRECELE. CVM. IVRE. APENINI. A
RELIASCI. ET. CAVDAIASCI. ET. COMMVNIONIBVS. QVI. EST. IN. VELEIATE.
ET. IN. LIBARNENSI. PAG. DOMITIO. EBOREO. AD. F. C. ET. L. ANNIS. ET. LICI
NIO. CATONE. ET. VALERIO. NEPOTE. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XX.
ET. FVND. VIBIANVM. SYRELLIANVM. IN. VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD.
F. S. S. QVOS. PROF. EST. HS. VII. IN. HS. IID. N. ITEM. FVND. MACATIA
NVM. ENNIANVM. PAG. ET. AD. F. S. S. ET. FVND. VALERIANVM. P. P. IIII.
PAG. ET. AD. F. S. S. ET. VALERIO. NEPOTE. QVEM. DVAB. SVMMIS. PROF.
EST. HS. XVII. IN. HS. ∞. D. N. ITEM. FVND. ANTONIAN. P. P. III. CVM
COMMVNIONIB. IN. VELEIATE. PAG. ALBENSE. AD. F. ANTONIS. SABINO
ET. PRISCO. ET. FVND. MINICIANVM. CEPPONIANVM. HISTRIANVM. PA
TERNVM. IN. VELEIATE. PAG. BAGIENNO. AD. F. L. ET. C. ANNIS. ET. POP.
ET. FVND. ATTIANVM. PAG. ET. AD. F. S. S. QVOS. PLVRIB. SVMMIS. PROF.
EST. HS. XLVDXXXIII. IN. HS. IIII.

L. CORNELIVS. HELIVS. PER. FORTVNATVM. SER. SVVM. PROF. EST. FVND. TVP
PILIANVM. VIBVLLIANVM. VOLVMNIANVM. P. P. DIMID. IN. VELEIATE
PAG. DOMITIO. AD. F. SVLPICIO. NEPOTE. ET. LICINIO. CATONE. ET. POP
HS. L. ACCIPERE. DEBET. HS. III. LXXV. N. ET. FVND. S. S. OBLIGARE.

C. VIBIVS. SEVERVS. PER. VIBIVM. CALVOM. LIB. SVVM. PROF. EST. PRAED. RV
STICA. HS. DCLXXIIIDCLX. N. IN. VELEIATE. ET. IN. PLACENTINO. DEDV
CTO. VECTIGALI. ET. QVOD. CORNELIVS. GALLICANVS. OBLIGAVIT. ACCI
PERE. DEB. HS. LIIICCCLXII. N. IT. OBLIGARE. FVND. VESCHINIANVM. P. P.
DIMID. QVI. EST. IN. VELEIATE. PAG. AMBITREBIO. AD. F. LVCILLO. COL
LINO. ET. MINICIA. POLLA. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XLV. IN. HS.
IV. ITEM. SALTVM. SIVE. FVNDOS. VTILAM. STVEVEIABRAS. ET. CRAEDE
LIVM. QVI SVNT. IN. VELEIATE. PAG. MEDVTIO. AD. F. LICINIO. CATONE
ET. COELIO. VERO. ET. CAERELLIO. VERO. QVEM. PROF. EST. HS. CCCCI.
IN. HS. XX. ITEM. FVND. COILIANVM. QVI. EST. IN. VELEIATE. PAG. AM
BITREBIO. AD. F. LICINIO. FIRMINO. QVEM. PROF. EST. HS. XXVI. IN. HS.
IILXII. N. ITEM. FVNDVM. VETVTIANVM. SCANTINIACVM. QVI. EST. IN
VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD. F. ANTONIO. PRISCO. QVEM. PROF. EST
HS. XXVIDCLX. N. IN. HS. II. ITEM. FVND. VIRIANVM. QVI. EST. IN. PLA
CENTINO. PAG. VALERIO. AD. F. LICINIA. TERTVLLINA. ET. VIBIO. FAVO
RE. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. LXXII. IN. HS. VII. ITEM. FVND. STA
TIANVM. PAG. ET AD. F. S. S. QVEM. PROF. EST. HS. LXXII. IN. HS. VII.
ITEM. FVND. TRESSIANVM. PAG. ET. AD. F. S. S. QVEM. PROF. EST. HS. XXXVII.
ET. FVND. ANNONIANVM. IN. VELEIATE. PAGIS. VENERIO. ET. LVRATE
AD. F. ATILIO. SATVRNINO. ET. P. ATILIO. ADIVTORE. ET. POP. QVEM

PROF.

PROF. EST. HS. XII. VTROSQVE. IN. HS. IIIID. N. ITEM. FVND. CATVRNIA CVM. PAG. S. S. QVEM. PROF. EST. HS. XLICE. N. IN. HS. IIIDC. N. ET. FVND. CORNELIANVM. QVI. EST. IN. PLACENTINO. PAG. VENERIO. AD. F. LICINIO. FIRMINO. QVEM. PROF. EST. HS. XL. IN. HS. IIICC. N.

CORNELIA. SEVERA. PROF. EST. PRAED. RVSTICA. IN. VELEIATE. PER. PRIMIGENIVM. SER. SVVM. ET. IN. PLACENTINO. ZOSIMVM. SER. SVVM. DEDVCTO. VECTIGALI. ET. QVOD. CORNELIVS. GALLICANVS. OBLIGAVIT. HS. VNDECIENS. LVIII. CL. N. ACCIPERE. DEBET. HS. LXXXXICX. N. ET. OBLIGARE. FVND. COVANIAS. ET. OVILIA. IN. VELEIATE. PAG. AMBITREBIO AD. F. MOMMEIO. PERSICO. VIBIO. SEVERO. ET. POP. QVEM. PROF. EST HS. CC. IN. HS. XVIII. ITEM. FVND. OLLILIANOS. POMPONIANOS. SVLPITIANOS. COVANIAS. VECONIANVM. PAG. ET. AD. F. S. S. QVOS. PROF. EST. HS. XXCVIII. IN. HS. VIDCCC. XXCV. N. ITEM. FVND. BETONIANVM. PAG. ET AD. F. S. S. QVEM. PROF. EST. HS. XXXIID. N. IN. HS. III. ITEM. FVND. PROTIANVM. PAG. ET. AD. F. S. S. QVEM. PROF. EST. HS. XLVIII. IN. HS. IIIID. N. ITEM. FVND. AVLIANVM. TITVRONIANVM. PRO. P. TRIB. QVI. EST. IN VELEIATE. PAG. DOMITIO. AD. F. AFRANIO. APTHORO. ET. TREBELLIO. MEMORE. ET. FVND. VIAMVNIVM. P. P. S. QVI. EST. IN. VELEIATE. PAG. BAGIENNO. AD. F. FABIO. FIRMO. ET. C. VIBIO. QVOS. DVAB. SVMMIS. PROF. EST HS. CXII. IN. HS. V. ITEM. FVND. MOSCHIANVM. QVI. EST. IN. PLACENTINO. PAG. VERCELLENSI. AD. F. ALBIO. SECVNDO. ET. VARRONIA. APOLLONIA. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XLVIII. IN. HS. III. ITEM. HORTOS PVBLITTANOS. FADIANOS. QVI. SVNT. IN. PLACENTINO. PAG. SALVTARE AD. F. ENNIO. PRIMO. ET. MVNATIO. MARTIALE. QVOS. PROF. EST. HS. XXVI. IN. HS. ∞. ITEM. FVND. STATIANVM. CAMPIANVM. QVI. EST. IN PLACENTINO. PAG. NOVIODVNO. AD. F. ATTIOLINO. PAVLLINO. ET. VIBIO. SECVNDO. QVEM. PROF. EST. HS. L. IN. HS. III. ITEM. FVND. APPIANVM. PASSINIANVM. QVI. EST. IN. PLACENTINO. PAG. BRIAGONTINO. AD. F. CORNELIO. STRABONE. ET. SOLONIO. ADEPTO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. CII. IN. HS. VIII. ITEM. FVND. OCLAVIANVM. BETVTIANVM. QVI EST. IN. PLACENTINO. PAG. S. S. AD. F. TERTIO. FEIGONE. ET. LICINIO CATONE. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XXXIIICC. N. IN. HS. ∞. DCCCXXV. N. ITEM. FVND. TIRENTEANOS. FIRMIANOS. ANNISIDIANOS. IN. PLACENTINO. PAG. CERIALE. AD. F. ALBIS. FRATRIBVS. ET. LICINIA. TERTVLLINA. QVOS. PROF. EST. HS. LII. IN. HS. IV. ITEM. FVND. LARGONIANVM IN. PLACENTINO. PAG. VALENTINO. AD. F. GEMINIO. QVEM. PROF. EST HS. XXIIII. IN. HS. ∞. D. ITEM. FVND. NATTIANVM. FABRICIANVM. QVI EST. IN. PARMENSE. PAG. MERCVRIALE. AD. F. POPILLIS. FRATRIB. TERENTIA. VERA. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XXC. IN. HS. VD. ITEM FVND. PVTVANVM. VETVTIAN. IN. PARMENSI. PAG. MERCVRIALE. AD. F. MAMMIA. POLLA. ET. ARRONTIO. BVRDONE. ET. POP. ET. ARBISTRIANO. IN. PARMENSE. PAG. S. S. AD. F. FVND. NATTIANO. QVOS. DVAB. SVMMIS. PROF. EST. HS. XXII. IN. HS. ∞ CC. N. ITEM. FVND. SCAFVIANVM. P. P. DIMID. QVI. EST. IN. PLACENTINO. ET. VELEIATE. PAG. VERGELENSE. ET AMBITREBIO. AD. F. VOLVMNIO. VERECVNDO. ET. C. POMPONIO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XXIV. IN. HS. II. ITEM. FVND. SCROFVLANVM. ET.

SVCCONIANVM . IN . PLACENTINO . PAG . MINERVIO. AD . F . CASSIS . FRA
TRIB . L. LABINCO . QVEM . PROF . EST. HS. CLXXX. IN . HS. XVII , ITEM. FVND.
POMPONIANVM . ANTONIANVM . P . P . DIM . IN . PLACENTINO . PAG . CEREA
LE . AD . F. AFFRANIA . MVSA . ET . POP . ET . FVND . LITTONIANVM . APPIA
NVM . VICVBATIANVM . QVI . EST . IN . PLACENTINO . PAG . IVLIO . AD . F . VI
BVLLIO . SEVERO . ET . POP . ET . SILVAS . CASTRICIANAS . ET . PICIANAS . QVI
SVNT . IN . PLAC . PAG . VERGELENSE . AD . F . CORNELIA . SEVERA . ITEM . AGEL
LOS . VIBVLLIANOS . IN . PLACENTINO . PAG . APOLLINARE . AD . F . AFRANIO
PRISCO . ET . POP . QVOS . PLVRIB . SVMMIS . PROF . EST . HS . XXVI . IN . HS . ∞∞ .
ITEM . FVND . EGNATIANVM . SAFINIANVM . PVPIANVM . MESTRIANVM . BI
TVRRITAM . IN . PLACENTINO . PAG . HERCLANIO . AD . F . MVNNIO . SEVERO
ET . CASSIO . IVVENE . ET . POP . QVEM . PROFESS . EST . HS . LIII . IN . HS . IIID .

MINITIA . POLLA . PROF . EST . PRAED . RVSTICA . HS . LXV . CCCC . N . ACCIPERE
DEBET . HS . LIICCXXXI . N . ET . OBLIGARE . FVND . VENECLANVM . TEREN
TIANVM . DOMITIANVM . PETRONIANVM . QVI . EST . IN . VELEIATE . PAG .
FLOREIO . AD . F . IMP . N . ET . REP . LVCENSIVM . QVEM . PROF . EST . HS .
XXXV . IN . HS . IIICC . N . ITEM . FVND . SEXTIANVM . PAG . S . S . AD . F . L . SVL
PITIO . ET . C . DELLIO . ET . POP . QVEM . PROF . EST . HS . XXIIII . IN . HS .
IIXXXI . N .

T . NAEVIVS . TITVLVS . PER . NAEVIVM . CINAMVM . PROF . EST . PRAED . RVSTI
CA . HS . LIIIDCCCC . N . ACCIPERE . DEBET . HS . IIIICCLXV . N . ET . OBLIGA
RE . FVND . TRIANOS . ARQVITIANOS . LOCARESIAM . IN . VELEIATE . PAG .
DOMITIO . AD . F . LICINIO . CATONE . ET . C . VIBIO . NEPOTE . QVEM . PROF .
EST . HS . XIIIDCCC . N . IN . HS . ∞ LXV . N . ITEM . FVND . TARQVITIANVM
AD . F . CORNELIS . ELIO . ET . ONESIMO . ET . POP . QVEM . PROF . EST . HS . XL
IN . HS . IIICC . N .

C . PONTIVS . LIGVS . PER . L . PONTIVM . FIL . PROF . EST . FVND . AVLIANOS . CAEREL
LIANOS . PVLLIENIANOS . SORNIANOS . ET . FVND . PATERNVM . ET . FVND .
NAEVIANVM . TITIANVM . ET . FVND . METILIANVM . VELLEIANVM . ELVIA
NVM . GRANIANVM . IN . VELEIATE . PAG . SALVIO . SVP . VIC . IRVACCO . HS .
LXIIDCCCCXX . N . ACCIPERE . DEBET . HS . IIIIDCCCCLXXXX . N . ET FVNDVM .
S . S . OBLIGARE .

VALERIA . INGENVA . PER . VALERIVM . LVCRIONEM . LIB . SVVM . PROF . EST .
PRAED . RVSTICA . HS . LXVIIIICCLX . N . ACCIPERE . DEBET . HS . VDLIII . N .
ET . OBLIGARE . FVND . VARPROS . IN . VELEIATE . PAG . STATIELLO . AD . F .
REP . LVCENSIVM . ET . POP . QVEM . PROF . EST . HS . XLI . CCLX . N . IN . HS . ∞ .
ITEM . FVND . AEMILIANVM . ARRVNTIANVM . IN . VELEIATE . PAG . VELLE
IO . VIC . VCCIAE . AD . F . REP . LVCENSIVM . ET . POP . QVEM . PROF . EST . HS .
LVII . N . IN . HS . IIIIDLIII . N .

L . VETVRIVS . SEVERVS . PROF . EST . PRAED . RVSTICA . HS . LVDCCC . N . ACCI
PERE . DEBET . HS . IVCCCCXXVI . N . ET . OBLIGARE . FVND . VALERIANVM . GE
NAVIAM . P . P . DIMID . ET . FVND . STICCOTEVCVM . P . P . QVARTA . IN . VELEIA
TE . PAG . DIANIO . AD . F . CLODIS . ET . LICINIO . QVOS . DVABVS . SVMMIS
PROF . EST . HS . XVIIIIDCCC . N . IN . HS . ∞ CCXXVI . N . ITEM FVND . CAV
DIACAS . P . P . DIM . IN . VELEIATE . PAG . STATIELLO . AD . F . COELIO . VERO
ET . CORNELIO . PROBO . QVEM . PROF . EST . HS . XXXVI . IN . HS . IIICC . N .

L . VALE

L. VALERIVS. SPARRA. PER. VALERIVM. ACCEPTVM. FIL. SVVM. PROF. EST PRAED. RVSTICA. DEDVCTO. VECTIGALI. HS. XCVIII. ACCIPERE. DEBET. HS. VIIDCCCLXXXVII. N. ET. OBLIGARE. FVND. AMMINIANVM. ATILIANVM PROPERTIANVM. CVM. CASIS. VECTIGALIA. EBVRTIANIS. POLLIANVM FARRAMIANVM. PAG. FLOREIO. AD. F. PETRONIO. EPIMELE. ET. HEREN NIO. NEPOTE. ET. ARRVNTIA. TERTVLLINA. QVEM. PROF. EST. HS. XXC. IN. HS. VII. ITEM. FVND. VETABRAS. P. P. DIMID. QVI. EST. IN. PLACENTI NO, PAG. HERCVLANIO. AD. F. DELLIO. PROCVLO. ET. VOLVMNIO. CAR PO. QVEM. PROF. EST. HS. XX. IN. HS. DCCCLXXXVII. N.

BETVTIA. TVSCA. PER. BETVTIVM. LIB. SVVM. PROF. EST. DEDVCTO. VECTI GALI. FVND. POPITIANVM. ET. VALERIANVM. IN. VELEIATE. PAG. MEDV TIO. AD. F. IMP. N. ET. REP. LVCENSIVM. L. AELIO. SEVERO. ET. SAXTRIO SEVERO. HS. XL. CC. N. ACCIPERE. DEBET. HS. VII. CCXLIII. N. ET. FVND. S. S. OBLIGARE.

GITTIA. MARCELLA. PROF. EST. SALTVM. DRVSIANVM. CVM. COLONIS. DVAB. MAGIANA. ET. FERRANIA. IN. VELEIATE. PAG. SALVIO. AD. F. ANTONIO VERO. ET. POPILIO. AGENTE. ET. C. ET. L. HERENNIS. NAEVIS. FRATRIB. QVI EX. REDITV. AESTIMATVS. EST. HS. C. ACCIPERE. DEBET. HS. VIIIL. N.

PETRONIVS. EPIMELIS. PROF. FVND. CARRVFANIANVM. ET. VENTITIANVM CVM. CASIS. IN. VELEIATE. PAG. FLOREIO. ET. IN. PLACENTINO. PAG. HERCVLANIO. AD. F. Q. BAEBIO. VERO. ET. VIRIO. NEPOTE. ET. POP. DE DVCTO. VECTIGALI. HS. LXXI. CCLVI. N. ACCIPERE. DEBET. HS. V. DCCXIIII N. ET. OLIGARE. FVND. S. S.

Q. ACCAEVS. AEBVTIVS. SATVRNINVS. PER. AEBVTIVM. HERMEN. LIB. SVVM PROF. PRAED. RVSTICA. DEDVCTO. VECTIGALI. HS. CLVIII. DCCC. N. AC CIPERE. DEBET. HS. XIIDCCXVI. N. ET. OBLIGARE. FVND. ANTONIANOS IN. VELEIATE. PAG. ALBENSE. VICO. LVBELIO. AD. F. COELIO. VERO. AN NIS. ARRVNTIS. ET. REP. LVCENSIVM. QVOS. PROF. EST. HS. CC.

C. NAEVIVS. FIRMINVS. ET. PVPILLI. NAEVIVS. MEMOR. PER. L. NAEVIVM PROF. SVNT. PRAED. RVSTICA. DEDVCTO. VECTIGALI. HS. CXIII. C. N. AC CIPERE. DEBENT. NAEVIVS. FIRMVS. ET. NAEVIVS. PVPILLVS. TVTORE AVCTORE. HS. VIIII. XCIV. N. ET. OBLIGARE. FVND. DIDIANVM. ALBIA NVM. VIBIANVM. IN. VELEIATE. PAG. BAGIENNO. AD. F. L. ET. C. ANNIS ET. NAEVIS. VERO. ET. PRISCO. ET. SVLPITIA. PRISCILLA. ET. POP. QVOS PROFESSVS. EST. HS. LXXIIIIDCC. N. IN. HS. IIIIXCIIII. N. ITEM. FVND. BE TVTIANVM. AILAMONIVM. PAG. S. S. AD. F. NAEVIS. VERO. ET. PRISCO. ET APPIS. VERO. ET. MARCELIO. ET. LICINIO. CATONE. ET. ANTONIO. PRI SCO. ET. POP. QVOS. PROF. SVNT. HS. XCIIIXD. IN. HS. V. sic

COLONI. LVCENSES. PVBLICE. PROFESSI. SVNT. SALTVS. PRAEDIAQVE. BITV NIAS. SIVE. QVO. ALIO. VOCABVLO. SVNT. PRO. INDIVISO. PRO. PARTE TERTIA. QVAE. PARS. FVIT. C. ATTI. NEPOTIS. ET. QVASCVMQVE. PARTES HABVIT. ATTIVS. NEPOS. CVM. ANNIS. FRATRIB. ET. REP. LVCENSIVM. ET COELIO. VERO. ITEM. SALTVS. PRAEDIAQVE. IVNCTA. QVI. MONTES. AP PELLANTVR. QVAE. FVERVNT. ATTI. NEPOTIS. PROPRIA. VNIVERSAQVE ITEM. SALTVS. PRAEDIAQVE. VCCIAE. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE. LATA VIO. VECTIGALIA. ET. NON. VECTIGALIA. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE. LAE

VELI

VELI. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE. BERVSETIS. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE
COELIANA. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE. BORALIOLAE. ET. SALTVS. PRAE
DIAQVE. VARISTO. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE. IESSIS. ET. SALTVS. PRAE
DIAQVE. DINIVM. ET. SALTVS. PRAEDIAQ. POPTIS. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE
TIGVLLIAE. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE. METTIAE. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE
BARGAE. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE. BOIELIS. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE
TARBONIAE. ET. SALTVS. PRAEDIAQVE. VELIANIVM. VECTIGAL. ET. NON
VECTIGAL. SIVE. ALIIS. NOMINIB. VOCABVLIS. QVAE. SVNT. QVI. SVNT. IN
LVCENSI. ET. IN. VELEIATE. ET. IN. PARMENSE. ET. IN. PLACENTINO. ET
MONTIBVS. AD. F. COMPLVRIBVS. EXCEPTIS. PRAEDIIS. CAERELLIANO. COL
LE. ET. PRAEDIS. QVAE. ATTIVS. NEPOS. CVM PRISCILLA. ALIQVANDO. POS
SEDIT. HS. VICIES. QVINQVIES. DEDVCTIS. RELIQVIS. COLONORVM. ET
VSVRIS. PECVNIAE. ET. PRETIS. MANCIPIORVM. QVAE. IN. INEMPTIONE
EIS. CESSERVNT. HABITA. RATIONE. ETIAM. VECTIGALIVM. HS. [XVI]. AC
CIPERE. DEBENT. HS. CXXVIIIDCCLXXX. N. ET. OBLIGARE. SALTVS. SIVE
PRAEDIA. QVAE. S. S. S. DEDVCTA. PARTE. QVARTA.

T. VATIVS. VERVS. PROF. EST. PRAED. RVSTICA. DEDVCTO. VECTIGALI. HS.
CCXLVIDCCCXXXXII. N. ACCIPERE. DEBET. HS. XVIIII. ET. OBLIGARE
FVND. CANNINIANVM. IN. PLACENTINO. PAG. VERCELENSE. AD. F. FISIO
YACENTHO. ET. PETRONIS. FRATRIB. QVOS. PROF. EST. HS. XL. IN. HS. III.
ITEM. FVND. CORNELIANVM. DELITANVM. PAG. CERIALE. AD. F. VALE
RIS. FRATRIB. ET. ALIS. QVOS. PROF. EST. HS. XXXVIIIDCC. N. IN. HS. III.
ITEM. FVND. SIVE. SALTVM CALVENTIANVM. SEXTIANVM. CVM. VADIS. ET
FVND. SALVIANVM. ET. CAMPVM. VECTIGAL. ET. NON. VECTIGAL. ET. FVND.
EPIANO. TITIOLANO. HISTRIODVNO. ET. FVND. TAVRIANIS. DVOB. ET FVND.
AERIANO. DEXTRIANO. CVM. MERIDIB. OMNIB. ET. ALVIONIBVS. IVNCTIS
PRAEDIIS. S. S. QVAE. SVNT. IN. PLACENTINO. PAG. SINNENSE. AD. F. GAL
LIS. FRATRIB. ET. QVARTO. MODESTO. ET. REP. PLACENTINORVM. ET
ALIS. QVOS. PROF. EST. HS. CLCC. N. IN. HS. VIII. ITEM. FVND. VITVLIA
NVM. IN. PLACENTINO. PAG. VERCELENSE. AD. F. LICINIA. TERTVLIANA
ET. PAGANIS. PAGI. AMBITREBIO. QVEM. PROF. EST. HS. XXC. IN. HS ....

P. PVBLICIVS. SENEX. PROF. EST. PRAEDIA. RVSTICA. HS. CCLXXIC. N. ACCI
PERE. DEBET. HS. XXICC ∞ XI. ET. OBLIGARE. FVND. NVMERIANVM
QVI. EST. IN. PLACENTINO. PAG. HERCVLANIO. AD. F. NOVELLIO. FVSCO
ET. SVLPITIA. ERATO. QVEM. PROF. EST. HS. XXXVII. ET. FVND. PETRO
NIANVM. PAG. S. S. AD. F. CORNELIS. FRATRIB. ET. FVND. S. S. QVEM. PROF.
EST. HS. XL. IN. HS. IV. ITEM. FVND. STANLACVM. TOTVM. CVM. CASA
VALERIANA. P. P. SEXTA. PAG. S. S. AD. F. S. S. ET. NOVELIO. FVSCO. ET
POP. QVEM. PROF. EST. HS. VI. ET. FVND. BIRRIANVM. VELLETANVM
CVM. MERIDIB. QVI. EST. PAG. S. S. AD. F. C. LVCILIO. L. VIRIO. ET. POP.
QVEM. PROF. EST. HS. XLVI. IN. HS. IIIID. N. ITEM. FVND. BAEBIANVM
PAG. S. S. AD. F. AVRELIA. EXORATA. ET. P. AVRELIO. ET. POP. QVEM
PROF. EST. HS. VI. ET. FVND. PESCENNIACVM. PAG. S. S. AD. F. MINITIA. POL
LA. ET. CALIDIA. VIBIA. ET. POPVLO. QVEM. PROF. EST. HS. XX. IN. HS.
∞ ∞. ITEM. FVND. VICRIANVM. PAG. S. S. AD. F. VELLEIO. INGENVO
ET. CAERELIO. VERO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. VIII. ET. FVND. BAL
BINIA

BINIANVM. PAG. S. S. AD. F. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XL. IN. HS. IIII. ITEM
FVND. LVCILIANVM. PAG. S. S. AD. F. L. MARCILIO. AVILLIA. PHILENA. ET
FVNDI. SEVONIANI. PARTEM. QVARTAM. PAG. S. S. AD. F. SVLPICIA. ERA
TO. ET. FVND. CALIDIANVM. PAG. S. S. AD. F. C. MARCILIO. L. ENNIO. ET
FVND. MARCILIANVM. PAG. S. S. AD. F. MARCILIO. PIETATE. ET. SVLPICIA
ERATO. ET. FVND. HOMVSIANVM. PAG. S. S. AD. F. SVLPICIA. ERATO. ET. SER
TORIA. POLLA. QVOS. PLVRIBVS. SVMMIS. PROF. EST. HS. XIIIDCCC. N. IN
HS. IIID. N. ITEM. FVND. PAPIRIANVM. PAG. S. S. AD. F. M. VIBIO. ET. POP. ET
FVND. MATTELLIANVM. PAG. ET. AD. F. S. S. ET. FVND. FVFIANVM. PAG. S. S.
AD. F. SITRIO. ET. SVLPICIA. ERATO. ET. FVND. CALPVRNIANVM. PAG. S. S.
AD. F. DELIO. VERO. ET. POP. ET. FVND. LVCILIANVM. PETRONIANVM
PAG. S. S. AD. F. DELIO. VERO. ET. VALERIO. VERO. QVOS. PLVRIBVS. SVM
MIS. PROF. EST. HS. XXVIII. IN. HS. ∞DCCCXI. N. ITEM. FVND. PLAVTI
NIAN. QVI. EST. IN. PLACENTINO. PAG. VERONTENSI. AD. F. POMPEIO. PRI
MIGENIO. ET. POP. ET. FVND. PHILETIANVM. CVM. MERIDE. VICRIANA
IN. PLACENTINO. PAG. HERCVLANIO. AD. F. CAERELLIO. VERO. ET. POP.
QVEM. DVABVS. SVMMIS. PROF. EST. HS XXIIIDC. N. IN. HS. II.

L. VIRIVS. FVSCVS. PROF. EST. PRAED. RVSTICA. HS. CCLXVIIII. ACCIPERE
DEBET. HS. XXIDCL. N. ET. OBLIGARE. FVND. OCTAVIANVM. QVI. EST
IN. PLACENTINO. PAG. HERCLANIO. AD. F. GLITIA. MARCELLINA. AL
BIO. PRISCO. ET POP. QVEM. PROF. HS. XXXVI. IN. HS. IIICL. N. ITEM
FVND. VIRTIANVM. QVI. EST. IN. PLACENTINO. PAG. S. S. AD. F. VELLE
IO. INGENVO. LICINIO. SENINO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XL. IN. HS.
IIID. N. ET. FVND. NVMISIANVM. PAG. S. S. AD. F. PETRONIO. SERVANDO
ET. RAETIO. FORTVNATO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XLV. IN. HS VID.
N. ITEM. FVND. HOSTILIANVM. PAG. S. S. AD. F. T. AVILLIO. ET. LICINIO
SENINO. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. X. ITEM. FVND. VIRTIANVM
PAG. S. S. AD. F. PVBLICIO. SENINO. ET. POMPONIA. PROCVLA. QVEM. PROF.
EST. HS. XXXVI. IN. HS. IIII. ITEM. FVND. PISTEL. PAG. S. S. AD. F. M. VI
BIO. ET. OLIO. CRESCENTE. ET. POP. QVEM. PROF. EST. HS. XXX. ET.
FVND. CALVLANVM. PAG. S. S. AD. F. TVLLIO. PRIMIGENIO. ET. OLIO. PV
DENTE. QVEM. PROF. EST. HS. XX. IN. HS. IIIID. N.

ITEM. OBLIGATIO. PRAEDIORVM. FACTA. PER. CORNELIVM. GAL
LICANVM. OB. HS. LXXII. VT. EX. INDVLGENTIA. OPTIMI. MA
XIMIQVE. PRINCIPIS. IMP. CAES. NERVAE. TRAIANI. AVGV
STI. GERMANICI. PVERI. PVELLAEQ. ALIMENTA. ACCIPIANT
LEGITIMI. N. XIIX. IN. SINGVLOS. HS. XVI. N. FIVNT. HS.
IIICCCCLVI. LEGITIMA. HS. XII. FIT. SVMMA. VTRAQVE. HS.
IIIDC. QVAE. FIT. VSVRA ∼∼ SVMMAE. S. S.

C. COELIVS. VERVS. PROFESSVS. EST. SALTVS. AVEGAM. VECCIVM. DEBELOS
CVM. FIGLINIS. SALTVS. VELVIAS. LEVCOMELIVM. QVI. SVNT. IN. VE
LEIATE. PAG. ALBENSE. ET. VELLEIO. AD. F. RE. P. LVCENSIVM. ET. REP.
VELEIATIVM. HS. XC. ACCIPERE. DEBET. HS. IX. ITEM. PROF. EST. VALE

RIANVM.TOVIANAS, ADRVS, IACVM. LVCILIANVM. P. P. DIM. ET. FVNDVM NONIACVM, PRO. P. IIII. QVI. SVNT. IN. VELEIATE. PAG. STATIELLO AD. F. ANNIA. VERA, REP. LVCENSIVM. ET. POP. HS. LX, ACCIP. DE BET. HS. VI.

L. CORNELIVS, SEVERVS, PROFESSVS, EST. SALTVM. BLAESIOLAM. QVI. EST QVI. EST. IN. LIBARNENSE. ET. VELEIATE. PAGIS. BAGIENNO. ET. MONI NATE. AD. F. VIBIO. SEVERO, ET. POP. HS. CCCL, ACCIPERE. DEBET. HS. XXXV. N.

C. VIBI. SEVERI. PROFITENTE. IPSO, FVNDI, AVRELIANVS, COELIANVS, QVI S. IN, VELEIATE. PAG. AMBITREBIO. AD, F. C, VOLVMNIO. MEMORE ET. POP. HS. XXX, ACCIPERE. DEBET. HS. III.

ITEM. SALTVS. ATTINAVA CVM. FVNDO. FLAVIANO, MESSIANO. VIPONIANO QVI. EST. IN. VELEIATE. PAG. AMBITREBIO. AD. F. L. CORNELIO. SEVE RO. ET. POP. HS. XXX. ACCIPERE. DEBET. HS. III.

M. MOMMEI. PERSICI. PROFITENTE. IPSO. SALTVS. NAEVIDVNVS. IN. VELEIAT. PAG. SVLCO. AD. F. LICINIO. CATONE. VETTIS. FRATRIBVS. ET. POP. HS. LX. ACCIP. DEBET. HS. VI.

VIBIAE, SABINAE, PROFITENTE. VIBIO, IDAEO. SALTVS. CARVCIA. ET. VEL LIVS. ET. FVND. NAE...TVS. P. P. DIMID. PAGIS. SALVIO. ET. VALERIO INTER. AD. FINES. REM. LVCENSIVM. ET. P. NAEVIVM. PROBVM. ET. C. TITIVM. GRAPHICVM. ET. Q. CASSIVM. FAVSTVM. ET. POP. HS. C. ACCIP. DEBET. HS. X.

Cum plura habuerimus exempla, variantes melioris notae subiicimus.

P. 382. v. 7.	VERIANVM	VIRIANVM
v. 20.	NEBVTIS	AEBVTIS
P. 383. v. 5.	VIBILLIANOS	VIBVLIANOS
v. 20.	BASILIANVM	BASSILIANVM
P. 385. v. 34.	....	IN PLA
P. 386. v. 27.	DCCCLII.	DCCCLIII.
v. 35.	SATERIANVM	SATRIANVM
v. 36.	VELIEIO	VELLEIO
v. 39.	GICIANVM	GITIANVM
v. 44.	DECIMA	X
	ATERILANVM P. P...	ATRELANVM P. P. IIII
v. 45.	QVI EST	QVI SVNT
P. 387. v. 1.	QVE	QVI
v. 2.	SEVRONIANVM	SEVONIANVM
v. 5.	BITTINIAM ALBITEMVM	BITVNIAM ALBITEMIVM
v. 8.	ATILIANVM	*adde* NITIELIVM
v. 10.	VATERIANVM	VALERIANVM
v. 11.	VETIS	VETTIS
v. 15.	MINITIO	MINICIO, *huiusmodi plures.*
v. 25.	PVBLICO	PVBLICIO
v. 32.	XIIIXC	XIIIICX
P. 388. v. 5.	CLOVSTRV	CLOVSTRVM
v. 8.	XLIX	XIIX
v. 13.	BETTVLANVM	BETVIANVM
v. 19.	MOMEIO	MOMMEIO

v. 31.	CATINIANVM	LATINIANVM
v. 32. & 45.	SENIO	SENINO
v. 34.	FVND.	FVNDO
v. 40.	SVLPITIO BACCO ET C. CASSIO	SVLPICIO BACCHO ET CASSIO
v. 41.	INNIETEVM	INNIELIVM
v. 44.	TRICCEL. AEBVTIO	TRICEL. ALBVTIO
v. 45.	LVSCO	FVSCO
P. 389. v. 3.	AD. F. RANTANOS	AFRANIANOS
v. 7.	MINITIO ET TERR.	MINICIO ET TER.
v. 13.	*post* AD. F. *adde* M. ANTONIO ET CALIDIO PROCVLO ET FVND. VIRTIANVM P. P. DIMID. PAG. S. S. AD. F.	
v. 19.	LETANVM	LEIANVM
v. 27.	VETVLIANOS SVIRIANOS	VETVTIANOS VIRIANOS
v. 35.	IVCIANVM	LVCIANVM
v. 38.	LIBA ... PAIBIO	LIBARN. ET P. ALBIO
v. 40.	DIVS	DITVS
v. 46.	LVCILLO	LVCILLIO
P. 390. v. 6.	ET	ET POP.
v. 12.	P. P.	P.
v. 13.	ARMELIANVM	AVRELIANVM
v. 15.	XXVIII	XXVII
v. 20.	V. M. V.	IVXXV
v. 39.	PLAVTILIANVM COCEIASCIVM.	PLAVTIANVM COCEIASIVM

v. 46.

	V. 46.	PETRONIAM	PETRONIAN.
P. 391.	V. 16.	STARIANVM	SATRIANVM
	V. 20.	Q. S. *nihil deest*.	
	V. 21.	APPIO F...	APPIS . FR.
	V. 25.	XXCII.	XCII.
	V. 31.	ET. RIVLLA	TERTVLLA
	V. 35.	XVII	XVIL
	V. 37.	LDC	L∞ DC
	V. 38.	VICIMANVM	VICIRIANVM
	V. 41.	T.	L.
	V. 42.	MVTTIENIANVM	MVTTIANVM
P. 392.	V. 9.	APaNINI	APENNINI
	V. 19.	CEPPONIANVM	LAPPONIANVM
	V. 27.	L	I
	V. 30.	IT	ET
	V. 31.	LVCILLO	LVCILIO
	V. 35.	VTILAM STVEVEIA-aRAS	VILLAM SIVE VELLA-BRAS
	V. 35.	CCCCI	CCCI
	V. 45.	ANNONIANVM	ANTONIANVM
P. 393.	V. 11.	OLLILIANOS	OLLIANOS
	V. 23.	PVaLITTANOS	PVBLILIANOS
	V. 41.	ARRONTIO	ARVNTIO
	V. 46.	SCROFVLANVM	SCRVFOI ANVM
P. 394.	V. 4.	AFFRANIA	AFRANIA
	V. 14.	LII	ISS
	V. 20.	TITVLVS . CINANVM	TITVLLVS . CINNAMVM
	V. 22.	LOCARaSIAM	LOCRESIAN
	V. 25.	ELIO	HELIO
	V. 29.	ELVIANVM	HaLVIANVM
	V. 36.	XLI	XII
	V. 42.	STICCOTEVCVM	LICCOTaVCVM

P. 395.	V. 1.	SPARRA	PARRA
	V. 5.	FARRAMIANVM	FERRAMIANVM
	V. 7.	VaTABRAS	. VELABRAS
	V. 11.	POPITIANVM	POPILIANVM
	V. 12.	L. SAXTRIO	ET SATRIO
	V. 13.	XL	XC
	V. 15.	GITTIA	GLITIA
	V. 16.	MAGIANA.	MAGIMAGIANA
	V. 19.	aPIMaLIS CARVFANIANVM	aPIMaLaS CARVSANIANVM
	V. 30.	C. N.	DC. N.
	V. 32.	XCIV.	CXIV.
	V. 36.	AILAMONIVM	VLAMONIVM
	V. 37.	MARELIO	MARCELLO
P. 396.	V. 2.	BORALIOLAE	BORATIOLAE
	V. 3.	VARISTO	VARISO
	V. 7.	VELIANIVM	VaLANIVM
	V. 8.	ALIIS	ALIS
	V. 9.	LVCENSI	LVCENSa
	V. 10.	PRAEDIIS	PRAEDIS
	V. 17.	VATIVS	VALIVS
	V. 20.	YACENTHO	YACINTO
	V. 21.	DELITANVM	DELIANVM
	V. 26.	ALVIONIaVS	ALLVIONIBVS
	V. 27.	PRAEDIIS	PRAEDIS
	V. 30.	TERTVLIANA	TERTVLLINA
	V. 31.	BIO H-S . . .	BI H·S ISS.
	V. 35.	SVLPITIA	SVLPICIA
	V. 37.	XL	XI
	V. 38.	NOVaLIO	NOVELLIO
	V. 39.	TANVM	IANVM
	V. 43.	ACVM TIA	ANVM CIA

Magna profecto felicitate temporum, magno antiquae eruditionis incremento, accidere his annis videmus, ut monumenta, quibus ampliora, ac praestantiora numquam sunt visa, & quae sperare, aut cogitare ausus esset nemo, ab immani seculorum spatio profunde recondita, terra demum e visceribus suis pluribus in regionibus proferat, illisque iterum *superas evadere ad auras* in rei literariae bonum indulgeat. Aenea haec lamina pedes decem cum dimidio est lata, alta vero quinque & dimidium. Cusam, vel conflatam, & inscriptam umquam fuisse tantae magnitudinis ex ære tabulam, quis credidisset? Detecta quidem est, atque eruta anno MDCCXLVII in agro Placentino, ab urbe milliariis XVIII, a Macinessi colonis, qui in eo colle pluries alte effoderunt solum; nec sine fructu, nam praeter dirutos complures muros, selectorum marmorum ingentia frusta, æreas icunculas, numismata quoque non una vice reperire contigit. Cum vero maiorem fundorum partem, qui in hoc instrumento obligantur, *in Veleiate* dicantur siti, nullus dubito, oppidum illud ibi stetisse, cuius unice inter Geographos Plinius mentionem facit: *Circa Placentiam in collibus oppidum est Veleiacium*. l. 7. c. 49. Cives habuisse praestantes, & locupletes haec docet lamina. Non vulgarium ergo sed ferme ignotorum oppidorum, huius prope Aemiliam viam, Industriae in Liguria, & in Campania Herculanii paucis ab hinc annis situm didicimus, & reliquias praeclaras vidimus. Agricolae, qui laminam ab aversa parte detexere fodientes, magnum quid sub ea latere opinantes, ut celerius conspicerent, ac explorarent, ligonibus confregerunt, & in plures redegerunt partes, quas postea inter se divisas hac illac vendiderunt. Qui ad rationem ponderis tamquam inutile metallum coemerant, conflare aggrediebantur. Actum erat de monumento praestantissimo, nisi ex iis frustis unum Comiti Ioanni Roncoverio Placentinae Ecclesiae Canonico ruri tunc degenti ostensum fortuito fuisset. Agnovit is statim laminae vetustatem, ac pretium, & dare cepit operam, ut segmenta omnia ubicumque perquirerentur. In huius diligentiae, atque expensi societatem Comitem Antonium Costam, item Canonicum, Capitulique Theologum advocavit, qui libentissime in eam curam venit, cum prisca cimelia, & id genus literas

omni tempore impense adamarit, quapropter in hanc etiam tabulam valde eruditam ab ipso adornari lucubrationem audio, & tot summarum rationem ac methodum egregie detexisse. Res multae operae, & ingentis dispendii fuit, partes in pluribus locis dispersas, & ex ipsa perquisitione pretium iam adeptas invenire, & redimere. Praestitum tamen est; & adeo felici eventu, ut paucissimae desint literae. Marmoris quoque fragmenta recuperata sunt eodem loco reperta, in quibus hoc inscriptionis initium habetur:

L. CALPVRNIO
L. F. PISONI
PONTIF. COS

Consul processit anno Urbis Varroniano DCCCLXIV. Card. Norisius in Epist. Cons. pro Caj praenomine pugnat, & Panvinum, qui nullum praenomen in Fastis profert, minus feliciter corrigit. Insequenti anno sextum Consulatum Traianus iniit.

Scriptura in columnas septem dispertita est, quarum ultima ad spatii dimidium subsistit. Versibus constat praelongis numero DCLXX. Titulus maximis literis superpositus duabus primum lineis supra columnas omnes extenditur: linea tertia incipit a verbo *Summa*, & quattuor in medio columnis imponitur. Literarum forma a communi non recedit.

C·VOLVMNIVS·MEMOR·

Aliquae interdum literae in aeneis tabulis ambiguae sunt, ut in Observationum tom. 3. p. 267. animadverti. Praesertim I. L. T. facillime commutantur, superiore, aut inferiore lineola a sculptore praetermissa, aut vix adumbrata. Puncta inter verba apparent in hac lamina ut plurimum, sed non constanter. Verbis etiam compositis saepe interseruntur, ut AD. FINIBVS. Sic in lege, quam ibidem vulgavi, OB. VENERIT. DVM. TAXAT. Loco duarum I unum semper heic ponitur: ANNIS *fratribus*, CALIDIS, PRETIS. ALIS pro aliis. Vide quae diximus, de Cassiodorii nomine agentes. Eadem verba modo sola, modo duplicata consonante efferuntur.

Mira usque a vetustis temporibus apud Romanos plebeculae, atque inopum multitudi-
l. 18. c. 3. ni subveniendi cura. Ex Plinio IV. *Marcius Aedilis plebis primum* (l. *primus*) *frumentum populo in modios assibus donavit*. In veteri, quam super memoravi, lege quaedam referuntur cavenda, *cum frumentum populo dabitur*. C. Grac-
App. Civ. l. 1. chus trucidati frater Tribunatum adeptus σιτηρέσιον ἔμμηνον ὁρίσας ἑκάστῳ τῶν δημοτῶν ἀπὸ τῶν κοινῶν χρημάτων, *unicuique ex popularibus publica pecunia menstruum frumentum distribueretur*, decrevit; ex Appiano. Plebis Tribunus Clodius legem tulit, ut frumentum populo *gratis daretur*; ex In Pison.
Asconio. Quandoque studium populi his largitionibus aucupabatur. Caesar, *frumentum quoties copia esset, etiam sine modo, mensuraque praebuit: sed exinde, ex viginti trecentisque millibus accipientium frumentum e publico ad centum quinquaginta retraxit*. Svet. Caes. 26. & 41.
Augustus in Ancyranis marmoribus *Consul*, inquit, *undecimum, duodecim frumentationes frumento privatim coempto emensus sum*. Grut. 230.
Idem cum accipientium multitudo *indefinita esset, ad hominum ducenta millia redegit*: docet Dio: τὸ τῦ δήμυ τῦ σιτοδοτυμένυ πλῆθος ἀόριςον ὂν ἐς εἴκοσι μυριάδας κατέκλεισε. Inter nova officia lib. 4.
ab eodem excogitata curam numerat Svetonius *frumenti populo dividundi*. Aug. 37.

In id consilium Imperatores omnes successere, ut ex monumentis, & ex Historiae Augustae Scriptoribus constat. Musei nostri lapides *Praefectum frumenti dandi*, & *Augusti Dispensatorem a frumento* praeseferunt. Inscriptionem edidit Panvinius Tito dicatam a Plebe Urbana, *quae frumentum publicum accepit*. Quattuor consimiles recensuit Fabrettus, inter quas a Novo Inf. p.
Thesauro repetitam 1153. 11. sed in eo duae 234.
in unam coalescunt: subnotatur, *Quid sit frumentum accepit, alii scrutentur*. Omnibus autem praestantior illa est, quam in hoc habes volumine pag. CCCIX. ubi singularias FPADX. T. CXL. ita legas: *frumentum publicum accepit die decima, titulo CXL*. Nervae numisma pulcherrimum aliquando vidi, in cuius aversa facie modium cum spicis: *Plebei Urbanae frumento constituto*. De frumentaria dispensatione, quam egregie ut solet illustravit Pancirolus in Notitia Imperii Occidentalis cap. V. extra rem non fuit verba fecisse, largitionibus enim ceteris, & congiariis omnibus viam stravit. Olei quoque, vini, carnis, & salis sub posterioribus Principibus gratuite distributiones sunt habitae: vide Pancirolum citato loco. Nummi quoque plures ab Imperatoribus distributi. Augustus in Ancyranis: *plebei Romanae viritim sestertios trecenos numeravi ex testamento patris mei, & nomine meo quadringenos*: nec una vice tantum, nam *congiaria populo frequenter dedit, sed diversae fere summae*. Svet. Aug. 41.

Traianum vero extra Romam quoque pecuniam in alimoniam puerorum largiter erogasse, aerea haec tabula docet. Idem praestiterat, qui eum adoptavit, Imperator Nerva, Aurelio Victore tradente. *Puellas, puerosque natos parentibus egestosis sumptu publico per Italiae oppida ali iussit*. Romae quidem Traianus *infantium tur-* Plin.
bam ferme quinque millia ingenuorum, ut pasceret Paneg.
conquisivit, & invenit: verum καὶ ταῖς πόλεσι n. 28.
ταῖς ἐν Ἰταλίᾳ πρὸς τὴν τῶν παίδων τροφὴν πολλὰ χαρίσασθαι, ἐς τούτους εὐεργετῶν, *Italiae quoque civitatibus ad liberos alendos multa elargitus est, in illas* Dio l. 68. p. 771.

etiam

[Spart. in Adr.] *etiam beneficus*. Succeffor Adrianus *pueris ac puellis, quibus Traianus alimenta detulerat, incrementum liberalitatis adiecit*. Romae Antoninus Pius & Severus Alexander pueros, & puellas *alimentarias* in honorem Fauftinae, & Mammacae conftituerunt. Sed ad Italiae pariter regiones Imperatorum liberalitatem extenfam effe, Spartianus indicat, cum Didium Iulianum *curam alimentorum in Italia* meruiffe narrat; atque indicant lapides, in hac collectione pag. CCXXX. ubi *Quaeftorem alimentorum* Induftrienfes honorant, [Grut. 486. 4. 1092. 7.] & Gruterianus, in quo *pecuniae alimentariae Quaeftor* laudatur. De Traiano docuerant & numifmata, in quibus ALIMENTA ITALIAE, & ITALIA RESTITVTA. Tabula noftra paucis ab Aemilia via milliaribus eruta, ac reperta eft. In iis tractibus fingulariter ea cura viguit. De Pertinace adhuc privato Capitolinus: *alimentis dividendis in Via Aemilia procuravit*. Elogium [1027. 7.] Gruterianum: *Praefecto alimentorum per Aemiliam*.

Aenea hae lamina *feftertiorum decies quadraginta quattuor millia* (hoc eft 1044000) palam fit erogaffe Traianum, ut obligarentur praedia, utque ex iis *pueri, puellaeque alimenta accipiant: legitimi numero 245. in fingulos feftertios 16 nummos: fiunt feftertii 47040 nummi*. Ut pueris 245 fingulatim 16 diftribuerentur, feftertii tantummodo 3920 requirebantur: cum ergo 47040 ad hoc adfignati fuerint, apparet, fexdecim illos pluries unoquoque anno erogatos effe: calculo autem inftituto, inveniemus eam fummam ut duodecies darentur fuffeciffe. Hinc difcimus, huiufmodi diftributiones ea methodo peractas effe, qua folvebantur ufurae, nempe in menfem: quae communior erat, centefimam fortis partem fingulis menfibus imponebat. Frumentaria [Hal. l. 4.] etiam difpenfatio ita procedebat. Dionyfius: *τὸν δημοσίως διδόμενον σῖτον λαμβάνοντες κατὰ μῆνα*. In- [Fabr. p. 255.] fcriptio apud Fabrettum: *frumentum publicum accepit menfibus VIIII*. In teftamentis quoque *alimentorum nomine menftruos* legari confueviffe, [L. libertis D. de aliment. leg.] oftendunt leges: *fingulis alimentorum nomine menftruos denarios fenos*. Confequitur in lamina: *Legitimae numero 34. Singulis feftertii 12 nummi. Fiunt feftertii 4896*. Unam & alteram fi coniun- [L. Aurelius D. de liber. leg.] gimus fummam, ut feftertii conficiantur 52200, defunt 264. at nihil deeft, fi feftertios addas 144, quos *Spurius unus* confequebatur, itemque 120, quos *Spuria una*: confequebantur autem non in menfes ut legitimi fed pro anno folido. Exinde: *Summa feftertiûm 52200, quae fit ufura quincunx fortis fupraferiptae*. Moderatam, & confueta iis temporibus multo minorem, exegit Imperator ufuram: *quincunce modefto*, Perfius. Utrum duae coronae cum ramufculis fculptoris fuerint lufus, an aliquid fignificarint, definire non audeo. *Dacici* titulus, ante Tribunitiam poteftatem VI gratificationem hanc Traianum non praeftitiffe, palam facit. Cum plurimi fint, qui notiora quoque ut explicem a me requirunt, addam, denarium antiquitus denos æris, ut ait Varro, feu decem affes valuiffe, feftertium vero, hoc eft femiftertium, duos cum dimidio, ea propter fic notatur HS. *duos femis*. Denario praeter propter libra, ut loquimur, Veneta refpondet: fexdecim ergo feftertii Venetas quattuor efficiebant libras, feu Romanos Iulios: qui fingulis menfibus traditi, in regione ubi cibaria leviffimis pretiis venibant, non parum adiumenti ad pueri fui nutrimentum egenti genitori conferebant.

At monumenti contextum ingredientibus multa funt, quae plurimum negotii faceffant. Eorum, quae in eo praecipue contineri videntur debuiffe, nulla habetur mentio. Puerorum, quibus alimenta conftituebantur, non apparent nomina, cum tamen neceffe fuerit, ut inciderentur, & cum *incifa* fuiffe eorum omnium, quibus Traianus Romae alimenta praeftabat, [cap. 26. & 28.] bis teftetur Plinius in Panegyrico. Nedum nomina, fed nec patria memoratur, ita ut cui Civitati liberalitatem hanc Imperator indulferit, proferatur nufquam. Recenfentur qui praedia fua obligarunt ad penfionem pueris folvendam: quid magis neceffarium erat, quam declarare, quot feftertios, quam fummam quilibet ob pretium acceptum teneretur folvere? at de hoc ne verbum quidem. Contra plura afferuntur, quae quid in hanc rem conferant, aegre intelligitur.

Primam ac maiorem documenti partem profeffio occupat, quam exhibent multi bonorum. Profiteri, folenne verbum, idem erat ac denuntiare, five in cenfum bona fua referre. Cic. in Verr. V. *edixerat, ut aratores iugera fationum fuarum profiterentur*. Quodvis fere infcriptionis caput ab alicuius nomine incipit, qui *fundum*, vel ut plurimum cumulatim *praedia ruftica* profitetur. Numerales fequuntur notae, quibus quanti ea aeftimarentur praedia, videtur contineri; *feftertiûm*, vel *feftertius* tot. Pag. 395. v. 18. faltus Drufianus cum colonis duabus dicitur *aeftimatus ex reditu* HS $\overline{C}$. Priores has, fi in unam compingimus, fummas, longe maximus emergit numerus, quamvis verus perfecte colligi nequeat, quod notas aliquas lamina amiferit. Sunt qui quadringenta millia, & qui fexcenta millia profiteantur: Mommeius Perficus 1170600. Cornelia Severa *Undeciens* LVIII. CL. hoc eft 1158150. Coloni Lucenfes 1600000. quae fumma Romanis Scutis 375520 aequivalet. Quod ad rem noftram pertinet, cum praedia obliganda effent ob HS decies quadraginta quattuor milia, cur profeffiones praecedunt tanto maioris & tam immanis quantitatis?

Altera fummarum claffis confequitur, qua poft primam praediorum, pretio coniunctim addito, profeffionem, iidem varios *fundos* fingillatim

latim profitentur, quorum pariter unicuique pretium adponitur. Summarum harum, ubi eas collegi, quas paragraphorum initio finguli professi sunt, rationem nequaquam habui; iudicavi scilicet, omnes illas quae post primam consequuntur, illius portiones esse; ita ut quae primo quisque numero uno copulate profitebatur, cuiusvis praedii nomen proferens, pluribus deinde summis iterum profiteretur. Ita rem se habere, ex eo ni fallor elucet, quod in quibusdam paragraphis idem omnino reliquae omnes ac prior summa valeant, & in aliis quibusdam exigua sane discrepantia intercedat. Obstat nihilominus, quod in pluribus res aliter procedat: modo enim partiariae summae priorem non parum excedunt, modo eidem pares nequaquam sunt: unde hoc eveniat, & quid significet, ignorare fateor. Vectigal quandoque deductum in hoc nihil influere, pluribus institutis calculis deprehendere mihi visum est.

Ad aliam summarum seriem scrutandam accedo, cui verba semper praecedunt *accipere debet*. Has si a primo usque ad Cornelii Gallicani paragraphum colligimus, eamdem reperimus oriri, quam Imperator in instrumenti titulo indulget. Constat ergo declarari praecipue in hac tabula, quibus, & quota portione Imperatoris pecunia huic largitioni destinata distribui deberet, ut accipientes ad puerorum alimenta fundos quisque obligaret suos; siquidem *accipere debent*, *& obligare fundos* illum & illum. Summam eamdem reperiri aio, quia paucorum sestertiûm differentia, quae ex nota aliqua obscure incisa fortasse oritur, in tam magno numero observanda non est. Animadverti, quamdam inter profitentium, & accipientium summas proportionem servari, verum minime uniformem. Quandoque, ut in postremis septem, & in aliis quibusdam paragraphis, qui centum profitetur, decem debet accipere: saepe tamen minus, & pro centenis professis octo circiter: at interdum fere duodecim. Exploravi, num diversitas ex eo proveniret, quod aliqui *deductio vectigali*, aliqui absque ea clausula profiteantur; sed illam nihil quoad hoc referre, visus mihi sum deprehendere.

Prope finem e Cornelii Gallicani liberalitate HS LXXII accrescunt, ille enim Traiani largitionem auxit, pro aliis legitimis octodecim, & legitima una alimenta de suo constituens, sexdecim pariter sestertios menstruos, feminisque duodecim adsignans. Hoc quidem mirum non est; interdum enim privati quoque populo his largitionibus gratificabantur. Propterea *Divi Severus & Antoninus rescripserunt, pecuniam relictam ad alimenta puerorum Falcidiae subiectam esse*. Iunior Plinius, Mediolanensis apud Gruterum marmoris fide, *dedit in alimenta puerorum, & puellarum plebis urbanae* sestertiorum non exiguum certe

D. ad L. Falc. leg. 89.

Grut. 1028.5.

cumulum, ut ex illius elogii contextu colligere est. Quod vero hae quoque pecuniae ex Traiani indulgentia dicantur concessae, vel assentationis ingenium redolet, vel docet, non potuisse privatos sine Principis assensu has erogationes facere.

Numerorum ordo adhuc superest, quibus *in* praepositio semper praemittitur. Post plurium fundorum nomina sestertiis adiectis, multoties sequitur *in* HS tot. Quid hae sibi velint summae, eas omnes si in unam colliges, disces, eamdem enim prodire invenies, quae ex iis, quas accipere profitentes debent, conficitur. In primo paragrapho exempli gratia post *in* sestertii sexies recitantur: 3353. 5000. 6000. 3000. 4000. 4000. quos si in unum compingis, summa fit in totum sestertiûm 25353. quam summam Virium Nepotem accipere debuisse, initio declaratur. Idem reperies, si in ceteris rationem inibis, uno tantum & altero paragrapho excepto. *In* ergo usurpatur heic pro *in totum*, *in assem*. Columella: *ut sit in assem autumnalis satio modiorum ducentorum & quinquaginta*. Post plures allatas summas, ob eas omnes in assem sestertii tot accipi debebant. Cum vero unus tantum fundus, ac summa una praecedit, *in* est loco praepositionis *pro*: pro accipiendis sestertiis tot, ut cum dicimus, pecuniam dedi *in reficiendos* &c. Dissimulare non debeo, summam quae ex his omnibus conficitur, sestertiis decem millibus ac ducentis illam excedere, quae ex nuper praemissis gignitur; at id ex duobus sculptoris erroribus oriri ostendo. In quinto articulo v. 17. Antonius Priscus accipit nummos XIIXXVIII. ob professos XXIIIDCCCXXX. quod a proportione in omnibus aliis servata abludit omnino, ac recedit; ita ut pateat, priorem X redundare, & perperam incisam fuisse, cum Priscus IIXXVIII accipere deberit. In articulo quoque XXXI ex collectis summis sestertiûm ducentorum error deprehenditur, sed quibus in numeris situs sit, definire non audeo.

L. 2. c. 13.

Animadvertenda, & memoratu digna in hac prolixa inscriptione non desunt. Numerales notas CC∞, quas pag. 396. v. 33. habemus, numquam videram: octingentos interpretor, ut octuagenos designant XXC. Millenarios reddit lineola numeros superposita; at qua milliones designarentur, Romanos nequaquam habuisse notam, hucusque credidimus: heic tamen bis apparet; p. 384. v. 34. ubi |X| valet decies centena millia, ut ex subsequentibus centum octuaginta millibus patescit; & p. 396. v. 14. ubi |XVI| sexdecim milliones dicunt, ut ex summa, quam pro iis accipere debent, intelligitur. Hanc autem notam conspectam aliquando fuisse opinor in inscriptionibus, sed nequaquam intellectam. Videsis Gruterianam MXXVIII.

MXXVIII. 5. in qua HS XVII LXVI. DCLVI. conspicies, hoc est 17066656. eodem prorsus modo ac in nostra lamina usuvenit: sed editores ea signa minime assequentes, adnotarunt: *illa XVII ita visuntur circumducta, tamquam per errorem marmorarii adiecta*.

In hac tabula bis etiam habemus Quincuncis notam, ipso initio, & sub finem. In alio superstite monumento non reperitur, quod sciam; ab antiquis tamen usitatam fuisse, Volusius Meeianus docet, qui in egregio libello de Asse, quarumcumque partium vocabula, & notas proponens, Quincuncem constare tradit *ex quinque uncus, hoc est quinque duodecimis: nota Quincuncis* =-=. Alia insuper occurrit in lamina, quam nec videre in æreis, aut in lapidibus memini, nec Volusius habet, aut Valerius Probus, aut Alabaldus, quem edito Venetiis an. 1525. itemque a Gothofredo, & Putschio in ms codice multo ampliorem teneo. Ea nota sic dipingitur IS. p. 394. v. 14. quamvis in alio exemplo LII exaratum sit; etiam 396. v. 31. Ex contextu quinque millia designare intelligitur: nam ita necesse est significet, ut quatuor Vatii Veri partiariae summae, quibus in praemittitur, integram sestertiùm XVIIII, quam accipere debet, aequipatent. Ð pro quingentis hoc in ære ut plurimum sic secatur. In articulo XXIII L. Licinii VXXV pro VXXV computavi, tamquam duabus XX non perfectis. \ quoque interdum pro X. I-S saepe pro HS.

Praediorum adfines exacte nominantur. Inter eos saepe Populus recensetur. Seculi sexti, & quinti instrumenta in Aegyptia papyro conscripta multis ab hinc annis erui, Diplomatumque Historiae adnexui, quorum singularias, ubi adfines memorantur, *qq t et pp*, sic interpretatus sum: *qua quemque tangit, & Populum*. At quisnam erat adfinis hic? Commune, ni fallor, illius pagi ob agros publice possessos: fortasse etiam *viae publicae, limites, luci, qui fundum tangunt*, ut Paullus IC. loquitur. [D. de per. & com. l. 2.] Alio sensu accipitur in illis, ad quae olim haesi, cum Frontini libellum legerem de Coloniis: *Iter populo non debetur. Iter populo debetur pedibus XXX. pedibus CXX.* Hyginus de Limitibus: *ut limites idest decumani, & kardines aperti populo essent*. Exinde. *Item sanxerunt, sicubi limites in aedificium aliquod inciderent, is cuius aedificium esset, daret iter populo idoneum per agrum suum.* Sed haec nimium nos abducerent. Post *Adfinibus* habetur pluries IMP. N. idest *Imperatore nostro*: proprio enim & privato patrimonio, Fisci nomine ut plurimum, agros & praedia variis in regionibus possidebant Imperatores. De Traiano Plinius. *At fortasse non eadem severitate fiscum qua aerarium cohibes? immo tanto maiore, quanto plus tibi licere de tuo, quam de publico credis*. [Pan. c. 36.] Communia item Civitatum bonis potiebantur: hinc inter adfines non una vice enunciantur *Respublica Placentinorum, Respublica Lucensium, Respublica Veleiatium*. Ita scribamus hoc nomen, ita enim semper in lamina, Plinii editiones emendantes, in quibus omnibus *Veleiacium*. [Pl. l. 3. c. 5.] Alio loco *Veliates* in eodem: in Phlegonte de Longaevis Βιλλία. In agro Veleiate vel proxime fundos habuit etiam Lucensis Respublica: quin Saltus nominatur, *qui est in Veleiate, & in Lucensi*: ubi Lucensium iurisdictio Apenninum videtur transgredi, & fines Veleiatium tangere. Hinc fortasse ratio ad hanc diem incognita elucet, cur togatae Galliae accenseretur Luca, & cur occidentem versus primam Etruriae urbem Polybius dixerit Pisas. [Pol. l. 2. c. 16.] Qui provinciam Galliam administraret, Lucam intra fines habebat suos: Tullius, & Svetonius indicant. [Cic. Fam. l. 13. ep. 9. Svet. Caes. 24.] Notitia Imperii Occidentalis armorum fabricas in Italia recensens, Lucensem cum Ticinensi, & aliis cisapenninis numerat.

Lucenses Colonos in hac inscriptione ita accipio, ut Cicero contra Rullum: *his Colonis agrum Campanum, & Stellatem dividi iubet*. [Orat. I.] Dicimus autem, ut videtur, consuevisse missos e Roma Colonos in corpus quoddam, atque in societatem coalescere, diuque eorum quoque descendentes persistere, nam Lucam iam ab anno V. C. DLXXVII duorum millium civium [Liv. lib. 41.] Romanorum Colonia deducta fuerat. Hinc Coloni isti praedia, & saltus adeo ingenti profitentur summa, nempe sestertiùm centies sexagies, sive ut clarius etsi minus latine dicam, millionum sexdecim. Ita vero incisum fuisse, & probe legi, ac intelligi, summa, quam accipere debuerunt, testatur.

De formula *deducto vectigali* nihil proloquar, heic enim pluribus accipi potest modis, & quo debeat, ac quid in his professionibus dicat, nequiret nisi longa instituta disputatione pertractari. Valet heic quoque quod alia de causa statuit Hyginus: *debet aliquid interesse inter agrum immunem, & vectigalem*. [p. 198.] Alio sensu in Pandectis: *Agri Civitatum alii vectigales vocantur, alii non*. [D. lib. 6. t. 3.] Lucenses Coloni profitentur aequo iure praedia *vectigalia, & non vectigalia*.

Volupe est pagorum antiqua multa videre nomina; vicorum etiam quorumdam, fundorum autem quam plurima, a gentilitiis saepe nominibus derivata. Eorum plura adhuc servant per Italiam pagi, aut vici. At id in hac tabula singulare est, quod fundi non uno nomine ut in legibus usuvenit (ex quibus multa egregius auctor attulit Brissonius) [Form. lib. 6.] sed unus saepe indicatur pluribus: *fundum Munatianum Praestanum Vibianum Vaculeianum*: alicubi tamen *Fund.* significat *Fundos*. Inter territoria Libarnense memoratur. Libarnam Liguriae *nobilibus oppidis* accenset Plinius: nunc vel ubi fuerit ignoratur.

Huius

Huius instrumenti tabellioni illa quidem non fuit lex imposita, quae in Plauti Comoedia recitatur:

in Asin. *Neque ullum verbum faciat perplexabile.*

quaedam etenim in eo valde quidem perplexa occurrunt: *cum meride*, aut *meridibus*: *cum allia*: *cum communionibus*. Socios Textanulates, & ius Apennini Ateliasci, & Caudaiasci, aliaque nomina non memoro. Fundus cum meride, aut meridibus an Graece cum *parte* est, aut partibus, quo nomine appendices quaedam fundorum venirent? vel eo sensu, quo in agrariis Scriptoribus *Meridianus in iugeribus* tot, & *Decimanus in orientem*, *Cardo in Meridianum*? Habetur semel
p. 396. v. 29. *cum meridibus omnibus*, *& alluvionibus*: adiectiones ergo fundorum omnes intelliguntur. *Cum allia* num perperam sculptum pro CVMALLAN, quod fundi nomen statim redit? Fundus cum communionibus idem ne erat ac cum *agris compascuis*? explicat Festus, *relictis ad pascendum communiter*.

Haec habui de eximia hac inscriptione quae dicerem; quamvis enim volumen hocce monumentis non illustrandis sed colligendis, vulgandisque destinatum fuerit, indecens tamen erat, in numquam viso, adeoque prolixo ne paululum quidem immorari. Id vero typographis importune urgentibus tam properanter est factum, ut autographo primo transcribendo tempus non suppetat. Monumenti exempla paucis ante diebus Veronam demum allata sunt. Pauca quae adnotavi monumentum illustrare cupientibus non praeripiunt locum: singula scilicet qui attente percurrat, unde librum conficiat inveniet. Exploret praesertim, quaenam haec contractus species, quisnam hypothecae fuerit modus: *Contrahitur hypotheca per pactum conventum, cum quis pacifcatur, ut res eius propter aliquam obligationem sint hypothecae nomine obligatae*: Diversam iniit viam Plinius iunior. *Nam*, ioquit, *pro quingentis millibus nummûm, quae in alimenta ingenuorum promiseram, agrum ex meis, longe pluris, actori publico mancipavi: eumdem vectigali imposito recepi, tricena millia annua daturus. Per hoc enim & Reipublicae fors in tuto, nec reditus incertus, & ager ipse, quod vectigali longe supercurrit, semper dominum, a quo exerceatur, inveniet.* Plura tamen ex his verbis discimus, quae ad instrumentum nostrum intelligendum apprime faciunt: eo scilicet ad cautionem maiorem quilibet bona longe pluris aestimata obligavit, sed non ut plus solveret quam accipiebat.

D. de pigno. l. contrahitur.

lib. 9. Ep. 18.

In eodem loco lamionae alterius fragmen repertum est, quod has servat literas:

F V N D
D E D I T
R I O R E . I T

ad eamdem materiam pertinuisse opinor: reperta tabula negotium non conficit, nec absolvit. Aureum quoque ibidem erutum Neronis numisma: in aversa parte *Pontif. Max. Tr. P. II.* Laurea, in qua EX. S. C. Aevo procedente Agro Placentino Veleiatium accessit solum. Placentiam *Aemiliae principem* Procopius nuncupat. Plutarchus urbem appellavit *splendidam*, *nec minus Italica quacumque florentem.* εὐτύχηκεν ἔνδοξον πόλιν, καὶ τῶν Ιταλῶν οὐδεμιᾶς ἧττον ἀνθοῦσαν.

Bell. Goth. l. 3. c. 13.

in Othon.

Pag. 400. c. 2. v. 44. gratuite. *l.* gratuitae
Pag. 401. c. 1. v. 27. Fiunt sestertii. *Adde quae omissa sunt:* Latine satis *fiunt* dicitur: Inferius pag. 397. v. 38. explicate habetur. Columella pluries l. 5. c. 2.

Centum

Centum & quinquaginta plus minus numquam editas epigraphes e lapidibus ipsis in Gallia exscripsi, & vulgavi. Eas quidem heic non afferam, quoniam in Novo Thesauro omnes & singulae receptae sunt. Paucas tamen aliquas iterum refero ut emendationibus locum faciam, atque ut obiecta diluam postmodum illata. Eamdem ob causam aliquas etiam ex epistolis de illis agentibus referre cogor. A praeclarissima omnium inter Graecas inscriptione ordior.

CL. ALEXIO MAZOCHIO

SCIPIO MAFFEIUS

S. P. D.

Kal. Febr. an. MDCCXXXIII. Parisiis.

Ametsi, postquam eximium tuum de Capuano Amphitheatro commentarium perhumaniter ad me misisti, nullum pene inter nos commercium intercesserit literarum; nihilominus cum inter bonos etiam sine literarum frequentia amicitia vigeat, cumque optime norim, quantum vetustioribus monumentis gaudeas, atque oblecteris; te potissimum seligo, quicum Inscriptionem communicem, inter antiquissimas usquam gentium visas plane computandam; centum enim circiter ante Alexandrum annos, quatuorque cum dimidio ante Christum natum secula exaratam facile intelliges. Cl. P. Montfauconius, numquam nisi honoris causa nominandus, magnum nobis, ut Horatiana phrasi utar, eiusdem desiderium incussit, cum lemma, ac versum priorem edidit, ulterius nequaquam progressus. (Palaeogr. p. 135.) Postremam monumenti partem vulgavit Sponius, sed diminutam, & admodum corrupte. (Misc. p. 315.) Tabulae sunt marmoreae duae, quae nunc in Regiae Inscriptionum Academiae Museo simul cum aliis eiusdem generis reliquiis servantur. Tres fuerunt quidem, cum eas Athenis Sponius inspexit; sed earum unam, aut fortasse plures, malus aliquis Genius abstulit, ac subripuit. In his lapideis tabulis, Atheniensis Reipublicae iussu, eorum qui pro patria in expeditionibus variis paulo ante occubuerant, nomina incisa sunt. Ut gloriae stimulis virtutem ex omnium animis elicerent, ita consueverunt Graeci benemerentium memoriae, eorumdemque perpetuis laudibus consulere; vetustis siquidem aetatibus cantica, & laudationes non nisi pro patria interfectis dicari solebant; quod Spartae quoque ex Lycurgi instituto, factitatum, Plutarchus docet: *ἔπαινοι ἦσαν ὡς τὰ πολλὰ τῶν τεθνηκότων ὑπὲρ τῆς Σπάρτης.*

Nomina quidem partite recensentur, & suis tribubus reddita, initio ita constituto: Ερεχθηίδος *οἵδε ἐν τῷ πολέμῳ ἀπέθανον ἐν Κύπρῳ, ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Φοινίκῃ, ἐν Ἁλιεῦσιν, ἐν Αἰγίνῃ. Μέγαρος ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ στρατηγῶν, Φρύταρχος, κ.τ.λ. Ex Erechtheide tribu hi belligerantes interierunt in Cypro, in Aegypto, in Phoenicia, in Haliensibus, in Aegina.* Peloponnesiaco bello proxima, & Cimonis, ac Themistoclis tempora confestim odoraris; memorant siquidem Thucydides, ac Plutarchus Athenien- (Lib. I. in Cim.) sium expeditiones, & praelia in Aegypto, in Cypro, ad Ἁλιάς, ad Aeginam insulam, & contra Phoenices. Halias

fuiſſe opinor ad Argolicum ſinum, Strabo enim de Hermione oppido ſermonem habens, eius oram maritimam ab iis (lib. 8.) teneri dicit, qui Halienſes dicebantur: ἧς τὴν παραλίαν ἔχουσιν Ἁλιεῖς λεγόμενοι. In columna nominum prima abraſae prorſus, & a multo quidem tempore literae priores ſunt. Ibi ſi nomen fuit in τηγον deſinens, praeire dicemus vita functis omnibus *Megarum*, & eodem anno qui conſequuntur occubuiſſe. At ſi columnae capite non aliquod nomen fuit, ſed ϛρατηγῶν *exercitum ducens*; Megarum docemur eodem anno, quo ſimul cum deſcriptis interiit, copias alicubi duxiſſe. Ita in ſubſequenti nominum ſerie praemittitur ceteris Στρατηγὸς ἐν Αἰγύπτῳ Ἱππόδαμας: quibuſdam etiam militiae genus adponitur: *Sagittarii Phrinus*, *Taurus*, &c. aut officium; *Trierarchus*, *Phylarchus*. In Plutarchi tamen Craſſo, & in Plutarchum exſcribentis Appiani Parthicis, viri docti fue- (Plut. p. 562.) re qui ambigerent, utrum vox ϛρατηγῶν ante ὁ Ἀνδρόμαχος pro nomine haberi debeat, an pro participio. Ex qua tribu prolixior eſſet catalogus, ignoramus, quod ſecunda tabula acephala ſit; ſed in eadem recenſentur aliqui ex Leontide, ex Acamantide, ex Oeneide, ex Cecropide, ex Hippothontide: in illa, quae evanuit, nec Lutetiam Pariſiorum pervenit, plures viderat Sponius ex tribu Pandionide conſignatos, inter quos ΚΑΛΛΙΧΣΕΝΟΣ, ΧΣΕΝΤΛΛΟΣ, ΗΙΠΠΟΔΑΜΑΣ, ΗΙΕΡΟΝΥΜΟΣ, ΧΣΕΝΟΦΙΛΟΣ, ΕΡΧΣΙΜΕΝΕΣ, ΗΥΠΕΛΕΙΟΣ, ΔΙΟΝ, ΑΝΤΙΦΟΝ, ΧΣΕΝΟΚΛΕΣ. Haud procul a Sponianae initio ΕΡΕΤΡΙΕΥΣ, etiamſi Eretrienſem populum Strabo memoret, heic nominis vice eſſe, non patriae puto; quapropter perperam Sponius, & contra marmoris fidem, id extra nominum ordinem poſuit, & ad Calippi latus adnexuit.

Orthographia, & literarum forma in vetuſtis adeo tabulis praeſertim conſideranda; ſcias enim in utroque pro Γ conſtanter haberi Λ, quod in marmore Sigeo pariter vetuſtiſſimo unice viſum eſt. Id Sponius nequaquam aſſequutus multa nomina pervertit, atque corrupit: in utraque Γ eſt, & Ξ ut in aliis multis, praetereaque L pro Λ. Item in utraque (ita erat & in deperdita) vocales longae deſiderantur, Ε & Ο ubique adhibitis. Η videas quidem pluries, ſed ſpiritus loco, ut apud Latinos. N pro Ν non ſemel. Pro Ξ ſemper eſt ΧΣ, ut in Latinis ſaepe VXSOR, &c. In Athenienſi, quam exhibet Palaeographiae liber, ver- (pag. 48.) ſu XII ſcribitur in marmore ΣΕΞΣΤΟΣ, ut in prototypo nuper vidi. At Ψ in his tabulis numquam conſpicitur, in ultimo enim prioris nomine ΑL perſpicue habetur, non ΑΨ, ut in Palaeographia exhibetur. Iota iis locis adponere, ubi deinde ſubſcribi ab amanuenſibus coepit, non iſte ſolum, ſed omnes fere boni aevi lapides conſuevere; ΕΙ pariter aliquando adhibere pro η. Animadvertas quoque Ο pro ΟΥ in *Nomenio*, & in *Thocydide*: hinc planum fit Auſonii dictum, (Epiſt. 25.)

Una fuit tantum, qua reſpondere Lacones,
Litera.

Philippo ſiquidem Macedonum regi unica litera ſignificarunt *non* in epiſtola, quamvis in editis Plutarchi οὐ legamus, & *magnas litteras* fuiſſe dicatur in La- (περὶ Ἀδολεσχ.) tina verſione. At ſingulare heic quidem eſt punctis tribus verba diſtinguere, cum ceteroquin Inſcriptiones Graecae interſtitia ut plurimum deſignent nulla, ſed uno ductu, ac tenore, velut unico conſtarent verbo, ſaepe procedant. Sed in priori inſuper tabula Ρ & Σ hac ſpecie figurantur Ϸ Ϟ. ad Latinas accedentes, & Plinii teſtimonium firmantes. Φ hac figura comparet Φ. Qui ad nimia ob variam literarum (L. 7. c. 58.) figuram ſibi myſteria fingenda proclives ſunt, ob trium harum in una & altera differentiam diverſae ſtatim aetati iſtas tabulas adſignabunt; cum certo certius unum & idem monumentum componant, quamvis a diverſo forſan artifice inciſae; neque enim in tot terra marique bella ex una tantum Erechtheide tribu homines profecto fuerant miſſi. Hoc & eadem prorſus ambarum forma, & aſpectus docet, & argumentum idem, & orthographiae ratio. Propterea id praeſertim animadvertas velim, quod nondum animadverſum eſt; tabu-

las

las nempe eodem tempore, & loco ſcalptas eaſdem literas diverſiſſima forma exhibere. Quin, ut altercationibus omnem aditum obſtruamus, ſciendum eſt, in ipſo priori lapide, in quo ϟ depingitur, ſub finem ad nomina ΤΑΥΡΟΣ, & ΦΡΙΝΟΣ adhiberi Σ: in eodem rurſus lapide Ν habetur centies, tamen in nominibus ΦΡΙΝΟΣ, & ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΕΣ ter hac figura apparet Ϻ, quam in Etruſcis monumentis ſaepe deprehendimus. Obſervandum etiam in duobus primis verſibus tria puncta interponi verbis, & dandi caſibus iota adiungi, in tertio vero nequaquam. Documento haec ſint, quam incertas interdum & vanas nobis creemus regulas, & quam cautos in iudicando praeſtare nos debeamus. Haec habui quae de hoc Pariſienſi monumento praeclariſſimo tecum conferrem. Da operam ut valeas.

ΕΡΕΧΘΕΙΔΟΣ

ΗΟΙΔΕ ⋮ ΕΝΤΟΙ ⋮ ΠΟΛΕΜΟΙ ⋮ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ⋮ ΕΝΚΥΠΡΟΙ ⋮ ΕΝΑΙΓ
ΥΠΤΟΙ ⋮ ΕΝΦΟΙΝΙΚΕΙ ⋮ ΕΝΑΛΙΕΥΣΙΝ ⋮ ΕΝΑΙΓΙΝΕΙ ⋮ ΜΕΓΑΡΟΣ
ΕΝ ΤΟ ΑΥΤΟ ΕΝΙΑΥΤΟ

....ΤΕΓΟΝ	ΦΑΝΤΛΛΟΣ	ΑΚΡΥΠΤΟΣ
Φ....ΧΟΣ	ΧΙ...ΝΙΩΣ	ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΣ
Π...ΑΛΕΟΝ	Ε...ΕΙΤΟΝ	ΑΡΚΕΛΑΣ
...ΥΣΤΡΑΤΟΣ	Γ...ΚΙΠΠΟΣ	ΕΥΘΥΚΡΑΤΕΣ
ΑΚΟΝΤΙΔΕΣ	ΛΥΣΙΚΛΕΣ	ΠΑΤΡΟΚΛΕΙΔΕΣ
..ΜΟΣΤΡΑΤΟΣ	ΚΕΛΕΥΣΟΣ	ΑΛΚΜΕΟΝΙΔΕΣ
..ΜΕΑΣ...	ΕΥΘΥΔΕΜΟΣ	ΓΛΑΥΚΟΝ
...ΛΕΙΔΕΣ	ΔΙΝΑΙΟΣ	ΔΕΜΟΝΙΚΟΣ
...ΡΑΤΕΣ	ΦΙΛΙΝΟΣ	ΑΝΑΧΣΙΔΟΡΟΣ
...ΡΕΔΕΜΟΣ	ΚΑΛΛΙΚΛΕΣ	ΓΛΑΥΚΟΝ
....ΕΣΙΑΣ	ΝΑΥΣΙΚΛΕΣ	ΠΡΟΚΛΕΣ
...ΣΑΝΔΡΟΣ	...ΜΕΣΙΘΕΟΣ	ΑΝΤΙΘΟΝ
..ΡΟΦ....	..ΝΕΣΙΓΕΝΕΣ	ΑΝΑΧΣΙΛΑΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΣ	ΠΟΛΥΚΛΕΣ	ΑΡΧΕΠΟΛΙΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΣ	ΑΛΕΧΣΙΑΣ	ΚΑΛΛΕΑΣ
ΚΟΤΙΑΣ	ΑΜΥΔΡΙΠΠΟΣ	ΘΑΛΛΙΑΡΧΟΣ
....ΙΑΛΟΣ	ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΣ	ΦΙΛΟΝΙΧΟΣ
..ΕΧΑΝΙΟΝ	ΓΟΡΓΙΑΣ	ΕΥΚΛΕΙΔΕΣ
...ΛΙΣΤΙΔΕΣ	Ν . . ΘΑΡΧΟΣ	ΔΙΟΔΟΡΟΣ
ΤΙΜΟΓΕΝΕΣ	ΠΑΡΜΟΝΙΔΕΣ	ΝΙΚΑΡΧΟΣ
ΑΡΙΣΑΝΔΡΟΣ	ΕΑΚΟΝ	ΕΠΙΤΕΛΕΣ
ΜΕΝΕΚΛΕΣ	ΠΙΘΟΝ	ΚΥΒΟΝ
ΜΕΛΑΝΟΡΟΣ	ΛΥΣΙΑΣ	Χ . . . ΙΡΙΑΣ
ΚΛΕΟΝΒΡΟΤΟΣ	ΣΟΣΤΡΑΤΟΣ	ΔΕΜΕΤΡΙΟΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΙΔΕΣ	ΦΙΛΙΝΟΣ	ΑΡΧΕΣΙΛΑΣ
ΘΟΚΥΔΙΔΕΣ	ΦΙΛΑΙΘΟΣ	ΕΥΘΟΙΝΟΣ
ΕΥΘΥΔΕΜΟΣ	ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ	ΔΕΜΕΤΡΙΟΣ

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΣ	ΣΟΤΕΛΕΣ	ΓΟΡΓΟΝ
...ΣΕΦΕΣ	ΛΥΣΙΑΣ	ΣΤΡΑΤΟΝ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΕΣ	ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΕΣ	ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΣ
ΙΣΟΔΕΜΟΣ	ΦΙΛΙΝΟΣ	ΓΛΑΥΚΟΝ
ΚΕΦΙΣΟΔΟΤΟΣ	ΔΙΟΤΙΜΟΣ	ΦΥΣ..ΙΔΕΣ
...ΟΙΛΟΣ	ΚΑΛΛΟΝΙΔΕΣ	ΗΑΓΑΘΟΔΕΜΟΣ
..ΥΙΜΕΝΕΣ	ΚΑΛΛΙΧΣΕΝΟΣ	ΔΙΟΚΛΕΣ
...ΠΑΙΝΕΤΟΣ	ΔΕΙΝΙΑΣ	ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΟΣ
....ΡΓΑΙΟΣ	ΣΜΙΚΥΘΟΣ	ΕΥΜΕΝΙΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΕΣ	ΤΙΜΟΔΕΜΟΣ	ΘΕΟΔΟΡΟΣ
ΟΡΥΝΟΣ	ΛΥΣΙΣ	...ΥΛΕΟΣ
..ΤΕΣΙΑΔΕΣ	ΑΚΕΣΙΑΣ	......ΑΟΝ
..ΟΡΟΙ...ΟΣ	ΕΠΙΧΑΡΕΣ	...ΙΧΑΡΕΣ
..ΡΑΤΥΛΛΟΣ	ΗΙΕΡΟΝΤΜΟΣ	..ΔΟΧΣΟΣ
..ΥΝΦΕΡΜΙΟΣ	ΑΝΑΧΣΙΛΑΣ	ΠΟΛΥΞΕΛΟΣ
ΝΙΚΙΑΣ	ΧΑΙΡΙΑΣ	ΓΛΑΥΚΙΑΣ
ΛΥΣΙΚΛΕΙΔΕΣ	ΗΕΡΑΚΛΕΙΔΕΣ	ΕΠΙΓΕΝΕΣ
...ΟΥΡΑΡΧΟΣ	ΑΓΑΣΙΚΛΕΣ	ΑΝΤΙΧΑΡΕΣ
ΧΑ....ΑΝΔΡΟΣ	ΛΑΚΑΣ	ΦΙΛΙΣΤΙΔΕΣ
....ΙΑΡΑΤΟΣ	ΚΕΦΙΣΟΔΟΤΟΣ	ΑΜΦΙΚΛΕΙΔΕΣ
.....ΟΣ	ΚΑΛΛΙΚΛΕΣ	ΦΡΟΥΡΟΣ
....ΟΙΛΟΣ	ΚΕΦΙΣΟΔΟΡΟΣ	ΤΙΤΟΝ
ΣΟΣΙΑΣ	ΝΟΜΕΝΙΟΣ	ΕΥΛΙΟΣ
ΑΡΧΙ...ΟΣ	ΧΣΕΝΟΦΙΛΟΣ	ΚΑΛΛΙΒΙΟΣ
ΛΥΚΙΝΟΣ	ΗΤΠΕΡΛΙΟΣ	ΣΜΙΚΡΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΣ	ΗΑΓΝΟΝ	ΝΕΑΙΟΣ
ΜΝΕΣΙΜΕΝΕΣ	ΠΟΛΥΧΣΕΝΟΣ	ΕΡΓΟΤΕΣ
ΣΙΚΟΝ	ΕΡΧΣΙΜΕΝΕΣ	ΦΟΚΙΟΝ
ΑΜΦΙ...ΕΔΕΣ	ΝΙΚΟΝ	ΑΚΑ....Θ...
ΧΣΕΝΥΛΛΟΣ		

ΣΤΡΑΤΕΓΟΣ : ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΟΙ

ΗΙΠΠΟΔΑΜΑΣ	ΤΕΛΕΝΙΚΟΣ
ΕΝΘΥΜΑΧΟΣ	ΜΑΝΤΙΣ
ΕΥΜΕΛΟΣ	
ΑΝΔΡΟΣΘΕΝΕΣ	
ΤΟΧΣΟΤΑΙ ΦΡΙΝΟΣ	
ΤΑΥΡΟΣ	
ΘΕΟΔΟΡΟΣ	
ΑΛΕΧΣΙΜΑΧΟΣ	

Tabu-

Tabula altera, quam Sponius imperfecte edidit, non minima tamen donandus laude.

. . . .

ΛΥΚΙΝΟΣ	. . . .	. . . .
ΑΡΧΙΑΣ	ΚΑ.	. . . .
ΦΟΚΙΟΝ ΤΡΙΕ	ΠΥΘ.	. . . .
ΘΟΚΥΔΙΔΕΣ	ΝΙΚΟ.	. . . .
ΑΝΔΡΟΝ	ΝΙΚΟ	. . . .
ΘΕΟΔΟΤΟΣ	ΚΤΕΣ.	. . . .
ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΕΣ	ΛΥΧ.	. . . .
ΠΥΡΡΑΝΔΡΟΣ	ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ	. . . .
ΒΛΕΠΥΡΟΣ	ΦΙΛΟ	. . . .
ΤΙΜΟΔΕΜΟΣ	ΠΙΝΔΑΡΟΣ	. . . .
ΧΑΡΙΑΔΕΣ	ΧΑΡΙΔΕΜΟΣ	. . . .
ΛΥΣΙΣ	ΣΟΚΡΑΤΙΔΕΣ	. . . .
ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ	ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΕΣ	. . . .
ΕΡΕΤΡΙΕΥΣ	ΔΙΟΦΑΝΕΣ	. . . .
ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ	ΜΕΝΕΚΛΕΣ	. . . .
ΚΕΦΙΣΟΔΟΤΟΣ	ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ	Χ. . . . .
ΑΝΤΙΚΛΕΙΔΕΣ	ΣΟΣΙΠΠΟΣ	Ν. . . . .
ΕΥΦΡΑΝΟΡΙΔΕΣ	ΑΙΣΧΥΛΙΔΕΣ	ΟΝ . . . .
ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΣ	ΕΦΙΑΛΤΕΣ	ΔΕΜΟ . . . . . .
ΕΠΙΔΕΘΕΣ	ΑΛΚΑΜΕΝΕΣ	ΑΝΑΧΣ. . . . .
ΜΝΕΣΙΚΡΑΤΕΣ	ΦΙΛΕΑΣ	ΦΙΛΟΝ. . . . .
ΜΙΜΝΟΝ	ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ	. . ΣΤΙΑ . . . .
ΘΕΟΓΕΝΕΣ	. . . .	ΜΕΝ . . . ΟΣ
ΑΘΕΝΟΔΟΡΟΣ	. . . .	ΛΕΟΝΤΙΔΟΣ
ΑΜΦΙΑΝΑΧΣ	. . . .	ΑΡΙΣΤΙΔΕΣ
ΣΟΣΤΡΑΤΟΣ	. . . .	ΠΑΡ . . . ΒΑΤΕΣ
ΕΥΦΑΝΕΣ	ΚΑΛΛΙΘΑΛΕΣ	ΦΥΣΙ . . ΟΣΔΙΟΚΛ . .
ΑΡΧΙΚΛΕΣ	ΝΕ . . . ΕΙΔΕΣ	ΑΡΧΕΔΑΜΑΣ
ΦΑΝΟΚΛΕΙΔΕΣ	ΠΑΝΘΑΡΟΣ	ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ
ΕΥΕΡΓΙΔΕΣ	ΕΣΙ . . . ΧΟΣ	ΠΟΛΥΚΡΑΤΕΣ
ΑΡΙΣΤΟΝΥΜΟΣ	ΦΙΛΙΠΠΟΣ	ΝΙΚΟΚΛΕΣ
ΚΕΦΙΣΟΔΟΡΟΣ	ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΣ	ΑΚΑΜΑΝΤΙΔΟΣ
ΘΕΟΦΑΝΕΣ	ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ	Ο ΛΥΝΠΙΑΡΑΤΟΣ
ΟΦΣΙΑΔΕΣ	ΜΝΕΣΙΚΡΑΤΕΣ	ΑΥΤΟΜΑΘΕΣ
ΝΙΚΙΑΔΕΣ	ΠΕΡΙΚΛΕΣ	ΛΕΟΝΙΔΕΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΛΕΣ	ΑΝΤΙΔΟΤΟΣ	ΔΕΜΕΤΡΙΟΣ
ΣΑΤΥΡΟΣ	ΘΕΟΦΑΝΕΣ	ΡΙΝΟΝ
ΑΡΙΣΤΥΛΛΟΣ	ΘΕΟΓΝΕΤΟΣ	ΑΛΕΧΣΙΠΠΟΣ
ΕΡΓΟΤΙΜΟΣ	ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ	ΑΡΧΙΑΣ
ΕΥΦΙΛΕΤΟΣ	ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΣ	ΧΑΙΡΕΦΟΝ
ΕΠΙΔΡΟΜΟΣ	ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ	ΟΙΝΕΙΔΟΣ
ΛΥΚΕΑΣ ΤΡΙΕ	ΦΙΛΟΔΕΜΟΣ	ΔΙΟΚΛΕΙΔΕΣ
ΤΛΕΣΟΝΙΔΕΣ	ΧΣΕΝΟΧΑΡΕΣ	ΑΜΕΙΝΟΚΡΑΤΕΣ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ	ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ	ΤΙΜΟΘΕΟΣ
ΕΥΦΡΑΝΟΡ	ΧΑΡΙΝΟΣ	ΚΕΚΡΟΠΙΔΟΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΣ	ΚΑΛΛΙΦΟΝ	ΤΕΛΕΣΕΓΟΡΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΜΕΔΕΣ	ΝΙΚΙΑΣ	ΣΑΤΥΡΟΣ
ΑΤΣΙΦΑΝΕΣ	ΚΑΛΛΙΑΣ	ΔΙΕΙΤΡΕΦΕΣ
ΚΑΛΛΙΦΟΝ	ΦΙΛΕΑΣ	ΛΕΟΧΑΡΕΣ
ΑΝΤΙΚΛΕΣ	ΑΝΤΙΧΑΡΕΣ	ΔΟΡΟΘΕΟΣ
ΚΑΛΛΙΑΣ	ΕΥΘΟΙΝΟΣ	ΑΡΧΙΑΣ
ΕΤΠΟΛΙΣ	ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ	ΠΡΟΜΑΧΟΣ
ΑΝΤΙΦΑΝΤΟΣ	ΔΙΦΙΛΟΣ	ΗΙΠΠΟΘΟΝΤΙΔΟΣ
ΓΟΡΔΟΣ	ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ	ΠΥΘΟΔΟΡΟΣ ΦΥΛΑΡΧ
ΣΟΤΙΜΟΣ	ΗΑΓΝΟΝ	ΦΑΝΟΚΛΕΣ
ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΣ	ΣΜΥΚΥΘΟΣ	ΦΙΛΟΝ
ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΟΣ	ΚΤΕΣΙΦΟΝ	ΔΕΙΝΙΑΣ
ΕΥΘΤΚΛΕΙΔΕΣ	ΕΠΙΛΥΣΑΜΕΝΟΣ	ΣΠΕΥΣΟΝ
ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΟΣ	ΧΑΛ...ΟΝ	ΑΝΤΙΑΣ
ΑΜΕΝΙΤΟΣ	ΧΑΙΡΕΣΤΡΑΤΟΣ	ΣΙΛΑΝΩΣ
ΗΙΠΠΟΝ	ΜΝΕΣΙΚΛΕΣ	ΑΙΣΙΜΙΔΕΣ
ΠΥΘΟΔΟΡΟΣ	....	ΣΟΣΙΜΑΧΟΣ
ΗΑΓΝΟΣΤΡΑΤΟΣ	....	ΠΡΟΜΑΧΟΣ
....ΜΑΣΟΣ	....	....
....	....	....

....

SAEpe accidit, ut qui de antiquo monumento post alium verba facit, nihil egisse putet, nisi adversus illum quidquam excogitet. Historicam, vetustissimam, Graecisque omnibus plane anteferendam inscriptionem, cuius spectandae miro olim desiderio tenebar, Parisiis inter Regalis Academiae nostrae eimelia magna cum voluptate contrectavi, summo studio (neque enim in promptu erat lectio) exscripsi, & cum doctissimus P. Montfauconius prima eius tantummodo verba vulgasset, integram demum assequutus, in manus hominum dedi. Aeneis quidem typis peramplas tabulas non repraesentavi; tum quia prioribus versibus ea diligentia ante oculos posins satis in Palaeographia id actum fuerat; tum quia in praemissa Epistola quinque illae aut sex literae, quae a communi forma recedunt, exacte ut inciderentur curavi, & quod ad eius aevi orthographiam spectat, expendi.

De inscriptione hac sermonem habuit Cl. Bimardius in Dissertatione, quae Novo Thesauro praefixa est. Eam quidem ab erudito viro exaratam nollem, nollem publici iuris ab aliis factam: testatur scilicet, magna etiam ingenia quandoque decipi, & in his praecipue rebus, fortasse novitatis amore quodam, facillime abripi, ac falli. Abreptus etiam est, Bimardii praesertim, ut opinor auctoritate, ita ut immeritos huic fabulae *mactarit honores*, vir cui in his studiis hac aetate parem non agnosco. Dissertationis mihi quidem inscriptae scopus est, ut breviusculam ibi allatam epigraphen quam maxime illustret, exornet, ac *vetustiorem aliquot saltem Olympiadibus* Parisiensi nostra decantet. Verumtamen recenti admodum foetura in lucem prodiit, fictitia siquidem, & commentitia est. Parisiis degebam, cum doctissimo P. Montfauconio accidit, ut chartam monumentum illud exhibentem ianuae suae repagulo insertam summo mane deprehenderet. Quisnam obtulisset, numquam rescire potuit. Adnotatum erat, in Anglia lapidem adservari; sed quo in loco, & apud quem, vel a quo id requiri posset, minime indicabatur. Londini, Oxonii, Cantabrigiae ego quidem qui de illo audierit, inveni neminem. Montfauconius, quae sua humanitas erat, scriptam βουστροφηδὸν, depictamque chartam ostendit mihi: dedi statim operam, ut illi de lusu, & de figmento constaret; nam literarum formae aspectu vario dissidebant a se ipsis, & discordabant. Literae in tabula typis data aliquanto aptius comparent, sed Λ tamen, & Δ nullius ferme alphabeti sunt. Puncta ad versuum finem nec Sigea, nec Parisiensis habent, nec vetustissimae aliae. Figurae, prisci operis larvam imperite omnino inducere occultum lusorem voluisse, patefaciebant. Quicumque priscis anaglyphis assueverit, Iovem ridet fere imberbem, capite inusitate ornato, & avem in vola manus, sive supra digitos habentem: ridet vas in medio miro fulcimento innixum, & hominem nudum in conspectu Iovis manus, ut videtur, abluentem. Inscriptionis haec est loquutio. Μάνθης Ἀθῦ ἰυχαριστῶ Διῒ ἐπὶ νίκῃ πεντάθλω παιδός· *Manthens* inauditum nomen est. *Mantian* Diodorus habet, & Demosthenes; *Mantin* Parisiensis tabula: quae cum μαντεία pro-

Virg.

ercarit

crearit nomina, θ literam assumere numquam possunt. Prisca Graecorum nomina voces fuere significatione praeditae; quid autem significabit Μαίθιος? Quod subsequitur pariter nomen umquam videre non memini. Εὐχαρισεῖ Διῒ ὑπὲ νίκη, *non donum dat*, ut Cl. Bimardio visum, sed *gratias agit pro victoria* procul dubio valet: eo autem sensu ab antiquis, ac probatis auctoribus adhibitum non fuisse verbum, Bimardius fatetur ipse, & ex veteribus Grammaticis scite adnotat. Πεντάθλου παιδός· reddit Bimardius *pro victoria quinquertio puerili*, reddenda potius videntur, *pro filii victoria in quinquertio*: ita ut Manthei filius victor in pentathlo fuerit. At quaenam haec aut Graece, aut Latine loquendi formula νίκη πεντάθλω παιδὸς? *victoria pentathli pueri?*

Ne dum ergo spuriam hanc, sed minime verebor dicere, Sigeam ipsam, remotissimum vere aevum inscriptionem testantem, Parisiensi nostra vetustiorem tam asseveranter asseri nequaquam posse, nam Alphabetum praesefert ipsissimum: literarum figura eadem est, idem usus: quin R vetustiori facie in nostra apparet quam in illa; ita ut qui Graecarum literarum protoplastas in illa deprehendere sibi visi sunt, iisdem elogiis istam quoque mactare potuerint. Ex eo autem quod Sigea *bovtverfim* exarata sit, certo inferri non potest, plusquam centum ante Alexandrum annis insculptam fuisse; neque enim per aliquot secula ea scribendi methodo Graeci omnes usi sunt, neque exinde uno tempore ab omnibus deserta fuit, ac reiecta. Usque ad Alexandri aetatem & a dextra ad laevam, & a laeva ad dexteram, & mixtim interdum, atque utroque simul modo, non defuere qui scriberent. Fuse de his in Arte Critica Lapidaria disserui. Scribendi autem genus alterum fuisse, *quum literae in orbem exarabantur*, cuius rei te-
pag. 36. & 39. stes discum a Pausania, & rotundum saxum a me memoratum Cl. Bimardius citat, numquam profecto concesserim; cum enim circa globum verborum linea effingitur, vel a laeva ad dexteram, vel a dextera ad laevam scriptura de more ducatur necesse est. Num literae, quae ad monetarum oram in orbem signantur, diversum a communi scriptionis genus constituunt?

In ea Cl. Bimardii Dissertatione priores Parisiensis inscriptionis versus afferuntur, & illustrantur. Allatae ibidem Σ, & P literarum formae ab iis, quae in lapide apparent, omnino aberrant, quod non Auctori, sed typographo imputarim. At ubi ego ΜΕΓΑΡΟΣ scripseram, Cl. Bimardius Σ praetermittit, quam tamen literam licet aliquanto detritam Montfauconius quoque novit, & retulit. Deinde cum hoc consilio suo non sufficeret, ut viri nomen in regionis transiret, literas alias heic desiderari sibi persuasit, ΜΕΓΑΡΟΙΣΤΕ iubens legere. Verumtamen coniunctioni τὲ non opportunus ibi locus, & dictio Μεγάροις *in Megaride* apte loquendo non significaret. Vidit hoc non sine maximo praeconio memorandus P. Corsinius, Atticos Fastos praeclare restituens: & cum in eadem sententia esset de τοῖς Μεγάροις ibi intelligendis, *soli quadrataru vitio tribuendum* putavit, *quod in marmore non* ἐν Μεγάροις, *sed* Μέγαρος *insculptum fuerit*. At nullus prorsus in iis tabulis error deprehenditur, nulla deficit litera, aut deviat: qui credi possit, in ipso diligentius sculpto titulo tam turpiter quadratarium peccasse? Cur antem improbabimus, si post loca, in quibus recensiti perierant, eorum nomina sic incipiant: *Megarus eo anno Dux*, & consequenter alii omnes enuncientur? Nonne & secunda nominum series sic incipiebat, Στρατηγὸς ἐν Αἰγύπτῳ? Megari nomen nonne satis notum est: Megara Herculis uxor, Megarus Iovis ex Nympha filius. Non obstat, quod doceat Diodorus, Cimonem in Cypro, in Aegina Leocratem, in Megaride Myronidem duces fuisse, neque enim primi duo illo fuisse dicuntur anno, cuius clades inscriptio memorat. Memorat insuper vita functos in Phoenicia, & in Haliensibus, quibus praeliis, & expeditionibus cur non potuit Megarus praefuisse?

Eruditos autem adversarios ut demerear, atque ut par est, collaudem, optimo argumento ratiocinatos esse, libens profiteor: cum enim ex Thucydidis libro primo, Athenienses eodem ed. H. Steph.
anno in Cypro, in Aegypto, in Haliensibus, p. 69.
in Aegina, atque in agro Megarico decertasse, habeatur, Historico inscriptio nostra videtur prorsus insistere, & eapropter in Megaride occisos praetermittere non debuisse. Haec adeo valida ratiocinatio est, ut in eam sententiam libens ire nec detrectassem, nec detrectarem, nisi me egregii, atque emendatissimi marmoris fides retraheret, in quo ΕΝ ante Μέγαρος certo certius neque est, neque umquam fuit. In eo similiter post nomen hoc nullarum vestigia literarum deprehendi possunt: locus ergo nullatenus ratiocinandi, & lapidem ad libros ex omni parte accomodandi, datur. Inscriptio fato functos in Phoenicia memorat, cuius expeditionis eo anno peractae nec Thucydides, nec Diodorus mentionem faciunt; Thucydides contra, & Diodorus praelia cum Megarensibus narrant, quae inscriptio nequaquam nominat. Laudari ergo nullomodo potest latina versio *& Megaris*, cum neque καὶ neque ἐν fuerint umquam in lapide. De tempore caeteroquin recte iidem viri docti egerunt, signanter, & sigillatim in illud inquirentes, cum ego brevi in epistola generatim tantummodo id tetigissem; *ad Cimonis* tamen *& ad Themistoclis tempora* monumentum referens, eius certe vetustatem non minui. Quoad locum stetisse verisimile est marmoreas istas tabulas *extra* urbis pomoerium in via, quae ad Academiam ducebat, tradit enim Pausanias in Attici-

cis

cis *μνήμα memoriam* Athenienſibus, qui pro patria occubuerant, ibi collocatam. Sepultos autem ibidem fuiſſe ne credamus, qui in Aegypto, in Phoenicia, in Cypro confoſſa ab hoſtibus corpora reliquerant.

1

Lugduni in Valletiano viridario.

LOCAN̄D IN CIRC
SEX.IVL.IANVARIVS
AEDIL.DAT

Hanc inter Galliae antiquitates, quarta epiſtola, ſic repraeſentavi; heic autem exhibeo, quia Novus Theſaurus, quamvis inde acceperit, LOCAND profert; ac ſi Aedilis *locanda* dediſſet, cum in Circo vel noviter exſtructo, vel inſtaurato, vel ampliato *loca numero quingenta* Lugdunenſibus impenſa ſua conſtituerit.

2

D M
Q. CAPITONI PROBANI
SENIORIS DOMORVM
IIIIII VIR AVG LVGVDVN
ET PVTEOLIS
NAVICLARIO MARINO
NERIVS ET PALAEMON
LIBERTI PATRONO
QVOD SIBI VIVVS INSTI
TVIT POSTERISQ SVIS
ET SVB ASCIA DEDICAV

Marmor non multis ab hinc annis in Rhodani alveo repertum praealtae, ac peramplae inſtar baſis media ſtat in via prope veterem Lugdunenſis ſuburbii eccleſiam. Nemo, quod conſtet, ad hanc diem excripſit, obſcurae ſiquidem, ſemeſae, ac lectu difficiles alicubi vix apparent literae. Antequam ad hunc lapidem accederem, fuere qui de illo ſermonem habentes percunctarentur a me, quidnam officii eſſet *Senior Domorum*, ita enim legerant. Reſpondi, Comitem Domorum ex Theodoſiano codice mihi eſſe quidem notum, Seniorem autem Domorum audiſſe numquam. At niſi cognomen velimus, Quintus Capito ſenior heic dicitur ad alterius diſtinctionem, qui, ut videtur, tribus iiſdem nominibus utebatur; eiuſque patria ſolenni enunciatur lapidaria formula *Domo Roma*, quamvis in marmore coniunctim exaratae dictiones ſint. Animadvertas velim Sevirum Lugduni, & Puteolis: item *ἀνωμαλίας*; nam *Capitoni*, ſi dativo caſu eſt a *Capito*, cum *Probani* non ſociatur, ſi genitivo a *Capitonius*, cum Naviclario non coit. Sequitur *quod* ſubſtantivo praecedente nullo: monumentum *ſibi vivus inſtituit*, *dedicavitque*, & tamen liberti faciunt; Inſcriptionem ſcilicet addidere. Documentum capere poſſumus, ut quam cautiſſime in reiiciendo procedamus.

Huius Epiſtolae, duas has inſcriptiones continentis, Lugduno ad eruditiſſimum Freretium, Regiae Academiae non ultimum profecto decus datae, poſtremum paragraphum accipe, ut videas quam diverſe, & quam alienis ſenſibus non defuerint qui referrent.

Paulo ante diſceſſum ex Italia meum, opus edidi *Verona Illuſtrata* inſcriptum. Percurres illud, ut ſpero, qui Italicam linguam perfecte calleas ſuperque lucubratiunculis meis, *De Italis primitivis* praeſertim, perbenigne me interpellaris, ac Tragoediam nedum legere, ſed Gallice etiam vertere volueris. Quamvis libri inſcriptio res Veronenſes videatur tantum promittere, multae in illo inquiſitiones ex temporum, factorumque ſerie invenerunt locum, quae ad univerſalem eruditionem pertinent, & ob argumenti gravitatem, novitatemque iniucundae, ac prorſus inutiles fortaſſe non habebuntur. Implexam ſcripturam illam, quam Gothicam, Langobardicam, Saxonicam, Francogallicam aliiſque appellamus nominibus nihil aliud eſſe, quam Romanam celerem, ſagaciſſime olim olfeciſti ex paucis verbis, quibus id explicatum nolebam; nunc vero argumentum hocce in XI Hiſtoriae libro fuſe pertractatum videbis, eamque ſententiam, quamvis communi placito refragantem, tam perſpicue, ni fallor, propoſitam, & comprobatam, ut ſint qui non perſpicere affirment, quid reponi poſſit. De Gallicana, ut vocant, itidem ſcriptura agitur, ac de Graecorum triplici ſcribendi methodo. Circa antiquas Metropoles audiſti credo ob Diſſertationem quamdam multis ab hinc annis Veronae editam acerrimas ſuſcitatas diſputationes. In ea materia vix crederes quicquam adhuc latere potuiſſe nondum diſcuſſum. Verum, Deus bone, quam multi quidnam hoc quaeſtionis, & controverſiae eſſet nequaquam intellexerunt! non defuere,

qui

qui sententiam meam oppugnasse sibi plauderent, postquam trita multa ita congessissent, ut ex iis nec quid ego dixerim, nec quid ipsi docere vellent, eruere esset. Librorum etiam relatores non defuere, qui ex eorum fide qui sugesserant, ea mihi in hoc argumento imputarint, quae nec protuli, nec somniavi umquam. Rem modo ita in octavo libro explicavi, ut concessum iri aliquando sperem, distinctum hactenus ut plurimum non fuisse inter Romanas provincias, & inter geographicas, propterea que nequaquam animadversum, Metropoles regionum quidem, & gentium fuisse, minime vero provinciarum a Romanis ob Praesidum suorum administrationem constitutarum. Imputatum mihi est, haec, & alia quaedam in aliis voluminibus a me exposita, nondum a quoquam animadversa dixisse, quod quidem iactantiam sapiat. D. Hieronymus in Praefatione ad Interpretationem nominum Hebraicorum librum illum suum *novum opus* cum appellasset, *& tam Graecis quam Latinis inauditum* professus esset, subiunxit: *non quo studium meum insolenter extolliam, sed quod sudoris conscius ad lectionem eorum provocem nescientes*. Quae quidem postrema S. Doctoris verba opellis a me profectis vellem praemissa; ut constaret omnibus, si quicquam mihi fortasse excidit, ex quo de novitate mihi ipsi aliquando viderer placere, id profecto non quo studium meum insolenter extollerem dictum, sed ut sudoris conscius ad legendum provocarem, atque ea non sine observatione aliqua transilienda esse admonerem. Sed tum de his, tum de aliis eiusdem momenti discussionibus, quae in opusculis meis passim instituentur, quid tu vere sentias, quid illustres ceteri in percelebri Academia conlegae, cum Parisiis fuero, avide scitatum veniam, atque ut per vestram doctrinam proficiam, libentissime exploratum. Vale.

In epistola tertia vicanorum Minnodunensium votum dedi non *Genevae*, sed Minnoduni servatum, hodie *Moudon*, haud recte in Theodosiana tabula Minodum. *Derci*, sive *Inderci* tempus in eo lapide ἐπιχώριον putavi plurium dierum solenne, vel statum aliquod anni tempus, cui a nativa regionis dialecto istuc nominis adhaeserit; neque enim a δέρκω repetendam opinor vocem, neque Dercem a Syriaeis usque plagis huc arcessendam.

1

Prope Nemausum in colle Turris magnae.

SVLPICIVS COSMVS REST
LARIBVS AVG
SACRVM ET
NEMAVSO
VRNIAE
AVICANTO
T. CASSIVS T. L
FELICIO EXS
VOT

Pulcherrimam hanc epigraphen; quam ex maceria Seguierio meo indicante erui, atque in lucem protuli, liceat heic afferre. Quae de lapidibus Restitutis in Epistola quinta retuli, adire ne pigeat. Post Deum fontem, ad quem balnea fuere nuper detecta, Urnia Dea memoratur: urnisne, & urnariis praesidens? neque enim Uraniam, ut in Novo Thesauro, huc advocandam opinor. Anno MDCCXL eum ad aquam abundantius eliciendam, altius efioderetur terra, Nemausensium thermarum reliquiae adinventae sunt: statuarum, columnarum, nobiliumque marmorum fragmenta plurima, inscriptionum quoque. Nondum editas tantummodo exhibeo.

2

VICTORIAE
AVG
M. VALERIVS
SEVERVS PONTIF
EX STIPE
VELA ET ARAM
. . . .

3

Q. IVLIVS
BVCCA
NEMAVSO V. S

1

Splendidae, ac prolixae, cuius plures literae ſparſim interlucent, haec unice verba ſuperſunt.

RES PVBLICA NEM....
IMPERATORIS....

2

L.SAMMIO
L.F.VOLT
....

3

M.COMINIO
.......VOLT
....IANO.EQ
....O HABENT
....M.COL
...AC IIII VIR
PONTIF
....ARM
....CORP
....

4

POTITAE
VEGETAE
LIB

Graecarum quoque fragmenta quatuor reperta, in quorum uno Traiani, & Commodi nomen ſupereſt. In alio verba THNIEPANCTNOΔON de Athletis agi ſubindicant. Hoc quoque pſephiſmatis initium emerſit:

5

ΨΗΦΙΣ
ΕΠΕΙΔΗCΑΜΜΙΟC...
ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ....

quo conſtat, Graecam linguam Nemauſenſibus familiarem fuiſſe.

Inter Nemauſenſes, quas Seguierius meus aliquando egregie colliget, atque illuſtrabit, ſubſequentem ab Epiſtola undecima cogor decerpere, ut rurſus teſtatum ſit, lapidem ita loqui.

6

D M
C.VIBI LICINIANI
V.ANN.XVI.M.VI
C.VIBIVS
AGATHOPVS ET
LICINIA NOMAS
FIL OPTIMO PIISSIM

ΑΝΘΕΑΠΟΛΛΑΓΕΝΟΙΤΟΝΕΟΔΜΗΤΩΕΠΙΤΥΜΒΩ
ΜΗΒΑΤΟCΑΥΧΜΗΡΗΜΗΚΑΚΟΝΑΙΓΙΠΥΡΟΝ
ΑΛΛΙΑΚΑΙCΑΜΨΟΥΧΑΚΑΙΥΔΑΤΙΝΗΝΑΡΚΙCCOC
ΟΥΕΙΒΙΕΚΑΙΠΕΡΙCΟΥΠΑΝΤΑΓΕΝΟΙΤΟΡΟΔΑ

Ἄνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Μὴ βάτος αὐχμηρὴ μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
Ἀλλ' ἴα, καὶ σάμψυχα, καὶ ὑδατίνη νάρκισσος,
Οὐείβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

Plurimus hunc tumulum flos induat, inque recentem
Non dumi horrentes, aegipyruſque mala,
Sed properent violaeque, & amaracus, & narciſſus,
Vibi, atque omnis humus te prope iam roſa ſit.

In latina verſione *rubi* pro *dumi* perperam legebatur. Legebatur etiam *Vibie*, quod quibuſdam non placuit: at videſis Gellium l. 14. c. 4. Duos Grammaticos acriter certantes audivit, *cum alter in caſu vocativo, vir egregi, dicendum contenderet, alter vir egregie*: bonis rationibus uterque cauſam propugnabat ſuam. Priſcianus lib. 7. *Haec tamen eadem etiam in e proferebant antiquiſſimi, o Virgilie, o Mercurie, dicentes:* archaiſmis vero cum poeta utitur, utitur iure ſuo. *Aulai in medio &c.* De aegipyri genere litem ne inſtituas: maſculino tribuas, feminino, aut neutrali, tueri te grammatice poteris. Volumen vidi *Voyage &c.* in quo novus hic tumulus in hominem *Neodmet* nominatum tranſit.

Epiſtolam, in qua de Narbonenſis primae milliariis columnis diſſerui, ſingulari benignitate exceperunt doctiores Galli. Cl. Aſtruc, qui de naturali eius regionis hiſtoria poſtmodum egit, lapides etiam id genus in argumentum ſuum advocavit, & deduxit, ſed non aeque fauſtis auſpiciis. Toties aberrat, quoties ab iis quae tradidi deviat. Cum columnas ipſas nequaquam viderit, cur oculis meis, itemque eruditi Seguierii, fidere noluerit, non intelligo, ſed Rulmani potius illaudatis ſchedis, & duorum Benedi-

nedictinorum Historiae, in qua haec etiam inscriptio tamquam genuina affertur: *C. Iul. Caesar de Galleis, & Allobrogibus, & Arecomicis triumphavit*. Titulos valde multiplicat, quia eosdem ter & quater ingerit, ac nusquam visos non respuit. *Auguris* etiam *Maximi* titulo Augustum donat. Quo fundamento Augusto columnam tribuerim ignorat, in qua aliquae supersunt literae, & cum paulo post fateatur ipse, *exteriori* etiam *forma* singulorum Caesarum milliares distingui. Numerales notas, quae recte procedere oon inficiatur, semesos eippos praeseferre negat: verum inspiciendi curam quibusdam demandavit, quos nec nominat, quorumque oculi vetustis sane lapidibus non erant pares. Errorem susius imputat, quod cum ex duobus antiquo loco stantibus Romanorum milliarii mensuram colligere studuerim, excessisse me sibi eredi postulat *perticis duabus*: serione agebat, eum haec seriberet? at quo ad Romana milliaria spectat, multo magis Cassinum oppugnat. Io Antonini Pii columnis duas confundit, ae miscet, & potius quam I. & II. ut in iis apparet, LXIIQVI. & ORR amat proferre, ut in Rulmani Ms, & in memorata Historia monstrose affertur. Liceat haec inouisse, ut magis constet, quam vere aliquando dixerim, librorum multiplicatione literas non raro infici, ac turbari. Quid enim iuvat, diligentiam adhibuisse summam, ut acu denique res taogeretur? Prodeunti exinde in scenam, eommiscendi rursus omnia atque infarciendi quae libuerit, plenum arbitrium permittitur.

Ubi militares collegi, *Decumanos Narbonenses* pro militibus Legionis decimae, vel pro incolis
242. 2. ex ea Legione profectis habui. Cl. Muratorius Publicanos potius intelligeodos putat. Verumtamen Tacitus Decumanos, & Quartadecumanos Legionarios memorat, & *Narbo Martius*
l. 3.c.4. *Decumanorum Colonia* dieitur a Plinio.

KALAVIA M
F. Ɔ. LEG. IIX
HIC SIT
SACRORVM

Quod in dubitationem ad Cl. Bouhierium scribens adduxeram, nune resolvo. Femina hie sita dieitur e Calaviorum gente Marci Centurionis filia; neque enim Calavius quisquam feminae personam indueret; nec Centurio praenomine, ac eognomine mutilaretur. *Sacrorum*, nt in Veronensi *Ofilliae Quintae Sacrorum Romanensium*: ita loquebantur. Recipere propterea nequeo. *Calaviam virum*, & *Sacrorum Patrem* a Novo Thesauro oblatum. Tertiam eiusdem Epistolae idem
356. 1. Thesaurus quartae adnectit, & nnam de duabus facit: quoad Consules, adhue ambigo, Severum enim Alexandrum in priori versu non video, nec in *L. Aufidio* C. Quinctilium: suffectos, atque ignotos iterum suspicor.

Cinnami epigraphen in decimasexta aliquibus verbis auxere, qui e mss exemplaribus acceperunt. *Rhodano*, vel melius *Rhodanum* sculpi debuisset, quem Cinnamus navigabat, neque enim eum Cl. Mazochio *Rhodani navigabilis* puto interpretaberis *Rhodani navigantis*.

T. Sennii Sollennis elogium cum adnexis epistolis ita protuli, ut in marmorea basi spectatur. Vir doctus, qui maoifestari vetuit, summa diligentia exseripsit, ae fide. Verba quorum hodie vestigia quoque evanuere, sed in apographis habentur usque a sextodecimo seculo exaratis, literis exhibui minoribus. Cl. Bimardios, qui pariter marmor non vidit, maioribus omnia repraesentavit. Doctas ad eximium monumentum illustrandum animadversiooes addidit; sed quod ad lectionis veritatem pertinet, ubi diversus est, palmam tulisse non reor. *Taurinicia* legere, ae supplere iubet, eum *Leonicia*, aut id genus alia, inflexione eiusmodi numquam sint audita: *ludi Taurilia per biduum facti*, inquit Livius lib. 39. non Taurinieia: nihilominus castro Torigny Taurinieia nomen dedisse conieit Cl. Hagenbuehius. *Recepta ex M. HS.* nec marmor habet, nec quadrare videntur. Ubi ego *Iudici Arcae Ferrar.* ipse *Iudiciariae* scribit, nisi typographi erratum fuit. Mihi *Arca Ferrariarum* est, nam *Conductor Ferrariarum* habetur in Narbonensi lapide apud Gruterum; *splendidissimi vectiga-* 416. 4.
lis massae Ferrariarum habetur in Lugdunensi a me edita; & *magnas Ferrarias* apud Caturiges memorat Caesar. Congruens ergo erat, ut hu- Caes. Gall. l. 7.
iuscemodi negotio, & litibus ex eo oascentibus, Iudex adsignaretur, sicuti ex alio lapide *Ferrariarum Procurator* inootescit. Clarissimi Bimardius, & Bouhierius, inter quos caeteroquin perraro convenit, de Ferrariorum arca intelligendum eensent. Sp. in Lugd. p. 188. 49. Hagenb. p. 2.
At qui eredi possit, privatis & exilibus oppidanorum artificum arcis Iudicem deputatum fuisse, & insuper Iudiei huiusmodi M. Valerio Floro, Tribuno militum, Sollemnem nostrum adsedisse? Magnum, & publicum quid Arca continebat, ob quam peculiaris Iudex eonstituebatur: apparet ex Gruteriana a Bi- 455. 10.
mardio laudata, in qua *Iudex Arcae Galliarum* honoratur. Pauci momenti varietates, quae incurrunt, diligenter adnotavit anonymus, & eruditus Auctor periodiei operis Romae prodeuntis *Notizie Lett. Oltramontane*, inscriptionem t. 2. P. 2.
ex optimo ae vetusto exemplari rursus afferens, quod editioni meae magis eonseotire affirmat. Quam promisi Artem Criticam lapidariam idem Auctor sollieitat; sed heu quid reponam nescio:

Tempora labuntur, tacitisque senescimus annis.

Bimardius acceptat lectionem, & explicationem quam dedi ad ea *Quinque*, seu *Quinquennii Fiscalia cum agerem*. Bouhierius Bimardium arguit p. 4. & 22.

& vel *Quinquennalia*, vel *Quinquennalis* mavult, quae tamen contextui minime aptantur: dictiones etiam aliquas ex ingenio immutare pergit. Sub finem cum inſcriptioni abſolutae poſtremo addatur CONCORD. oihil enim in lapide ulterius habebatur, num intelligi poſſit *Concordat*, ad deſignandam eum autographo, quod io Archivo de more reponebatur, concordiam, cogitavi, nihil tamen aſſerens. Qui hoc improbarunt, magis probandam interpretationem aliquam vellem protuliſſent.

Quibuſdam ex inſcriptionibus, quas in Gallia reperire mihi contigit Conſulum notatione inſignitas, pauca verba ſuperaddo. *Boethium Conſulem* in decimatertia Epiſtolae vigeſimae vel ad annum CDLXXXVII, vel ad DX ſpectare opinatus ſum. Reperio nunc, idem prorſus iudicaſſe Conſulari chronologia laudatum Relandum. Cl. Hagenbuchius de anno Christi DXXII, ſeu de Boethio tertio, me nec quidem cogitaſſe, adnotat. Mihi vero ea non obvenit cogitatio, quia Boethius ille in oullo ad hanc diem monumento apparuit ſolus, eum apud ſcriptores omnes is annus ſie deſignetur: *Symmacho, & Boethio*. Avienum deinde anno DI adſignavi. Cl. Muratorius ſubſequenti dat; ſed ſubſequentis Avienus *Iunior* appellari ſolet. Inſcriptionis decimaeoctavae Anaſtaſium anno tribui DXVII. Idem Auctor ſub CDXCII collocat. Utrique poteſt competere: vide Noriſium in Epiſtola Conſulari, & Relandum ad annum DXVII. In vigeſima ſecunda *Appionis*, an *Opilionis* ſupplendum ſit, quis divinet? anno DXL titulum adſignavi, quia *poſt Conſulatum Appionis* etiam in Graeca epigraphe habetur, at *Opilionis* in monumento nullo. Ad vigeſimam tertiam nova & incondita haberi ſigla monui. Quis ibi *Senatoris Conſtantinopolitani* explicarit, quod Bimardius, & Hagenbuchius notant, ignoro: ego quidem *viri clariſſimi Conſulis* interpretatus ſum, & *poſt Conſulatum quater*: propterea annum DXLV ad oram adieci. IV pro *Iunioris* nequaquam accepi, eum IVN ubique ſeribatur; & quod *Baſilii Iunioris* de more, non *Iunioris Baſilii*, diei debuiſſet, nt paulo ante *Paulini IVN*, & in aliis *Baſilii Iunioris*, & *Probo Iuniore*. Quod autem ea de epigraphe loquens, dixi, *IV pro IIII videre non memini in monumento vetuſtiori*, memoriam fateor me tunc miſere defeciſſe; nam perraro quidem, ſed io aliquibus tamen antiquis titulis eam notam vidi. Quin Romae, ubi in Porta, quam Maiorem vocant, triplex inſeriptio hinc & hinc iteratur, Veſpaſianus Conſul ſcribitur ab una parte DESIG. IIII. ab altera DESIG. IV.

Adnotaveram ad vigeſimam ſextam anno eam tribui poſſe DCXXVI, atque haee addideram. *Penultima Inſcriptio Agapii monumentum continet, quod a Sponio inter Lugdunenſia parum diligenter relatum, adamuſſim excepi, cnm inauditum Iuſtini ſexageſimum primum poſtconſulatum doceat. LXI PC IVSTINI. Scimus Iuſtinum iuniorem Conſulatns honorem tunc propemodum abrogatum inſtauraſſe, ſibi tamen ſolummodo, & ſucceſſoribus reſervatum. Docte in hoc argumento Pagius Byzantinos faſtos Hypatica Diſſertatione reſtituens. Sed novum eſt, Iuſtini nomine annos ultra ſexaginta inſigniri, ac ſi Tiberius Conſtantinus, ceterique uſque ad Pogonatum ſucceſſores Conſulatum non inierint. Quarta etiam Indictio animadvertenda eſt cum ſexageſimo primo poſtconſulatu copulata; quae coniunctio nec modum comprobat, quo Iuſtini Conſulatus Marius Aventicenſis enuntiat, nec cum Faſtis Maffeiorum facit, quos laudat Panvinius, queriturque non una vice Pagius in lucem non produſſe.*

Scite opponit Cl. Muratorins, eo anno indictionem quartam non decurriſſe: at decurrebat decimaquarta: quam facile priorem X praetermittere quadratarius potuit? Probe quidem antedictus ratiocinatur, rem ad annum DCI deducens, in qua indictio quarta decurrebat: nihilominus certo ſtatuere vix auderem; ut enim omnino videtur mihi, ab Imperatore ſolummodo procedere potuit nova haec & perpetua poſtconſulatuum ſeries: idqne eo magis confirmatur, eum ſeiamus, ab eodem Iuſtino iuniore Conſulum quidem renovatum nomen, ſed eodem tempore privatis ablatum.

Tertiam eiuſdem Epiſtolae Inſcriptionem, lo qua *Novem Provinciarum Adminiſtratio memoratur*, fuere qui ſpuriam dicerent. Vide Nov. Theſ. 1879.6. Iudicii huius argumenta vel nulla allata ſunt, vel omnino infirma, nullum ſiquidem alicuius momenti io tam mala cauſa afferri poterat. Provincia erat una, & nihilominus Novem Populi nuncupabatur. Ita D. Hieronymos Ed. Veron. t. 1. p. 908. Ammianus Marcellinus lib. 15. Auſonius, Sex. Rufus, alii. In Notitia Galliarum, quae Sirmondi appellari ſolet, edita Florentiae anoo 1519. *Novempopulonia* dieitur. Mirum non eſt, in oostra epigraphe vice Novem Populorum Novem Provinciarum nomine donatam eſſe. *Adminiſtratio* una provinciam reipſa uoam ſatis demonſtrabat.

Viſas io Gallia, & nec a me, nec ab aliis, quod ſciam, adhue vulgatas adiieio.

Lugduni.

....C. ALFIDIO
GALLO PACC.....
PROVINC MACEDONIAE...
...RIVIAE. TIBVRTIN. VALER...
LEG. LEG PROVINCIAE CRETAE ET CYRENA
RVM. LEG. AQVITANIC. VII. VIRO. EPVLON
SODALI H.......CIVITAS
LEMOVIC

I

Ibidem.

. . . .
. . . . FIL Q
TITIANO
prOC AVG PROVINCIAR
LugD. ET. AQVITANICAE PROC
paTRIMONI PROC. PO..
. . LAT . . . T PROC PRO
. . . .

2

In Suburbio.

. . . .
TRIBVS . PROVINC . GALLIIS
IMP . CAESAR . TRAIANVS
HADRIANVS . AVG . DEDIT
TRES PROVINCIAE
GALLIAE
. . . .

3

Apud Abbatem de la Croix.

SEX. COELIO
PYRINO
C. AVFVSTIVS
IANVARIVS. FILIO
PIENTISSIMO
ANNO. XVII

4

Prope S. Albanum.

D M
FLAVIAE
SYNTICENI
T. FLAVIVS
TREPTVS CON
IVGI FECIT V. A
XXXX
II

5

In S. Irenaei.

D M
C. POPILI
IVVENIS
ANNOR. III
HIC REQV

6

Ibidem in Coemeterio.

D M
ET MEMORIAE M. FRATER . . . .
INFANTIS QVI VIXIT MENSIB III DI...
M. FRATERNIVS SATVRNINVS ET...
RIA TVTENATINA CARISS . . . .
CVRAVERVNT ET SVB ASCIA DEDIC

7

In suburbio.

D M
NAMERIAE
TITVLLAE
L. HELVIVS
FRVGI
CONIVGI
SANCTISSIMAE

8

Lugd. apud dom. la Vallette.

HIC REQVIESCIT IN
PACE MERCASTO QVI
FLORENTEM AEVVM
. . . . EGIT PER ANNOS
IVCVNDAM VI
TAM HAEC PER TEM
PORA DVXIT

1

Arelate apud Canon. Sabathier.

. . . . . NIVS . . .
. . . . . CAMARS . . .
. . . . . IVD TRIB MIL
. . R EQ ROM TVRM
. . LEB PRAET PROCOS
. . PR PROV AFRICAE
. . S SIBI ET T ANNIO
. . X ARG LIBRIS . . ODED
. . QVAR MANV PRET
. . IT ITEM . . N CC
. . IS OMNIBVS ANNIS
. . T METAR AVT CIRCENS
. . TVR
. . ORIAE AETERNITAT
. . EXTRVXIT

2

In Archiepiscop.

ALLEIA PHILETE
CONIVGI CVM
PHILIPPO FIL
FECERVNT

3

Aquis Sextiis.

A CORNELIO
M . F . KANO
TERTIA . VXOR

4

Ibid. ap. Cl. V. Mazaugues.

T . POMP . FEL
MATRIB
V . S . L . M

5

Baeterris.

L . APONIO . . .
PRAEFECTO . EQVIT . .
ET . LEG . XXI . PRAEFECT . . .
RIMO . VRBI . IVL . BAETER . PR . .

6

Ibidem.

CORNELIAE . . .
TERTVLLAE
FLAMINICAE . CVI . . .
. . . .

7

Narbonae.

V
T . FABIVS
STRABONIS . L
IASO
IN . FR . P . XV

Haec & subsequentes omnes in Urbis moenibus, ex quibus alias adtuli in Epistola VI.

8

VIVONT
N . LICINIVS
PAP . QVART
SIBI
ET . IVLIAE . CAMP
ANAE

9

C . FANNIVS . L . F
PAP . LABEO
ANNIA . L . LIB
ARGENTILLA . SIBI
ET PATRONO
IN . FR . P . XV

10

D M
FABERIAE
PHILETES
FABERIA
TIGRIS
LIB
PIENTIS

11

APONIO
PHILOCALO
ET APONIAE
RHODIAE
VXORI

12

L . LORINVS
FELIX
AVGVST

13

VIV
A . VERATIVS
Q . F . VOL . FRONTO
ET FABIA . L . F
ACCVLLA . VXOR
P . XV

14

ALBANIA
D . L . GRATA . SIBI
ET PIMENTIO . T . L
CEPHALIONI CONIVGI
V ET
C . AVFVSTIO . C . L
SYNEROTI

P . Po-

1

P . POLIVS
PANCARTI
LIB . MVREN.
SIBI . ET
Θ POLLIAE
VRBANAE
CONTVBER
V . P . POLLIO
PELIO ET
PRIVATAE
IN A . P . XV

2

VIV
POMPEIA
LEPIDAE . L . SEGA
Θ . T . POMPEIO
CELADO . F . SVO
H . M . H . S
IN . FRONTE . P . XV

3

VIV
TI . BAEBIVS
PRIMVS
IN FRO . P . X

4

RAVSCICIA L . F . MAXIM
VIVA FEC
C . CORNELIO C . F
C . . . . ONI
ANNOR . XX Θ
C . CORNELIO C . F
CELSO . FILIO
ANN . VIII . Θ

5

C . NERINIO
POTITO
PATRONO

6

ASELLIA
SALVIA
ASELLIAE . L
SEVERA
HIC EST SEPVLTA

7

VIV
CORDIA
HILARI . LIBERT
MVSELLIA

8

VALERIAE . C . F
TERTIAE . SORORI
T . COELIO
RVFO NEPOTI
S . N . L

9

VIV
M . ACCIVS
M . L . PRIMVS
VESTIARIVS
SIBI ET
OPTATO

10

M . HELVIVS M . L
HERMOGENES
M . HELVIVS . M . L
INGENVOS ANNO
X . HIC EST SEPVL

11

Q . SARIOLENO
LICINO
ARDIENAE
Q . L . CELSAE
FELIX . L

12

A SEMPRONIO . . .
CALLAGVRIT . . .

13

Antipoli.

M . MOLTELIO C . F . VOLT . SECVN
DINO . FLAMINI . II VIR . ANTIPOLI
HEREDES EX TESTAMENTO

14

Ibidem.

IVLIAE CAELIANI
LIBERTAE THALLVSAE
VXORI MERENTISSIMAE
VIVVS FECIT

15

Arausione.

D . M
IVLIAE
PAVLLINAE
IVL . PATERNA
MATER ET TOGI
VS PAVLLINIANVS
PATER . FIL
PIISSIMAE

16

In vico Camaret.

SPV . SEVERVS
SIBI ET SVIS VIVOS
FECIT

17

Ibidem.

GAVDENTIVS ET PAL
LADIVS FRATRI
INNOCENTIS
SIM . FECER

In

1

In Ecclesia Oloni vici.

IMP . CAES . VAL
LICINIANO . LICINIO
P . F . INVICTO . AVG
F . CL . VAL . P . . . .
M . P . XVII

Lego *Forum Claudii Vallensium*, aut *Foroclaudienses Vallenses*. Notitia Galliarum, *Civitas Valensium Octodurus*; in cuius loco videtur hodie *Martigny* haberi. FOR. CL. VAL. Grut. 284. 5.

2

In Delphinatu columna.

. . . .
AELIO . HADRIA
NO ANTONINO
AVG . PIO . P.P. P.M
TRIB . P . VII
COS . IIII
IMP . XIIII

3

Viennae in S. Georgii.

COMINIAE SEVERIANAE
D OBSEQVENTISSIMAE AC PVDI M
CISSIMAE FEMINAE . L . TERTI
NIVS SEXTVS MARITVS ET SIBI VIVS
ET SVB ASCIA DEDIC

4

In Vico Nions.

P . SAEDIVS . HOSPES
SEX . IVL . PHILARGVRVS

5

Claudam eximia hac, quam e Museo inclyti Cardinalis de Polignac, cum adhuc inedita esset, vulgavi.

D M
PHOEBVS
QVI ET TORMOGVS
HISPANVS
NATVS SEGISAMO
NE III K MARTIAS
C BELLICIO TORQVA
TO TI CLAVDIO
ATTICO HERODE COS
DEFVNCTVS IIII
NONAS AVGVSTAS
Q MVSTIO PRISCO
M PONTIO LAELIANO
COS
PHOEBION ET PRIMI
GENIA FILIO KARISSI
MO FILIO DVLCISSI
MO FECERVNT

ANtequam Galliam dimittamus, anaglyphum accipe pulcherrimum, amice Lector, quod Parisiis in aula Regali servatur. Eius interpretationem, quam Italice Parisiis vulgavi, & ob quam plures celebrium virùm, quae eorum humanitas fuit, gratulatorias accepi epistolas, in Observat. tomo I. obsecro percurras. Sed errorem cave, ubi in consimilibus aliis qui iam spiritum emiserant, repraesentari dixi, nam vere in aliis quoque paulo post emissuri, ut heic factum est, effinguntur. Unicum habemus in *Admirandis*, in quo pro defuncta haberi possit quae in lecto iacet: sed qui adstant, nondum expirasse indicant, neque enim post aegrorum exitum necessarii, & familiares ibidem sic morabantur. Sculptoriae artis argumentum fuit ad funebres arcas elaborandas saepe arreptum, extremo languentes morbo effingere, eius intimis circumquaque plorantibus,

Supremumque vale pleno singultibus ore Ovid. Met. I. 6.

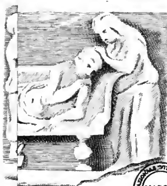
dicentibus, atque extremum aut filiorum, aut fratrum spiritum ore excipientibus, ut Tullius loquitur in Verrinis. In Veronensi Museo pathetica haec scena bis ante oculos ponitur: vide

pag.

CCCCXX

Et Fanard Sculp

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III"
NAPOLI

BIBLIOTECA NAZIONALE "VITTORIO EMANUELE III"
NAPOLI

pag. VII. & CXXXVI. Bis etiam in antiquitatum Romanarum collectione, cui titulus *Admiranda*. Aliud Romae habebatur marmor, idem multis figuris repraesentans, cuius a perita manu deformationem servo, quam Cl. Ficoronius ad me olim misit. Quae decumbit, manum ploranti porrigit. Andromacha interfectum coniugem deflens:

Il. ω. Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Non porrexisti e lecto moriens mihi dextram.

In tabella quadrata haec habentur.

ΟΥΛΚΥΔΙΜΗΘΥΓΑΤΡΙ
ΓΛΥΚΥΤΑΤΗΜΟΝΟΓΕΝΕΙ
ΕΤΩΝΚΒΜΗΝΩΝΕ
ΜΗΤΗΡΑΤΥΧΗΣ

Ulpiae Kydime filiae dulcissimae unigenae annorum XXII mensium V mater infortunata.

Ad idem argumentum anaglypha revocanda sunt, quae decumbentem Meleagrum ostendunt: vide *Admiranda* p. 69. & libellum *Villa Borghese* p. 196. iteratur eadem historia nobilius inter inscriptiones Donianas. Consimilem in Anglia arcam vidi Viltonii in Museo Pembrokiano, quam item probe delineatam teneo. Verum excellit omnibus Parisiensis, quae heic exhibetur, e Roma Francisco I regnante arcessita; nam quo ritu, quibus ad superstitionem attinentibus caeremoniis, religiosiores, opulentique Gentiles obirent mortem, nos docet. Nova prorsus in eruditionis censum haec accedunt. Tres togatos vides *coronam sacerdotalem* gestantes, Deorum enim *ministri*, *& Sacerdotes coronantur*, inquit Tertullianus. Vides tubicinem canere, & cornicinem strepere, ne *maleficia* audiri possent, queis credebatur, ait Tacitus, *animas numinibus infernis sacrari*; & *ne quid aliud exaudiatur*, ait Plinius, *quoties ipsae Dirae obstrepentes nocuerint*. Amm. Marc. l. 29. c. 5. De Cor. mil. c. 10. Annal. l. 2. L. 28. c. 2

Ne unicum habeatur notitiam tam singularem afferens, & morem tam mirificum repraesentans monumentum, duo superaddo, in quorum primo ad morientis lectum instrumentis musicis plures homines pariter obstrepunt. Tuba, & tympanum perspicue adhuc apparent: alia duo ab exeso marmore evanuere. Arca ipsa, anaglyptis imaginibus iam diffugientibus, in aquarium versa Romae *nel vicolo del Piombo* equis potum subministrat. In tertio, quod e Museo Collegii Romani diligenter depictum misit vir doctrina omni praeclarus P. Franciscus Baldinus Congregationis Somaschae Praepositus Generalis, tubam rectam, cornuque retortum vides, sicut in primo. *Tubicines*, *& cornicines simul canunt*: Vegetius. Decumbentem nondum efflasse animam, subscriptio declarat.

De vetustis indubiae fidei, quae in Hispania servantur, inscriptionibus plene edoceri cupiens, anno MDCCXXII ad eruditum virum Emm. Martinium Decanum Alonensem literas dedi. Quas ipse misi, & quas ille perhumaniter rescripsit, edidit Cl. Gregorius Maiansius in epistolarum Martinii tomo secundo. Verum ut rem plenius noscas, vide si lubet *Oss. Lett.* tom. IV. articulo IX. Ex CCCC & ultra epigrammatis quae recepi, XX in eo tomo vulgavi, quae vir doctus e lapidibus transcripserat. Ea non affero, quippe in Novo Thesauro repetita. Nunc alia selecta profero, quorum ille multa e libris hausit in ipsa Hispania tam raro inveniendis, ut extra Hispaniam pro ineditis proponi possint. A Roderico Caro habuit plura, cuius quaedam opera nondum prodierunt. Videre memini Amstelodami apud Cl. virum Gosvinum Vileobroek in codice manuscripto, *Veterum Hispaniae Deorum Manes, sive Reliquiae, Roderico Caro Baetico auctore* Initium operis: *Prisca antiquorum Hispanorum religio, quae etiam apud extremae feritatis barbaros caput solet esse, politicae vitae &c.*

1

Hispali ex Roderico Caro.

M.HELVIO.M.F.M.N.SERG
AGRIPPAE.F
HVIC.ORDO.SPLENDIDISSIMVS
ROMVLENSIVM
IMPENSAM.FVNERIS.STATVAM
LOCVM.SEPVLTVRAE
DECREVIT
M.HELVIVS.AGRIPPA.PATER
HONORE.VSVS
IMPENSAM.REMISIT

2

FABR.SEVER
AN.LXV.H.S.E
VALER.SEVERINA
VXOR.AN.L.H.S.E
FABRICIVS.FESTVS.FIL
AN.L.H.S.E

3

Ex eodem in Conventu Iuridico Hispalensi.

M.EGNATIVS.SILII.LIB.VENVSTVS.IIIIII.VIR
HVIC.ORDO.M.F.ARVENSIS
STATVAM.ET.ORNAMENTA.DECVRIONATVS
DECREVIT
M.EGNATIVS.VENVSTVS.IN.LOCVM.QVEM
ORDO.DECREVIT.STATVAM.ET.SCAMNA
MARMOREA.ET.AREAM.MARMOR....
D.S.P.D

4

Ex eodem ibidem.

L.ATTIVS.QVIR.VETTO.FLAMEN.II.VIR
M.FLAVI.CANAM.SVO.ET.L.ATTI
VINDICIS.F.ET.ATTIAE.AVTVMNINAE.F
ET.ANTONIAE.PROCVLAE.NEPTIS
NOMINE.PORTICVS.LAPIDEAS.MARMO
RATAS.SOLO.SVO.LVDIS.SCENICIS
IMPENSA.SVA.FACTIS.EPVLO.DATO
D.D

Ex

1

Ex Roderico Caro.

GENIO . M . F . A
L . CORANIVS TVSCVS

2

Ex eodem.

D . M . S
Q. VIBIVS . BEBIANVS
ANN . XXXXIIII
VIBIA . MARCELLA ... BM
FECIT
H . S . E . S . T . T . L

3

Ex eodem.

GVLFINVS . FAMVLVS . DEI
VIXIT . ANNOS . PLVS . MINVS . LXX
RECESSIT . IN PACE . D . III . KAL
AVGVSTAS . ERA . D

4

Ex eodem.

L . FABIO . L . F . GAL . SEVERO
POST . MORTE . L . POSTVMIVS
SILO . CIPPOS . SVA . IMPENSA
IIII . D

5

Ex eodem.

FIRMA . EPAPHRODITI
ANN . XXIIII
FIRMA . SATIS . FELIX . CVM . ME . MEA . VITA . MANERET
CONIVGIS . OBSEQVIO . CVM . PIETATE . FVI
CONIVGIS . ILLIVS . QVEM . VIX . AEQVARE . MARITI
ADFECTV . POTERVNT . AVT . BONITATE . PARI
CONLIBERTORVM . VVLTVS . ANIMOSQ . MEORVM
PLACATOS . MERVI . SEDVLITATE . MEA
PLACATOS . MERVI . PER . TE . MAGIS . OMNIS . VT . AETAS
SANGVINE . ME . IVNCTAM . CREDERET . ESSE . SIBI
QVI . TECVM . PIA . CASTRA . SEQVI . CONSVETVS . ET . ILLE
QVEM . LEX . SERVITII . DISTRAHIT . A . DOMINO
HOS . OMNES . TIBI . PRO . MERITIS . QVI . SIDERA . TORQVENT
SECVM . PLACATOS . SEMPER . HABERE . VELINT

6

Ex eodem in Histor. Hispal.

. . . .
VIRO . ET . ANTONIAE
PRIMIGENIAE . FIL . ET . SIBI
ANTONIA . SATVRNINA
SE . VIVA . FACIVNDVM
CVRAVIT
H . M . H . N . S

7

Ex eodem.

L . CALPVRNIANO . NESCANIENSI
TERENTIA . L . LIB . F . ET . CORNELIA
TESTAMENTO . PONI . IVSSIT
FABIA . L . F . FABVLLA . SOROR
ET . HAERES . DICAVIT

1
Ex eodem.
A . BAEBIVS.A.F
GAL. RVFVS
E . . . . EN

2
Io. Bapt. Suaresius in Antiqu. Gadit.
LYCORIS
CARA
SVIS. H. S. E
S . T . T . L

3
Idem.
IVLIA . TI . LIB
QVARTA
H . S . E . S . T . T . L
SECVNDVS
MATRI · PIAE

4
Idem.
K . DIDIVS . L . F
C . S . H . S . E
S . T . T . L

5
Idem.
FABIA . DOMICIA
D . F . SECVNDA
SARCOPHAGO
DATA . S . T . T . L

6
Idem.
IVNIA
HEDONE
ANNO . XXV
K . S . H . S . E
S . T . T . L

7
Idem.
AELIA . Q . F
ROGATA
H . S . E

8
Aegidius Gonzalez in Antiquit. Salmantic.
IMP . CAESAR
DIVI.NERVAE.FILIVS
NERVA . TRAIANVS . AVG
GERM. P.M. TRIB. POT
COS . II . RESTITVIT
M · P · II

9
Ex eodem.
IMP . CAESAR
DIVI . TRAIANI . PARTHICI . F
DIVI . NERVAE . NEPOS
ADRIANVS . AVG
PONT. MAX. TRIB. POT. V COS. III
RESTITVIT . CXLIX

10
E Barn. Moreno in Hist. Emeritensi.
LVCIVS ACCIVS . REBVR
RVS. TER. ANN. XVI
H . S . E . S . T . T . L
ACCIVS . REBVR . RVSCI
ATILA . CLARA . PRIVIG
NO . PIO . F . C

Ex

1

Ex eodem.

C. TITIO. C. F. CL. SIMILI. AGRIPPINENSI
PROC. PROV. LVSITANIAE. ET. VETTONIAE
ET. CVRATORI. REIPVBLICAE. EMERIT
PROC. PROV. MYSIAE. INFERIORIS
EIVSDEM. PROVINCIAE. IVS. GLADII
PRAEPOSITO. VEXILL. E . . . . .
ASIAM. LYCIAM. PAMPHYLIAM. ET
PHRYGIAM
PRIMIPILO. LEG. III. AVG. PIAE. VINDICIS
PRINCIPI. PEREGRIN. CENTVRIONI
FRVMENTAR. CENTVRIONI. LEG. X
. . . .

2

Ex eodem.

IMP. CAESAR
DIVI. NERVAE. F
NERVA. TRAIANVS. AVG
GERM. PON. MAX
TRIBVNIC. POT. COS. III
AB EMERITA. AVGVST
RESTITVIT

CLVII · M

3

Ex eodem.

D . M . S
IVLIAE. SATVRNIAE
ANN. XXXXV
VXORI. INCOMPARABILI
MEDICAE. OPTIMAE
MVLIERI. SANCTISSIMAE
CASSIVS. PHILIPPVS
MARITVS. OB. MERITIS
H. S. E. S. T. T. L

4

Ex eodem.

D ⁘ M . S
MVNATIA
EMMIS. ANN
XXV
H. S. E. S. T. T. L
MAT. F. P. F

5

Ex eodem.

D . M . S
M. ATTIVS. FIRMINVS. IN
TERAMNENSIS. AN. LII
H. S. E. S. T. T. L
CAECILIA. EVTYCHIA. VXOR. MARITO
PIIS
ET. ATTIVS. AVGVSTANVS. LIB
PATRONO. OPTIMO. FECER

6

Ex eodem.

M. HELVIO. M. F. PAP. FRATRI
ET
Q. HELVIO. M. F. PAP. MODERATO
FRATRI

7

Ex eodem.

D . M . S
MARCO RVFINO. ALBINO
TAPORO. ANN. XXV
FLAVIA. FLAVINA
MATER. ET. FLORIA. SEVERA
VXOR
F C

Ex eodem omnes.

1

D . M . S
MARIVS DROSVS
ANN. LXX. H. S. E. S. T. T. L
MARIVS. TYCHIVS
PATRI. KARISSIMO. F

2

D . M . S
AELIO . IVSTO . LVPATO
FILIO . DVLCISSIMO
QVI VIXIT ANNO . MENS. X
PARENTES PIISSIMI
F E C

3

D . M . S
L . IVLIO . LONGINO
QVIR . TAPORO
ANN . XXXV
L . IVLIVS . AVITVS
FILIO . PIISSIMO

4

D . M . S
M . CORONIO. CELSO
INTERAMN. ANN. XXVI
CORONIVS. RVFVS
ET. IVLIA. RVFINA
FILIO . PIISSIMO . F. C
H. S. E. S. T. T. L

5

D . M . S
IANVARI . VENVSTI
EMERITENSIS. ANN. LXXXV. H.S. E.S.T.T.L
FLAVIVS SEXTITIVS . PATRI . OPTIME . MERITO
FECIT

6

D . M . S
CASSIA . POLYCARPIA
ANN . XXX
H. S. E. S. T. T. L
IANVARIVS. CONIVGI. BENEMERENTI

7

P . ALFIVS . TEPAR
MONVMENTVM . FECIT
SIBI. ET. T. ALFIO. TEPAR
FRATRI
ET. ALFIAE. IOCVNDAE. LIBERTAE
IMPENSA . SVA

8

IVSTINVS. MENANDRI . FILIVS
FAB. NEAPOLITANVS. ANNO
XLVI . H. S. E. S. T. T. L
SABINA . MARIT. OPTIMO . ET . MERENTISSIMO
ET . MENANDER . FILIVS
CVM . SORORIBVS . SVIS
RECERIA . ET . SABINA
PATRI . PIISSIMO
F

9

D . M . S
ANT. SVAVOLAE. ANN
XXVI . ANT . SVAVOLA
MATER. FILIE. PIISSIME. F. C
H. S. E. S. T. T. L

Ex

1
Ex eodem.

D . M . S
G . LANTIVS
IVLIANVS
ANN . XVI
H.S.E.S.T.T.L
IVLIA . EROVA . MATER
FILIO.PIISSIMO.FACI
ENDVM. CVRAVIT

2
Ex eodem.

D . M . S
AELIAE . SEVERAE
QVAE.VIXIT.ANN.X.MENS.V.D.XXIV
FECERVNT
AELIVS . SATVRNINVS
ET . AELIA . SEVERA
FILIAE . DVLCISSIMAE

3
Ex eodem.

IVNONI . REGINAE
L . SERANIVS . ET
VARINIA . PRO . SALVTE
FILIAE . SVAE . SERANAE
DEDICAVERVNT

4
Ex Petri de Roxas Hist.Tolet.

D . M . S
A.TETI. BECICALLI
Q . ALONIS . F
ANN.XL.H.S.E
S . T . T . L

5
Idem.

D . M . S
ANNIA. DIODORA
C.S.AN.LX.GEMINE
MAMMAE.C.S.ANN.XX

6
Idem in Gadibus Illustr.

PVBLICIVS
DIADVME
NVS . ANN . XCIII
K . S . S . T . T . L

7
Idem.

HAVE
PVBLICIA . FORTVNATA
ANN.XXXVI. H . S . E
S . T . T . L

8
Idem.

L . ALBANIVS
L . F . GAL
QVINTILLVS
ANN .XLIV
H.S.E.S.T.T.L

9
Idem.

MILCINI
HETAERI
CINERES
HIC

10
Idem.

MEMORIA
Q . ANTONI
C . F . GAL . ROGATI
DECVRIONIS
AVG . GADIV

11
Idem.

ANTONIA . Q . F
FIRMILLA . AN . XIIX
H . S . E
CVM . SAENIA . FVFILLA
MATRE

12
Scholanus in Hist.Valent.

AVGVSTO . DIVI . F
DECIVS . CELER
DEDICAVIT

13
Ex Martino de Roa S. I. in Antiquit. Malac. *Malacae.*

IMP . CAESAR
DIVI . SEVERI . PII . FILIVS
DIVI . MARCI . ANTONINI
NEPOS . DIVI . ANTONINI
PRONEPOS . DIVI
HADRIANI . ABNEPOS
DIVI . TRAIANI
PARTHICI.ET . DIVI.NERVAE
ADNEPOS
M . AVRELIVS . ANTONINVS
PIVS . FELIX . AVG
PARTHICVS . MAX
BRITANNICVS . MAX
GERMANICVS . MAX
PONTIFEX . MAX
TRIB. POT . XVII . IMP . IIII . COS . IIII
RESTITVIT

Ex

1

Ex eodem.

. . . IVS . M . F . PAP . LONGINVS . II
VIR . BIS . PRAEF . TER . LACVS
X . CVM . AERAMENTIS . DEDIT

2

Ex Franc. de Pedraza Hist. Granat.

IMP . CAES
M . AVR . PROBO
PIO . FELICI . INVICTO . AVG
NVMINI . MAIESTATIQVE . EIVS
DEVOTVS
ORDO MVNICIPII . FLORENTINI
ILLIBERRITANI

3

P Moret Antiguedades de Navarra.

SEMPRONIA . FIRMI
ANDELONENSIS . AN . XXX
H . S . E
CALP . AESTIVOS . MARI
TVS . ET . SEMPRONIVS
NEPOS . FRATER . F . C

4

Ex eodem.

CALPVRNIAE . VRCHATE
TELLI . L . AEMILIVS . SERA
NVS . MAR
L . AEMILIO . SERANO . L . AE
MILIVS . SERANVS . FILIVS

5

Ex eodem.

CANIVS . ROC
AIVS . AN . XX
C . S . S . T . T . L

Magnam etiam nominum catervam Cl. Martinius recenset ab aereis anulis signatoriis desumptam, in Dactyliotheca Principis Methymnae Coeliae repositis, *apud quem*, inquit, *Antiquarii munere fungor*. Horum specimen subdo: literae exstantes in aliquibus, in aliis cavatae.

T . VETTI AGENORIS	Q . CAESI FORTVNATI
GN . PVBLIC TERMINALIS	Q . VIBIEDI ORPHEI
M . HEL PROC	L . IVLI . RVFI VZENTI
Q . EGNATI POMPEIANI	L . SEMPRONIVS APER
L . VCANI Q . V . P	L . SEMPRONI QVARTI
Q . L . N	SEX . MIRRI PRIMI
FAENIAE . T . F MONIANAE	ERENN CERIAN
CN . DOM . HE I . RIZOMENI	Addit Martinius: *non* CERIN. *unde ruit Fabretti observatio* p. 427.

In

In Anglia apud Comitem de Sanduico.

E Θ

ΤΑΔΕ ΕΠΡΑΞΑΝ ΑΜΦΙΚΘΥΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΑΠΟ ΚΑΛΛΕΟ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΧΡ
Ι ΤΟ ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ ΜΗΝΟΣ ΤΟ ΕΠ Ι Ι ΠΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΘΗΝΗΣΙ
ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΔΕ ΑΠΟ ΕΠΙ ΓΕΝΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΘΑΡΓΗΛΙΩΝΟΣ ΜΗΝΟΣ
ΤΟ ΕΠΙ ΙΠΠΙ Ι Ο ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΧΡΟΝΟΝ ΟΣΟΝ ΕΚΑΣΤΟΣ ΑΥΤΩΝ ΗΡΧΕΝ ΟΙΣ ΔΙΟ
ΔΩΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟ ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΗΣ ΕΓΡΑΜΜΑΤΕΥΕΝ ΑΠΟ ΧΑΡΙΣΑΝΔΡ
Ο ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΙΔΙΩΤΗΣ ΘΕΟΓΕΝΟΣ ΑΧΑΡΝΕΥΣ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΕΚΑΤΟΜΒΑΙΩΝΟ
Σ ΜΗΝΟΣ ΤΟ ΕΠΙ Ι ΠΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ ΣΩΣΙΑΔΟ ΞΥΠΕ
ΤΑΙΩΝ ΕΝΙΑΥΤΟΝ ΕΠΙ ΚΑΛΛΕΟ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙΓΕΝ . . . ΕΤΑ ΓΕΝΟΣ ΕΚ ΚΟ
Ι ΛΗΣ ΑΝΤΙΜΑΧΟΣ ΕΥΘΥΝΟΜΟ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ Ε . . . ΡΑ . . ΣΜΕΝΕΣ ΤΡΑΤΟΠ
ΑΛΛΗΝΕΥΣ ΑΙ ΔΕ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ . . ΤΟΚΟ ΑΠΕΔΟ . ΑΝΜΥΚΟΝΙΟΙ ΧΗΗ𐅄ΔΣΤΥΡ
ΙΟΙ Χ ΧΗΗΗ ΤΗΝΙΟΙ ΤΚΕΙΟΙ . . . Η𐅄ΔΔ⊦⊦ΙΙΙΙϹ ΣΕΡΙΦΙΟΙ Χ𐅅ΗΣΙΦΝΙΟΙ
ΧΧ ΧΗ𐅄ΔΔΔΔ ΙΙΙΙΙ ΗΤΑΙ𐅅ΗΗΗ . . . . . ΙΧΧ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔ ΟΙΝΑΙΟΙ ΕΞ Ι . ΑΡΟΧ
. ΧΧ ΘΕΡΜΑΙΟΙ ΕΞ ΙΚΑΡΟ ΗΗΗ . . . ΦΑΛΑΙΟΝ ΤΟΚΟ ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΠΟΛΕΩΝ ΤΤΤ
. ΧΧΧ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΔ⊦⊦⊦Ϲ ΟΙ . ΕΤΩΝ ΙΔΙΩ . ΤΟΤ . ΚΟ ΑΠΕΔΟΣΑΝ ΑΡΙΣΤΩ
. ΔΗΛΙΟΣ ΥΠΕΡ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟ ΔΗΛΙΟ𐅅ΗΗΗΗΑ . ΤΥΣΙ . ΕΩΣ ΔΗΛΙΟΣ ΥΠΕΡ
ΓΛΑΥΚΕΤΟ ΔΗΛΙΟ𐅅ΗΗΤΨΟΚΛΕΗΣ ΔΗΛΙΟΣ ΗΗΗ ΑΓΑ . . ΚΛΕΗΣ ΔΗΛΙΟΣ ΥΠ
ΕΡ ΘΕΟΚΥΔΟΣ ΔΗΛΙΟ . . Δ . . ΘΕΟΓΝΗΤΟΣ ΔΗΛΙΟΣ ΥΠΕΡ ΤΨ ΟΚΛΕΟΣ ΔΗΛ .
. ΗΗΗΔ⊦⊦ΙΙΙ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ ΔΗ . . ΟΣ ΥΠΕΡ ΤΨΟΚΛΕΟΣ ΔΗΛΙΟ ΗΗ𐅄ΔΔΔΠ⊦⊦
. Ι ΠΟΛΥ , ... ΣΤΗΝΙΟΣ ΥΠΕΡ Μ . . . ΜΕΝΟΣ ΤΗΝΙΟ ΗΗΗΗΑ ΕΥΚΙΝΟΣ ΔΗΛΙ
. Σ ΥΠΕΡ ΚΛΕΤΑΡΧΟ . ΗΛΙΟ 𐅅ΗΗ . ΔΔ ΔΚΛΕΩΦΩΝ ΔΗΛΙΟΣ ΥΠΕΡ ΠΙΣΤΟΞΕ
. ΟΔΕΛΙΟ ΗΗΗ𐅄ΠΑΤΡΟΚΛΕΗΣ Δ . . ΙΟΣ ΥΠΕΡ ΤΨΟΚΛΕΟΣ ΔΗΛΙΟ ΗΗΗΑΡΙΣ
. ΕΙΔΗΣ ΤΗΝΙΟΣ ΥΠΕΡ ΟΙΝΑΔΟ ΤΗΝΙΟ ΗΗΔ . ΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΟΚΟ ΠΑΡΑ ΤΩΝΙ
. ΙΩΤΩΝ . ΗΗΗΔΔΠ ΕΙΣ ΕΠΡΑΧΘΗ ΜΗΝΥΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΙΣΘΕΝΟΣ ΔΗΛΙΟ ΗΗ
. 𐅄ΔΔΔΕ . ΣΕΠΡΑΧΘΗ ΜΗΝΥΘ . . ΠΑΡΑ ΠΥΘΩΝΟΣ ΔΗΛΙΟ Χ𐅅ΕΚ ΤΩΝ ΕΝ ΕΧΥΡ
. ΝΤΩΝ ΩΦ . ΗΚΟΤΩΝ ΤΑΣ ΔΙΚΑ . ΤΙΜΗΣ ΚΕ . ΑΛΑΙΟΝ Χ𐅅ΗΗΗΗΔΔΔ ΔΠ ΜΙΣΘΩ
. ΕΙΣ ΤΕΜΕΝΩΝ ΕΞΡΗΝΕΙΑΣ ΕΠΙ ΑΡΧΟΝΤ . Ν ΑΘΗΝΗΣΙ ΧΑΡΙΣΑΝΔΡΟ ΙΠΠ
ΟΔΑΜΑΝΤΟΣ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΔΕ ΠΑ ΑΙΟΙ Π , . ΟΤΤ ΧΗΗ . . ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ ΤΕΜΕΝΩ
. Ε . ΔΗΛΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΧΧΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔ⊦⊦⊦ ΟΙΚΙΩΝ ΜΙΣΘΩ
. ΕΙΣ ΕΠ ΙΙΠΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣ ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΑΘΗΝΗΣΙ ΕΝ ΔΗΛΩΙ ΔΕ ΙΠΠΙΟ ΗΗ𐅄
. ΔΔΔΠ⊦⊦ ΛΗΜΜΑΤΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΤ ΤΤΤ ΧΧΧ𐅅ΗΔΔΔΔ⊦⊦⊦ ΙΙΙ ΑΠΟ ΤΟΥΤΟ
. ΑΔΕ ΑΝΗΛΩΘΗ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΟΝ ΤΩΙ . ΕΩΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΡΓΑΣΑΜΕΝΩ
. ΜΙΣΘΟΣ Χ𐅅 ΤΡΙΠΟΔΕΣ ΝΙΚΗΤΗΡΙΑ ΤΟ . Σ ΧΟΡΟΙΣ ΚΑΙ ΤΩΙ ΕΡΓΑΣΑΜΕΝ
. ΙΜΙΣΘΟΣ Χ . ΑΡΧΕΘΕΩΡΟΙΣ ΤΕ ΙΣ ΚΟΜΙΔΗΝ ΤΩΝ ΘΕΩΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΟΡΩ
. ΑΝΤΙΜΑΧΩΙ ΦΙΛΩΝΟΣ ΕΡΜΕΙΩΙ ΤΡΙΗΡΑΡΧΩΙ ΤΧ ΑΡΙΘΜΟΣ ΒΟΩΝ ΤΩΝ .
, . . . ΝΕΟΡΤΗΝΩΝ ΗΘΕΝΤΩΝ ΗΠΙΙ ΙΙΤΙΜΗ ΤΟΥΤΩΝ ΤΧΧΗΗΗΗ ΔΠ⊦⊦⊦⊦ ΠΕΤΑΛ
. . . . . ΑΚΑΙ ΧΡΥΣΩ . ΕΙΜΙΣΘΩΣΗ ΔΔ . . ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
. . . . . . ΙΔΗ ΤΩΝ ΤΡΙΠΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΟΩ . . . . . . ΝΤΗΚΟΣΤ ΗΚΑΙ ΤΡΟ . .
. . . . ΙΚΑΙ ΞΥΛΩΝ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΕΠ . . . . ΝΤΙΜ . . .
. . . . ΚΑΤΑΛΑ . . . .
. . . .

FACIES AVERSA.

ΑΙΔΕΤΩΝΠΟΛΕΩΝΤΟΤΟ.ΟΟΝΕΔΕΙΑΥΤΑΣΕΠΙΤΗΣΗΜΕΤΕΡΑΣ
ΑΡΧΗΣΑΠΟΔΟΝΑΙ.ΝΕΛ.ΠΟ.ΚΑΙΟΚΑΠΕΔΟΣΑΝΤΩΝΤΕΤΤΑΡΩ
ΝΕΤΩΝΚΕΙΟΙΧΧΧΧΗΔΔΠΙΙ. ΜΥΚΟΝΙΟΙΗΗΗΗΔΔΣΤΡΙΟΙΧΧΧ
Χ𐅅ΗΗΗΗΣΙΦΝΙΟΙΧΧ𐅄ΔΔΔΠΙΙΙΙΙΙΤΗΝΙΟΙΧΧΗΗΗΗΘΕΡΜΑΙΟ
ΙΕΞΙΚΑΡΟΗΗΗΗΗΠΑΡΙΟΙΤΤΤΤΤΧ𐅅ΗΗΗΔΔΔΟΙΝΑΙΟΙΕΞΙΚΑΡΟ
Τ𐅄ΔΔΔΑΙΔΕΤΩΝΠΟΛΕΩΝΤΟΝΤΟΚΟΝΟΚΑΠΕΔΟΣΑΝΤΟΝΕΠΙΤΗ
ΣΗΜΕΤΕΡΑΣΑΡΧΗΣΤΕΤΤΑ.ΩΝΕΤΩΝΕΠΙΑΡΧΟΝΘΩΝΑΘΗΝΗΣΙ
ΚΑΛΛΕΟΧΑΡΙΣΑΝΔΡΟΙΠΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣΣΩΚΡΑΤΙΔΟΕΝΔΗΛΩΙ
ΔΕΕΠΙΓΕΝΟΣΠΑΛΛΑΙΟΙΠΠΙΟΠΥΡΡΑΙΘΟΝΑΞΙΟΙΤΧΧΧ𐅅ΗΑΝΔ
ΡΙΟΙΤΤΚΑΡΥΣΤΙΟΙΤ ΧΧΗΗΗΗ undecim literae erasae ΟΙΔΕΤΩΝΙΔΙΩ
ΤΩΝ ΤΟΝ ΤΟΚΟΝΟΚΑΠΕΔΟ.ΑΝΤΟΝΕΠΙΤΗΣΗΜΕΤΕΡΑΣΑΡΧΗΣΤ
ΕΤΤΑΡΩΝΕΤΩΝΕΠΙΑΡΧΟΝΤΩΝΑΘΗΝΗΣΙΚΑΛΛΕΟΧΑΡΙΣΑΝΔΡ
ΟΙΠΠΟΔΑΜΑΝΤΟΣΣΩΚΡΑΤΙΔΟΕΝΔΗΛΩΙΔΕΕΠΙΓΕΝΟΣΠΑΛΛΙ
ΟΙΠΠΙΟΠΥΡ ΡΑΙ ΘΟΛΓΑΘΑΡΧΟ.. ΡΙΣΤΩΝΟΣΔΗ..ΟΣΗΗΗΗΑΓ
Α.ΛΕΗΣΤΨΟΚΛΕΟΣΤΗΝΙΟΣΗΗ.. ΕΥΦΡΑΙΝΕΤΟΣΕΥΦΑΝΤΟΔΗ
ΛΙΟΣΗΔΑΛΚΜΕΩΝΙΔΗΣΘΡΑΣΥ...ΟΛΘΗΝΑΙΟΣ𐅅ΔΓΛΑΥΚΙΠΠ
ΟΣΚΛΕΙΤΑΡΧΟΔΗΛΙΟΣΗΗΗΗΔ...ΩΝ ΚΑΡΥΣΤΙΟΣΗΗΣΚΥΛΛΙ
ΑΣΑΝΔΡΙΟΣΗΗΤΨΟΚΛΕΗΣΘΕΟ...ΤΟΔΗΛΙΟΣΗΗΗΗΠΡΙΑΝΕΥ
ΣΣΥΡΙΟΣΓΑΛΗ.ΣΙΟ.ΔΔΔΔΠ......ΚΛΕΙΔΗΣΘΡΑΣΥΝΝΑΛΟ
ΔΗΛΙΟΣ𐅄ΙΚΑΡΕΩΝΘΡΑΣΩΝΟΣ.....ΙΟΣΗΗ𐅄ΔΔΔΛΛΧΗΣΛΑΧ
ΗΤΟΣΣΤΕΙΡΙΕΥΣ𐅅ΗΗ..Λ.ΣΙ.....ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΔΗΛΙΟΣΗΔΔ
ΔΔΘΡΑΣΩΝΑΡΡΩΝΟΣΣΦΗΤΤΙΟ.....ΡΙΣΤΗΙΔΗΣΔΕΙΝΟΜΕΝ
ΟΣΤΗΝΙΟΣΥΠΕΡΟΙΝΑΛΟΚΛΕΟ......ΝΙΟΗΗΔ
ΟΙΔΕΩΦΛΟΝΔΗΛΙΩΝΑΣΕΒΕΙΑΣ......ΡΙΣΑΝΔΡ.ΑΡΧΟΝΤΟΣ
ΑΘΗΝΗΣΙΕΝΔΗΛΩΙΔΕΠΑΛΛΑΙΟΤ.....ΤΟ...ΠΕ.ΡΑΓΜΕΝΟΝ
.ΑΙΛΕΙΦΥΓΙΛΟΡΙ...ΕΚΤΟΙΕ.....ΠΟΛΛΩΝΟΣΤΟΔΗΛΙΟΗ
.ΟΝ.ΟΣΑΜΦΙΚΤΥΟΝΑΣΚΑΙΕΤΥ.....ΠΙΓΕΝΗΣΠΟΛΥΚΡΑΤΟ
ΣΜΠΥΡΡΑΙΘΟΣΑΝΤΙΓΟΝΟΜΠΑΤΡΟ...ΗΣΕΠΙΣΘΕΝΟΣΜ octodecim literae erasae ΑΡΙΣΤΟΦΩΝΑΙ...ΠΠΟ.ΑΝΤΙΦΩΝΤ.ΝΝΩ
.ΟΣΜ.ΔΟΙΤΕΛΗΣΑΝΤ....ΟΜΤΗΛ....ΗΣΠΟΛΥΛΡΚΟΣΜ
ΟΙΚ...ΕΝΔΗ....ΕΡΑΙΤΟΑΠΟΛΛΩΝΟΣΤ
...ΛΙΟΟΙΚΙΛΕΝΚΟΛΩ...ΗΗΗΕ....ΤΟΗΙ.Ε..ΩΝΛΛΕΞΟΣ
..ΚΕΡΑΜΕΙΑ ΑΜΝΕΥΦΑ..Ο.ΣΓ.....ΤΟΒΑΛΛΝΕΙΟΝΤΟΛ.
..ΤΩΝΟΦΕΜΠΕΔΙΩΝΟΙ...ΗΗΝΑΡ....ΠΟΗ..Ε..ΩΝ.....
...ΣΟΙΚΙΛΗΗΝΕΠΙΣΘΕ...Η.......ΠΟ..ΣΧΑΛΚΕΙΟΝΟΗ
.......ΙΠΠΟΩ..Ε.Ω.Ι..............ΩΝΟ.ΚΗΜΑΤΑΟΙΚΙΑ
..............................ΙΚ...ΗΝΕΠΙΣΘΕΝΟ
.....................................Ε..ΙΠΠΟΛΙΣΤΕΦ
....ΙΤΩΟΙΚΗΜ.
....ΛΗΝ.Υ.
....ΙΕ....
....

Ε. Θ.

E Θ

Τάδε ἔπραξαν Αμφικτυόνες Αθηναίων ἀπὸ Καλλέο Α῎ρχοντος μέχρι τõ Θαργηλιῶνος μηνὸς, τõ ἐπὶ Ιπποδάμαντος Α῎ρχοντος Αθήνησι, ἐν Δήλῳ δὲ ἀπὸ Επιγένος Α῎ρχοντος, μέχρι τõ Θαργηλιῶνος μηνὸς τõ ἐπὶ Ιππίο Α῎ρχοντος, χρόνον ὅσον ἕκαςος αὐτῶν ἦρχεν· Οἷς Διόδωρος Ολυμπιοδώρο Σκαμβωνίδης ἐγραμμάτευεν· ἀπὸ Χαρισάνδρο Α῎ρχοντος Ιδιώτης Θεογένος Αχαρνεὺς μέχρι τõ Εκατομβαιῶνος μηνὸς τõ ἐπὶ Ιπποδάμαντος Α῎ρχοντος· Σωσιγένης Σωσιάδο Ξυπεταίων ἐνιαυτὸν ἐπὶ Καλλέο Α῎ρχοντος· Επιγέν ... εταγένος ἐκ Κοίλης, Αντίμαχος Ευθυνόμο Μαραθώνιος, Ε...ρά..ς Μενεςράτο Παλληνεύς.

Αἵδε τῶν Πόλεων . . τόκο ἀπέδοσαν. Μυκόνιοι ΧΗΗ𐅄Δ. Σύριοι ΧΧΗΗΗ. Τήνιοι Τ. Κεῖοι .... Η𐅄ΔΔ⊢⊢ΙΙΙΙ. Σερίφιοι Χ𐅅Η. Σίφνιοι ΧΧΧΗ𐅅ΔΔΔΔΙΙΙΙ. Ιῆται 𐅅ΗΗΗ ......ι ΧΧ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔ. Οιναῖοι ἐξ Ικάρο ΧΧΧΧ. Θερμαῖοι ἐξ Ικάρο ΗΗΗ. Κεφάλαιον τόκο παρὰ τῶν Πόλεων ΤΤΤ.ΧΧΧ𐅅ΗΗΗΗ𐅄ΔΔΔΔ⊢⊢⊢⊢.

Οἱ δὲ τῶν Ιδίω. τõ τόκο ἀπέδοσαν Αρίςων Δήλιος ὑπὲρ Απολλοδώρο Δηλίο 𐅅ΗΗΗΗ. Α.. υσι. εως Δήλιος ὑπὲρ Γλαυκέτο Δηλίο 𐅅ΗΗ. Υψοκλέης Δήλιος ΗΗΗ. Αγα..κλέης Δήλιος ὑπὲρ Θεοκύδος Δηλίο.. Δ.. Θεόγνητος Δήλιος ὑπὲρ Υψοκλέος Δηλ.. ΗΗΗΔ⊢⊢ΙΙΙ. Αντίπατρος Δήλιος ὑπὲρ Υψοκλέος Δηλίο ΗΗ𐅄ΔΔΔΠ⊢⊢ . Ι. Πολύ ...ς Τήνιος ὑπὲρ Μ... μένος Τηνίο ΗΗΗΗ. Λευκῖνος Δήλιος ὑπὲρ Κλεάρχο Δηλίο 𐅅ΗΗ.. ΔΔΔ. Κλεωφῶν Δήλιος ὑπὲρ Πιςοξένο Δηλίο ΗΗΗ𐅄. Πατροκλέης Δήλιος ὑπὲρ Υψοκλέος Δηλίο ΗΗΗ. Αριςείδης Τήνιος ὑπὲρ Οινάδο Τηνίο ΗΗΔ. Κεφάλαιον τόκο παρὰ τῶν Ιδιώτων .. ΗΗΗΔΔΠ.

Εἰσεπράχθη μηνυθὲν ἐκ τῶν Επιθένος Δηλίο ΗΗ.𐅄ΔΔΔ. Εἰσεπράχθη μηνυθὲν παρὰ Πύθωνος Δηλίο Χ𐅅. Εκ τῶν ἐνεχύρον τῶν ὠφ.ηκότων τὰς δίκας τίμης κεφάλαιον Χ𐅅ΗΗΗΔΔΔΔΠ. Μισθώσεις τεμένων ἐξ Ρηνείας ἐπὶ Αρχόντων Αθήνησι Χαρισάνδρο, Ιπποδάμαντος ἐν Δήλῳ δὲ Παλαίο Ιπ..ο ΤΤΧΗΗ.. Μισθώσεις τεμένων ἐξ Δήλο ἐπὶ τῶν αὐτῶν Αρχόντων ΧΧΗΗΗ Η𐅄ΔΔΔ⊢⊢⊢⊢. Οικιῶν Μισθώσεις ἐπὶ Ιπποδάμαντος Α῎ρχοντος Αθήνησι, ἐν Δήλῳ δὲ Ιππίο ΗΗ𐅄.ΔΔΔΠ⊢⊢. Αἵμματος κεφάλαιον

Adiuvantibus Diis.

Haec exegerunt Amphictyones Atheniensium, a Callia Archonte usque ad Thargelionem mensem sub Hippodamante Archonte Athenis, in Delo autem ab Epigene Archonte usque ad Thargelionem mensem sub Hippia Archonte, quanto tempore quilibet eorum praefuit: quorum fuit Scriba Diodorus Olympiodori filius Scambonides: a Charisandro Archonte Idiota Theogenis f. Acharnensis usque ad Hecatombaeonem mensem sub Archonte Hippodamante: Sosigenes Sosiadis f. Xypeteus annum sub Archonte Callia: Epigenes Metagenis f. ex Coele, Antimachus Euthynomi f. Marathonius, Epicrates Menestrati f. Palleneus.

Civitatium hae .... pensionis solverunt. Myconii *Drachmas* ∞ CCLX. Syrii IICCC. Tenii talentum. Cei .... CLXX ⊢⊢IIII. Seriphii ∞ DC. Siphnii IIIC LXXXXIIII. Ietae DCCC...... IIDC CCCLXX. Oenaei ex Icaro IIII. Thermaei ex Icaro CCC. Summa pensionum a Civitatibus Talenta tria, *drachmae* III DCCCCLXXXX ⊢⊢⊢⊢.

Privatorum autem hi... pensionis solverunt. Aristo Delius pro Apollodoro Delio DCCCC. Atysieus Delius pro Glauceto Delio DCC. Agasicles Delius pro Theocyde Delio.... Theognetus Delius pro Hypsocle Delio CCCXI⊢⊢III. Antipater Delius pro Hypsocle Delio CCLXXXVI⊢⊢. I. Poly... Tenius pro M.... Tenio CCCC. Leucinus Delius pro Cletarcho Delio DCC.. XXX. Cleophon Delius pro Pistoxeno Delio CC CL. Patrocles Delius pro Hypsocle Delio CCC. Aristides Tenius pro Oenade Tenio CCX. Summa pensionum a privatis..... CCCXXV.

Exactum est ob professionem e bonis Episthenis Delii CC.LXXX. Exactum est ob professionem a Pythone Delio ∞ D. Ex pignoribus debitorum rei iudicatae, mulctae summa ∞ DCCCXLV. Locationes locorum consecratorum ex Rhenea sub Archontibus Athenis Charisandro, Hippodamante, in Delo autem Palaeo, Hippia Talenta duo, dr. ∞ CC. Locationes locorum consecratorum e Delo iisdem Archontibus II CCCC LXXXI⊢⊢⊢⊢. Aedium locationes sub Hippodamante Archonte Athenis, in Delo autem

φάλαιον ΙΓΤΤΤΧΧΧΧ[H]ΗΔΔΔΔ⊢⊢⊢⊢ ΙΙΙ.

Ἀπὸ τούτου τάδε ἀνηλώθη· Στέφανος ἀριστεῖον τῷ θεῷ καὶ τῷ ἐργασαμένῳ μισθὸς Χ[H]. Τρίποδες νικητήρια τοῖς Χοροῖς καὶ τῷ ἐργασαμένῳ μισθὸς Χ. Ἀρχιθεωροῖς Τ. Εἰς κομιδὴν τῶν Θεωρῶν καὶ τῶν Χορῶν Ἀντιμάχῳ Φίλωνος Ἑρμείῳ τριηράρχῳ ΤΧ. Ἀριθμὸς Βοῶν τῶν . . . ν ἑορτὴν ὠνηθέντων ΗΠ ΙΙΙΙ. Τίμη τούτων ΤΧΧΗΗΗΗΔΠ⊢⊢⊢⊢. Πεταλ. . . . α καὶ χρυσαί . . . μισθὸς ΗΔΔ.. Εἰς τὰ προθύματα τῆς ἑορτῆς . . . . . . ιδη τῶν τριπόδων καὶ τῶν βοῶν . . . πεντηκοστὴ καὶ προ . . . . ι καὶ ξύλων τίμη τῶν επ . . . . ντιμ . . . . καταλλ . . . .

tem Hippia CCLXXXV⊢⊢. Accepti summa Talenta VIII. dr. IIIIDCXL⊢⊢⊢⊢III.

Ex hac summa haec expensa sunt. Corona donarium Deo, & artifici merces ∞D. Tripodes praemia victoriae Choris, & artifici merces ∞. Architheoris Talentum. Ob vecturam Theororum, & Chororum Antimacho Philonis f. Hermiensi trierarcho Talentum, & dr. ∞. Numerus boum ob festum emptorum CVIIII. Horum pretium talentum, dr. IICDXV⊢⊢⊢⊢. Folia aurea, & inaurationis merces CXX.. In Festi praeparationem . . . . tripodum, & boum . . . . quinquagesima . . . . & lignorum pretium . . . .

IN AVERSA MARMORIS FACIE.

Αἵδε τῶν Πόλεων τὸ τόκο, ὃν ἔδει αὐτὰς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς ἀποδοῦναι ἐνέλιπον καὶ οὐκ ἀπέδοσαν τῶν τετλάρων ἐτῶν. Κεῖοι ΧΧΧΧΗΔΔΠ⊢⊢. Μυκόνιοι ΗΗΗΗΔΔ. Σύριοι ΧΧΧΧ[H]ΗΗΗΗ. Σίφνιοι ΧΧ[Δ]ΔΔΔΠ⊢⊢⊢⊢ΙΙ. Τήνιοι ΧΧ ΗΗΗΗ. Θερμαῖοι ἐξ Ἰκάρο ΗΗΗΗ. Πάριοι ΤΤΤΤΧ[H]ΗΗΗΔΔΔ. Οἰναῖοι ἐξ Ἰκάρο Τ[Δ]ΔΔΔ.

Αἵδε τῶν Πόλεων τὸν τόκον οὐκ ἀπέδοσαν τὸν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς τετλάρων ἐτῶν ἐπὶ Ἀρχόντων Ἀθήνησι Καλλέο, Χαρισάνδρο, Ἱππωδάμαντος, Σωκρατίδο· ἐν Δήλῳ δὲ Ἐπιγένος, Παλαίο, Ἱππίο, Πυῤῥαίθο. Νάξιοι ΤΧΧΧ[H]Η. Ἄνδριοι ΤΤ. Καρύστιοι ΤΧΧ ΗΗΗΗ. . . . undecim literae erasae.

Οἵδε τῶν Ἰδιωτῶν τὸν τόκον οὐκ ἀπέδοσαν τὸν ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς τετλάρων ἐτῶν ἐπὶ Ἀρχόντων Ἀθήνησι Καλλέο, Χαρισάνδρο, Ἱπποδάμαντος, Σωκρατίδο· ἐν Δήλῳ δὲ Ἐπιγένος, Παλαίο, Ἱππίο, Πυῤῥαίθο. Ἀγάθαρχος Ἀρίστωνος Δήλιος ΗΗΗΗ. Ἀγα. λεης Ὑψοκλέους Τήνιος ΗΗ.. Εὐφραίνετος Εὐφάντο Δήλιος ΗΔ. Ἀλκμεωνίδης Θρασύλλο Ἀθηναῖος [H]Δ. Γλαύκιππος Κλειτάρχο Δήλιος ΗΗΗΗΔ. . . . . ων Καρύστιος ΗΗ. Σκυλλίας Ἄνδριος ΗΗ. Ὑψοκλέης Θεο . . . το Δήλιος ΗΗΗΗ. Πριανεὺς Σύριος Γαλησίο. Δ ΔΔΔΠ. . . . . κλείδης Θρασυννάλο Δήλιος [Δ]. Ἰκαριέων Θράσωνος . . . . ιος ΗΗ[Δ]ΔΔΔ. Λάχης Λάχητος Στειριεὺς [H]ΗΗ.. Α . σι . . . . Νυμφοδώρο Δήλιος ΗΔΔΔΔ. Θράσων Ἀῤῥωνος Σφήττιο. . . . . ριστείδης Δεινομένος Τήνιος

Civitatum istae pensionem, quam sub magistratu nostro solvere oportebat, praetermiserunt, & per annos quatuor nequaquam solverunt. Cei IIIICXXV⊢⊢. Myconii CDXX. Syrii IIIIDCCCC. Siphnii IILXXXV⊢⊢⊢⊢II. Tenii IICD. Thermaei ex Icaro CD. Parii Talenta quatuor, dr. ∞ DCCCXXX. Oenaei ex Icaro Talentum, dr. LXXX.

Civitatum istae pensionem minime solverunt, quam sub Magistratu nostro *debebant*, per annos quatuor, Archontibus Athenis Callia, Charisandro, Hippodamante, Socratide; in Delo autem Epigene, Palaeo, Hippia, Pyrrhaetho. Naxii Talentum, dr. IIIDC. Andrii Talenta duo. Carystii Talentum, dr. IICD. . . . .

Privatorum vero hi pensionem non solverunt, quam sub magistratu nostro *debebant*. per annos quatuor, Archontibus Athenis Callia, Charisandro, Hippodamante, Socratide: in Delo Epigene, Palaeo, Hippia, Pyrrhaetho. Agatharchus Aristonis Delius CCCC. Agathocles Hypsoclis Tenius CC.. Euphraenetus Euphanti Delius CX. Alcmeonides Thrasylli Atheniensis DX. Glaucippus Clitarchi Delius CDX . . . . Carystius CC. Scyllias Andrius CC. Hypsocles Theodoti Delius CCCC. Prianeus Syrius Galesii.. XXXXV. Heraclides Thrasynnali Delius, L. Icarion Thrasonis... CCLXXX. Laches Lachetis Stiriensis DCC.. A.. Nymphodori Delius CXL. Thraso Arrhonis Sphettius . . . . Aristides Dinomenis Tenius

pro

Τήνιος ὑπὲρ Οἰναλοκλέο.....νίο ΗΗΔ.

Οἵδε ὦφλον Δηλίων ασεβείας... Χαρισάνδρο Α῎ρχοντος Αθήνησι, ἐν Δήλῳ δὲ Παλαίο τ..... το... πεπραγμένον. αι αειφυγία ορι... ἐκ τῶ ιε... ..Απόλλωνος τῶ Δηλίο ν.ον .ος Αμφικ᾽υόνας καὶ ἐτυ.... Επιγένης Πολυκράτος Μ. Πύῤῥαιθος Ανλιγόνο Μ. Πατρο...ης Επισθένος Μ. octodecim literae erasae. Αριςοφῶν Λυσίππυ. Αντιφῶν Τ. ννω.ος Μ. .δοιτέλης Ανῖ....ο Μ. Τηλ....ης Πολυάρχος Μ.

῞Οικοι..ἐν Δήλῳ... .ερεὶ τῶ Απόλλωνος τῶ Δηλίο. Οἰκία ἐν Κολω... ε.... τονι. ε..ων αλεξος.. Κεραμεῖα. μνευφα...ο.σγ... Τὸ βαλανεῖον το α... των οφεμπεδίων Οι... ηνναρ ...πον..ε..ων......σ Οικία ἡ ἡ Επισθε... η......πο..ς..Χαλκεῖον ο η....Ιππω..ε.. ω.ι ....ων Οικήματα. Οικία ....ιχ..ην Επισθενο....

pro Oenalocle...... CCX.

Hi vero debuerunt inter Delios impietatis.... a Charisandro Archonte Athenis, & in Delo Palaeo.....exactum...exilium perpetuum...e Templo Apollinis Delii....Amphictyones, &..... Epigenes Polycratis. Pyrrhaerhus Antigoni X. Patrocles Episthenis X. .... Aristopho Lysippi.. Antipho..... X ..... X Tel.... Polyarcis X.

Domus sacrae in Delo Apollinis Delii. Domicilium in Colono CCC .... Figlinae...... Balneum......... Domus quae fuit Episthenis....... Officina aeraria... ... Domicilia........ Domus......quae erat Episthenis ....

INscriptiones, quae in Anglia custodiuntur, adorior, ordiens a praeclarissima, quae nondum satis innotuit, nam paucis abhinc annis praestantissimus Comes de Sanduico ab Attico solo advexit. Edidit statim illam Cantabrigiae Cl. Ioannes Taylorius, & pererudito commentario, aliis quoque doctis viris conspirantibus, instruxit. Anteriorem, & posteriorem marmoris facies occupat, sed utrobique mutila est, & complemento carens. Illud in hoc lapide singulare est, quod versus omnes eumdem literarum numerum continent; quae una sub alia a summo ad imum ita collocantur, ut directos ordines constituant, sicut arbores quandoque in amoenis locis conseri solent. Dedi operam latine vertens, ut Graeco quam maxime inhaererem. Numerales notae, nisi nuper Placentina emersisset inscriptio, reddi non poterant nisi inconcinne admodum, & ambigue; nam monumentum habebamus nullum, in quo oumeri maximi & multiplices certa significatione exhibeantur. Propterea Musei nostri fragmentum 164. 5. hoc nomine plurimi faciendum, in quo videmus HSCCCIↃↃↃ, alii de centum millibus, ac centum intellexere, alii de tribus millibus, ut a Comite Silvestrio adnotatum est. Scaliger in Indice ∞ .IↃↃ quatuor millia, & IↃↃ quinque millia valere dicit, quod hodie nemo, opinor, dixerit. Ursatus ad C iisdem notis plures & varios significandi numeros vim tribuit, nec ubi illac visae umquam sint, habet dicere.

Multa docemur ab hoc monomento, quae maximo mihi usui erunt, si tractatum de Amphictyonibus persequi umquam dabitur, ac perficere. Monumenti vetustas mirifica profecto est, nam ex Archontibus Callia, Charisandro, Hippodamante, Socratide, qui recenseotur, iosculptum fuisse discimus anno tertio Olympiadis centesimae primae: hoc est ante Alexandri ortum annos viginti. Nulla igitur anteit, nisi Atheniensis, quam nuper attuli, anno quarto Olympiadis octagesimae incisa, & Sigea probabiliter, & quaenam alia inter legitimas, non succurrit. Longis vocalibus utitur, quia Euclide Archonte recentior est; non utitur Atheniensis, quia Euclidi praecessit. Amphictyones Athenienses quatuor heic annorum rationes reddunt, & accepti prius deinde expensi æra singula in tabulas referunt: illos etiam, qui nondum satisfecerant, notant, & quid ex mulctis exactum fuisset, addunt, itemque quid ex aedificiis ab Apolline Delio possessis: quamobrem magnam lapidis partem numerales obtinent notae. Atticae adhibentur: vide quae de iis diximus in Siglis lapidariis pag. 97. Earum quidem notitia heic acquiritur maior quam umquam alibi; atque in his praesertim, qui inscriptionem illustravit, optime versatus est. Cum in hoc insigni monumento Archontes Athenarum, & Archontes in Delo tam distincte receoseantur, nemo in posterum excusari poterit utrosque commisceos, & Athenis praefuisse qui praefuerunt in Delo, sibi credi postulans. Nec tamen ut solet Deliorum Archontes hos voco, sed Atheniensium, qui magna frequentia in ea Insula commorabantur. Incolumis, & integerrima Venetiis in atrio publicae Bibliothecae inscriptio visitur, in qua Atheniensium in Delo degentium decretum perennat, Eubulum coronari iubens, quod τὸν δῆμον τὸν Αθηναίων ΤΩΝ ΕΝ ΔΗΛΩΙ pluribus beneficiis affecerit. Vetustiora haec sunt aedificato ab Atheniensibus Delum incolentibus oppido, quod νέας Αθήνας Αδριανὰς ἐκάλεσαν ut e Phlegonte Stephanus tradit. Vide Oxonienses in postrema editione 27. 29. 156. 157. 158.

Londini apud dom. Brianum Fairfax.

Tabula aenea.

ΕΦΟΡΟΣΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣͰΗΡΑΚΛΕΙΔΑΜΗΣ
ΑΠΕΛΛΑΙΟΣͰΑΠΟΛΙΣΚΑΙΤΟΙΟΡΙ ΣΤΑΙ
ΣΕ ΤΡΙΠΟΥΣ ΦΙΛΩΝΥΜΟΣΖΩΠΥΡΙΣΚΩ
ΠΕΚΑΡΥΚΕΙΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣͰΗΡΑΚΛΗΤΩ
ΑΙ ΠΕΛΤΑΔΑΖΙΜΟΣΠΥΡΡΩ ΚΝΘΡΙΝ.ΑΞ
ΦΙΛΩΤΑΣͰΙΣΤΙΕΙΩ ΜΕ ΕΠΙΣΤΥΛΙΟΝ
ͰΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΖΩΠΥΡΩ ΔΙΟΝΥΣΩΙ

ΑΝΕΤΡΑΨΑΝΤΟΙΟΡΙΣΤΑΙΤΟΙͰΑΙΡΕΘΕΝΤΕΣ ΕΠΙΤΩΣΧΩΡΩΣΤΩΣͰΙΑΡΩΣ ΤΩΣ ΤΩΔΙΟΝΥΣΩ
ΦΙΛΩΝΥΜΟΣΖΩΠΥΡΙΣΚΩΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣͰΗΡΑΚΛΗΤΩΔΑΖΙΜΟΣΠΥΡΡΩΦΙΛΩΤΑΣ ͰΙΣΤΙΕΙΩ
ͰΗΡΑΚΛΕΙΔΑΣΖΩΠΥΡΩΚΑΘΑ ΕΙΞΑΝΚΑΙΕΤΕΙΜΑΞΑΝΚΑΙΣΥΝΕΜΕΤΡΗΣΑΝΚΑΙΕΜΕΡΙ

Ε῎φορος Α᾽ρίσαρχος Η῾ρακλείδα·
Μὴς Α᾽πελλαῖος· Α πόλις ϗ τοὶ ὁρισαί·
Γε· Τρίπους· Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω·
Πε· Καρύκειον Α᾽πολλώνιος Η῾ρακλήτω·
Αι· Πέλται· Δαζιμος Πύρρω·
Κυ· Θρίναξ· Φιλώτας Ι῾σιείω·
Με· Ε᾽πισύλιον Η῾ρακλείδας Ζωπύρω·
Διονύσῳ·

Α᾽νέγραψαν τοὶ ὁρισαὶ, τοὶ αἱρεθέντες ἐπὶ τὼς χώρως τὼς ἱαρὼς τὼς τῷ Διονύσω, Φιλώνυμος Ζωπυρίσκω, Απολλώνιος Ηρακλήτω, Δαζιμος Πύῤῥω, Φιλώτας Ι῾σιείω, Ηρακλείδας Ζωπύρω. καθὰ εἶξαν, ϗ ἐτείμα-
sic ξαν, καὶ συνεμέτρησαν, ϗ ἐμέρισαν, τῶν Η῾ρακλείων διαγόντων ἐν κατακλήτῳ ἁλίᾳ. Συνεμετρήσαμες δ᾽ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶ Αντομώτω ὑπὲρ Πανδοσίας ἄγοντος, τῶ διατάμνοντος τώς τε ἱαρὼς χώρως, καὶ τὰν εἰδίαν γᾶν ἐπὶ τὸν Αντόμωτον ὁρίζοντα τώς τε τῶ Διονύσω χώρως, ϗ τὸν Κωνέας ὁ Δίωνος ἐπαμώχη· Κατετάμεες δὲ μερίδας τέτορας· τὰν μὲν πράταν μερίδα ἀπὸ τῶ Αντομώτω πὰρ τὰ Ἡρωΐδεια ἄγοντος· Εὖρος ποτὶ τὰν τριακοντάπεδον τὰν διὰ τῶν ἱαρῶν χώρων ἄγωσαν· Μᾶκος δὲ ἄνωθα ἀπὸ τᾶν ἀποροᾶν ἄχρι ἐς ποταμὸν τὸν Α᾽κιριν· Καὶ ἐγένοντο μετριώμεναι, ἐν ταύτᾳ τᾷ μερείᾳ ἐῤῥηγείας μὲν διακάτιαι μία χοῖνοι, σκίρω δὲ ϗ ἀῤῥήκτω ϗ δρυμῶ ἑξακάτιαι τετράκοντα ἓξ χοῖνοι ἡμίχοινον· Τὰν δὲ δευτέραν μερίδα εὖρος ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ τὸν Αντόμοντον πρᾶτον· μᾶκος δὲ ἀπὸ τᾶν ἀποροᾶν ἄχρι ἐς ποταμόν· ϗ ἐγένοντο μετριώμεναι ἐν ταύτᾳ τᾷ μερείᾳ ἐῤῥηγείας μὲν διακάτιαι ἑβδεμήκοντα τρὶς χοῖνοι, σκίρω δὲ ϗ ἀῤῥήκτω ϗ δρυμῶ πεντακάτιαι χοῖνοι· Τὰν δὲ τρίταν μερίδα εὖρος ἀπὸ τῶ Αντομώτω πράτω τῶ γὰρ τὰν τριακοντάπεδον ἄγοντος ἐπὶ τὸν Αντόμοντον δεύτερον ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω· μᾶκος ἀπὸ τᾶν ἀποροᾶν ἄχρι ἐς ποταμόν· ϗ ἐγένοντο μετριώμεναι ἐν ταύτᾳ τᾷ μερείᾳ ἐῤῥηγείας μὲν τριακάτιαι δέκα δύο χοῖνοι ἡμίχοινον, σκίρω δὲ ϗ ἀῤῥήκτω ϗ δρυμῶ πεντακάτιαι τριάκοντα ἑπτὰ ἡμίχοινον· Τὰν δὲ τετάρταν μερίδα εὖρος ἀπὸ τῶ Αντομώτω δευτέρω ἀπὸ τᾶς τριακονταπέδω ἐπὶ Αντόμοντον ὁρίζοντα τάν τε ἱερὰν ϗ τὰν εἰδίαν γᾶν· μᾶκος δὲ ἀπὸ τᾶν ἀποροᾶν ἄχρι ἐς ποταμόν· ϗ ἐγένοντο μετριώμεναι ἐν ταύτᾳ τᾷ μερείᾳ ἐῤῥηγείας μὲν τριακάτιαι

Ephorus Ariſtarchus Heraclidis F.
Menſis Apellaeus. Civitas, & Finitores.
Ge. Tripus. Philonymus Zopyriſci F.
Pe. Caduceus Apollonius Heracliti F.
Ae. Scuta. Dazimus Pyrrhi F.
Cn. Tridens. Philotas Hiſtiei F.
Me. Epiſtylium. Heraclides Zopiri F.
Baccho.

Haec retulere Finitores, electi propter agros ſacratos Baccho, Philonymus Zopyriſci, Apollonius Heracliti, Dazimus Pyrrhi, Philotas Hiſtiei, Heraclides Zopyri, ſicuti paruerunt, & cenſuerunt, & emenſi ſunt, & diviſerunt, Heracleenſibus in convocato conventu cognoſcentibus.

Commenſi ſumus exorſi a vallo ſuper Pandoſiam ducente, agros ſacros dividente, & terram noſtram, uſque ad vallum terminans Bacchi agros, & illum, quem Coneas Dionis F poſſidebat. Diviſimus in partes quattuor. Primam quidem partem a vallo ad Heroidia ducente, latitudine uſque ad Trigintapedam, quae per ſacros agros ducit: longitudine ſuperius a fonticulis uſque ad fluvium Acirin. Et in iſta parte menſurati ſunt ſchoeni terrae cultae CCV. petroſae autem, & incultae, & ſilvoſae DCXLVI ſemis. Partem vero ſecundam, latitudine a Trigintapeda ad vallum primum, longitudine a fonticulis uſque ad fluvium: & menſurati ſunt in hac portione terrae cultae ſchoeni CCLXXIII. petroſae, & incultae, & ſilvoſae D. Partem tertiam latitudine a primo vallo ſecus Trigintapedam, ducente ad vallum ſecundum a Trigintapeda: longitudine a fonticulis uſque ad fluvium: & menſurati ſunt in hac parte terrae quidem cultae ſchoeni CCCXII ſemis, petroſae vero, & incultae, & ſilvoſae DXXXVII & ſemis. Quartam partem latitudine a vallo ſecundo, a Trigintapeda, ad vallum finiens & ſacram terram, & propriam: longitudine a fonticulis uſque ad flumen. Et menſurati ſunt in iſta parte terrae quidem cultae ſchoeni CCCVIII ſemis, petroſae vero, & incultae, & ſilvoſae DXLI

κάτιαι ὀκτὼ σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀῤῥήκτω καὶ δρυμῶ πεντακάτιαι τετρώκοντα μία ἡμίσχοινον· Κεφαλὰ πάσας ἐῤῥηγείας χίλιαι ἐνενήκοντα πέντε σχοῖνοι· σκίρω δὲ, καὶ ἀῤῥήκτω, καὶ δρυμῶ διχίλιαι διακάτιαι εἴκατι πέντε. Τὰν δὲ νᾶσον τὰν ποτιγεγενημέναν ἐς τὰν ἄῤῥηκτον γᾶν συνεμετρήσαμες· ἀπὸ ταύτας τᾶς γᾶς ἀπολώλη ἐῤῥηγείας μὲν τριακάτιαι τρεῖς σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ καὶ ἀῤῥήκτω καὶ δρυμῶ τετρακόσιαι τριάκοντα πέντε σχοῖνοι· Ἐμ μὲν τᾷ πρατᾳ μερείᾳ τᾷ πὰρ τᾶ Ηρωιδεῖα ἐῤῥηγείας μὲν ἑβδεμήκοντα ἓξ σχοῖνοι· σκίρω δὲ καὶ ἀῤῥήκτω καὶ δρυμῶ ἑκατὸν ὀγδοήκοντα πέντε σχοῖνοι· ἐν δὲ τᾷ τετάρτᾳ τᾷ μερείᾳ πὰρ τᾶ φίντια ἐῤῥηγείας μὲν διακάτιαι εἴκατι ἑπτὰ σχοῖνοι ἡμίσχοινον, σκίρω δὲ ἀῤῥήκτω καὶ δρυμῶ διακάτιαι πεντήκοντα σχοῖνοι· Κεφαλὰ πάσας γᾶς ἃς καὶ ἐσώσαμες τῷ Διονύσῳ ἑπτακάτιαι τριάκοντα ὀκτὼ σχοῖνοι ταύταν τὰν γᾶν κατεσώσαμες . . . , ... τοῖς τὰν ἱαρὰν γᾶν . . . Καταβιω . . . ,

D X L I ſemis. Summa totius terrae cultae ſchoeni MXCV. petroſae vero, & incultae, & ſilvoſae MMCCXXV. Inſulam prope effectam tamquam incultam terram emenſi ſumus. Ex hac terra perierunt cultae quidem ſchoeni CCCIII ſemis, petroſae vero, & incultae, & ſilvoſae ſchoeni CDXXXV: in prima autem parte iuxta Heroa cultae ſchoeni LXXVI. petroſae, & incultae, & ſilvoſae ſchoeni CLXXXV. In quarta portione iuxta Phintia cultae ſchoeni CCXXVII ſemis, petroſae, & incultae, & ſilvoſae ſchoeni CCL. Summa totius terrae, quam Baccho reſervavimus, ſchoeni DCCXXXVIII ſemis. Hanc terram reſervavimus . . . . ſacram terram . . . .

Aenea haec tabula, pedes alta duos & dimidium, unum ſemis lata, latine ab una parte loquens, ab alia graece, in Calabria paucis abhinc annis eruta, Romam miſſa fuit, ut emptorem inveniret. Invenit ſtatim nobilem, & eruditum Anglum Brianum Fairfax, qui antequam Romae quiſquam ad Graeca tranſcribenda idoneus laminam vidiſſet, Londinum pertulit. Ibi Cl. Maittairius pauca eiuſdem exemplaria emiſit. Qui has inſcriptiones Obſerv. Liter. tomo III inſeruit, poſt annos duos in Novum Theſaurum receptas, aes prototypum ſumma diligentia exſcripſit Literarum figuram heic adiicit, & Latinam verſionem, cum in Obſervationibus Italicam tantum protulerit. Aſpirationis notam animadverte, hoc eſt literam H dimidiatam: integram in hunc uſum adhibet Athenienſis tabula paulo ante exhibita.

Continetur heic relatio Heracleae Senatui exhibita a quinqueviris, ad agros Bacchi Templo adſignandos, metiendos, ac terminandos electis. *Finitorem mittant*, ait Cicero contra Rullum, *ratum ſit quod finitor renuntiaverit*. Illius Italiae partis Graece prolata monumenta nondum, opinor, videramus. Hocce quidem eas praeſefert vetuſtatis notas, ut Romanorum in ea regione dominio fortaſſe praeceſſiſſe non defuerint qui ſuſpicarentur. Tarentinos autem, & Lucanos Conſules domuere Papirius Curſor, & Carvilius Maximus, Anno V. C. CCCCLXXV, de Lucanis, Bruttiis, Tarentinis, Samnitibus triumphum egit Fabricius Luſcinus. Dialectus Dorica eſt, ſed interdum Aeolicae accedit. Initio *τᾶς ἱαρᾶς* Aeolice; ſed Doriſmus ubique praevalet, cum Heraclea Tarentinorum, Tarentini vero Lacedaemonum Colonia fuerint. Spartanam originem Ephori etiam nomen oſtendit a primo Magiſtratu geſtum. Verba quaedam heic *ἐπιχώρια* occurrunt. *Ἐπαμώχη* a *παμωχέω* Dorice. Heſychius *Παμμωχιῶν κεκτημένος*. Compendia quoque numquam viſa. Ante finitorum nomina ΓΕ. ΠΕ. ΑΙ. ΚΝ. ΜΕ. illorumne indicare putabimus patrias? *Genuſium*, *Peteliam*, *Aeceam*, *Metapontum*, aut *Medmum*, *Cnoſſum*; ſola haec poſtrema ab Heraclea valde recedit, & longius abit. At quid dicemus de verbis compendia ſubſequentibus? *Τρίπους*, *Καρύκειον* &c. num ita denominabantur eorum tribus, aut tribuum partes, Demis Atticis reſpondentes? vel viarum, aut vicorum ſunt nomina, quibus Heracleae ob incolatum adſcriberentur? ita quidem ſignari potuiſſet Romae, *Caput Africae*, *P. Valerius*, *Equus Aeneus*, *C. Marcius*.

Mirum videri poſſit, menſis nomen Macedonicum ab Heracleenſibus noſtris uſurpari, cum ab Aſianis tantùm, vel in Aſiam, aut in Orientem vergentibus uſurpatos fuiſſe, communis ſententia ſit. Aliud Macedonici menſis nomen e Ticinenſi marmore protuli, ubi Graecas ſiglas non quidem omnes, ſed quaſi in anteceſſum exhibui. Ea epigraphe inedita ibi dicitur, quia verba illa multo ante quam Novus Theſaurus prodiret, perſcripta fuerant.

Proximi Heracleae Sicilienſes, ut Heſychius docet, ſtipites appellabant *ἀντόμους*. Hinc *ἀντόμοντον* divinando reddidi vallum, hoc eſt fixorum ſtipitum ordinem: quae tamen interpretatio ex eo videtur probari, quod primum nominetur, & ſecundum. Siculus Flaccus: *in quibuſdam regionibus*

nibus palos pro terminis observant. Pandosia notum in eo tractu oppidum; sed heie rivum potius significari puto, qui pro limite haberetur. *Finales fossas* gromatici Scriptores memorant; & alieubi *rivus finem facit*. ΤΑ ΗΡΩΙΑ in Epictetae marmore vidimus: id nominis diminutive videtur in hoc afferri. *Fines sepulturarios* habemus in Auctoribus de Limitibus. Schoenum apud Heracleenses multo breviorem terrae mensuram videmus fuisse quam apud Persas fuerit: schoenorum summae recte proceduot, & eum numeris singulis conveniunt. Trigintapeda non triginta pedum spatium, ut decempeda decem pedum perticam apud Tullium, & Horatium, sed loci nomen heie designat. Ἐμμὶν Dorici pro εἶναι, sed heie stat loco ἐν μὲν. Vidimus in huius voluminis pag. 18. ΕΜΜΕΛΔΙΝΑΙΣ loco ἐν Μελδίναις.

Siculam inscriptionem referunt Gruterus, & Gualtherius, in qua multae agrorum portiones suis pariter terminis, & limitibus circumscriptae, adsignantur, & in plures κλήρους dividuntur. *Sortes* Latini quoque disciplinae gromaticae praeceptores vocant. Hyginus: *sortes sic inscribere debebimus*. In ea inscriptione inter terminos, quibus portiones finiuntur, ΟΙΠΑΣΣΙΑΟΙ pali quoque notantur. Paulo post πόδων ΕΞΑΠΕΔΟΝ redditur *aversum planum*, cum *sex pedum* dici debuisset. Ibi ΠΙ interpretationem adhuc exspectat. Valet πόδας, quae sigla in edito libello non recensetur, sed addam illam cum aliis multis, ubi de Siglis ex professo, & fusius agere pergam. Gr. p. 210. Gu. p. 18.

IN ALTERA EIVSDEM TABVLAE FACIE.

1 QVEM.[1] H. L. AD.COS. PROFITEREI. OPORTEBIT. SEI. IS. QVOM. EVM. PROFITEREI. OPORTEBIT. ROMAE. NON. ERIT. TVM. QVEI. EIVS
2 NECOTIA. CVRABIT. IS[2] EAFDEM. OMNIA. QVAE. EVM. QVOIVS. NECOTIA. CVRABIT. SEI. ROMAE. ESSET. H. L. PROFITEREI
3 OPORTEBIT. ITEM. ISDEMQVE. DIEBVS. AD. COS. PROFITEMINO
4 QVEM. H. L. AD. COS. PROFITEREI. OPORTEBIT. SEI. IS. PVP. SEIVE EA.[3] Vq. ERIT. TVM QVEI. EIVS.[4] PVP. Vq. VE. TVTOR. ERIT. ITEM. EADEM
5 QVE. OMNIA. IN. IISDEM. DIEBVS. AD. COS. PROFITEMINO. ITA. VTEI. EI. QVAE QVIBVSQVE. DIEBVS. EVM. EAMVE. SEI. PVP. Vq. VE. NON
6 EST. H. L. PROFITEREI. OPORTERET.
7 SEI. COS.[5] ATQVE. H. L. PROFESSIONES. FIEREI. OPORTEBIT. ROMAE. NON. ERIT. TVM. ISQVEM. PROFITEREI. OPORTEBIT. QVOD. EVM. PROFITEREI
8 OPORTEBIT. AD.[6] PR. VRB. AVT. SEI. IS. ROMAE NON. ERIT. AD. EVM. PR. QVEI. INTER. PEREGRINOS. IVS. DEICET. PROFITEMINO. ITA. VTEI
9 EVM. AD. COS. SEI. TVM. ROMAE. ESSET. H. L. PROFITEREI. OPORTERET
10 SEI. EX IIS.[7] COS. ET. PR. AD. QVOS. H. L. PROFESSIONES. FIEREI. OPORTIBIT. NEMO. EORVM. ROMAE. ERIT. TVM. IS QVEM. PROFITEREI. OPORTEBIT
11 ET. QVOD. EVM. EVM. PROFITEREI. OPORTEBIT. AD.[8] TR. PL. PROFITEMINO. ITA. VT EI. EVM. AD. COS. PR. VRB. EVMQVE. QVEI. INTER. PEREGRI
12 NOS. IVS. DEICET. SEI. TVM. ROMAE. ESSET. H. L. PROFITEREI. OPORTERET
13 QVOD. QVEMOVEM. H. L. PROFITEREI. OPORTEBIT. IS. APVD. QVEM. EA. PROFESSIO. FIET.[9] EIVSQVE. PROFITEBITVR. NOMEN. ET. EA. QVAE. PRO
14 FESSVS. ERIT. ET. QVO. DIE. PROFESSVS. SIT. IN. TABVLAS. PVBLICAS. REFERVNDA. CVRATO. EADEMQVE. OMNIA. QVAE. VTEIQVE. INTABVLAS
15 RETTVLERIT. ITA. IN TABVLAM. IN. ALBVM. REFERVNDA. IDQVE. APVT.[10] EORVM. ET. QVOM. FRVMENTVM. POPVLO. DABITVR. IBEI. VBEI. FRVMEN
16 TVM. POPVLO. DABITVR. COTTIDIE. MAIOPEM. PARTEM. DIEI. PROPOSITVM. HABETO. V.[11] D. P. R. L. P
17 QVEIQVOMQVE. FRVMENTVM. POPVLO. DABVNT. DAMDVMVE. CVRABIT.[12] NEIQVE. EORVM. QVORVM. NOMINA. H. L. AD. COS. PR. TR. PL. INTA

1 hae lege ad Consulem.
2 *leg.* eadem.
3 pupillus. pupilla.
4 pupilli, pupillaeve.
5 Si Consul, ad quem hac lege.
6 Praetorem Urbanum.
7 Consule, & Praetoribus.
8 Tribunum plebis.
9 *leg.* eius, qui.
10 *leg.* apud Forum.
11 unde, *vel* ut de plano recte legi possit.
12 *leg.* ne cui eorum.

18 BVLA. IN. ALBO. PROPOSITA. ERVNT. FRVMENTVM. DATO. NEVE. DARE. IVBETO.
NEVE. SINITO. QVEI. ADVERSVS. EA. EORVM.[13] QVEI. FRVMENTVM
19 DEDERIT. IS.[14] IN. TR. M. I. HS.. POPVLO. DARE. DAMNAS. ESTO. EIVSQVE. PECVNIAE
[15] QVEI. VOLET. PETITIO. ESTO
20 QVAE. VIAE. IN.[16] VRBEM: ROM. PROPIVSVE. V. R. P. . . VBEI. CONTINENTE. HABITABI
TVR. SVNT. ERVNT. QVOIVS. ANTE. AEDIFICIVM. EARVM. QVAE
21 VIAE. ERVNT. IS. EAM. VIAM. ARBITRATV. EIVS.[17] AED. QVOI. EA. PARS. VRBIS. H. L.
OB. VENERIT. TVEATVR. ISQVE. AED. CVRATO. VTI. QVORVM
22 ANTE. AEDIFICIVM. ERIT. QVAMQVE. VIAM. H. L. QVEMQVE. TVERI. OPORTEBIT
[18] EI. OMNES. ARBITRATV. EIVS. TVEANTVR. NEVE. EO
23 LOCO.[19] AQ. CONSISTAT. QVOMINVS. COMMODE. POPVLVS. EA. VIA. VTATVR
24 [20] AED. CVR. AED. PL. QVEI. NVNC. SVNT.[21] QVEIQVOMQVE. POST. H. L. FACTEI. CREATEI.
ERVNT. EVMVE.[22] MAG. INIERINT. IEI. IN DIEBVS. V. PROXVMEIS
25 QVIBVS. EO. MAG. DESIGNATEI. ERVNT. EVMVE. MAG. INIERINT. INTER. SE. PA
RANTO. AVT. SORTIVNTO. QVA. IN PARTEI. VRBIS. QVISQVE
26 EORVM. VIAS. PVBLICAS. IN. VRBEM. ROMA. PROPIVSVE. V. R. P. M. REFICIVNDAS.
STERNENDAS. CVRET. EIVSQVE. REI. PROCVRATIONEM
27 HABIAT. QVAE. PARS.[23] QVOIQVE. AED. ITA. H. L. OBVENERIT. EIVS. AED. INEIS. LO
CEIS. QVAE. INEA. PARTEI. ERVNT. VIARVM. REFICIEN
28 DARVM. TVEMDARVM. PROCVRATIO. ESTO. VTEI. H. L. OPORTEbIT
29 QVAE. VIA M.[24] P I P. AEDEM. SACRAM.[25] IT. AEDIFICIVM. LOCVMVE. PVBLICVM. ET.
INTER. AEDIFICIVM. PRIVATVM. IST. ERIT. EIVS
30 VIAE. PARTEM. DIMIDIAM. IS. AED. QVOI. EA. PARS. VRBIS. OB. VENERIT. INQVA.
PARTE. EA. AEDIS. SACRA. ERIT. SEIVE. AEDIFICIVM
31 PVBLICVM. SEIVE. LOCVS. PVBLICVS. TVEMDAM. LOCATO
32 QVEMQVOMQVE. ANTE. SVVM. AEDIFICIVM. VIAM. PVBLICAM. H. L. TVERI. OPORTE
BIT. QVEI. EORVM. EAM. VIAM. ARBITRATV. EIVS. AED.
33 QVOIVS. OPORTVERIT. NON. TVEBITVR. EAM. VIAM. AED. QVOIVS. ARBITRATV.
EAM. TVEREI. OPORTVERIT. TVEMDAM. LOCATO.
34 ISQVE. AED. DIEBVS. NE MINVS. X. ANTEQVAM. LOCET. APVT. EORVM. ANTE. TRI
BVNALE. SVOM. PROPOSITVM. HABETO. QVAM
35 VIAM. TVENDAM. ET. QVO DIE. LOCATVRVS. SIT. EI. QVORVM. ANTE. AEDIFICIVM.
EA. VIA. SIT. EISQVE. QVORVM. ANTE. AEDIFICIVM.
36 EA. VIA. ERIT. PROCVRATORIBVSVE. EORVM. DOMVM. DENVNCIETVR. FACITO.
SE. EAM. VIAM. LOCATVRVM. ET. QVO DIE. LOCATVRVS
37 SIT. EAMQVE. LOCATIONEM. PALAM. INFORO. PER. Q.[26] VRB EVMVE. QVEI. AERA
RIO.[27] PRAERIT. FACITO. QVAMTA. PECVNIA. EAM
38 VIAM. LOCAVERIT. TAMTAE. PECVNIAE. EVM.[28] OSQVE. QVORVM. ANTE. AEDIFI
CIVM. EA. VIA. ERIT. PROPORTIONI. QVAMTVM
39 QVOIVQVE. ANTE. AEDIFICIVM. VIAE. IN LONGITVDINE. ET. IN LATITVDINE.
ERIT. Q. VRB. QVEIVE. AERARIO. PRAERIT. IN TABVLA
40 PVBLICAS. PECVNIAE. FACTAE. REFERVNDVM. CVPATO. EI.[29] QVOII. EAM. VIAM.
IVEMDAM. REDEMERIT. TAMTAE. PECVNIAE. EVM. EOS
41 VE. AD. TRIBVITO. SINE. D.[30] M. SEI. IS. QVEI. AD. TRIBVTVS. ERIT. EAM. PECVNIAM
DIEBVS. XXX. PROXVMIIS. QVIBVS. IPSE. AVT. PRO
42 CVRATOR. EIVS. SCIET. ADTRIBVTIONEM. FACTAM. ESSE. EI. QVOI. AD. TRIBVTVS.
ERIT. NON. SOLVERIT. NEQVE. SATIS. FECERIT. IS.
43 QVAMTAE. PECVNIAE. AD. TRIBVTVS. ERIT. TAMTAM. PECVNIAM. ET. EIVS. DIMI
DIVM. II. QVOI. AD. TRIBVTVS. ERIT. DAPEDIBITO[31]
44 INQVE. EAM RIM. IS[32] QVO. QVOMQVE. DE. EA RE. ADITVM. ERIT. IVDICEM. IVDICI

13 *leg.* cui. *pro* alicui.
14 is intra mensem unum sestertium viginti quinque millia. 15 *intellige* cui volet.
16 intra urbem Romam propiusque urbem passus mille, ubi continentur.
17 Aedilis. 18 *leg.* iei. ii omnes. 19 aliquid. 20 Aedilis curulis, Aedilis plebis.

21 quicumque post hanc legem *rogatam*.
22 Magistratum. 23 cuique Aedili.
24 mille passus inter. (P pro R) 25 *leg.* aut.
26 Quaestorem Urbanum.
27 praeerit. 28 eosque. 29 qui.
30 dolo malo. 31 dare debeto.
32 cuicumque.

VMVE.

VMVE. ITA. DAIO. VTEI. DE PECVNIA. CREDITA
45 IVDICIVM. DARI. OPOPTEBIT
46 QVAM . VIAM . H . L . TVEMDAM . LOCARI . OPORTEBIT. AED QVEM . EAM . VIAM . TV
ENDAM. LOCARE . OPORTEBIT . IS. EAM. VIAM. PER
47 Q. VRB. QVEIVE. AERARIO. PRAERIT. TVEMDAM. LOCATO . VTEI. EAM . VIAM . AR
BITRAIV. EIVS. QVEI. EAM. VIAM LOCANDAM
48 CVRAVERIT. TVEATVR. QVAMTAM. PECVNIAM. ITA. QVAEQVE. VIA. LOCATA. ERIT.
T.[33] P. Q. VRB. QVEIVE. AERARIO. PRAERIT
49 REDEMPTOREI. QVOI. ELECE . LOCATIONIS . DARI OPORTEBIT. HEREDEIVE. EIVS.
DAMDAM. AD. TRIBVENDAM. CVRATO
50 QVOMINVS. AED. ET. IIII.[34] VIR. VIEIS. IN. VRBEM. PVRGANDEIS. II. VIR. VIEIS. EXTRA.
PROPIVSVE. VRBEM. ROM. PASSVS.
51 PVRGANDEIS. QVEIQVOMQVE . ERVNT. VIAS. PVBLICAS . PVRGANDAS. CVRENT . E
IVS. QVE. REI. POTESTATEM. HABEANT
52 ITA. VTEI. LEGIBVS. PL.[35] VE. SC. S. C. OPOPTET. OPORTEBIT. EVM.[36] H. L. N. R.
53 QVOIVS. ANTE. AEDIFICVM. SEMITA . INLOCO . ERIT . IS. EAM . SEMITAM . EO . AEDIFI
CIO. PERPETVO. LAPIDIBVS. PERPETVEIS
54 INTEGREIS. CONTINENTEM. CONSTRATAM . RECTE . HABETO . ARBITRATV. EIVS.
AED. QVOIVS. IN EA. PARTE. H. L. VIARVM
55 PROCVRATOR. ERIT.
56 QVAE . VIAE.[37] IN . V . R . SVNT . ERVNT . INTRA . EA LOCA . VBI. CONTINENTI . HABET
ABETVR. NE QVIS. IN IEIS. VIEIS. POST. K. IANVAR .
57 PRIMAS. PLOSTRVM.[38] INTEP . DIV . POST SOLEM . ORTVM . NEVE. ANTE. HORAM . X.
DIEI. DVCITO. AGITO. NISI. QVOD. AEDIVM
58 SACRARVM. DEORVM . INMORTALIVM . CAVSSA . AEDIFICANDARVNT . OPERISVE
PVBLICE. FACIVMDEI. CAVSA. ADVHEI. PoRTA
59 RI. OPORTEBIT. AVT. QVOD. EX. VRBE. EXVE. IEIS. LOCEIS. EARVM. RERVM. QVAE.
PVBLICE. DEMOLIENDA. LOCA. ERVNT. PVBLI
60 CE. EX. PORTAREI. OPORTEBIT. ET. QVARVM. RERVM. CAVSSA. PLOSTRA. H. L. CER
TEIS. HOMINIBVS. CERTEIS. DE. CAVSEIS. ACERE
61 DVCERE . LICEBIT
62 QVIBVS. DIEBVS. VIRGINES. VESTALES . REX . SACRORVM . FLAMINES . PLOSTREIS . IN
VRBE. SACRORVM. PVBLICORVM. P. R. CAVSSA
63 VEHI . OPORTEBIT. QVAEQVE . PLOSTRA . TRIVMPHI . CAVSSA. QVO DIE . QVISQVE.
TRIVMPHAVIT. DVCEI. OPORTEBIT. QVAEQVE .
64 PLOSTRA. LVDORVM. QVEI. ROMAE. AVT. VRBEI. ROMAE. PVBLICE. FEIENT. INVE.
POMPAM . LVDEIS. CIRCIENSIBVS. DVCEI. AGEI. OPVS.
65 ERIT . QVOVE . MINVS . EARVM . RERVM . CAVSSA . EISQVE . DIEBVS . PLOSTRA . IN
TERDIV. IN. VRBE. DVCANTVR. AGANTVR. E. H. L. N. R.
66 QVAE . PLOSTRA . NOCTV . IN . VRBEM . IN . DVCTA . ERVNT . QVOMINVS . EA . PLO
STRA . INANIA. AVT . STERCORIS. EX. PORTANDEI. CAVSSA
67 POST. SOLEM. ORTVM.[39] H. X. DIEI. BVBVS. IVMENTEISVE. IVNCTA. IN.[40] V. R. ET. AB.
V. R . P. P. ESSE . LICEAT. E. H. L. N. R .[41]
68 QVAE. LOCA. PVBLICA. PORTICVSVE. PVBLICAE. IN. V. R. P. VE. V. R. P. SVNT. ERVNT.
QVORVM. LOCORVM. QVOIVSQVE. PORTICVS
69 AEDILIVM.[42] EORVMVE. MAG. QVEI. VIEIS. LOCEISQVE. PVBLICE. IS.[43] V. R. P. VE. V. R.
P. P. PVRGANDEIS. FRAERVNT. LECIbUS
70 PROCVRATIO . EST. ERIT. NEIQVIS. IN. IEIS . LOCEIS. INVE . IEIS . PORTICIBVS. QVID.
IN. AEDIFICATVM. INMOLITOMVE. HABETO
71 NEVE . EA . LOCA.[44] PORTICVMVE QVAM . POSSIDETO. NEVE. EORVM. QVOD . SAEP
TVM . CLAVSVMVE . HABETO . QVOMINVS. EIS

33 Tribunus plebis Quaestor.
34 quattuorviris intra.
35 plebisve scitis, Senatus consultis.
36 hac lege nihil rogatur.
37 intra urbem Romam.
38 interdiu. 39 hora decima.
40 intra urbem Romam, & ab urbe Roma passus D.
41 eius hac lege nihil rogatur.
42 eorumque Magistratum.
43 publicis urbis Romae, propiusve.
44 quam, *hoc est* aliquam: quod, *hoc est* aliquod.

72 LOCEIS. PORTICIBVSQVE. POPVLVS. VTATVR. PATEANTVE. NISI. QVIBVS. VTEIQVE. [45] LEG. PL. VE. SC. S. VE. C. CONCESSVM. PERMISSVMVE. ES
73 QVIBVS. LOCEIS. EX. LEGE. LOCATIONIS. QVAM. CENSOR. ALIVSVE. QVIS. MAG. PVBLICEIS. VECTIGALIBVS. VLTROVE. TRIBVTEIS
74 FRVENDEIS. TVENDISVE. DIXET. DIXERIT. EIS. QVEI. EA. FRVENDA. TVENDAVE. CONDVTA. HABEBVNT. VT. VTEI. FRVEI. LICEAT
75 VT. VTEI. EA. AB. EIS. CVSTODIANTVR. CAVTVM. EST. EI. . . . . TIS. LOCEIS. VTANTVR . . . . .
76 . . . . . T. NIS. IEIS . . . . .

45 legibus plebisve scitis Senatusve consultis.

Nihil attinet literarum figuram pingere, cum nihil peculiare habeant. Neque eleganter, neque affabre sculptae sunt, ut in laminis saepe deprehenditur. I pro E, & pro T, P pro R, O pro Q. non una vice. Quosdam in versis etiam errores suspicor. Edidi monumentum hoc minuscula scriptura in Obs. Lit. Tom. III. & Italicam versionem, atque compendiorum explicationem addidi, cum nonnulla occurrant alibi nequaquam visa: item de insolitae interdum scriptionis significatione, itemque de erroribus admonui. Totum in paragraphos quodammodo divisi, quos deinde Novus Thesaurus retinuit; sed monueram, non versuum longitudinem ea divisione designasse me, sed quamdam periodorum distinctionem. Iam vero ut in aere habetur, heic profero iisdemque ubique punctis servatis.

Nova profecto nota est, qua versu quarto *pupilla* indigitatur, sed insolita est pariter, quam pro ea dictione adducit Valerius Probus. AQ. & IR. alibi videre non memini, ad significandum *aliquid*, & *inter*. G in laminis literae C speciem interdum habet: hinc in legibus vulgatis *fruces* loco *fruges*, & consimilia. Ad versum 19. IS. IN. TR. M. I. HS... *dare damnas esto*. Interpretatus sum, *is intra mensem unum sestertium vigintiquinque millia*. *Sic* in Mamiliae legis fragmentis *Si quis* &c. HS XXV. (ut legi debet) *dare damnas esto*. Vide Agrarios Goesii pag. 340. qui tamen millenariam lineolam notis numeralibus adimit, & paulo ante *qui volet* scribit, pro *cui volet*: in nostro aere scriptum est *quei volet*. Ego vero numerales, insuetasque notas, quas cum aes ante oculos haberem, ita significare intellexi, repraesentare heic nequeo, quia apographum tunc elaboratum amisi.

Legem in hac tabula superstitem habemus Reipublicae tempore rogatam. Quo anno nemo dixerit, cum nomen in ea reperiatur nullum: seculum ab V. C. septimum orthographiae ratio, & formulae videntur denotare. Inter vetusta cimelia nihil Romanis legibus praeclarius, nihil utilius emersit umquam. Sexti seculi Senatusconsultum de Bacchanalibus *in tabulam ahenam*, ut in ipso legitur, incisum, in Caesarea Bibliotheca Vindobonae contemplatus sum. In Museo Farnesiano, ad Regalem Neapolitanam aulam translato, decem perennant eiusmodi ahenae laminae longe auro pretiosiores. Leguntur apud Gruterum, qui a Sigonio, & ab Ursino accepit, quamquam alii quandoque laudentur: leguntur autem pag. 363. 364. 400. 401. 500. 506. 508. Item p. 628. ubi lex omnino extra locum, quapropter in Gruterianis non haberi, incaute aliquando dixi. P. 362. aes *III Idus* habet, non *in Idus*. P. 503. Senatusconsultum Graece est, quod Latine dedit Sigonius, sed ab ipso *conversum, atque suppletum*, tabula enim, quae Latinum servabat, *pene tota interciderat*, ut Brissonius testatur. de iu. prov. l. 1. c. 1. de Form. l. 2.

Laminam autem nostram non sine errore incisam suspicor. Nam principio suo, atque ut ita dicam consueto exordio, lex prorsus caret: deinde non lex una, sed duarum omnino diversarum partes heic videntur afferri. Plures quidem in diversa capita divisae fuerunt, ut Voconia, Cincia, Iulia, Papia, aliae; quin *legis unum & centesimum caput* lectum fuisse, scribit ad Ciceronem Caelius: sed connexione quadam intercedente, & quorum materia non ita disparata esset. l. 8. Ep. 8. At heic a professione ad Magistratus facienda, & a frumento plebi distributo repente latores legis ad vias tuendas prosiliunt, & ad decernendum de iis reficiendis, purgandis, locandis, nullo inter tam diversa intermedio verbo, aut coniunctionis signo.

Animadverte quaeso phrasim illam, *tantae pecuniae eum, eosque adtribuito*: non *tribuere alicui pecuniam*, sed *aliquem pecuniae* dicit. Exinde, *si is qui adtributus erit*. Loquutionem eamdem in Farnesiana conspiceremus Gr. 508. v. 12. ubi *tributus factus*, nisi quod sequebatur desideraretur. Hinc obscurum Livii locum respice, *terni in millia aeris attribuerentur*. lib. 39. Versu 56. *Post Kalendas Ianuarias primas*. In Farnesiana Grut. pag. 628. ANTE K. DECEMBRES PRIMAS. In Genuensi Gr. 204. v. 36. K IANVARIS SECVNDIS. Docet Ulpianus l. 41. D. *de verb. oblig.* idem fuisse *primis*, ac *proximis*: quapropter *secundae* ad subsequentis anni Ianuarium amandabant, tertiae ad tertii. Versu 70. *ne quis in iis locis, inque iis porticibus quid inaedificatum, inmolitumve habeto*. Discimus solennibus verbis T. Livium usum esse, cum scripsit, *quae in loca publica inaedificata, inmolitave privati habebant*. lib. 39.

In

In ampliſſimo Oxonienſi Muſeo inſcriptiones aliquas vidi publici iuris nequaquam factas, vel quia exeſae magnopere ſunt, & detritae, vel quia nondum ad Muſeum acceſſerant, cum anno MCCLXXVI ea vulgarunt marmora viri eximii, docteque illuſtrarunt. Longiorem unam & acephalam ut exſcriberem, oculos ſummopere fatigavi. At qua prolixorum admodum verſuum plus quam dimidium, qua ſyllabae & dictiones multae evanuere prorſus. Omiſſis itaque ambiguis ac nihil dicentibus, quae interrupte verba integra expiſcatus ſum, profero. Agebatur heic de ſacro & publico aedificio. Operum Praefecti ſtipulantur: redemptores obnoxios ſtatuunt uſque dum opificia probata ſint. Mulcta imponitur ſacris miniſtris & curatoribus ni praebeant, quae debebant. Illa videntur interlucere verba, quae in alia Oxonienſi habentur ἀτέλεια ἔσω ἢ ἐσαγομένων, ἢ ἐξαγομένων· De p. 318.
his in Templo ſedentibus, & in Prytaneo cognoſcere incumbebat. Venerandi Apollinis memoratur Templum; vel quod de ipſo aedificando ageretur; vel quod in illo lapidea haec tabula reponi debuerit; ut εἰς τὸ ἱερὸν inferri de Mu- vid. p. XII.
ſei Veronenſis monumento conſimili iniunctum fuit. Sponſorum, Teſtium, Scribae Sacerdotibus, & Aedilibus inſervientis, Quaeſtoris Urbis nomina epigraphen claudunt.

1

. . . . εἰ δέ μὴ . . . .
ἐπισάται τῶν ἔργων ἢ αὐτοὺς ἐγγυητὰς ᾧ ἂν τρόπῳ . . . . ἐπισάταις τῶν ἔργων μὴ δοκῇ αὐτοῖς ποιεῖν κατὰ . . . τέλωνος . . τοῖς αὐτῶ τέλεσιν ἕως ἂν δοκιμα . . . ἀργύριον ει . . . . . ισωσαν δὲ τὰ ἔργα καὶ διά . . . ἀνήληται · ἐπειδὰν δὲ κατα . . . ευρεσιν ἀπολάμβον . . . . . . οισωσιν καὶ ἀνυποδίκοις · ἐπειδὰν δὲ . . . τῶ δαπανήματος παντὸς τὸ ἐπιδέκατον τῶ λοιπῶ ἀργυρίου ἀποδόντων . . . ἥμισυ · ἐπειδὰν δὲ τὸ τρίτον μέρος ἢ τῶν ἔργων . . . ἐπειδὰν συντελεσθῇ τὸ ἔργον, ἅπαντα δοκιμασθῇ . . . ἀποδόντων τῶν ἔργων η . ἐὰν δὲ μὴ διδῶσιν οἱ ἱεροποιοὶ καὶ ἐπιμεληταὶ . . . . ὀφειλόντων οἱ ἱεροποιοὶ καὶ οἱ ἐπισάται τῶν ἔργων . . τὴν ἴσιν ἐπι . . . . . ἐργάταις καὶ σκεύεσι . καὶ ὃς δ' ἂν . . . . τριακονθημεραις . . . τὰ ἑαυτῶν πάντα ἐπὶ τῇ αὐτῇ ατελεία . ἐπειδὰν δὲ συντελέσων . . . . . . ἀποφαινέσθωσαν . . . . . δοκιμας δέκα ἡμέραις . . καὶ τὸ ἐπιδέκατον ἀποδό ωσαν . . . . . ἕκασον τῶν ἔργων . . . τὴν ἐργασίαν . . . . ἐν τῷ ἱερῷ καθίσαντες ὅτι δ' αν ὗτοι διακρίνωσι . . . . χαλκων . . . . της ἐν τῷ πρυτανείῳ . . . . στηλῇ Απόλλωνος . . . ἐγγυοι Ανδροξένης Δημόνου Νικων . . μάρτυρες . . . . Ημιθάλης Αρισοδίκη, Ολυμπιόδωρος Ελικάνδρου, Ιεροκλῆς . . . Θεόγνωτος Πατροκλέους . . . . Ευφιλήτυ, Επαρχίδης Απημάντυ, Αντίγονος Τιμοκράτους, Ηρακλείδης . . . Ξενομήδης Αράτου γραμματεὺς Ἱεροποιῶν καὶ Αγορανόμων, Θεόγνωτος Πατροκλέους ταμίας τῆς πόλεως, Ταξιμένης . . . Θεμιδος . . . Διοδότυ ἰδιωτον Ξενοκλῆς Τληπολέμυ, Δίαιτος Απολλοδώρου, Αρισείδης Αρισέου . . . Δημήτριος Αντιπάτρου, Ανδροκράτης Δεινοκράτους, Αρισόθεος Τιμοθάλης, Αρισόπαππος . . . . . . Απολλόδωρος Πισοξένου.

2

Binas nominum columnas alia petra continet ſatis prolixas: inter ea Μάρκος, Μύλιος, Ιανυάριος, Βίνισος, Σοφίσικος, Κίτλος, Σωσίμιος, Θάλαμος, Δίσκος, Ἥλισος, Επιτυγχάνων.

3

ΦΙΛΟΔΗΜΟΣΣΟΦΡΟΝΤΣΚΟΥ

ΚΟΛΛΕΙΔΗΣ

Ne reputes, Atticum populum heic videre, qui Sigonii, Meurſii, Sponii, Corſinii quoque qui ceteris praeſtat, diligentiam effugerit; ſed apud ipſos χολλίδης ſcribi ſolet. In litera priore forſan oculos meos obſcurum marmor decepit.

4

ΙΟΤΑ . ΠΟΝ
ΤΑΡΧΗΣ ΤΕΙ
ΜΟΘΕΟΥΤ
ΙΟΣ ΠΟΝΤΙ
ΚΟΣΣΕΒΑ
ΣΤΟΠΟΑΕΙ
ΤΗΣ

5

TI CLAVDIO DRVS . . .
CAESARI AVG GERM
PONT MAX TRIB POT
VIIII IMP XVI COS IIII
P.P CENSORI
VIC . . . . ; .

1

Nel Museo di Mylord Oxford a Vimple.

ΗΒΟΥΛΗΚΑΙΟΔΗΜΟΣΚΑΙΗΣΥΝΟΔΟΣΤΩΝ ΤΗΣΘΕΟΥΜΥΣΤΩΝΕΤΕΙΜΗΣΑΝ
ΚΛΑΥΔΙΑΣΑΝΤΩΝΙΑΣΣΑΒΕΙΝΑΝΠΡΟΚΛΙΑΝΗΝΚΑΙΙΟΥΛΙΑΝΗΝΑΔΕΛΦΑΣ
ΤΑΣΘΕΟΛΟΓΟΥΣΠΑΝΤΑΤΑΠΕΡΙΤΗΝΕΥΣΕΒΙΑΝ ΤΗΣ
ΘΕΟΥΚΑΙ ΤΗΝ ΤΩΝΜΥΣΤΩΝ ΕΟΡΤΗΝΕΚΤΕΝΩΣ ΠΑΡΑΣΧΟΥΣΑΣ
ΣΤΗΣΑΝΤΟΣΤΑΣ ΤΕΙΜΑΣ ΚΛ.ΑΝΤΩΝΙΟΥΛΑΜΟΥΤΟΥΠΑΤΡΟΣΑΥΤΩΝ
ΕΠΙΤΑΜΙΩΝ ΤΙ. ΚΛ ΖΗΝΩΝΟΣ ΚΑΙ Μ. ΒΑΙΒΙΟΥ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος καὶ ἡ σύνοδος τῶν τῆς Θεοῦ μυστῶν ἐτείμησαν
Κλαυδίας Ἀντωνίας Σαβεῖναν Προκλιανὴν καὶ Ἰουλιανὴν ἀδελφὰς
Τὰς Θεολόγους πάντα τὰ περὶ τὴν εὐσεβίαν τῆς
Θεοῦ καὶ τὴν τῶν μυστῶν ἑορτὴν ἐκτενῶς παραχοῦσας:
Στήσαντος τὰς τειμὰς Κλ. Ἀντωνίου Λάμου τοῦ πατρὸς αὐτῶν
Ἐπὶ ταμιῶν Τι. Κλ. Ζήνωνος καὶ Μ. Βαιβίου Θεοδώρου

Senatus, & populus, & coetus sacrorum Deae cultorum honorarunt Claudias Antonias, Sabinam Proclianam, & Iulianam sorores Theologissas, quae omnia ad Deae cultum, & ad Sacerdotum celebritatem liberaliter exhibuerunt. Honores statuente Claudio Antonio Lamo earum patre, sub Quaestoribus Ti. Claudio Zenone, & M. Baebio Theodoro.

Ingens marmorea tabula coronide ornata, intra quam primus insculptus est inscriptionis versus. *Theologi* nomen, & munus in quibusdam Graecie Civitatibus monumenta, & Scriptores ostendunt. Cum sacris praeconibus sociat Lucianus in Pseudomantide: ὑπὸ Κήρυκι, ἢ Θεολόγου· cum hymnos canentibus Oxoniensis inscriptio pag. 95. Θεολόγους Ὑμνῳδούς· cum Praeturae dignitate nummi Pergamenorum apud Vaillantium. Mulieres autem ἱερείαι quidem, ἀρχιερείαι, στεφανηφόροι non infrequenter occurrunt, at Theologas nemo umquam viderat. In re nova novum verbum latine vertens adhibui. *Theologum* reperi Museum Oxoniense perlustrans in praeclara inscriptione, quam Sponius eo verbo decur- [Vol. 1. pag. 196.] tatam dedit, sic enim se habent quinque versus priores in lapide:

ΟΙΕΦΗΒΕΥΣΑΝΤΕΣΕΝΤΩΙΕΠΙ
ΒΑΣΙΛΕΩΣΡΟΙΜΗΤΑΛΚΑ....
ΑΡΧΟΝΤΟΣΕΝΙΑΥΤΩΙΠΑΙ
ΔΟΤΡΙΒΟΥΝΤΩΝΘΕΑΓΕΝ....
ΘΕΟΛΟΓΟΥ...ΙΡΗΝΑΙΟΥ &c.

Proxima huic est, quam idem Sponius verbis [Vol. 1. pag. 155.] ΔΙΟΔΟΤΟΥ, & ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ in versu quarto mutilavit. Non desiderantur quidem huiusmodi lapsus apud Sponium: nihilominus aegre fero, cum tam asperis obiurgationibus a Fabretto praesertim, & a P. Montfau- [V. Pal. Gr. p. 147.] conio impetitum video hominem de re lapidaria Graeca summopere benemeritum.

2

ΝΕΙΚΟΜΗΔΗΣ
ΝΕΙΚΟΜΗΔΟΥ...
ΤΑΜΙΕΥΣΑΣ
ΑΝΕΘΗΚΕΝΕΚΤΩΝ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥΣΤΟ
ΩΝΤΑΤΡΙΑΘΩΡΑΚΙ
ΑΣΥΝΤΟΙΣΒΑΘΡΟΙΣΕΞ
ΚΑΙΠΡΟΣΤΩΚΥΑΘΩ
ΑΛΛΑΒΑΘΡΑΕΠΤΑ

Νεικομήδης Νεικομήδου ταμιεύσας ἀνέθηκεν ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου στοῶν τὰ τρία θωράκια σὺν τοῖς βάθροις ἕξ, καὶ πρὸς τῷ κυάθῳ ἄλλα βάθρα ἑπτά

Nicomedes Nicomedis quaesturam gerens dicavit in Apollodori porticibus tres hos thoraces cum subselliis sex, & iuxta Cyathum alia subsellia septem.

Βάθρα δύο cum thuribulo obtulit Eutyches quoque apud Fabrettum pag. 746. *Cyathus* quid fortasse marmoreum erat, erectum in ornatum loci. Vel Cyathi pueri erat icon ab Hercule occisi, in cuius facti memoriam Phliasii simulacra statuerant *Cyathi poculum Herculi porrigentis*: κύλικα ὀρέγοντα Ἡρακλεῖ τὸν Κύαθον· Pausanias in Corinthiacis.

...ΤΡΑ-

In eodem loco omnes.

1

. . . . . ΤΡΑΙΑΝΟΥ
ΥΔΑΤΟΣΑΠΟΚΑ
ΤΑΣΤΑΘΕΝΤΟΣ
ΥΠΟ ΒΑΙΒΙΟΥ
ΤΟΥΛΛΟΥ
ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ

2

ΟΔΗΜΟΣ
ΛΑΟΔΙΚΗΝ ΑΡΤΕΜΩ
ΝΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥΔΕ
ΓΥΝΑΙΚΑ

3

ΟΔΗΜΟΣ
ΝΑΝΝΙΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

4

CΕΚΟΥΝΔΑ
ΠΑΠΙΟΥΖΩ
CΑΦΡΟΝΟΥCΑ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ
ΚΑΤΕCΚΕΥΑ
CΕΝΕΑΥΤΗΚΑΙ
ΤΟΙC ΤΕΚΝΟΙC

5

ΕΣΠΕΡΟΣΕΣΠΕΡΟΥ
ΟΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΕΠΕΡΑ
ΣΤΟΣΖΩΝΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ
ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝΣΥΝΤΗΕΠΙ
ΚΕΙΜΕΝΗΣΟΡΩΕΑΥΤΩΚΑΙ
ΖΩΣΙΜΩΤΩΚΑΤΟΙΧΟΜΕΝΩ
ΚΑΙ ΤΥΡΑΝΝΙΩ ΤΗΑΔΕΛΦΗ
ΚΑΙ Τ.ΟΙΣΙΔΙΟΙΣ

6

ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣΚΑΙΣΑΡΟΣ
ΔΟΥΛΟΣΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ΕΑΥΤΩ
ΖΩΝΚΑΙΚΑ ΟΛΥΜΠΙΑΔΙΚΑΙΟΥ
ΑΛΕΡΙΟΙΣΦΛΑΟΥΙΑΝΩΚΑΙΣΕ
ΚΟΥΝΔΩΤΟΙΣ ΤΕΚΝΟΙΣΑΥΤΗΣ
ΖΩΣΙΚΑΙΑΛΒΑΝΙΑΒΙΚΤΩΡΕΙΝΗ
Θ.ΚΑΙΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΙΣΚΑΙΔΟΥ
ΛΟΙΣ ΤΟΙΣΠΡΟΣΗΚΟΥΣΙΝΑΥΤΩ
ΠΑΣΙ ΤΟΜΝΗΜΕΙΟΝ ΚΑΘΩΣΙΩ
ΣΕΕΠΙ ΤΩΤΠΟΜΗΔΕΝΟΣΠΩΠΟ
ΤΕΕΞΑΛΛΟΤΡΙΩΘΗΝΑΙΤΑΥΤΗΣ
ΤΗΣΕΠΙΓΡΑΦΗΣΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΕΙΣΤΑΑΡΧΕΙΑΤΑΕΝΣΜΥΡΝΗΑ
ΠΕΤΕΘΗ

7

. . . .
. . . . ΜΟΣΘΕΝΙΔΙ . . . ΑΝΟΥ . . . .
ΡΟΥΚΑΙΤΟΙΣΤΕΚΝΟΙΣΑΙΣΧΙΝΗΚΑΙΑΠΦΙΩΚΑ
ΙΤΟΙΣΕΚΓΟΝΟΙΣΜΗΔΕΝΟΣΕΤΕΡΟΥΕΧΟΝΤΟΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΝΕΙΣΑΥΤΟΜΗΤΕΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΑΙΤΟ
ΜΝΗΜΕΙΟΝΜΗΤΕΚΗΔΕΥΣΑΙΤΙΝΑΕΙΣΑΥΤΟΤΩ
Ν ΜΗΠΡΟΣΕΚΟΝΤΩΝΕΑΝΔΕΤΙΣΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ
ΑΥΤΟΗΥΠΕΝΑΝΤΙΟΝΤΙΠΟΙΗΣΗΤΩΝΠΡΟΓΕΓΡΑΜΜΕΝ
ΩΝΥΠΟΔΙΚΟΣΕΣΤΩΕΙΣΤΟΝΤΟΥΚΥΡΙΟΥΦΙΣΚΟΝΔΕΝΑΡΙΟΙΣΧΕΙ
ΛΙΟΙΣΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΙΣΤΟΥΤΟΥΤΟΥΤΙΤΛΟΥΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ
ΑΠΕΤΕΘΗΕΙΣΤΟΑΡΧΕΙΟΝ

Ibi.

Ibidem.

1

ΠΟΠΕΤΡΩΝΙΟΣΣΕ
ΚΟΥΝΔΟΣ ΤΟΜΝΗΜΕΙ
ΟΝΕΑΥΤΩΚΑΙΓΥΝΑΙΚΙ
ΚΑΙΤΕΚΝΟΙΣ ΠΟΠΕΤΡΩ
ΝΙΟΣΑΧΑΙΚΟΣΤΕΙΜΗ
ΘΕΙΣΨΗΦΙΣΜΑΣΙΝΚΑΙ
ΣΤΕΦΑΝΩΘΕΙΣΧΡΥΣΕ
ΩΣΤΕΦΑΝΩΥΠΟΓΕΡΟΥ
ΣΙΑΣ ΝΕΩΝΜΙΜΝΕΡΜΕΙΟΥ
ΠΑΙΔΕΥΤΩΝ ΣΥΝΟΔΟΥ
ΑΧΑΙΚΕ ΧΑΙΡΕ

2

Tres arculae marmoreae ornatissimae.

3

D M
C.IVLIO.NATALI
C.IVLIVS.NATALIS
PATRI.OPTIMO.ET
LETORIA.CHARIS
CONIVGI.FECETVNT

4

P.VIBIVS
PP.L
DAPHNVS

5

DIIS MANIB
RVSTIAE.C.F
PRISCILLAE
VIX.ANN.XXX

Plures alias ex hoc Museo afferre possem, sed spurias omisi, quarum aliquot ex Kempiana praesertim collectione accesserant.

6

Londini in Museo celeberrimi Dom. Hans Sloane.

GALLIA. ME.GENVIT. NOMEN.MIHI.DIVITIS.VNDAE
CONCHA.DEDIT.FORMAE.NOMINIS. APTVS. HONOS
DOCTA.PER.INCERTAS. AVDAX.DISCVRERE.SILVAS
COLLIBVS.HIRSVTAS.ATQVE.AGITARE.FERAS
NON. GRAVIBVS. VINCLIS. VMQVAM. CONSVETA.TENERI
VERBERA. NEC.NIVEO.CORPORE.SAEVA.PATI
MOLLI.NAMQVE.SINV.DOMINI.DOMINAEQVE.IACEBAM
ET.NORAM.IN.STRATO.LASSA.CVBARE.TORO
ET.PLVS.QVAM.LICVIT.MVTO.CANIS.ORE.LOQVEBAR
NVLLI. LATRATVS.PERTIMVERE.MEOS
SED.IAM.FATA.SVBII.PARTV.IACTATA.SINISTRO
QVAM. NVNC.SVB.PARVO.MARMORE.TERRA.TEGET

Dis

Ibidem.

1

DIS MANIBVS
VLPIAE PAEZVSAE
FECIT
M.VLPIVS AVG LIB RVFIO
sic LIBERT CONIVGI CASTISSIMA
BENE MERENTI V.A.XXV.M.V
D.IIII. HIC SITA EST. LON.P. VIII. LAT. IIII

2

SALLVSTIA Q.L. IMPERATA OPSTETRIX
Q. SALLVSTIVS Q.L. ARTIMIDORVS
P

3

D M S
SALVTARI.V.A.XIII.M.VIII
T.FLAVIVS FORTVNATVS
VERNAE SVO FECIT ET
VICTORINAE MATRI EIVS
V.A.XXXXI

4

D M
P.AELIVS AVG.LIB
TELESPHOR.SILENTIA
RIVS FECIT SIBI ET AELIAE
FORTVNATAE.LIB.KARISSI
MAE. ET P. AELIO. TELESPHORO
FIL.ET NAEVIAE.TYCHE.CON
IVGI.SANCTISSIMAE. ET NAEVIO
TELESPHORO.FIL.ET NAEVIO
SVCCESSO.FILIASTRO.ET P.AELIO
FELICI ET LIB.LIB.POSTERQ.EOR

5

In Museo celeberrimi Dom. Richardi Mead.

P SERVILIO
MARTIALI
POSVIT FORTVNATVS
PATRONO SVO B M

6

D.M.VALERIAE
SYMPHERVSAE
C.GORGONIVS
LVPVS
CONIVGI
OPTIMAE
B.M.FEC

Urnae ornatissimae.

7

In Museo Dom. Halifax.

IMP.CAES....
L.AVRE.....
VERO.A.....
DIVI ANTONI.....
DIVI HADRIAN.....
PRONEPOTI.....
NERVAE ABN.....
TRIB POTEST.CO..
NEGOTIAN.....
VASCVLAR.....

8

In villa Southampton.

DIIS.MA
MYSTIL.VOLVSI
SATVRNINI.SER
VOLVSIA.IRENE ET
DORIO FILIO
VIXIT.AN.XV.M.VI
PERMISV Q.N

9

In oppido Lanchester.

NVM.AVG.ET
GEN.COH.II
VARDVLORVM
C.R.EQ.M.SVB.AN
TISTIO.ADVEN
TO.LEG.AVG.PR.PR
.......TIANVS.TRIB
....

CL. Alexander Gordonius, cui me debitorem profiteor, quod opellam meam de Amphitheatro Anglice verſam ediderit, Angliae Itinerarium Septentrionale materna lingua elucubravit, Romanis titulis antea non agnitis refertum, atque illuſtratum. Ex iis quae conſequuntur ſelegi.

1

DIS DEABVSQ
P. POSTVMIVS
ACILIANVS
PRAEF
COH. Ī. DELM

2

I. O. M
COH. Ī. HIS
CVI. PRAE
M. MAENI
VS. AGRIP
TRIBV
POS

3

I. O. M
C. CABAL
PRISCVS
TRIBVNVS

4

.PRO.SA.....
ANTONINI AVG. PII
PAVLVS.P.F.PALATINA
POSTVMIVS ACILIANVS
PRAEF.COH.Ī. DELMATAR

5

I. O. M
COH. IIII
GALLORVM
C. P. VOLCA..
VS. HOSPES
PRAEF. EQ

6

IOVI AVG
M. CENSORIVS
M.FIL.VOLTINIA
CORNELIANVS > LEG
X FRETENSIS PRAE
FECTVS COH Ī
HISP EX PROVINCIA
NARBONE DOMO
NEMA.V.SOL.L.M

7

HERCVLI
COH.Ī.TVNGROR
MIL
CVI.PRAEEST.P.AE
MODESTVS.PRAEF

8

DEO.SANCT. M
ARTI. VENVSTIN
VS. LVPVS.V.S.L.M

9

.:..SOLI
INVICTO
SEX. SEVE
RVS. SA
LVATOR
...LM

10

DEO
MARTI. QVIN
FLORIVS. MA
TERNVS. PRAEF
COH. I. TVNG
V. S. L. M

11

IMP. C. AELIO
HADRIANO. ANTO
NINO. AVG. P. P
VEX. LEG. VI. VIG
PF. OPVS. VALLI
PP ⊗⊗⊗⊗ CXLI

12

IMP. CAES. TITO. AELIO
HADRIANO. ANTONINO
AVG. PIO. P. P. LEG. II. AVG
PER. M. P. IIIDCLXVI

13

IMP. C
T. AE. HADRIA
NO. ANTONINO. AVG. PIO. P. P
VEX
LEG XX
VV FE
P. IIII. CDXI

14

IMP. ANTON
AVG. PIO
P P
LEG
II
AVG
F. P. IIICCLXXI

15

....
AVG. PRO. SALVTE. IMP
CAESARIS. T. AELI. HADR
ANTONINI. AVG. PII. P. P
ET. LEG. II. AVG
M. LIBVRNIVS. FRON
TO. >. LEG. EIVSDEM
V. S. L. M

Diis

1

DIIS.MANIBVS
AMMONIVS.DA
MIONIS.>.COH
I.HISPANORVM
STIPENDIORVM
XXVII.HEREDES
F . C

2

. . . .
ET.NVMINIBVS.AVG
COH.TVNGRO
CVI. PRAEEST . Q . IVLIVS
. . . .

Brevium titulorum e Romanis columbariis eductorum magnam congeriem Londinum adtulit propola quidam. Percurri singulos apud Dom. Io: Bonium, atque hos selegi.

3

D M
CVRITIAE
SECVNDAE
TI.CLAVDIVS
GORGIASCO
NIVGI.B.M.POSVIT

4

STACTE ACVTI
MATER. V. A.XXX

5

DIS MAN
L CORNELIO FELICI
IVLIA. TYCHE. FECIT
CONIVGI. B. M. PERMISS
L.VENVLEI ACVTI

6

M.ABENNA.M.F
EVPHEMVS VIXIT
ANNIS IIII

7

M.AEMILIVS
SP. F. COL

8

CACVRIA
CERIALIS
VIXIT ANN XVI

9

D M
D. AELIVS
PARTHENOPEVS
AGILI . SVO B . M
FECIT

10

TVRRIA LL
AMMIA PIA
HIC SITA EST

11

D M
QVINTE. LIBERT.Q.V.A.XXII
GARELLANA LENTINA
PATRONA BENE MERENT.
FECIT

12

EGNATIA C.F. MAXIMA
Q. TEMPSONIVS Q. F. VOT

13

M. TITI. M. L. PHILEROTIS
FLAVIAI. L. L. AVGENI

14

L.AELIVS
QVARTIO
V.A.XV
AELIA.IVCVNDA

15

DOMITIA.PROPOSIS
VIX.AN.XVIII

16

D M
C. APPVLEIO. METRO
BIO . VIXIT
ANN.XVIII. M. II
APPVLEIA. HELICO
NIS. FILIO. KARISS. F

17

DIS MANIBVS
C.IVL.HERMAS LVCANO
EPIO VIX. ANN. XIIX
EX PERMISSV L. SAETVRNI TATES

 D.M.S

1

D M S
MEMORIAE
FIRMIANI.F
T.FLABIVS.TER
MINALIS.AMATOR

2

C. TRAVS. PVDENS
ET ASIATICVS. ET
CAESIA. VENERIA. COIVN
ET. TRAVSIA. FORTVNATA. F
PROTECTVM. ANTE. OLLARIA
SVA. IMPENSA. DIS. MANIbVS. FECER

3

C. APPIENVS.Ɔ.L
LYSIMACHVS

4

A.SEXTIVS.Ɔ.L
SELEVCVS
ET.SELEVCIS.F

5

P.STENIVS	PLOSVRNIA
RVFVS	T.L.SALVILLA

6

D. M
C.POPILIVS.FILV
MENVS.COMPA
RABIT.SIB.ET
AVRELIAE
ALEXANDRIAE
CVM.SVIS

7

D. M
FIRMVS.V
ANNIS
XLI.D.VI
AGATHEMER
AMIC.B.M.F

8

TITIENIAE.P.L.PI...
P.TITIENVS.Ɔ.L.HY...
FECIT.ET.SIB...

9

L. AVLIENVS PRIMVS
AVLIENA VENERIA
LIBERTA EIVS

10

SEPTIMIVS	C IVLIO
TI IVLIO	ROMVLO
AGATOPODI	FRATRI
PATRI ET	

11

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ
ΒΙΩCΑΝΤΙΕΤΗΜ̅
ΜΑ̅ ΗΜΓ̅ ΨΖ̅ ΚΛ
ΗΛΙΟΝΗ ΒΙΩCΑCΗ
ΕΤΗ ΛΕ̅ ΜΑ̅ ΗΜΓ̅
ΚΑΤΕCΚΕΥΑCΑΝ
ΤΟΜΝΗΜΑΜΝΕΙ
ΑC ΧΑΡΙΝΤΑΤΕ
ΚΝΑΛΥΤΩΝΕΚ
ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ

12

ΚΥΡΙΑΚΟC ΧΡΕΙC
ΤΟΥΔΟΥΛΟC
ΑΓΝΟΝΠΑΙΔΙ
ΟΝΕΝΘΑΔΕΚΕΙΤΕ
ΜΝΗCΚΟΜΕΝΟΙΓΟΝΕΙCΔΙΟΝΥ
CΙΟCΚΑΙΖΩCΙΜΗΤΕΚΝΩΝΓΛΥ
ΚΥΤΑΤΩΝ ΕΠΟΙΗCΑΜΕΝ

Dunelmi in Britannia.

13

L E G
XX. V. V
FEC

In corona quernea, quam duae Victoriae tenent.

In

IN villa domini Papenbroek V. Cl. ab Amsteledamo leucis duabus, LX circiter Latinae, & Graecae inscriptiones spectantur. Ex iis ineditas alias plures afferre possem, sed recentiori scalpro effictas veterator aliquis lucro inhians illuc non paucas transmisit, & anaglypha quoque ementita.

1

. . . .
. . . RIO CVRATORI VIAE
. . . ET ALIMENTORVM
. . REI.PVBLICAE AECLANENSIVM
. . OCRICVLANORVM
. . PROVINCIAE ASIAE
. . . ARIO.Q.K.FLAMINI
COS AQVARVM ET M . . . .
ELECTO AD IVDICAND SACR . . .
RECTORI ITALIAE REG TR
CVRATORI COLONIAR SPL . . .
LVGDVNENSIVM CAM . . . . .
CALENOR XII VIR ROM . . . .
. . . .

2

DEAE
NEHALENI
AE.T.FLAVIVS
FORTVNA
LIS

3

DEAE
NEHALENIAE
AMMACIVS
HVCLIO.V.S.L.M

4

D M
CLAVDIAE
SVCCESSAE
VIX.ANN.XXXVI
MENS.V.DIEB.XV
TI.CLAVDIVS.BLASTVS
LIB.SVAE ET CONIVGI B.M

5

DIS MANIBVS
LAVRO
P.CAVCILI CELERIS
VERN.VIX.ANN.XIII.M.III
CAVCILIA COMPSE MATER
FILIO DVLCISSIMO

6

D M
CL.CASTA
CONIVGI SVO CAR
FEC.VIXIT.ANNOS
XXXIII.MENS.II

7

D M
D.HATERIVS FAMVLVS
FECIT SIBI ET
POLLENTIAE PRIMIGENIAE
CONIVGI SVAE

8

DIS M
C.LORANI.GLYGO
NIS.LORANIA
STACTE.FILIO.PIISSIM

9

D M S
TI.CLAVDIO.PAPAE
FECIT
CLAVDIA.CYPARE
CONIVGI SVO B M

1

DIS MAN
L.IVLIO VOGVSIO
NATIONE FRIS
FECIT NAEVIA FORTVNATA
CONIVGI INCOMPARABILI
CVM.QVO.VIX.AN.XIX

2

D M
CN.POL
LI SABINIA
NI.Q.VIX.AN
XXIIII.DIES
XXIIII.POL
LIA.FORTV
NATA.MI
SERA.MA
TER FECIT

3

DIIS MANIBVS
Q.FLORIO TERENTIN.QVINTIO
BAEBIA THAIS CONIVGI
SVO CARISSIMO BENEMERENTI
ET PIISSIMO DE SVO FECIT

4

D M
C.SERVENI
VS.ARTEMID
ORVS.VALERI
AE.PHILIPPI
NAE.CONIVGI.BE
NEMERENTI.FECIT
CVM QVA.VIX
ANIS.VI

5

D . M
SVRIAE.MYRTIDI
P.LABERIVS
ABASCANTVS
CONIVGI.B.M.P
ET.SIBI.ET SVIS
POSTERISQ.EORVM
LONG.P.X.LAT.P.III

6

. . . .
TIBVTINAE FILIAE DVLCI
SSIME POSVIT OBIIT IDIBVS
☧ IVN.VIX.AN.XXI.M.II.D.V.☧

Extra urbem Ultraiectum prope Maillebaan in domo rustica.

7

MINGONIVS M.F
MARCELLVS.T.F.I
SIBI.ET.AGISIACAE
ET.LVCILIAE.VXSO

Supra, & infra haec lectu difficilia verba viri, & mulieris repetitae protomae.

Magontiaci in propugnaculo S. Iosephi.

8

ADBOGIVS COI
NAGI F.NA.PETR
VCORIVS.EQ.AL
...SONIS AN
XXIIX.STI.X
HIC SITVS EST
EX TESTAMEN
TO.LIBERTVS
FECIT

Ibidem.

9

L ANTEST
IVS C F VET
PLAC MIL
LEG XVI AN
XXVI STI II
H S E T ANTE
STIVS FRATE
POSVIT

Ibi-

Ibidem.

1

SEX . NAEVIVS
SEX . F . TROM
AQVIS . MILES
LEG . XIIII . GEMI
NAE ANN . XXXV
STIPNDIA XI
H S E
sic T . LICINIVS . IXS
TESTAMENTI FO
RMVLA POSIT

In propugnaculo S. Francisci.

2

...... AVOR VETERANVS L. XX .....
DVPLARIVS QVI VINXIT AN.LXVII CIVES T..
CONIVX EIIVS ET POTENTINVS VICTOR
OPTIO. L.G. XXII. PR.P.F. FAVORIVS VALENTINVS ET MA
TER EORVM EREDES F . C

Ibidem.

5

SECVNDVS
METILIVS . M
F . STL . TAV . MIL
LEG . $\overline{XIV}$. GEM
ANNO . XXX
STIP . VII . H . S . E
AMICI . POS

Ibidem.

3

CVSESSVG
ENI . F . REGVS. EX
CHO . RAET . ET VIN
ANNOR XL STIP
XX . H . S . E

In alio propugnaculo.

4

M . BRAETIVS
M . F . STEL . TAVR
MIL . LEG . XIII
GEM . AN . XXXV
STIP . XIII . H . S . E
EX TESTAM

In moenibus.

6

LEG . I . AD
> . D . IVNI . VE
RECVNDI

7

LEG . I . ADIVTR
> . DOMITI
PRISCI

In fossa propugnaculi S. Albani.

8

....
.... LEG . XIII . GEM
... II . PRIM . P . F
... R . STIP . $\overline{XLV}$
... AN . $\overline{LXX}$

Ibidem.

9

....
.... NGVL . MISS ....
.. MISSIONE SEVERI VRSVS
SERVANDVS FABRICIVS FILI
... HEREDES PATRI PIENTISSIMO

Ibidem.

10

... TRISTE SEPVL...
...IQVE DOLENDA...
... MISERE DAPES...
... SEPVLCRO...
....

In propugnaculo.

11

C . VIBIVS
C . F
VOLTI . LVCO
ANO . XXVI
H . S . E
FRATRES
POS......

12

SIBBAEVS . ERON
IS . F . TVBICEN . EX
COHORTE . I
ITVRAEORVM
MILES . ANN . XXV
STIPENDIORVM
VIII . H . S . E

Hanc non ut alias e lapide exscripsi, sed ex optimis schedis hausi in urbe Moguntina.

Ce-

Celeiae.

1

ENNIAE . M . F
VERAE
DECRET . DECVRION
PVBLICE . OB
SINGVLAREM EIVS
PVDICITIAM
MASCVLINIVS
. . . . . VPVS
. . . .

2

. . . .
. . MILIA . . . .
. . RVM EX HISPAN . . .
. . TINGITAN TRIB . . .
. . GALLORVM . . .
. . PVBLIC . . .

3

. . . .
MISSORVM MO . . .
LEG . XXX V V . PR . . .
TRIBVN
. . . .

In hoc oppido statuae colosseae caput, & pes supersunt naturali magnitudine triplicata.

Labaci.

4

HERCVLI . AVG . SACR
L . CLODIVS . C . F . VEL
ALPINVS
C . CLODIVS . L . F . CLA
CLEMENS
D . D

5

IMP . CAES . C . AVR . VAL
DIOCLETIANO
P . F . INV . AVG . ET
IMP . CAES . M . AVR . VAL
MAXIMIANO . P . F . IN
AVG . ET FL . VAL
CONSTANTI.....
GAL . VAL . MAXIMIA
N . . NOBILIS . CAES
V

6

L . CANTIVS . L . F
VEL
PROCVLVS
V . F . SIBI . ET
L . CANTIO L . L
PROBATO PATR
CANTIAE L . L
CIRRATAE MATR

7

D M S
CATTIVS
SECVNDVS . V . F
SIBI ET COIIVGI
SVAE FILIO
AVITO ⊖ . AN . XV
AVITA SVCESSI ⊖
AN . XX . AVITVS . . .
AICONI ⊖ . AN . LXXXV
ET OSTILA TERTIOLI . F
⊖ . AN . XV

8

Q . CLATIVS TAR
QVINIENSIS VET
LEG . XV . H . S . E
T . CALVENTIVS
T . F . VET . LEG . VII
ET OCLATIA . L . L
EXPECTATA . DE
SVO POSVERVNT

9

SEVERINVS
VALENTIS . F . VIVS
ET PARENTIBVS
VALENTI . ET . QVARTAE

10

HAVE HAVE
NATESIA
ET VALE
AETERNOM
TI . G . CONS
P . C

Vol

1

VOLTARONTI
VRBANI.F.VIVA
FECIT.SIBI.ET RVS
TICO SECCONIS
COIVGI.SVO ⊖
AN.LXXXX.ET
MAXVMA⊖.AN
XXV

2

OPPALO
FIRMI.F.⊖
AN.L.ET.COPRE
CAE.BVIONIS
F.VIVA.....
ET FL.SECVNDVS
⊖.AN.V.ET SEVERA
ANTONI.FI.⊖.AN...

3

SECCON.NAM
MONIS.AN.L.⊖
ET RECE.TERTI.F
⊖.AN.XL.ET RVSTI
CO SECCONIS.F
⊖.ANN.XX.ET MANVNTI
AVIE AN.C.QVIN
TVS ET ENIGNVS.V...

4

..AENINNAEV...
TRECIS F
...VLIO SENNI...
VXORI SVA....
SIBI.V.F
VOLTARONTI V...TRE
CIS.SORORIS...
ET SIBI.V.F

5

D M
AVR.AV
TI.⊖.AN
LXX

In Tirolensi provincia ad Arcem Maretses.

6

TI.CLAVDIVS CAESAR
AVGVSTVS GERM
PONT.MAX.TRIB.POTEST
COS.DESIG.IIII.IMP.XI.PP
..AM CLAVDIAM AVGVSTAM
QVAM DRVSVS CAESAR PRIVS
....PATEFACTIS ITER EX...
.....FLVMINE.....

In Amrathi Castro.

7

IMP
CAESARI.L.SEPT.SEVERO
PIO.PERTINACI.AVG
ARABICO.ADIABE.PARTH
ICO.MAXIMO.PONTIF....
MAXIMO.TRIB.POT...
IIII.IMP....COS...
PROCOS.ET IMP.CAES
MARCO AVREL.ANTO
NINO AVG.TRIB.POT
AB AVG.MILL.P
CXV

Prope montem Brenner ad telonium Lueg.

8

IMP.CAES......
....
MINO PIO FELICI
INVICTO AVG.P.M
TRIB.POTEST.COS
PP.ET C.IVL.VERO
.......NOBI
LISSIMO CAES
AB AVG.M.P.CXXX

Secundo ab Agunto lapide columna.

1

IMP
CAES
MAR
ANTONIVS
GORDIAN
VS
XXX

Tertio a Bausano lapide Aenipontum versus.

2

IMP . CAES
M . AVR . . . . VAL
MAXENTIO
P . F . INVICTO
. . . A V G . . . . .

In Amrathi Castro.

3

. . . .
. . . IVLIANO
FELICI.AVG
PONTIFICI.MAX
. . . IMP . . . .
CONSVLI. IIII
PATRI.PATRIAE
BONO REIPVBLIC . N
..AVG.M.P.XXX

In Arce Schvvanburg.

4

T . F . I
M . BETVTIVS
M . LIB
FIRMINVS
VI.VIR.AVG

In Oppido Sterling.

5

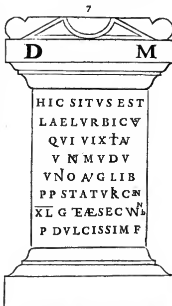
V . F
POSTHVMIA
VICTORINA
TI.CLAVDIO.RAE
TICIANO.GENE
RO . PIISSIMO

In Arce Knillemberg.

6

IN H . D . D . SANC . DIANAE
ARAM CVM SIGNO AETETVS
AVGG.NN.LIB.PP.STAT.M...IENS
XXXX.GALL.DEDIC.ID.AVG
PRAESENTE I . COS

7

Vnio Augusti Libertus & Aelia Secundina Puero dulcissimo fecerunt.

Quadragesimam Tacitus, Svetonius, Galbae nummi memorant. Quintilianus *praeter instrumenta itineris res omnes Quadragesimam publicano debuisse*, tradit. *Quadragesimae portorium* appellat Symmachus. At de Quadragesima Galliarum nulla apud quemquam, quod quidem meminerim, mentio est. Quod auctores silent, loquuntur marmora; praemissa haec duo praecipue, quae stationes quoque portorium id exigentium designant. Primum ex his nuper edidit eruditus, & optimis studiis impense deditus Antonius Roschmann, Caesareus Aeniponti Bibliothecarius, in Vita S. Valentini Germanice conscripta. Quadragesima Galliis, ut conjicio, antea quam exteris provinciis imposita, *Quadragesimae Galliarum* nomen in aliis etiam quibusdam retinuit: hinc eius stationem unam in Rhaetia fuisse, inscriptio docere videtur in Rhaetia reperta. M ... IENS fortasse Theodosianae tabulae Matreienses denotat: vel denotat eiusdem

eiusdem Magienses, qui Rheni accolae ad Galliam Helveticam iam pertinebant. Magia quidem a loco reperti marmoris valde distabat, sed quid obstat, quo minus illi stationi qui Praepositus esset, vel aliquando fuisset, in Rhaetiam venerit, ibique decesserit? Placidi *ex Statione Quadragesimae Galliarum* funereum cippum vidit Sponius Romae. *Quadragesimam Galliarum* memorat etiam Kempiana inscriptio, quamvis in Novo Thesauro *Galatiae* explicetur. At de Rhaetica nostra non deerunt qui suspicentur, ob insuetam omnino formulam I. COS. neque enim Consulatui primo numerus apponebatur: sed versus quattuor solidi extra omnem aleam sunt, & puriorem redolent antiquitatem. Quinto scabrities lapidis forsitan obfuit, alterumque I occulit, ita ut legi debeat *Praesente II*, ut in Sponiana p. 352. Praesentem autem nostrum illum esse opinor, de quo Lampridius in Commodo, *Praesente iterum Consule*: nam utrobique nominatur sine collega, cuius memoria iniquissime damnata fuerat: vide Casaubonum ad Hist. Aug. Optimum ergo monumentum promsit illustris Veldidena illustrata Rosehmannius, qui etiam praecedentes Rhaeticas nondum vulgatas misit humanissime. De egregia inscriptione altera recenter eruta, & a Cl. Io. Hagenbuchio vulgata, nihil attinet dicere, quoniam illam uberius, & fusius explanavit idem, & exornavit. Compendia optime interpretatus est, *Praepositus Stationis Turicensis Quadragesimae Galliarum*. In nominibus *Turicum*, & *Tigurum* eadem transpositio, ac literarum permutatio obvenit, quam obvenisse aliquando animadverti in *Caralis* & *Cagliari*, *Ilerda* & *Lerida*, *Voberna* & *Bovarna*, *Vardagum* & *Gavardum*.

Misc. p. 217.

8938.

Ist Ver. l. 5.

ANno MDCCXXVI, eximii Auctoris P. Francisci Ximenez ex Ordine Redemptionis captivorum nomine, oblatus mihi fuit libellus Hispanice eiusdem manu non multo ante conscriptus, in quo erudite exarata descriptio habetur antiquitatum Romanarum, quae in Tunetano regno, temporis, & barbarorum iniuriis superatis, adhuc supersunt. Inscriptiones praecipue, inter quas magni pretii, ut mox videbis, plurimae, ex ipsis marmoribus diligenter transcriptae, in eo recensentur, ineditae tunc omnes, & numquam agnitae. Post annos decem Oxonium cum me contulissem, Thomam Shavium, doctum, atque humanissimum virum, qui diutius in Africa commoratus erat, conveni. Ad peregrinationem suam Anglice expositam in publicum bonum vulgandam, is tunc admovebat manum titulo *Travels* &c. Inscriptiones cum percurrerem, plures inveni in Hispanico etiam libello relatas, & cum omnino concordare observarem, certissimam veritatis notam deprehendisse, gavisus sum. Caeterum mira est, ex P. Ximenez praesertim testimonio, Templorum, Arcuum, Theatrorum in eo tractu copia. Plura quidem ex his aedificiis non ita diruta, ut magnificentiae, & artis etiamnum documenta non praebeant. Mirum praesertim est, Amphitheatrum ibi subsistere Romano neutiquam minus; nam fornicibus seu portis LXXX constat, cum Romanum quoque nequaquam plures habuerit quam LXXX. Veronense, quod post Romanum quaecumque alia excessisse credebatur, LXX habuit, Nemausense LX. Puteus in areae medio est, ut in Veronensi.

Loci plures in libello nominantur, quos tenebant *los Moros Andaluces* ab Hispania anno MDCX expulsi. Titulos aliquot vidit, quos exscribere non licuit, vel quia nimis alte siti, vel quia iacentibus, & inversis columnis obtecti, vel quia positi, quo Christianis ingredi non permittitur. Graecas conspexit unam & alteram, Punicas etiam aliquas. Punicam prolixam teneo e Ms libello a Thoma *d' Arcos* lucubrato arreptam, sed literarum formis quis fidere velit? Singulare est, in pluribus ex iis, quos heic exero, lapidibus figuras quasdam, maxime ad latera, conspici; puta nucis pineae, cornus, rosae, & consimilium, quas *blasones* auctor noster vocat. Fragmenta plurima omisi.

Epigraphen praemitto aliunde advectam, quam eruditus Pater Petrus a Mantua e S. Francisci Reformatis, qui in Aegypto diutius vixit, (nunc vero e Macao dulcissimas ad me literas mittit) obtulit. Nigro, & maximo marmori credita est, prope oppidum Manfelouth, a Cairo leucis LXX in meridiem, muro infixa Ecclesiae vetustissimae S. Victoris Aegyptiaci, quam hodie Coptl tenent.

IOVI HERCVLI VICTORIAE
IMPERATOR. CAESAR. CAIVS. AVRELIVS. VALERIVS. DIOCLETIANVS. PIVS
FELIX. INVIC. AVG. PONT. MAX. GERM. MAX. TRIB. POT. V. COS. III. PROCOS. ET
IMPERATOR. CAESAR. MARCVS. AVRELIVS. VALERIVS. MAXIMINVS. PIVS
FELIX. INVIC. AVG. PONT. MAX. GERM. MAX. TRIB. POT. III. COS. II. PP. PROCOS
INVICTISSIMI. PRINCIPES. NN. TOTIVS. ORBIS. RESTITVTORES
CASTRA. COHORTIS. I. AVG. PRAET. LVSITANORVM
PROVIDENTIA. SVAE. MAIESTATIS. EXTRVCTA. DEDICAVERVNT

In oppido Taberfoc initio Numidiae.

1

NEPTVNO AVG.SACR
PRO SALVTE IMP.CAES
L.S.H.T.I.M.I.S

In Textor.

2

SATVRNO AVG
SAC
M.AFRINIVS.FE
LIX.SAC
V.S.L.A

In Solnian.

3

SAT.AVG
SAC
M.IANONIVS
FELIX
PET.SACER
V.S.L.A

In loco Mornaca *agri Tunetani.*

4

SATVRNO AVG. SACRVM. L. CAESONIVS. VIC
TOR. EPISTILIVM. S. P. EXORNAVIT. IDEMQVE
DEDICAVIT ET CVM SACERDOTIBVS IN SVMPTVM
. . . .

In oppido Zaguan *a Tuneto leucis VIII.*

5

AGENTI
APOLLINI AVG.SACR
D.FVNDANIVS...PRIMIANVS. FVNDANI. FELICIS
AEDILICI. FIL. FVNDANI PRIMI... NEPOS
AEDILIS OB HONOREM AEDILITATIS QVEM ORDO
SVVS SVFFRAGIO DECREVIT HANC STATVAM IMITA
TVS PATRIS EXEMPLVM HS VIII MILLIBVS N SVA LI
BERALITATE NVMERATA PRIVS A SE REIPVBLICAE
SVMMA HONORARIAM POSVIT EANDEMQVE DEDICA
VIT ET OB DEDICATIONEM SIMVL CVM MANNIO MEMI
ANO COLLEGA SVO LVDOS SCENICOS ET GYMNASI
VM POPVLO EPVLAS DECVRIONIBVS DEDIT

De praemiſſo inſcriptioni nomine vide Fabrettum pag. 100.

In loco Belli *dicto.*

6

DIANAE.AVG.SACR
PRO SALVTE IMPERATORVM CAES. AVG. M. AVRELI
ANTONINI PII... AVRELI VERI ROGATVS THERMVS
SVO ET LIBERORVM SVORVM NOMINE PP
... FECIT ET DEDICAVIT DECRETO....

Ibidem

Ibidem.

1

VICTORIAE
AVG
C. VALERIVS
FELIX
EX VOTO
D D

A Turuz leucis VIII.

2

VICTORIAE
ARMENIACAE. PAR
THICAE. MEDICAE
AVGVSTORVM
SACRVM
CIVITAS. SIAGI
TANA. DD. PP

In oppido Quif.

3

HERCVLI SACRVM
M. TITACIVS PROCVLVS PROCV
RATOR AVGVSTI SVA
PECVNIA FECIT

4

In Templi fronte.

....
AVRELIVS RESTITVTVS ꟾC ... IVLIVS TERTIVS ꟾCCCC
ET CALCIS AERE ... P. XX. AVRELIVS SEVERIANVS ꟾ CCCC ET
SPATIVM ... ARELIVS QVINTIANVS ꟾCCCC. LVSIVS SATVR
NINVS ꟾCCCC. NVMISIVS FELIX ......
CALPVRNIVS ꟾ CC. CORNELIVS GRATIANVS ... MARTIVS VENVSTVS ꟾCC
VAL. FELIX VET ... AVRELIVS EROTIANVS ꟾCC ......

Quid ad Templi aedificationem quisque contulisset, perscriptum erat. Signaculum illud monetam quamdam Africanam indicabat.

In loco agri Tunetani Meserga *dicto.*

5

....
PII IMP. V. COS. PP
PROCOS MVNICIPI
VM GIVF DEVOTVM
NVMINI MAIESTATI
QVE EIVS DD. PP

Thuggae.

6

IMP. CAES. DIVI
NERVAE NEPOTI
TRAIANI DACICI
PARTHICI FIL
TRAIANO HADRIANO AVG
PONT. MAX. TRIBVN
POTEST. COS. II. PP
CIVITAS THVGGA D.D. P.P

In loco Hydrah. *In arcu.*

7

IMP. CAES. L. SEPTIMIO. SEVERO. PERTINACI AVG
P. M. TRIB. POT. III. IMP. V. COS. II. PP. PARTHICO ARABIC
ET PARTHICO ADIABENICO DD. PP

In loco Tagouzainah *dicto*. *In Arcu*.

1

IMP . CAES . SEVERO PIO FELICI AVG : PONT . MAX . TRI . POT . PRO
VIDENTISSIMO ET SANCTISSIMO PRINCIPI ET ANTONINO NOBILISSI
MO CAESARI PRINCIPI IVVENTVTIS DIANENS ... EX DECRETO
D D . P P

In loco Seluquia *dicto*.

2

IMP . CAES . DIVI M ...
ANTONINI PII ...
NEP . DIVI HADRIANI
PRONEP . DIVI
TRAIANI PART . AB
NEP . DIVI NERVAE ...
SEPTIMIO SEVERO
PERTINACI AVG . ARAB ...
P.P.PONT.MAX.TRIB
POTEST.IMP.VII.COS.II
HIDIBELENSES

In loco quem Musti *vocant*. *In Arcu eximio*.

3

INVICTISSIMO FELICISSIMOQVE IMPERATORI
AVGVSTO CAESARI ORBIS PACATORI
.... MVSTICENSIVM DD

Thibursicumburi.

4

VRBI ROMAE AETERNAE AVG
RESP . MVNICIPI SEVERIANI ANTO
NINIANI LIBERI THIBVRSICENSIVM
....

In urbe Sour.

5

IVLIAE
AVGVS
TAE MATRI
CAESA
RIS ET
CASTRO
RVM

In loco Tezzonte *dicto*.

6

IMP . CAESARI
M.AVRELIO ANTONINO
ARMENIACO
PARTHICO
TRIB.POTEST ... PONT.MAX
LAMBASENTIVM
D D . P P

In oppido Agbiensi.

7

PRO SALVTE IMP. M. ANTONINI AVG. PII
LIBERORVMQVE EIVS
CINTIVS C. F. R ... VICTOR AD TVENDAM
REMPVBLICAM CONSENSV DECVRIO
NVM OMNIVM IAM PRIDEM PATRONVS
FACTVS ET TVTOR CVM .... RERVM VETVS
TATE CONSVM ...... A SOLO
....
MVNICIPI CIVILIS AGBIENSIVM ET
VNIVERSIS CVRIIS D . D . P P

In loco Hamamet.

8

IMP .CAES. DIVI SEPTIMI SEVERI
PARTH . ARABICI ADIABENICI
MAX . BRIT . MAX . FIL . DIVI
M . ANTONINI PII GERMANICI
SARMAT . NEPOT . DIVI ANTONINI
PRONEPOTI DIVI AELI HADRIANI
ABNEPOTI DIVI TRAIANI PART. ET
DIVI NERVAE ADNEPOTI
M . AVRELIO ANTONINO PIO FEL
PART . MAX . BRIT . MAX . GERM
MAX . IMP . III . COS . IIII . PP.....
... CIVITAS SIAGITANORVM D D . P P

In loco Bubiosa *dicto*.

9

IMP . CAES
M . AVRELIVS
ANTONINVS
AVG . PAR . MAX
TRIBVNITIA POTEST
XIIII . COS . IIII . PP
RESTITVIT

Thug-

Thuggae in Epistylio Porticus.

1

IMP. CAES. DIVI ANTONINI ...
M. AVRELIO SEVERO ALEXANDRO ....
PONTIFICI MAX. TRIBVNITIA POT
....
ET CASTRORVM ET SENATVS ET P....
... VM LIBERVM THVGGA ...
....

Primo a Bazilbab *lapide. In Arcu.*

3

FORTISSIMO
IMP. ET
PACATORI
ORBIS M. CLA
VDIO TACITO
PIO FEL
AVG

In loco quem Mauri Seluquia *vocant.*

4

IMP. CAESAR
MARCO AVRELIO
PROBO
PIO
FELICI
AVG

In Urbe Tunetana.

2

IMP. CAES. C. VIBIVS TREBONIANVS GALLVS
PIVS FELIX AVG. PONT. MAX. TRIB. POTEST
COS. II. DESIG. PP. ET. IMP. CAES. C. AFINIVS
.... VEL .. VMIA ... VOLVSIANVS
PIVS FELIX. AVG. PONT. MAX. TRIB. POTEST
II. COS. II. DESIG. PP. PROCONS. RESTITVERVNT
XX

In Bazilbab.

5

IMP. CAES. C
VALERIVS
DIOCLETIANVS
PIVS FELIX
AVG

In oppido Agbiensium Baysan. *In pariete Castri.*

6

MAGNIS ET INVICTISSIMIS. DDDD. NNNN. DIOCLETIANO
ET MAXIMIANO. PERPETVIS. AVGG. ET
CONSTANTIO. ET MAXIMIANO. NOBB. CAESARIBVS
RESPVBLICA MVNICIPII AGBIENSIVM DEDICAVIT
M. IVLIO PROCOS. MAIESTATIQVE EORVM DIC....

In loco Seluquia *dicto.*

7

....
ET. FL. VA.....
CONSTAN.....
NOBILIS......
CAESARIB. NVMI
NI. EORVM
DICATISSIMI
SVA PECVNIA...
MVNICIP. CHIDIBB

8

D. N. AVR....
CONSTANTINO NOB
LISSIMO CAESARI
MVNIC. AVREL....
DEVOTI...
.. I. MAEISTA
...... VE EIVS
D. D. P

m

Primo a Tuneto lapide.

1

DD . NN . IMP
CONSTANTINO MAXIMO FELICI PIO AVG
BONO . RP . NATO.....
....

In oppido Taberfoc, *in Arcu.*

2

INVICTISSIMO IMP. CONSTANTIO AVG
ET DD . NN . CAESARIBVS....
....

In fummitate montis Fernam.

3

D . N
IMP . CAES
DOMITIO
AVRELIO.LICINI
ANO.INVIC
PIO.FEL . AVG
VIIII

Primo lapide a loco Bazilbab.

4

D . N . IMP . VALERIO LICINIA
NO LICINIO AVG . MAX
SARMATICO MAX . GERMA
NICO MAX . TRIBVNITIA POTES
TATE . X . CONS . V . IMP. ... PATRI PATRIAE PRO
CONS . COL . BISICA LVCANA DEVOTA
NVMINIBVS MAIESTATIQVE EIVS

Ibidem.

5

D D . N N . FLAVIO
VALENTINIANO ET
VALENTI AVGG
MVNI . MIZADO
TEREN.....

Ibidem.

6

SALVIS. ET.PROPITIIS.DDD . NNN.GRATIA
NO.VALENTINIANO.THEODOSIO.INVICTISSIMIS.PRINCI
PIBVS DE PA... EX MORE CONDIT DECRET.....
....

Thiburficumburi in porta Caftri.

7

SALVIS DOMINIS NOSTRIS CHRISTIANISSIMIS
ET INVICTISSIMIS IMPERATORIBVS IVSTINO ET
SOFIA AVGVSTIS HANC MVNICIONEM THOMAS
EXCELLENTISSIMVS PRAEFECTVS FELICITER AEDIFICAVIT
SEXTO C ... CETO ANICIO FAVSTO PAVLINO
PROC . PROVINCIAE ..... RESPVBLICA .....
LICINIAE ..... AVGVSTAE

Ibidem

Ibidem.

I

Q . ACILIO C . F . PAPIR . . . . .
TVSCO V . E . PROC . . . .
ANNONAE AVGG . . . .
SICENSIVM PROC . . . .
RES THEATRI PO . . . .
ADVOCATO CODIC . . . .
MINISTRATIONIS HEREDI . .
. . . . . . ENTIVM CV . . . .
LAVRENTIVM VICO AVGVSTINORVM
SACERDOTI . LAVRENTIVM . . .
. . . . RESP
MVNICIPI SEVERIANI ANTONI
NIANI LIB . THIB . BVRE . . .
PATRONO

In loco Cazaria *dicto.*

2

. . . .
MILITAVIT ANNIS IV . IN LEG. II . . .
. . . . TESSER . OPTIO . SIGNIFER . . .
FACTVS EX SVFFRAGIO LEG . E . . . .
> . LEG . I . M . > . LEG . X . GEM . . .
> . LEG . III . AVG . > . LEG . GALL . > . LEG . XXXVI . P . . .
> . LEG . VI . VIC . > . LEG . III . CYR . > . LEG . XV . APOL
> . LEG . II . PAR . > . LEG . I . ADIVTRICIS
CONSECVTVS OB VIRTVTEM IN EXPEDITIONEM
PARTHICAM CORONAM MVRALEM VALLAREM
TORQVES ET PHALERAS EGIT IN
DIEM OPERIS PERFECTI ANNOS LXXX
SIBI ET
CLAVDIAE MARCIAE CAPITOLIAE
CONIVGI KARISSIMAE QVAE EGIT
IN DIEM OPERIS PERFECTI
ANNOS LXV ET
M . PETRONIO FORTVNATO FILIO . . .
MILITAVIT ANNIS VI . > . LEG . XVIII . PRIMIC . . .
LEG . II . AVG . VIXIT ANN . XXXV . . .
CVI FORTVNATVS ET MARCIA PARENTES
CARISSIMO MEMORIAM FECERVNT

Ibidem in Turre.

3

M . FLAVIVS SE
CVNDVS FILIVS
FECIT
T . FLAVIO SECVN
DO PATRI PIO
MILITAVIT A . XXXII
VIXIT AN . . . H . S . E

FL . SECVNDAE SO
RORI . V . AN . XII . H . S . E

TI . MARCELLO FRA
TRI . P . V . AN . XX . H . S . E

TI . MARTIALI FRATRI
MIL . A . XII . V . A . XXXV . H . S . E

FL . SPERATAE . SORORI
P . V . A . XXXVI . H . S . E

AEMILIAE . SEX . FIL
PACATAE . VXORI . PIAE
FLAMINICAE . PERP
V . A . LVIII . H . S . E

FLAVIVS T . FILIVS
PAP . SECVNDVS . . . .
FLAMEN . PERP . VIXIT
AN . LX . H . S . E

FL . PACATAE . FLA
MINICAE . PERP . COL . THE
LEPT . FIL . PIAE . FL . LIBERALIS
TER . STATVAM . POSVIT
V . A . XVI . M . X . H . S . E

FLAVIA . DISERA . FL . SECVNDI . VXOR
PIA . V . AN . XXXVIII . H . S . E

Sub his epitaphiis plurima sunt carmina insculpta, & in quattuor columnas dispertita. Illa exscribere eruditus Hispanus deficiente die non est aggressus. Shavius priora quattuor in schedas retulit.

SINT LICET EXIGVAE FVGIENTIA TEMPORA VITAE
PARVAQVE RAPTORVM CITO TRANSEAT HORA DIERVM
MERGAT ET ELISIS MORTALIA CORPORA TERRIS
ASSIDVE RAPTO LACHESIS MALE CONSCIA PENSO

In

In loco Nepafava *dicto.*

1

D . M . S
BAENASA
TVFALINA
EXEMPLVM
SANCTIMO
NIA ... OMNIVM
GAL ... RELI
GIOSE PIE
CASTEQVE
VIX . AN . XX
M . X . D . XVII
H . S . E

In oppido Turuza.

2

CATIO ALCIMO FELICIANO PV ......
VICEPRAEF . PRAET . PRAEF . ANNO
NAE VICEPRAEF . VIGILVM MAG ...
SVMMAE PRIVATAE MAGIS ...
VM RATIONVM CVRATORI OPER ...
TRI . PROC . HEREDITATIVM ...
SACRAE MONETAE PER .....
PROV . NARBONENS . PROC . PRIV . PER SALARIAM ...
TIBVRTINAM VALERIAM TVSCIAM PROC . PER ...
FLAMINIAM . VMBRIAM . PICENVM . ITEM VICE ...
PROC. QVADRAG. GALLIARVM. PROC. ALIMENT PER
TRANS . PADVM . HISTRIAM . LIBVRNIAM ....
FISCI . PROVINCIAR . XI . OB. EXIMIVM . AMOREM . IN
PATRIAM SPENDIDISSIMVS ORDO TVRZET PATRONO
DEDICAVIT

In loco Spaitla *dicto agri* Cazarini. *Arcus, in cuius fronte.*

3

COLONIAE CILITANAE
Q . MANLIVS FELIX ... C . FILIVS PAPIRIA RECEP
TVS POST ALIA ARCVM QVOQVE CVM INSIGNIBVS
COLONIAE ....
SOLITA IN PATRIAM LIBERALITATE
EREXIT OB CVIVS DEDICATIONEM
DECVRIONIBVS SPORTVLAS CVRIS EPVLAS ....

Et inferius minoribus literis.

INSIGNIA CVRANTE M . CAELIO AN . CV

In oppido Taborba.

4

SEX. CAECILIO. Q. F. QV... CRESCEN....
VOLVSIANO PRAF... FAB. SACERD. CV
RION. SACRIS. FACIEND. ADVOCATO. FISCI
ROMAE. PROC. XX. HER. AB EPIST. VIC
ANTONINI AB EPIST. VIC. AVGVSTORVM
PATRONO MVNICIPI . D D . P P

In oppido Turuza.

5

Q. CONSIDIO NAMPIAMOVIS FILIO...
AEDILICIO II VIRALI OB EXIMIAM
ADMINISTRATIONEM ET SINGVLAREM ERGA CI
VES AMOREM VNIVERSAE CVRIAE

In latere.

DEDICATA II IDVS AP ....
AGRICOLA ET CLEMENTIANO COSS

In

In Urbe Sour.

1

Q. GARGILIO Q. F.....
PRAEF. COH....... BRITAN
TRIB. COH. MAVR. CAE..
PRAEF. COH. SING. ET VEX
EQQ. MAVROR. IN TERRITORIO
AVZIENSI PRETENDENTIVM [1]
DEC. DVARVM COLL. AVZIEN
SIS ET RVSCVNIENSIS ET PAT
PROV. OB INSIGNEM IN CI
VES AMOREM ET SINGVLA
REM ERGA PATRIAM ADFEC
TIONEM ET QVOD EIVS VIR
TVTE AC VIGILANTIA FA
RAXEN REBELLIS CVM SA
TELLITIBVS SVIS FVERIT
CAPTVS ET INTERFECTVS
ORDO COL. AVZIENSIS
INSIDIIS BAVARVM DE [2]
CEPTO........

1 Gr. 1096. 6. *Praeposito Numerorum tendentium in Ponto.* 457. 6. *Exercitus in ea tendentis.* 407. 1. *Praeposito vexillationibus Perinthi pergentibus.*

2 Ptolemaeus habet *Vabar* oppidum in Mauretania Caesariensi.

In loco Nepasava *agri Tunetani.*

2

D. M. S
Q. IVLIVS LV
CANVS MEDI
CONIS. FILIVS
VT.HANC.IN.PATRIAM
PLENVS.LAETITIA
PERVENIREM.AN
NOS.LXXX.CERTAN
DO.VICI.IAM.QVIETVS
ERO.HIC.MEDICO
SEMPER

In loco Gurba *dicto.*

3

PONTI
C. HELVIO C. F. ARN. HONORA
TO. AEDIL. II. VIR. II. VIR. Q.Q....
... CVRAT. ALIMENT. DISTRIB
OB INSIGNES LIBERALITA
TES IN REMPVB. ET CIV
AMOREM VIRO BONO
COL. FVL. CVRVBIS. D D. P P

In loco Infimifurga *agri Tunetani.*

4

LICINIAE SATVR
NINAE AVRELI
DIONYSI PATRO
NI CONIVGI
MVNICIPES
MVNICIPI AVRE
LI ALEXANDRIA
NI AVG
.....GIVFITANI

Thuggae in Numidia.

5

L.MARCIVS.SIMPLEX.ET L.MAR
CELLVS.SIMPLEX. REGILLIANVS S.P.F

In oppido Taborba.

6

D. M. S
MEMORIAE SANCTISSI
MAE FEMINAE
DONATAE QVAE
VIXIT ANN. XLVI
MENSIBVS VIII

In loco Seluquia.

1

D . M . S
MEMMIVS
IANVARIVS
PIVS VIXIT
ANNIS XXXVI
H . S . E

2

LVRIA C . F
POSILLA
VICTORIS PIA
VIX. AN. XX. H. S. E

3

D . M . S
SATVRNINVS . FILIVS
Q. SISENNAE FIL. PIVS
VIXIT . ANNIS. LXXIII

In oppido Taberfoc.

5

AEDEM . NOVAM . L . PALACIVS . HONORATV ... ET BO
NITATAE VXORIS SVAE ∻∻ . XX N. EX ...
MVLTIPLICATA PECVNIA EXCOLVIT ET OMNI RE
PERFECIT

Thignicae vulgo Tunga.

4

C . MEMMIO FELICI
FLAMINI AVG. PERP
VTRIVSQVE PARTIS
CIVITATIS THIGNICEN
SIS . C . MEMMIVS
FORTVNATVS FLAM
AVG. PERP. VTRIVS
QVE PARTIS CIVI
TATIS THIGNICENSIS
PROPTER EXIMIAM
PIETATEM ET AFFECTIO
NEM FRATERNAM QVAM
.... EXHIBET
POSVIT

In monte Beruic.

9

D . M . S
Q . TVRANIO
NATALI CEN
SORINO EQ . R
IVNIA . PASSE
RINA . MATER
FECIT

In loco Meferga *agri Tunetani*.

6

PESCENNIA QVODVVLTDEVS
H. M. F. BONIS NATALIBVS
NATA MATRONALITER
NVPER VXOR CASTA
MATER PIA GENVIT FILIOS
III . ET FILIAS II . VIXIT
ANNIS XXX . VICTORINA
VIXIT ANNIS VII
SVNNIVS VIXIT ANNIS
III MARCVS VIXIT
ANNIS II. MARCEL
LVS VIXIT ANNO I
FORTVNATA VIXIT ANNIS
XIII M . VIII . MARCELLVS
PROCOS CIV
SED . ET FILIIS ET
FILIABVS NOSTRIS ME VI
VO MEMORIAM FECI
OMNIBVS ESSE PEREMNEM

In monte Telel.

7

D . M . S
PETRONIA
DONATA PIA
VIXIT ANNIS
LXXXV . M . I
PRO MERITIS
EIVS MEMORIAE
OPPIA CELSINA
FILIA FECIT

In monte Beruic.

8

D . M . S
Q . POMPONIVS
ROGATVS
FRVGALISSIMVS
VIXIT ANNIS LXXV
CERFICIA SIGESS ...
MARITO
DVLCISSIMO S.P.F

Almenae *in acroteriis monumenti amplissimi*.

10

Q . CLAV ...	L . AEMILIO	C . SVELIO	L . SVELIO
CA	AFRICANO	PONTIANO	QVARTO
....	AVVNCVLO	PATRVELI	PATRI

In

In oppido Quif.

1

VICTORI
CENTVRIONI
LEGIONARIO
EX EQVITE
ROMANO
OB.MVNIFI
CENTIAM.ORDO
SICCENSIVM
. . . .
CIVI
ET CONDECVRIONI
D D . P P

Primo lapide ab Urbe Sour.

2

MANIBVS HOC SACRVM CERTA PI
ETATE RESOLVO HOC NOVELLVS EGO
MATRI FILIOQVE SEPVLTIS VALENTINA TIBI
DIGNO DVLCISSIMA MATER NOMEN
VIGET ECCE TVVM IN TITVLO CLARVM
DONVM NATVRAE MERITIS DE CARMINE
SIGNO FELIX ECCE SOLVM . . . . HAEC DVO
NOMINA CARA EXTRICATE FILI AD
PLANCTVS AVIAE DOLENTI
AELIA VALENTINA VIXIT ANNIS LV
IVLIVS EXTRICATVS VIXIT XII

Prope sinum Soliman .

3

. . . A V G . S A C
. . . IVLIVS . V . C . TEMPLVM . . . .
. . . DVOBVS . A FVNDAMENT . VOTO RES . . .
. . . SVB CVRA ALCIBIADIS ACTO . . . .

In Regione Musti.

4

INVICTISSIMO FELICISSIMOQVE IMPE
RATORI . . . . AVGVSTO CAESARI ORBIS
PACATORI MVSTICENSIVM D.D

Ibidem.

5

IMP . C A E S . A V G . . . .
. . . .
SVFFETVLANORVM . . .
. . . . AEDIFICAVERVNT
. . . .

A Turuz *leucis IX.*

6

CVR . REIPVBLICAE . SPLENDI
DISSIMAE . COTVZAE . SACRAE
VALERIVS . IANVARIVS . . .

In oppido Zaguan.

7

FELICI . HVIVS . VRBIS . RESTAVRATORI
COM . BONIFACIO . V . C . P . . . .

Leucis II. a Zaguan.

8

. . . .
D I A E L I B E R . . . .
P . T I T I V S . C E L S I T . . . .
ET Q . SEVERIVS . . . .
VERVS AEDIL . . . .
LVDOS SCAENICOS . . . .
DEDERVNT . G . . . .
EPVLVM DECVRIO . . . .
. . . .

In oppido Susa .

9

D . M . S
C . HERCVLEIVS
IANVARIVS
P . VIXIT
AN . LXV
H . S . E

Ibidem.

10

D . M . S
MARCVS HER
CVLEIVS IANVA
RIVS
P . V . A . LV
H . S . E

Ibidem.

1

D . M . S
C . HERCVLEIVS
ABILIANVS
P . V . A . XII
H . S . E

Ibidem.

2

C : HERCVLE
IVS VICTOR
PIVS V . A . XIII

Ibidem.

3

HERCVLEIA
MARCIANA
PIA
V . A . XII
H . S . E

Ibidem.

4

FABIVS.FAVS
TVS.PIVS
VIXIT.ANNIS
LXXVI
H . S . E

Ibidem.

5

ABIDIVS
FAVSTVS
LVCILIANVS
PIVS VIXIT
ANNIS XX
H . S . E

In loco Textor.

6

D . M . S
C . M E M M I V S
FELIX VIXIT
A N N I S
LXXXII MENSIBVS
QVINQVE DIEBVS SEPTEM
H . S . E

In castro Leuca I a Tucca.

7

D . M . S
Q . SENTIVS
MARTIANVS
PIVS VIXIT ANNIS
XLVIIII.MEN.IIII
DIEBVS XIIII
H.S.E.O.T.B.Q

8

. . . .
ET TOTIVS DIVINAE DOMVS EIVS
CIVITAS ZVCHARA . . . .
FECIT ET DEDICAVIT

In magni Templi muro monti imposito : vocant adhuc *Zuchara*. Habetur Zugar apud Ptolemaeum. Aqua defluit nitida, quae olim per aquaeductum Carthaginem deducebatur.

In eadem regione.

9

TIRINVS FORTV
NATVS VIR ARMIS
INGENIO ET ANIMO
MAXIMO QVI CVM
. . . . . NIS ET GRAECIS
. . . .

In eadem.

10

D . M . S
C. MATTIVS
PVLLAIENVS
BELLIVS.P
V . A . LV
H . S . E

In eadem.

11

MAODIVS
VENIATERIA
NI FILIVS
P.V.M.XX
H. S. E.

In eadem.

12

D . M . S
MAGNIA
NVS IVLIVS
P.V.A.XII
H . S . E

In eadem.

13

Q.MORANINA
FELICIA.P
V. A. XXX

In eadem.

14

. . . . AVG.SACRVM. . . . .
. . . SIS TEMPLVM CVM. . . .
. . . SVA PECVNIA . . . .
. . . . . DEDICAVIT . . . .

15

L . AELIVS. M . F. M. NEP : QVIR
RECTVS DOMO ROMA
QVI ET CARTHAGINENSIS
ET SICELITANVS ET ASSOTAN
ET LACEDEMON ET ARGIVVS
ET BATESTANVS . . . .
QVAESTORIVS SCRIBA AEDI
LICIVS CIVIS ADLECTVS
OB HONOREM AEDILITATIS
HOC OPVS TESTAMENTO SVO
FIERI IVSSIT

Non

Non longe a Zugar *in arcae marmoreae latere.*

1

DETRAHE SERTA COMIS ET AMORVM OBLITA TVORVM
TRISTIS INOPS PVLLA VESTE THALIA VENI
NON MANVS IDALIA LASCIVIAT IMPROBA VIRGA
NEC FLVAT ANTE TVOS LVCIDA PALLA PEDES
IVLIVS HAEC FECI MELLITVS QVI VOCOR OLIM
CVPITO PATRI MATRI ET IVSTA MEAE
DEPOSVI CONIVGEMQVE MEAM MIHI IVNCTA' ROGATAM
VT SIT IN AETERNVM CONDITA FAMA LOCI

In alio latere.

VIXIMVS AD RATVM PIETATEM IMPLEVIMVS AMBO
PRAESTITIMVS SOBOLEM FEMINEAM DVPLICEM
VOS QVOQVE QVI LEGITIS VERSVS ET FACTA PROBATIS
DISCITE SIC VESTROS MERITO SANCIRE PARENTES
HOS VT EGO PIVS EXCOLEREM TITVLOSQVE RELINQVAM
VIVOS VT HOC FACEREM FATA DEDERE MIHI
IVLIVS HOC PETO NVNC A TE DOMINATOR AVERNI
CVM MORIAR IACEANT OSSA QVIETA MIHI.

2

In Arcu Tripolitano.

IMP.CAES. M.AVRELIO.ANTONINO.AVG.PP. ET.IMP.CAES.L.AVRELIO.VERO. ARMENIACO.AVG
SER.CO.....S ORFITVS.PROCOS.CVM.VTTEDIO.MARCELLO.LEG.SVO.DEDICAVIT
C.CALPVRNIVS.CELSVS.CVRATOR.MVNERIS.PVB.......S.II.VIR.QQ.FLAMEN.PERPETVVS
ARCVM.PECVNIA.SV..........EX.MARMORE.SOLIDO.FECIT

v.Gall. Ant.p. 170. 454. 6 615. 3. RUrsus exhibeo, ut rursus de legitima lectione constet. Sponius *Scipio*, & *Construend.* & *Aerar.* perperam addiderat, quae Novus Thesaurus retinuit, & *Sex* pro *Ser*, *Vittedio* pro *Uttedio*, *Et* pro *Ex*, insuper peccat; quamvis a me acceptam multo puriorem iam dedisset. Quid de somniato *Munerario* dicam, post *Curatorem Muneris*? Mihi epigraphen ipse Cl. Condaminius obtulit, qui diligentissime exscripserat, & nihil ulterius in Arcu haberi testatus est. Haec etiam docuit. Aedificium est ex albicanti marmore quadratum, obrutum tamen magna ex parte, ac terra opertum. Quadrivio inserviit, cum in unoquoque latere iogens fuerit porta fornicata. Inscriptio inter coronidem, & fornicem occupat zophorum, & epistylium. Quadruplicatum fuisse ex eo discere est, quod etiamnum in duabus ex faciebus eadem appareat, quae ooo oppositae sunt, sed contiguae. Ab omni item parte Arcus opere anaglypho conspicuus erat, sed nunc vestigia tantummodo supersunt. Barbari capita detruncarunt, muros superstruxerunt, tres obduxere ex portis, domumque cum veteri constructione coniunxere, ut ad vulgares usus opus omne converterent. In Epistolis *Epigraphicis* erimini mihi datur, quod Sponium antea non viderim; pag.40. & 62. at cum eam additionem amieis gratificans typographo raptim dedi, libri non erant ad manus: magno item erimini, quod T pro F cusum sit, & quod S verbo sequenti nimis proximet. Mihi aliquanto magis videtur referre, si post literam S gentilitii finalem *Scipio* intrudimus, ubi spatium est nullum; & si *Calpurnius* iubeamus legere ubi CO nitide conspicitur.

Milliarium lapidem in Epistola septima proferens in vinario receptaculo, dimidia a Tuneto leuca, sub doliis iacere monui: ioque eo Gall. Ant.p. 52. literae L inferiorem tractum valde produci, & deprimi, eodem prorsus modo ae in Africanis illis inscriptionibus, quae Musei Florentini vestibulum decorant. Ubi olim steterit, nescimus, nam *ab Carthagine XV millia ferme passuum* Tunetum abfuisse docet Livius, in columna vero lib. 30 numerus subnotatur maior. Non defuere, qui Consulatum IIII tamquam M. Aurelio non competentem arguerent: hine, opinor, factum est, ut in editione secunda COS III scriberetur: at patet omoino, non de Marco sed de Caracalla heie agi.

In-

INscriptiones, & monumenta adiicimus, quae ad Museum Veronense his ipsis diebus accesserunt, vel quorum exempla aliunde nuper sunt missa.

Tabellae Iliadem continentis fragmentum primum.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ... ΚΡΥΣΗΣ ΑΠΟΙΝΑ ΑΡ...

ΝΕΣΤΩΡ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ...	Α ΙΛΙΑΣ
	...ΙΣ
ΠΡΙΑΜΟΣ ΑΦΡΟΔΙ...ΠΑ...	Β
	:::
	Γ
Iliadis libri	:::
recensebantur.	Δ
	:::
	ΤΣ
	ΙΣ
	Ε
	ΔΙΟ
	:::
	ΑΡΙ
	ΣΤΗ

Fragmentum secundum.

ΠΕΝ	ΕΝΤΑ
ΘΕΣΙ	ΙΣΣΚ
ΛΗΑ	ΑΙΑΙΣ
ΑΜΑΖ	ΠΥΑΑ
ΩΝΠ	ΙΣΑΧΙ
ΑΡΑΓΙ	ΛΛΕΥ
ΝΕΤΑΙ	Σ..ΥΠΟ
— ——	......
	— ——
ΑΧΙΛ	Π...
ΛΕΥΣ	ΙΘΗ
ΠΕΝΘ	ΙΠΡΙ
ΕΣΙΛΗ	ΑΜΟΝ
ΑΝΑΠ	ΚΑΙ
ΟΚΤΕΙ	ΑΓΗΝ
ΝΕΙ	ΟΡΑ
— ——	— ——
ΜΕΜΝ	ΠΟΛΥ
ΩΝΑΝ	ΠΟΙΤΗ
ΤΙΛΟΧ	Σ ΕΧ
ΟΝΑΠ	ΕΙΟΝ
ΟΚΤΕ	— ——
ΙΝΕΙ	ΘΡΑΣΙ
	ΜΕΔ
— ——	ΗΣ..
ΑΧΙΛ	..ΡΑΙΝ
ΛΕΥΣ	ΕΤΟΝ
ΜΕΜ	— ——
ΝΟΝΑ	ΦΙΛΟΚ
ΑΠΟΚ	ΤΗΤΗΣ
ΤΕΙΝ	ΔΙΟΠ
ΕΙ	ΙΘΗΝ

Praeclarissimam anaglypham tabellam Homeri Iliadem, atque *Ilii excidium ex Stesichoro, Arctino, & Lesche continentem*, a Fabretto in Syntagmate de Columna Traiana vulgatam procul dubio nosti erudite Lector. Consimilis, non eiusdem tamen, tabellae, & ex eadem mistura constantis, duo nunc possidemus nec tam exigua fragmina, nominibus pariter sub figuris positis, & historia paucis verbis in duas columnas discretis adumbrata. Reliquias hasce exhiberem libentissime, quamvis male habitas & excisas, sed aes in quo incisae iam erant, misere periit, nec alteri incidendo tempus suppetit. In prima zona, seu linea plaustrum visitur birotum, quo Chryses attulerat *ἀπερείσι' ἄποινα*, ut Homerus dicit, subter siquidem habetur, ΚΡΥΣΗΣ. ΑΠΟΙΝΑ. Plaustrum eadem prorsus structura fabrefactum est, qua Romae carra construuntur ab uno tantum equo traducta, maiorique pondere onusta, quam in Longobardia quattuor aut sex bovibus committatur. Michaelis Angeli carrum vocant, quod ab eo inventum credatur. Parisiis adoptatum vidi, & frequenter adhibitum, cum in regionibus nostris adhuc ignoretur. Rei cardo in eo vertitur, ut pondus omne innitatur axi, atque hinc & inde aequilibrium servet: tum rotae praealtae sint, ita ut longurii earum centro respondeant.

In secundo.

Penthesilea Amazon advenit. Achilles Penthesileam interimit. Memnon interimit Antilochum. Achilles interimit Memnonem. In portis Scaeis Achilles . . . .

. . . . Priamum, & Agenorem. Polypites, Echion. Thrasimedes . . . . Philoctetes Diopithum.

Elucet, non Homeri Poema tantummodo repraesentatum in hoc anaglypto fuisse, sed usque ad Troiae excidium integrum bellum: Homerus enim, ut Servius ait, *omnia tacuit, quae facta sunt post Hectoris mortem*. Penthesileae Amazonis adventum, fortia facta, & interitum Quintus Calaber seu Smyrnaeus dicendus, libro primo fuse persequutus est. Antilochum a Memnone occisum, & Memnonem ab Achille, idem in secundo narrat; & Philoctetis historiam praecipue in IX. Agenorem Homerus memorat in O, & Echium a Polite interfectum, sed Ἐχίον δὲ Πολίτης apud ipsum legimus, in hac vero tabula Πολυποίτης Ἐχίον· Non idem est apud Quintum κρατερόφρονι Πολίτης· Polygnoti picturas Pausanias describit l. 10. Delphis ab ipso visas, eversionem Ilii pariter continentes. In illis quoque subscripta erant hominibus nomina, unde discimus, quam ab antiquo is mos invaluerit. Plura in illis quoque repraesentabantur, Καθὰ δὴ καὶ Λισχέως ἐν Ἰλίου Περσίδι ἐπόιησε, *sicuti & Lescheus in Ilii Depopulatione* tradiderat. De Agenore, & de Philoctete Lescheus quoque verba fecerat. Picturam aliam in Messeniorum urbe Pausanias vidit, in qua Nestor, eiusque filii Thrasimedes, & Antilochus, qui bello Troiano interfuerant, conspiciebantur.

ad Aen. l. 4.

lib. xι.

ON

1

. . . .
. . . . O N . . .
. . . ΩΣΚΑΙΑΦΡΟΔΙΤ . . . . .
. . . ΝΑΚΟΡΑΣ ΔΙΝΩΑΓΑΥ
ΗΝΑΥΤΟΝΟΗΝ ΣΕΜΕΛΗΝ
ΥΙΟΝΔΕ ΠΟΛΥΔΩΡΟΝ
ΑΡΙΣΤΑΙΟΥΚΑΙΑΥΤΟΝΟΗΣΑΚΤΑΙΩΝ
ΑΘΑΜΑΝΤΟΣΔΕΚΑΙΙΝΟΥΣΛΕ
ΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ
ΥΙΟΣΔΕΣΠΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΑΓΑΥ
ΗΣ ΓΕΝΝΑΤΑΙ ΠΕΝΘΕΥΣ
ΞΕΥΣ ΣΕΜΕΛΗΠΛΗΣΙΑΣΑΣΚΑΙΚΕΡ
ΑΥΝΩΣΑΣΑΥΤΗΝ ΑΝΕΛΟΜΕ
ΝΟΣ ΤΟΝΔΙΟΝΥΣΟΝΚΑΙΕΝΡΑΨ
ΑΣΕΙΣΤΟΝΜΗΡΟΝΥΣΤΕΡΟΝ
ΔΙΔΩΣΙΝΙΝΩΤΡΕΦΕΙΝ
ΗΡΑΣΑΡΓΕΙΑΣ ΙΕΡΕΙΑΕΥΡΥ . . . .
. . . .

Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης
γεννᾷ κόρας δ', Ἰνώ, Ἀγαύ-
ην, Αὐτονόην, Σεμέλην,
ὑιὸν δὲ Πολύδωρον·
Ἀρισταίου δὲ καὶ Αὐτονόης Ἀκταίων·.
Ἀθάμαντος δὲ καὶ Ἰνοῦς Λέ-
αρχος καὶ Μελικέρτης
ὑιὸς δὲ Σπάρτου καὶ Ἀγαύ-
ης γεννᾶται Πενθεύς.
Ζεὺς Σεμέλῃ πλησιάσας καὶ κερ-
αυνώσας αὐτὴν, ἀνελόμε-
νος τὸν Διόνυσον, καὶ ἐνραψ-
ας εἰς τὸν μηρὸν, ὕστερον
δίδωσιν Ἰνοῖ τρέφειν.
Ἥρας Ἀργείας ἱέρεια Ευρυ
. . . .

Martis & Veneris filia, genuit filias quattuor, Inonem, Agaven, Autonoen, Semelen, & filium Polydorum. Aristaei, & Autonoes Actaeon. Athamantis, & Inonis Learchus, & Melicertes. Filius Sparti, & Agaves gignitur Pentheus. Iuppiter ad Semelen accedens, cum ipsam fulmine afflasset, Bacchum capiens, & in femore insuens, deinceps Inoni nutriendum tradidit. Iunonis Argivae Flaminica Eury . . . .

Praeclarum fabularis historiae frustum in aversa nuper relati fragmenti parte interlucet. Initium Hygini Fabulae 179 hinc videri possit desumptum. *Cadmus ex Harmonia Martis, & Veneris filia procreavit filias quattuor, Semelem, Inonem, Agavem, Autonoem, & Polydorum filium.* In eiusdem Fabula 180. *Actaeon Aristaei, & Autonoes filius.* In prima vero: *Athamas habuit ex Inone Cadmi filia filios duos Learchum, & Melicertem.* Σπαρτοί, hoc est *sati*, dicti sunt homines ex dentibus interfecti a Cadmo draconis nati. Eapropter Lycophron: σπαρτὸς λεώς, *seminatus populus*; ubi Tzetzes: αὐτὸς οἱ Θηβαῖοι. Tamquam viri nomen, ut in lapide nostro habetur, Σπάρτου videre non memini. Pentheus *Echionis*, & *Agaves filius* ab Hygino dicitur. Echion ex quinque illis unus fuit, qui e Satorum pugna reliqui fuere. Iuppiter Bacchum puerum ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας, ἐνέρραψε τῷ μηρῷ· Apollodorus, & Eustathius. Inoni nutriendum tradidisse, lapis noster docet. Fab. 80.

Aenea tabella item in Museo Veronensi.

2

. . TERENTIO . L . F
A . RVFENIO . C . F
L . TVRPILIO . C . F
M . ALBANI . L . F
T . MVNATIO . T . F
QVAISTORES
AIRE . MOLTATICOD
DEDERONT

Inter antiquissimas Latinas computes velim. Ad angulos tria visuntur adhuc clavorum capita, quibus olim fuit infixa. Literae L, & P. eadem forma, qua in Senatus Consulto de Bacchanalibus. AI pariter pro AE, O pro V, & D in dictionis fine ut in illo. Quintilianus: *Latinis veteribus D plurimis in verbis ultimam adiectam*. Tabella sub donario stetit e pecunia multaticia oblato. Quaestores fecerunt, quod apud T. Livium pluries Aediles Curules faciunt. Epigraphen Fabrettus ex schedis Barberinis hausit, sed perperam MOLTAT. CON. quod Novus Thesaurus iterat, ubi in archetypo MOLTATICOD. Latinae sincerae hae vetustate perrarae sunt. Antiquior tamen quae consequitur, anno MDCCXLII inter Perusiam, & Assisium eruta, statimque a V. Cl. Hyacintho Vinciolio missa. L.1.c.7.

Ooo AGER:

1

AGER . EMPS . ET
TERMNAS . OHT
C. V. VISTINIE. NER . BABR
MARONMEI
VOIS . NER . PROPARTK
T . V . VOISINER
SACRE STAHV

2101. 4. Retulit hanc Novus Thesaurus quoque, sed multifariam peccat. Dialectus eadem prorsus est ac in Eugubinis laminis: adi ergo, precor, amice Lector, Obs. tomum VI, ubi de iis prolixe disserui. Eodem modo & sequens loquitur: *Lerpirior Santirpior Duir For Fouser Dertier Dierir Votir Farer Vef Naratu Poni Sirtir*. Edidit Ubaldinus in Vita Coloccii; deinde Spoouis, qui & ipse Romae vidit in aenea tabula: ego post illos in Historia Diplomatum p. 257. At cum omnes in Italia, & extra, Etruscam putassent, inexplicabilemque dixissent, Pelasgam esse ostendi, hoc est Latine loqui, sed vetustissima, & primaeva lingua. Inscriptionem itaque interpretatus sum. Subsequente anno Cl. Bourguetius eamdem aggressus est. Pelasgicae, quod illi iniunxeram, nomen reecepit, & haec Ibidem ad me praemisit: *l'inscription passeroit sans doute encor pour indechifrable, si vous n'aviez fait voir qu'elle est en Latin, & si vous n'en aviez expliquè les trois premiers mots*. At non tria verba tantummodo, sed inscriptionem omnem dilueide ibi explanaveram, & exposueram, quamvis *quinque* tantum prioribus verbis singulatim conversis. Bourguetius autem verbis subsequentibus tam mirificam, & insulsam, liceat dicere, significationem arbitrario applicuit, ut cordatioribus suspicio oborta sit, festive, & per iocum loquutum esse. Nihilominus in libris pluribus, & io Novo etiam Thesauro 25. 1. nulla mei mentione facta sic habetur. *Doctissimus Lud. Bourguet interpretatione suscepta tum huius lapidis tum tabularum Eugubinarum, in eam opinionem descendit, inscriptionem hanc Pelasgo sermone fuisse conscriptam, & quidem ante Romulum, aut ipsius Romuli aetate*. Postrema haec verba a me certe non hausit, vir singulari quidem ingenio, & honestissimis moribus, sed qui eum sero admodum ad varia studia se converterit, Latinam linguam (anno saltem aetatis suae trigesimo quinto) nequaquam calluit, quod Veronae, ubi pluries, & diutius fuit, amici eius noverunt omnes. Satis
Bibl. Ital. t. 3. p. 187. t. 14. p. 17 t. 18. p. 48. superque sit, censuisse illum firmiter, inscriptiones quas habemus Pelasgicas, hoc est antiquiores Latinas, itemque Etruscas, ante Troianum bellum *certamement* insculptas fuisse.

Ubi de Latinis vetustissimis sermo est, non praetermittendae quidem, qnas e Museo Collegii Romani dedimus, & declaravimus in Obs. Lit. tomo VI. p. 96. Io eodem p. 83. antiqua cantionis verba a Catone allata nullo negotio explicui.

In abenea patera.

2

POLOCES
LOSNA
AMVCES

In abeneo vase.

3

NOVIOS PLAVTIOS·MED·ROMAI·FECID
DINDIA·MACOLNIA·FILEA·DEDIT

In hac etiam classe censendae sunt prope Pisaurum erutae, quas ingenio, doctrina, & natalibus aeque nobilis Annibal Oliverius servat. Votiva signa, capita, membra, pettae praesertim quadratarum pyramidum forma, variorum Deorum nominibus inspersae faciunt, ut lucum sacrum ibi fuisse, praestaotissimus possessor iudicet. Haec separatim:

4

FIDE · SALVTE·IVNONII
MAT·MATVT·APOLENE

In aliis.

5

CISVLA ATILIA DON DIANII
NOMELIA DEDE
IVNO LOVCINA

6

IVNONE REG
MATRONA
PISAVRESE
DONO DEDRON

7

MATRE
MATVTA
DONO DIIDRO
MATRONA
MVCVRIA
POLA LIVIA
DEDA

FE-

1

FERONIA
STATETIO
DEDE

Postremas duas in Obs. Lit. tomo V. cum e-
didissem, Cl. Novi Thesauri collector aevi in-
1978.9. elinati monumenta putat, indicantia *prorsus La-*
1984.4. *tinae linguae corruptionem*, miraturque bis me *ad*
remotiorem antiquitatem spectare, *ostendendum sum-*
sisse: quod quidem sumere nequaquam memini, nam ut Cl. Oliverius ait, qui hoc statim non perspicit, aegre umquam intelliget. Vidit aliquas ita exaratas Octavius Falconerius, quas ad calcem egregii Tractatus de Athleticis posuit, earumque insignem vetustatem, propter *obsoletam literarum formam*, & quia *prisci aevi rusticitatem praeseferunt*, optime agnovit. Non prisca, & casca solummodo aetate, sed optima, & non in Umbria tantùm, sed Romae, *tota saepe Theatra, & omnem Circi turbam exclamasse barbare*, Quintilianus docet.

Aheneam in Nov. Thes. 22. 8. e Verona acceptam non affero, quia spuria est, & inter congenitas in Museo dedicavi, etiamsi paginam huius voluminis 177. nescio qua ratione evaserit. Verum inter valde vetustas illae quoque eum Etruscae, tum Latinae computandae, quas Volateris exscripsi,

Q.AVLINNA.SEX.F.SAB

L.CAECINA.L.F.TLABONI.VIX.AN.XXX

& alias plures. Vide Obs. tom. VI.

Tabella aenea in Museo Veronensi.

2

GN FLACCVS Q FVL F DE
CVMAM PARTEM HERCV
LI ET PRO REDITV FELI
CISSIMO EX AFRICA VI
BI FRATRIS ET PRO SAL
PETINAE MATRIS SIGNA
AVREA FORTVNAE PRAEN
ET FERONIAE SANCTIS
SIMAE DD T VINIO COS

Egregia quamvis exigua tabella in Latio reperta, & a Vignolio vulgata. Perperam in Novo Thesauro [illegible] D. T VINIO. COS sed probe exhibita iam erat 307. 5. De Feronia Servius ad Aen. l. 7. *Apud Circeos, & Rutulos Iuno virgo colebatur, quae Feronia dicta est.*

Aenea ibidem.

3

PRO SALVTE
IMP CAESAERIS
M AVRELI SEVE
RI ALEXSANDRI
PII FELICIS AVG
IOVI OPTIMO MAXIMO DOLICENO

Lapidea in Museo Veronensi.

4

SVRI LEPIDAE M SILANI
LOCVM ET OLLAS DVAS ACCEP
AB SELEVCO LEPIDAE M SILANI

In eodem.

5

D M
ATINIVS HELPIDIVS
ATINIO PRIMO
ET IVLIAE EVHEME
RIAE PERMISSV
CANNEIAE RESTI
TVTAE AMICAE
PIISSIMAE

Vitri subviridis fragmenta teneo, in quibus antiquae inscriptionis frusta, & elegantis etiam operis anaglyptici conspiciuntur.

Pag. CLXXXIX. de aheneis in Museo Moscardiorum Comitum tabulis sermonem habui. Nunc vero ipsas ut exhibeam, enixe rogor, fidelius enim repraesentari profecto nequirent, cum praelo æra ipsa vetusta fuerint supposita.

M·CRASSO FRVGI·L·CALPVRNIO COS
PISONE
III NON FEBR
CIVITAS THEMETRA EX AFRICA HOSPITIVM
FECIT CVM C SILIO C F FAB AVIOLA ... M
LIBEROS POSTEROSQVE EIVS SIBI LIBERIS
POSTERISQVE SVIS PATRONVM COOPTAVE
RVNT
C SILIVS C F FAB AVIOLA CIVITATEM THEME
TRENSEM LIBEROS POSTEROSQVE EORVM
SIBI LIBERIS POSTERISQVE SVIS IN FIDEM
CLIENTELAMQVE SVAM RECEPIT
EGERVNT
BANNO HIMILIS F SVFES
AZDRVBAL BAISILLECIS F
IDDIBAL BOSIHARIS F LEG

M· CRASSO·FRVGI·
L· PISONE· COS·
SENATVS·POPVLVSQVE·THIMILI
GENSIS·HOSPITIVM·FECERVNT·CVM
C·SILIO·C·F·FAB·AVIOLA·PRAEF·FABR
EVMQVE·LIBEROS·POSTEROSQVE
EORVM· SIBI·LIBERIS·POSTERISQVE
SVIS· PATRONVM·COOPTAVERVNT·
SILIVS·AVIOLA·PRAEF·FABR·THIMILI
LIGENS·VNIVERSOS·SIBI LIBERIS·POST
TERISQVE·SVIS·SVORVMQVE· INFIDEM
CLIENTELAMQVE·SVAM·SVORVMQVE
RECEPIT EGERVNT· LEGATI
AZRVBAL·SVFES·ANNOBALIS·F·AGDIBII
BONCARTH·IDDIBALIS· F· RISVIL
ANNO· AZRVBALIS· F·AVCFIARZO
I· AMMICARIS·F· AGDIBIL
L·BALITHONIS·F·SIRNI·

E Neapolitana Metropoli has omnes nunc mittit vir undequaque clarissimus P. Annibal Marchesius Oratorii Presb. ab eruditissimo viro Francisco Pratillio Canonico in hunc finem acceptas.

Calatiae.

1

Q. POPILLIO . Q. L
MACRO
HERB. ALTIL. ET LIGNOR
NEGOTIATOR
MAEVIA . MACRINA
FRATRI . B . M

Ibidem.

2

CLODI. FAVSTI
MAG. OLLARI
O . H . S . S

Ibidem.

3

C. FILLI. PRISCI
MARIA. MATER
MISERRIMA
FEC

Ibidem.

4

CAESELLIO . RVFO . ET
... MVNNIAE . Q . F....
N . L . MARIO . BASS....
VALERIA . P . L . DOAT ....
F . S . ET . S

In vico S. Prisci agri Capuani.

5

EQVITIAE. MEGISTE. PATR
EQVITIAE. DAPHNIDI. LIB
EQVITIAE. AVCTAE. FILIAE
M. EQVITIO. ANTEROTI. FRAT
M. EQVITIVS AVCTVS
SIBI ET SVIS
H . M . S . S . E . N . N . S

Ibidem.

6

L . PERGENNI
RVFIONIS
SECVNDIO
L . DE . S VO

Ibidem.

7

PAMPIO . P . L . LVCRIO
ANNOR . XXII
PACCIA . C . L . LAVDICA
DE . S VO

Ibidem.

8

PACCIVS. TRE
BACIVS
H. S. EST
A . V

In vico Casapulle.

9

M. POMPONIO
Ↄ L . SALVIO
O . H . S . S

In vico delle Curti.

10

D . M
TETTI . ALEXANDR
DECVRIONI, CAPVA
TETTIO . EVTHYCHETI
TETTIAE . ASPASIAE
TETTIA . REPENTINA
PARENTIBVS

In vico S. Andreae.

11

P . AELIVS . EVOPVS
AELIAE . TOSINI
VXORI
DVLCISSIMAE
FECIT

In vico S. Petri.

12

L . AELIVS . MAXIMVS
VIVVS . SIBI . ET . MEMORIAE
AELIAE . CHRYSOPOLIS
VXORIS SVAE
BENE . DE . SE . MERITAE
FE CIT

Ibi-

Ibidem.

I

TVDICIAE . M . L . CROTINI
C . SACRATORIVS . CINNA
VXORI . ET SVIS POST

In oppido S. Agathae.

2

SAC
D . M
Q. PVBLICIVS
PRISCINVS . A
MERIAE . IANVA
RIAE . CON . KARISS .
BENEMER . SIBIQ
VE . VIVOS . FECIT

Ibidem.

3

D . M . SAC
Q. PVBLICIO
Q. F. IANVAR
FILIO . KARISS
Q . VIX . ANNIS
XXVIII . MENS . V
DIEBVS . XVIII
Q . PVBLICIVS
PRISCINVS . PA
TER . INF . FECIT

In Airolae Castro.

4

. . . .
QVOD AB AGRO IN MVRVM
ET A MVRO IN RIVVM
. . . . DECVRRAT
SEN . CONS . REIP . CAVDI
NOR . ABSQ . NOVI . FE
DER . SPONSION . . . . . .
. . . .

5

DIS MANIBVS
AGILLIAE . SEVERAE
VISIT . ANNIS . XXX sic
M . I . DIEBVS . XXV
BENEMERENTI

6

D . M . S
OFILLIAE
C . FIL . PIAE
FELICVLAE
L . TETTIVS
SECVNDINVS
CONIVGI
B . M . F

Ibidem.

8

. . . .
OLLAS CXL . . . .
AEREAM ET . . . .
LACRVM N . . . .
MINIS AVG . . . . .
EX DEC . D . . . . .
PON . CENS . . . . .

Inter rudera oppidi Calvi.

7

IVNONI
FAVSTINAE
AVG
SAC

Ibidem.

9

O. L. ASIRI H. S. ET
FILI ASIRIONI

Ibidem.

10

. . AQVILIO
COS
. . . TRON . COL
D . D

Consequentes omnes apud Dom. Andream Fraiam, prope Puteolos repertae.

11

D . M
TI . CLAVDIVS
CELER . SCRIBA III
CERERE . STIP . XXIII
VIXIT ANNIS
XXIII . CIVES
PVTIOLANVS
MATIIR sic
PIENTISSIMA

D . M

1

D . M
SESTILIAE IVS
TAE IVLIVS SIL
VANVS CONIVGI
BENEMEREN
TI FECIT

2

. . ESSIVS . VENE . . . . .
. . VENETVS . VETE . . . . .
NVS . EX . CLASSE . SI . . . .
. . FIRMIO . PROTO . ET . . . .
. . AE . MOSCHIDI . ET . LI . . . .
. . BERTAB . SVIS . POSTER . . . .
. . . . MNIBVS . FEC

3

D . M
Q . VAL . ALEX . VETE
VERN . OSTE . MIL
ANN . XXVI . VIXIT
ANN . XLVII . Q . VAL
AQVILIVS . FIL
B . M . F

4

D . M
FVFICIAE . FELICISSIMAE
VIX . A . XXI . M . X . D . XXI
PLAVTIA . OENONE . FILIAE
PIENTISSIMAE . B . M
FECIT

5

IVLIAE . ANTIOCHI
DI . FILIAE . DVLCIS
SIMAE . VIX . ANN . III
MEN . VIII . DIEB . XVIII
C . IVLIVS . ALCIDES . FILIE
DVLCISSIME . B . M . FEC

6

D . M
EX . III . CERER . M . IVL
VALENS . VIX . ANN . XXIII
MILITAVIT . ANNIS . III
M . ANTONIVS . VALENS
FILIO . B . M . F

7

D . M
GRATA . STANIANA
FILIAE . DVLCISSIME
QVE . VIXIT . ANN
VII . MENS . IIII . DIEB
IIII . STANINVS . GRA
TVS . PATER . ET MAT
ER . TALIA . GRATA
M

8

D . M . S
A . FIRMIO . VENVLO
QVI . VIXIT . ANN . LXXXII
MERENTI . PATRI . SVO
F . FECER

9

DIS . MAN
C . SVLPICIO . TERI
V . A . XVII . M . XI
D . XX . H . VII
C . SVLPICIVS
SATVRNINVS . PATER
FILIO . PIISSIMO

10

L . MEMMIVS
GRAPTVS . SIBI . ET
IVLIE . FELICVLE
COIVGI . CARISSIME
ET . LIBERTIS . ET LIBERTAB
POSTERISQ . EORVM

D . M

1

D . M . S
C . A R R I . A
P O N I A N I
T R I E R A R C H I
C L A S S . P R A E T
M I S E N E N S

2

. . . .
AVGVSTALIVM . CORP . . .
QVAE . EIS . L . LAECANIVS . . .
PRIMITIVOS . CVRATOR . IPSOR . .
PERPETVVS . EDIT . ITAVT . EX . RED . .
EOR . QVODANIS . DIE . NATALIS . SVIS
. . . I . AN . DIVISIO . FIAT . ET EPVL

3

T . AVFID . ALEXANDER
VIX . ANNIS . LXXXV
AVFIDIA . T . F . PROCVLA
VIX . ANNIS . XXVI
AVFID . CORNELIANVS
ET LVCIA . AVFIDIANA
FECER

4

D . M
LAECANIAE . ONESI
C . LAECANIVS . ZETHVS
CONLIBERTAE . B . M

5

DIS . MANIBVS
L . LVTATIVS . RVFVS
L . LVTATIO . CELERI
FIL . SVO . FECIT . ET VA
LERIAE . SIMIO . CON
IVGI . B . M

6

APOLLINI . SACRVM
Q . TREBELLIVS . RESTITVTVS
F E C I T

7

D . MAN . S
TESNEVS . SERAPIAS
NAT . AEGYPT
V I X . A N N I S . X X X I I
C O N I V X S . A N N I V S sic
B A S S V S . I I I . I O V E
ET SERAPION . FILIVS
E I V S . B . M . F

8

D . M
M . ANTONIVS . LON
G V S E X C L A S S E
P R A E T . M I S E N . O R D
. . . .
M I L I T . A N N . X X I I . V I X
A N N . L V I I I . M E N . I X
P A T R O N O B E N E M E R
E N T I F E C I T

9

D . M
L . V I R R I D I O C E L E R I
Q V I E T T E M A N S . . . . .
. . . . . F I L I O D E L M A T
V I X . A N N . X X X X I X
M I L I T . A N N . X X I I I
T . C O S C O N I V S F I R M V S
III . SOLIS HERES BE
NEMERENTI FECIT

10

CONLEG . DENDROPHOR . ET
CLASSIAR . MISENATIVM
AVRELIO CANVSIO Q . FIL
PRAENESTINO
PATRONO OPTIMO
AE . C . FIERI CENS

11

M . VALERIO MARCIN . . .
III . VENER . SYR . MIL . .
V I T A N N . X V I . V I X . .
A N N . X X X V I I . H E R E S I V L
HERMOGENES IN . . .

In oppido Ducenta.

1

... ALIARIO . IVN . FIL
INCOMPARABILI
QVI . VIXIT . ANNIS
XII . MENSI
BVS . X . DIEBVS
VIII . PAT . FEC

Casertae super montem.

2

✠ HIC REQVIESCIT IN SOMNO PACIS IOANNES
CLARISSIMVS ADVLTVS QVI VIX. AN. PL M
XCII. DEP. SVB DIE ID. MARTIARVM
☧ ... ANNO PC BASILI. V. C. IND. QVINTA. ☧

Ad veterem Capuam.

3

F. LEONTIVS
INNOCENS QVI
VIXIT ANNOS
XXIII. ET MENSIS
V. QVI DEFVN
CTVS EST
KAL SEPTEM
BRIBVS
Α ☧ Ω

Subsequentes octo a Cl. Scipione Christophori.

Beneventi apud quemdam artificem.

4

M. ALBIO . M . F . STEL . LEG
XXX . SIGNIFERO
ALBIAE . M . L . HILARAE
CVRTIAE . P . L . CHILAE
EPAPHRODITVS . ET . CELER
LIBERTI . F . C

Puteolis.

5

L. CALPVRNIO L. F. C. CALPVRNIO L. F.
CAPITOLINO
MERCATORES QVI ALEXANDR. ASIAI
SYRIAI. NEGOTIANT

Calatiae extra portam Episcopatus.

6

DRVSO. TI. CAESARIS. AVGVSTI
F. DIVI. AVGVSTI. N. DIVI
IVLII. PRON. CAESARI. COS
PONTIFICI

Ibidem.

7

GERMANICO. TI. CAESARIS. AVG. F
DIVI. AVG. NEP. DIVI. IVLI
PRON. CAESARI. COS. II. AVGVST
D D

Allifis in platea.

8

. . . .
.. SERVILIAE. VIXIT. AN ....
.. AEDIVS . SERVILIA . FL ....
.. APHRA . AVG . ALLIFIS. O....
.. AC. SACR. IVNONIS ... SIBI
... IAE. MEGISTE. CONIVGI....
... MARTIALI. ET. ANTERO...
FRATRIBVS . EIVS

Alvignani in Aprutio.

9

M . AGRIPPAE . PATRONO
EX . D . D

Ibidem: accurate, & exacte transcripta.

10

HIC. REQVIESCIT. IN. PACE. MAXI
MINA. IN. L... QVE. VIXIT. ANNVS
XXVIII. M. IIII. DIES. XII. DEPOSITA. DIE
IX. TA. EIRIA. G. III. KAL. NOBR. ANN
..II P.C. BASILI. V. C. INDICTIONE. VIII

Pausilipi apud Dominos Mazzas.

11

D . M
TI. CLAVD. ZENO
NAT. AEG. MIL. CL. PRAET. MIS
EX. IIII. VESTA. VIX. ANNIS
XXXII. MILITAVIT. ANNIS. XII
NERONIVS. FEROX. IIII. FOR
B. M. F

Neu-

Neapoli apud Patres Cruciferos.

1

Τ ΦΛΑΒΙΩΙΤΥΤΙΩΙ
ΕΥΑΝΘΗΙ ΝΙΚΗΣΑΝΤΙ
ΙΤΑΛΙΚΑ ΡΩΜΑΙΑ ΣΕΒΑΣΤΑ
ΙΣΟΛΥΜΠΙΑ ΤΗΣΜΓ
ΙΤΑΛΙΔΟΣ ΠΑΙΔΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΔΙΑΥΛΟΝ
ΑΝΑΘΕΝΤΙ ΕΝ ΤΗΙ ΦΡΗΤΡΙΑΙ
ΑΝΔΡΙΑΝΤΑΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΩΝ
ΣΥΝ Τ ΦΛΑΒΙΩΙ ΖΩΣΙΜΩΙ
ΑΔΕΛΦΩΙ ΤΩΙ ΑΥΤΩΙ ΑΓΩΝΙ
ΤΑΓΜΑ ΝΙΚΗΣΑΝΤΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΒΙΟΝ ΛΑΒΟΝΤΙ
ΕΥΜΗΛΕΙΔΑΙ ΦΡΗΤΟΡΕΣ
ΑΜΟΙΒΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

In altera basi facie.

ΣΕΟΥΗΡΩΙ ΚΑΙ ΕΡΕΝΝΙΑΝ.ΥΠΑΤ
ΠΡ Ε ΕΙΔΩΝΜΑΡΤΙΩΝ
Τ.ΦΛΑΒΙΟΣ ΖΩΣΙΜΟΣ ΚΑΙ
ΦΛΑΒΙΑ ΦΟΡΤΟΥΝΑΤΑ ΓΟΝΕΙΣ
ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΟΙ ΛΥΧΝΙΑΣ ΜΕΤΑ
ΛΥΧΝΩΝ ΚΑΙ ΒΩΜΟΥΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡ
ΑΥΘΙΣ ΚΑΘΙΕΡΩΣΑΝ

Ad latus.

ΣΕΒΑΣΤΑ in corona.

Super hae praeclara inſcriptione multa commentari poterit, qui eam illuſtrandi animo in manus ſumet. Quid verſus quartus ſibi velit, In promptu non eſt definire. Num inter certamina Ισολύμπια quoque Neapoli numerabantur? hoc eſt Olympicis aequalia, nomine ad illorum conformationem compoſito, ισόδρομος, ισόθεος, ισοδύναμος· quod ſi novum videtur, nonne etiam nove dicitur heic Ιταλίδος? Hanc explicationem ſi admittimus, ſubſequentia ſigla intelligi poſſent τῆς Μάχης *certamine tertio Italico*, vel τῆς Μέρους *partis tertiae*, vel τῆς Μέρας *tribus tertiae Italicae*. Fortaſſe etiam ΙΣ ισελάστικα ſignificat, quamvis numquam viſum ſit id compendium, & quamvis ΕΙΣ incipi deberet, & quamvis honores Iſelaſtici Athletis tantum concederentur, quorum heic non habetur mentio. Plinius Tra-
lib. 10. ep. 119. iano: *Athletae Domine, ea, quae pro iſelaſticis certaminibus conſtituiſti &c.* deinde: *quando ſint in patriam invecti, ſed quando certamine vicerint, ex quo invehi poſſint*. Hoc modo ſi intelligimus, non ΟΛΥΜΠΙΑ ΤΗΣΜΓ, ſed legendum erit ΟΛΙΥΜΠΙΑΔΙΣΜΓ *Olympiade ducenteſima qua-* Grut. 314. 1.
drageſima tertia, ut in Gruteriana conſimilis argumenti, & temporis, Aſclepiades *Olympia* vicerat ΣΜΟΛΥΜΠΙΑΔΙ *Olympiade ducenteſima quadrageſima*. Verumtamen ſi literas ΙΣ explicamus Ισελάστικα, non ΤΗΣ ΜΓ legere debebimus, ſed ΤΗΣ ΛΓ, nam in ſecunda inſcriptionis parte parentes poſt annos aliquot oblationem iteraſſe, adſcripti Conſules docent. Scabra, & exeſa marmora ſaepe oculos fallunt.

2

Γ ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ
ΦΗΛΙΞ
ΤΑ ΧΡΕΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΟ
ΦΗΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΞΩ ΤΟΥ ΑΓΟΡΕΥΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΙΔΙΑ ΔΑΠΑΝΗ ΦΡΗΤΟΡΣΙ ΠΑΝΚΛΕΙΔΩΝ

Caius Calpurnius Felix fulcimenta, & tectum, & quae extra Forum ſunt, impenſa propria Tribulibus Panclidarum *dicat*. Patet, legendum eſſe ΕΡΕΙΣΜΑΤΑ.

3

ΜΚΟΚΚΕΙΟΣ....
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΑΙ ....
ΣΥΝ ΤΟΙΣ ΙΔΙΟΙΣ ΤΕΚ...;
ΤΙΤΙΩ ΑΚΙΛΕΙΝΩ
ΚΑΙ ΦΛΑΥΙΩ ΚΡΗΣΚΗΝΤΙ
ΤΟΝ ΣΚΥΦΟΝΕΚΑ..
. . . .
ΘΕΟΙΣ ΦΡΗΤΟΡΣΙ ΚΥΝΑΙΩΝ

Scyphus Diis Tribulibus Cynaeorum a Cocceio, & ab eius natis Titio Aquilino, & Flavio Creſcente oblatus quo pondere, & cuius pretii fuerit, obſcurae, & detritae lapidis notae nos ſcire vetant.

4

ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ
ΧΑΡΙΤΩΣΑ ΖΗ
ΣΑΣΑ ΕΤΗ ΙΔ ΗΜ.ΛΓ
ΑΝΕΠΑΥΣΑΤΟ
ΠΡ.Ι ΚΑΛ ΜΑΙ

Ante primam Kalendarum, hoc eſt pridie Kalendas.

Augustae Taurinorum.

1

IMPERATOR CAESAR
CLAVDIVS IVLIANVS
PONTIFEX MAXIMVS
SEMPER AVGVSTVS

Columna in ipsa Urbe nuper eruta, & ab erudito Regalis Academiae a Secretis Dom. Filipponio perhumaniter missa.

Vicetiae.

2

M. ABONIVS. ACANTHVS. IIIIII VIR. AVG
AD. CENSVS. COS. IN. MEMORIAM
. . . .

Subsequentes duas exscripsit in Graecia Cl. P. Petrus Martyr Calomatius.

In Antigonensium colle ad Ecclesiae ianuam.

3

C. PINNIVS C. F
FAL AGRIPPA
VIXIT ANNIS
XXII

Inter Athenarum rudera.

4

ΙΟΥΛΙΑΝ ΘΕΑΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΠΡΟΝΟΙΑΝ
Η ΒΟΥΛΗ Η ΕΞ ΑΡΕΙΟΠΑΓΟΥ ΚΑΙ Η ΒΟΥ
ΛΗ ΤΩΝ ΕΞΑΚΟΣΙΩΝ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΝΑΘΕΝΤΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΑΥΛΟΥ ΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΥ ΑΓΟΡΑΝΟΜΟΥΝΤΩΝ
ΑΥΤΟΥ ΤΕ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΜΑΡΑ
ΘΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΝΤΟΥ ΝΑΙΒΙΟΥ
ΡΟΥΦΟΥ ΜΕΛΙΤΕΩΣ

DUm haec imprimuntur, & fatigant praelum, accidit Musis faventibus, ut P. Eduardi Corsinii, Schol. Piar. Reg. Cl. & in Pisana Academia Professoris, de Fastis Atticis tomi duo, & Dissertationes Agonisticae in manus devenirent meas. Explicare vix potis sum, quanta perfusus sim voluptate, nostri temporis Scriptorem nactus, illustribus anteactae aetatis viris merito accensendum. Quaecumque a me alicubi tradita admisit ipse, & probavit, in tuto posita censeo: quae vero nequaquam recepit, immo data opera, honestissime tamen, oppugnavit, vel propugnare conatus sum pag. 400, & 401, vel modo quae afferri ad tuitionem possint, cursim innuere pergo.

Epictetam meam Lacedaemonem nequaquam tom. 2. p. 458.
fuisse contendit; quapropter mensium nomina ibi memorata non Laconibus, sed potius Aeginetis tribuit. Cur id marmor Laconibus tribuerim, expono. In perillustri domo, in qua Venetiis a ducentis ferme annis cimelium custodiebatur, nomen quo indicari solebat, per veterem traditionem transmissum, erat *la Piera de Mistrà*; quoniam, dicebant, *Misitrae* repertum fuit: ita Spartam appellant recentes Graeci. Hoc nomine acceptam incipere inscriptionem vidi, *Επὶ Εφόρων τῶν σιῶ Φιλοστίλω*, secundam vero eius partem, *Επὶ Εφόρων τῶν σιῶ Ιμέρτω*. Testamentum Dorica dialecto perscriptum est, qua Lacedaemones usos norunt omnes. His indiciis permotus Epictetae Lacedemoniam civitatem non abstuli. Scaliger in Indice Gruteriano Cretensem maluit; pag. 14.
eapropter tria illa mensium nomina Cretensibus dedit. Alia impulsus ratione non potest credi, nisi quia Laconum coloniae in Cretam aliquando migrarint. Oxoniensium marmorum illustrator *Laconum Decretum* inscriptionem appella- pag. 27.
vit. Cl. Chishull in *Antiquitatibus Asiaticis* ignotae urbis esse ait, *sed Laconicae certe originis*. p. 125.
Cl. Corsinius Spartae abiudicat, quoniam eius urbis peculiares formulae, & voces, ac vocum inflexiones heic non adhibeantur. De solennibus quidem formulis nihil constat; voces vero vetustissimas, plebeiasque vocum inflexiones cur in nobili hoc instrumento quaerimus, quod neque primaevae illius aetatis est, nec plebeia locutione conscriptum, sed ea, qua legales homines in actis solennibus utebantur. In Longobardiae pariter Civitatibus sicuti populus loquitur, nequaquam scribimus. Cretensia, Sicula, Corcyraea monumenta si inspicimus, peculiaris earum Insularum dialecti vestigia quaedam deprehendimus quidem, sed nec tam crebra, nec a communi Dorismo tam remota, ut sensus apprime non percipiantur: minime autem perciperetur quod Laconismis a Meursio collectis exaratum fuisset. Singularis Laconicae linguae proprietas fuit, in publicis etiam actis adhibita, canina litera dictiones claudere: *Τιμόθιορ ὁ Μιλέ-*

σιορ

σιορ παραγινόμενορ in Laconum psephismate a Boethio allato. Psephisma illud quattuor ferme ante Christum natum secula rogatum fuisse, colligi potest e Diodoro. Tam veteris attamen Laconismi egregium servat inscriptio nostra vestigium in voce Ἀρτυτὴρ, in libro nullo, & in nullo alio monumento visa. Ἀρτῦνοι Senatores selecti apud Epidaurios ex Plutarcho: Ἀρτῦναι Magistratus primores Argis ex Thucydide. Canina litera addita Laconum dialectum perspicue patefacit.

Animadvertit praeterea Cl. Auctor noster, plurima in Epictetae marmore occurrere, *quae a severioribus Laconum institutis perspicue abhorrent:* quod forsan valide opponi arbitrarer, ubi Lycurgi aevo, vel proximis Lycurgo seculis testamentum hocce incisum fuisse, quisquam iactaret. At Lycurgus ante Olympiadem primam floruisse reputabatur; Lacones autem Persis in Graeciam irrumpentibus adeo iam ab Lycurgi institutis, Polybio teste, defecerant, ut urbes aliquas ipsis tradiderint, (l. 6. p. 492.) *χάριν τοῦ χρημάτων εὐπορῆσαι, ut redundarent pecuniis.* Eo denique devenerunt, Plutarcho tradente, ut *prorsus posthabitis Lycurgi legibus, nihil amplius priscorum institutorum servarent:* (Lac. Inst.) *μηδὲν ἔτι σώζοντες τῆς πατρίου ἀγωγῆς·* Addi posset, ab ipsius Lycurgi placitis testamentariam institutionem hanc aut nihil fortasse deflectere, aut parum. Luctum undenis diebus is circumscripserat: ac de luctu inscriptio nostra nequaquam agit, nec mentionem facit. Agit de apotheosi, ut ita dicam, nobilium quorumdam inter Heroas relatorum, & de anniversariis sacris in eorum, & in Musarum honorem a cognatione tota peragendis, Musarum, atque Heroum sacerdotio Andragorae in hunc finem delato. Verbum est unum, quod ego quoque in opella *Traduttori Italiani* triginta ab hinc annis emissa ad lamentationem retuleram, *συναχθέντι·* sed *ad condolendum* pecuniae non requiruntur, requirebantur autem ad congregandos, ut sacrificium solenne fieret, affines omnes. Omnino ergo patet *συναχθέντι* non a verbo *συνάχθομαι, condolesco*, sed a *συνάγομαι congregor* Dorice deductum esse. Ἐκεῖ *συναχθήσονται οἱ ἀετοί· illic aquilae congregabuntur* Matt. XXIV. 28. Inscriptio ipsa paulo ante: *συναγαγὶν* (Dorice pro *συναγαγεῖν*) *Κοινὸν, congregare Commune.*

Praeceperat Lycurgus, iis solum monumenta erigerentur, qui pro patria occubuerant. At idne servari poterat, postquam Graecia omnis in Romanorum potestatem devenerat? eam profecto temporis periodum inscriptio nostra credibile non est antecedat. Statuit Epicteta, ut virorum mulierumque coetus quotannis cogatur, & convivium celebrent. At convivium religiosum erat, & sacrificio annexum; mulieres vero arcto sanguinis, aut cognationis vinculo coniunctae. Idne improbasset Lycurgus, (Plut. p. 47.) qui puellas nudas certis solemnibus saltare, & canere instituit, *τῶν νέων παρόντων καὶ θεωμένων*; Convivia vero admisit, & praecipue commendavit, (p. 46. & 55.) sed sobria, & parca. Istiusmodi autem Epicteta constituit, nam expensam limitat, & ciborum qualitatem, ac mensuram. Ἀλφίτων μέδιμνον, τυροῦ πέντε μνᾶς, Lycurgus praescripserat: *ἰλλύτας ἐκ πυρῶν χοινίκων πέντε, καὶ τυροῦ ...* Epicteta. Vide quae in adnotationibus libello *Traduttori* adiectis olim diximus. Parce profecto res gerebatur, ubi trium dierum sacrificia, & tot convivarum coenas ducentis ac decem drachmis expedire oportebat: sex obolos efficiebat drachma.

Ephororum Magistratus etiam in quibusdam aliis oppidis viguit, sed in illis unum fuisse Eponymum, ut de Spartanis scimus, & in nostro lapide Phoeboteles prius, exinde Himertus declarantur, non constat. Heracleae in magna Graecia ex inscriptione, quam edidi, unus tantum videtur eo nomine sine collegis praesedisse. Messeniorum Ephorum Scironem memorat Polybius, (lib. 4.) qui Ephoros reliquos probitate antecellebat non gradu. At cur quaeso qui lapidem nostrum Spartae eripere contendunt, Aeginae largiri volunt? Gudius in iterata Gruteri editione praemittit: *ex Aegina allatum colligo* e *nominibus mensium*; cum unum solummodo ex tribus ab Aeginetis usurpatum fuisse, Pindari Scholiastes tradat. Sic Hecatombaeonis nomen Laconicis, & Atticis fuit commune. Ephoros Aeginetis tribui posse, *quod Lacedaemonum colonia forent*, (p. 393.) ne dicamus, nam optime Corsinius (p. 456.) *Pausania teste Argivorum colonia fuerunt*. Caeterum diligentius, atque aptius caeteris omnibus multiplices & varias apud Graecos mensium denominationes ipsum congessisse, quis neget?

Locus alter est, de quo eximius hic auctor me coarguit, quod Aegyptios anni sui formam deserere numquam imperatos fuisse, dixerim. Volumini non exiguo argumentum hocce suppeditare materiam posset, tot sunt quae perquirere oporteret, tot creantur ambages a veterum auctoritatibus, quae confligere videntur inter se, totiesque haec pertractantes summi, praestantissimique viri decepti sunt. Heroibus Scaligero, Petavio, Dodvello, Norisio non nisi invitus, & magnos honores praefatus contradixi. Nec tamen neminem omnino a mea causa stare, concesserim. Perdoctum Nicolaum Averanium, cuius opusculum de Mensibus (quod mihi praesto non est) impense Corsinius laudat, e duobus, quos ipse citat, locis, meae prorsus sententiae favisse video. In Gallia eodem pene tempore, vel paulo post quam Epistolae prodierint meae, percelebris etiam Bouhierii libellus prodiit, *Explication de quelques marbres*. In eo de inscriptione eadem cum ageret; opinionem eamdem proponit, nec ea quidem moderatione qua usus ego fueram, qui communem sententiam *in dubium non una de causa revocare dixeram*, sed Aegyptios annum Julianum

num minime acceptasse statuit, *quoique la plus-*
pag.41. *part de Chronologistes supposent le contraire: il faut esperer qu'ils ouvriront enfin les yeux sur cet article.*
Si vir doctissimus meam epistolam viderat, aut sententiam noverat, ab illo comprobatam fuisse superbio; si non viderat, in eamdem illum per se devenisse, aeque mihi gratulor. Quid quod Cl. Corsinius ipse, postquam pro recepta hactenus sententia certavit, illam demum magna
p.399. ex parte deserit, & *Alexandrinos saltem novam Romanamque civilis anni formam usurpasse*, cen-
l.51.p. set: quamvis Dio in ipsa ferme periodo, ubi id
457. imperatum volunt, τὴν Αἰγυπτίαν ἐπινίκια nominet, non Alexandrinorum.

Ut quae scripsi tuear, quaedam obiter attingam. Nemo, opinor, inficias ierit, me hac ratione non ostendisse, qui potuerint, imo qui debuerint Hebraeorum scenopegia in Phaophi diem XXV eo anno incidere, quod evenisse inscriptio docet, & quod, si post Alexandriam captam Aegyptii Iuliana methodo utebantur, evenire nullo modo poterat. Huius nodi solutio asserti veritatem comprobat. Qui reiicere, atque adversari vellet, quo alio cogitato insigne monumentum intelligi, atque explicari posse, afferre tenebatur.

Percurrat oro, qui istiusmodi deliciis capitur, huius voluminis paginas 342. 343. Plinium attuli sic loquentem: *Mechiris Aegyptii intra diem sextum, quod fit intra Idus Ianuarias nostras.* Vespasiani ergo aetate cum Romani diem numerarent XSSS. Aegyptii numerabant VI. Censorinum attuli, qui anno Christi CCXXXVIII tradidit, diem primam Aegyptii mensis Thot fuisse ante diem VII Kal. Iul. cum *abhinc annos C* ante diem XII Kal. Aug. fuisset. Paucis extricat sese ab his & similibus locis eruditus adversarius,
p. 397. asserens Auctores illos *non de civilibus, sed de arcanis solum, & Astronomicis annis* loqui. Quid anni arcani sint, mihi arcanum est: sed quoad Astronomicos, animadverti velim, nihil prorsus ad Astronomiam pertinens ibi referri, sed popularem dierum numerationem Auctores illos memorare. Quin mirum mihi semper visum est, Astronomis mobilem, & retrogradum annum ab eximiis Scriptoribus tribui: nihil enim minus Astronomicum videtur mihi, quam sex horis neglectis, Solarique cursu diminuto, annum mancum, incompletumque constituere. Idem
pag.18. Censorinus: *Aegyptiorum annus Civilis solus habet dies CCCLXV sine ullo interkalari.* Intercalabant ergo, hoc est residuas horas utique interponebant, ut ad eos pertinebat, Astronomi, & Civilis annus *solus* neque horas neque diem superaddebat. Annum mobilem *vagum* non appellavi, quoniam huc illuc nequaquam oberrabat, sed constanti regula, semperque unifor-
Cens. ibid. mi recedebat: *eoque fit, ut anno MCDLXI ad idem revolvatur principium.* Mirum itidem videtur mihi, insignes viros tunc annum Romanum, qui kalendis Ianuariis inchoabat, Aegyptios amplexos esse, asserere, cum a die XXSX Augusti annum inchoare, ut ipsi putant, iussi sunt.

Gruterianum elogium, in quo pridie nonas 314.2.
Martias mensis Pachon undecima dicitur, nihil evincit: neque enim eas dies perpetuo congruisse, easdemque fuisse declarat, sed docet illo anno sic accidisse. Dies, qua Serapidis cultores Emben honorarunt, sexta Martii Romanis erat, Alexandrinis Pachon undecima. Consideratio haec obiectationes consimiles diluit omnes. Quae ex Anthologiae libro primo laudantur, auctoritates non reperio. Verum ad huiusce negotii cardinem, etiamnum ni fallor intactum, accedamus demum. Non post Actiacam victoriam solum, sed & ante illam, & ab iis usque temporibus,
quibus, ex Herodoto πρώτους Αἰγυπτίους ἀνθρώπων l.2.p.89
ἁπάντων ἐξευρέειν τὸν ἐνιαυτὸν, *omnium primi Aegyptii invenerunt annum*, veram eius periodum noverunt, & ad notationem temporum adhibuerunt. Quomodo potuit aliter credi, dum Macrobio
teste *anni certus modus apud solos semper Aegyptios* Sat.l.1.
fuit? Suspicari forsan quis posset, horas sex fuis- c.12.
se neglectas e Diodori loco, ubi Osimandiae l.1.p.46
circulum memorat in spatia 365 divisum; sed idem ibidem docet, diei quadrantem a Thebaeis adiectum fuisse, atque interpositum. Vide & Strabonem lib. XVII. Sine anno certo & fixo qui potuissent per tot secula rerum & gestorum memoriae consignari? qui potuissent leges in vitae usus singulis aptari tempestatibus? eodem enim mense, modo ea Caeli constitutio arrisisset,

Qua rubicunda Ceres medio succiditur aestu, Georg.

modo illa cruduisset,

Cum nix alta iacet, glaciem cum flumina tradunt.

In hasce rerum perturbationes ob intercalationis defectum quis putet incidisse Aegyptios, de qui-
bus Horus Apollo diserte tradidit: τετραετηρίδος l.1.c.5.
περιττὴν ἡμέραν ἀριθμοῦσι. *quarto quoque anno superaddunt diem.* At non de eiusmodi anno heic agitur, neque de illo instituta disputatio est. Gemini, egregii Auctoris, verba, quae protuli, non satis expensa sunt. Illa quidem, non ut eius auctoritate methodum longe post eum usurpatam demonstrarem, attuli, sed ut de ratione, cur annum etiam peculiarem alium admitterent Aegyptii, quem retrogradum vellent,
constaret. En ipsa verba. *Menses enim duodecim* Cap.6.
triginta dierum constituunt, & dies quinque adiiciunt: quartam non superaddunt, ut Festa ipsis retrogradiantur. τὸ δὲ ¼ οὐκ ἐπάγουσι, ἵνα αὐτοῖς ἀναποδίζωσιν αἱ ἑορταί. Docet ibidem, ut alias scripsi, idem Auctor, non placere Aegyptiis, τὰς θυσίας τοῖς θεοῖς μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ γίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ πασῶν τῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ ὡρῶν διελθεῖν, *sacrificia Diis secundum idem anni tempus fieri, sed per omnes anni tempestates procedere*, easque singulas ab illis paulatim, & sensim quodammodo consecrari.

crari. Haec ergo methodus a religione oriebatur, & annum, non ad tempora dirigenda adhibitum, sed religiosum, atque ut apud nos diceretur, ecclesiasticum constituebat, Sacerdotibus propterea non Astronomis imputandum. Anni autem Aegyptii denominationem obtinebat, tum propter dignitatem religionis, tum quia Aegypto peculiaris erat, nec nationibus aliis communis.

Quiddam haud dissimile liceat inter Hebraeos animadvertere. Eorum annus facer, & Ecclesiasticus constans, & fixus pariter nequaquam fuit, nec eorum Festa eadem semper anni die celebrabantur; primi enim mensis initium ab arbitrio Synedrii, vel Archisynagogi dependebat. Optime Scaliger de Emendatione tempo-
p. 104. rum: *Consistorium iudicum neomenias indicandi ius habebat, ad quod etiam pertinebat ius ἐμβολισμοῦ, hoc est menses intercalandi*: intercalatio autem e temporum varietatibus varie desumebatur, ita ut modo contraheretur annus, modo intercalatione prorogaretur. In die *mensis Februarii secundi*, per embolismum additi videntur explicari posse verba החדש השני Samuelis lib. 1. xx. 34. At proptereane anno fixo, ceterisque gentibus communi stipulationes concipientes, aut historias conscribentes Iudaei non utebantur? Contrarium perpetuo docent sacrae paginae, Iosephus, Philo. Colligi, ni fallor, ex his omnibus potest, ad rem nostram non facere Dionis locum, cui hactenus Chronologi innixi sunt. Quis enim credat, cum decrevit, non quidem *Caesar Augustus*, sed in eius honorem Senatus, diem, quo ab illo Alexandria est capta, ἀγα-
l. 51 p. θήν τε εἶναι *faustum haberi*, καὶ εἰς τὰ ἔπειτα ἔτη ἀρ-
457. χὴν τῆς ἀπαριθμήσεως αὐτῶν νομίζεσθαι, *& futuris annis eorum numerationem ab ipso sumi*; quis inquam credat, Aegyptiorum religionem Senatum infringere voluisse, & ecclesiasticum eorum annum tollere, ac abolere? Nihil aliud eo decreto iniunctum est, nisi ut ab illo solemni die nova epocha ceteris adderetur, ita ut cum facti alicuius tempus referretur in acta, post consuetam aeram addi deberet, *& post Alexandriam ab Augusto captam annis tot*. Sacerdotalem, & retrogradientem annum non Romani sed Christiana religio ab Aegypto expulit, & abolevit.

NOva altaris aedificatio, quae in Cathedrali Ecclesia modo Veronae fervet, marmoream hodie nobis arcam detegit, ad Christianum usum iampridem translatam. In eius facie nunc obversa, maximis literis.

P. IVLIVS. APOLLONIVS
SIBI. ET ATTIAE. VALERIAE
CONIVG. OBSEQVENTISSIMAE

Inferius literis minoribus, ac minus venustis.

✠ THEODORI CORPVS VERONE PRESVLIS ALMI
HOC IACET IN TVMVLO CONSCENDIT SPIRITVS ASTRA

Secundae inscriptionis tempore figurae insculptae sunt, quae visuntur ad latera. Tertia demum additur.

SIC. EST. VT. CLERVS. VIDIT. POPVLVSQVE. FIDE
LIS. MILLE. QVADRINGENTIS. NOVEM. ET
OCTOGINTA. SVB. ANNIS

Vide Ughellium ubi de S. Theodoro Episcopo. In aversa vero facie haec habentur.

P. IVLIVS. APOLLONIVS. SIBI
ET. ATTIAE. VALERIAE. CONIVG
OBSEQVENTISSIM. VIVVS. PARAVIT
EIVSQ.... CORP. IN. ARC. CONDIDIT. ET
LOCVM.... DEDIC

Ubi lacunas vides, literarum segmenta superant, ex quibus aegre quaenam singulae fuerint, eruas. Ediderat Saraina EIVSQVE DEI. Incisum videtur fuisse EIVSQ DEF. hoc est *Defunctae*. Versu ultimo Saraina, Panvinius, Gruterus SERVIO. Vere ita sculptum fuisse, literarum adhuc suadent reliquiae. Vide quae diximus pag. 165. Ibi *Viro suo Dicat*, idem est ac parat, destinat, dat. Hic autem *Locum Servio Dedicat*, idem est ac amico, aut consanguineo locum in monumento permittit.

Romae.

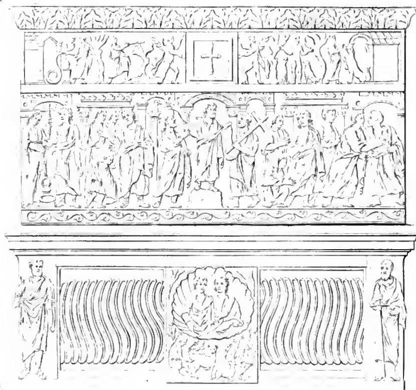
MARIVS. VITEL
LIANVS. PRI
MITIVAE. CO
IVGI. FIDELIS
SIMAE
AAIKCBBIN

Ave Anima Innocens, Karissima Coniux Bibas in Christo: pro *vivas*. Sic in Gruteriana 1110. 1. *Petrei bibas*. Arca est pluribus animalium figuris, aliisque sculpturae ornamentis nobilitata. Nuper eruta extra Salariam portam in Coemeterio, ut recte coniicitur, Priscillae. Misit Cl. P. Mattheus Panizzonius S.I.

Viro-

Veronae in Confessione S. Ioannis in Valle.

AD-

ADDENDA
ET EMENDANDA

Ad quae ut recurrat humanus Lector rogatur, cum in aliquid minus probandum legendo incidit.

PAg. 36. *in fine*. praestantia. Regio fortasse, aut oppidum erat eponymis Diis consecratum: sic in Armenia τὴν Μαναΐτιν χώραν θεῷ τινὶ ἐπωνύμῳ ἀνακειμένην. Gentem τῶν Μοσυνοίκων memorant Strabo, & Diodorus. Dii Epichorii quandoque plurali numero: vide pag. 68.

P. 37. c. 1. Mirificum profecto videtur, fuisse

P. 43. c. 1. Nemeaeorum (vel Nemeorum velis.)

P. 55. c. 2. ut quaedam in iis detegerem, ac pernoscerem,

P. 56. c. 2. abolere vetustas (mihi quoque iniussum carmen prosiluit) quatuor

P. 63. Oxoniensibus afferatur. Ab iis libris deceptus est nuperus quoque, & eximius Auctor in fastis Atticis t. 2. pag. 143. Viri docti qui lapidem non inspexere, minime pensitarunt, inter certantes cursu, ac lampade, & Cosmetas, ac Gymnasiarchas coniunctionem intercessisse nullam.

P. 77. c. 2. v. 9. Stephanus numquam distinguat.

P. 89. c. 2. Post MIRINI puto sequebatur *L.* hoc est *libertus*.

P. 90. c. 2. *Dicite Pontifices*,

P. 100. prope finem: Λίπαξος. in Hispania ex Itinerario *Ilipa*, & *ad Lippos*. *In fine*: Consimile Galbae Diploma, verum septem aliis militibus datum, quod Neapoli Arnolfinius miserat, & in Blanchinii adversariis inveneram, edidi *Scrittori Veronesi* pag. 570. Iterum in Novo Thes. 307. 1. sed illa omnia, *Duxerint singuli singulis. Descriptae, & recognitae, in una qua F fixa Romae in Capitolio ad arma*, dele, atque ut exhibui, & in hac nostra quoque habetur, refige, & suis locis repone.

P. 150. c. 5. v. 48. perscriptae sunt

P. 516. c. 5. Meneniam vides, in qua Vicetini censebantur.

P. 523. c. 1. Legatarius fecit. Sestertios nummos mille ducentos. Dele *duo millia*.

P. 525. c. 2. memorans legitima. Praestantissimae

P. 526. c. 5. Gruterus recte: *in*

P. 547. c. 1. v. 50. millia XII. alicui legat,

P. 566. c. 2. v. 22. videri voluit. Perstare idem non videtur, qui tam benigne incoeperat pag. 92. *Deventum est ad par egregium Italorum &c.* Quamvis autem desinere valde aveam, duo verba me adigit superaddere, qui praeter Italicam, prolixam iterum eruditamque Cl. Muratorii Dissertationem mihi ostendit, qua Thesauri sui tomum I. claudit. Maxima, quae me semper habuit, eius viri opinio, ut illas negligam, inobservatasque transmittam, non finit. Primum a Gutherii sententia quantum absit mea, ipse, oro, diiudicet. Gutherius: (De iur. man. l. 2. c. 28.) *opere tectorio sepulcra exornare idem est, ac sub ascia dedicare*: deinde rursus: *ex his facile intelligitur, sub ascia dedicare idem esse, ac opere tectorio marmorato vel albario sepulcra exornare*. Ego vero, *nihil aliud ea formula, & asciae figura significari voluisse*, dixi, *nisi ea monumenta de novo fuisse excitata, & nemini antea patuisse*. (Gall. Ant. p. 54.) Idemne praestat, qui murum dealbatum fuisse monet, ac qui monumentum pro defuncto illo aedificatum fuisse docet, nec illi *loca publica* adsignata, *inopum destinata funeribus*, ut Aggenus Urbicus loquitur? (p. 60.) Hinc satis iam constat, plurima contra me allata, ad rem non facere. Percurrantur tantummodo, Epistola inter Galliae Antiquitates undecima, quae in hac volumine interseri debebat, & Obs. tomus quartus p. 224. ubi asciae figuram exhibui, quam P. Menetrierius comprobat, qui Lugdunenses omnes ante oculos habuit. Nihil etiam faceret *Saxum dedicatum* pro sepulcro, etiamsi legitima esset lectio, ut certe non est, lapidario stylo, & lapidibus omnibus refragantibus. Doctis Amsteledamensibus, & Lipsiensibus, qui ab Epistola supradicta *solutum aenigma* adseruere, (v. Obs. p. 239.) calculum adderet suum Salmasius, sic pronuntians: *dicebatur opus aliquod sub ascia dedicari, quod asciatum dedicabatur*: (ad Hist. Aug. p. 323.) hoc est perfectum, & perpolitum: *paries tectorio politur*, Vitruvius. Dedicabatur, hoc est, eius inchoabatur usus, ut etiam Alexander Donatus iampridem sic docuit: (de Urb. Rom. l. 3. c. 7.) *hoc enim dedicare est, aliquod publice splendidum ac magnificum primo fabricae usu exhibere*. Nuper Bosii Romam Subterraneam evolvens, in tria Christiana monumenta incidi asciae figura insignita: paganam ergo precem ea neutiquam involvebat, spinas, & virgulta extirpandi, ne gravarentur ossa; sed de novo constructum illi unice corpori monumentum dicatum esse, admonebat; quod etiam ab Evangelistis adnotari meruit. Sepulcra religiosum reddebant solum, hoc est a vomere, & a ligonibus securum, & intactum: qui ergo fieri poterat, ut ligone identidem purgari vellent? Praeponitur, *testibus* hoc confirmandum (p. 542.) fuisse: at tot habeo testes, quot supersunt lapides solemnem illam formulam praeferentes, *in fronte pedes tot, in agro pedes tot*: nihil scilicet aliud ea significabatur, nisi quousque ager sacer esset, & a cultura immunis. Tul-

lib. 2. lius de Legibus : *eum multa in eo loco sepulcra fuissent, exarata sunt; statuit enim collegium, locum publicum non potuisse privata religione obligari.* Solum ergo quod aratro vertebatur, exsolvebatur a religione sepulcrorum; quid autem quoad religionem interfuisse putabimus, inter illos qui aratro verterent, & qui ligonibus foderent? Poetam reperit eruditus adversarius, qui colonum sic exorabat;

Ne patiare meis tumulis increscere silvas;

Idem ego epigramma Dertonae olim in Episcopio exscripsi, pro viro alio adhibitum, sed tres postremos versus non habens. Affert Grute-
1159. 13. rus, apud quem *Scilicet* loco *Sit licet*, & PE...NO, loco *P. F. Oculino*, & *T* sub finem redundante. Neque tamen carmen impugno, aut reiicio, sed illo *silvas*, quae tumulum occuluissent, conserere vetabatur. Propertium contrapono;

Et sit in exiguo laurus superaddita busto;

Tum Martialem :

* *Sed fragiles buxos, & opacas palmitis umbras*
Accipe care puer.

Ac de iis, qui non secus vias in agris communibus, sed in privatis hortis tumulati fuerant, ligonibus attamen absistentibus, Ausonium:

Hippothoum, Pyleumque tenet gremio infima tellus,
Caulibus, & malvis terga superna virent.
Nec vexat cineres horti cultura quietos,
Dum parcente manu molle olus excoquitur.

de Asc. p. 316. De alterius viri clarissimi sententia, cui *haec sola significantia videtur vera, ut sub ascia idem sit, quod quamdiu asciae usus erat;* hoc est, *inter*
p. 243. *ipsum structurae opus mortuum ibi collocatum fuisse;* & id etiam monitum, *opus esse pontificio, aut principali permissu, ut monumentum illud reficiatur, hoc est finiatur;* non est cur post ea quae diximus, proloquamur. At ego quidem iam absisto

ad Aen. 12. 375. P. 171. c. 1. v. 23. loogas esse. Servius; *Li longa est, & accentum habet.*

v. 39. intelligere non est. Circumflexus occurrit numquam, quamvis eo quoque Romanos usos esse, indicet Servius: *on circumflectitur, nam cum per apostrapham apocopen verba patiuntur, is qui in integra parte fuerat, perseverat accentus.*

P. 179. c. 2. v. 24. fuit resarcire. Quartus habere etiam potuit, CVM EO FECIT, & quintus FILIVS.

v. *ult.* amandare praestat. Martyrem istum *Palmatium* non appello, ut fit in Epistolis Epigraphicis pag. 13. non solum quia Palmatia gens nondum innotuit, sed quia cum Consules unico verbo indigitantur, eorum proprium cognomen recitatur, non gentilitium pluribus commune nomen.

P. 186. c. 1. v. 52. vidisse non succurrit. *Deinde,* nullae nos docent.

P. 203. c. 2. v. 12. uteretur, mirantur quam plurimi;

P. ead. v. 16. *similem sui*. Non praetermittam &c. *quae intermediant delendo.*

P. 206. c. 1. v. 51. optimae ex eorum primo eruuntur.

c. 2. v. 34. quem ipse, puto, non vidit,

P. 207. c. 2. v. 44. in Italiam attulisse; oppida quibus Fori nomen datum est, iudiciorum sedes fuisse; Aegyptiam anni methodum Augustum abrogasse. Quid alia plura

P. 209. c. 1. inscriptiones quam multas.

P. 237. c. 2. fautores intellige ac benevolos, & obsequentes. Servius: *Dicitur etiam Obsequens Venus, quam Fabius Gurges post peractum bellum Samnitium ideo hoc nomine consecravit, quod sibi fuerit obsecuta.* ad Aen. 1. 724.

P. 239. c. 1. in fine *inducitis Deorum*; Cum viri docti iudicaverint legendum SILVANO, eruditus quidam ad Equitem &c. literas dedit, obtestans, *Caetera quae heic intermediant dele.*

P. 248. Insc. 2. Versus qnintus praetermissus est, qui in Obs. t. 1. p. 203. apparet,

MVN. SEPT. APVL

& io adnotatione post *solent*, seqoebatur. Nec Alba Iulia, nec Alba Augusta, antiquitus ei nomen fuit. Valentinus non *Municipii Patronus* dicitur, sed Collegii.

P. 258. Sub prima haec effugit ex operarum manibus adnotatio. Cum non defuerint qui elegantissima apud Gruterum carmina p. 1123. Poeta decimisexti seculi prognata dixerint, initia haec, quae in lapideae antiquae tabulae fragmento adhuc supersunt, accipe, & dubitationem omnem abiice.

Item haec erat sub proxime sequenti adnotatio; Novus Thesaurus *Posita, Exceden, Aequalis, Caecinae.*

P. 266. 3. QVARTAE SACRORVM Vide annotata ad 88. 1.

P. 270. 6. FECERVNT, CONIVGES. Vide quae diximus p. 148.

P. 276. c. 1. v. 4. PRAECESSIT IN, v. 7. CVM COMPARE SVO PAVLINO V.P.EX PRAS..

P. 311. 1. Versus quartus litera R desinere debet. Haoc epigraphem Novus etiam Thesaurus habet, quod post cusum folium animadversum est.

P. 313. c. 2. *in fine*: minio coloratis. Blanchinii schedae hanc suppeditarunt, imperfectam omnino, & confusam. Licinius, & Dalmatius Valerii fuere, sed ita coniunctos fuisse, aegre acceperim. Num privati sunt, qui ex *voto dederunt*, & quorum Dalmatius *Princeps Castrorum* fuerit?

P. 318. Splendidissimi in Imperatorum Palatio Balnei ichnographia, & orthographia, paucis ab hinc anois detectae, & summa cura, & fide elaboratae, debebant heic proferri. Illas respice, si placet erudite Lector, in Obs. Lit. tom. VI. ubi & Augustalis Palatii historiam reperies.

P. 331.

P. 331. v. 3. & quaedam. Ἐλαίου non pro Ἐλαίας eſt, ſed a recto ἔλαιος. Ἔλαιον habet Theocritus Idyllio V. Errores literarum nullos haberi in apographo ad me miſſo praefracte non adſeram, ſed magnopere fallcretur, qui ex communi Graecae linguae conſuetudine verba ſingula putaret legenda.

P. 404. Ubi Placentinam tabulam attuli, unde habuerim noo ſignificavi, quod heic perſolvere par eſt. Exemplum miſit humaniſſimus Comes Io. Roncoverius Placentinae Eccleſiae Canonicus, qui eam domi habebat, & omni iure id faccre poterat, cum dediſſet nemini, & nemini promiſiſſet. Ut eam fuſius exponerem rogavit, quod non niſi ſummatim praeſtare potui. Sub praelo iam erat, cum Comes Antonius Coſta, eiuſdem Eccleſiae Caonicus, & Theologus, qui tabulae exſcriptor fuerat, de hae editione admonitus, ut caſtigatius prodiret, emendationes miſit, quas ad calcem adieci. Intellexi ex eius literis, difficiles inſeriptionis locos, hoc eſt quomodo multiplices ſummas iotelligere oporteat, acute ipſum expedire.

P. 412. 2. SENIORIS DOMOROM

P. 445. *ſub quarta*. De Silentiariis vide Codicem utrumque, & Gothofredum ad Theodoſiani tomum II. pag. 129. & Fabrettum Inſcrip. pag. 207. Excubias peragebant, ubi Imperator degeret, & conſiſteret.

P. 455. c. 1. v. 10. *Procuratorem Quadrageſimae Galliarum* in Africano lapide mox videbimus, cur enim inter munera, quae vir ille geſſerat, debuiſſet id praetermitti? In Shavii volumine perperam *Quadrig*. At de Rhaetiea inſcriptione noſtra

P. *ead*. Inſcriptionis verſu quarto MAXIMIANVS PIVS

P. 482. c. 1. v. 17. me hac ratione oſtendiſſe.

Colllectiooem hanc ubi in hominum manus dare conſenſi, ad eius calcem de Romanorum notis commentarium, quem iamdiu ſupprimo, collocare ſtatim conſtitui: hinc ad illum interdum in adnotationibus lectorem remiſi. Sed libri moles paulatim, & ſenſim adeo excrevit, ut locus deſit, & quidvis amplius addere typographo acriter reclamante non liceat. Seorſum ergo Deo favente is Tractatus prodibit. Idem dico de Aſiaticis quam plurimis Graecis ioſeriptionibus: nam ſe ipſum valde incuſat typographus, quod aerearum tabularum numero oon ſatis perpenſo, opus requirentibus, & praemercantibus pretium impoſuerit expenſas non aequans, quamobrem poſt trecentos deſcriptos, nemioem amplius admiſit.

Variae ubicumque inſcriptiones collectae, mens erat, ut de novo prodirent ſingulae, ita ut earum in vulgatis collectionibus haberetur nulla; praeterquam ubi alicuius momenti, quamvis paucarum literarum, diverſitas intercederet, velut *Marcia* pro *Marcella*, *Aneophilus* pro *Theophilus*, *Caes* pro *Eres* & in Novo Theſauro 808. 2. GALLVS, in hoc volumine 292. 9. GAL. nempe Galeria tribu. Verumtamen, quamvis ab iis, quibus haec perquiſitio demandata erat, non minimum profecto diligentiae impenſum fuerit, ultra triginta nihilominus heic recenſentur, in magnis collectaneis iam recenſita. Ex Indicum praeſertim defectibus has anomalias interdum provenire, deprehenſum eſt. Illis forſitan imputandum reor, quod in Novo Theſauro milliarium numerum excedant (ſi his, qui hunc calculum inſtituerunt, ſit habenda fides) tituli ab aliis collectoribus antea emendate emiſſi. Hine mirus ardor Seguierium meum inceſſit, utillimum huic ſtudio, ſed profecto arduum, & Herculeum opus aggrediendi, cuius tamen iam partem maximam intrepide, & egregie confecit. Editarum inſcriptionum omnium Indicem univerſalem conſtruit, ut non mille, ſed libee unus tantummodo in poſterum ei conſulendus ſit, qui an edita inſcriptio aliqua fuerit, aveat cognoſcere. Ordinem non ab unica incipiente dictione ſumit, ſed tot affert verba, quot opus eſt, ut ab aliis omnibus quaecumque ſecernatur, vel duobus prioribus poſtrema duo ſubiungit. Errores permultos corrigit ob primam literam in nominibus commotatam. Cuicumque autem inſcriptioni quotcumque ferme ea ediderint, ſervato temporis ordioe, apponuntur.

Muſeo Veronenſi dno haec hodie accreſcunt figurata marmora, in Monumentis Patavinis vulgata. Iteravit Reineſius, qui ſecundam Epigraphen ita reddidit: *Aeliae Philemationi*; ego vero redderem, *Monumentum Aeliae Philematii*. Philematium ὑποκοριστικῶς Graeco more, ut Philenium, Planeſium, Erotium. *Mea Philematium* in Moſtellaria. p. 815.

1 ΓΛΑΥΚΟΣ ΓΛΑΥΚΟΥ
ΧΡΗΣΤΕ ΧΕΡΕ

2 ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΑΙΛΙΑΣ ΦΙΛΗ
ΜΑΤΙΟΥ

Promissam pag. 188. doctissimi Assemani Arabicarum inscriptionum interpretationem accipe.

SCIPIONI MAFFEIO

. . . .

IOSEPH SIMONIUS ASSEMANUS
BIBLIOTHECAE VATICANAE PRAEFECTUS

S. P. D.

QUae quatuor ad me misisti monumenta orientalibus literis exarata, Marchio Maffeie, non minus generis nobilitate, quam editis tot voluminibus, clarissime, ea tum accepi, quum in lecto decumberem, molestissima febre correptus. Quamobrem vix dulcissimam epistolam tuam legere potui; eos vero Lapides, Arabico antiquo charactere conscriptos, in quibus non modo Puncta Vocalia, sed etiam Diacritica desiderantur, & passim truncatae aut deformatae literae visuntur, studiosius perscrutari volentem, gravissimi vis morbi nequaquam permisit. Ut igitur responsum tibi darem, simulque eorum monumentorum interpretationem quamprimum transmitterem, mecum quidem in animo proposueram: verum quum id exequi pro viribus non liceret, quumque, ut fieri solet, tum Epistola tua, tum ea monumenta a te typis impressa, una cum aliis meis schedis, in pluteo chartis scriptis referto diu iacuissent, factum est, ut post tres fere hebdomadas e lectulo, Dei ope, consurgens, ad alia, quae tunc urgebant, manus statim admoverim; eius autem versionis, quae omnium prima tibi a me iure debebatur, memoria e mente mihi prorsus exciderit. Hanc velim credas fuisse causam, cur responsum hactenus distulerim. Tandem dormitantem, nihilque minus cogitantem excitavit noster Blanchinius, tui amantissimus, quem ego ob morum suavitatem, rerumque divinarum & humanarum scientiam plurimi facio. Accipe itaque, qua soles humanitate, & meam excusationem, & istam qualemcumque trium Arabicorum Lapidum interpretationem: nam quarta Persica Inscriptio, quam tribus hisce Arabicis subiungis, propter minutas literas tam foede, meo iudicio, exarata est, ut sensum nullum inde expiscari vel Oedipus possit: tametsi mihi certum est, illam non esse lapidariam Epigraphen, sed versus heroicos, ut aiunt Persae, re autem vera eroticos, sive amatorios, ex recentiore quopiam libro desumptos.

Hac itaque quarta praetermissa, ad tres priores Inscriptiones accedo. Harum prima & secunda, Arabica quidem est; literis tamen antiquis quas vocant *Cuphenses*. Sunt autem longe ante Mahometis pseudoprophetae exortum ab Arabibus ad scribendum excogitatae, earumque usus diu apud Saracenos obtinuit, donec inventus est hodiernus Arabicus character, qui Latino, & Graeco cursivo respondet: nam *Cuphenses* literae perinde apud Arabes se habent, ac maiusculae, ut appellant, apud Latinos, & Graecos. *Cuphenses* autem sunt dictae, ab urbe Arabiae, sive Babyloniae (ad utramque enim provinciam a Geographis refertur, quum in confinio utriusque sit,) *Cupha*, de qua urbe Cl. Iacobus Golius notis in Alfergani Astronomiam pag. 123. *Cufa, Iracae Urbs*, inquit, *ad ramum Euphratis, sub 31. grad. 50. minut. latitudine: ita nuncupata a rotunditate, sive moeniorum, sive montis, qui mediam occupat*. Hactenus recte Golius, *Iracam* provinciam vocans ex usu linguae Arabicae, quam Graeci *Babyloniam* dicebant. Quae vero idem Golius subiungit, *condita fuit iisdem auctoribus, quibus Basra, uno circiter anno post:* nimirum anno Hegirae 15. uti paulo superius pag. 120. de Basra scripserat, inquiens: *Omar filius Chatab, secundus Califa, partibus illis potitus, & hunc locum praesidio muniendum censens, urbem extrui iussit, nimirum anno Hegirae 14;* haec, inquam, quae vir doctus subiungit de Cufae, & Basrae conditu, repugnant antiquis rerum Babylonicarum & Arabicarum Scriptoribus, qui Cufam & Basram, duo antiqua oppida, Mahomete ipso vetustiora faciunt: quod & advertit Herbelotius in Bibliotheca Orientali pag. 277. ubi, postquam opinionem Khondemirii de Cufa ab Omaro secundo Califa extructa *anno Hegirae* 17. (non 15. uti Golius habet:) retulisset, haec addit: *Les Persiens disent cependant que ce fut le Roy, Houschenk de la premiere dynastie, nommèe des Pischdadiens, qui jetta les fondemens de cette ville:* etsi enim pro fabula habendum sit, quod apud eumdem Herbelotium pag. 464. de Huscenki Persarum Regis aetate a Persis narratur: a vero tamen non abludit illum ante Alexandri Magni tempora vixisse: ac proinde Cufam urbem tempòribus Mahometicis longe priorem fuisse. Hoc ipsum Herbelotius quoque pag. 278. confirmat, dum characteres Arabicos omnium vetustissimos vocat *Cuphenses*, his

verbis

verbis: *Les plus anciens caracteres que les Arabes ayent connu, portent le nom de Confites. Il est rapporté dans l'histoire de Tamerlan, par Ben Arabschah, que lorsque l'on fouilla dans les ruines de la vielle ville de Samarcand, on y trouva des drachmes, & autres monnoyes d'argent marquées de caracteres Confiques. J'ay parmi mes livres un manuscrit ecrit en ces caracteres qui sont fort differens des modernes.* Haec de characteris forma, quae in antiquis Chalipharum, tum Babyloniorum, tum Aegyptiorum nummis obvia est.

Nunc transitum facio ad Inscriptiones ipsas. Ante caetera Abbatis Io. Bapt. Carusii Historiam Saracenico-Siculam inspexi; qui in Praefatione ad Chronicum Cantabrigiense docet in eo *Chronico mentionem fieri Principatus Salem, seu Sallam, eiusque victoriae supra Agrigentinos, cum duobus Arabicis exaratis Lapidibus, qui in Collegio Societatis Iesu Panormi a longo tempore delituerant, & a Prorege Comite Annibale Maffeio Veronam transmissi fuerunt consanguineo suo Scipioni Marchioni Maffeio, talium monumentorum collectori celeberrimo. Eorum* (inquit Carusius) *Lapidum exemplaria Arabicis characteribus fideliter exarata, & Latine per versus exscripta, ante Saracenica monumenta, universorum curiositati hic exponere curavimus.*

Hactenus Carusius, qui recte quidem ad Museum tuum Panormitanos eos lapides transmissos narrat, sed fallitur eosdem putans ab ipso exponi, nam diversae omnino inscriptiones sunt, quarum ille & Arabicum textum, & Latinam versionem affert. Antequam verterem, e Cuphensibus literis in Arabicas hodiernas utramque transtuli. Latine autem ad verbum sic primam reddo.

1. In nomine Dei misericordis miseratoris, & benedicat
2. Deus prophetam Mohammad, & ipsius familiares, atque domesticos,
3. Et salutem plurimam ipsis dicat. Et non est Deus, nisi Deus unicus,
4. Perpetuus, non gignit, neque generatur, neque eum quispiam capere potest.
5. Hic Tumulus est, quem siquis violaverit, aerario publico poenam certam dabit.
6. Anima, postquam mortem gustavit, sistitur compulsa ad Iudicem
7. In die Resurrectionis. Qui vero non haesitaverit, Igoem vere existere, & similiter
8. Paradisum, hic beatitudinem consequitur, Quaecumque autem in mundo apparent,
9. ea fallacia sunt. Hoc Sepulcrum est
10. Ibrahimi, filii Calaph, Dibagaei. Obiit nocte feriae quartae, mediante mense
11. Giomada priore, Anni sexagesimi quarti supra quadringentesimum, quum
12. Protestaretur, quod non est Deus, nisi Deus solus, non habens socium, & quod Mohammad est
13. Servus eius atque Apostolus. Et quod Paradisus est verus, & Ignis est verus: & quod
14. via est vera: & quod de Hora non est dubitandum: & quod
15. Deus longe facit a sepulcro sepulcrorum. Ita credens vixit, & ita
16. obiit, atque ita abscedit, Deo volente. Misereatur Deus eius, qui pro ipso precatur
17. Misericordiam & veniam. Amen, Deus seculorum.

Habemus hic consuetam Mahometanorum formulam, qua Deum invocant misericordem, miseratorem, unicum, sempiternum, generationis & productionis tum activae tum passivae incapacem: adeoque non Patrem, non Filium, non Spiritum Sanctum: nam Trinitatem Personarum, Iudaico furore abrepti, omnino negant; affirmant autem, Mohammad sive Mahometem esse Dei servum & Apostolum & Prophetam, quem proinde salutant una cum affeclis, familiaribus, & domesticis, idest, non modo cum iis, quos Impostor ille in suo falso Apostolatu socios habuit & familiares, sed etiam cum universis eiusdem superstitionis sectatoribus. Quam fidei Mahometicae formulam, Ibrahimum quoque, sive Abrahamum, Calaphi filium, Dibagaeum, coluisse, dum viveret; credidisse praeterea in reliquos eius sectae articulos, Paradisum scilicet, & Infernum (quem ignem sive Gehennam vocant) & semitam, qua e sepulcro itur ad Tribunal Iudicis, & horam Iudicii universalis in die Resurrectionis, in sex postremis huiusce Inscriptionis versibus diserte exprimitur. Additur & solennis illa pro mortuis Precatio, quam in ore habent Mahometani, quotiescumque eorum fit mentio, qui iam ex hac vita migrarunt. De Tumuli autem ipsius incolumitate solliciti iidem Mahometani, poenas aerario publico persolvendas iis infligunt, qui sepulcrum violaverint; qua in re Romanos & Graecos imitantur. In ultimo versu, verba illa, *Amen, Deus seculorum*, perinde sonant, ac apud Hebraeos in fine Psalmorum, *Fiat, fiat*: idest, *Ita fiat per Deum utriusque seculi dominum*, sive rerum visibilium & invisibilium creatorem. Hoc ipsum Christianis quoque Arabice loquentibus, familiare est votum.

Annus, mensis, & dies, quibus Abrahamus decessit, disertis verbis traditur. Respondet autem epocha illa Mahometanorum, quam *Hegirae* appellant, anno Christi 1072. nam annus Hegirae 464. incepit die 29. Septembris anni Christi 1071. quod etiam ex Pagio, & Setho Calvisio constat: ac proinde mensis Giomada prior, quo mediante, idest, cuius die decimaquinta Abrahamus obiisse dicitur, quum sit quintus mensis anni Arabici, inciderit oportet in mensem Martium anni Christiani 1072. Haec de primo Lapide Arabico.

Secundus Lapis Latine ad verbum sonat.

1. IN nomine Dei misericordis miseratoris,
2. Et benedicat Deus prophetam suum Mohammad,
3. et Familiares eius, & salutem ipsis dicat. Pretiosa (*subintellige, Anima:*)
4. postquam mortem gustavit, sistitur ad Iudicem
5. compulsa in die Resurrectionis. Qui vero
6. non haesitaverit de Igne, & crediderit Paradisum esse verum,
7. hic beatitudinem consequitur. Quaecumque autem in mundo apparent,
8. ea fallacia sunt. Hoc Sepulcrum est Abd-
9. Al-Hamidi, filii Abdarrachmani, filii
10. Saidi. Obiit feria quarta
11. mediante Dulcada mense
12. benedicto, anni septuagesimi supra
13. quadringentesimum, quum protestaretur, quod
14. non est Deus, nisi Deus, & quod Mohammad
15. est Apostolus Dei. Atque ita credens...

Caetera desunt. quae ex primo Lapide suppleri possunt: quemadmodum & postremos duos versus ex eodem nos Lapide supplevimus, quum eorum vestigia, in nonnullis, quae supersunt, literis adhuc appareant. Annus Hegirae 470. incepit die 25. Iunii, anni Christiani 1077. adeoque quum mensis Dulcada, cuius die decimaquinta Abdalhamidus, Abdarrachmani filius, Saidi nepos, obiisse scribitur, undecimus sit anni Arabici, sequitur, mense Aprili anno Christi 1078 illum decessisse.

Pergo ad tertium Lapidem. Est iste Arabicis hodiernis literis exaratus, quae Latine sonant.

1. Migravit misericordiam consequuta
2. Bochte filia
3. Hasani in
4. Epocha
5. Anni
6. 971.

Hic annus Hegirae 971. inchoatus est die 20. Augusti anno Christi 1563.

Deliberaveram statim huic epistolae finem imponere. Verum difficultatem, quae ex memorata in tribus Lapidibus Epocha oritur, dissimulare nec debeo, nec volo. In primo Lapide Ibrahimus ex hac luce migrasse dicitur anno Hegirae 464. hoc est, Christi 1072. In secundo Abdalhamidus anno Saracenico 470. Christiano 1078. In tertio Bochte Hasani filia anno Mahometanorum 971. Christi 1563. Et primi quidem duo Tumulum habuisse perhibentur *Panormi* in Sicilia; tertia vero in insula *Melitae*. Atqui Melitam quidem insulam iam tum ab anno Christi 1529. Caroli V. Imperatoris beneficio ab Equitibus Hierosolymitanis possessam, eo quo dictum est, Hegirae anno Solimanus Turcarum tyrannus arcta obsidione cingebat: Panormum vero primariam Siciliae urbem Robertus & Rogerius fratres anno Christi 1072. Saracenis ereptam, in suam potestatem redegerunt, teste Roccho Pyrrho in Chronologia Regum Siciliae, cuius verba haec sunt in Sicilia Sacra Tom. I. pag. VIII. editionis Panormitanae anni 1733. *Post plura hostium millia caesa fugataque saepe, Robertus & Rogerius anno 1064. Panormum totius Regni caput iunctis copiis tres menses obsidione premunt. Anno demum 1071. iidem simul fratres maiori quam antea militum machinarumque apparatu, secunda fortunae aura adspirante, Panormum redeunt oppugnatum. Hic enimvero victoriae cardo, se pellendos e tota Sicilia, atque ea, quae tantus hactenus labor peperisset, brevi sibi extorquenda, facile intelligebant Northmanni, si suae ditionis arcem Saraceni retinerent. Obfirmato eadem ex caussa animo, quinque mensium obsidionem sustinent Barbari, donec tandem effracto carcere prorumpentibus, strenueque rem gerentibus Christianis intra urbem, factoque simul ab Northmannis impetu, duplici moenium loco in inferiorem recepti urbis partem, Saraceni anno* 1072. *Kalendis Iulii extimam hostibus reliquere.* Hucusque Rocchus Pyrrhus. Igitur quum Panormus anno Christi 1071. (ut scribit Pyrrhus pag. 54.) vel Kalendis Iulii anno 1072. (quemadmodum idem, sui immemor, loco citato asserit:) in potestatem Christianorum devenerit: quumque Melitam insulam nobilissimi Hierosolymitani Equites anno Christi 1563. Hegirae 971. tametsi obsidione a Solimano cinctam, in sua tamen ditione retinerent: quonam pacto fieri potuit, ut in Insula, & Urbe Christianis subiecta, sepulcrum Mahometanis Ibrahimo, Abdalhamido, & Bochtae, cum Inscriptione a sacris Christianis aliena, erigeretur?

Verum est apud omnes in confesso, Militensium insulam, ex quo ab Hierosolymitanis Equitibus occupata fuit, captivis Saracenis numquam non refertam fuisse: ac proinde illis, servitutem licet in ergastulo servientibus, ibidem suae sectae usum, mortuisque ius sepulturae, semper concessum. Ad Panormitanos vero quod attinet, quamquam idem de ipsis, ac de Melitensibus municipiis dici possit, peculiarem tamen rationem nobis suppeditat idem Pyrrhus, qui quum subactam a fratribus Roberto & Rogerio Panormum narrasset, haec subiungit. *Iam tum ergo Christiano restituta nomini dicitur Sicilia, quamquam aliquot ab urbibus Saracenicum adhuc imperium, veluti non succisis fibris, nondum avulsum.* Ac proinde non modo in Christianis Siciliae urbibus post eum Christi annum complures Saraceni captivi reperiri potuerunt; verum etiam non pauca oppida in ipsorum Mahometanorum ditione permanserant.

Haec acerrimo tuo iudicio submittenda censui: in quibus explicandis si longior fui, quaeso ut ignoscas mihi, & de rebus Arabicis, Syro Arabice loquenti homini, fusius differenti, quae tua est humanitas benignitasque, non nihil largiaris. Vale. Romae e Bibliotheca Vaticana Idibus Ianuarii MDCCXLIX.

IN-

INDICES

VO-

VOTIVA

IM-

IMPERATORIA

CONSULARIA

DIGNITATES SACERDOTES
ET OFFICIA NOBILIORA

Leg.

TRIBUS ROMANAE

MILITARIA

Le-

GEOGRAPHICA

Pagus

OFFICIA MINORA, ET ARTES

Cu-

SPECTACULA

NOTABILIA QUAEDAM

CARMINA GRAECA

CARMINA LATINA

NOMINA,

QUAE INSCRIPTIONES ORDIUNTUR.

M. Ae-

Ciar-

Fla-

C. Iulius

C. Mini-

Publicia

CHRISTIANA

ADNOTATIONUM ELENCHUS

Gastal-

INDI-

INDICUM CONSPECTUS

NOMI-

NOMINA EORUM

Quorum infignia in Mufei porticu fpectantur, quod ad eam conftruendam fponte pecuniam obtulerint.

ACademia Philotima Veronenfis.
Aemilius Comes Io. Carolus.
Allegrius Comes Carolus.
Nob. Ars Lanae.
Barbadicus Petrus Nob. Ven.
Barzizius Vincentius Nob. Ven.
Nob. Baffanius Francifcus.
Nob. Benzonius Io. Andreas.
Nob. Berninii Fratres.
Bivilaqua Comes Caietanus.
Bragadenus Ioannes N. V. Veronae Epifcopus.
Nob. Brenzonius Gafpar.
Burius Comes Michael.
Lord Coleranius Comes.
Contarenus Simon D. Marci Procurator.
Eftenfes Principes Sereniffimae Benedicta, & Amalia.
Gavafinius Marchio Francifcus.
Nob. Guaftaverzius Horatius.
Gazolius Comes Andreas.
Lucinius Marchio Iulius Antonius.
Maffeii Comites Rolandinus, & Afcanius.
Dom. Mezanelius Ioannes.
Minifcalcus Comes Aloifius.
Nob. Morandius Morandus.
Mocenicus Antonius N. V. Eques.
Dom. Mofconius Vincentius.
Nob. Mufellius Francifcus Can. Archipr.
Ottolinius Comes Ottolinus.
Peregrinus Comes Octavianus.
Perficus Comes Carolus.
Pindemontius Marchio Aloifius.
Pompeius Comes Albertus.
Em. Quirinus Angelus S. R. E. Card. Ep. Brix.
Quirinus Thomas Nob. Ven.
Em. Rezzonicus Carolus S. R. E. Card. Ep. Pat.
Dom. Riverius Lazarus.
Sacramofius Marchio Horatius.
Schulemburgius Comes Venet. R. P. Marefcal. Gener.
Nob. Sclopius Iofeph.
Spolverinius Marchio Hieronymus.
Seraticus Comes Pandulfus.
Tadinius Comes Gabriel.
Triffini Comites Ludovicus, & Alexander.
Veritas Comes Veritas, Electoris Colon. Marefc.
Veronenfis Nobilium Confilii Curiarum quinque unaqueque.
Zenobius Comes Veritas Nob. Ven.

SUBSCRIBENTIUM

N O M I N A

Academia Tarvisina.
Accetta Iulius, Augustinianus, Mathemat. Professor Taurin.
Aemilius Comes Octavius.
Aemilius Comes Petrus.
Agnesius Amedeus, Dominicanus, S. Scripturae Professor Taurin.
Alberti Franciscus, Canonicus Tridentinus.
Albrizzius Io. Baptista Hier. F. Bibl. Venetus.
Alexius Isidorus, Doctor.
Alfieri Comes, Universitat. Taurin. Reform.
Algarottius Comes Franciscus.
Allegrius Comes Carolus.
Anguisola Marchio Carolus.
Anhalt Zerbst Princeps Serenissimus.
Argelatus Philippus, Caesaris a secret.
Assemanius Ioseph, Bibliothecae Vaticanae Custos.
Azevedo P. Emmanuel Soc. Iesu, Rituum Consultor.
Baccius Canonicus Augustae Vindelic.
Bagnolus Comes Franciscus.
Baldinus P. Io. Franciscus, Congreg. Somasc. Praepositus General.
Baldironius Ioseph.
Barbabianca Comes Andreas.
Barbadicus Petrus, Nob. Ven.
Barbaranus Ioseph.
Bartoli Ioseph, in Universitat. Taurin. Professor.
Bassanius a Porta Nicolaus.
Becellius Io. Andreas.
Bernardius Ambrosius.
Bernazzanius D. Stephanus, Abbas Cisterciensis.
Bernini Comes Paulus.
Beretta Comes Franciscus.
Bertoli Dominicus, Canonicus Aquileiensis.
Bertolonius Franciscus.
Bettonius Abbas Io. Baptista.
Bianchi Blasius.
Bibliotheca PP. Augustinianorum, Veronae.
Bibliotheca PP. Benedictinorum S. Iustinae, Paravii.
PP. Benedictinorum S. Zenonis, Veronae.
Caesarea Vindobonensis.
Canonicorum Regular. S. Leonardi, Veronae.
Canonicorum Veronensium.
Monasterii Classensis, Ravennae.
Collegii Mariani, Bergomi.
Congregat. Oratorii, Neapoli.
Congregat. Oratorii, Veronae.
PP. Dominicanorum, Brixiae.
PP. Dominicanorum, Mantuae.
Congreg. Lateranens. S. Augustini, Placentiae.
PP. Minimorum, Veronae.
PP. Minoritar. Bergomi.
Monachorum Olivetan. Veronae.
PP. Obs. Reformat. Bassani.
Noviriat. PP. Soc. Iesu, Romae.
S. Iacobi de Pontida.
Publica Bernensis.
Publica Lausanensis.
Seminarii Patavini.
PP. Servor. Mariae, Venetiis.
PP. Societ. Iesu, Cremonae.
PP. Societ. Iesu, Mantuae.
PP. Societ. Iesu, Mediolani.
PP. Societ. Iesu, Parmae.
PP. Societ. Iesu, Veronae.
PP. Societ. Iesu, Vicetiae.
Biscossa Ludovicus, Senator Mediolanensis.
Bivilaqua Comes Caietanus.
Bivilaqua Comes Federicus.
Bivilaqua Marchio Hercules.
Blasius D. Salvator Maria, Mon. Cassinensis Bibl. S. Martini Custos, Panorm.
Bocchi Octavius.
Bohn Paulus Gullielmus Ferdinandus, *Generale di Battaglia* Imper.
Bombarda P. Antonius, Soc. Iesu.
Bon Xaverius, Cur. Ration. Monspel. Primus Praeses.
P. Bonaventura a S. Theresia Carmel. Discalc. in Universit. Ferrar. Professor.
Bo-

Bonioannes Ioannes, Leonici Archipresb.
Bonius Laurentius, Nob. Ven.
Borzius Pantaleo, Canonicus Tridentinus.
Botta Adorno Marchio Alexander.
Bottagesius Carolus Congr. Oratorii Presbyt. Veron.
Boyd Robertus.
de Boze Claudius, Reg. Academ. Paris. Socius.
Braida Iacobus.
Bragadenus Ioannes, Veronae Episcopus.
Brasavola Antonius, S. Laurentii Archipr.
Brasavola Dominicus.
Brambatus Comes Franciscus.
Brenzonius Alexander.
Bucellius Petrus.
Buellius Dominicus.
Buffa Baro Carolus.
Buol Baro Ant. Franciscus, Caesaris a Consiliis.
Burius Comes Scipio.
Bustius Augustinus, Englarii Archipresb.
Buxador P. Thomas, Dominicanus, Aragoniae Provincialis.
Caissotti Comes Ludovicus, Senatus Taurin. Primus Praeses.
Calepius Comes Petrus.
Campanea Iacobus, Canonicus Veron.
Campanea Comes Octavius.
Campellius Iacobus.
Canossa Marchio Antonius.
Capra Marchio Marius.
Caracciolus Martinus Inicus apud S. R. V. Legatus Apostolicus.
Carlotti Marchio Antonius.
Carminatus Comes Petrus.
de Carolis Marcus Antonius.
Caroccio Comes, *Colonello*.
Cartolarius Hortensius, Canonicus Veron.
Castellanius Ioseph, Doctor.
Castelmagno Comes, *Vice Cont. Gen.* Taur.
Cernisonius Carolus.
Cervellonius Comes, Italiae Consilii vicepraes.
Chiappinius D. Alexander, Abbas Generalis Congreg. Lateranensis.
Chiapponius Comes Daniel.
Chicoli Octavius, Doctor.
del Cinque Comes.
Clerff Franciscus, Eques.
Cogatus Medorus, Presbyt. Tarvis.
Cogolus Medorus.
Coloredus Comes Rodulphus, Vicecancellarius Imperii.
Colovrat Comes Ferdinandus, *Consiglier di Stato*.
Comius Io. Baptista, Doctor,
Confalonerius Eugenius.
Consi Io. Baptista, Canonicus Veronensis.
Conti Sebastianus, Canonicus Bononiens.
Cordovattus Federicus Fabricius.
Cornarius Hieronymus, Nob. Ven.
Cora P. Dominicanus, Theologiae Professor Taurin.
Corte Comes, Collateralis, Taurin.
Costa Comes Antonius, Canonicus Placent.
Cristiani Comes Petrus, Episcopus Placentinus.
Dionysius Marchio Iacobus, Canonicus Veronens.
Dolce Io. Petrus, Nob. Ven.
d' Escosse Comes.
Faciolatus Iacobus, in Gymnasio Patavino Professor.
Fattorius Comes Iacobus.
Fagnanius Marchio Iacobus.
Falerius Ioannes, Nob. Ven.
Fontassius P. Ioannes, Monach. Bened.
Fererius de Ponziglione Reg. Universit. Taurin. Rector.
Filipponus Thomas Reg. Universit. Taurin. a secretis.
Firmian Comes Carolus, Caesaris a Consiliis
Florius Comes Franciscus, Canonicus Aquilensis.
Foscarenus Marcus, S. Marci Procurator.
Fracastorius Comes Aventinus.
Francus Comes Hieronymus.
Garzadorus Comes Antonius.
Gavasnius Marchio Franciscus.
Gazola Comes Andreas.
Girardinius Marchio Caietanus.
Gleditsch Bibliopola Lipsiensis.
Gorius Anton. Franciscus, Praepositus. Florent.
Gradenigus P. Hieronymus, Cl. Regul. Brix.
Gravina P. Ioseph, Soc. Iesu, Biblioth. Praef. Panormi.
Guarienus Marchio Io. Baptista.
Guastavinzius Horatius.
Gulientus Io. Paulus.
Gullielmi Scipio, Prior.
Hagenbuchius Caspar, in Universit. Turic. Professor.
de Hort Comes Baldassar.

de

de Hassia Harmstat Ioseph, Episcopus & Princeps August. Vindelicor.
Humberston Thomas.
Iuliarius Comes Hieronymus.
Khevenhüller Comes, *Camerier Maggiore* Caesareus.
Lagomarsinius P. Hieronym. Soc. Iesu.
Lancellottus Gabriel Princeps di Torremuzza.
Landius Marchio Ubertinus.
Landus Iulius.
Lanfranchi Comes, Taurin. Primus Referendar.
Lavarinius Io. Dominicus, Doctor.
Lerzo Io. Baptista.
Liechtenstein Princeps Ioseph Vincislaus.
Lombardus Marc. Antonius, Archidiaconus Veronens.
Lombardus P. Hieronymus Soc. Iesu.
Losco Comes Nicolaus.
Lazzari P. Petrus Soc. Iesu.
Maffeius Comes Ascanius.
Magius Marc. Antonius.
Maistre Comes, Procur. General. Taurn.
Maldura Sigismundus, Abbas S. Benedicti Padoliron.
de Maniago P. Alfonsus, Biblioth. S. Luciae Bonon.
Marchesius P. Annibal, Congr. Orator. Presbyter Neapoli.
Marcolinius Comes Petrus Paulus.
Marianius Petrus, Abbas.
Marinonius Iacobus, Mathemat. Caesareus.
Martinius Bartholomaeus, Archipr. Poviliani.
Martinius a Cocconato Comes, Universit. Taurin. Censor.
Maurus Augustinus, Nob. Ven.
Mazzasa Paulus Antonius, *Ingegnere*.
Mazzolenius Petrus.
Memmius Andreas Petri F. Nob. Ven.
Mendadorius Michael, Archipresb. Roverchiarae.
Mendes Anglicus Esq.
Merenda Comes Iacobus, Eq. Hierof.
Merlinius Ludovicus, Taurini Legatus Apostol.
Mezzanellius Ioannes.
Migazzius Canonicus Tridentinus.
Minifcalcus Comes Aloysius.
Mocenigus Superantius Thomas, Nob. Ven.
Mocenigus Antonius, Eques D. Marci.
Mohr Andreas, Referendar. Consil. Imper.
Montanarius Comes Benenatus.
Montanarius Comes Franciscus.
Montius Philippus S. R. E. Cardinalis.
Morandius Morandus.
Morozzo Marchio Ioseph Franciscus, Taurin. Universit. Reform.
Morri Comes, Referend. Taurin.
Murarius Comes Sebastianus.
Muratorius Lud. Antonius Praepositus, Ducis Mutinensis Bibliothecarius.
Musellius Iacobus.
Negrobonius Comes Hieronymus.
Nerlius Marchio Horatius.
Nichesola Franciscus.
Nichesola Iulius.
Nogarola Comes Alexander.
Oleranus Marchio Hieronymus.
Oliverius de Abatibus Comes Annibal.
Ottolinius Comes Ottolinus.
Palatinus S. R. I. Elector Serenissimus.
Pandolfius Io. Baptista, Presbyt. Veron.
Pasarinius Comes.
Pasinius Ioseph, Taurin. Bibliothec. Praefectus.
Peregrinius Bertoldus.
Peregrinius Comes Octavianus.
Perottius Caietanus S. Quirici Archipr. Veron.
Perottius Io. Franciscus.
a Persico Comes Ioseph.
Pertusatius Comes Lucas.
Pettorelli Franciscus, Archidiaconus Parmens.
Pizzinius Io. Iulius de Thirperg.
Piccoli Antonius, Archipr. Trenzani
Pilatti Canonicus Tridentinus.
Pindemontius Marchio Aloysius.
Pinzonius Iacobus, Cancellarius Episcop. Brix.
Plancus Ioannes, Medicus Ariminensis.
Podevils Comes, Borussiae Regis Consil. int.
Polcastrius Ioan. Dominicus.
Pompeius Comes Alexander.
Pompeius Comes Iunius.
a Porta Comes Antonius, Canon. Veronensis.
Portalupius Ludovicus.
Pozzobonellius Marchio Hieronymus.
Presius Antonius, Sum Pontificis a cubiculo secreto.
a Puteo Comes Iacobus Eq. Hierof.
Quirinus Andreas, Nob. Ven.
Quirinus Angelus, S. R. E. Cardinalis Episc. Brix.
Quirinus Thomas, Nob. Ven.
Rambaldus Comes Hieronymus.

Ram-

Rambaldus Comes Rambaldus.
Regazzonius Comes Dominicus.
Rezzonicus Carolus S. R. E. Cardinalis, Epiſcopus Patavinus.
Rezzonicus Carolus, Nob. Ven.
Riccati Comes Iordanus.
Rivanellius Petrus.
a Rizza P. Alexander Ord. Serv. B. M. V.
Rizzius Aloyſius, Canonicus Veronenſis.
Rizzonius Camillus, Canonicus Veronenſis.
Roncaglia Ioſeph Antonius.
Roncallius P. Camillus, S. Salvatoris Canonicus Bonon.
Roſa Morandus Marc. Antonius.
Roſinius Dominicus Pius, Presbyt. Veron.
Roſminius Ioſeph.
Rota de Barelli Io. Baptiſta.
Rotarius Paulus.
Roveretus Comes Paulus.
de Rubeis P Bernardus, Dominicanus.
Sacramoſius Marchio Horatius.
Salvius Ioſeph.
Saibantius Franciſcus.
Sanbonifacius Comes Ricciardus.
Savorgnanus Ioannes, Congreg. Orator. Presbyt. Bonon.
Scanagatus Ioſeph, Canonicus Veronenſis.
Scheib Franciſcus a Secretis Stat Auſtriae.
de Schulemburg Comes Ferd Ludovicus.
Scribanius Roſſius, Duc. Parm. a Conſil.
Scotti Comes Io Henricus.
Scotti Comes Petrus.
Seraticus Comes Pandulphus.
Serpinius Petrus Antonius.
Screrius Carolus Presbyt. Veron.
Silva Comes Donatus.
Simonetta Comes Antonius.
Sobrero P. Petrus, Carmelita.
Solarius P. Ioſeph, Carmelita.
Somaglia P. Ioſ. Antonius Auguſtinian. Diſcalc.
Sonetti Carolus, Montisfortis Archipresb.
Spada Io. Iacobus, Gretianae Archipresb.
Sparaverius Franciſcus.
Spineda Comes Marc. Antonius.
Spolverinius Marchio Georgius.
Spolverinius Marchio Io. Baptiſta.
Stortiglionius Comes Alexander.
Stratico Demetrius, *Sargente Generale* S. R. P. Ven.
Seccus Suardus Comes Bartholomaeus.
Seccus Suardus Comes Ludovicus.
Tera Antonius, Doctor.
de Thun Comes Epiſc. & Princeps Gurgenſ.
de Thun Comes Erneſtus, Epiſcopus & Princeps Tridentinus.
Tillius Philippus Nerius I. C.
Torellius Ioſeph.
Torella Marchio Ioannes.
Tranthſon Comes, Canonicus Salisburgenſis.
Triſſina Comitiſſa Franciſca Pompeia.
Triſſinus Comes Ludovicus.
Trombellius Io. Chryſoſtomus, Abbas S. Salvatoris Bonon.
Turcus Comes Bartholomaeus.
a Turre Marchio Ioſeph.
a Turre Taſſis Comes Leopoldus, *General delle Poſte nel Tirolo.*
a Turre Comes Ioannes Baptiſta.
Turrianus Comes Annibal, Canonicus.
Turrius Comes Marcus, in Sapientiae Gymnaſio Profeſſor.
Turrius Comes Carolus.
Vanuzzi Comes Vincentius.
Venierius Io. Baptiſta, Archipresb. Illaſii.
Verdura P. Hieronymus, Congreg. Orator. Presb. Brix.
Veritas Comes Veritas Electoris Colon. Mareſc
Veritas Comes Hieronymus.
Verzerius Ioſeph.
Vulpius Caietanus.
Zanardius Comes Ignatius.
Zanettius Ioannes, Suapii Archipresb.
Zenius Apoſtolus, Hiſtor. & Poeta Caeſareus.
Zenobius Comes Franciſcus, Nob. Ven.
Zimolus Io. Maria, Abbas inſulae Scalatum.
Zinannius Comes Ioſeph.

F I N I S.

REGESTUM

a b c d A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vu Xx Yy Zz Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm Nnn Ooo Ppp Qqq Rrr Sss Ttt. Omnes ſunt duerniones, praeter N unionem, & Ttt ternionem.

